ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

ஸ்ரீ ஸேதுபர்வதபுராணம்.

புலவர் திலகராகிய

ஆரியப்பப்புலவர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடவர்கள்

வேண்டுகோளால்

ப்ரபந்த வித்வான் காஞ்சீபுரம்,

ராமஸ்வாமிநாயுடவர்களால்

செய்யப்பட்ட அரும்பதவுரையோடு

மேற்படியாரது,

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

இதன் விலை [illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயநம:

ஸ்கந்தாத்தியாய முறையும்

திருவிருத்தத்தொகையும்.

முதற்கந்தம்.

உ-ஆங்கந்தம்.

12

ங-ஆங்கந்தம்.

ச-ஆங்கந்தம்.

கக-ஆம்ஸ்கந்தம்.

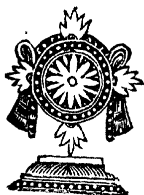
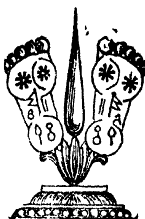
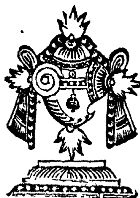
கஉ-ஆம்ஸ்கந்தம்:

ஸ்ரீ

ஹரி ஓம்.

நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணம்

முதற்கந்தம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்புக்கொச்சகக்கலிப்பா

சீர்பூத்தபரஞ்சுடராய்ச்சித்தாகிக் கானலிடை
நீர்பூத்ததெனவுலகநிறைந்தொளிர்தன்பாற்றோன்ற
ஏர்பூத்தமுத்தொழிலுமினிதியற்றித்தரிக்கின்ற
கார்பூத்ததிருமேனிக்கடவுண்மலரடிநினைவாம்.

பரஞ்சுடர் - பேரொளி, சித்து - ஞானம், கானல் - பேய்த்தேர், ஏர் - அழகு, முத்தொழில் - மூன்றுதொழில், அவை சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரங்கள் கார்பூத்ததிருமேனி - [illegible]திருமேனி (க)

[illegible]சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கத்துக்கீழமர்ந்துதிருமதுரகவியடிகள்சிந்தையுட்க
கத்துப்பேரின்[illegible]திரைப்புணரிநிவள்வெண்முத்துச்
சித்திமன்னு[illegible]றிதெருண்டுருழ்வி
கத்துமலமற[illegible]முனிநாள்சிந்தித்துய்வாம்.

சிந்தகம் - [illegible] புணரி - கடல், சிந்து அகம் - சிந்துமிடயபூமி, வீடு [illegible] ஞானம் (உ)

தபொழுதேதுறந்துபிறைக்குழவிம்பானடிப்பப்பின்போய்த்தொன்னூல்
றந்தபுகழ்வியாதமுனியாநரத்தான்மதலாயென்றழைப்பச்செவ்வாய்
த்துநடைபொழியுமலர்ச்செழுந்தருவுமேனெயிர்கள்யாவும்
றந்துறையுஞ்சுகமுனிவனிரையிதழ்த்தாமன்ரமலர்த்தாணிணைதல்செய்வாம்.

துறந்து - சந்யசித்து, பிறைக்குழவி - இளம்பிறை, ஆதரம் - அன்பு, நறை தேன், நிரை - வரிசை. (௩

கலிநிலைத்துறை.

சுழித்துநல்லமுதொழுகியஞ்சுகமுகஞ்சேர்ந்து
தழைத்தநான்மறைத்தடஞ்சினைக்கற்பகத்தருவின்
பழுத்துதிர்ந்ததுபரமபாகவதமென்றிசைக்கும்
விழுப்பெருங்கனிநுகர்ச்சியேவிரும்புவார்மேலோர் [ச

சுகம் - கிளி, சினை - கிளை, நுகர்ச்சி - அநுபவம்

கலி[illegible]ரம்.

பூமடந்தைபுணர்ந்தவன் [illegible]தை
நாமடந்தைநவின்றனள [illegible]ன்
தூமடந்தையென்றோ[illegible] யான்சொலின்
பாமடந்தையள்பாடிய[illegible] தமே

பூமடந்தை - திருமகள், பூதேவி நாமடந்தை - சரசுவதி, பாமடந்தை - சரசுவ,

வேறு.

உறைபடுமங்குல்வானுருவவோர்திறம்
சிறைபடுபுள்ளெலாஞ்செல்லவல்லவோ
இறைவனூலறிவினரெடுத்திசைத்தசென்
அறிவினதளவுமேயறைவன்யானுமே

உறை - நீர், மங்குல் - மேகம், வான் - ஆகாயம், சிறை - சிறகு, புள் - பறவை.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்

முதலாவது

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

தாமரைத்தவிசுறைதருசதுர்
நேமியுய்த்தலானைமிசமெனா
நாமமுற்றநல்வனத்திடைநிலசவுனகமர
ஆமுதற்றவர்சத்திரவேள்வியாற்றினரால்.

தவிசு - ஆசநம், நேமி, (தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட) சக்கரம். நைமிசவனம் நைமிசாரணியம், நிலம் - பூமியிலுள்ளார், சத்திரவேள்வி-சத்திரயாகம்.

அரியமாமகம்புரிதருசாலையிலடைந்த
உரியமாதவச்சூதனுக்குயர்தவிசளித்துப்

பெரியமால்கதைகேட்குறுபெட்பினரர்கித்
தெரியுநான்மறையந்தணர்செப்பலுற்றனரால்.

மகம்-யாகம், பெட்பினர்-விருப்பமுடையவர். (௨)

வந்துவெங்கலிவளர்தலிற்றருமங்கடவங்கள்
சிந்தையுற்றொருகுறைவறச்செய்குவதரிதால்
நந்தலின்றியானந்தமாய்நண்ணியஞானம்
எந்தவாற்றினலியைந்திடுமெனமதித்திருந்தேம்.

கலி-கலியுகம், கெடுதி. நந்தல் - குறைதல். (௩)

வேதநான்கெனவிதித்தவன்விளம்புநற்புராணம்
ஓதுமொன்பதிற்றிரட்டியுமுணர்தருமுரவோய்
காதலோடுனைக்கண்ணனேகாட்டிடக்கண்டேம்
ஏதநீங்கினேமுத்தியுமெமக்கெளிதாமால்.

வேத நான்கென விதித்தவன் - வியாசமுனி. ஒன்பதிற்றிரட்டி-பதினெட்டு, உர
வோய்-அறிவனே, ஏதம் - குற்றம். (௪)

தரையின்மேற்பொறைதவிர்த்திடத்தண்ணளிசுரந்து
விரியுமன்பினிற்றன்பதம்வேட்டவர்தமக்கும்
பரிவினிற்கொலைபற்றியவுளத்தொடுபகைத்துக்
கருதினோருக்கும்வீடருடன்மையேகருதி.

பொறை-பாரம், தண்ணளி - கருணை, பதம்-திருவடி. (௫)

உலகெலாந்தனதகல்வயிற்றொருபுடைகிடப்பக்
கலையரும்புறுகதிரிளமதியெழில்கவற்றும்
திலகவாணுதற்றேவகிதிருவயிற்றுதித்தோன்
குலவுமாக்கதைகூறுவாயென்றுகூறினரால்.

ஒருபுடை-ஒருபக்கம், எழில்-அழகு, கவற்றும்-வருத்துகிற. (௬)

முனிவரித்திறமுரைத்தலுமுழுதுணர்சூதன்
அனகன்மாக்கதைகேட்பவுள்ளன்புமிக்கதுதான்
வினையினீங்கியமெய்த்தவப்பயனெனக்குருவைப்
புனித யாழ்மறைய [illegible] யப்போற்றினன்புகல்வான்.

அனகன் - பரிசுத்தன். (௭)

அலர்பொலம்பொகுட்டரக்கிதழ்முளரியம்போதில்
குலவுசேயிழைகுவிமுகிழிளமுலைமணந்தோன்
கலையின்மன்னியகலைகளோகனைகடல்வேலி
உலகெலாநிறைந்தவன்றிறமெங்ஙனமுரைக்கேன்.

பொலம்-பொன்மயமாகிய, பொகுட்டு-கர்ணிகை, அரக்கு-செந்நிறம், போதில்-மலரில், முளரியம்போதில் குலவுசேயிழை - திருமகள், கனை - ஒலிக்கின்ற, வேலி-எல்லை. (௮)

கரைக்குறும்பெறிகனைகடற்றுயிலிறைதெரின்னூல்
விரிக்கநாண்மடல்விரிமலரவற்குமற்றரிதால்
தெரித்தநான்மறைத்திருமுனியருளினற்சிறிதிங்
குரைப்பலென்றுணர்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

கனைகடற்றுயிலிறை-திருமால், மலரவற்கும்-பிரமனுக்கும், திருமுனி-வியாசமுனி.

உரைசெய்வெங்கலியுததியைக்கடந்திடற்கோடம்
பொருவிறன்பதந்தோற்றியகங்கையிற்புனிதம்
தெரிதரச்சொலக்கேட்கநற்றெவிட்டிடாவமுதம்
அரியவெம்பவநோய்க்கருமருந்தரிகதைதான்.

உததி - கடல். (௧௦)

புரியும்பாதகம்போக்கிடப்புனிதநீர்படிந்தால்
உரியமாதவருறவுவந்துற்றிடுமுற்றால்
மருவுவெம்பவந்தீர்ந்திடுமால்கதைகேட்பப்
பெருகுமன்புபின்பிறப்பறுஞானமெய்துமால்.

புனிதம் - பரிசுத்தம். (௧௧)

மன்னுமாயுளுமதிகளுங்கிலாக்கலியுயில்
தன்னையோர்முறைசாற்றியதவத்தினர்தமக்கும்
பன்னுதொல்கதைபத்தியிற்கேட்குநர்தமக்கும்
துன்னுவெம்பவந்தீர்த்துவீடருளுவன்றொல்லோன்.

மதிகளும்-அறிவுகளும், தொல்லோன்-திருமால். (௧௨)

பவமெலாந்தொலைத்தருள்கதைபத்தியிற்கேளான்
புவியின்மேற்பிறந்தென்பயன்புனிதனற்கதையை
நவிலுநாவினோர்நண்ணியவன்பொடுகேட்கும்
செவியினோர்தவத்தால்வருஞ்சென்மமேசென்மம்.

நவிலும் - சொல்லுகிற. (௧௩)

துளவினன்பதத்தன்பிலராய்நனிதுணிந்தே
அளவிலாதநற்கருமங்களாற்றினுமறிவின்
வளமிலாதவராயுடல்வருந்துநராமக்
கிளரும்வான்கதியடைந்திடக்கிடைப்பதொன்றிலையால்.

துளவினன் - துளவமாலையைத்தரித்த திருமால், ஆற்றினும்-செய்தாலும். (௧௪)

நலத்தினிற்றிகழ்நான்கெனும்வருணவாச்சிரமப்
புலத்தினிற்றமகருமங்கள்பத்தியிற்புரியின்

வலத்தின்மிக்குயர்மாயவன்மகிழ்தரமருவும்
பலத்தையிச்சியாதாற்றுவோர்பரஞ்சுடராவார்.

நான்கெனும் வருணவாச்சிரமம் - பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்னும் நான்குவருணமும், பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வாநப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்னும் நான்கு ஆசிரமங்களும். (கரு)

ஆற்றுமோர்வினையுருப்பெயரடைந்திடாவமலன்
சாற்றுதாமதத்தாலரனுருவெனச்சார்ந்தான்
போற்றிராசதத்தாலயன்புரமெனப்பொலிந்தான்
ஏத்துசாத்துவத்தாலரியுருவெனவியைந்தான்.

அமலன்-பரிசுத்தன், புரம்-சரீரம். (கசா)

தாமதத்தனுத்தாவருந்தாவரஞ்சார்ந்த
தூமமற்றிராசதத்தனுச்சொல்லுசத்துவத்தின்
ஆமுதற்றனுவாங்கெழுமக்கினியதுதான்
வாமமூர்த்தியைத்தரிசினமாக்கிடும்வகையால்.

தனு - சரீரம். (கஎ)

முத்தரானவர்பிரமமொன்றெனத்தனிமொழிவார்
வித்தைசேர்தருமுளத்திஞேர்விராட்டுவைநயப்பார்
சுத்தரானவர்பரம்வான்மாவெனச்சொல்வார்
பத்தியோர்பகவானெனவேநனிபகர்வார்.

நயப்பார் - விரும்புவார். (கஅ)

கேடில்வேதமுமகங்களுங்கெழுமியதவமும்
நீடியோகமுந்தானமுநிகழ்த்தியகதியும்
கூடுமாயையுந்தருமமுங்குலவியவீடும்
நாடுஞானமுநவிலினாராயணனெனுமால்.

மகங்களும் - யாகங்களும். (கக)

பின்னபின்னமாத்தருக்களிற்பிறங்கியதழலின்
உன்னுகூத்தினிற்பற்பலவேடமுற்றவரின்
மன்னுமெவ்வுலகத்தினுமருவியேழ்பிறப்பார்த்
துன்னுநல்லுருவாகவுந்துலங்குவன்றோல்லோன்.

தழலின் - நெருப்புப்போல, எழ்பிறப்பு-தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன நீர்வாழ்வன, தாவரம். (உ0)

ஆயிரந்தலையாயிரங்கண்மலரணிசேர்
ஆயிரம்புயமாயிரஞ்சேவடிதழைப்ப

முதற்காண்டம்.

ஆயிரந்தலையரவினினறிதுயிலயர்ந்த
ஆயிரம்பெயரிறைகலையளப்பிலவுளவால்.

ஆயிரந்தலையரவு - ஆதிசேடன். (உக)

இலகுமேழ்பிறப்பினில்வருசராசரத்தோடும்
உலகெலாந்தனியுதிப்பதுமொழிந்தடங்குவதும்
அலகிலாதவன்பாலலதிலையுவயுமாம்
கலையலாதுவேறுலகெனக்காட்டவும்லையால்.

சராசரம் - சஞ்சரிப்பனவும் சஞ்சரியாதனவுமாகிய வுயிர்கள். (உஉ)

உரியமாயையாலுலகெலாம்படைத்திடவுவந்து
விரியுமண்டமாய்விளங்கியவிராட்டுவாம்புருடன்
மருவுதன்கலையாற்கவுமாரமாய்வயங்கவ்
வரியராஞ்சனகாதியராயவதரித்தான்.

உவந்து-விரும்பி, கலை-அம்சம். (உங)

ஆதியாமவதாரமாய்ப்புரு ஷையறைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டேமுதலாக
ஏதநீங்கவதாரங்களெடுத்தமையினிநான்
ஓதுகேனெனச்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

ஏதம் - குற்றம் (உச)

இறைவனேனமாலேனமாயிருநிலமெடுத்தான்
மறைசொனாரதனாய்ப்பஞ்சராத்திரம்வகுத்தான்
விறல்செய்மாநரநாரணராய்த்தவம்விரித்தான்
உறையுந்தாய்க்குநற்கபிலனாய்த்தத்துவமுரைத்தான்.

ஏனம் - பன்றி, பஞ்சராத்திரம்-வைஷ்ணவாகமம். (உரு)

வித்தைசேர்தத்தாத்திரயனாய்விண்ணவர்போற்ற
அத்திரிக்குநன்மகனெனவுதித்தலர்க்கனுக்கும்
புத்தியாலுரிதூண்வரப்போற்றுவோன்றனக்கும்
தத்துவந்தெரித்துரைத்தனன்றரணிமேன்முதல்வன்.

தத்தாத்திரயன் - அத்திரிமுனிவனுக்கு அநசூயையினிடத்துத் திருமாலம்சமாகப்பிறந்த புதல்வன். அலர்க்கன் - குவலயாசுவன் என்னும் அரசன்மகன். (உசு)

ஓதுநான்மறைருசியெனவுரைதருமுரவோன்
மாதவத்தினன்மாமகப்புருடனாயுதித்தே
ஆதியாகியமனுவினையடைந்தனன்பி
காதலாற்றரவிடபனாய்க்கருதுவீடுற்றான்.

ருசி-ஒரு பிரசாபதி, இவன்மனைவி ஆகூதி, இவன் மகன் யஜ்ஞன்-நாபி, ஆக்நீத்ரன்மகன், இவன்மனைவி மேருதேவி, மகன் இடபன். (உஎ)

பிருதுமன்னவனாகியேபெருவளஞ்சுரப்பக்
கருதுபூமியைக்கறந்தனன்மீனுருவெடுத்தே
மருவுசீர்த்திவைவச்சுதனெனும்பெயர்மனுவாம்
அரசர்கோனைமன்வந்தரத்தடைகெடக்கெடுத்தான்.

பிருதுமன்னவன்-பிருதுசக்கரவர்த்தி, இவன் பூமியைப் பசுவாகவும் மனுவைக் கன்றாகவுஞ் செய்துகொண்டு எல்லாவளங்களையுங் கறந்தான். இவன் சுவாயம்புமனுவின் வமிசத்தான். வேநன்மகன். இவன் மனைவி அர்ச்சி, மக்கள் அந்தர்த்தாநன் தூம்ரகேது முதலியோர், இவன் சநத்குமாரரால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பெற்றவன். (உஅ)

அந்தரத்துறையமரருமசுரருஞ்சடையும்
மந்தரத்தினைமறுகுமவ்வாரிதிமருவிச்
சுந்தரப்பெருங்கமடமாய்முதுகினிற்சுமந்தான்
கந்தரத்தினிற்கவுத்துவங்கவினியகண்ணன்.

அந்தரம் - விண்ணுலகு, மந்தரம்-ஓர்மலை, வாரிதி-கடல், கமடம்-ஆமை, கந்தரம்-கழுத்து, கவுத்துவம்-கௌஸ்துபமணி. (உகூ)

மருவுவேலையின்வயங்குதன்வந்திரிபகவான்
உருவமாகிநல்லமுதுறைகடத்தொடுமுதித்தான்
பொருவின்மோகினிவடிவமாய்ப்புத்தமுதத்தை
இருவிசும்பின்வாழிமையவர்க்கீந்தனனிறைவன்.

வேலை - கடல், தந்வந்திரிபகவான் - ஆயுர்வேதகர்த்தா, இவன் பாற்கடல்கடையப்பட்டகாலத்தில் அதினின்றும் அமிர்தகலசத்தோடும் பிறந்தவன். அமுதுறைகடம்-அமிர்தகலசம். (௩0)

சனகராதியரேத்துறத்தயங்குதம்பத்தின்
அனகமாநரமடங்கலாயவதரித்திகலும்
கனகனாகியகடுந்திறலோனெஞ்சுகதழ்ந்த
சினகவாளினன்மாய்தரச்சினந்துடன்கீண்டான்.

தயங்கு-விளங்குகின்ற, தம்பம் - தூண், நரமடங்கல் - நரசிங்கம், கனகன் - இரணியன், சினகவாள் - சில்நகம்வாள், (சிறுநகமாகியவாள்.) (௩க)

சினக்கும்வாள்வலியவுணர்செய்தீமைசொல்லதிதி
தனக்குவாமனனாகிநற்றனிமுதலுதித்தே
டனக்குநீள்புகழுற்றிடவுவந்துமாவலிநீ
எனக்குமூவடியிடமருளென்றுமுனிரந்தான்.

அதிதி - காசிபன்மனைவி, தக்கன்மகள். வாமநன் - மாவலியினிடத்தில் மூவடிமண்யாசிக்கவெடுத்த குறள்வடிவன். (௩உ)

பரசுராமனுய்ப்பாரினிற்றலைமுறைமூவேழ்
அரசர்மாமுடி துணித்தனன்வியாதனுயிறைவன்
விரவுமாமறைநான்கெனவகுத்துமேன்முறையால்
உரைசெய்வேதத்தின்முன்மறைபயிலனுக்குரைத்தான்.

பரசுராமன் - ஜமதக்கினி மகன், இவன்தாய் இரேணுகை. பயிலன் - ஓர்இருடி, முன்மறை - இருக்குவேதம் (கஙு)

வழுத்துசீரிரண்டாமறைவைசம்பாயனற்கும்
முழுத்தசாமத்தைச்சயிமினியாமுதலவற்கும்
தழைத்துமேவுநான்காமறைதனைச்சுமந்துவுக்கும்
தொழத்தகும்படிபுராணமென்றந்தைக்குச் சொற்றான்.

இரண்டாமறை - யஜுர்வேதம், வைசம்பாயனன் - விசம்பனென்னும் ஓரிருடி மகன், வியாசமுனி மாணுக்கருளொருவன், இவன்பாரதத்தை ஜநமேஜயனுக்குரைத்தவன், சாமம் - சாமவேதம், சயிமினி - வியாசசீடரிலொருவன், நான்காமறை - அதர்வணவேதம், சுமந்து - வியாசசீடரிலொருவன்

அணிசெய்காவுசூழயோத்தியிலிராமனென்றடைந்து
பணிசெய்வானரப்படைகளாற்பரவையையடைத்து
மணிசெய்மாமதிலிலங்கையின்மருவிராவணனைத்
துணிசெய்தான்வந்துபதத்துணைவானவர்தொழுவோன்

பரவை - கடல், பதத்துணை - இரண்டுதிருவடி (கரு)

தெண்ணிலாநகையுரோகிணிதேவகிவயிற்பால்
வண்ணனாகியவிராமனுமலர்ந்தசெங்கமலக்
கண்ணனாகியகண்ணனுமெனவந்துகடல்சூழ்
பெண்ணினீடலைப்பெரும்பொறைதீர்த்தனன்பெரியோன்.

உரோகிணி - வசுதேவன்மனைவி, பலராமன்தாய் - தேவகி. வசுதேவன்மனைவி, ஸ்ரீகிருஷ்ணன்தாய் கடல்சூழ்பெண் - பூமிதேவி. (கசு)

புனிதன்கீகடதேயத்திற்புத்தனென்றுதித்தும்
துனிசெய்வெங்கலியிறுதியிற்றுரகமாயெழுந்தும்
பனிசெய்தெண்டிரைப்பாரினிற்பகைஞரைத்துணித்தே
இனிதுநல்லறனிலையினினிறுத்துவனினியால்.

கலியிறுதி - கலியுகமுடிவு, துரகம் - குதிரை (கற்கியவதாரம்) (கஎ)

இருபதோடிரண்டெனுமவதாரங்கண்முறையே
மருவுமிங்ஙனமாயவன்கலைகளாலின்னும்
கருதுசீரவதாரங்கள்கணக்கிலையெண்ணின்
அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றறைவார்.

கலைகள் - அமிசங்கள். (கஅ)

போற்றுதேவர்கண்மனுக்கண்மற்றவரெழிற்புதல்வர்
சாற்றுமாந்தர்கண்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்
ஆற்றாநீர்ப்பிறிவெனவவன்கலையினிற்பிரிவாய்த்
தோற்றுவாரிதையேத்துவார்தொல்வினையறுப்பார்.

ஏத்துவார் - துதிப்பவர். (௩௯)

திருந்துநல்லறிவாயவன்குணத்தொடுசேர்ந்து
வருந்துமுத்தொழிலியற்றுமாமாயையைமணந்தே
...னத்தோன்றினுமிவையுளத்தறிவு
...ன்வெங்கானலிற்புனலெனப்போமால்.

... - புனல் - நீர். (௪0)

பற்றுநீக்கியபராசரற்குதித்தநற்பாலன்
கொற்றமால்கதைவகுத்தவன்குமரனுக்கிசைப்ப
வெற்றிமாதவமைந்தனும்விண்டுராதனுக்குச்
சொற்றவாறியான்சொல்குவன்கேண்மினென்றுரைத்தான்.

பராசரற்குதித்தநற்பாலன் - வியாசமுனிவன், அவன்குமரன் - சுகமுனி. (௪௧)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்

இரண்டாவது

ஸ்ரீநாரதர் தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுனிவருவந்து
வரத்தின்மிக்கவவ்வியாதமாமுனிவன்மால்கதையை
விரித்தவாறெவன்காரணம்விளம்பயார்சொன்னார்
அருத்திமாதவசொல்கெனச்சூதனங்கறைவான்,

உவந்து - மகிழ்ந்து, அருத்தி - ஆசை. (௧)

கடல்வயிற்றெழுகற்றைவெண்கதிர்மதிக்கடுப்ப
நெடுநிலாப்பொழிநிரையிதழ்முளரிவீற்றிருப்பாள்
வடமொழிப்பெயர்வயங்குநல்வளந்திகழ்பேர்யாற்
றடைகரைத்தலைவியாதமாமுனிவரனடைந்தான்.

கடுப்ப - நிகர்க்க, முளரிவீற்றிருப்பாள்-தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளாகியசரசுவதி, நெடுநிலாப்பொழி நிரையிதழ்முளரி வீற்றிருப்பாள் வடமொழிப்பெயர்-சரசுவதி.

நிலவரைப்பினிலுறைபவர்நெஞ்சகந்தெருளப்
பலவுரைத்தனம்புராணநூல்பாரதந்தெரித்தேம்

மலைவறப்பழமறை வகுத்துரைத்தனமென்னே.
இளகியெம்முளந்தெருடரப்பெற்றிலமின்னும்.

தெருடர - தெளிய. (௩)

வரிச்சுரும்பிமிர்வண்டுழாய்முகில்கதையினிது
விரித்திலேமினிவிளங்கயாம்விரிக்குவமென்னுக்
கருத்தினெண்ணினனிருந்துழிக்கனிந்ததெள்ளமுதைச்
சிரித்தவின்னிசையாழ்முனியவ்வழிச்சேர்ந்தான்.

சுரும்பு - வண்டு, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, துழாய்முகில் - திருமால், சிரித்த - பரிகசித்த, யாழ்முனி - நாரதன். (௪)

சேர்ந்தயாழ்முனிசெழுமறைக்கிழவனைநோக்கி
ஆர்ந்தநூல்பலவுரைத்தனையாயினுமன்பால்
ஓர்ந்துமால்கதையுரைத்திலைபோலுமுட்டெளிய
வார்ந்துதெள்ளமுதொழுகமற்றவன்கதைவகுப்பாய்,

மறைக்கிழவன் - வியாசமுனி. (௫)

களிக்குமஞ்சிறைவண்டுணக்கலுழியந்தேறல்
துளிக்குந்தாமரைக்கிழவனோடுலகெலாந்தோற்றி
அளிக்குமாயவன்கதையலாலாருணெஞ்சம்
தெளிக்கவல்லதுபிறிதுமொன்றுளதுகொனெறியின்

கலுழி - கலங்கனீர், தேறல் - தேன், தாமரைக்கிழவன் - பிரமன் (௬)

மானதப்பெருந்தடத்தினின்மருவியவன்னம்
கானகச்சிறுகாக்கைசேர்தடங்கருதாதால்
நீனிறச்செழுமுகில்கதைநிகழ்த்திடக்கேட்போர்
ஞானமிக்கவராய்ப்பிறிதொன்றையுநாடார்.

மானதப்பெருந்தடம்-ஒருபெரும்பொய்கை, இதுகைலாசத்தில் குபேரன்வீட்டில் பிரமனால்நிருமிக்கப்பட்டிருப்பது, நீனிறச்செழுமுகில் - திருமால். (௭)

கன்னியந்துழாய்க்கரியவன்கதைகளேயன்றிப்
பின்னைமற்றொருகதையும்வெம்பிறவிநோய்போக்கா
முன்னமால்கதைகேட்டதான்முடிந்ததென்பவநோய்
அன்னவாறுகேளெனமுனிநாரதனறைவான்.

பவநோய் - பிறவிநோய். (௮)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வழிந்துமட்டொழுகுமுளரியம்பசுந்தார்வனையுமோர்மறையவன்றனக்குத்
தொழும்புபட்டொழுகுமொருத்திதன்வயிற்றிற்றோன்றிமுற்பிறப்பினில்வளர்நாள்
பொழிந்திடுந்தண்கார்ப்பருவம்வந்திறுக்கப்புகன்றவம்மறைவலான்மனைவாய்த்
தழைந்தெழுமார்வம்வேர்முதறடிந்துதலைப்படுதுறவினரடைந்தார்.

மட்டு - தேன், தார் - மாலை, ஆர்வம் - ஆசை. (௯)

அடைந்திடுமெதிகடமக்கெனையேவலந்தணன்செய்திடப்பணித்தான்
கடந்தவர்மிகவுண்மகிழ்ந்திடும்படிசெய்கருத்தினனேவல்செய்தவர்சேர்
இடந்தனின்மருவிநுகர்ந்திடுசேடமிருந்தவர்சொல்லினுண்டதனால்
தொடர்ந்திடுபாவம்வேரொடுந்தொலையத்துலங்கியதுள்ளமுமாதோ.

எதிகள் - துறவிகள், நுகர்தல் - உண்ணல், சேடம் - மிச்சில் (எச்சில்) வர்-பெருந்தவத்தினர்.

சங்கொடுதிகிரிதாங்கியதடக்கைத்தாமரைக்கண்ணினுன்சரிதம்
அங்கவரமுதமூற்றிருந்தொழுகவறைவதுகேட்டனனதனால்
அங்கைசூழ்கமலத்தாளினுற்கன்புகனிந்திடவறிவொடுபொலிந்தேன்
பொங்கராததீண்டியீன்றவ்வுிறப்பப்பொன்வரைச்சாரல்வாய்ப்புக்கேன்.

திகிரி - சக்கரம், பொன்வரை - மேருமலை. (௧௧)

தற்பரமாகியமலமாய்நின்றதலைவனைக்காண்குதுமென்று
வெற்பினிற்றவஞ்செய்காலையிப்பிறப்பின்விழியெதிர்காண்கிலையெனவோர்
சொற்பெருவிசும்பிலெழுந்ததுவினையாற்றோன்றுமவ்வுடலம்வீழ்ந்திடலும்
கற்பமொன்றொழியக்கண்படைபொருந்துங்கடிமலரவனிடத்துற்றேன்.

வெற்பு — மலை, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், கண்படை - நித்திரை, கடி - வாசனை.

உடைக்குமவெண்டரங்கக்கருங்கடன்முகட்டிலுறங்குமவ்வுறக்கம்விட்டரும்பு
வெடித்தபூங்கமலமலர்புரைசெஙகண்விழித்தனன்விழித்துநான்மறைநூல்
வடித்துணர்மரீசியங்கிராவாதிமாமறைக்கிழவரைமுறையின்
படைத்தனன்படைக்குங்காலையில்யானும்பனிமலரவனிடத்துதித்தேன்.

தரங்கம்—அலை, புரை - நிகர்த்த. (௧௩)

விளக்கழற்கொழியாவெண்மதிக்ககலாவிரிதிரைக்கருங்கடன்முகட்டின்
மூளைத்துயர்பசும்பொன்வரைவலந்திரியுமோட்டுவெங்கதிரவற்கேகா
உளத்திருள்கடியுமாயவன்றொன்னூலுரைமதியென்றுபைந்தேறல்
துளக்கறவொழுகியன்னபைந்தொடையாழ்த்தொன்முனிசொற்றனனகன்றான்.

அழல் - நெருப்பு, மதி - சந்திரன், வெங்கதிரவன் - சூரியன், உளத்திருள் - மனவிருள் (அஞ்ஞானம்) சொற்றனன் - சொல்லி. (முற்றெச்சம்.) (௧௪)

நாரதனகலநான்மறைக்கிழவனகுமணிச்சுடிகைநாகணையான்
பார்பொதிபசுந்தாட்டாமரைபரவிப்பழமறைபொருவுபாகவதம்
தேர்தொறுமமுதமூற்றிருந்தொழுகுதீஞ்சொலாற்றெள்ளிதிற்புனைந்தாங்
கார்வமொடிருநதுமுழுதுணர்சுகன்றனஞ்செவிநிறைத்தனனன்றே.

நகு - விளங்குகின்ற, மணி - மாணிக்கம், சுடிகை - உச்சி, நாகணையான் — சர்ப்பசயநன், பொருவு - நிகர்த்த, தீஞ்சொல் - இன்சொல். (௧௫)

ஸ்ரீநாரதர் தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—௬௨

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அனையதுகேட்டவாறேயரும்பெறற்காட்சியெஃகின்
வினைவனமெறிந்துசாய்த்தவியாதமாமுனிவன்மைந்தன்
பனிமதிக்கவிகைநீழற்படுதிரைவையங்காக்கும்
குனிசிலைவிசயன்மைந்தன்குமாரனுக்குரைசெய்தானால்.

எஃகின் - ஆயுதத்தால், எறிந்து - வெட்டி, வியாசமாமுனிவன்மைந்தன் - சுக
விசயன்மைந்தன் - அபிமந்யன், குமரன் - அபிமந்யன்மகனாகிய பரிக்ஷித்து.

என்னலுமுனிவர்சொல்வார்யாதினும்பற்றொன்றின்றித்
தன்னையேநோக்கின்றதபோதனன்றன்மைசாற்றின்
உன்னியவையங்கொள்வானோர்பசுப்பீர்கொள்காலம்
துன்னுவன்மனைகளன்றித்தொன்னகர்மனையின்வைகான்.

ஐயம் - பிக்ஷை, பசுப்பீர் — பசும்பால்தாரை.

மத்தர்போன்மூகரேபோல்வனை துகிலின்றிஞான
வித்தகனோர்நாட்சென்றான்வியாதமாமுனிபின்செல்ல
அத்திசையரம்பைமாதரணிதுகிலின்றிக்கூலம்
தத்திவெண்டரளஞ்சிந்துதடநதியாடுவாரால்,

துகில் - ஆடை, கூலம் - கரை.

நீடியநதியிலாடுநேரிழையரம்பைமாதர்
வீடறிசுகனைக்கண்டுமென்றுகில்வனைந்திலாராய்
நாடிநான்மறைகள்சொற்றநற்றவவியாதனைக்கண்
டோடினார்கரைசென்றுற்றாருடுத்தனர்நாணித்தானை,

வனைந்திலாராய் — உடுக்காமல், தானை - ஆடை.

வரம்பிலாமறையைநான்காய்வகுத்தவன்வனப்புவாய்ந்த
அரம்பையர்தம்மைநோக்கியாங்கொருதுகிலிலாதான்
நிரம்பியவறிவன்சென்றுநீங்கியபின்னர்யாழின்
நரம்பைவெல்சொல்லீர்சொன்மினற்றுகிலுடுத்ததென்றான்.

வனப்பு - அழகு.

ஏடலர்கூந்தன்மாதரிசைத்தவம்முனியைநோக்கி
ஆடவரிவர்கண்மற்றையரிவையரிவர்களென்ன

நாடுதனினக்குண்டந்தநற்றவன் றனக்கதில்லை
பீடுசான்முனிவவென்றேபேசினரகன்றுபோனார்.

ஏடு - பூவிதழ், ஆடவர் - புருடர், அரிவையர் – மாதர், பீடுசால் – பெருமைநி றைந்த. (சு)

இவ்வண்ணமறிவுதானேயிலங்கியசுகன்முன்யாண்டு
மைவண்ணத்தடக்கையானைமருவினன்கண்டுசொன்னான்
கைவண்ணக்களிற்றான்கேட்டதென்னைகொல்கருதியென்றார்
ஐவண்ணப்புலன்செற்றோருக்கன்பொடுசூதன்சொல்லும்.

யாண்டு – எவ்விடத்தில், மைவண்ணத்தடக்கையான் - பரிக்ஷிந்நரேந்திரன், கைவண்ணக்களிற்றான் - அரசன், ஐவண்ணப்புலன்செற்றோர் - ஐம்புலன்களை வென்றவர். (எ)

துன்னுவாளரவுதீண்டித்தொலைந்திடவுயிர்தானென்று
முன்னமோர்மறையோன்மைந்தன்மொழிதருசாபமேவி
மன்னவன்வெறுத்தியாவும்வரநதிக்கரையினுற்றான்
அன்னவன்றன்னையங்கேயருந்தவன்கண்டுசொன்னான்.

வரநதி - கங்காநதி. (அ)

என்றலும்பரவைசூழ்ந்தவிருநிலங்காக்குமேந்தல்
ஒன்றியசெல்வமெல்லாமுடலொடும்வெறுத்தானென்றாய்
நன்றவன்செய்தியெல்லாநவிலுதியென்றுமோகம்
வென்றவர்கூறச்சூதன்விழுந்தவர்க்கியம்பலுற்றான்.

பரவை - கடல், ஏந்தல் - அரசன், விழுத்தவர் - பெருந்தவத்தினர். (௯)

கருமுகிற்குலங்கள்பெய்யக்கடையுகக்கடனீர்வான்போய்ப்
பெருகுதல்போலவந்தபெய்முகிற்குலங்களாகக்
குருகுலத்தரசர்சேனைக்குரைகடலிகலித்தம்முள்
பொருதுடைந்தரசவெள்ளம்பொன்னுலகடைந்தபின்னர்,

கடையுகம் – யுகாந்தம், குரை – ஒலிக்கின்ற, இகலி - பகைத்து, பொருது- போரிட்டு. (க0)

வேறு.

காற்றின்மாமகன்கடுங்கதைப்புடைப்பினூற்கவின்பெறுகவானற்றுச்
சீற்றவாளராவுயரியமன்னவன்செருக்களத்திடைவீழப்
பாற்றினஞ்சுழல்பரிதிவேற்றுருபதன்பாவைபாலகரைவர்
மாற்றருந்துயில்புரிவுழிமுருக்கினன்வன்றிறற்பரித்தாமா.

காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவின் - அழகு, கவான் - தொடை, அராவுயரியமன்னவன் - துரியோதனன், செருக்களம் - போர்க்களம், பாற்றினம் - பருந்தின்கூட்டம், பரிதி - ஒளி, துருபதன்பாவை - துரௌபதி, பாலகரைவர் - இளம்பஞ்சபாண்டவர், பரித்தாமா - அசுவத்தாமா. (கக)

மஞ்சர்மாய்தலுமஞ்சகங்கிண்டெழுமலர்கதிர்த்தடித்தன்ன
அஞ்சொலாயிழையழுதலுமழற்கநின்னரும்பெறன்மகராவி
துஞ்சவாளுறைகழித்தவன்கருந்தலைதுணிக்குவன்யானென்றுச்
செஞ்சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்டனஞ்சயன்றேரிவர்ந்தனன்சென்றான்.

மஞ்சர் - மைந்தர், மஞ்சகம் - மேகத்தினிடம், தடித்து - மின்னல், அழற்க, அழாதே, துணிக்குவன் - வெட்டுவேன், இவர்ந்தனன் - ஏறி. (முற்றெச்சம்.). (கஉ)

கண்ணன்றன்னொடுகட்கடைசிவந்தனன்கனன்றெழுகாண்டீவ
வண்ணவார்சிலைத்தனஞ்சயன்வெஞ்சினமடங்கல்போல்வாறுக்கி
அண்ணல்வாம்பரிவிரவியபெயரினனஞ்சினனகன்றோடித்
தண்ணந்தாமரைத்தவிசுறைதனிமுதறழற்படைதொடுத்தெய்தான்.

காண்டீவம் - அருச்சுனன்வில், மடங்கல் - சிங்கம், பரிவிரவியபெயரினன் - அசுவத்தாமன், தாமரைத்தவிசுறைதனிமுதறழற்படை - பிரமாஸ்திரம். (கங)

ஏழொடேழுலகங்களுமெரிதரவெறிதிரைக்கடன்மேய்ந்த
ஊழியாரழல்கடுப்பவெங்கனற்றிரளுமிழ்ந்ததுவரலோடும்
ஆழியான்முகநோக்கினன்வரிமிடற்றஞ்சிறையளிகோடி
சூழுந்தண்டுணர்ச்சோலைவெந்தீயுணத்தொடுசிலைவளைத்தோய்கேள்

கடுப்ப - நிகர்க்க, ஆழியான் - கண்ணபிரான், சோலை - காண்டவவனம். (கச)

பாட்டுவண்டிமிர்மலரினன்படையிதுவிட்டனன்பரித்தாமா
மீட்டலாங்கவனறிகலனீயுமவ்விறற்படைதொடுகென்றுச்
சூட்டராவணைத்துயிலொழிபரம்பொருடுவரிதழ்மலர்விள்ளக்
கோட்டினன்சிலைதொட்டனனயன்படைகுலைந்ததுநிலமாதோ.

மலரினன்படை - பிரமாஸ்திரம், இதழ்மலர்விள்ள - திருவாய்மலர்ந்தருள, அயன்படை - பிரமாஸ்திரம். (கரு)

தொட்டவெங்கணையூழியினுலகெலாஞ்சுட்டவெங்கதிரேபோல்
முட்டிநின்றெதிர்படையொடுபொரவெளிமுகடுதீந்ததுகாணு
விட்டிலங்கியவயன்படையிரண்டையுமீட்டனன்விரைந்தெய்திக்
கட்டினன்மறைக்காளையையாயிரங்கண்ணினன்றருகாளை.

மீட்டனன் - மீட்டுக்கொண்டு, மறைக்காளை - அசுவத்தாமா, ஆயிரங்கண்ணினன்றருகாளை - அருச்சுனன். (கசு)

உருவப்பூணணியுயிர்புரைகாதலருறங்குழியுயிர்மாய்த்த
குருதிவாட்படைக்குரிசிலைக்கொல்லுதிகொல்லுதியெனப்பல்கால்
அரவவெண்டிரைப்பாற்கடன்முகட்டினினம்புயவிழிதுஞ்சும்
கருணைமாகடல்கூறினன்றனஞ்சயன்கருத்தினைத்தெரிகிற்பான்.

காதலர் - பாலகர், குரிசில் - அசுவத்தாமா, கருணைமாகடல்-கண்ணபிரான். (கள)

ஆட்டுவெண்டிமிர்தாரினும்மத்தரையஞ்சினரடைந்தோரைக்
கோட்டினிற்புரிகொடிஞ்சியந்தேரொடுகொல்படையிழந்தோரைத்
தோட்டபூங்குழன்மகளிரைமழவரைத்துயில்புரிகுநர்தம்மை
வீட்டினர்தமைவீட்டனல்லறனெனவிரித்தனனுரைசெய்தான்.

அஞ்சினர் - அஞ்சி (முற்றெச்சம்.) கோடு - மலை, தோட்ட - இதழ்களையுடைய, மழவர் - இளைஞர், வீட்டினர் - கொன்றவர், வீட்டல் - கொல்லல். (கஅ)

அரவணைத்துயிலஞ்சனப்புயலனுனங்ஙனமெடுத்தோத
விரைவிற்கொண்டுபோய்த்துருபதன்மகண்முனம்விடுத்தனனவள்காணு
ஒருவனந்தணனுனக்குவிற்றொழில்புவிவியப்புறவுணர்த்திட்ட
குரவன்காதலன்கொல்லனீவிடுகெனக்குயிலெனக்கரைந்தாளால்.

துருபதன்மகள் - துரௌபதி, காணு - பார்த்து, குரவன்காதலன் - ஆசாரியபுத்திரன். (கக)

இறப்புவந்ததேயின்னெழிற்புதல்வனுக்கென்றிவன்றனையீன்ற
நறைக்கருங்குழனங்கையும்பொருமுதனன்றுகொலெனத்தாழ்ந்து
மறுத்தவிர்ந்தொளிர்மதிபுரைதிருநுதன்மடக்கிளிமொழிகூற
அறத்தின்மாமகன்முதலவருவந்தனரழன்றனன்படைவீமன்.

பொருமுதல் — அழுதல், மறு - களங்கம், அறத்தின்மாமகன் - தருமபுத்திரன், அழன்றனன், கோபித்தான். (உ0)

அரிவைசொன்னதுமரசர்தமுள்ளமுமாழியானறிந்தேதான்
பெரியவெம்பிழைமறையவர்செய்திடிற்பிடித்தருஞ்சிகைபோக்கி
உரியசெல்வமாமிருநிதிமுதலியவொழித்துறைதரூர்விட்
டிரியமற்றவர்த்துரத்துதலேயவர்க்கிருங்கொலையெனச்சொன்னான்.

ஆழியான் - கண்ணபிரான், இரிய - ஓட. (உக)

மல்லலைத்ததோண்மாயவனுரைத்ததுமஞ்சரைக்கொன்றானைக்
கொல்வலென்றுதானுரைத்ததும்பிழைப்பறக்கோதில்சீர்க்குருநாடன்
பல்படைத்தொழில்விதியினிற்பயிற்றியபார்ப்பனச்சிறுவன்றன்
எல்லிலங்கியசிகாமணியிருஞ்சிகையீர்ந்துகொண்டனன்மன்னோ.

மல் - சாணூரன் முஷ்டிகன்என்னும் மல்லர், பார்ப்பனச் சிறுவன் - வேதியச் சிறுவன். (உஉ)

பதுமைசேர்தருமாயவன்றன்னொடுபாண்டவர்முதலாயோர்
கதிர்செய்மாமதிக்கவின்பெறுதிருமுகக்கருங்குழற்பாஞ்சாலி
புதல்வராதியாய்ப்பொருகளத்திடையுயிர்பொன்றினர்தமக்கெல்லாம்
விதியினீமநல்வினைபுரிந்துதகநீர்வினைமுடித்தனர்மாதோ.

பதுமை - திருமகள், ஈமநல்வினை - மயானச்சடங்கு, உதகநீர்வினை — நீர்க்கடன். (உ௩)

மலர்ந்தசெங்கதிர்மாமணியிழந்தவன்மலர்விழிசிவப்பூர
அலர்ந்ததாமரைப்பொருட்டுறையயன்படையபாண்டவமெனத்தூண்ட
உலங்கலந்ததோளவர்தமுயிர்பிழிந்துண்ணவந்துறல்பாரா
இலங்குமாழியைநோக்கினன்மறைமுதலிரிந்ததப்படைமாதோ.

மணியிழந்தவன் - அசுவத்தாமா, அபாண்டவம் - பாண்டவநாசம், உலம் - திரள்கல், பாரா - பார்த்து, மறைமுதல் - கண்ணபிரான், (உச)

மருவளைத்தளிகூட்டுணமலர்ந்ததண்மரைமலரயன்வாளி
அரவிளைத்திடவெகுளிமீக்கொண்டழன்றம்புயமலரோடச்
செருவிளைத்துவேல்பொருவிழியுத்தரைதிருவயிற்றகஞ்சேர்ந்த
கருவளைத்ததுகனன்றுவெம்புகையொடுகனற்றிரளுமிழ்ந்தன்றே.

மரு - வாசனை, அளி - வண்டு, கூட்டுண - கொள்ளைகொண்டுண்ண, மரைமலர்-தாமரைமலர், அர – பாம்பு; செரு - போர், கரு - கருப்பம். (உரு)

தீத்திகழ்ந்தொளிர்சினப்படைகருவினைச்சேர்தலுந்தெருமந்தாள்
பார்த்தன்றேர்விடுபரமனையடைந்தனள்பங்கயநறும்போது
பூத்தகாவியந்துணைவிழிகலுழ்ந்துநீர்போற்றுவாயெனமாழ்கக்
காத்தளித்தனனருள்சுரந்தலையெறிகமலலோசநன்மாதோ.

தெருமந்தாள் - மயங்கினாள், காவி - நீலோற்பலம், கமலலோசநன் - கமலக்கண்ணன். (உசு)

வேறு.

ஆடெழுவனையதிண்டோளவரைப்புரந்தவண்ணம்
நாடிநானுரைக்கவற்றோநட்பொடுபகையிலாதாய்
ஏடவிழ்கமலக்கண்ணவென்றிருபனைக்கைவேழக்
கோடடியகழ்ந்திட்டானைக்குந்தியங்கேத்தினாளால்.

எழு - தூண், வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, குந்தி - குந்திதேவி. (உஎ)

தளையவிழலங்கன்மாலைத்தண்குடைத்தருமனோடு
தெளிவுடைமுனிவர்நண்ணத்தெரிகணையணையின்மீதாக்
கிளர்புகழ்க்கங்கைமைந்தன்கிடந்துழியினிதுசென்றான்
அளியிளம்பிறைப்பற்பேழ்வாய்நச்சராவணையான்மன்னோ.

தளை - கட்டு, கணைஅணை - சரதல்பம் (அம்புப்படுக்கை) கங்கைமைந்தன் - காங்கேயன், (பீஷ்மன்) அராவணையான் - கண்ணபிரான். (உஅ)

கடம்பொழிகளிறுகாத்தகருணையங்கமலச்செங்கட்
படஞ்சிறைக்கலுழப்பாகன்றலைவருந்தோற்றநோக்கி
விடம்பொழிதழல்வாய்வாளிவெவ்வணைக்கிடந்தவீரன்
உடம்பெலாங்குளிர்ந்துசெந்தேனூறவாய்விண்டுகூறும்.

கடம் - மதம், கலுழப்பாகன் - கருடவாகனன். (உக)

எழிற்படையெடுக்கிலேனென்றிசைத்தநின்மொழிவிட்டுன்னை
விழுப்படையெடுப்பித்தன்றிவிடுகலனெனயான்சொற்ற
மொழித்திறம்பிழையாவண்ணமுறுகுவெஞ்சினத்தவாழி
அழற்படையெடுத்தாயன்பர்க்களியைநீபெரிதுமன்றே.

ஆழி - திருவாழி (சக்கரம்.) (௯0)

சுரும்புசூழ்தொடையல்சோரச்சுரிகுழல்வீழமார்பின்
விரிந்தபொன்னுத்தரீயம்வீழ்ந்திடவிரைந்துதேர்விட்
டெரிந்தபொற்றிகிரிதாங்கியெறுழ்வலிமடங்கலேறு
கருங்களிறெதிரல்போலென்கண்ணுறல்கண்ணதாமால்.

சுரும்பு - வண்டு, தொடையல் - பூமாலை, திகிரி - சக்கரம், எறுழ்வலி - மிக்க வலி, மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம். (௯க)

எழில்விளையாடுமார்பத்தெழுதியகலவைச்செஞ்சே
றழிதரப்பொடித்தவேர்மாருடலஞ்சிலைக்கைப்பார்த்தன்
கொழுமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்க்குரகதத்தூளிமூழ்கி
ஒழுகுசேருகவோடியுற்றதென்னுள்ளத்தாமால்.

வேர் - வேர்வை, குரகதம் - குதிரை. (௯௨)

சொரிகணைமாரிபாயத்துணிந்தபொற்கவசத்தோடு
மரகதகாந்திகான்றுவயங்குநின்பசுந்தார்மார்பும்
குரகதத்தூளிசேர்ந்துகுழல்விராய்க்குறுவேர்வார்ந்த
முருகவிழ்கமலச்செவ்விமுகமுமென்முகத்ததாமால்.

மாரி - மழை, துணித்த - அறுபட்ட, கான்று - வீசி. (௯௩)

நறைவிளந்திகழ்பூமேவுநான்முகன்வழுத்தவெட்டாய்
மறைவளந்திகழுஞ்செய்யமாதவராசராய
நிறைவளந்திகழும்வேலைநெருக்குறும்ராசசூயத்
திறைவளந்திகழ்முற்பூசைக்கேற்றனையென்சொல்கேனே.

நறை - தேன், மணம். இராசசூயம் - ஓர் யாகவிசேடம், முற்பூசை - அக்ரபூஜை.

நச்சராவுச்சிமேயநானிலப்பொறைதீர்ப்பான்வந்
திச்சையாஞ்சூதென்றோதுமெரிசினத்தழலைமூட்டிக்
கச்சமார்களிற்றுவேந்தாங்கவெனமெரித்தகண்ணை
பச்சைமாலேநின்மாயைபகருதற்கெளியதன்றால்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு, (ஆதிசேடன்) பொறை - பாரம், கச்சம் - யானைக்கழுத்திடுகயிறு. (௯௫)

மூட்டமர்க்களத்தினேற்றுமொய்த்தவென்றமரையெல்லாம்
வீட்டிலனெனமுன்சொற்றவிசயனுள்ளிழுதைநீக்கி

நாட்டினைஞானமுன்னே நானுடலொழிக்குமின்று
காட்டினைநின்பொற்கோலங்கடந்தனன்பிறவிவேலை.

தமர் - சுற்றத்தார், வீட்டிலன் - கொன்றிலன், இழுதை - பொய் (அஞ்ஞானம்.)

அருங்கதிரம்பொனுடையணிதராவந்ததோற்றம்
பொருந்தியமாயையாமீப்போர்வையாற்பொதியலுற்றுத்
திருந்துமேலோரால்வாசுதேவனென்றுரைக்கும்பேர்பெற்
றிருந்ததிவ்வண்ணமென்னுவெனக்குணர்வித்ததாமால்.

அணிதரா-அணிந்து, மீப்போர்வை-மேற்போர்வை, பொதியலுற்று-மூடப்பட்டு.

உண்மையானினக்குநாடினுருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருகுநல்லுருவென்றாலும்
திண்மைசேர்நின்னையன்றித்திகழ்சகமின்றேலென்னே
வண்மையால்வழுத்துவார்யார்வழுத்திடப்படுவோர்யாரே.

பொய்க்கும் - பொய்படும், சகம் - உலகம். (௩அ)

என்றிருங்கங்கைமைந்தனியற்றுநற்றவத்திற்றன்முன்
நின்றநம்மிறைவன்கோல நெஞ்சினிற்றெரியநாடி
ஒன்றியகுடம்பைநீத்துளுவந்தெழுபறவைபோல
அன்றுடற்சுமைநீத்தொல்காவழிவில்வீடடைந்தான்மன்னோ.

குடம்பை - கூடு (உடம்பு) ஒல்கா - சலிக்காத. (௩௯)

அடைதருவேலைவானோரலர்மழைசொரிந்திட்டார்த்தார்
உடைதிரையுகளுங்கங்கையுயிர்த்தவன்றனக்கீமத்தின்
நடைதருகருமமெல்லாநாடினன்றருமன்செய்தான்
மிடைதருமுனிவர்மாலைமெய்ம்மனநிறுவிப்போனார்.

அலர்மழை - பூமழை, ஈமம் - மயானம். மாலை - கண்ணபிரானை. (௪0)

மலைதருதிணிதோண்மன்னர்மணிமுடிதுகளதாகச்
சிலைகடைகுழைத்தபார்த்தன்செழுமணித்தடந்தேர்ப்பாகன்
பலர்புகழ்தருமன்றன்னைப்பகர்பெருந்தாதைசொல்லால்
அலர்தலையவனிகாப்பவரியணையிருத்தினானால்.

மலைதரு - போர்செய்கிற, துகள் - பொடி, சிலை - வில், கடை - நுனி, குழைத்த - வளைத்த, அரியணை - சிங்காசநம். (௪௧)

கலிவிருத்தம்.

மண்ணியமணிமுடிமன்னரைச்செகுத்
தெண்ணியவிருப்பொடுமிசைந்துளானலன்
கண்ணனுட்கருத்தினைக்கடக்கவஞ்சியே
நண்ணினனரசியனமவேலினான்.

மண்ணிய - கழுவின (சாணைபிடித்த) செகுத்து - கொன்று, நாமம் - அச்சம்.

மழைவளஞ்சிறந்திடவளங்கண்மிக்கன
குழைவொடுபிணிகளுங்குலைந்துசாய்ந்தன
விழைவொடுநல்லறம் வேர்படைத்தன
தழைபுகழொடுபுவிதருமன்காக்கவே

குழைவு - மெலிவு, வேர்படைத்தன - வேரூன்றின. (௩௩)

நானிலத்தவர்களுநவையினீங்கினர்
வானகத்தமரருமகிழ்விஞேங்கினர்
பானிறமதிக்குடைநிழற்றிப்பார்மகள்
தானுவப்புறப்புகழ்த்தருமன்காக்கவே.

நவை - குற்றம், (துன்பம்) நிழற்றி - நிழலைச்செய்து. (௩௪)

சுடர்தருநிதித்திறைசொரிந்துவாய்தலின்
அடையலரடிதொழவவனிகாத்தனன்
இடியுறழ்படையுடையிளைஞர்தன்னடி
மிடைதரமணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே

திறை - இறைப்பொருள், வாய்தல் - முற்றம், அடையலர் - பகைவர், உறழ் - ஒத்த, இளைஞர் - தம்பிமார், மிடைதர - நெருங்க. (௩௫)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருஎ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது.

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உரவுநீரமுதின்சாயலுத்தரையொளிறுவெள்வேற்
றுருபதன்பாவைகாதற்சுபத்திரைகுந்திதம்மோ
டரசரோரைவர்வேண்டவருமறைமுதல்வன்வேழத்
திருநகர்சிறப்பத்திங்கள்சிலமகிழ்ந்துறைந்தானன்றே.

உத்தரை - விராடன்மகள், ஒளிறு - விளங்குகிற, சுபத்திரை-க்ருஷ்ணன்தங்கை, அருச்சுநன்மனைவி, அபிமந்யன்தாய், வேழத்திருநகர் - அத்திநபுரம். (க)

அரசியலடைந்தவாற்றலடைந்தவெம்மாவியாய
பிரசநாறுருவப்பைந்தார்ப்பெருந்தகைபிரிவானென்று
உளைசெறிபுகழ்சாலைவருளங்குழைந்துருகும்வேலை
முரசொடுமுழவம்விம்முகிலெனவெழுந்தான்கண்ணன்.

பிரசம் - தேன், புகழ்சால் - கீர்த்திமிக்க. (உ)

காத்துலகளிக்குங்கற்றைக்கதிர்மதிக்கவிகைபற்றிப்
பார்த்தனன்புடனிழற்றப்பகருமுன்னவன்றனோடு
சாத்தகிதடக்கையேந்திச்சாமரையிரட்டமிக்க
வேத்தவைதொடர்ந்துசெல்லவீதிவாயேகலுற்றான்.

மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடை, பார்த்தன் - அருச்சுனன், சாத்தகி - சத்தியகன்மகன், யுயுதாநன்என்பதுஇவனுக்குநாமாந்தரம். (௩)

வஞ்சித்துறை.

வண்ணவீதிவாய், நண்ணுநல்லதேர்
கண்ணன்கார்கொலென், றெண்ணவேறினான்.

வண்ணம் - அழகு. கார்கொல், மேகமோ. (௪)

அலகிலானையாள், வலவர்வாசிகள்
இலகுதேர்களேழ், நிலநிறைந்தவே

அலகில் - அளவில்லாத. வலவர் - பாகர், வாசிகள் - குதிரைகள். (௫)

ஏகன்றேர்த்துகள், மாகமன்னல்பார்
மோகனேகமுன், போகல்போலுமே.

ஏகன் - அத்விதீயன் (ஒப்பற்றவன்) தேர்த்துகள் - தேர்களாலெழும்பொடி, மாகம் - ஆகாயம். (௬)

கோதிறேர்க்கொடி, மீதுமேவன்மால்
பாதபங்கயப், போதுபோலுமே.

கோதிறேர்க்கொடி - குற்றமில்லாதஇரதத்துவசம், பங்கயப்போது - தாமரைமலர். (௭)

வெற்றிமேவியம், பெற்றபேரொலி
பொற்றபூவண்டம், உற்றுடைத்தவே.

வெற்றிமேவியம் - சயபேரிகை. (௮)

வஞ்சிவிருத்தம்.

வெண்டுகிற்பதாகைமேல், கொண்டதேரினகூடமபானுல்
அண்டகோளம்விண்டறல், மண்டிவீழ்தன்மானுமே.

வெண்டுகிற்பதாகை - வெண்கொடியாடை, கூம்பு - சிகரம், விண்டு - வெடித்து, அறல் - நீர், மானும் - நிகர்க்கும், (௯)

காரையொத்தகைக்கிரி, வீரையொத்தவெம்பரி
பாரின்மொய்த்தபைங்கிரிச், சீரையொத்ததேர்களே.

காரை - மேகத்தை, கைக்கிரி - கைம்மலை, (யானை) வீரை - கடல், சீரை-சிறப்பை. (௧௦)

தோளையுற்றதூணிவில், வாளையுற்றவாளொடங்
காளியொத்தடைந்தனர், வேளையொத்தவீரரே.

தூணி - அம்புக்கூடு, ஆளி - சிங்கம், வேளை-மன்மதனை. (கக)

சுந்தரத்தனைத்தொழா, அந்தரத்திறைசையால்
வந்துமொய்த்தவானவர், சிந்தினர்பொற்றேமலர்.

சுந்தரத்தன்-அழகனாகியகண்ணன், தொழா-தொழுது, மொய்த்த - நெருங்கின. (கஉ)

கண்ணன்செவ்விகண்டுகண், எண்ணினின்னமாயிரம்
நண்ணினன்றுநன்றெனா, விண்ணின்மன்விளம்பினான்.

செவ்வி - அழகு, நண்ணின் - பெற்றால், விண்ணின்மன் - சுவர்க்கலோகத்துக்க ரசனாகியஇந்திரன். (கங)

உற்றுநோக்குமும்பர்நம், வெற்றிவேந்துபோல்விழி
பெற்றிலம்மெனப்பெருஞ், சுற்றமோடுசொல்லுவார்.

உம்பர் - தேவர்கள், (கச)

தண்ணசெய்யதாமரைப், பெண்ணினல்லபேதையர்
வண்ணமாடமன்னியே, கண்ணன்செவ்விகண்டனர்.

தண்ண - குளிர்ச்சியையுடைய, செய்யதாமரைப்பெண் - திருமகள். (கரு)

வீரவாளிதூவவேள், சேருமாழிசெங்கையின்
சோருமாதர்தூவிநின், றூர்வமோடமுங்குவார்.

வாளி - அம்பு. (கசு)

நாடுநல்லசாளரத், தூடுசெவ்விகண்டுவந்
தாடன்மாரனம்பினால், மாடமீதுமாழ்குவார்.

சாளரம் - பலகணி, (சன்னல்) மாழ்குவார் - மயங்குவார்கள். (கஎ)

எண்ணிலாதவேழைமார், கண்ணன்செவ்விகண்களால்
உண்ணவாவியுண்ணுமால், நண்ணுவாடைநாடியே

ஏழைமார் - மாதர், வாடை - வடகாற்று. (கஅ)

குல்லைவேய்ந்தகொண்டலே, மெல்லவந்துவெம்முலை
புல்லியின்றுபோகெனச், சொல்லிநின்றுசோர்குவார்.

குல்லை - திருத்துழாய்மாலை. (கக)

வண்ணகண்ணவெம்மிதழ், உண்ணவாவென்றோதியே
வண்ணமேவுகைவளை, சுண்ணமோடுதூவுவார்.

இதழ் - அதரம். (உ0)

பண்டுவெண்ணெய்பாலொடும், அண்டர்மாதரார்நலம்
உண்டகாரெம்முண்ணிறை, கொண்டதென்றுகூறுவார்.

அண்டர்மாதரார் - இடைப்பெண்கள் (கோவியர்) நலம் - சுகம், உண்ட-அநுபவித்த, கார்-மேகம். (உக)

மஞ்சுபோலும்வண்ணனை, நெஞ்சிலேநோக்கலா
அஞ்சொலாருஞ்சுதை, நஞ்சுபோலநாடுவார்.

மஞ்சு - மேகம், சுதை - அமிர்தம். (உஉ)

நாகமேனடித்தவன், மோகவாரிமூழ்கினோர்
கோகிலங்கள்கூவலால், சோகவாரிதுன்னுவார்

மோகவாரி - மோகக்கடல், கோகிலங்கள்-குயில்கள், சோகவாரி - துன்பக்கடல்.

துன்னியண்டர்தோகைமார், மன்னுகொண்டல்வண்புகழ்
இன்னரம்பின்யாழ்கொடு, பன்னிநின்றுபாடுவார்.

அண்டர் - இடையர், கொண்டல்-மேகம், (கண்ணன்) யாழ்- வீணை. (உச)

ஆணவாவுவானெழில், காணநூறுகோடிகண்
பாணியாற்படைத்திலன், வாணிமன்னுவானென்பார்.

பாணி - கை, வாணிமன் - பிரமன். (உ௫)

ஈறிலாவிக்காதலால், கூறமாதர்தேர்கொடு
வேறொர்வீதிமேவினன், மாறிலாதமாயனே.

ஈறு - முடிவு. (உ௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்கள்வீதியெய்திடிதுவனமதுரையாயிப்
போதணிமார்பன்றன்னாற்பொலிந்ததுசாலவென்பார்
காதல்செய்துவரைநங்கள்கண்ணனாற்சிறந்ததென்பார்
ஓதுமிப்பிறவியங்கேயுதித்திலந்தவத்தானென்பார்.

துவரை - துவாரகை. (உ௭)

மதுகுலத்துடனிலங்கைமன்னவன்மலங்கவென்றோன்
விதுகுலத்தரசர்போற்றவீதிவாய்வருதனோக்கி
எதுகுலமாயதீறின்றேத்துறுகுலங்கட்கெல்லாம்
முதுகுலமாயதிந்தமுதல்வன்வந்ததனாலென்பார்.

விது - சந்திரன். (உ௮)

தெள்ளுதெண்டிரைசுலாமிச்செழும்புவிமுதலுலோகத்
துள்ளவர்மனங்கட்டோறுமொழிவிலாதுறைவானன்றே
மெள்ளவெம்முள்ளத்தூடேவிழிவழிபுகுந்துமேவும்
கள்ளனென்றுரைப்பப்புந்திகருதிலசிறிதுமென்பார்.

திரை அலை, இங்குச்சினையாகுபெயராய்க்கடலையுணர்த்திற்று; சுலாம்-சூழ்ந்த.

பொன்னியல்பழுத்துவானிற்பொலிதருமாடவீதி
துன்னியசாதகம்போற்சூழ்ந்துநோக்குநர்கட்கெல்லாம்

கன்னியந்துழாய்மிலேந்தகருமுகில்கடைக்கணேக்கால்
மன்னியகருணைவெள்ளமழைநனிவழங்குமென்பார்.

சாதகம் - ஓர்பறவை. (ஙo)

தாமநன்மறுகிற்செல்வான்றமரைபோலுங்கண்கள்
ஏமமொடுளத்துக்காண்போர்க்கிடரெலாமொழிக்குமென்ப
காமனல்வருந்துன்பத்தைக்காதலோடினிதுகண்ட
வாமமேகலையார்க்கென்னேவளர்க்குதல்புதுமைத்தென்பார்.

மறுகு - வீதி, வாமம் - அழகு, மேகலை - மாதரிடையணியிலொன்று, அதுவெழுகோவையுள்ளது. (ஙக)

வண்ணமாமுகில்போல்வீதிவருபவன்றன்னைநோக்கி
எண்ணிடினேழிரண்டாயியம்புபேருலகத்தோடே
தண்ணறுமலரோன்றன்னைத்தந்தினிதளிக்குஞ்செய்ய
கண்ணனிக்கண்ணனேயாங்கருத்துறநாடினென்பார்

ஏழிரண்டாயியம்புபேருலகம் - பதினன்குலோகம். (ஙஉ)

காட்டுவாரணமுன்சொல்லக்காத்துவெங்கஞ்சன்வாய்தற்
கோட்டுவாரணத்தைக்கொன்றகுரிசிலைவீதிநோக்கி
வேட்டுநாண்மலரிற்றேன்றும்விரிஞ்சனுங்காணுவண்ணம்
சூட்டுநாகணையிற்றுஞ்சுந்தோன்றலித்தோன்றலென்பார்.

காட்டுவாரணம் - வநகரி, (கஜேந்திராழ்வான்) கஞ்சன்வாய்தல்கோட்டுவாரணம்- குவலயபாபீடம், விரிஞ்சன் - பிரமன், சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை. (ஙங)

கண்ணனைக்கண்கள்கண்டுகளிப்புறக்கருங்கார்போலும்
வண்ணனைமனங்கணீங்காவண்ணமாய்மகிழ்தலானே
நண்ணியயோகத்தாலிக்கண்ணனைநாடுமேலோர்
எண்ணிலாநந்தமாகியிருப்பதின்றறிந்தேமென்பார்.

வண்ணன் - நிறமுள்ளவன். (ஙச)

சுரும்பிமிர்கூந்தல்சோரத்தொடர்ந்தனளசோதைவீக்க
விரும்பினையுரலோடும்போய்வேரொடுமருதஞ்சாய்த்தாய்
பெரும்பணைதுணித்தாயன்றுபெண்பழிகொள்ளும்வேடன்
கரும்பினைமுறிக்ககில்லாயெனச்சிலர்கழறிச்சோர்வார்.

வீக்க - கட்ட, வேடன் - வேள்தன் - மன்மதனது, கரும்பினை - கருப்புவில்லை.

கலிவிருத்தம்.

தாரமாரிதரப்புலவோரெழுநாள்
காரமாரிவிலக்கினைகண்ணமதன்

போரமாரிமலர்க்கணேபோக்விழி
நீரமாரிநிறுத்திலேயென்பர்சிலர்.

காா - மேகத்தின்கண்ணதாகிய, மாரி - மழை. புலவோர் - தேவர், போா - போரின்கண்ணதாகிய, நீரம் - நீர். (௩௬)

பழிகூறவைநின்றுபறிக்குதலும்
கழியாமலளித்தனைகண்ணதுகில்
அழியாமலுவந்துநெகிழ்ந்தறுவை
ஒழியாமலுகந்திலேயென்பர்சிலர்.

அவை - சபை, (துரியோதநன்சபை) அறுவை - ஆடை. (௩௭)

வண்ணந்திகழ்வாயமுதூறலுணத்
தண்ணங்கழைவைத்தனைசாருமெமை
உண்ணும்படியுற்றிலேயென்றுதினம்
எண்ணும்படிவைத்தனையென்பர்சிலர்.

கழை-மூங்கில் (புள்ளாங்குழல்) (௩௮)

வளையாழினரம்புறழ்சொன்மலராள்
வளையாழிதரித்தணிவாய்விழியால்
வளையாழிவளைந்தவளுக்கெளியேம்
வளையாழிவழங்கலெனென்பர்சிலர்.

உறழ்-ஒத்த, ஆழிவளைந்தவள்-பூமிதேவி, வளை, வளையல், ஆழி-மோதிரம். (௩௯)

விழைவோடுறிவெண்ணெய்நுகர்ந்தநெதன
உழைமேவியகானழலுண்டனையால்
நிழன்மேவியநித்திலமாலையையென்
அழல்போலவமைத்தனையென்பர்சிலர்.

விழைவோடு - விருப்பத்துடன். உழை-மான், கானழல் - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்) நித்திலமாலை - முத்துவடம். (௪0)

கடியாதுகொல்காளியன்வெவ்விடமும்
படிமீதுதவிர்த்தல்செய்பைம்புயலே
விடமாமெனமெல்லியதென்றலினல்
இடர்நீசெயலெவ்வகையென்பர்சிலர்.

படி - பூமி, பைம்புயல் - பசியமேகம் (௪௧)

புள்ளின்பகுவாயதுபோலநனி
விள்ளுங்குயில்வெவ்வியவாய்கிழியாய்
தள்ளுந்தரமானதுதான்மொழியால்
எள்ளுந்தரம்வைத்தனையென்பர்சிலர்.

புள் - கொக்கு, பகு - பிளந்த. (௪௨)

அள்ளித்தழன்முன்னமயின்றதையும்
உள்ளத்தினினின்றுமிழ்ந்தனைகொல்
துள்ளிச்சுடநெஞ்சுதுடிக்குமென
வள்ளைக்குழைமங்கையர்சொல்வர்சிலர்.

அயின்றதை - உண்டதை. (௪௩)

களியோடெதிர்கண்டவர்கண்களைநீ
அளியோடுமறித்தும்விடாயதனால்
ஒளிசேர்பெயருற்றனைகண்ணனென
எளியேமதறிந்தனமென்பர்சிலர்.

அளி - கிருபை. (௪௪)

மன்றற்செழுமாமதுரைப்பதியில்
குன்றத்தனுவீறழிகொற்றவனீ
ஒன்றித்தனுநாணையொழித்திடுதல்
இன்றைக்கரிதோபுகலென்பர்சிலர்.

குன்று - மலைபோன்ற, அத்தனுவீறு - அந்தத்தனுவின் பெருமையை, இத்தனுநாண் - இந்தத்தனுவின் நாணினை. (௪௫)

வழியோடொருமங்கையைவாலனின்முன்
ஒழியாவுடலோடுமெடுத்தொழிவாய்
மொழிவேமுயிர்முற்றுமெடுத்தொழிதல்
எழில்சேருமுனக்கெளிதென்பர்சிலர்.

எழில் - அழகு. (௪௬)

மைக்கார்நிகர்வேயிடைமாதர்துகில்
அக்காலமகற்றுபயிற்சிகொலோ
புக்கேமணிபொற்றுகில்பார்வையினால்
இக்காலமகற்றினையென்பர்சிலர்.

மைக்கார் - கரியமேகம், பயிற்சி - பழக்கம் (௪௭)

சென்றோடியதீயவனாகியகன்
றன்றோடியெறிந்தனையாசில்விழிக்
கன்றோடியோமணியாழிகழன்
றின்றோட்டெறிந்தனையென்பர்சிலர்.

தீயவன் - வத்ஸாஸுரன், கன்று - வளையல், ஆழி-மோதிரம். (௪௮)

தகைகொண்டுறுதானவனுகுமழல்
உகுகின்றடர்சூறையொழித்தனையால்
புகுமெம்முடனெஞ்சுபுழுங்கவழன்
றிகநின்றவொழித்திலையென்பர்சிலர்.

சூறை - சுழற்காற்று, தானவன் - த்ருணபர்த்தன். (௪௯)

முதற்சந்தம்.

துதிசேர்விசயன்றுயராவகைவெங்
கதிரோனைமறைத்தல்செய் காவலநற்
பதியாகவெம்பாலணையாயெனினும்
மதிபோகமறைத்திலையென்பர்சிலர்.

துயராவகை - துக்கியாதபடி. (ரு0)

மன்னிப்புலவோர்பொழிமாமலர்சூழ்
உன்னைப்புகழ்வோருனைநேர்வதுமெய்
துன்னிப்பொழிவேண்மலர்சூழ்தலினீ
என்னப்பொலிவேமிவணென்பர்சிலர்.

புலவோர் - தேவர், வேள் - மன்மதன். (ருக)

தேராம்வரைமீதுமெஞ்சிந்தையெனும்
நீரார்மலர்மீதுநெடுங்கணெனும்
ஆரார்கலிமீதுமம்மூவரென
ஏராகவிருந்தனையென்பர்சிலர்.

வரை - மலை, ஆர்கலி - கடல். (ருஉ)

மைவண்ணமலர்க்குழன்மாதரெலாம்
கைவண்ணமலர்க்கணைகாமன்விலால்
நைவண்ணமனத்தொடுநாடினராய்
இவ்வண்ணமிரங்கிடவேகினனே.

மைவண்ணம்-மேகநிறம். (ருந)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தூண்டுவாம்புரவிமேலுந்துளிமுகிலகடுகீண்டு
நீண்டபொற்கொடித்தேர்மேலுநிழல்பொருகளிற்றின்மேலும்
பாண்டவர்குருநாடெல்லாம்படர்ந்தனர்பரிவிற்புல்லி
மீண்டனர்வாடுநெஞ்சமீள்கிலாத்தொடரமாதோ.

அகடு - வயிறு (நடு) (ருச)

விண்ணகம்வணக்குமாற்றல்வெந்திறலவுணர்த்தேய்த்துக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலன்றன்னைக்காக்க
அண்ணல்வேற்றருமன்விட்டவாடலந்தானைவெள்ளம்
பண்ணமைபசும்பொற்றிண்டேர்ப்படையொடுநடந்ததன்றே.

வணக்கும் - வணங்கச்செய்கிற, கண்அகல் - இடமகன்ற, அண்ணல்-பெருமை()

வளங்கொள்பாஞ்சாலநாடுமலர்ப்புனல்யமுனைநாடும்
தெளிந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துந்தீம்புனற்சிந்துநாடும்
இளங்களியானைமன்னரெதிர்கொளவிறுத்துமாநீர்
விளிம்படுத்துயராநத்தமெல்லெனச்சென்றுசேர்ந்தான்.

இறுத்து - தங்கி. (ருசு)

அதிர்கடல்வேலிசூழ தூரணித்தெனக்குறுகியண்ணல்
இதமொழாளிமுத்தினூடேயெறித்தலிற்செவ்வாயன்ன
மதுவிரிமுளரிசேர்ந்தவண்ணமொத்திலங்குகற்றைக்
கதிர்வளை துவர்வாய்வைத்துக்கல்லெனமுழக்கினானல்.

குறுகி - கிட்டி, கதிர்வளை - ஒளியுள்ளசங்கு, துவர்வாய் - பவளம்போலும்வாய்.

குடவளைமுழக்கங்கேட்டுக்கொற்றவன்வந்தானென்னாக்
கடலுடைத்தெழுந்ததென்னக்கடாம்பொழிகளிற்றினோடும்
விடுகணைவிசையவாயவெம்பரிவெள்ளமீண்ட
இடிமுரசியம்பவெள்வேல்யாதவரெதிர்சென்றுற்றார்.

என்னா - என்று, கடாம் - மதநீர். (நிஅ)

மண்ணவர்க்களப்பில்காலம்வைகுந்தமருவினோருக்
கெண்ணிடிற்கணமாம்போலவெங்களுக்கலப்பில்காலம்
கண்ணநிற்கலந்துவைகிற்கணமரைக்கணமேயேனும்
அண்ணனிற்பிரியினென்னோவாயிரமுகமாமென்றே.

அளப்பில் - அளவில்லாத. (நிகூ)

நான்மறையாளர்வாழ்த்தநகுமுடியரசர்தாழ
ீனுயர்கொடியோனுதிவெந்திறற்குமரரெல்லாம்
தானையோடிறைஞ்சாநிற்பத்தாமரைமலரின்வாழும்
தேனவாந்தெரியன்மார்பன்றிருநகர்சென்றுபுக்கான்.

நகும் - பிரகாசிக்கிற, தாழ - வணங்க, தானையோடு - சேனையோடு. (சு0)

கண்ணனைக்கண்ணினாலுங்காதல்செய்மனத்தினாலும்
உண்ணெகிழ்ந்தன்பினாலேயுருகுறமழலைத்தீஞ்சொற்
றண்ணறுங்குமுதவாயாற் சாற்றியகிளவியாலும்
பெண்ணமுதனையநல்லார்பெட்பொடுதழீஇக்கொண்டாரால்

கிளவி - சொல், பெட்பொடு - விருப்பத்துடன். (சுக)

எழில்வளர்செம்பொன்மார்பனிறைஞ்சியுந்தொழுவார்தம்மைத்
தழுவியுந்தடக்கைதொட்டுந்தண்ணகைமுகிழ்த்துநோக்கி
மொழியினிதுரைத்துஞ்செவ்விமுகமலர்ந்துவகைபொங்கச்
செழுநகர்மாந்தர்க்கெல்லாஞ்செய்தனன்சிறப்புமாதோ.

உவகை - மகிழ்ச்சி. (சுஉ)

தந்தைதாடொழுதுதாயர்தளிரடிசென்னிசூடிச்
சிந்தரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்தேவியர்திவலைசிந்தி
வந்தெழுகருங்கார்கண்டமடமயிற்குழாத்தின்மொய்ப்பக்
கொந்தழலாழியான்றன்குருமணிக்கோயில்புக்கான்.

சென்னி - தலை, அரி - இரேகை, மழை - குளிர்ச்சி, மடமயில் குழாத்தின் - இளமயிற்கூட்டம்போல, ஆழியான் - சக்கராயுதனாகியகண்ணபிரான், குருமணி - நிறமுள்ளமணி. (௬௩)

பண்ணெனப்பழுத்ததீஞ்சொற்பவளவாய்முளரிப்பாவை
கண்ணெனக்கிடந்தநீலக்கடலினுங்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகமடந்தைகொங்கைவரையினுமுறைந்தமாயன்
விண்ணெனத்திகழ்ந்துவிண்ணோர்பரவவீற்றிருந்தானன்றே.

முளரிப்பாவை - திருமகள், கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, மண்ணகமடந்தை பூமிப்பிராட்டி. (௬௪)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௭௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

பரிட்சித்துவின் றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்னனுமுனிவரிகற்பரித்தாமாவெய்கணையுத்தரைவயிற்றின்
மன்னியகுழவிசெருக்கலாவண்ணமாயவன்காத்தனனென்றாய்
கன்னியந்துளவோன்காத்ததும்பிறந்துகமலலோசனன்கதைகேட்ட
தன்மையும்புகலவேண்டுமென்றுரைப்பச்சாற்றினன்சூதமாமுனிவன்.

செருக்கலாவண்ணம் - கொல்லாவகை. (௧)

சூழ்தருபொலந்தண்முடியினன்வயிரத்தொடியினனிலகுபொற்றுகிலோன்
தாழ்மணிக்குழையன்கடுங்கதைசுழற்றுந்தாமரைக்கரத்தினனாகி
ஊழிவெந்தீப்போலுத்தரைவயிற்றினுறுகணைகுழவிமேலுறாமல்
ஆழியானுங்கோர்பெருவிரலளவையாயதோருருக்கொடுபுரந்தான்.

தொடி - தோள்வளை, கதை - தண்டு, புரந்தான் - காத்தான் (௨)

கலிவிருத்தம்.

பரிவிளிற்றிங்களோர்பத்துஞ்சென்றபின்
குருவிளந்திங்களங்குழவிபோன்மென
உருவளர்குழவியையொசியுநுண்ணிடை
வருமுலையுத்தரைவயிறுவாய்த்தனள்.

திங்கள் - மாதம், சந்திரன். ஒசியும் - துவள்கின்ற, வயிறுவாய்த்தனள் - கருவுயிர்த்தாள். (௩)

போற்றிடுதவுமியன்முதலபுங்கவர்
தோற்றியபுதல்வனைச்சூழ்ந்துநான்மறை
சாற்றியவிதிமுறைச்சாதகல்வினை
ஆற்றினர்புவிமிசையறங்களிப்பவே.

தௌமியன்-பாண்டவர்புரோகிதன், சாதகல்வினை - பிறவிச்சடங்கு(ஜாதகர்மம்)

மழைவளஞ்சிறந்திடமலர்ந்தபாரெலாம்
நிழன்மதித்தனிக்குடைநிழற்றுகாவலன்
பொழிவதுபுரிந்தனன்பொருவில்பொன்மழை
முழுமறையந்தணர்முகந்துகொள்ளவே.

பொழிவதுபுரிந்தனன் - பொழிந்தான். (ரு)

தள்ளருங்கொடையினுற்சார்ந்தவஞ்சிறைப்
புள்ளினுக்குயர்துலைபுக்கவேந்திவன்
எள்ளலின்பினுலெறிந்ததூணெழு
வள்ளுகிர்மடங்கலைவழுத்துந்தோன்றலே.

புள்ளினுக்குயர்துலைபுக்கவேந்து - சிபிச்சக்ரவார்த்தி. (சு)

மேதகுதயாரதராமன்மெய்ம்மையால்
தீதகல்விசயன்வெஞ்சிலையினுலிவன்
ஏதமில்பொறுமையாலினியபார்மகள்
ஓதியநாபுலகுயிர்புரத்தலான்.

சிலையினுல் - வில்வித்தையால். (எ)

காட்கியாலிந்திரன்கநகமீட்டுநல்
மாட்சியல்வடதிசைத்தலைவன்மாதவத்
தாட்சியாலரும்புகழாசமாமுனி
பூட்சியோடுறைமதன்பொற்பினுலிவன்.

வடதிசைத்தலைவன் - குபேரன், பூட்சி - உடம்பு,பொற்பு-அழகு. (அ)

இருபொழுதுந்திகழ்ந்திடைவிடாமலே
மருவிளமதியெனவயங்குசீரினுன்
பரதனின்மகன்செயும்பண்பினுனிகல்
செருவிடைப்பகைஞரைச்செகுக்குஞ்சிங்கமே.

இகல் - பகை, செரு - போர். (கூ)

காந்துநீள்விழிக்கலிகடிந்துதிண்புயத்
தேந்துபார்முழுவதுமினிதிஞண்டபின்
சாந்தமாதவரொடுசார்ந்துகங்கையின்
பாந்தளாலுடல்விழப்பரத்தினண்ணுவான்.

பாந்தள் - பாம்பு. (௧0)

கோதகல்கணிதநூல்குறித்தவாறெனு
மாதவராசன்முன்வழங்கியிவ்வகைச்
சாதகமெழுதினர்தாழ்தடக்கைவெம்
போதகமெனவளர்புதல்வற்காங்கரோ.

கோது - குற்றம், போதகம் - யானைக்கன்று. (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தீத்திரளுமிழுமிந்தச்சினப்படையடாதுநம்மைக்
காத்துறையிவன்யாரென்றுகருவினிற்கண்ணன்றன்னைப்
பார்த்தலிற்பரிட்சித்தென்றும்பாஞ்சுடர்நல்கலாலே
ஏத்துசீர்விண்டுராதனென்றுமோன்றுமமுற்றான்.

அடாது - கொல்லாமல். (௧௨)

மறமலிநெடுவேன்மன்னன்மணிக்குறங்கிருந்தும்வீமன்
துறுமலரலங்கன்மாலைத்தோளின்மேற்றவழ்ந்தும்பார்த்தன்
எறிகதிர்ப்பரிதியன்னவேங்தெழிலாரமார்பின்
குறுகுறுநடந்துஞ்செவ்வாய்க்கோமகன்வளர்கின்றானல்.

மறமலி - கோவமிகுந்த, குறங்கு - தொடை. (௧௩)

துள்ளுவாம்புரவியூர்ந்துசுழித்துவெண்முத்தஞ்சிந்தும்
வெள்ளிவெண்டிரையிற்றோன்றும்விரிகதிர்த்திங்கள்காட்டும்
கொள்ளைமாமதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமிவர்ந்துபொற்கோட்
டொள்ளொளிநீலக்குன்றத்துதித்தசெங்கதிரைவெல்லும்.

நால்வாய்குஞ்சரம் - தொங்குகிறவாயையுடையயானை. (௧௪)

அலைக்கடற்பவளச்செவ்வாயஞ்சிறையன்னமேபோல்
கலைக்கடல்வடித்துப்பெற்றகாட்சியான்மாரிகாக்க
மலைக்குடையெடுத்துநின்றமௌவலந்தொடையினானே
இலக்கமற்றுயர்ந்தசோதியென்றுணரிளங்கோவேய்க்கும்.

மலைக்குடை - கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, மௌவல் - முல்லை. (௧௫)

நடைநவில்பரிக்குத்தங்கணகுலனைக்கடுக்குங்கூர்வாட்
படையினுக்குலகமெல்லாம்பழிச்சுநற்றாதைநேரும்
உடல்குழைவரிவிலாண்மைக்கோங்கெழில்விசயனைக்கும்
கொடையினுக்கிருள்கால்சீக்குங்கொழுஞ்சுடர்மகனையெள்ளும்

கடுக்கும் - ஒக்கும், தாதை - தந்தை, சுடர்மகன் - கர்ணன். (௧௬)

முழுவலிக்கெழுகுன்றேடுமுனிந்ததோள்வீமன்மானும்
தழையுநல்லளிக்குத்தண்டார்த்தருமனைப்பொருவுந்தாழா
அழகினுக்கழகுவாய்ந்தவம்புயமடந்தைபுல்லும்
குழகன்முன்னுயிர்த்தசெல்வக்கோவிளங்குமான்போலும்.

மானும் - ஒக்கும், அம்புயமடந்தை புல்லுங்குழகன் - திருமால், இளங்குமரன்-மன்மதன். (௧௭)

மங்குறேய்பசும்பொற்கோட்டுமால்வரையனைத்துந்தாங்கும்
துங்கவெண்டிரைப்பார்தாமேசமந்திடப்பணைத்துவீங்கும்
குங்குமக்குவவுத்திண்டோட்குமரனல்வனப்புநோக்கித்
திங்களங்கவிகைமன்னன்செருக்கினன்றருக்கின்மிக்கான்.

மங்குல் - மேகம், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மால் - பெரிய, பணைத்து-பருத்து, குவவு - திரட்சி, திங்களங்கவிகைமன்னன் - மன்மதன் (௧௮)

கண்ணனையழைத்துக்கண்ணன்காத்திடக்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகம்புரக்குமாற்றன்மன்னவர்திறைகொடுப்ப
அண்ணலம்புரவிவேள்வியாற்றினனொருமூன்றென்ப
தண்ணளிதளிர்த்துப்பொன்னந்தருவெனத்திகழுகீரான்.

புரக்கும் - காக்கின்ற, புரவிவேள்வி - அசுவமேதம். (௧௯)

எண்டிசைகடந்ததோளானியற்றியவேள்விகாத்து
வண்டுகொப்புளித்துமாந்தமதங்கலுழ்களிநல்யானை
ஒண்டிறல்விளங்குகூர்ங்கோடொசித்தவன்விசயனோடு
வெண்டலைப்புணரிவேலிவியனகரெய்திஞன்.

மாந்த - குடிக்க, கலுழ் - ஒழுகுகின்ற, ஒசித்தவன் - ஒடித்தவன். (௨0)

பரிட்சித்துவின்றேற்ற முறைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௱௬௰௧,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறாவது.

தன்மன்முதலானவர்வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

அறநெறிகெழுமியவறத்தின்காதலன்
நிறைமதிக்குடைபுவிநிழற்றுநாளின்வாய்
விறல்கெழுதவர்புகழ்விதுரன்வீங்குநீர்த்
துறைபலபடிந்தனன்றுனைவிற்றேன்றினன்.

கெழுமிய - அடைந்த, அறத்தின்காதலன் - தருமபுத்திரன், தவர் - தபோதநர், துனைவின்-விரைவாக. (௧)

விதுரனைக்குலத்தொடும்வேந்துகைதொழாச்
சதுரநீயெவ்வுழிச்சார்ந்துவைகினை
துதிதருமவ்விடனன்றிச்சொல்லிய
கதிதருதீர்த்தந்தான்கருதின்வேறுண்டோ.

வேந்து - தருமன், கைதொழா - கைகுவித்துவணங்கி. (உ)

மேதகுமாயவனோடுமேவிய
யாதவரினிதிருக்குநர்கொலோவென
ஓதலன்பட்டமையுலகுகாவல்செய்
காதலனெஞ்சகங்கலுழுமென்னவே

பட்டமை - நடந்தசெய்தி. (௩)

வேற்றிறல்விதுரனவ்விழியின்மன்னனைக்
காற்றின்மாமகன்றருகவளமார்ந்துமெய்
போற்றுதியோவெனப்புகன்றுநல்லறம்
சாற்றியும்புகுத்தனன்றவவனத்தரோ.

விழியின்மன்னன் - திருதராட்டிரன், காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவளம்- பிடியன்னம், ஆர்ந்து - உண்டு, (௪)

தந்தையைக்காலைபோய்த்தருமன்கண்டிலன்
எந்தைமற்றெவ்வுழியேகினானென
அந்தளிரலங்கருழாசன்மார்பிடைச்
சிந்தினன்கட்புனறெருமந்தானுளம்.

தெருமந்தான் - மயங்கினன். (௫)

நிலையிலாச்செல்வமேநினைந்துமைந்தரைக்
கொலைபுரிந்தனனெனக்குறித்தென்பாலிரான்
கடிபுனற்கங்கையிற்கவிழ்ந்திட்டான்கொலோ
வலவவென்றனனவன்வலவற்கண்டரோ.

குறித்து - எண்ணி, வலவன் - தேர்ப்பாகன் (௬)

யாங்கிறந்தான்கொலோயானுங்காண்கிலன்
தேங்கமழ்தாரினாயென்றுதேர்விடும்
ஆங்கவனுரைப்பநின்றவலமெய்துழித்
தூங்கிசைநாரதன்றோன்றிச்சொல்லுமால்.

அவலம் - துன்பம். (௭)

காமிலாப்பசுமுதற்கரங்கள்காலிலா
மரமெலாமுதலதாவரங்களாய்வரும்
புரமெலாநின்றுயிர்போற்றியூட்டுறும்
பரமெலாம்பூண்டவனொருவன்பார்க்கினே.

கரம் - கை, மிருகம். புரம் - சரீரம், பரம்-பரம்பொருள். (௮)

உடையவன் மூக்குறுங்கயிற்றினுய்க்குமேல்
விடையவன் கைவ்வழிமேவுமாறுபோல்
நடைபெறு முயிர்களோர்நாதனென்றால்
படியிசையொருவருக்கொருவர்பற்றெவன்.

மூக்குறுங்கயிற்றின் - மூக்காங்கயிற்றினால், விடை - எருது, எவன் - யாது.

இனையனீமன்னன்றனேமைதன்னொடு
வினையறவேகாற்றநல்விதுரனுய்த்திடப்
பணிவரைச்சாரலிற்படர்ந்து கண்ணிலான்
நினைவருமாதவநிரப்புகின்றனன்

கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், படர்ந்து - சென்று (௧0)

ஏகினுங்காண்கிலேயினியொரைந்துநாள்
போகுழிக்காட்டழல்பொர்திமெய்சுடத்
தோகையொடுயர்நெறிதான்னுமென்றனன்
நாகணையானிசைநவிற்றுநாரதன்.

நாகணையான் - சர்ப்பசயனனாகிய திருமால், உயர்நெறி- வைகுந்தம். (௧௧)

நற்றவனடந்தபினறியபூந்தொடை
வெற்றி வல்வீமனைநோக்கிவெய்துயிர்த்
தெற்றுவெண்டிரைநிலனேழுமேத்தல்செய் .
கொற்றவெண்கவிகையான்கூறலுற்றனன்

வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து. (௧௨)

மழைமதம்பலர்தருமத்தவாரணம்
அழுதரும்வாம்பரியாத்தமாமழை
பொழிதருநெய்பொழிகின்றபொங்கழல்
எழுதருகின்றிலவிடிக்கும்வானமே.

மத்தவாரணம் - மதயானை, புலர்தரும் - வற்றும், அழுதரும் - அழும். (௧௩)

மண்ணகமதிர்தருமலைதுளக்குறும்
ஒண்ணிறக்கதிர்புகைந்தூர்வளைப்புறும்
அண்ணலங்கதிர்செய்கோளமர்விளைத்திடும்
கண்ணிடனுடுமாற்கலங்குநெஞ்சமே.

துளக்குறும்-அசையும், ஊர்-பரிவேஷம்,கண்ணிடனுடும்-இடக்கண் துடிக்கும்.

ஆழியாற்காணியவாங்குச்சென்றனன்
பாழிசால்விறற்படைப்பார்த்தன்மீண்டிலன்
எழ்மதியிறந்தனவென்செய்தான்கொலோ
சூழ்கலன்விளைந்ததுதோன்றிற்றில்லையால்.

ஆழியான் - கண்ணன், காணிய - பார்க்க, பாழி - பெருமை, எழ்மதி-ஏழுமாதம்,

எனமொழிந்திருந்துழியிறங்குசென்னியன்
பனிவருகண்ணினன்பார்த்தனெய்தினன்
தனிநெடுவெண்குடைத்தரணிகாவலன்
வனைகழற்சேவடிவந்துவீழ்ந்தனன்.

இறங்குசென்னியன் - தாழ்ந்தமுடியுடையான். (௧௬)

அடிமிசைவீழ்ந்தெழுமாடல்வெஞ்சிலைப்
படிபுகழ்பார்த்தனைநோக்கிப்பைம்பொனா
டுடையபுங்கவருமுள்ளுவக்குமெய்ம்மைசேர்
சுடர்விடுகுடுமிவேற்றருமன்சொல்லுவான்.

ஆடல் - வெற்றி, பைம்பொனாடு-சுவர்க்கலோகம், புங்கவர்-தேவர், குடுமி-நுனி.

மேவியதாயினைப்பயந்தவீரனும்
ஆவியின்வருமெழிலநுசர்தம்மொடும்
தேவகிமுதலெழுதேவிமாரொடும்
மாவுறைமார்பனைப்பயந்தமாமனும்.

அநுசர் - தம்பிமார், மா - இலக்குமி. (௧௮)

யாதவர்யாவருமிராமன்றன்னொடு
தாதவிழ்தண்டுழாய்த்தாமமார்பனும்
கோதையங்குடுமிவேற்கொற்றமைந்தரும்
தீதிலரேகொலென்றெடுத்துச்செப்புவான்.

இராமன் - பலராமன், தாமம் - மாலை. (௧௯)

ஒருபொருளொருவருக்குதவன்மாற்றினோர்
பொருவரும்பிறர்மனைவியரைப்புல்லினோர்
தருமெழிலன்புடைத்தாய்த்தந்தையை
அருமைநற்புதல்வரையளித்திலாரென.

மாற்றினோர் - தடுத்தவர். (௨௦)

வளரொளியிழந்தனைவதனம்வாடினை
அளியுளர்துளவினனகன்றுளான்கொலோ
கிளைஞருக்காயிடைக்கெழீஇயதுண்டுகொல்
துளிவருகண்ணினைசொல்லுகென்றனன்.

வதனம் - முகம், அளி - வண்டு, உளர் - கிண்டுகிற. (௨௧)

என்றலுங்காவகமெரிக்குநல்கிய
வன்றிறற்சிலையினன்மறுகிக்கூறுவான்
குன்றெனவுயரியகொற்றமாதவர்
துன்றிவந்தருளியசாபஞ்சுற்றலால்.

காவகம் - காண்டவவனம், எரிக்கு - அக்கினிதேவனுக்கு,நல்கிய - கொடுத்த, வன்றிறற்சிலையினன் - அருச்சுனன், மறுகி - மயங்கி. (௨௨)

வருணனால்விளை தருமட்டுமோந்தினர்
பொருகளிவிளைந்தனர்புகையுங்கண்ணினர்
திருகுவெஞ்சினத்தினர்செறிந்தயாதவர்
ஒருவரொடொருவர்போருழந்துமாண்டனர்.

மட்டு - கள். (௨௩)

உடையநஞ்செயலெனவுணரக்கண்ணினால்
முடிவறுபணிகளைமுடித்துக்காத்தருள்
கடிமலர்த்துளவணிகண்ணனவ்வழி
நடலைசெய்திறத்தையானாடியென்சொல்கேன்.

நடலை - நடித்தல். (௨௪)

ஈரெணாயிரர்முதலேழைமார்களைச்
சீரிலாவேடுவர்சினத்திற்கைக்கொளப்
போரினான்மிகுந்தகாண்டீவம்பூங்கணை
வீரமொடென்வலிவிசயங்கைக்கொடு.

ஈரெணாயிரர்-பதினாறாயிரவர், விசயம் - வெற்றி. (௨௫)

கன்னியந்துளவணிகண்ணன்கண்ணுறான்
என்னையுமொளித்தனனேகினானெனச்
சொன்னதுங்கேட்டலுந்துளங்கினானாய்
மன்னன்மெய்யுணர்வினான்மனந்தெருண்டனன்.

தெருண்டனன் - தெளிந்தான். (௨௬)

ஏட்டிணர்க்காவகமெரிவளைத்துண்க
கோட்டியசிலையினான்குமரன்மைந்தனுக்
காட்டினன்பூம்புனலவனிகாக்கெனச்
சூட்டினன்மணிமுடிசுடரெறிப்பவே.

ஏட்டிணர் - இதழ்களோடுகூடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய, காவகம் - காண்டவ வனம், கோட்டிய - வளைத்த, பூம்புனல் - அபிஷேகம். (௨௭)

உலங்கெழுதோளநிருத்தனோங்கிய
நலங்கெழுநற்றவப்பயத்தினல்கிய
அலங்கல்வேல்வச்சிரற்கரசுநல்கினான்
மலர்ந்தபூங்காவுசூழ்மதுரைகாக்கவே.

வச்சிரற்கு - வயிரப்படையையுடைய இந்திரனுக்கு, (௨௮)

அங்கியைமனக்கணேயடைத்திலிங்கமாம்
துங்கவெந்தனுநனிதொலைந்துநீங்குறத்
தங்குமைம்பூதமேமுதலதத்துவம்
பொங்குமுன்னெழுமுறைமுறையிற்போக்கியே.

அங்கி - அக்கினி, இலிங்கமாந்துங்கவெந்தனு - சூக்குமசரீரம். (௨௯)

நாக்கடைபுரட்டுபைந்நாகத்தாடிய
கார்க்கடல்வண்ணனைக்கருத்துணடினன்
மாக்கடற்றனைதன்மருங்குசூழ்வது
நோக்கலன்வடதிசைநோக்கியேகினான்.

பைந்நாகம் - படத்தையுடையபாம்பு, (காளியன்) கார்க்கடல்வண்ணன்-கண்ணபிரான். (௩0)

விரிதருகுஞ்சியன்விரித்துடுத்தநேதார்
மரவுரியுடையினன்மலர்ந்தகாட்சியன்
உரையிலனுணிகங்தொற்றைவெண்குடைத்
தருமனங்கேகியதன்மையென்சொல்கேன்.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன், மரவுரி - வற்கலை, உணவு. (௩௧)

தலையவிழ்நெஞ்சினன்றருமன்சென்றவா
றிலையருமேகினர்யாருமேத்துற
வளர்புகழ்த்துருபதன்வரத்திற்றோன்றிய
அளியபூஞ்சீறடியணங்குமேகினாள்.

துருபதன்வரத்திற்றோன்றியஅளியபூஞ்சீறடியணங்கு - த்ரௌபதி. (௩௨)

பயில்புகழைவரும்படர்ந்தநங்கையும்
உயர்வுறுபரன்கழலொன்றுபட்டனர்
மயிலெருத்துறழ்தருமாயன்சேவடி
குயின்மொழிக்குந்தியுஞ்சென்றுகூடினாள்.

பயில் - மிகுதியாகிய, படர்ந்த - சென்ற, மயிலெருத்து - மயிற்பிடர், உறழ்தரு-நிகர்த்த. (௩௩)

பொய்தபுகாட்சியிற்புலனடக்கிய
செய்தவன்சபித்தலிற்சேர்ந்தமெய்யினை
மெய்தலைமணந்தநல்விதுரன்விட்டனன்
எய்தினன்றென்புலக்கிறைமையென்பவே.

பொய்தபுகாட்சி - மெய்யுணர்வு, செய்தவன் - முனிவன், தலைமணந்த - கலந்த, இறைமை - தலைமை. (௩௪)

ஓதியகாதையையுவந்துகேட்பவர்
காதல்செய்மாயனைக்கலப்பரென்றுசீர்
மேதகுவிண்டுராதன்செய்மெய்த்திறம்
சூதமாமுனிவரனெடுத்துச்சொல்லுவான்.

காதை - சரித்திரம், உவந்து - விரும்பி, விண்டுராதன் - பரிக்ஷித்து. (௩௫)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௨௱௨௩.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏழாவது

பரிட்சித்துக்கலிகடிந்தவத்தியாயம்.

வேறு.

மண்டலீகர்மகுடமலர்ந்ததாட்
புண்டரீகம்புனையமுடிபுனைந்
தண்டகோளமளந்தபெரும்புகழ்
விண்டுராதன்வியனிலங்காத்தனன்

புண்டரீகம் - தாமரைமலர், வியன் - பெரிய. (௧)

வேந்தனுத்தரன்மெய்த்தவத்தீன்றருள்
ஏந்துகொங்கையிராவதியென்னுமோர்
காந்தண்மெல்விரற்கன்னியிளநலம்
மாந்தினன்கமழ்மன்றலந்தாரினான்.

உத்தரன் - விராடராஜன்மகன், இளநலம் - இளம்பருவத்தின்பம், மாந்தினன்-அநுபவித்தான். (௨)

ஐயதார்ச்சனமேசயனுதியா
வையம்போற்றிடுமைந்தரோர்நால்வரைச்
செய்யவாய்ப்பசுங்கிள்ளையந்தேன்மொழிப்
பெய்மலர்க்குழற்பெண்ணணங்கீன்றனள்.

ஐய - அழகாகிய, தார் - பூமாலை, பெண்ணணங்கு - இராவதி. (௩)

முரிதடந்திரைமுத்தெறிகங்கையங்
கரையில்வானங்களிப்பக்கடவுள்வாம்
புரவிவேள்வியோர்மூன்றுபுரிந்தனன்
அருநிதித்திரளந்தணர்க்காக்கினான்.

முரி - மடங்குகிற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை, வாம்புரவி - தாவிச்செல்லுங்குதிரை, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம். (௪)

வேறு.

அடல்விளையயிலெயிற்றண்ணல்வாளரிக்
கொடிவலனுயரியகொற்றமன்னவன்
விடுசுடர்க்குடுமிவேல்வெற்றிகாட்டுவான்
வடபுலத்தெழுந்தனன்வளைகலித்தவே.

அடல் - வெற்றி, அயில் - கூர்மை, எயிறு - பல், அண்ணல் - பெருமை, வாள் - ஒளி, அரிக்கொடி - சிங்கக்கொடி, சுடர் - ஒளி, குடுமி - நுனி, வளை - சங்கு, கலித்த-முழங்கின. (௫)

பாரிடைமிதிக்கிலபறக்கும்பச்சைமான்
தேரினனொற்றையந்திகிரிமன்னவன்
போர்கெழுதானையம்புணரியூடெழு
தேரிளங்கதிரெனவெழில்சிறந்தனன்.

மான் - குதிரை, திகிரி - சக்கரம், தானையம்புணரி - சேனாசமுத்திரம். (சு)

தங்குலம்விளக்கியதரணிகாவலன்
வெங்கதிர்மரபின்வாழ்வேந்தர்போர்தெறும்
பொங்கொளிகண்டொளிபொலியத்தோன்றிய
திங்களேபோன்றதுநிலகவெண்குடை.

வெங்கதிர்மரபு - சூரியகுலம், தெறும் - வெல்லுகிற. (எ)

வள்ளறன்றிருமகன்வழிவிளக்குறும்
அள்ளிலைவேலினொடாடேனொக்கிய
வெள்ளநீர்க்கங்கையின்வெள்ளிவெண்டிரை
துள்ளல்போன்றனதுணைக்கவரித்தோற்றமே.

அள் - கூர்மை, ஆடல் - வெற்றி, துணைக்கவரி - இரட்டைச்சாமரம். (அ)

அடும்படைமன்னவனளவிறுனையைப்
படுந்திரைக்கரையுறுபரவையென்பதென்
விடுஞ்சுடர்த்தேர்செலமிடைந்ததூளியால்
நெடுங்கடலேழுநன்னிலங்களாயவே.

அடும் - கொல்லுகிற, பரவை - கடல், மிடைந்த - நெருங்கின. (கூ)

சூடியவாகைவேல்வேநதைச்சுற்றியே
நாடியவாள்பரிநாகந்தேரெனும்
நீடியசேனையிந்நிலததடங்குதல்
ஆடியினடங்குமாகாயம்போலுமே.

ஆள் - காலாள், பரி - குதிரை, நாகம் - யானை, ஆடி - கண்ணாடி. (கம)

நிலவரைப்பினினனிநிமிர்ந்தசேனையால்
உலவியநற்றுகளும்பரோங்குதல்
மலர்தலைப்புவிமகண்மருவித்தொட்டிடாப்
புலவரைத்தொடவவட்போதல்போலுமே.

நிலவரைப்பு - நிலவுலகம், உம்பர் - ஆகாயம், தலை - இடம், புலவரை - தேவரை.

கவட்டொடுமுயர்மரங்கைக்கொள்யானைமேல்
குவட்டெழுமதியெனுங்குடைகள்கண்டுமெய்ச்
சுவட்டொடும்பொலிபடைசூழ்தறிங்கள்கண்
டுவட்டெடுத்தெறிதிரையுததியொக்குமே.

கவடு - கிளை, குவடு - மலை, சுவடு - தழும்பு, உததி - கடல், உவட்டெடுத்தல்-பெருக்கெடுத்தல். (கக)

உரைபுகழ்மன்னவனோடுபோயின
நிரையணிவேழமாநெடியதானையை
வரையெனமொழிவதென்வளைகணுண்பொடித்
தரையெனநடந்தவத்தானையானையே.

வேழம் - யானை, தானை- சேனை நிரை - வரிசை. (௧௫)

வரங்களாவுயர்ந்தவன்வரம்பில்சேனைநீர்
உரங்கள்சேர்மனமெனவோடுமைங்கதித்
துரங்கமாப்படையினைச்சொல்வோர்காற்கதித்
தரங்கமாய்மொழிவதுதக்கதன்றரோ.

உரம் - அறிவு, துரங்கம் - குதிரை, ஐங்கதி -ஐவகைநடை ,அவை - மல்லகதி, மயூரகதி - வியாக்கிரகதி, வாநரகதி, இடபகதியென்பன, தரங்கம் - அலை. (௧௬)

படையெனும்வரம்பிலாப்பரவைமேவிநல்
நடையொடுபொருதுடையாதநற்பரி
புடையகல்கரையினிற்பொருதுதத்தமில்
உடைதிரைநேர்சொல்வாருணர்விலோர்களே.

பொருது - போர்செய்து, மோதி. (௧௭)

மன்னவன்றேர்வடமேருமற்றதேர்
பன்னியவரைகள்சூழ்கடல்கள்பாய்பரி
துன்னியகரியிருள்சூழ்வரம்பென
உன்னியசேனையிவ்வுலகொடொக்குமே.

பன்னிய - சொல்லப்பட்ட, கரி - யானை. (௧௮)

வட்டவெண்கவிகையான்மல்லற்பாரதம்
கிட்டினன்கிம்புருடத்தைநண்ணினன்
முட்டினனரிவருடத்தைமூரித்தேர்
விட்டனன்கேதுமாலத்தின்மெல்லவே.

மல்லல் - வளம், பாரதம் - பரதவர்ஷம், கிம்புருடம் - கிம்புருஷவர்ஷம், அரிவருடம் -. அரிவர்ஷம், கேதுமாலம் - கேதுமாலவர்ஷம். (௧௯)

எய்தினனிளாவிருதத்திலின்பமே
செய்தவிரமியகஞ்சென்றுசேர்ந்தபின்
மெய்திகழிரண்மயமேவிமெல்லெனப்
பொய்தபுமுத்தரகுருவிற்போயினான்.

இளாவிருதம் - இளாவ்ருதவர்ஷம், இரமியகம் - ரம்யகவர்ஷம், இரண்மயம்-ஹிரண்மயவர்ஷம், உத்தரகுரு - யோகபூமியாறனுளொன்று. (௨௦)

தடத்ததாமரைமலர்த்தடக்கைவில்லினால்
வடக்கொடுகுடக்கெலாம்வணக்கிமன்னவன்

சுடர்ப்பசுமேருவின்குணக்கிற்றேமிதேர்
விடுத்தனன்பத்திராச்சுவத்தைமேவினன்.

குடக்கு - மேற்றிசை, வணக்கி - தாழச்செய்து, குணக்கு - கிழக்கு, தோம்இல்-குற்றமற்ற, பத்திராச்சுவம் - நவகண்டத்தொன்று. (கக)

எள்ளுனர்க்கிடியனுனிறுத்ததிக்கெலாம்
உள்ளவர்பாண்டவரொழிவில்போர்த்திறல்
வெள்ளநீரமுதுகவிரித்திசைக்குமத்
தெள்ளிசையமுதமுஞ்செவிமடுத்தனன்.

எள்ளுனர் - இகழ்வோர், இறுத்த - தங்கின. (உ0)

வெருவரமறையவன்விடுத்தவெம்படை
கருவினில்வளைத்ததுங்கண்ணன்காத்ததும்
பெருவிறன்மரீஇயதான்பிறந்தவண்ணமும்
தெரிதரவிசைப்பதுஞ்செவியின்மாந்தினன்.

வெருவர - அஞ்ச, பெருவிறல் - பெருவலி, மரீஇய - பொருந்திய, மாந்தினன்-கேட்டான். (உக)

முடித்தலைவணக்குபுமுடிவிலாத்திறற்
கொடிப்படைமன்னவர்குவித்துநீணிதி
வடித்திசைபாடினர்வணங்கியின்புறக்
கடைக்கணித்தனன்றனிக் கவிகைவேந்தனே.

வணக்குபு - வளைத்து, கடைக்கணித்தனன் - கடைக்கண்ணாற்பார்த்தான். (உஉ)

அமைவருமொன்பதுவருடத்தார்களும்
நமையளிப்பவனெனநவிற்றநல்லிசை
கமைவருகுணத்தொடுகருணைசெய்தவன்
இமையநல்வரைகடந்தெய்துங்காலையே.

ஒன்பதுவருடத்தார் - நவவர்ஷங்களிலுள்ளவர், கமை - க்ஷமை. (பொறுமை)

தெளிபொருள்வடசொலாற்றிருந்துமாறவர்
ஒளிவருநாமகட்குரைத்தபேர்பெறும்
வளநதியினுக்குநல்வடாதுநண்ணிய
கிளர்புகழ்சேர்குருக்கேத்திரத்தினில்.

வடாது - வடதிசை, குருக்கேத்திரம் - குருக்ஷேத்திரம். (உ௩)

தூநிறப்பிறைபுரைதொளையெயிற்றதோர்
பாணிறப்பஃறலைப்பாந்தளேந்திய
மாநிலக்கிழத்திதன்மல்லன்மாண்பொரீஇ
ஆனுருத்தாங்கியாங்கழுதுநின்றனள்.

தூநிறம் - வெண்ணிறம், பிறைபுரை - பிறையைநிகர்த்த, எயிற்றது - பல்லினையுடையது, பாணிறம் - வெண்ணிறம், பஃறலைப்பாந்தள் - பலதலைகளையுடையபாம்பு (ஆதிசேடன்) ஆன்-பசு. (உ௪)

ஒடிவிலாவூழிதோறெவ்வொன்றாகல்
அடியொருமூன்றிழந்தண்ணணல்லறம்
படிமிசையோர்பதம்பாவும்பாலதாய்
விடையுருத்தாங்குபுமெலிந்துநின்றதால்.

ஒடிவு - கெடுதி, அறம்-தருமதேவதை, ஓர்பதம் - ஒருபாதம், தாங்குபு-தாங்கி.()

பானிறநல்விடைபாரிலூன்றிய
கானடுக்குறநெடுங்கதையினாற்புடைத்
தானழக்கருங்கழலார்த்ததாளினான்
நீணிறக்கடுங்கலிநின்றுதைக்குமால்.

பானிறம் - வெண்ணிறம் கதை - தடி. (உஎ)

குருதிவேற்பின்னவர்கொற்றமால்களிற்
றரசராய்நம்மைவந்தாள்வரென்றுகொல்
புகரிலாவந்தணர்பொருவில்வேள்விகள்
இருவிசும்புறைத்திடாவெனநினைந்துகொல்.

குருதி - உதிரம், உறைத்திடா - பொருந்தா, (உஅ)

அடியொருமூன்றெனக்ககன்றவென்றுகொல்
உடல்சினக்கடுங்கலியுதைக்குமென்றுகொல்
நெடிதுயிர்த்தழுவதேனிகழ்த்துவாயென
விடைவகுத்துரைப்பவான்விளம்பிற்றென்பவே.

உடல் - வருத்துகிற. (உகூ)

கன்னியந்துளவணிகமலலோசனன்
பொன்னடித்தாமரைபொருந்தப்பெற்றனன்
என்னொடும்புரையுமேயிமைப்பினாட்டத்தோர்
மன்னுபொன்னுலகெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

புரையுமே - நிகர்க்குமா, இமைப்பினாட்டத்தோர் - தேவர்கள் (கூ0)

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணற்காதலால்
நெடிதுநற்றவம்புரிந்தெய்துநேமியான்
கொடியொடுதாமரைக்குலிசரேகைசேர்
அடிமலரென்னைவிட்டகன்றுபோயதால்.

கடி - வாசனை, நேமியான் - சக்ராயுதத்தையுடையவன். (கூக)

சாற்றியவலிகளுஞ்சமதமங்களும்
போற்றியபுனிதமும்புகழுஞானமும்
தேற்றமுஞ்செல்வமுஞ்சிறந்தமாலெனக்
காற்றியவருட்பதமகன்றுபோயதால்.

சமதமங்கள் - சமமும்தமமும், சமமாவது அகக்கரணங்களைச்சிக்ஷித்தல், தமமாவது புறக்கரணங்களைச்சிக்ஷித்தல், தேற்றம் - தெளிவு. (கூஉ)

தஞ்சமுங்கருணையுந்தவமுஞ்சாந்தமும்
வஞ்சமின்மேன்மையும்வனப்புமேமுதல்
எஞ்சலினற்குணம்யாவுமேவிய
அஞ்சனமுகில்பதமகன்றுபோயதால்.

வனப்பு - அழகு, அஞ்சனமுகில் - கரியமேகம். (௩௩)

வாரமுமானமுங்கொண்டென்வன்றலைப்
பாரமும்பாவமும்பகையுநீத்தருள்
வீரமும்விசயமும்வீறுமேவிய
ஆரமுதவன்பதமகன்றுபோயதால்.

வாரம் - அன்பு. (௩௪)

ஒளித்தனமூன்றடியுனக்குநம்மைவந்
தளிக்கலனருட்கடலகன்றுபோயினன்
களிக்கும்வெஞ்சினக்கலிகாயுமாலெனக்
கிளக்கலுமன்னவன்கெழீஇயானரோ.

அளிக்கலன் - காத்திலன், காயும் - கோபிக்கும், கிளக்கலும் - சொல்லுதலும். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பானிறவிடையோர்காலினிற்பதும்பழுங்கணெய்தி
ஆனமுகின்றவாறமானமுவுதைத்தவெய்ய
நீனிறவொருவனின்றநிலைமையுங்கண்ணிற்கண்டான்
கூனுடைவரிவிற்செங்கைக்குருகுலத்தரசரேறு.

விடை - இடபம், பழுங்கண் - துன்பம், ஆன் - பசு, கூன், வளைவு. (௩௫)

அழுகையென்னுலகத்தின்றாலமுதமென்னஞ்செஞ்சேதா
ஒழிவதென்னினக்குத்தாண்மூன்றுடல்பவன்யாவனடி
முழுதுநீதெரித்தியென்றுமுன்னுறுவேந்துகூற
மழவிடையரசனுள்ளமகிழ்தரவழங்குமன்றே.

சேதா - நற்பசு, (சிவப்புப்பசு) உடல்பவன் - கோவிப்பவன். (௩௭)

எண்ணும்வ்வினைகள்சில்லோரீசனலியன்றவென்பார்
பண்ணியகருமம்வந்துபலித்தவென்றுரைப்பர்சில்லோர்
நண்ணியநவக்கோளாலேநடந்தவென்றுரைப்பரெண்ணோர்
நுண்ணியவறிவோர்செய்யுமனனென்னநுவலுவாரே.

நவக்கோள் - நவக்கிரகம். (௩௮)

எனவிடைமொழிதலோடுமெகிழ்ந்தனனிறைவனென்பால்
நினைவரும்பிறர்தமேதநிகழ்த்திடிற்றனக்குமந்த
வினைவருமென்றுநாடிவிளம்பியதானுமோர்தாள்
தனைநனிநிலத்தினூன்றிமூன்றுதாடவிர்தலானும்.

ஏதம் - குற்றம், நிகழ்த்திடின் - சொன்னால், தாள் - பாதம், தவிர்தல் - ஒழிதல். (௩௯)

அறமெனப்படுமால்வெள்ளேறவனிமாதஞ்செஞ்சேதா
பொறைதவிர்த்தளித்தகண்ணன்போயினனென்றுமாழ்கும்
கறையணற்பாம்பிற்சீறிக்காய்பவன்கலியேயென்னு
மறவனுமனத்திருடிவாளுறைகழித்திட்டானால்.

மால் - பெருமை, வெள்ளேறு - வெள்விடை, அவனிமாது - பூமிதேவி, மாழ்கும் - மயங்கும், கறை - விஷம், அணல் - கழுத்து, (௪௦)

எண்டிசைக்களிற்றுப்பட்டாகனெரியெழத்திருகிநோக்கி
மண்டமர்கடந்தகொற்றவாளுறைகழித்ததோற்றம்
கண்டனன்கலங்கிவெங்கட்கடுங்கலிகமழுந்தெய்வத்
தண்டுறைக்கங்கைநாடன்றாண்மிசைவந்துவீழ்ந்தான்.

எரி-நெருப்பு, திருகி - மாறுபட்டு, மண்டு அமர்கடந்த—நெருங்கினபோர்களைவென்ற, தோற்றம் - காட்சி, வெங்கண் - கொடுமை, கலி - கலிபுருடன். (௪௧)

மூரிவாட்டடக்கைமன்னர்முடித்தழும்பிருந்தசெம்பொன்
வார்கழற்றாளின்வீழ்ந்தான்மறக்கலியென்பதோர்ந்தும்
ஆருயிர்செகுத்திலானலபயமென்றடைந்தோர்க்கெல்லாம்
கூரருண்மாரிபெய்தல்குருகுலத்தியற்கையன்றே.

மூரி - பலம், செகுத்திலான் - கொன்றிலன். (௪௨)

அறைகழற்றாளின்வீழ்ந்தவடுகலிதன்னைக்கங்கைத்
துறைவனீயஞ்சல்போதிதுன்னலென்காப்பிலென்ன
எறிகடல்வையமெல்லாமிறைவநின்காப்புமற்றெங்
குறைவதுபணித்தியென்னவுறுகலியுரைத்தல்செய்தான்.

துன்னல் - இராதே, காப்பு - காவல், அஞ்சல் - அஞ்சாதை, உறைவது - வாழ்வது, பணித்தி - கட்டளையிடு, (௪௩)

சூதுயிர்கோறல்பானந்துவரெனத்துவர்த்தசெவ்வாய்
மாதர்செம்பொன்னிற்சொல்பொய்வருந்துனிமதம்வெங்காமம்
ஏதமாம்வயிரமாகியிருத்திநீபோதியென்று
கோதைவெண்குடையான்கூறக்கொடுங்கலிவணங்கிப்போயினான்.

கோறல் - கொல்லுதல், பானம் - குடி, துவர் பவளம், துவர்த்த-செவந்த, துனி- அச்சம், வயிரம் - தீராக்கோவம். (௪௪)

மெய்யெனுமொருதாளூன்றிநின்றவெள்ளேறுமற்றைச்
செய்தவம்புனிதந்தீதிலளியெனத்தெரித்தமூன்று
மையறுதாளுமூன்றிமகிழ்ந்ததம்மாட்சித்தாய
மொய்திரைவேலிஞாலமுழுவளஞ்சுரந்ததம்மா.

தீது இல் அளி - தீமையில்லாதகிருபை, ஞாலம் - உலகம். (௪௫)

வஞ்சகக்கலிதான்போகமாய்ந்தனதீமையெல்லாம்
வெஞ்சினப்புலன்கள்செற்றோர்விழுத்தவர்ஞானமிக்கோர்

எஞ்சலின்மறையோர்வேள்வியாவையுமியற்றிவாழ்ந்தார்
நெஞ்சுவந்தமரரார்த்தார்நிலமகண்மகிழ்ந்தாளன்றே.

செற்றோர் - வென்றவர்கள், விழுத்தவர் - மேன்மையாகியதவத்தினர், (சசு)

கலியிருளிரியநூறிக்களிற்றுநன்னகரஞ்சேர்ந்தான்
நிலவுமிழ்திங்களன்னநித்திலக்கவிகைவேந்தன்
மலர்தலையுலகமெல்லாமறுவறவிளங்கும்வண்ணம்
அலர்கதிர்ப்பரிதிபோலவாழியொன்றுருட்டினான்.

இரிய - ஓட, நூறி - அதஞ்செய்து, களிற்றுநன்னகரம் - ஹஸ்திநாபுரம், நித்திலக்கவிகை - முத்துக்குடை, மறு - குற்றம், பரிதி - சூரியன், ஆழியொன்றுஉருட்டினான் - ஏகசக்ராதிபத்தியஞ்செய்தான். (சஎ)

இக்கதைவிரைந்துகேட்பவெய்துநற்றவத்தோர்பார்மேல்
தக்கநற்புதல்வர்கல்விசாற்றிருநிதிசொற்கீர்த்தி
மிக்கெழிற்செல்வமெல்லாமேவிவீற்றிருந்தபின்னர்ச்
செக்கரக்கமலைமார்பன்றிருந்துலகெய்துவாரே.

செக்கர்-செவந்த, அக்கமலைமார்பன் - அந்தத்திருமகள்மார்பனாகியதிருமாலின், திருந்துஉலகு - திருத்தமாகியவுலகம், (பரமபதம்.) (சஅ)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஎச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுகூறலுமேத்தியிக்கதை
நன்றுநன்றெனுநற்றவர்க்கெலாம்
வென்றிவேலவன்வேட்டமேற்செலல்
துன்றுமாதவச்சூதன்சொல்லுவான்.

வேட்டம் - வேட்டை. (க)

காட்டின்வாளரிக்கணத்தினோடுபோர்
ஆட்டினூற்றெழுந்தன்னமாட்சிசால்
வாட்டிறற்படைவயவர்சூழ்தர
வேட்டமாடுவான்வேந்தனெய்தினான்.

அரிக்கணம் - சிங்கக்கூட்டம், வயவர் - வீரர், வேட்டமாடுவான்-வேட்டையாட

அண்ணலூருமவ்வணிசெய்தேர்நடு
வண்ணமாமுகில்வந்துசேர்வது

நண்ணுதாதைதன்றாதைநல்லதேர்
கண்ணனூர்ந்தவக்காட்சிபோலுமே.

அண்ணல் - அரசன், (பரிக்ஷித்து) தாதைதன்தாதை - பாட்டன், (அருச்சுநன்.)

நெடியதேர்நடுநீலமாமுகில்
படிதலுட்பயங்கொண்டுபாரின்மேல்
கொடையின்வென்றிடுகோன்வந்தானெனு
அடியின்வீழவந்தணுகல்போலுமே.

நீலமாமுகில் - நீலமேகம், கோன் - அரசன்- (௫)

சிலைவளங்கொள்போர்ச்சேனையார்த்தெழப்
பொலமுகட்டினிற்பொங்குதூளிபோய்
அலர்வனத்தினைச்சூழ்தலாங்கெலாம்
வலைவளைத்ததோர்வண்ணமானுமே.

சிலை - வில், மானும் - ஒக்கும். (௬)

நெடுங்கிரித்தலைநின்றிழிந்தவெம்
மடங்கல்போன்மெனமன்னன்மாமணி
இடங்கொடேரினின்றிழிந்துதோகைநல்
நடங்கொள்கானகநண்ணனண்ணினன்.

தலை - உச்சி, மடங்கல் - சிங்கம், தோகை - மயில், நடம் - நடனம், (௭)

கல்வளைத்தவெங்கானநண்ணலும்
எல்வளைக்கரத்தெஃகநீக்கிவார்
வில்வளைத்துமாமேகமொத்தனன்
மல்வளைத்ததோண்மன்னர்மன்னனே.

கல் - மலை, கானம் - காடு, எல் - ஒளி, வளை-வாகுவலயம், எஃகம்-ஆயுதம், வார்-நீண்ட. (௮)

கடங்கவிழ்த்ததன்கரியின்றெவ்வினை
அடங்கமாய்த்ததற்காற்றுநன்றிபோல்
மடங்கலேற்றின்மேன்மன்னர்கோமகன்
விடங்கவிழ்த்தவெம்பகழிவீசினன்.

கடம் - மதநீர், கரியின்தெவ்வினை-யானைப்பகையாகியசிங்கத்தை, மடங்கலேறு-ஆண்சிங்கம், பகழி - அம்பு. (௯)

சிலைவணக்கிவெஞ்சினவயப்பெரும்
*புலிதுரத்தினன்பொருதுவாரிசூழ்
நிலவரைப்பினினீடுவெம்பகை
வலனழித்தவாண்மன்னர்மன்னனே.

வணக்கி - வளைத்து, வயம் - வெற்றி, பகை - பகைவர், வலன் - வெற்றி. (௧௦)

மஞ்சதிர்ந்தெனப்பிளிறுமையலம்
குஞ்சரங்களின்கொலைமருப்பிறச்

செஞ்சரந்தொடுத்தெய்துசென்றனன்
அஞ்சமிக்கபேராளியென்னவே.

மஞ்சுஅதிர்ந்தென - மேகமுழங்கினாற்போல, பிளிறும் - கர்ஜ்ஜிக்கிற, மையல்-மதமயக்கம், இற- ஒடிய, செஞ்சரம் - செவ்வியபாணம், பேராளி - பெரியசிங்கம்,(௧0)

வம்புசேர்மலர்வரையினுச்சியின்
அம்பிஞேடாற்றுஆனேயோடுதல்
இம்பர்மன்னவனீதல்கண்டுகண்
டும்பர்மீதுகாரோடலொத்ததே.

வம்பு - வாசனே, அரற்றுஆனே - ஒலிக்கின்றயானே, உம்பர்மீது - ஆகாயத்தின் மேல். (௧௧)

வெம்மைசேர்கணேமீதுதைத்தலால்
தம்மைமூசுறத்தாவில்சோரிதான்
மும்மையாமதத்தானேமுன்செலல்
செம்மைசேர்முகில்சேறல்போலுமே.

மூசுற - மொய்க்க, சோரி - உதிரம், சேறல் - செல்லுதல், (௧௨)

விண்ணம்போழும்வாள்வெயிற்குவெம்புகால்
அண்ணலானேயாஞடலாலிளேத்
துண்ணுநீர்நசையொருதவத்திஞேன்
நண்ணுசாலேவாய்நடத்தனண்ணிஞன்.

ஆடலால் - வேட்டையாடலால், நீர்நசை - நீர்வேட்கை, (தாகம்) (௧௩)

அம்மென்கக்கினஞடுதாரினன்
வெம்மினன்னவார்கணேயன்வில்லினன்
செம்மனண்ணியச்செய்தவன்றனேத்
தம்மினுண்ணுநீர்தம்மினென்றனன்.

வெம்மின்அன்ன - வெவ்விய மின்னலேநிகர்த்த - செய்தவன், தவத்தன் (தவசி) தம்மின் - தாரும். (௧௪)

தருகவுண்ணுநீர்தருகவென்றுவேல்
அரசஞங்கடைந்தறைதல்கேட்டிலன்
பரனேநெஞ்சினிற்பாவித்துள்ளநெக்
குருகியொன்றுபட்டுறையுமாதவன்.

அறைதல் - சொல்லுதல், பரனே - இறைவனே. (௧௫)

புலனெறிந்தமெய்ப்போதமாதவன்
நிலேநினேந்திலனீரிரத்தலும்
தலேமையந்தணன்றந்திலானெஞ
உலகுகாவலனுள்ளத்துள்ளிஞன்.

புலன்எறிந்த - ஐம்புலன்களேவென்ற, மெய்ப்போதம் - மெய்யுணர்வு, உள்ளிஞன் - நினேத்தான். (௧௬)

செத்தபாம்பினைச்செய்யதாமரைக்
கைத்தலத்துவிற்கடையினாற்கொளீஇ
மெய்த்தவத்தினோன்றோளின்வீழ்த்தனன்
மத்தயானையம்மன்னனேகினான்.

விற்கடை - வில்லினதுநுனி, கொளீஇ - எடுத்து. (௧௭)

பழுத்தநான்மறைப்பாடறெள்ளிய
தழைத்தகாட்சியான்றவநினைந்திலேம்
இழைத்ததென்கொலென்றெண்ணியெண்ணியே
மழைத்தடக்கையான்மறுகினனரோ.

காட்சியான் - அறிவினையுடையவன், இழைத்தது - செய்தது. (௧௮)

வேறு.

ஐந்தவித்தருந்தவமாற்றுமந்தணன்
மைந்தன்மாட்டருந்தவர்மைந்தர்வல்லைபோய்
வெந்திறல்வேந்தனோர்வீந்தபாம்பினை
நுந்தைதோளிட்டனனெனநுவன்றனர்.

ஐந்துஅவித்து - ஐம்புலன்களையடக்கி, ஆற்றும் - செய்கின்ற, வல்லை - விரைவாக, வீந்த - செத்த, நுந்தை - உன்தந்தை. (௧௯)

பகர்ந்ததுகேட்டலும்பாலன்மன்னெறி
இகந்ததுகண்டபாரெனதுமாதவம்
திகழ்ந்திடக்காண்கெனச்சிவந்தகட்கடை
புகைந்தவெந்தீயுகப்புழுங்கினானுளம்.

மன் - அரசன், நெறிஇகந்தது - நெறிகடந்தது. (௨0)

காழ்படுமிடற்றராக்கழிந்ததெந்தைதோள்
வீழ்படவிட்டவவ்வேந்துதக்ககன்
பாழிவாய்ப்பட்டெழுபகலின்மாய்கெனத்
தாழ்கிலாச்சினத்தினன்சபித்திட்டானரோ

காழ் - குற்றம், (நஞ்சு) மிடறு - கண்டம், கழிந்தது - இறந்தது, தக்ககன் - தக்ஷகன், (நாகராஜன்)எழுபகல் - ஏழுநாள். (௨௧)

எழுந்தனன்சிருங்கிபோயீன்றதாதைதாள்
விழுந்தனனழுதலும்விழித்துமைந்தமற்
றழுந்திறமென்னையோவறைதிநீயென
மொழிந்தனன்விளைந்ததுமுழுதுமென்பவே.

சிருங்கி - சிருங்கிமுனிவன். (௨௨)

மகன்மொழிகேட்டலுமறுகிமாதவன்
இகலெறிந்திருநிலமேழும்போற்றுறு

தகைமலியரசனைச்சபிக்கத்தாழ்கிலா
வெகுளிமற்றெங்ஙனம்விளைந்ததென்றனன்.

இகலெறிந்து - பகைவரைவென்று, தாழ்கிலாவெகுளி - தணியாக்கோவம்.(உ௩)

தடம்புயத்தரசனைச்சபித்ததன்றுநீ
அடர்ந்துகொல்வெங்கலிக்கரசுநல்கினை
மிடைந்திடுதருமத்தின்வேராறுத்தனை
தொடர்ந்திடுவெம்பழிதுணிந்துசெய்தனை.

மிடைந்திடு - நெருங்கின, (மிகுந்த) (உ௪)

உன்னிடிற்சிறுபிழையுஞற்றும்வேந்தனைப்
பன்னினைசாபநீபாலனாகலான்
துன்னியபிழைபொறுத்தாடல்சொல்லுசீர்க்
கன்னியந்துளவினோன்கடனென்றோதினான்.

உஞற்றும் - செய்த, பன்னினை - சொல்லினை. (உ௫)

நிந்தனைபுரியினுநின்றுதைப்பினும்
சிந்தனைவெகுள்கிலார்சீதரற்றொழா
வந்தனைபுரிபவரென்றுமாமனம்
நொந்தனன்பலப்பலநுவன்றிட்டானரோ.

வெகுள்கிலார் - கோவியார், சீதரன் - திருமால். (உ௬)

முழுப்பெருங்காட்சியான்முனிவன்றன்மகன்
தழைத்தவெம்முனிவினிற்சபித்தவத்திறம்
அழற்படைமன்னனுக்கறியக்கூறென
விழுத்தவனொருவனைவிடுத்திட்டானரோ.

பெருங்காட்சியான் - பேரறிவுடையவன். (உ௭)

அடுத்தனன்பைப்பையவறியக்கூறினான்
பபப

பைப்பைய - மெல்லமெல்ல. (உ௮)

உரைத்ததுகேட்டலுமுடல்கொண்டின்னமும்
திரைப்புவியிருந்துதீப்பழிசெய்யாமைநூல்
தரித்துரைநாவினான்சபித்தனன்றெனா
வரைத்தடந்தோளினான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

திரைப்புவி - கடல்சூழ்ந்தவுலகு. (உ௯)

மண்டுநீர்க்கங்கையினடைந்துமாறிலாக்
கொண்டனேர்வண்ணனைக்குறித்துநெஞ்சகம்

புண்டரீகப்பதம்பொருந்துவேனென
விண்டோதப்பெயர்வேந்தனெண்ணினன்.

கொண்டல்நேர்வண்ணன் - மேகம்போலும்நிறமுள்ளவன். (௯௦)

தவச்சனமேசயனென்னுந்தண்முகை
துவைத்திளஞ்சுரும்புசூழ்தொடையன்மைந்தனைப்
புவிப்பொறைபொறுக்கெனப்பொன்னமாமுடி
கவித்தனன்கங்கையங்கரைவந்தெய்தினன்

முகை - அரும்பு, தொடையல் - மாலை, கவித்தனன் - சூட்டினன். (௯௧)

ஒருமுதல்பொலமுகடுடையநீட்டிய
திருமலரடிபுனைதெய்வத்தண்டுழாய்
விரைகமழ்நதித்துறைவிரிந்தபுல்லின்மேல்
வரையெனக்கிடந்தனன்வரம்பில்கேள்வியான்.

ஒருமுதல் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளாகியதிருமால், பொலமுகடு - அழகியஅண்டமுகடு, விரை - வாசனை. (௯௨)

வேறு.

பரத்துவாசன்சவுனன்பராசரன்
திருத்துமாதவஞ்சேருங்கவுதமன்
விரத்திமிக்கமேதாதிதியவுருவன்
வரத்தினுற்றபிருகுவண்முற்கலன்.

விரத்தி - பிரபஞ்சத்தில் வெறுப்பு. (௯௩)

மெய்த்தவநாரதன்வியாதன்காசிபன்
அத்திரிகோசிகன்வசிட்டனங்கிரா
முத்தமிழ்முனிமுதன்முனிவர்யாவரும்
தத்துநீர்க்கங்கையின்கரையிற்சார்ந்தனர்.

முத்தமிழ்முனி-அகத்தியர், முத்தமிழாவன, இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ்என்பன. (௯௪)

வந்தெதிர்முனிவரைவணங்கிமன்னவன்
ஐந்தவித்துயர்ந்தநீரடைந்தவாற்றினல்
சிந்தினன்வல்வினைச்சிமிழ்ப்புமாறினன்
உய்ந்தனனெனச்சிலவுரைக்குமெல்லையின்.

சிந்தினன் - ஒழிந்தேன், சிமிழ்ப்பு கட்டு (பிறவிக்கட்டு) எல்லை - பொழுது.()

புரியவிழ்தாமரைபுரையுங்கண்ணினன்
முரிதிரைமுத்தெனமுகிழ்க்குமூரலன்

மாதகநிறத்தினன்மலர்ந்தமார்பினன்.
சுருள்விரிகுஞ்சியன்சுகன்வந்தெய்தினான்.

புரி - முறுக்கு, புரையும் - நிகர்க்கின்ற, மூரலன் - பற்களையுடையவன். (நுசு)

செழுந்தவனெய்தலுஞ்செறிந்தமாதவர்
எழுந்தனரிளங்கதிரெழநெகிழ்ந்துதேன்
வழிந்ததாமரையுறழ்வாண்முகத்தினன்
விழுந்தனனிறைஞ்சினன்வேந்தர்வேந்தனே.

செறிந்த- நெருங்கின, இளங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், எழ - உதிக்க, உறழ்- ஒத்த, வாள் - ஒளி. (நுஎ)

எண்ணியநல்லறிவியைந்துருக்கொடு
நண்ணியவெனுநினைநான்கண்டுய்யநம்
கண்ணனெம்மரபுளானென்றுகாட்டிய
வண்ணமென்றுரைத்தனன்மகிழ்ச்சிகூருவான்.

உய்ய - கடைத்தேற. (நுஅ)

ஒன்றினும்பற்றிலாதொழுகுகின்றநீ
இன்றுவந்தென்னுழையெய்தப்பெற்றனன்
வென்றனன்வினையெனவியந்துபோற்றினான்
மன்றலந்தாமரைமலர்க்கைகூப்பியே.

பற்றிலாது - பற்றற்று. (நுகூ)

இறப்புவந்தெய்துழியென்னினைப்பது
திறப்படக்கேட்பதென்செப்புகின்றதென்
அறத்துறையறிந்தநீயறைதியென்றனன்
மறத்துறைகடிந்தவேன்மன்னர்மன்னனே.

இறப்பு - மரணம், அறத்துறை - தருமநெறி, அறைதி - சொல்வாயாக, மறத்துறை - பாவவழி. (சo)

என்னலுமுனிவரனினிதுகூறினன்
மன்னியமாதவர்மகிழ்ச்சிகூர்தரப்
பன்னருஞ்சுகமுனிபணிந்தவேந்துக்குச்
சொன்னதுசொல்கெனச்சூதன்சொல்லுவான்.

கூர்தர - மிக, பன்னரு - சொல்லுதற்கரிய. (சக)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதற்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - நுாஎரு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாங்கந்தம்.

முதலாவது

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனவ்வாறுரைசெயக்கேட்டமறைமுனிசுகன்வகுத்துரைப்பான்
கன்னியந்துளவப்பசுந்தொடைபுனைந்தகரியவன்றிருவுருக்கருதி
அன்னமாய்மறையன்றறைந்தவன்சரிதமஞ்செவிமடுத்துமாயவன்பேர்
பன்னியுமன்றிப்பழவினைத்தொடர்ப்பற்றினைபெறியவேறுளதோ.

கரியவன் - கண்ணன், திருவுரு - திருவுருவம், செவிமடுத்து - கேட்டு. (க)

வார்திரைபுரட்டுதடங்கடல்பொடித்தமழகதிர்பொழிவெயிற்கற்றை
காரிருங்குன்றிற்றவழுமாகடுப்பக்கண்கவர்கவுத்துவஞ்சொரியும்
சீர்கெழுசெக்கரொளிபரந்திமைக்குந்திருமறுமார்பனையுள்ளத்
தோரிருகன்னலாயினுமுணரினுடைந்துவல்வினையிருளோடும்.

வார் - நீண்ட; மழகதிர் - இளஞ்சூரியன், கவுத்துவம்-கவுஸ்துபரத்நம், கன்னல் - கடிகை. (உ)

கழிபுகழ்க்கட்டுவாங்கனென்றுரைப்போன்கடவுளர்சொல்லினுள்ளாவி
ஒழிவதற்கிரண்டுகன்னலுண்டினியென்றுணர்ந்தனனனைத்தும்விட்டொருவி
அழலவிர்மணிச்சூட்டரவினின்றுமலனைநினைந்துவீடுற்றான்
எழுபகல்கிடந்தநினக்குமற்றென்னி னென்னைகொல்பெறுவதற்கரிதே.

ஆவியொழிவு - மரணம். (௩)

மனத்தினைக்கடந்துவாக்கினுக்கெட்டாமாட்சியதாகிமாமறையும்
இனைத்தெனவின்னுந்தெரிதாற்கொல்லாதெங்குமாயமலமாய்நின்ற
தனிப்பெருஞ்சுடரைநினைக்குமாறனக்குச்சாற்றுவல்கேண்மதியென்று
வினைக்குறும்பெறிந்தவியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன்விரிக்கலுற்றனனால்,

வியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன் - சுகமுனி. (௪)

அதலமேமுதலசேவடிநடுவேயந்தரநாவியேழ்பரவை
உதரநீள்குடுமித்தடவுரைக்குலமென்புயர்மரமயிர்நதிநரம்பு
மதிமனமுதுநல்லறமுலைகனல்வாய்மல்குநீர்நாவளியுயிர்ப்புக்
கதிருமிழ்பரிதிகண்மலர்படைப்புக்கருணையங்கட்கடைப்பிறழ்வே.

நாவி-உந்தி, உதரம்-வயிறு, என்பு-எலும்பு, உயிர்ப்பு-சுவாசம். (௫)

கேழ்கிளருடுவெண்பல்லிருங்கூற்றுக்கிளைத்தொளிதவழெயிறு
வாழிமாமாயைமுகிழிளமுறுவன்மாதிரஞ்செவிமறைகிளவி

தாழ்தவலோகநெற்றிமேலுலகுதலைபுயல்சுரிகுழலாக
வழிரண்டெலகுமுருவமாய்நின்றவிறைவனைச்சிலர்நினைந்திருப்பார்.

எயிறு-பல், இளமுறுவல் - புன்சிரிப்பு, மாதிரம் - திக்கு, கிளவி - சொல், புயல்-மேகம். (சு)

கங்கையார்கழலுங்கதிர்செய்பொற்கலையுங்கடகமுமகுடமுங்குழையும்
சங்கொடுதிகிரிவெங்கதைதண்பூந்தாமரைமலரிவைதாங்கும்
அங்கையோர்நான்குந்திருமறுமார்புமருள்பொழிகமலலோசனமும்
திங்கள்வாண்முகமுமுறுவலுமாகச்சிலர்புயல்வண்ணனைநினைவார்.

கழலும் - திருவடியும், பொற்கலையும் - பொன்னுடையும், குழையும் - குண்டலமும். (எ)

காலினாற்கீழைவாயிலையடைத்துக்கலந்துலாமுயிர்ப்பினைவீக்கி
மூலமேமுதலாதாரமோராறுமுறைமுறையெழுப்பிமற்றதனால்
மேலதாம்பிரமத்தொளையதுவிண்டுவிண்ணெலாங்காணினுங்காண்பார்
சிலமேம்பட்டார்சிலர்பரந்தாமன்சேவடிபடரினும்படர்வார்.

காலினால் - மூலவாயுவினால், கீழைவாயிலை - அதோதுவாரத்தை, வீக்கி - பந்தித்து, பிரமத்தொளை - பிரமரந்திரம், விண்டு - வெடித்து. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அடைதருமிருநான்கங்கத்தணிபெறும்யோகம்வல்லார்
சுடர்விடுதெய்வயானஞ்சொல்லுபிங்கலைதானென்பர்
இடைபிதிர்யானமென்பரெழிற்சுழுமுனையைநாடி
நடைபெறுபிரமயானமாமெனநவில்வார்மன்றே.

இருநான்குஅங்கம் - எண்வகையுறுப்புக்கள், அவைஇயமநியமாதிகள், தெய்வயாநம் - தெய்வவிமாநம், பிதிர்யாநம் - பிதிர்விமாநம், பிங்கலை, இடை-சுழுமுனை, இம்மூன்றும் மூன்றுநாடிகள் என்பர் யோகநூலார். (கூ)

அத்தகையோகங்காமத்தன்றியேயாற்றுவோர்தாம்
முத்தியிற்பொருந்துவார்கண்மொழியணிமாதிவேட்ட
புத்தியால்யோகமுற்றும்புரிந்தவரிலிங்கமென்னும்
ஒத்திடுதனுவினாலெவ்வுலகினும்பயன்றுய்ப்பாரால்.

காமத்தன்றி - நிஷ்காமியமாக, அணிமாதி-அணிமாமுதலியன, அவை-அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம் ,ஈசத்துவம், வசித்துவம்என்பன, தநு-சரீரம், துய்ப்பார் - அநுபவிப்பார். (க0)

ஈங்கிதன்றீங்கிதன்றென்றெவையும்விட்டொழியநின்ற
ஆங்கதனுடைமைதானென்றறிவினாலறிந்துதன்னை
நீங்கலாவுணர்வினாலேநினைந்துகொண்டிருப்பானண்ணல்
ஓங்கியபரமாநந்தவுருவினைநினைந்தானுமால்.

அண்ணல் - கடவுள். (கக)

மஞ்சசூழ்குடுமிவெள்ளிமலைக்கொழுந்திறைஞ்சினோர்க்கு
விஞ்சைதந்தருளுமின்பம்வெற்பிளங்கன்னிநல்கும்
செஞ்சுடர்வழங்குங்காந்திசெழுநிதியுதவுஞ்செம்பொற்
கஞ்சநாண்மலரின்வாழுங்கருங்கயனெடுங்கணாளே.

வெள்ளிமலைக்கொழுந்து-சிவபெருமான், வெற்புஇளங்கன்னி-பர்வதராஜகுமாரி, (உமாதேவி) செஞ்சுடர் - சூரியன். (௧௨)

கணந்திகழ்மருத்தென்போர்கள்கவின்பெறுவலிதந்தாள்வர்
வணங்கிடின்வருணனல்கும்வளர்புகழ்பிதிர்களென்போர்
குணம்பெறுபுதல்வர்நாளுங்குறைவறவருள்வர்வீரம்
இணங்குருத்திரர்தாமீவரியக்கர்காத்தருளுவாரால்

கவின் - அழகு. (௧௩)

வருமதிவயங்குங்காமம்வளருடல்புவிமானல்கும்
பொருவருமெழிறந்தாள்வர்போற்றுகந்திருவராயுள்
பெருகுமாறுதவிக்காப்பர்பிரிந்திடாப்புரவித்தேவர்
தருகுவர்தனம்வசுக்கடாளிணைவணங்குவோர்க்கே.

புவிமான் - பூமிதேவி, புரவித்தேவர் - அசுவினித்தேவர். (௧௪)

பாட்டளிமுரன்றுமூசுபனிமலர்ப்பாரிசாதத்
தோட்டதார்மார்பரெல்லாந்துறக்கமேயுதவுகிற்பர்
தாட்டுழாயலங்கன்மாலைத்தனிமுதலழியாமுத்தி
வீட்டினையளிக்குமன்றிவிழைவுறின்விழைந்தநல்கும்.

பாரிசாதத்தோட்டலர்மார்பர் - இந்திரர், துறக்கம்-சுவர்க்கலோகம், துழாயலங்கன்மாலைத்தனிமுதல் - திருமால். (௧௫)

தழுவுறுகிளைஞர்தந்தைதாய்முதலெவருநாளில்
கழிவதுகண்டுங்கண்டுங்கண்டிலார்போலவாழ்வர்
ஒழிவறவுள்ளத்துள்ளேயுறைபரஞ்சுடரையோரார்
விழைவெனநின்றதுன்பவித்தினைவிளைப்பரம்மா.

ஓரார் - அறியார். (௧௬)

விடங்கலுழெயிற்றுப்பேழ்வாய்வெயின்மணிச்சுட்டுநாகப்
படங்கெழுபரவைஞாலப்பாயலொன்றுண்டுசெய்ய
குடங்கைமெல்லணையுண்டெங்குங்குலவு * வற்கலைகளுண்டால்
அடங்கலாவாசைவேர்மற்றறிந்தவர்க்கிலதெனம்மா.

ஞாலப்பாயல் - நிலமாகியபடுக்கை, வற்கலை - மரவுரி. (௧௭)

பெற்றனவுவந்துமாந்திப்பிறந்தநல்லமுதமெல்லாம்
பொற்றருநிழலில்வைகும்புலவர்கூட்டுண்ணநல்கும்
கொற்றவன்றன்னைச்செய்யாள்கொண்கனையுலகங்காக்கும்
ஒற்றையந்திகிரியானையுளத்தினென்னுணர்கிலாரே.

புலவர் - தேவர், செய்யாள்கொண்கன் - திருமகள்நாயகன். (௧௮)

திருநதித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்தவேயோ
விரிகடலமுதமூறும்விழுச்சுவைக்கனியவாய
மரனெலாமாண்டவேயோமாநிதிச்செருக்கிஞர்கண்
குருடுபட்டவர்போலென்ஞேருறையிரந்துழல்கின்ருரால்.

வறந்தவேயோ-வற்றிப்போயினவோ. (௧௯)

வண்டிமிர்தெரியன்மார்வவண்டுழாயலங்கலானைக்
கண்டனையற்றைஞான்றேகளைந்தனையார்வமெல்லாம்
உண்டுகொனினக்குக்கிட்டாவொருபொருளென்றுசெவ்வாய்
விண்டனனென்னலோடும்விழுத்தவர்விளம்பலுற்ருர்.

தெரியல் - பூமாலை, வண்டுழாயலங்கலானை - வளவிய துளசிமாலையைத்தரித்தவனை, (கண்ணனை). (௨0)

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது
சௌனகாதியர் அன்பினிலையுரைத்த வத்தியாயம்.

இறந்தொழிந்ததுவெங்கூற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலும்
அறந்தலைமணந்தசெங்கோலவர்பாரேழுங்காப்ப
நறுந்துழாய்ப்பகவன்றாதுநடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகல்கழிக்கின்ருரால்.

அறம் - தருமதேவதை, தலைமணந்த - கலந்த, துழாய்ப்பகவன் - கண்ணன்.[1] (௧)

மழைதுளிமறுத்தகானின்வற்றனீண்மரமுமந்தண்
குழைதரவன்றிண்குன்றுங்குழைதரவமுதமூறும்
கழையிசைவடித்தான்செவ்விகாண்கிலாக்கண்கண்மஞ்ஞைத்
தொழுதியங்கலவமேயதுஞ்சலில்வறுங்கணன்றே.

குழைதர - தளிர்க்க, குழைதர - உருக, கழை - மூங்கில், (புள்ளாங்குழல்) மஞ்ஞை – மயில், கலவம் - கலாபம்(தோகை.) (௨)

காதமோர்நான்குதெய்வக்கடிகமழ்கமலைகொண்கன்
பாததாமரையிற்சார்த்தும்பசுந்துழாய்மோந்துமோந்து
நீதறவுயிர்த்திலானேற்செத்தவனுயிர்ப்பதெண்ணின்
ஊதுலைக்குருகுமற்ருங்குயிர்ப்பதுபோலுமாதோ.

கமலைகொண்கன் (திருமகள்நாயகன்) (௩)

இடிக்குரல்யானைவெண்கோடிறுத்தவனிணைப்பொற்ருளின்
கடித்துணர்புனையாக்கைகள்கையறுகைகளாமால்

பொடித்தசெங்கதிர்போற்காந்திபொழிமணிச்சூட்டராவின்
நடித்தவனுமம்பாடாநாவழங்காதநாவே.

யானை - குவலயாபீடம் என்னும்யானை, இறுத்தவன் - ஒடித்தவன், கடி - வாசனை, பொடித்தசெங்கதிர் - உதிக்கின்றசெங்கதிர் (பாலசூரியன்.) (௪)

பனியிருவிசும்புதேடப்பழமறைமுடிவினின்ற
தனிமுதலடியிற்றாழாத்தலைதலையென்னலாகா
நினைதொறுமினியவாயநெடியவன்சரிதங்கேட்டுக்
கனிவுறுவுளமிரும்போகற்கொலோவறிகிலேமால்.

தாழா - வணங்காத, தனிமுதல் - திருமால். (௫)

தவப்பொழிமாரிகாப்பத்தடவரைக்கவிகையன்று
கவித்தவன்கோயில்செல்லாக்கான்மரத்தியன்றகாலே
உவப்பினினமுதமூறியொழுகுமால்சரிதங்கேளாச்
செவித்தொளைநச்சுநாகஞ்செறிவதோர்தொளைமற்றுமால்.

தவ-மிகுதியாக, வரைக்கவிகை-கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, கவித்தவன்-மறைத்தவன், மரத்தியன்றகாலே - மரக்காலே, தொளை - வளை, மகதி - நாரதன் வீணைக்குப் பெயர். (௬)

மகதியாழ்முனிவனுதிமாதவரவையின்மாநீர்
அகனிலம்புரந்தகூர்வாளரசுளங்குழைந்துகேட்பச்
சுகமுனியுரைத்தவெல்லாஞ்சொல்லுவாயென்னலோடும்
வெகுளிவேரரிந்தசூதன்விழுத்தவர்க்கினிதுசொல்வான்.

மகதியாழ்முனிவன் - நாரதன். (௭)

சௌனகாதியரன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

அலர்துழாயமலன்காதையமுதமூற்றெழுதலாலே
மலர்கதிர்த்திங்கள்போன்றுவயங்குவாண்முகத்தாய்மாநீர்
உலகெலாமுதித்தவண்ணமுரைத்திடவேண்டுமென்று
திலகவெண்குடையான்கூறச்சுகமுனிதெரிக்கலுற்றான்.

ஊற்றெழுதல் - சுரத்தல், வாள் - ஒளி. (௧)

நன்னர்யாழ்முனிவன்பண்டுநான்முகன்றன்னைநோக்கி
முன்னவனீயேயின்றாய்முழங்குநீருலகமெல்லாம்

என்னைநீதவஞ்செய்வாயென்றேத்தினனிசைப்பச்செங்கால்
அன்னமீதுயர்த்தவண்ணலரிபதந்தெரித்தல்செய்வான்.

நன்னர் - நன்மை, இசைப்ப - சொல்ல, அன்னமீதுயர்த்தவண்ணல் - பிரமன்.

மரகதக்குன்றுபோலமாக்கடல்வளராநின்ற
முருகலர்துளவப்பைந்தார்முகுந்தனேமுதல்வனுமால்
அருள்பொழிகமலக்கண்ணலாங்கவனென்னைநோக்கித்
தருகெனவுலகமெல்லாந்தந்தனனென்றுசொற்றான்.

வளராநின்ற - கண்வளர்கின்ற, முருகு-வாசனை-தேன், தந்தனன்-படைத்தேன்.

ஆழியானயனுக்கோதவயனுநாரதற்குக்கூற
யாழுடைமுனிவியாதற்கிசைத்திடவியாதனன்பால்
சூழுமாறெனக்குச்சொற்றதொல்கதைநினக்குச்சொல்வேன்
வாழிவாளரசவென்றுமறைமுனிவழங்கலுற்றான்.

ஆழியான் — திருமால். (௪)

திகழ்பரந்தாமமாகிச்சின்மயமாகிநீல
முகிலெனத்திகழ்ந்துதோன்றுமுழுமுதல்பார்க்கமூலப்
பகுதியின்மகானுண்டாகும்பகர்தருமகானினின்றும்
தகைமைசால்குணங்கண்மூன்றுந்தழுவகங்காரந்தோன்றும்.

முழுமுதல் -முழுமுதற்பொருள், மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதி, மகான்-மஹத்தத்துவம், குணங்கள்மூன்று — ரஜஸ்ஸத்வதமோகுணங்கள், தழுவகங்காரம் - ராஜஸாஹங்காரம், ஒலி - சத்ததன்மாத்திரை. (௫)

தலைமைசால்சிறப்புவாய்ந்ததாமதவகங்காரத்தின்
ஒலியெழுமொலியிற்றோன்றுமோங்குவான்வானிற்றோன்றும்
மலியுமூறாற்றிற்றோன்றும்வளியெறிவளியிற்றோன்றும்
நிலவொளியொளியினின்றுநிமிர்சுடர்க்கனலிதோன்றும்.

சால் - மிக்க, ஊறு - பரிசதன்மாத்திரை, வளி — வாயு, ஒளி-ரூபதன்மாத்திரை, கனலி-அக்கினி. (௬)

சுடர்மிகுகனலிதன்னிற்சுவையெழுஞ்சுவையினின்றும்
படுபுனல்வந்துதோன்றும்பாய்திரைப்புனலினின்றும்
ஒடிவிலர்நாற்றமுண்டாமோங்கியநாற்றந்தன்னின்
நெடுநிலந்தோன்றுமென்றுநிகழ்த்துநான்மறையுநின்றே.

சுவை—ரசதன்மாத்திரை, நாற்றம் - கந்ததன்மாத்திரை. (௭)

விண்ணொலிதழுவுங்காற்றுமேவுறுமொலியுமூறும்
நண்ணுமாலொலியுமூறுநலந்திகழுருவுஞ்செந்தீத்
தண்ணறலொலியுமூறுமுருவமுஞ்சுவையுஞ்சாரும்
மண்ணிதைநான்கினோடுமணத்தையும்புணர்ந்துமன்னும்.

அறல் - நீர். (௮)

B
ஒத்திராசதகுணத்தோடொன்றியவகங்காரத்தின்
பத்தெனுமிந்தியங்கள்படைமனந்தன்னோடம்மா
சத்துவகுணத்திறேடுதழுவகங்காரத்துண்டாம்
அத்தகையிந்தியங்கடமக்கதிட்டானதெய்வம்.

பத்தெனுமிந்தியங்கள் - தசேந்திரியங்கள், அவை - ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியங்கள், இவற்றுள்மெய்வாய்கண்மூக்குசெவியென்றுமைந்தும் ஞானேந்திரியங்கள், வாக்பாதபாணிபாயுருபஸ்தமென்னுமைந்தும் கன்மேந்திரியங்கள், அதிட்டானதெய்வம்-அதிதேவதை. (கூ)

விரிதிசைகாற்றின்வெய்யோன்வெண்டிரைக்கடலஞ்செல்வன்
புரவியின்பெயரந்தேவர்பொங்கொளிவளருஞ்செந்தீ
உரைபெறுமமரர்வேந்தனுபேந்திரன்மறலிவேதாச்
சொரிகதிர்த்திங்களென்பசொல்லுமத்தெய்வந்தாமே.

வெய்யோன் - சூரியன், கடலஞ்செல்வன் - வருணன், புரவியின்பெயரந்தேவர் - அசுவினிதேவர், உபேந்திரன் - திருமால், மறலி - யமன், வேதா - பிரமன். (க0)

அறைந்ததத்துவத்தின்கூட்டத்தண்டமொன்றுண்டாமாங்குச்
சிறந்தபேரண்டந்தன்னிற்செப்புதற்கரியனுகி
நிறைந்தவெப்பொருளுந்தானுய்நிகரிலாதோங்கியெங்கும்
உறைந்துறையாதுநின்றவொருபெரும்புருடன்றேன்றும்.

அறைந்த - சொன்ன, அண்டம் - உலகு, (கக)

கலிநிலைத்துறை.

பாதம்பார்தலைபனியிருவிசும்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண்மதிமனந்திசைசெவியாக
ஓதுபேருலகனைத்துமோருருவமாம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுவரறிந்தோர்.

பார்-பூமி.| விசும்பு - ஆகாயம், பரிதி - சூரியன். (கஉ)

உலகம்யாவுநல்லவயவமாகவினுரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தணராவுதிபசுநெய்
இலகியேயெழுமுத்தழலினிதவிநுகர்வோர்
பொலியும்யூபமிம்முதலவப்புருடனேயாமால்.

அவயவம் -| உறுப்பு, முத்தழல் - முத்தீ, அவை-ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்நி, கார்ஹபத்யம்என்பன. (கங)

நீனிறக்கடல்வீழ்புவிநிழன்மருப்பெடுத்த
ஏனமாதியாவிலங்கொளிமரகதங்கடுக்கும்
தேனவாவுபைந்துளவினன்றிருவவதாரம்
வானமேத்திடநடந்தனவாரம்பிலவுமாவால்.

மருப்பு - கொம்பு, ஏனம் - வராஹம், கடுக்கும் - நிகர்க்கின்ற. (கச)

நான்முகத்தினோன்மனுவின்னாரதன்றுருவன்
தேன்மிகுத்தநற்செழுந்தொடைவீடணன்விலங்கு
கான்மலர்க்குழற்கன்னியர்முதற்கதியடைய
மான்மலர்ப்பதத்தன்புசெய்தார்வரம்பிலரால்.

வீடணன் - விபீஷணன். கான் - வாசனை. (கரு)

கருந்துழாய்முகிலுந்தியங்கமலநாண்மலரின்
விரிஞ்சன்றோன்றினன்விதிக்குமாறறிகிலனாகி
இருந்தகாலையிற்றபவெனவெழுந்ததோர்மாற்றம்
தெரிந்துமற்றிதுசெப்பினர்யாரெனத்திகைத்தான்.

விதிக்குமாறு - படைக்குநெறி, தப - தவஞ்செய். (கசு)

விரிதடந்திசையாவையும்விழிமலர்பரப்பி
ஒருவர்தம்மையுங்காண்கிலனுளங்குழைந்தமரர்
பருவமாயிரம்பழுதிலாநற்றவம்புரிந்தான்
மருவிருந்ததண்மலர்ப்பொகுட்டுறைபழமறையோன்.

அமரர்பருவம்ஆயிரம் - ஆயிரந்தேவவருடங்கள், மரு - வாசனை, (கஎ)

மீட்டுமாதவங்கண்டுமாலீறில்வைகுந்தம்
காட்டியவ்வழிக்கார்முகிற்கொழுந்தெனத்தோன்ற
நாட்டநீருகக்கண்டனனிறைஞ்சுநான்முகற்கு
வேட்டநல்வரங்கொடுத்தனன்படைத்தனன்விரிஞ்சன்.

நாட்டம் - கண். (கஅ)

பாரும்வானமும்பாதமுஞ்சென்னியுமாக
ஓருமூதண்டவுருவனாயுயர்வறவுயர்ந்தோன்
நாரமத்தியிற்றந்துநாராயணனென்னும்
பேரடைந்திடப்பெருகியநாரத்தினமர்ந்தான்.

நாரம் - நீர், நரஸமூஹம். (ககூ)

உறைந்தகாலையிற்றனியிராதுவந்தனனாகப்
பிறந்தவண்டமாம்விராட்டெனும்பிண்டத்தின்முகமேர்
சிறந்தவிந்தியஞ்சேர்குணந்தெய்வநற்சித்தம்
நிறைந்தவாயுவிம்முதலெலாநிலவினமாதோ.

விராட்டெனும்பிண்டம் - விராட்டுருவம். (உ0)

விதுரனித்திறம்வீறுசான்மித்திரையுயிர்த்த
மதலையாகியமயித்திரேயன்வகுத்துரைப்ப
அதிசயத்தொடுமன்பொடுங்கேட்டனனென்று
முதுமறைக்கொழுந்தெனத்திகழ்முனிவரனுரைத்தான்.

மித்திரை - மைத்ரேயன்தாய். (உக)

என்றுசூதமாமுனியெடுத்தியம்பலுமுனிவர்
வென்றிவேலவன்விதுரன்முன்கேட்டவாறரசுக்
கன்றுநற்றவச்சுகமுனியறைந்ததையெமக்கும்
நன்றுகூறெனநான்மறையவர்க்கவனவில்வான்.

அரசு - பரிக்ஷித்து. (உஉ)

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம சகூ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

உத்தவர்விதுரனுக்குக்கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வித்தகன்விதுரனென்போன்வேழநன்னகரநீங்கற்
கொத்திடுநிமித்தமென்கொலொழிந்தெநக்காலமன்றேன்
எத்தலத்திருந்துகேட்டானினிநுநீயுரைத்தியென்று
மத்தவெங்களிற்றன்கூறமறைமுனிவகுத்துக்கூறும்.

வேழநன்னகரம் - அத்திநபுரம், நிமித்தம் - காரணம். (க)

அன்னமென்னடையினுள்பாஞ்சாலியையவையினுய்த்து
மின்னெனநுடங்கியேங்கமென்றுகில்கவரலுற்ற
மன்னிளங்குமரன்றன்மேல்வாரநீவிடுதியென்று
முன்னவன்றனக்குச்சென்றுமொழிந்தனன்விதுரன்மாதோ.

துகில்கவரல் - ஆடையுரிதல், வாரம் - அன்பு. (உ)

கழைசுளிகளிநல்யானைக்காவலற்குரைத்தமாற்றம்
அழன்மணிச்சுடிகைநெற்றியாடரவுயர்த்தோன்கேளாப்
பழிபடுசிலதிபெற்றபாலனீயுறுதிகூறல்
ஒழிதிவிட்டொழிதியென்னவுருமெனவுலம்பினுனல்.

கழை - கரும்பு, சுளி - முறிக்கிற, அரவுயர்த்தோன் - துரியோதநன், சிலதி—வேலைக்காரி, உருமென - இடிமுழக்கம்போல, உலம்பல் - அதட்டல். (ங)

மறங்கனிந்தொழுகுகூர்வேன்மன்னவன்சிறவனிவ்வா
றறைந்திடக்கேட்டலோடுமறத்துறையொழுகாநின்ற
செறிந்ததார்விதுரனென்பான்செருமலிதடக்கைவல்வில்
எறிந்தனனிறுத்துமற்றங்கெழுந்தனன்போயான்மன்றே.

அறத்துறை - தருமமார்க்கம், செருமலி - போர்த்தொழில்மிகுந்த, இறுத்து - ஒடித்து. (ச)

புண்ணியவேள்விசெய்துபுகழ்மிகவறத்தின்மைந்தன்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காலையிற்றுவரையாதி
எண்ணறுந்தலங்களேகியிருநதியாடிவெய்யோன்
பெண்ணெனவுலகுபோற்றப்பிறங்குகாளிந்திசேர்ந்தான்.

அறத்தின்மைந்தன் - தருமபுத்திரன் காளிந்தி - காளிந்திநதி. (ரு)

கலிபுனல்யமுனையாற்றங்கரையினுத்தவனைக்கண்ணுற்
றலரொளிகழுமுபூணார்யாதவர்தீதிலார்கொல்
இலைவிரிதுளவத்தாரானெழிற்றிறமுரைத்தியென்ன
நிலைபெறுகாதலன்பனெஞ்சகங்கலுழ்ந்துசொல்லும்.

கலி - ஒலிக்கின்ற, உத்தவன் - பிருகற்பதிசீடன், வசுதேவன் தம்பியாகியதேவபாகன்மகன். (சா)

கலிவிருத்தம்.

எண்ணிடினுருச்செயலிலாதமுன்னவன்
கண்ணனென்றுதித்ததுங்கஞ்சனுக்குளம்
துண்ணெனவஞ்சினன்போற்சொற்கோகுலம்
நண்ணினன்வளர்ந்ததுநந்தன்செய்ததும்.

கோகுலம் - இடைக்குலம். (எ)

பூதனைக்கும்மருள்புரிந்துதாளெனும்
தாதுறுமலர்கொடுசகடுதைத்ததும்
ஓதுரன்மருதிறவுருளச்சென்றதும்
மேதகுகன்றினமேய்த்தவண்ணமும்.

பூதனை - ஓரரக்கி, சகடு - வண்டில். (அ)

கன்றெனுமசுரனுற்கனியுகுத்ததும்
வன்றிறற்புள்ளின்வெவ்வாய்கிழித்ததும்
சென்றிடுநீணெறிச்செழும்பொற்குன்றையும்
வென்றுயர்பாந்தளின்மிடறுகீண்டதும்.

புள் - கொக்கு, (பகாசுரன்) பாந்தள் - பாம்பு, மிடறு - கழுத்து, கன்றெனுமசுரன் - வத்ஸாஸுரன். (கூ)

மறையவன்கன்றொடுமழவர்தம்மையும்
கறைகெழுமாயையிற்கரந்ததோர்ந்தவண்
குறைவறவாயர்தங்குமரர்தம்மொடு
நிறைதருகன்றுமாய்நிறைந்துநின்றதும்.

மழவர் - இளைஞர், மறையவன் - பிரமன். (கO)

மலரவனேத்துறமகிழ்ந்தவண்ணமும்
தொலைவறுதேனுகாசுரனென்றேசொலக்

குலவுறுவெங்கரங்கொடுகரத்தினால்
நிலமிசைப்பனைவிழநின்றெறிந்ததும்.

மலரவன் - பிரமன், கரம் - கழுதை. (௧௧)

பச்சிளம்புல்லுணப்பசுக்கண்மேய்த்ததும்
நச்சரவுச்சியினடங்குயின்றதும்
அச்சமுற்றிடவருமடவித்தீயினை
இச்சைசெயளையெனவெடுத்துணுண்டதும்.

நச்சரவு - நஞ்சையுடையபாம்பு, (காளியன்) அடவித்தீ - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்) அளை - வெண்ணெய். (௧௨)

பட்டபாதவந்தளிர்படைப்பநன்றியும்
மட்டுவேய்ங்குழலுமாந்தளிர்படைத்தல்போல்
தொட்டுநீள்விரலினாற்றொளைகள்பொத்தியும்
விட்டுநல்லிசையினைவிரித்தவண்ணமும்.

பாதவம் - மரம், பட்ட - பட்டுப்போன, (அறவுலர்ந்த) மட்டு - தேன். (௧௩)

கோவியர்பூந்துகில்கொண்டவண்மையும்
தாவினல்வேள்விசெய்தவத்தினோர்கடம்
ஆவியினிகரணிமாதர்போனகம்
மேவினரளித்திடவிருப்பினுண்டதும்.

போனகம் - சோறு. (௧௪)

தாதலர்தாமரைத்தடக்கையொன்றினால்
ஏதமில்வரைக்குடையெடுத்துநின்றதும்
காதல்செய்கழையிசைகாட்டியாயர்தம்
மாதர்கள்யாரையுமருவுவண்ணமும்.

வரை - கோவர்த்தநமலை, கழையிசை - புள்ளாங்குழலோசை, மருவு - சேர்கின்ற

தீந்தொடையாழ்முனிசெப்பக்கேட்டபின்
காந்தினிபுதல்வனைக்கஞ்சன்விட்டதும்
போந்ததுமதுரையிற்போந்துசாலையில்
ஏந்தெழில்வரையின்வில்லிறுத்தவண்ணமும்.

வரையின்வில் - மலைபோலும்வில், காந்திநிபுதல்வன் - அக்குரூரன். (௧௫)

கொடியவெங்குவலயாபீடக்கோட்டினை
அடியொடுமகழ்ந்தவெந்திறனுமார்ப்பொடும்
இடியெனமுன்னம்வந்தெதிர்ந்தமல்லர்கள்
படிமிசைவீழ்ந்துடல்பதைப்பமாய்த்ததும்.

குவலயாபீடம் - **கஞ்சன்யானை**, கோடு - கொம்பு, மல்லர்கள் . **சாணூரன்முஷ்டிகன்என்னுமிரண்டுமெல்லர்கள், படி - பூமி.** (௧௭)

கந்தநாண்மலர்முடிக்கஞ்சற்கொன்றதும்
தந்தைதாய்மலரடிதாழ்ந்தென்ஞன்மிக
நொந்தனிர்போன்மெனநுவன்றவண்ணமும்
சிந்தையையுருக்குமென்றெடுத்துச்செப்பினுன்.

கந்தம் - வாசனை. (கஅ)

செப்பியவுத்தவன்பின்னுஞ்செப்புவான்
இப்புவியுக்கிரசேனற்கீந்ததும்
முப்புரிநூல்கர்க்கமுனியிற்பெற்றதும்
தப்பில்சாந்தீவினிதன்னைச்சார்ந்தவன்.

உக்கிரசேநன் - மதுராபுரிக்கரசன், தேவகன்தமையன், கஞ்சன்தந்தை, சாந்தீவினி - கண்ணன்வித்யாகுரு. (கக)

விதியினிற்பழமறைவிளம்பக்கற்றதும்
அதிசயத்தொடுகுருவகமகிழ்ந்திட
முதலைவவ்விடவுயிர்முன்பிறந்தவம்
மதலைநீகொள்கெனவழங்கிவந்ததும்.

மதலை - சிசு. (உ0)

துன்னினைகோகுலந்துனைவிற்றுன்புறும்
அன்னையைத்தந்தையையாற்றியவ்வழி
மன்னியகோவியர்மனந்தெருட்டெனத்
தன்னைமுன்விடுத்ததுஞ்சார்ந்ததன்மையும்.

துனைவின் - விரைவாக, (உக)

இக்குவார்சிலைமதனெனச்சொலைவனா
மக்கள்போற்கண்ணிலான்மகிழ்ந்துளான்கொலோ
அக்குரூரன்றனையத்திஞபுரம்
புக்குநீயறிகெனப்போக்குவண்ணமும்.

இக்கு - கரும்பு, சிலை - வில், கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், அக்ரூரன் - ஸ்வபலகன் மூத்தமகன், இவன்சாத்யகிக்குத்தாயாதி, (உஉ)

மிக்கவெம்பகைக்குளம்வெருவிஞனெனத்
தக்கசீர்மதுரையிற்சார்ந்துளார்களை
ஒக்கலோடுறைகெனத்துவரையுய்த்தடி
முக்குறும்பறுமுசிகுந்தற்கீந்ததும்.

ஒக்கல் - உறவினர், துவரை - துவாரகை, முக்குறும்பு-காமவெகுளிமயக்கங்கள், முசிகுந்தன் - மாந்தாதாவின் இளையமகன். (உ௩)

தாமநீண்மார்பகஞ்சார்ந்துநீங்கலா
தேமுறுகமலையையெடுத்துவேட்டதும்

காமனையுயிர்த்ததுங்கழறுசத்திய
பாமையேமுதலெழுபாவைமார்களை.

தாமம்-மாலை. ஏமுறு-களிக்கின்ற, உயிர்த்தது-பெற்றது, காமன்-ப்ரத்யும்நன்,

சீர்மணம்புரிந்ததுஞ்சினத்தின்மிக்கெழும்
தாழ்நரகாசுரன்றன்னைச்செற்றதும்
பார்மிசைப்பதித்ததும்பாரிசாதத்தை
ஓர்தினத்தீரெண்ணுயிரவுருக்கொடு.

நரகாசுரன் - வராகவுருவெடுத்தவிஷ்ணுவுக்குப்பூமிதேவியினிடத்துப்பிறந்தவோர
சுரன். (௨௫)

எண்ணிரண்டாயிரரென்னுமாதரை
நண்ணிமுன்வேட்டதுநலந்துய்த்தொவ்வொரு
தண்ணறுங்குழலினர்தநயரீரைந்தும்
பெண்ணொன்றுமாகவேபெற்றவண்ணமும்

தநயர் - புதல்வர். (௨௬)

உருகுகாதலின்முனுமுயிர்த்தமைந்தர்க்குப்
பொருவறுதிருமணம்புணர்த்தவண்ணமும்
மருவுவாணசுரன்வளக்கையீர்ந்ததும்
நிருதனுக்கருளினனின்றவண்ணமும்

உயிர்த்த - பெற்ற, பொருவறு - ஒப்பற்ற - வாணசுரன், மாவலியின்மூத்தமகன்.

தழற்படைப்பவுண்டரன்றனைச்செறுத்ததும்
வழுத்திடநாரதன்வந்துகண்டுகண்
டெழிற்கதிர்ப்பூணினரீரெண்ணயிரர்
நிழற்பொலிமனைதொறுநிலவுவண்ணமும்.

பவுண்டரன் - மாவலியின்நான்காவதுபுதல்வன். (௨௮)

நெடிதவைக்களத்துளோர்காணநிந்தைசொல்
படைமிகுதிறற்சிசுபாலனென்னுமோர்
கொடியனும்படிமிசைக்குலவுகாந்தியாய்
அடிமலரடைந்திடவளித்தவண்ணமும்.

சிசுபாலன் - சேதிதேசத்தரசன், காந்தி - ஒளி. (௨௯)

அசைவறுநிதியமந்தணருக்கீந்ததும்
மிசைவருபரிதியைவிரைந்துதீண்டுற
விசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலமெண்
டிசைபுகழ்சமந்தபஞ்சகத்திற்சென்றதும்.

பரிதியைவிரைந்துதீண்டுறவிசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலம் - சூரியக்ரஹண
காலம்; சமந்தபஞ்சகம் - குருக்ஷேத்திரத்தில், த்ரேதாத்வாபரயுகசந்தியில் பரசுராமன்
க்ஷத்திரியர்களை யெல்லாங்கொன்று அவர்களுடைய வுதிரத்தால் ஐந்து மடுக்களுண்
டாக்கி, அவ்வுதிரத்தால்பித்ருதர்ப்பணஞ்செய்த இடம். (௩௦)

கஞ்சனுலிறந்திடுகாதன்மைந்தரை
அஞ்சொலாடேவகியளித்தியென்றலும்
துஞ்சியேசுதலலோகத்திற்றுன்னிய
மஞ்சரோரறவரைவருவித்தீந்ததும்.

தேவகி - வசுதேவன்மனைவி, துஞ்சி - இறந்து. (௩.க)

ஏத்தெழிற்சுபத்திரையென்னுந்தங்கையைப்
பார்த்தனன்மணஞ்செயப்பணித்தவண்ணமும்.
நாத்தழும்பா ச்சீர்நவிற்றுமன்பர்க்காப்
பூத்திரட்சோலைசூழ்மிதிலைபுக்கதும்.

சுபத்திரை - கண்ணன்தங்கை, அபிமந்யன்தாய். (௩.உ)

கொடுமைசெயரவுயர்கொடியனேமுதல்
அடையுமீரொன்பதாமக்குரோணியாய்
மிடைதருசேனையைவெஞ்சமத்திருல்
மடிதரப்புணர்த்ததுமகிழ்ந்துநின்றதும்.

அரவுயர்கொடியன் - துரியோதநன், சமத்திருல் - போரினுல், (௩.௩)

காதலோடைவரைக்காத்தவண்ணமும்
ஓதும்யாதவர்தமையொறுக்கும்வீரர்பார்
மீதிலையெனநினைந்தகற்றுமிக்கவுற்
பாதமென்றேபிரபாதத்துய்த்ததும்.

ஒறுக்கும் - வருத்துகிற, உற்பாதம் - துர்நிமித்தம். (௩.ச)

கருமுகின்மாயையாற்கலந்துநான்மறை
மருவியமாதவர்வழங்குசாபத்தால்
பெருகியவோகம்பிடுங்கிக்கைக்கொளாப்
பொருவருயாதவர்பொருதுமாண்டதும்

கருமுகில் - கண்ணன். (௩.௫)

பன்னினனழுதனன்பதைபதைத்தனன்
தன்னையுமறந்தனன்சாற்றுமுத்தவன்
மன்னியவுணர்வினுன்மனந்தெருண்டனன்
பின்னருஞ்சிலமொழிபேசுவானரோ.

பன்னினன் - சொல்லினன், தெருண்டனன் - தெளிந்தான். (௩.௬)

கடல்வருமதியினைக்கண்டுகண்டுமின்
இடைவருசெந்துவென்றெண்ணுமாறுபோல்
நெடியனைநரனெனநினைந்தேயன்றி
அடிதொழயாதவரறிந்திலார்களால்.

செந்து - பிராணி, நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை. (௩.௭)

மருவிடக்காலின்மேல்வலதுகாலைவைத்
தரசினன்மூலத்தினமரவாழியான்
விரைவினன்மித்திரைபெற்றமெய்யனும்
புரிதருபரிவொடும்யானும்போயினேம்.

மித்திரைபெற்றமெய்யன் - மைத்ரேயன், இவன்தந்தைகுசீலவன், பராசரசிடன்

மன்னியவென்றனைமாயனோக்கிய
உன்னியசனனமொன்றில்லையோதுறின்
முன்னைநீவசுவெனமொழியவுற்றனை
என்னிடத்தன்புதானினிதுகெட்டனை.

ஓதுறின் - சொல்லின். (௩௯)

ஆதலானென்னிடத்தன்புசான்றனை
கோதிலாய்தந்த முத்திகூறிய
தீதிலாத்தத்துவஞ்சேர்ந்தமாதவர்க்
கோதிநீவாவெனவொளித்திட்டானென்றான்.

சான்றனை . மிகுந்தனை. (௪0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விளைந்தமைவிதுரன்கேட்டுவிழிமலர்கலுழ்ந்துநெஞ்சம்
துளங்கினனுணர்விற்றேறித்தோடவிழ்கமலசெங்கட்
களங்கனிவண்ணத்தண்ணல்காதலானினக்குமுன்னம்
கிளந்ததத்துவங்கள்யாவுங்கிளத்திடல்வேண்டுமென்றான்.

கலுழ்ந்து - அழுது, களங்கனி - களாப்பழம், கிளந்த - சொன்ன. (௪௧)

மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மாயவன்மயித்திரேயன்
அல்லியங்கமலமன்னவானனமன்றுநோக்கிச்
சொல்லுதிதத்துவங்கள்சூழ்ச்சிசால்விதுரற்கின்னே
செல்லுதியவன்பாலென்றுசெப்பலுஞ்சேறலுற்றான்.

மல் - மல்லர், அடு - கொன்ற, குவவு - திரட்சி, ஆனனம் - முகம். (௪௨)

வெந்திறல்விதுரனென்பான்விளம்பியவண்ணங்கேளா
அந்தமிலாழிமாயனமர்ந்தவக்காலத்தென்னைச்
சிந்தையினினைந்தவ்வாறுசெப்பினனென்றுலென்போல்
உய்ந்தவரில்லையென்றானெனச்சுகனோதினானால்.

கேளா - கேட்டு. (௪௩)

உத்தவர்விதுரற்குக்கண்ணன் சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.
இரண்டாங்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கூ௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 407

மூன்றாங்கந்தம்.

முதலாவது

மைத்திரேயர்விதுரற்குத் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்.

என்னலுமுனிவர்சாபமெய்தியாதவர்களெல்லாம்
பொன்னுலகடைந்தார்தம்மிற்போர்புரிந்தென்றாயெங்ஙன்
அன்னவெந்திறல்கொள்சாபமுத்தவனடைதலின்றி
மன்னினனெனக்கடாவமன்னன்மாமுனிவன்கூறும்.

கடாவ - வினாவ. (௧)

சாற்றுதியுலகுக்கெல்லாந்தத்துவமென்றுசாபம்
மாற்றுபுகமலச்செங்கண்மாயவன்பணித்தவாற்றால்
ஊற்றெழுநறவப்பைந்தாருத்தவனுறுவர்போற்ற
வீற்றிருந்தனனான்மேவிவெதிரிகாச்சிரமத்தன்றே.

மாற்றுபு - மாற்றி, உறுவர் - தவசிகள். (௨)

காய்கதிர்ப்பரிதிபெற்றகடவுண்மாநதிநீராடி
ஆயிரமுகத்ததாகியலைகடலகடுகீண்டு
பாய்புனற்கங்கையாற்றின்பனிமலர்த்துறையினோர்சார்
மேயினன்மயித்திரேயனவனுழைவிதுரன்சென்றான்.

பரிதிபெற்ற கடவுண்மாநதி - காளிந்தி, அகடு - வயிறு (நடு), ஓர்சார்-ஒருபக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பொறிசெறிக்குமம்முனிவனைவிதுரனும்போற்றி
முறைவகுத்துரைமூதுலகுதித்தவாறென்னே
மறைவகுத்தமெய்ம்மாதவன்மதலைநீதெருளாத்
துறைமற்றுண்டுகொலென்றனன்சோறலுற்றனனால்

பொறி - ஐம்பொறி, செறிக்கும் - அடக்குகிற, தெருளா - தெளியாத, சோறலுற்றனன் - சொல்லத்தொடங்கினான். (௩)

மறைகளென்பவைமருளறத்தெளிந்துமற்றினும்
அறைவதற்கரிதாயுயராநந்தமயமாய்
நிறைபரஞ்சுடர்நெடுமலர்க்கட்கடைசிறிது
பிறழுமாயையிற்பிறந்தனனொருபெரும்புருடன்.

மருள் - மயக்கம், கட்கடை - கடைக்கண். (௪)

புருடன்றன்னுழைப்பொருவருஞ்சத்தியைவைத்தான்
உருவந்தோறுநற்சீவனென்றுரைப்பவனிவனே

மருவுசீவனும்புருடன்றன்மருங்கினின்மகானும்
பெருமகானிடைப்பிறங்ககங்காரமும்பிறந்த.

புருடன்றன்னுழை - புருடனிடத்தில், மருங்கினில் - இடத்தில், மகான் - மஹத்தத்வம். (௬)

சிறந்துதோன்றகங்காரமுன்செப்புமுக்குணத்தால்
நிறைந்துமூன்றகங்காரமாய்நிகழ்த்திடப்படுமால்
அறைந்ததாமதந்தழுவகங்காரத்திலைந்தாய்
உறைந்தமாத்திரைதம்மொடுபூதமைந்துதித்த.

நிகழ்த்திடப்படும் - சொல்லப்படும், ஐந்தாய் உறைந்தமாத்திரை - பஞ்சதன்மாத்திரைகள். (௭)

துதித்தராசதந்தழுவகங்காரத்திற்றுலங்கி
உதித்தவிந்தியம்பழுத்துமுன்னுரைத்தசத்துவத்தை
மதித்துமேவகங்காரத்தின்மனமொடுபொறிகள்
விதித்தசீரதிட்டானமாம்விண்ணவருதித்தார்.

துலங்கி - விளங்கி. (௮)

உயர்மகானகங்காரமாமொலிமுதலைந்து
பயிலும்பூதமைந்திந்தியம்பத்தொடுமனமென்
றியலுந்தத்துவமோரிருபத்துமூன்றியற்றும்
செயறமக்கிலதனிமுதல்சேவடிபுனைந்த.

தனிமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருள். (௯)

எங்குதத்துவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கிநின்றனவழுத்தலுநிலவுபேரொளியாய்
ஓங்குமுன்னவனவற்றினைப்பொருந்தியொன்றாக்க
வீங்குநீரினிற்பிறந்ததுவிளங்குபேரண்டம்.

வழுத்தலும் - சொல்லுதலும். (௰)

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடியற்றுறுகருமம்
தங்குமிச்சையென்றுரைபெறுசத்திகளுடனே
அங்கொழுஞ்சுடரவிர்தருபொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தின்விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

அவிர்தரு - விளங்குகிற. (௧௧)

கலிவிருத்தம்.

தகைபெறுவிராட்டெனத்தயங்குபிண்டத்தின்
நகைபெறுநாடியுநவிற்றுபத்தென
இகலுறுவாயுவுமியையமுன்னமே
முகமிலங்கழலொடுமுளைத்தெழுந்தபின்.

நாடி - இடைபிங்கலை சுழுமுனைகள், பத்தென இகலுறுவாயு - தசவாயுக்கள், அவை - பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தநஞ்சயன் என்பன. (கஉ)

ருவோடுவெங்கதிர்செய்பானுவும்
நாச்சுவையொடுவருணதேவனும்
நணணியசெவியொலியொடுநற்றிக்குமேல்
எண்ணுதொக்கூற்றொடுமினியவாயுவும்.

பாநு - சூரியன், தொக்கு - (மெ)ய், ஊற்றொடும் - பரிசத்தோடும். (கங)

நாசிவாசத்தொடுநவையில்வாசிக்குப்
பேசியபெயர்பெறு பிறிவிதேவ(ரு)ம்
காசில்வாய்மொழியொடுகனலின் (இ)றவனும்
வீசுகைதொடலொடுவிண்ணில்வேந்தனும்.

வாசத்தொடு - கந்தத்தோடு, வாசிக்குப்பேசிய பெயர்பெறு பிறிவிதேவர் - அசுவினிதேவர். (கச)

இகமுறுகோசநல்லெழில்செய்விந்துவை
விதியினில்விடலொடுவிரிஞ்சனும்மடி
துதிநடையொடுமுபேந்திரனுஞ்சொல்லிய
குதமலம்விடலொடுகூற்றுமாகவே.

கோசம் - குய்யம் (ஆண்குறி), உபேந்திரன் - விஷ்ணு, குதம் - அதஸ்த்தாநம், கூற்று - யமன். (கரு)

கவ்வைசெய்புலன்களோர்பத்துங்காதலின்
செவ்வகைவிடயமாய்ச்சேர்குணங்களும்
அவ்வகைப்பொறிக்கதிட்டானதெய்வமும்
இவ்வகையுகித்தனவிராட்டுக்கென்பவே.

கவ்வை - துன்பம். (கசு)

நடைபெறுமனத்தொடுநவிலுமையமும்
சுடர்தருதிங்களுந்தோன்றியாமெனன
அடையகங்காரமுமறிவிலாமையும்
உடல்சினவுருத்திரனோடுமுற்றவே.

ஐயம் - சிலேஷ்மம், சந்தேகம். (கஎ)

புத்தியுந்துணிதரப்பொருந்துஞானமும்
ஒத்திறைவிரிஞ்சனுமுதிக்கவோங்குசீர்ச்
சித்தமுநினைப்பதுஞ்சிறந்தசீவனும்
அத்தகைவிராட்டுவுக்கடைந்தவென்பவே.

விரிஞ்சன் - பிரமன். (கஅ)

உரைதருசிவனையுற்றுமன்னுபு
பிரிதலிலாதநற்பிராணவாயுவும்
மருவுதனுற்செயல்வளர்புலன்களும்
அரசனுமனுக்கனும்போலுமாலரோ.

மன்னுபு - நிலைபெற்று. (௧௯)

முன்னுறுமுகத்தினந்தணர்முளைத்தனர்
மன்னவாவாகுவில்வந்துமன்னினூர்
பொன்னுறுவணிகர்பூநதொடையிற்போந்தனர்
பின்னவர்தாளினிற்பின்னர்தமோன்றினூர்

வாகு - தோள். (௨0)

நால்வகைவருணமாநவின்றளோர்கடம்
பால்வருமுரியநற்கருமம்பார்மிசை
மேல்வளரன்பினுல்விருப்பினூற்றிடின்
மால்பெரிதுவந்தவர்மகிழ்ந்தநல்குமே.

ஆற்றிடின் - செய்தால், மால் - திருமால், மகிழ்ந்த - விரும்பினவற்றை. (௨௧)

தலையெனும்பரிற்சத்துவத்தினுல்
மலைவறுதேவர்கள்யாரும்வந்தனர்
நிலைபெறுதாளெனுநெடியபாரின்மேல்
உலவுராசதத்தினூரர்வந்தொன்றினூர்

உம்பர் - மேலிடம், நரர் - மனிதர். (௨௨)

அணிதருநாபியாமந்தரத்தினில்
தணிவுறுதாமதகுணத்திற்சார்ந்த நால்
கணிதமில்பூதம்வேதாளங்கண்முதற்
பிணியுறுகுழிந்தகட்பேயின்கூட்டமே

நாபி - கொப்பூழ், அந்தரம் - இடம் (௨௩)

வீறுயர்விதியினூல்விராட்டுதன்மையை
நூறியாண்டிறப்பினுநுவலொணுதெனின்
கூறுவார்யார்சிறிதேனுங்கூறினுல்
தேறுமெய்யுணர்வுறுமென்றுசெப்பினுன்

விதி - பிரமன், இறப்பினும்-கழிந்தாலும், நுவலொணுது -சொல்லவொண்ணுது. (௨௪)

என்னலும்விதுரனுங்கியம்புவான்முனம்
மன்னுருக்குணமிலான்மருவுமாயையால்
துன்னுருக்குணத்தொடுதொழிலுற்றுனென்றுய்
உன்னுறினென்கொலீதுரைத்தியாலென்றுன்.

உன்னுறின் - நினைத்தால். (௨௫)

வேறு.

கனவிற்காணுங்கடுஞ்செயல்பொய்ப்பதும்
புனல்விகாரம்புனன்மதிக்குற்றதும்
நினையிற்பொய்ப்பதுபோனிகழ்மாயைசேர்
வினைகளொன்றும்விமலனுக்கில்லையால்

விகாரம் - வேறுபாடு (சலநம்). (உசு)

பற்றில்பண்ணவர்பற்றும்பரமனுக்
குற்றுநோக்கினுருக்குணமில்லையென்
றற்றநீங்குமருந்தவன்சொற்றலும்
வெற்றிவேற்கைவிதுரன்விளம்புவான்.

அற்றம் - குறைவு. (உஎ)

உந்திநாண்மலர்மேலயனுற்றதும்
சிந்தைகூர்தவஞ்செய்துபடைத்ததும்
பந்தநீங்குகாலத்தின்பகுதியும்
வந்துநீங்கறமாயவன்காத்ததும்

உந்தி - கொப்பூழ், பந்தம் - கட்டு. (உஅ)

துதிசெயுஞ்சுராதியர்தோற்றமும்
மதியின்மிக்கமரீசிமுதலியர்
பதின்மர்வந்துபடைத்தபகுதியும்
விதியளித்தமனுச்செய்விழுப்பமும்.

சுரர் - தேவர், தோற்றம் - உற்பத்தி, விழுப்பம் - மேன்மை. (உகூ)

மனுவினன்னர்மரபும்வெம்மாயையும்
நினைவரும்பெருநித்தியஞானமும்
முனிவில்வண்மைமுனிவமொழியுமென்
வினையறவிளம்பென்னவிளம்புவான்.

நன்னர்மரபு - நன்மையாகிய சந்ததி. (௩0)

மைத்திரேயர் விதுரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

மலரவன்றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தமால்பதத்தன்பொடுதயங்குதென்றிசைக்கு
வேந்தனும்விறல்விதுரனிவ்வாறெலாம்வினவப்
பாந்தளேந்துபார்விசும்புபாதலஞ்சொல்பாகவதம்
ஓர்ந்ததன்மைகேளென்றுமித்திரைமகனுரைக்கும்.

பாந்தள் - பாம்பு, (ஆதிசேடன்) மித்திரைமகன் - மைத்திரேயன். (க)

ஊழிசென்றுழியுலகெலாமுருகவெள்ளெயிற்றுப்
பாழிவாயழலூட்டுமெப்பஃறலைச்சேடன்
தாழுநன்பிலனுற்றுநற்சனகனேமுதலாச்
சூழுமாதவர்க்குரைத்தனன்றூயவத்தவத்தோர்.

வெள்ளெயிற்றுப் பாழிவாயழல் - நஞ்சு, (விஷாக்கினி) பஃறலை - பலதலைகள், **பிலன்** - பாதாளலோகம். (உ)

புலத்தியற்குமுன்புகன்றனர்புலத்தியன்புரிவின்
நலத்தநான்மறைப்பராசரனுளங்கொளநவின்றான்
நிலத்தினீள்கதைபராசரனிகழ்த்தினனெனக்கு
வலத்தின்மிக்கசீர்நினக்குநான்வகுப்பலென்றுரைப்பான்.

புரிவின் - அன்பினால். (ங)

வெண்டிரைக்கனைகடனெடுவேலிமூதுலகம்
உண்டுபைத்தலைநாகபோகத்தினிலுறங்கும்
தண்டுழாய்முகிலுந்தியந்தடத்தினிற்றெளித்தாட்
புண்டரீகமொன்றலர்ந்ததுபுவியெலாம்பூப்ப.

கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல், பைத்தலை - படத்தோடு கூடியதலை, நாகபோகம்- **சர்ப்பசயனம்**, (போகம் - பாம்பினுடல்). (ச)

நீலமால்வரைநெற்றியிற்பொடித்தசெங்கதிரே
போலவான்சுடர்பொழிதருமுளரியம்பொகுட்டின்
மேலதாகவந்தெழுந்ததுவெயில்விரிபசும்பொற்
கோலமேவியகுலமறைமழலைவாய்க்குழவி.

நெற்றி - உச்சி. செங்கதிர் - சூரியன், மறைமழலை வாய்க்குழவி - பிரமன். (ரு)

கொங்குவிம்மியகொழுமடற்றாமரைக்குழவி
எங்குவந்தனமெவ்வழியிருந்தனமென்று
அங்கண்மாதிரமனைத்தையும்பார்த்ததுபார்ப்பத்
திங்கள்போற்றிகழ்திருமுகநான்கெனச்சிறந்த.

கொங்கு - வாசனை, மாதிரம் - திக்கு. (சா)

ஒன்றுங்காண்கலனுறைந்தசெந்தாமரைகண்டான்
பொன்றயங்குமிப்போதுவந்தெழுந்ததெங்கென்று
மன்றலம்புயமாமலர்நாளத்தின்றுளையில்
சென்றுதேடலுற்றனன்றனிச்செங்கணெட்டுடையான்.

நாளம் - தாள், செங்கணெட்டுடையான் - பிரமன். (எ)

சேயதாமரைமுதலவன்றேவர்தம்பருவம்
ஆயிரந்தனித்தேடியுங்காண்கிலனலந்து
மீயெழுந்தனன்விரிமலர்ப்பொருட்டுவீற்றிருந்தான்
தூயமாதவந்துணிந்தனன்புரிந்தனன்றுழுதே.

சேயதாமரை - செந்தாமரை. (அ)

காயும்வெஞ்சினக்கட்செவியரசுமேறக்கவிப்ப
ஆயிரம்பணாமணிபொழியலர்கதிர்க்கற்றைப்
பாயலந்தில்வானுருவினன்கிடந்தபைந்துளவ
மாயவன்றனைமலர்விழிமகிழ்வுறக்கண்டான்.

கட்செவி - பாம்பு, கட்செவியரசு - பாம்பரசனாகிய ஆதிசேடன், பணமணி - சிரோரத்நம், பாயல் - சயநம், அந்தில் - அவ்விடம். (கூ)

கண்டுநெஞ்சகங்களிந்துசெங்கைம்மலர்கூப்பி
அண்டகோடிகளனைத்தையும்படைத்தளித்தழிக்கும்
கொண்டல்வண்ணனைக்குறித்தலொல்லாத்தனிமுதலைப்
பண்டைநான்மறைப்பரமனைப்பரவினன்பணிந்தான்.

குறித்தலொல்லா - நினைக்கவொண்ணாத. (க0)

அருள்சுரந்தலையெறிசெழுந்தாமரையன்ன
திருநெடுங்கணேறுக்கியத்திருமறுமார்பன்
உரைசெய்ஞானம்வந்துறுமுலகியாவையுநன்கு
தருதிநீயிருந்தவம்புரிந்தென்றனன்கரந்தான்.

திருமறு - உத்தமலட்சணமாகிய மறு, இது - திருமாலின் மார்பிலுள்ளது, இதற்கு ஸ்ரீவத்ஸம் என்றுபெயர். (கக)

பெருகுதண்புனலலையினுற்பெரிதலைமலர்மேல்
பொருவருந்தவமீட்டுநூறாண்டயன்புரிந்தான்
மருவிஞானம்வந்துறக்கடுவளியெறிபுனலைப்
பருகியோங்குலகியாவுமம்மலர்வயிற்படைத்தான்.

கரந்தனன் - மறைந்தான், கடுவளி - பெருங்காற்று. (கஉ)

உரைசெய்மானகங்காரமொண்பூதமிந்தியங்கள்
மருவுதெய்வமன்னவிச்சைதாவரம்விலங்காதி
நரர்கடேவர்கண்முதலிமேனூரெண்முறைநவின்ற
விரியுமோர்பத்துவிதம்பெறுபடைப்பினைவிளம்பின்.

அவிச்சை - அஞ்ஞானம், தாவரம் - மாமுதவிய நிலைபேறுடைய வுயிர்கள், விலங்கு - மிருகம். (கரு)

மூந்துவந்தமான்மொழியகங்காரமொண்பூதம்
இந்தியங்களவ்விந்தியம்மையந்தாறுதேவர்
அந்தில்வாய்தமத்தவிச்சையென்றறுவகைப்படைப்பு
நந்தலில்பிராகிருதம்வைகிருதத்தைநவில்வாம்.

மான் - மஹத்தத்வம், பிராகிருதம் - இயற்கையாயிருந்தது, வைகிருதம் - விகாரப்பட்டது. (கச)

வத்திநான்முகனேழெனப்படைக்குறுபடைப்புப்
பூத்துக்காய்ப்பவும்பூவின்றிக்காய்ப்பவுமொருகால்
காய்த்துப்போவவுங்காழ்புறம்படைப்பவுநகளுலிந்
தேத்துளித்தபூங்கொடிகளுமுதலவாந்தெரிக்கின்

காழ் - வயிரம், களுலி - பொலிந்து, தேத்துளித்த - தேனைத்துளித்த. (கரு)

இயங்குநற்பசுமுதலியவிருகுளம்பினவும்
வயங்குமொட்டகமாமுதலொருகுளம்பினவும்
நயங்கொளைந்நகம்பெறமரிநரிகரிபறவை
பயங்கொளுஞ்சுருமுதலியபலவுமெண்படைப்பே.

ஐந்நகம் - ஐந்துநகம், அரி - சிங்கம், பயம் - நீர், உஞ்சுரு - நீர்வாழ் சிறுசெந்து.

நவப்படைப்பெனநவிலுபநரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிற்படைததிடுமாவிடர்பொற்பும்
உவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொற்புமநகொழியாத்
தவத்தின்மிக்குயர்சனகரேரியர்பெறுகுவரால்

நவிலும் - சொல்லுகிற, பொற்பு - அழகு (கஎ)

பத்தென்றேதிடமலரவன்படைத்திடுபடைப்புச்
சத்துவத்தினற்றேவர்கள்பிதிரர்சாற்றசுரர்
சித்தர்சாரணர்சிறந்தகந்தருவர்களியக்கர்
மொய்த்தபூதங்கள்கின்னரராதியாமொழிவார்

மலரவன் - பிரமன், மொய்த்த - நெருங்கிய. (கஅ)

உணர்த்துநால்வகைப்படைப்பும்வைகிருதமாவுரைப்பார்
குணத்தினுகியபடைப்பினைக்கூறிடினிறைமுன்
புணர்த்துபின்னிவையெனப்புகன்முறையின்றிப்புகுந்து
தணத்தல்சேர்தருநீர்ச்சுழிபோற்றயங்குறுமால்.

தணத்தல் - நீங்கல். (கக)

படைக்குமிப்பெரும்படைப்பெலாப்பண்ணவராலும்
கடக்கருந்திறற்காலத்தைவிளக்குறும்படைப்புத்

துடைக்கக்காரணமாகியகாலத்தைச்சொல்வல்
அடைக்குமைம்பொறிவிதுரவென்றருந்தவனறைவான்.

பண்ணவர் - தேவர், கடக்கருந்திறல் - கடத்தற்கரிதாகிய வலியுள்ள, துடைச்க- சங்கரிக்க. (உ0)

மலரவன்றோற்றமுறைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் உஎ.
ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

மூன்றாவது
ாலமுறைத்தவத்தியாயம்.

பற்றவுரைநிகழ்காலமாம்
ரளினுக்குப்பொருந்தெழிலுண்மையாக்
மாக்கைகொலென்றுகற்பித்திட
மருவுமோர்பரமாவணுமன்னனே.

உருவமற்ற - வடிவில்லாத, ஆக்கை - உடம்பு, பரமாவணு - பரமாணு. (க)

காலமாயபொருட்குக்கருதிய
தூலமாயவுருவமுஞ்சொல்குவேன்
ஏலுநுண்பரமாணுவிரண்டுறின்
கோலமாரணுவொன்றெனக்கூறுவார்.

தூலமாயவுருவம் - ஸ்த்தூலசரீரம். (உ)

பொருவிலாவணுமும்மைபொருந்துறின்
மருவுசாளரத்தூடுவயங்குவெவ்
விரவிதன்கதிராலிவங்குற்றிடும்
திரிசரேணுவெனும்பெயர்சேருமால்.

மும்மை - மூன்று, சாளரம் - பல்கணி, இரவி - சூரியன். (ங)

சொல்லுமன்னதுமூன்றுதுடியதாம்
புல்லுமூன்றுதுடியும்புகாற
ஒல்லும்வேதையாம்வேதையுமூன்றுறின்
எல்லுடல்லவமாகவிசைப்பவே.

புகர் - குற்றம். (ச)

ஓதுகின்றலவமொருமூன்றுறின்
நீதிவந்தநிமிடநிமிடமும்
கோதகன்றொருமும்மைகுலவிடின்
தீதெறிந்தகணமெனச்செப்புவார்.

கோது - குற்றம். (ரு)

கணமுமைர்துகலந்து நிற்காட்டையாம்
அணிசெய்காட்டைமூவைந்தணைந்தவெழில்
துணிவிலாலகுவாமதுதானுநின்
உணருமோர்பதினைந்தொருகன்னலே

மூவைந்து - பதினைந்து. (௬)

இன்னவாறிங்கியையுங்கடிகைமற்
றுன்னுமாறுலகத்தறிதாகலால்
மன்னுசீர்மதியோர்கண்மனக்கொளப்
பன்னுமோர்வகைகேட்டிபகருவேன

மதியோர்கள் - விவேகிகள். (௭)

௭௪ ஆசிரியவிருத்தம்.

வீறுறுநான்குமாடமாமளவைவளங்குமசம்பொன்கரவிரல்கள்
கூறியநான்கினீளமதாக்கிகொண்டுநீள்சலாகைநொள்புழையா
ஆறெனுந்தொடிசேர்செம்பினுனாழியவை புறவைமதகவள்ளத்தைநத்
தேறிமநீர்மேற்சேர்ப்பவங்காழிற்சென்றதோர்கடிகையென்றுரைப்பார்.

வள்ளம் - வட்டில் (௮)

கடிகையோரிரண்டுமுகூர்த்தமாமுகூர்த்தங்கருதுமூவைந்தொருபொழுது
நடைபெறுமப்போழ்திரண்டொருநாள் ஞனுஞருமூவைந்தொருபக்கம்
படிபுகழ்பக்கமிரண்டொருதிங்கள்பசாநதிங்கண்மோரிரண்டு
தொடர்வுறினிருதவ்விருதுமோர்மூன்றுதுன்னிடினயனமென்றிசைப்பர்.

பக்கம் - பக்ஷம், படி - உலகம் (௯)

ஏற்றிடுமயனமிரண்டொன்றிடருகியையுமோராருவ ப்பருவம்
சாற்றிடுஞ்சௌரமானமாம்பருவஞ்சாந்திரமானமாம்பருவம்
தோற்றியநன்னோன்மானமாம்பருவஞ்சுராசுருவுயமானம்பருவம்
போற்றுநாண்முப்பஃதுறுமுறைபோககப்புநதிடும்பருவமொன்றிசைந்தே

பருவம் - வருடம், சௌரமாநம் - சூரியனையளவாகக் கொண்டது, சாந்திரமாநம்-சந்திரனையளவாகக் கொண்டது. (௧௦)

சொல்லியபருவநூற்றுமானிடர்தந்துகளறுமாயுளென்றுரைப்பர்
புல்லியகடிகைகுறைந்திடும்பொழுதிற்புகன்றிடுமொருயாமம்
நல்லனகடிகைபொலிந்துறும்பொழுதிநாழிகையேழொருயாமம்
ஓல்லுமோர்பொழுதுக குறைத்திடுஞ்சநதியுறுமுறைகடிகை நான்கொழித்தால்.

துகள் - குற்றம். (௧௧)

திங்களொன்றொருநாடென்புலத்தவர்க்குத்திங்களோர் பன்னிரண்டொரு
நாள்,அங்கண்வானவர்க்காமமரராண்டீராறுயிரமூழிநான்களவை
பொங்கியநாலாயிரமுதலூழிபொருந்துமூவாயிரம்பொருந்தும்
தங்கியவிரண்டாமூழியென்றுரைப்பர்தகைப்பருகாலநன்குணர்ந்தோர்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர். (௧௨)

வட்டவெண்குடையாய்துவாபரத்தெல்லைக்கினீராயிரமாமால்
கட்டுரைகடக்குங்கடுங்கலியெல்லையாயிரமாண்டெனக்கரைவர்
எட்டுநூறறுநூறீரிருநூறுங்கியலிருநூறெனுமாண்டு
பட்டநாலூழிமுறைமுறைபொருந்தும்பாற்படுசந்தியாப்பகர்வர்.

கட்டுரை - உறுதிச்சொல், கடக்கும்-அதிக்கிரமிக்கிற. (௧௩)

நால்வகையூழியாயிரநடக்கினான்முகற்கோர்பகல்பகல்போம்
காலையீரேழுமனுவுமிந்திரனுங்கழிவர்மண்ணுலகொடுவிசும்பின்
மேலிரண்டுலகுந்தீப்படச்சேடன்விளங்குவாண்முகத்தழல்பரக்கும்
சாலுமவ்வழலாற்றவர்மகாலோகத்தவர்சனலோகமேசார்வார்.

நான்முகன் - பிரமன், தழல் - விஷாக்கினி. (௧௪)

ஓரிருபாரத்தங்கழியுமேன்மலர்வீட்டுறைதருநான்முகனுலக்கும்
ஏர்கெழுபாரத்தமிரண்டுவெண்டரங்கமெடுத்தெறிதடங்கடன்முகட்டின்
கார்முகில்கமலக்காடுபூத்துறங்குகாட்சிபோற்கண்வளர்துளவத்
தாரவன்றனக்கோரிமையெனவுரைப்பர்சாற்றுமவ்வுரையுபசாரம்.

உலக்கும் - இறப்பன், தரங்கம் - அலை, கண்வளர் - நித்திரைசெய்கிற, துளவத்தாரவன் - துளசிமாலையைத் தரித்த திருமால். (௧௫)

எற்படுகதிர்முத்தெறிதிரைப்பிறந்தவின்னிளங்கற்பகக்கொழுந்து
வெற்பினில்வளருந்தன்மையேபோலவேரியங்கமலைவீற்றிருக்கும்
பொற்புலாமார்பனுந்தியங்கமலப்போதிடையெண்கணன்பிறந்த
கற்பமாங்கதனைவீறுசால்பாற்பகற்பமென்றெடுத்தனரிசைப்பார்.

எல் - ஒளி, திரை - அலை, வேரி - வாசனை, கமலை - திருமகள். (௧௬)

ஒளமலிந்தமேககவண்டகோடிகடாமணிவயிற்றொருபுடைகிடப்ப
அளவிகந்தொன்றாய்நித்தியமாகியாநந்தவுருவமாயமர்வான்
தாளவணிந்தருளுமாயவனென்றுசொல்லியமுனிவரன்விதுர
உளமுவந்தயன்றான்படைப்பவையின்னமுணர்த்துவென்கேளெனவுரைப்பான்.

அளவிகந்து - அளவுகடந்து (௧௭)

காலமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

சனகாதியர்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாற்றுதற்கரிதாயதாமிச்சிரம்வகுத்துச்
சாற்றுமந்ததாமிச்சிரமோகமாமோகம்

போற்றருந்தமமெனப்புகலலங்லைதயும்பசுந்தேன்
ஊற்றிருந்தொழுகம்புயத்தவன்முனமுயிர்த்தான்,

அம்புயத்தவன் - பிரமன், உயிர்த்தான் - படைத்தான். (க)

இனையவீன்றதென்னென்றுதன்னறிவினையெள்ளிப்
புனைபசுந்துழாய்ப்பூந்தொடையமலனைப்போற்றி
நினைதல்செய்தனனினைக்குறுமனமலர்மிசையின்
சனகனாதிநற்றவத்தினர்நால்வரவ்தெழுந்தார்.

மனமலர்மிசை - மனமாகிய தாமரைமலரின்மேல். (உ)

எழுந்தமாதவரின்னகைவாண்முகநோக்கி
மொழிந்தநான்மறைமுதல்வனீர்படைத்திரென்றிசைப்ப
ஒழிந்தநெஞ்சினருவந்திலரவ்வுரைபசுந்தேன்
பொழிந்ததண்டுழாய்ப்பணிதனைநினைந்தனர்போயார்.

வாள் - ஒளி, உவந்திலர் - மகிழ்ந்திலர், போயார் - போயினர். (ஙூ)

படைத்திலாரிவர்படைக்கெனப்பணித்ததென்மாற்றம்
கடப்பதென்னெனச்சீறினன்கனன்றவச்சீற்றம்
அடக்கமற்றடங்காதவனணிமணிப்புருவத்
திடைப்பிறந்தனனீலலோகிதனெனவிசைப்ப.

சீறினன் - கோபித்தான், சீற்றம் - கோவம். (ச)

நீலலோகிதனெனநிலனிகழ்ந்திடப்பிறந்த
பாலலோசனனழுதலாற்பங்கயப்பொருட்டு
மேலமர்ந்துறைவிமலனைநோக்கினனெனக்குச்
சாலுநாமமென்னிடனெதுசாற்றுகென்றனனால்.

நிலன் - நிலத்திலுள்ளார், பாலலோசநன் - நெற்றிக்கண்ணன். (ரு)

பெருமநீயழலாற்பெயருருத்திரனாகும்
விரியும்வான்வளிவெங்கனலபுனல்புவிநெஞ்சு
தெரியுமிந்தியஞ்சீர்கெழுதுறக்கம்வெண்டிங்கள்
பரிதியோர்திகழ்பிராணனென்றிவைபகரிடனால்

அழலால் - அழுதலால், துறக்கம் - சுவர்க்கம் (சு)

உவவுவெண்மதிவாண்முகத்துமைமுதலாகப்
புவிவழுத்துபல்பேருடைப்பூவையைப்புணர்வாய்
பவன்முதற்பலநாமமும்படைத்தியாற்படைத்தி
அவிருந்திங்களங்கொழுந்தணியமலவென்றறைந்தான்.

உவவு - நிறைவாகிய, வாள்முகம் - ஒளி பொருந்திய முகம். (எ)

கடைக்கண்டீயுகுமுருத்திரகணத்தையக்கடவுள்
படைக்கநோக்கியிப்படைப்புநீதவிர்கநீடுலகம்

துடைக்குமிவ்வெனத்தோடவிழ்மலரிறைசொல்ல
விடைக்கொடிப்பிரான்விதிக்குமத்தொழில்விடுத்தனனால்.

தவிர்க - ஒழிக, துடைக்கும் - அழிக்கும், இவ்வென - இவையென்று, தோடவிழ்மலரிறை - பிரமன், விடைக்கொடிப்பிரான் - உருத்திரன். (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அத்திரிமரீசியங்கிராவசிட்டனகத்தியன்புலத்தியன்புலகன்
மெய்த்தவப்பிருகுநாரதன்கிருதுமேதகுதக்கனென்பவர்கள்
சித்தநெஞ்சுயிர்ப்புச்செவிதிருநாவிதிகழுமெய்குறங்குவெண்டிங்கள்
ஒத்தொளிர்வதனம்பெருவிரற்றலையென் றுரைபெறுமிடனில்வந்துதித்தார்.

உயிர்ப்பு - சுவாசம், குறங்கு - தொடை, விரற்றலை - விரல்நுனி. *(க)

மலரவனிழலிற்கருத்தமனென் றுமாதவன்றோற்றினன்வலப்பால்
முலையினிற்றருமம்பிறந்ததுபாவமுதுகினிற்பிறந்துமனத்தில்
இலகெழிற்காமம்பிறந்ததுபுருவத்திடைப்பிறந்ததுதழற்சீற்றம்
ஒலிகடற்பவளமனையகீழிதழினுலோபம்வந்துதித்ததுமாதோ.

நிழல் - சாயை, தழல்சீற்றம் - நெருப்புப்போலுங்கோவம். (கo)

முழுக்கலின்கலுழுமுளரிவாண்முகங்களான்கினுமுதுமறைபிறந்த
எழுத்தொடுசெஞ்சொலியலெலாம்பிறந்தவேழிசைபிறந்தவெண்பிறந்த
பழுத்ததொன்னூல்கள்யாவையும்பிறந்தபாடல்சாறுறுமுகுலப்பான்மை
தழைத்தநல்வேள்வியொழுககொடுவழககுத்தண்டமென் றுரைப்பனபிறந்த,

முழுக்கலின் - பேரழகு, இயல் - இலக்கணம், ஏழிசை - குரல்முதலாயின. (கக)

பொற்றருநிழல்வாழமரரைப்பயந்தான்பொறிமுதலடக்கியமுனிவர்ப்
பெற்றனன்பெருகாதிப்படைப்பென்னைபெருகுமாறெனநினைந்திருப்ப
உற்றதண்மலரோன்மெய்யினோர்கூற்றினுதித்தனளெழிற்சதரூபை
மற்றொருகூற்றினுயர்சுவாயம்புமனுவெனுமன்னவன்பிறந்தான்.

பயந்தான் - பெற்றான், மெய் - உடம்பு, கூறு - பங்கு. (கஉ)

தோற்றியமனுவின்வாண்முகநோக்கிச்சுடர்த்தொடியிவட்புணர்ந்தீங்குப்
போற்றுதிஞாலமென் றுசெங்கமலப்பூம்பொகுட்டுறைபிரான்புகல
மாற்றரும்பசும்பொன்மால்வரைமருளப்பணைத்ததோண்மனுமடக்கிளியின்
சாற்றுமென்மழலையெழிற்சதரூபைதடமுலைமணந்தனன்மாதோ.

கமலப்பூம்பொகுட்டுறை பிரான் - பிரமன், பசும்பொன் மால்வரை - மேருமலை, பணைத்த - பருத்த, கிளியின் - கிளிபோல, மணந்தனன் - சேர்ந்தான். (கங)

உயர்புகழ்ப்பிரியவிரதனுத்தானபாதனென் றுலகெடுத்துரைக்கும்
புயலுறழ்தடக்கைப்பூங்றுந்தொடையற்புதல்வரோரிருவர்தோன்றினரால்

வெயின்முகந்தவழவிரிந்துமட்டுயிர்த்துவிரைகமழ்தாமரைமணந்த
கயலெனப்பிறழ்ந்துகளித்தசேயரிக்கட்கன்னியர்மூவர்வந்துதித்தார்:

புயல்உறழ் - மேகம்போன்ற, மட்டுஉயிர்த்து - தேனைச்சிந்தி, விரை - வாசனை.

ஆவெனுமெழுத்தைமுதலுறுநாமத்தரிமதர்மழைக்கணுடன்னை
ஓவறுகாட்சிருசியெனவுலகமுரைக்குமாதவற்குதவினனல்
தேவினைக்குறித்தபெயர்புணர்நாமச்செல்வியைக்கருத்தமற்களித்தான்
பூவைநேர்பிரசூதியைப்பசுந்தேறல்பொழிந்ததார்த்தக்கனுக்கீந்தான்.

ஆவெனுமெழுத்தை முதலுறு நாமத்தரி மதர்மழைக்கணாள் - ஆகூதி, தேவினைக் குறித்த பெயர்புணர் நாமச்செல்வி - தேவகூதி. (கரு)

இசைக்குமிம்மூவர்மரபினாலுலகமெங்கணுநிறைந்ததுதென்னந்
திசைக்கொருதிலகமன்னவராககற்பமென்றெடுத்தனர்செப்பத்
தசைக்குவெம்பறவைதொடர்தருநேமித்தனிமுதலேனமாய்க்கடலுள்
அசைத்திடுமருப்பினவனியையெடுத்ததறைகுவலெனமுனியுரைக்கும்.

தசைக்கு - மாமிசத்தின் பொருட்டு, நேமி - சக்கரம், ஏனம் - வராகம், மருப்பின் - கொம்பினால். (கசு)

சனகாதியர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—அ௩.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்

கலிநிலைத்துறை.

மருக்கமழ்ந்ததண்மலரவன்முகமனுநோக்கிப்
புரத்தியென்றனைபுவியகன்புவியெலாம்பொங்கிக்
கரைக்குறும்பெறிகருங்கடல்கலந்ததாலென்று
உரைக்கமாயனையுன்னினனோதிமமுயர்த்தோன்.

புரத்தி - காக்கக்கடவை, ஓதிமமுயர்த்தோன் - பிரமன். (க)

மாக்கண்வெம்முலைமலர்மகளமர்ந்துறைமார்பன்
போக்கில்பொன்னிறம்பொதியிதழ்ப்பூநதவிசுறைவோன்
மூக்கினின்றுமாண்கேழலாய்மூரிவானளவக்
கோக்குந்தெண்டிரைக்கருங்கடலளறெழக்குளித்தான்.

போக்கு - குற்றம், ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி, அளறு - சேறு, குளித்தான் முழுகினன். (உ)

குளித்ததெண்டிரைக்குரைகடலெழுந்துளிதெறிப்ப
முளைத்தகோடுடைமுழுமுதல்வராகமாமேனி

திளைத்ததண்புனறுளியிவையெனமகிழ்சிறந்தார்
அளிக்குலஞ்செறிமலரவனுலகின்வாழமரர்.

குளை - ஒலிக்கிற, கோடுடை - கொம்பையுடைய, மலரவனுலகம் - பிரமலோகம்.

படும்பனிக்கயத்தரும்புமோர்பங்கயம்பிடுங்கிக்
கடந்திரைத்தெழுகருங்கவுட்களிறெழுந்தென்னத்
தடங்கொள்வெண்மலையெனவலைதவழ்கடல்கவிழ்ந்த
நெடுந்திண்பார்கொடுநிவந்ததுநீண்மருப்பேனம்.

பனிக்கயம் - குளிர்ச்சியாகிய தடாகம், கடம் - மதநீர், கவுள் - கபோலம், நிவந்தது - எழுந்தது. (ச)

அவிர்பொலங்கிரியனுவெனவளர்ந்தவான்கேழல்
தவளவார்பிறைமருப்பிடைதரணிகொண்டெழலும்
புவியெனுதுநீகவரலென்றுரைபலபுகன்றான்
கவனமால்களிறென்னவ ᐧதெ,ரிந்தபொற்கண்ணன்,

பொலங்கிரி - பொன்மலை, (மேருமலை) எனுது - என்னது, நீகவரல் - நீகவராதை, பொற்கண்ணன் - இரணியாக்ஷன் (ரு)

மற்கண்டோங்கியமல்லலந்தடம்புயம்வான்றோய்
கற்கண்டாலெனப்பணைப்பவெங்கடுங்கதைதாங்கி
நிற்கண்டாயினிநீரிடையொளிதருகிடலென்றுப்
பொற்கண்டீயுகப்புணரிவாய்நடந்தனன்புடைத்தான்.

பணைப்ப - பருக்க, தீயுக - நெருப்புச்சிந்த, புணரிவாய் - கடலில். (சு)

விண்டதேகொலோவிரிகதிர்பரப்புபொன்விசும்போ
டண்டகோளமென்றங்கண்வானவர்கிடந்ததிரக்
கொண்டலாமெனவதிர்ந்துவெங்கூற் ,ஞன்புடைத்,த
தண்டம்வல்லையிற்பறித்ததுதனிமுதல்வராகம்.

விண்டதேகொலோ - வெடித்ததோ, கொண்டல் - மேகம், தண்டம்-கதாயுதம்.

பாழிவாய்ப்பெரும்பாந்தள்போற்சீறுமவ்வவுணன்
ஊழியாரழலொழுகுவெஞ்சூலமொன்றெறிந்தான்
வாழிவானவர்மலர்பொழிந்தேத்தவெந்தழல்வாய்
ஆழியம்படையாங்கஃதழிவுகண்டதுவே.

ஆழியம்படை - சக்ராயுதம். (அ)

அலையின்மீதுமாவராவணைமீதுநல்லாலின்
இலையின்மீதும்வாழிறையவனுகியவேனம்
மலையின்மீதுவீழிடியெனமருவுபொற்கண்ணன்
தலையின்மீதும்வாண்முகத்தும்வந்தடித்திடத்தளர்ந்தான்.

மாவராவணை - சேஷசயநம். (கூ)

குருதிமாமழைகன்மழைமண்மழைகுலவப்
பரிதிபோல்வெயில்பரப்புமுச்சிகைப்படைபற்றூஉ
நிருதமாதர்கடுகிலொழிந்தநேகர்நேர்வெருளக்
கருதிமாயைகள்புரிந்தனன்கனல்செய்பொற்கண்ணன்.

குருதி - உதிரம், முச்சிகைப்படை - முத்தலைச்சூலம், பற்றூஉ - பற்றி, துகிலொழிந்து - ஆடையின்றி, (ஙய)

பையராவணைமேற்றுயில்பங்கயச்செங்கண்
ஐயனூகுமானேனமுன்னவுணர்கோனென்னும்
பொய்யின்வாழ்க்கையான்வெருண்டனன்புரிந்தவம்மாயை
வெய்யபானுமுன்மின்மினிபோல்விளங்கினவால்.

பை - படம். (ஙக)

என்னைநீவிளையாடவீங்கிவனுடனின்னே
மன்னுதிண்டிறலவுணனைமாய்த்தியெற்போகின்
துன்னும்வான்வலியென்றுசொலாதியேனத்தைப்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைநான்முகன்புகழ்ந்தான்

மாய்த்தி - கொல்லக்கடவை, ஆதியேனம் - ஆதிவராகம் (ஙஉ)

ஏற்றுவெண்ணிறக்கேழலோரிளங்கதிர்திங்கட்
கீற்றெனத்திகழ்மருப்பினூற்கேழ்கிளரகலம்
ஊற்றிருந்துசெங்குருதியாறொழுகிடப்பிளப்ப
மாற்றருந்திறற்பொற்கணுருயிர்மாய்ந்தான்.

அகலம் - மார்பு. (கங)

தீட்டலின்றியேதிகழ்தருபழமறைதெரிந்தோர்
வேட்டல்செய்யுமவ்வேள்வியினுருவவாண்கேழல்
கோட்டினேந்தியநெடுநிலங்கோளராவரசின்
சூட்டின்வைத்ததுசுடரடியிமையவர்துதிப்ப.

தீட்டல் - எழுதுதல், அராவரசு - ஆதிசேடன். (கச)

எனலுமெண்டிசைகடந்துவீங்கெறுழ்வலித்திணிதோட்
கனகக்கண்ணன்யார்கண்ணனோடிகலுமாறெவன்கொல்
வினைமுருக்கியமெய்த்தவவிளம்பெனவிதுரன்
மனமுவப்புறவுரைத்தனனுயர்மயித்திரேயன்.

கனகக்கண்ணன் - இரணியாக்ஷன். (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பூசன்மேலெழுந்துகாமன்பொருசிலைகுழையவாங்க
மாசிலாக்குழவித்திங்கள்வந்தெழுமாலைப்போதில்

பாசிழைப்பரவையல்குற்படர்மூலைத்திதிகாழுற்றுக்
காசிபன்றன்னைநோக்கிக்கலவியிற்களிப்பேமென்றாள்.

பூசல் - போர், வாங்க, வளைக்க. (கசு)

பேய்பலதொடரச்செந்தீப்பிறங்குவார்சடிலத்தண்ணல்
பாய்சினவிடைமேற்கொண்டுபடர்ந்துலாம்பதமீதாமால்
சாயுநுண்மருங்குறேய்க்குந்தடமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
ஆயிழைகலத்தற்காலமன்றெனக்கூறினால்.

பிறங்கு - பிரகாசிக்கிற, வா சடிலத்தண்ணல் - நீண்டசடையையுடைய சிவபிரான், பதம் - சமயம் (கஎ)

காலமன்றெனலுங்காமங்கைம்மிகக்கலங்கியாற்றாள்
சேலமாந்தளிர்க்கைபற்றிச்சேயிழைருழைந்தாளாகக்
கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைக்குவிமுலைகுழையப்புல்லிப்
பால்வளைகாமநோயைப்பண்ணவன்றீர்த்தான்மன்னே

கைம்மிக - அதிகரிக்க, சேலம் - ஆடை, பால்வளை - வெள்வளையையுடையவளாகிய திதி, பண்ணவன் - காசிபமுனிவன். (கஅ)

மதிநனிமயங்கியிந்தமாலையின்மணந்தகுற்றம்
நதியரவணியும்வேணிநம்பனேபொறுத்தியென்னாத்
திதியுளங்குழைந்துமுன்னேசிறந்துதன்னோடுதோன்றும்
சதியெனுமடந்தைசேருந்தலைவனைவணங்கினாளால்.

மணந்த - கூடின, வேணி - சடை. (கக)

செந்தளிருருவப்பேதைசெய்தவம்பராவலுற்ற
அந்தியின்மணந்தவாற்றாலழலுமிழ்ந்திலங்குகூர்வாய்
வெந்திறலாழியாற்குவிழுப்பகையாகிவீயும்
மைந்தரைப்பெறுவாயென்றுமறையவன்வழங்கநொந்தாள்.

ஆழியாற்கு - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு, விழுப்பகை - பெரும்பகை, வீயும் - இறக்கின்ற. (உ0)

சிறகர்வண்டுழுபூங்கூந்தற்றெரிவைநீயுயிர்க்குமைந்தன்
எறிதிரையுலகமுண்டவிறைவனுக்கன்பனாகி
மறைநெறியொழுகிவாழுமகப்பெறுமறுகலென்னாக்
கறையறுமதிமுகத்தாய்காசிபன்கூறினால்.

உயிர்க்கும் — பெறுகிற, உலகமுண்ட விறைவனுக்கு - திருமாலுக்கு, மறுகல் என்னு - மயங்காதேயென்று. (உக)

கலி விருத்தம்.

கிளந்ததுகேட்டலுங்கிளைத்துவண்டினம்
உளர்ந்தபூங்குழலிதனுளமகிழ்ந்ததால்

இளந்தளிர்புரைதருமெழில்வயிற்றிடை
வளர்ந்ததுகருப்பநீள்வானமஞ்சவே.

கிளந்தது - சொன்னது, உளர்ந்த - கோதின, புரைதரும் - நிகர்த்த. (உஉ)

வயிறுவரய்க்குறினுயர்வலத்தவைம்படைக்
குயின்மருண்மேனியான்கொல்லுமேயெனு
வியலுறுபருவநூறெதிர்ந்தவெங்களிக்
கயல்புரைகண்ணவள்கருப்பந்தாங்கினள்.

வயிறுவாய்க்குறின் - கருவுயிர்த்தால், ஐம்படை - பஞ்சாயுதங்களையுடைய, குயில் மருள் மேனியான் - திருமால், பருவநூறு - நூறுவருடம், கயல்புரை - சேலமீன் போன்ற. (உங)

காழவிர்கதிர்செயக்கதித்தவெம்முலைத
தாழ்குழலங்கனங்கருப்பந்தாங்கலால்
சூழ்விசும்பிருண்டனசும்மைவெண்டிரை
ஏழ்புவியிருண்டனவிருண்டமாதிரம்.

காழ் - மணிவடம், மாதிரம - திசைகள். (உச)

விரிகதிராயிரம்பரப்பும்வீங்கெழிற்
பரிதிசூழ்விசும்பிருட்படலமுற்றலும்
அருமணிநெடுமுடியமரர்யாவரும்
உருவநாண்மலரவனுலகநண்ணினர்.

பரிதிசூழ்விசும்பு - சூரியனுலாவுகின்ற ஆகாயம். (உரு)

செருக்கியகயல்விழிதிதிவயிற்றினில்
கருப்பம்வந்துற்றதுகண்ணகன்றவான்
இருட்டுறலென்கொலாய்விளையுமீதென
விரித்தனர்விண்ணவர்விரிஞ்சற்போற்றியே.

கண் அகன்ற - இடமகன்ற (உசு)

திகழ்ந்தபொன்னுட்டவர்செஞ்சொற்கேட்டலும்
மகிழ்ந்துவண்டரற்றுதார்மாயனுந்திமேல்
முகிழ்ந்ததாமரைமலர்முளைத்தமுன்னவன்
நிகழ்ந்ததுநெஞ்சகநினைந்துகூறுமால்

பொன்னுட்டவர் - சுவர்க்கலோகத்தார். (உஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனைகடல்வயிறுகிளவீழ்ந்தொழுகுகங்கையம்பெரும்புனல்பூத்த
தனிமுதல்பசுந்தாட்டாமரைப்போதுதாழ்தருவிருப்பமீதூர

விளையறுசனகன்முதலியமுனைவர்விரியிருள்பருகுவான்பேர்ழ்ந்த
பணியிருவிசும்புகீண்டுவெண்டூவிப்பவளவாயெகினமொத்தெழுந்தார்.

கீள - கிழிபட, முனைவர் - முனிவர், வெண்டூவி - வெண்மையாகியசிறகு, எகினம்-அன்னம். (உஅ)

நிலவொளிகருலிநிகர்தனக்கிகந்துநீடருட்பசுந்தளிர்பரப்பி
உலகெலாம்பூத்தமலர்க்கொடிபடரவுயர்வறவுயர்நலங்கனிந்து
விலைவரம்பறியாமணிபலகிளைத்துவிரிந்தபொற்கோட்டுமந்தார
மலர்கமழ்முத்திமணந்தலைமணந்துவயங்குவைகுந்தமெய்தினரால்.

கருலி - நெருங்கி, கோடு கிளை, தலைமணந்து - கலந்து. (உகூ)

எய்தியமுனிவராயிரகோடியிரவியின்வெயிலுமிழ்மணிசேந்
பைநிகழரவினறிதுயிலமர்ந்தபங்கயச்செங்கணன்சரிதம்
மொய்கதிர்பரப்பியெழுவிமானத்தின்மொழிதருமனைவியரோடு
செய்தவத்தடைந்தோரமுதுகுமாறுசெப்புதல்செவியகமடுத்தார்.

பைநிகழரவு - ஆதிசேடன். (௩0)

கிஞ்சுகவதரநிலமகள்புணருங்கிளர்வரைப்புயத்தினன்சரிதம்
எஞ்சலிலன்பின்வண்டொடுசுரும்பரிடையறுதிசைப்பதுகேளா
அஞ்சுகமன்னம்புறவெழினேமியன்றிலங்குயின்மயில்பூவை
நெஞ்சுகந்துருகியாற்றிடாதொன்றிநெருங்குதல்கண்டனர்களித்தார்.

கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ, அஞ்சுகம் - அழகியகிளி,| நேமி -- சக்ரவாகம், பூவை-நாகணவாய்ப்புள். (௩க)

சந்தனம்வகுளஞ்சண்பகம்பூகந்தாமரையுற்பலநாகம்
குந்தமங்குரவங்கற்பகமுதலாக்கொழுநறைவாய்மலர்திறந்து
செந்திருவுறையுந்திருமறுமார்பந்திளைத்திடக்கிடைத்தகெத்தவமோ
நந்தலிறுளவுக்கெனவதன்சீர்த்திநவிற்றுதல்செவியின்மாந்தினரால்.

வகுளம் - மகிழ்மரம், பூகம் - கமுகு, குந்தம் - முல்லை. (௩உ)

உரைதருபருவநாளுமோரைந்தேயுடையராய்த்திகம்பராகிப்
பெருதுமோர்தவநான்குருவெடுத்தென்னப்பிறங்குவாலுணர்வினின்முதிர்ந்தோர்
பொருவருமாயன்கதைகளிவ்வாறுபுகல்வதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்
மருவருதுளவோனமர்ந்தருள்கோயில்வாயில்சென்றெய்தினர்யாதோ.

வாலுணர்வு - மெய்யுணர்வு, பொருவரு - ஒப்பற்ற. மரு - வாசனை. (௩௩)

மின்னெனமிளிருமிமையவர்மகுடகோடிகண்மிடைந்தொளிவிரிக்கும்
பொன்னெடுவாயிலாறிறந்தேகிப்பொலநிறத்தாமரைப்பொகுட்டில்
அன்னம்வீற்றிருக்குந்தடவரைமார்பனமர்வுழிக்குறுகலுநின்மின்
நின்மினென்றுரைத்தார்விறற்சயவிசயரென்னுமங்கீள்கடைகாப்பேர்.

தாமரைப்பொகுட்டிலன்னம் - திருமகள், தடவரைமார்பன் - திருமால். (௩௪)

தண்ணளிபெருகியலையெறிசெய்யதாமரைக்கண்ணினன்பரவை
மண்ணகம்பொதிதாடொழவெழுசெலவுமாற்றுமற்றவர்தமைமுனிந்து
கண்ணன்மேலுள்ளங்கனியுமன்பொழிந்துகாய்ந்திகல்பிறவியோர்மூன்று
நண்ணுகவென்னச்சபித்தனரெழுந்தார்நான்மறையுருவெடுத்தனையார்.

தண்ணளி - கிருபைக்கடல், செலவு - செல்லுதல் (௧௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தடுத்தவவ்வாயில்காப்போர்சபித்ததுகேட்டலோடும்
விடுத்தநல்லுணர்வினேஞ்செய்வெம்பிழைபொறுத்திரங்கி
அடுத்தமாதவத்திரெம்மையளித்திராலென்றன்னோர்சீர்
எடுத்தனரிசைத்தார்தாள்வீழ்ந்திறைஞ்சினரிறைஞ்சுங்காலை

விடுத்தநல்லுணர்வினேம் - நல்லறிவிழந்தயாம், வெம்பிழை - பெருங்குற்றம். ()

ஒற்றைவெண்கவிகையோங்கவுலகெலாமளந்ததாளும்
பொற்றபொற்றொடிசூழ்கையும்புரியவிழ்கமலமென்று
உற்றுலாவன்னமேய்ப்பவொள்ளொளிநிலவுகாலும்
கற்றைவெண்கவரிவீசக்கமழ்துழாய்முருகுவிம்ம

பொற்ற - அழகாகிய, புரி - முறுக்கு, முருகு - வாசனை. (௧௭)

குண்டலந்திருவில்வீசக்குறுநகைநிலவத்திங்கள்
மண்டிலஞ்சுடரவொண்கேழ்மணிமுடிவெயிலெறிப்ப
வெண்டிரைசிவப்பததோன்றுவிழுமணியாரமின்ன
அண்டர்கண்மௌலிதேய்க்குமறைகழலிலகியாப்ப.

வில் - ஒளி, திங்கள் மண்டிலம்-சந்திரமண்டலம், கேழ் - நிறம், மௌலி-கிரீடம்:

வாள்விரிபசும்பொற்குன்றின்வயங்குபுள்ளரசின்மல்லற்
றோளினினிலவுவீசுந்தொடிக்கரமொன்றுசேர்த்தித்
தாளதாமரைமென்போதோர்தாமரைக்கரத்தின்வீசிக்
காளமேகத்தையொப்பத்தோன்றினன்கமலக்கண்ணன்.

வாள் - ஒளி, புள்ளரசு - கருடன். (௧௯)

முழுதுணர்சனகனாதிமுனிவரர்நெஞ்சினாடிப்
பழமறைமுடிவிற்கண்டபசுந்துழாயலங்கலானை
விழியெதிர்காண்டலோடுமெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்பவிம்மும்
கழிபெருமகிழ்சிறப்பகைதொழுதிறைஞ்சினரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம். (௨௦)

கொண்டனீள்கோலவண்ணனங்குறித்துளத்துணர்வுதன்னால்
கண்டவர்பிறவிவேலைக்கரைநனிகாண்பரென்றால்
உண்டுகொலெதிர்கண்டோருக்கொருபிறப்பிருதாட்போதில்
வண்டெனமனஞ்சேரன்புவழங்கெனவழுத்தல்செய்தார்.

உளத்துணர்வு தன்னால் கண்டவர் - மனநினைவாற் கண்டவர். (௨௧)

வழுத்திய முனிவர் தம்மை மறைமுதலினி தநோக்கித்
தழைத்தவிவ்வாயிலோரைச் சபித்தனன் றடிமையானோர்
இழைத்தனவிறைவன் பாலாயிருப்பதுபோலிக்குற்றம்
முழுத்தவத்தீரெம்பாலாம்போன்மெனமொழிதலோடும்.

மறைமுதல் - வேதமுதற்பொருள், இழைத்தன - செய்தன. (சஉ)

நாயகன்மொழிதல்கேளாநற்றவர்மகிழ்ந்துநின்பால்
நேயமுற்றவர்களுள்ளநெகிழ்தரவுரைத்தும்பார்த்தும்
தூயைநீகாக்கும்வண்ணஞ்சொல்லுதற்கெளிதன்றென்று
மாயனைவணங்கியாங்குவழுத்தினர்பலவுமாதோ.

நேயமுற்றவர்கள் - பத்தியுடையோர். (சங)

மகிழ்தருமளியவாகிமன்றலங்கமலமென்ன
நெகிழ்தருசெய்யகண்ணனெஞ்சகநெகிழநோக்கித்
திகழ்வெயிற்கற்றைகாலுஞ்சேட்டிளம்பரிதியேய்ப்ப
நகைமணிகிடக்குமார்பனகைவிருந்தருளினானால்.

அளிய - கிருபையுள்ளன, மன்றல் - வாசனை, நகைவிருந்தருளினான் - நகைத்தருளினன். (சச)

வேகவம்புள்ளிற்கன்றிவெஞ்சிலைவிசயன்றேர்க்கும்
பாகனென்றிசைப்பநின்றபைம்புயல்வண்ணன்செய்ய
போகிதழ்க்கமலமன்னபொன்னடிதொழுதுபோற்றி
ஏகினர்வலங்கொண்டுள்ளத்தின்புறுமுனிவர்மன்னோ.

வேகவம்புள் - கருடன். (சரு)

தூவுதண்டுவலைக்காருந்தோடுவாயவிழுமன்றற்
பூவையும்போலத்தோன்றும்புராதனன்கங்கைபூத்த
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்றொழுதவாயில்
காவலர்வதனநோக்கிக்கட்டுரைகிளக்கலுற்றான்.

புராதநன் - பழையோன். (சசு)

மாற்றிலமுனிவர்சாபமதிக்கின்மற்றதுவேயன்றிக்
கோற்றொடிக்கமலைவாயிற்குறுகுழித்தடுப்பச்சிறிச்
சாற்றியதழலின்வெய்யசாபமும்விளைந்ததாங்கண்
தோற்றுகவென்னத்தண்ணந்துழாய்முகில்கூறினானால்.

கமலை - திருமகள், தழலின்வெய்ய - நெருப்பினுங்கொடிதாகிய. (சஎ)

அன்னவாவவனிவீழாவமர்ந்தனர்திதிவயிற்றின்
கன்னியந்துழாயலங்கற்கருமுகிலவனைவீட்டும்
என்னுநீரிரங்கல்வேண்டாவேகுமினென்னத்தாழ்ந்து
பொன்னிணர்த்தருப்புத்தேளிர்போயினர்பொருமதீர்ந்தார்.

அன்னவா - அந்தப்பிரகாரம், அவனிவீழா - பூமியில் விழுந்து, கருமுகில் - திருமால், வீட்டும் - கொல்லுவன். (சஅ)

கலிவிருத்தம்.

தமரவண்டிமிர்குழற்றையலாள்வயிற்
றமரர்தம்பருவநூறமர்ந்துதோன்றினர்
இமையவரேங்குறவிரட்டைச்சேயென
உமிழ்கதிர்ப்பரிதிபோலொளிருமாங்கவர்.

தமரம் - ஒலி, இரட்டைச்சேய் - இரட்டைப்பிள்ளைகள். (௪௯)

அறங்குடிவாங்கினவாற்றன்மேவிய
மறந்தலையெடுத்தனமண்ணதிர்ந்ததால்
உறங்கினதகல்விசும்புருவநஞ்சனூர்
பிறந்துழிப்பிறந்தனபேசற்பாலவோ.

மறம் - பாவவழிகள், உருவம் - வடிவம். (௫௰)

ஏறுழ்வலியிரணியனிரணியாக்கனென்
றுறுபெயர்படைத்தனரூறுமும்மதச்
சிறுகண்மால்களிறடச்செருக்குமிக்கெழு
மறமிகுமடங்கல்வெங்குருளைமாண்பினார்

மடங்கல் - சிங்கம், குருளை - குட்டி. (௫௧)

எல்வளரிந்திரன்சாபங்கோட்டியும
கொல்சினக்கூற்றுவன்கொற்றவெங்கதை
வில்லுமிழ்தொடிக்கரம்பற்றிவீசியும்
பல்படைபயின்றனர்பரூஉத்தடக்கையார்.

சாபம் - வில், கோட்டியும் - வளைத்தும் (௫௨)

அண்டர்கோனலங்குளைப்புரவியூர்ந்துமாங்
கெண்டிசைக்கடாக்களிற்றெருத்தமேறியும்
திண்டிறற்பரிதிபொற்றேர்கடாவியும்
வண்டுளர்தாரினார்வளர்ந்திட்டாரரோ.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், அலங்குளைப்புரவி - உச்சைசிரவம், பரிதி-சூரியன்.

கலிகெழுகருங்கழற்கால்பெயர்க்குறின்
நிலமுதுகுளுக்குநீணிலவுசெஞ்சுடர்ப்
பொலநெடுமணிமுடிபொரவுடைந்திடும்
அலகதிர்க்ககனமூதண்டகோளமே.

கலிகெழு - ஒலியையுடைய, கருங்கழல் - பெரியவீரக்கழல், பொர - மோத. ()

நெருக்குவதிசைகளைநிகரில்பொன்னெடும்
பொருப்பெதிர்ந்திரிதரப்பொருதடம்புயம்
கருக்குவகற்பகக்காடுவெம்படைச்
செருக்கினார்விழிக்கடைசிந்துதீத்திரன்.

பொன்னெடும்பொருப்பு - மேருமலை (௫௫)

அடலுடைவானவரஞ்சவந்தெழு
விடமெனத்திகழ்பவர்வெகுளிவெங்கனல்
சுடுதொறுஞ்சுடுதொறுஞ்சூடுண்டேகொலோ
கடலிடைக்கிடந்ததுகாலவெங்கனல்.

அடல் - வலி, காலவெங்கனல் - காலாக்நி. (ருசு)

கமழலந்தார்முடிக்கனகனின்றியே
தமரவெண்டிரைக்கடற்றானைசூழ்தர
அமரர்மேலெழுந்தனனமர்விளைத்திட
இமைசுடவிழித்திடுமிரணியாக்கனே.

தமரம் - ஒலி, தானை - படை, அமர் - போர் (ருஎ)

வெந்திறலவுணர்கோன்வெகுண்டுதோன்றலும்
இந்திரன்முதலியவிமைப்பிலாட்டத்தோர்
வந்தமர்விளைத்தனர்மண்டுவெங்கனல்
சிந்தியபல்படைசிதறியோடினார்.

இமைப்பிலாட்டத்தோர் - இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள். ()

கைச்சிலைசோரவிண்காகருமன்னவன்
பச்சிரத்தம்பொழிபரிதிவெஞ்சுடர்
வச்சிரப்படையெறிந்தோடவாய்கனல்
நச்சிலைவேவினானைத்துமீண்டனன்.

சோர - நழுவ, நச்சு - நஞ்சு (ருக)

காற்றினைக்கடந்துவெங்கனலைக்காய்ந்துவெங்
கூற்றினைவென்றுசெங்குருதிகாலும்வெவ்
வேற்றிறனிருதியைவெருட்டிவல்லைபோய்
எற்றனன்வருணனோடிகலுக்கென்பவே.

காலும் - கக்குகிற, நிருதி - தென்மேற்றிசைப்பாலகன், இகல் - போர். (சுo)

அஞ்சினன்வருணன்வாளமர்புரிந்திலன்
நெஞ்சகமறுகினனின்றுநின்றிடும்
செஞ்சமமாற்றுவன்றிகிரிவெம்படைக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கையங்கடவுளென்றனன்.

செஞ்சமம் - செவ்வியபோர், ஆற்றுவன் - செய்வான். (சுக)

தொடையமையாழ்முனிதோன்றுற்றாயிடைக்
கடலின்வீழிருநிலங்கவர்ந்துமாயவன்
பிடிபுணர்களிறெனப்பிறங்குகின்றனன்
நடவவண்வெஞ்சமநயக்கினென்றனன்.

இரு - பெரிய, பிடி - பெண்யானை, நயக்கின் - விரும்பினால். (சுஉ)

குளிறுதெண்டிரைநிலங்கொண்டுதோன்றிய
ஒளியிலங்காழியான்றன்னொடோங்குநீர்

அளறெழநடந்துசென்றருவிமாமதக்
களிறெனப்பொருதனன்களப்பட்டானரோ.

குளிறு - ஒலிக்கிற, ஓங்குநீர் - கடல், களப்பட்டான் - போர்க்களத்தில் இறந்தொழிந்தான். (கஙு)

வானவர்மலர்மழைபொழிந்துவாழ்த்தவே
தானவர்க்கிகம்புரிதலைவற்கொன்றெழில்
ஆனசீர்சேர்பரந்தாமத்தாதியாண்
ஏனமாகியமுதற்கடவுளெய்தினன்.

பரந்தாமம் - மேலானஇடம், (பரமபதம்) ஆதியாண் ஏனம் - ஆதிவராகம் ()

ஆதியாகியவராகத்தருங்கதை
ஓதினரினிதெனவுவந்துளோர்கள்பார்
மீதுதாம்விழைந்தனமேவித்தன்னடிச்
சோதிவானவர்தொழத்துன்னுவாரென்றான்.

விழைந்தன - விரும்பினவற்றை, தன்னடிச்சோதி - பரமபதம் (கரு)

என்னலும்விதூரனுங்கெரிபொற்றாமரை
முன்னயன்படைப்பெலாமுன்னியின்னமும்
பன்னுதிநீயெனப்பகர்தன்மேயினன்
மன்னியமாதவமயித்திரேயனே.

எரி - பிரகாசிக்கிற, பொற்றாமரைமுன் - அழகியதாமரையில் வாழ்கின்ற, (முன் - ஏழனுருபு). (கசு)

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

தேவர்முதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தழைந்திடுதாமிச்சிரமுதலாகச்சாற்றியவவிச்சையிற்பிறந்தார்
எழுந்துநான்முகனைவளைத்தனரலைப்பவென்னைநீர்புரத்திரென்றெடுத்து
வழங்கிடப்பட்டோர்யாவருங்குருதிவாட்படையிராக்கதரானார்
விழுங்கன்மினென்னமொழிந்திடப்பட்டோர்வெந்துறலியக்கராயினரால்.

வளைத்தனர்-வளைத்து (முற்றெச்சம்), அலைப்ப-வருத்த, புரத்திர்-காக்கக்கடவீர்

படைத்தல்செய்யனத்தமத்தனுவிடுப்பப்பகரிரவாகியததனை
அடற்படையன்னோர்பயிறருமிடனுயடைந்தனரலரவன்முகனில்

"சுடர்த்திருமேனிச்சுரரெவருந்தாந்தோன்றினர்தோன்றவக்காந்தி
விடுத்தனனது தான்பகலெனவிண்ணோர்விரும்பிடன்மிகவிளங்கியதால்.

தமத்தநு - தமோசரீரம், காந்தி - சோதி. (உ)

பனிமலரண்ணறிருவரைமருங்கிற்பட்டனரசுரர்களவர்தாம்
நனிபுணர்காமத்தயன்றனைத்தொடரநான்முகனுரணற்சார்ந்து
புனிதநின்னருளாற்படைத்தனனிவர்சாம்புணர்ச்சியின்வேட்கைமேற்கொள்ளா
எனையிவண்டொடர்ந்தாரருளுதியெனவவ்விறைவன்வெவ்வுடல்விடுகென்றான்.

பனி - குளிர்ச்சி, மலரண்ணல் - பிரமன், அரைமருங்கில் - இடையில், மேற்கொள்ளா - மேற்கொண்டு, பட்டனர் - உண்டானார்கள். (௩)

புனைபசுந்துளவோன்புகன்றவாறுந்திப்பூவருமயனுடல்விடுத்தான்
அனையதோர்யாக்கையையரிசிதறியம்பலைத்தகன்றவைச்சடங்கட்
குனிசிலைப்புருவக்கொடிபுரைநுசுப்புக்குமுதவாய்க்குவட்டுயர்கொங்கைக்
கனிவருகிளவிச்சந்தியாதேவியாயதுகண்டவர்மருள.

அரி - இரேகை, ஐ - அழகு, வை - கூர்மை, குமுதம் - செவ்வல்லிமலர், குவடு—மலை, கிளவி - சொல், சந்தியாதேவி - காலைமாலைகளின் சந்திப்பாகிய பெண். (௪)

கலி விருத்தம்.

போற்றியாரணமுகன்மருங்கிற்போந்தவர்
சாற்றியசந்தியாதேவிதன்னைநீ
மாற்றருங்காமநோய்வழங்குகின்றனை
ஆற்றுதியெனவவணலம்வந்தாரரோ.

போந்தவர் — தோன்றினவர், அலம்வந்தார் - மயங்கினார்கள். (௫)

புந்தவிசகத்தினிதமர்ந்தபுங்கவன்
காந்தியின்வந்துகந்திருவர்தோன்றினர்
கூந்தலம்பிடிநடைக்குமுதச்செய்யவாய்
ஏந்தெழிலாம்பையரெழில்விற்றோன்றினர்.

காந்தி - ஒளி. (௬)

பொருந்தியகாந்தியைப்புனிதன்விட்டிடத்
திருந்தியநிலவெனச்சேர்ந்ததாங்கதை
விரும்பினர்விச்சுவாவசுவைமேவிய
இருந்திறல்வேந்தெனவிருந்துளோர்களே.

நிலவு - சந்திரிகை, விச்சுவாவசு - ஒருகந்தர்வராஜன். (௭)

வெடித்தநாண்மலரவன்வெய்யசோம்பொடும்
அடுத்தவாவித்தலினளவில்பூதம்பேய்
பொடித்தனவவைதலைவிரித்தபொற்பொடு
நடித்தனதானைநல்லாசையாகவே.

ஆவித்தல் - கொட்டாவிவிடுதல், ஆசை - திசை, தானை - ஆடை. (அ)

மலரவன்கண்டுகண்முகிழ்த்துமன்னுசோம்
புலவுமத்தனுவினையொழிப்பவாங்கது
குலவுசோம்பந்துயிலாகக்கொண்டன
அலகைகடம்மொடுமெயர்வில்பூதமே.

கண்முகிழ்த்து - கண்மூடி (௯)

சாத்தியர்பிதிரர்தம்மொடும்விஞ்சையர்
தேத்துளித்தாரணிசித்தர்தம்மொடும்
ஏத்துசீரயன்மறைந்தியற்றத்தோன்றினா
பூத்தவன்விட்டவப்புரமுநண்ணினார்.

பூத்து - உண்டாக்கி, புரம் - சரீரம். (௰)

கின்னரரோடுகிம்புருடரென்பவர்
பொன்னவிர்தாமரைப்புனிதனீர்வயின்
தன்னிழலேக்குழிச்சார்ந்துதித்தவர்
அன்னதோர்சாயையையடைந்திட்டார்களே.

நீர்வயின் - நீரினிடத்தில். (௧௧)

கிளர்ந்தகின்னரர்கள்கிம்புருடரென்பவா
வளர்ந்திகழெழிலொடுமருவியேழிசை
உளங்குழைந்துருகுவான்பாடியோகையின்
விசும்புழிமிதுனமாய்விளங்கினார்களால்.

ஓகையின் - மகிழ்வினால், மிதுநம் - இரட்டை (சோடி). (௧௨)

படந்திகழ்பாழிவாய்ப்பாந்தளுந்தியந்
தடந்திகழ்தாமரைத்தலைவன்வெஞ்சினத்
திடந்திகழ்ந்துதித்தவணினிதின்விட்டவவ்
விடந்திகழ்வெஞ்சினம்விரைவின்மேயவே.

பாழிவாய் - பெரியவாய், பாந்தள் - பாம்புகள். (௧௩)

இன்னணம்பலபடத்தவையினிதுநோக்கியுள்
உன்னியவவ்பொடுமுறையுங்காலையில்
முன்னுறுபடைப்பெலாமேத்தமுன்னவன்
மன்னியமனத்திடைமனுக்கள்வந்தனர்.

முன்னவன் - பிரமன். (௧௪)

மனத்திடைத்தோன்றியமனுவென்போருக்கு
நினைத்துறுதவங்கணீள்யோகம்விஞ்சைகள்
வினைத்திறங்கடக்குறும்விருத்தியாகவே
அனைத்தையும்படைத்தவனுக்கைநல்கினான்.

விஞ்சைகள் - வித்தைகள். (௧௫)

என்றவன் விதுரனுக்கியம்பினனென
நன்றறிசுகமுனிநவிற்றமன்னவன்
அன்றருந்தவனவற்கறைந்ததின்னமும்
ஒன்றுமாறுரைத்திநீயென்னவோதுவான்.

நவிற்ற - சொல்ல, மன்னவன் - பரிக்ஷிந்நரேந்திரன். (கசு)

தேவர் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். ௱எக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து கபிலரைப் பெற்றவத்தியாயம்.

கலி நிலைத்துறை.

புனையுமோர்குடைநிழலிலெழிரும்பொழில்புரக்கும்
மனுவின்வெந்தநன்மட வரல்வனமுலைமணந்து
கனியுமெய்த்தவக்கருத்தமனீன்றுளார்தம்மை
முனிவகூறெனவிதுரனுக்கருந்தவன்மொழியும்

புனையும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொழில் - உலகம் (க)

இல்லறத்தினைநடாவுநன்கெழில்கனிந்தொர்முகு
முல்லையங்குழன்முகிணகையெய்துகவென்றோர்
கல்லென்கௌவையாற்றடைகரைகருத்தமன்கதுவிச
சொல்லருந்தவந்தொடங்கினனரிந்தமற்குறுதே.

கருத்தமன் - பிரமன்சாயையிற் பிறந்தவன், அரிந்தமன் — விட்டுணு. (உ)

குண்டலத்திளவெயிலெழக்குளிர்மதிவதன
மண்டலத்திளவாணகைவெண்ணிலாமலர
விண்டலத்தெழுவிரிசிறைக்கருளன்மீதிவர்ந்து
கொண்டலிற்றிகழ்பரனவன்முனங்குறுகினனால்.

வதநமண்டலம் - முகமண்டலம், கருளன் - கருடன், கொண்டலிற்றிகழ்பரன்- திருமால். (ங)

போதுசேர்விந்துசரசுபுக்காயிரம்பருவம்
காதலோடுநற்றவம்புரிகருத்தமன்காணு
ஆதிமால்பதத்தன்பொடுவணங்கினன்வழுத்தச்
சோதிமாயவனவனுளமுவப்புறச்சொல்லும்.

விந்துசரசு - ஓர்தீர்த்தவிசேடம், வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்) (ச)

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்விராய்வரும்பெயர்சேர்ந்த
மவ்வலங்குழன்மடந்தையைமனுவினுக்குதித்த
கொவ்வைவாய்மலர்க்கோதையைக்குழைபொருதலைக்கும்
நவ்விநோக்கியைநாளைநீமணத்திநற்றவத்தோய்.

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர் - தேவஹூதி. (ரு)

சிந்துநூண்டுளித்தேறல்வாய்மடுத்தளிசிலம்பும்
அந்தண்கோதையாலிளந்தளிர்புரையுமவ்வயிறு
வந்துதோன்றுவமென்றுசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிப்
பைந்துழாய்புனைபரம்பொருளாயவன்படர்ந்தான்.

சிலம்பும் - சத்திக்கிற, புரையும் - நிகர்த்த, படர்ந்தான் - சென்றான். (சா)

வாவுபச்சைமான்றேர்கொடுவால்வளையலறக்
கோவைநித்திலக்கொற்றவெண்குடைமனுவேந்தன்
பூவளத்தொடும்புள்ளொடும்பன்மரம்பொதுளும்
காவினுற்றனன்கருத்தமன்றனைக்கண்டுதொழுதான்

பச்சைமான் - பச்சைக்குதிரை, வால்வளை - வெண்சங்கு, நித்திலம் - முத்து, பொதுளும் - தழைக்கின்ற. (எ)

வணங்கநன்மொழிவழங்கியகருத்தமன்றனக்குன்
குணங்களோதன்கூறமுன்கேட்டுனைவேட்குந்
அணங்கைநல்லெழிலரிவையைவேட்டருளென்று
கணங்கொள்வண்டிமிர்தார்ப்புயன்கன்னியையளித்தான்

வேட்கும் - விரும்புகின்ற, வேட்டருள் - மணஞ்செய்தருள், என்று - என்று சொல்லி, வண்டிமிர்தார்ப்புயன் - மனு. (அ)

கலி விருத்தம்.

அசும்புபொன்னாரமுமாரமாலையும்
விசும்பெலாம்விலைகொள்வெண்டுகிலுஞ்சாந்தமும்
ஒசிந்தநுண்ணிடைச்சதரூபையொள்ளிழைப்
பசுந்தொடைபுனைகுழற்பாவைக்கீந்தனள்.

ஆரமாலை - முத்துவடம், சதரூபை - ஸ்வாயம்புவமநுவின்மனைவி (கூ)

அங்கிருந்தவனொடுமரிவைவைகுறப்
பொங்கெழின்மாடமார்பொருவிறன்னகர்
சங்கவெள்வளைச்சதரூபையோடுவெண்
டிங்களங்குடைமனுச்சென்றுமேயினான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன். (க0)

அழிவில்பல்வேள்விகளாற்றுபூழிநாள்
கெழுபதோபொன்றெனவியைந்தவெல்லையுஞ்

செழுமலர்த்துளவினான்சீர்நவின்றபார்
முழுவதும்புரந்தனன்மொழிந்தவேந்தனே.

ஆற்றுப - செய்து. (௧௧)

அருந்தவன்மொழிந்தவம்மனுவின்கன்னியைச்
சுரும்பிமிர்பைந்தொடைசூட்டிவேட்டபின்
கருங்கயனெடுங்கணாள்கலவிவேட்கிலன்
பெருந்தவமீட்டுவான்பெட்பினென்பவே.

வேட்டபின் - மணஞ்செய்தபின்பு, கலவி-புணர்ச்சி, வேட்கிலன்—விரும்பிலன்.

தகைமலிபாசடைத்தண்ணந்தாமரை
முகிழெனமுகிழ்ந்துமுத்துரிஞ்சுமென்முலை
அகிலுணவிரிகுழலணங்குமாதவன்
நுகர்வனகாதலினுகர்ந்துநோற்பளால்.

பாசடை — பசுமையாகிய இலை, முகிழ் - அரும்பு, முகிழ்ந்து - குவிந்து, நுகர்வன - உண்பன. (௧௨)

ஒழுகரித்தடங்கணாளொழுக்கங்கண்டுவந்
தெழுதருஞ்செவ்விசீற்றிருந்தவீர்ங்கதிர்
முழுமதிமுகத்தினைமுனிவனோக்கிநீ
விழைவதென்றருகுவல்விளம்புகென்றனன்

செவ்வி-அழகு, ஈர்ங்கதிர்-குளிர்ந்தகிரணம், விழைவது-விரும்புவது. (௧௩)

புனையுமோரில்லினிற்புனிதநின்னொடு
நனிபுணர்ந்தன்புசெய்நலஞ்சிறந்தெழில்
கனிமொழிமகப்பெறுகாதலேனென
மனையவள்கூறலுங்கேட்டமாதவன்.

புனித - பரிசுத்தனே, மகப்பெறுகாதலேன் - குழந்தையைப் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடையேன். (௧௪)

ஓட்டறுபசும்பொனாலுருவுவாய்ந்தது
சேட்டிளங்கதிருறழ்செக்கர்மாமணிச
சூட்டதுநிலத்தோரணந்தது
வேட்டதுவிமானஞ்செய்தனன்.

இளங்கதிர் - பாலசூரியன், செக்கர்மாமணி - மாணிக்கம், சூட்டது - சிகரத்தையுடையது. (௧௫)

திருமணிதெளித்தெனத்திகழுந்ரவாம்
விரைமலர்வாவிகள்விளிம்படுத்தது
மரவமுங்குருந்தமுமகிழுஞ்சாந்தமும்
குரவமுங்கமழுஞ்செய்குன்றுஞ்சேர்ந்ததால்.

நீர - நீர்களையுடையன, செய்குன்று - செயற்கைக்குன்று. (௧௬)

அன்னமும்பூவையுங்கிளியுமார்ப்பது
மின்னிடையரம்பையரீட்டமேயது
பன்னுதுப்புரவுகன்பலவும்பட்டது
பொன்னுலகத்தினும்பொலிவுபெற்றதால்.

ஆர்ப்பது - சத்திப்பது, மேயது - பொருந்தியது, துப்புரவுகள் - நுகர்தற்குரியன, பட்டது - உண்டானது. (௧௮)

தீவியமலர்களுந்தெய்வச்சாந்தமும்
நாவியும்யோசனைநாறுகின்றது
பூவிரியமளியும்பொன்செய்பூண்களும்
ஆவியந்துகில்களுங்கழுமியார்ந்ததால்

திவ்வியம் - தீவியம் என்றாயிற்று, (அற்புதமான) நாவி - கஸ்தூரி, அமளி-படுக்கை, கழுமி - பொருந்தி. (௧௯)

எழுவுறழ்தோளிமையோர்கடம்மொடும்
எழுநிலத்தவர்களுமேத்துஞ்சால்பின்
தெழுமினவெனவெழிலிலகவான்மிசை
எழுகதிர்மணிசெயேழ்நிலைபொலிந்ததால்,

சால்பு - மேன்மை. (௨0)

இத்திறந்திகழுமானத்திலேறநீ
தத்துதெண்டிரைவிந்துசரசுமூழ்கென
மெய்த்தவக்கருத்தமன்விளம்பமெல்லியல்
அத்தகைமடுவினீராடினாளரோ.

மானம் - விமானம், விந்துசரசு - ஓர்மடு (௨௧)

ஆங்குவந்தரம்பையரளவிலாதவர்
தேங்கமழ்மாலையுஞ்சார்ந்துஞ்செல்வமும்
பூங்கதிர்க்கலன்களும்புனையச்செல்விபோல்
வாங்குநுண்ணிடையவள்வயங்கினாளரோ

செல்வி - திருமகள், வாங்கும் - வளைந்த (௨௨)

அன்னதோர்விமானமேலலர்ந்தபூந்தொடை
இன்னிளவேனிலானிவன்கொலோவென
நன்னலங்கனியுருக்கொண்டுநற்றவன்
மன்னினன்மனைவியுண்மகிழ்ச்சிகூரவே.

இளவேனிலான் - வசந்தகால மன்மதன். (௨௩)

வேறு.

விரைமலர்ப்பகழிவென்றிகொள்காமன்
உருவநற்றவனொடுற்றொருகோடி

அரமடந்தையராடைந்தனர்போற்ற
மருவிரிந்தகுழன்மாதுமகிழ்ந்தாள்.

மலர்ப்பகழி - புஷ்பபாணம், அடைந்தனர் - அடைந்து, (முற்றெச்சம்). (உசு)

பொன்றயங்குபுளிநங்கள்பொலிந்து
துன்றுகன்னிநதிதுன்னியிளந்தண்
டென்றலங்குழவிசென்றெதிர்கொள்ள
மன்றல்கூர்மலயமால்வரைசாரும்.

புளிநங்கள் - மணற்குன்றுகள், மன்றல்கூர் - வாசனைமிகுந்த, மலயமால்வரை - பொதியமலை. (உரு)

கங்கையாற்றடைகரைத்தலைசேரும்
மங்குறேய்கனகமால்வரையெய்தும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிமண்டிலமேவும்
திங்கண்மண்டிலமணந்துசிறக்கும்.

கநகமால்வரை - மேருமலை, பரிதிமண்டிலம்-சூரியமண்டிலம், திங்கள்மண்டிலம்-சந்திரமண்டிலம், மணந்து - பொருந்தி. (உசு)

வண்ணமாமலர்கொண்மானதவாவி
நண்ணுநந்தனவனத்துநடக்கும்
கண்ணெகிழ்ந்துதுளிகற்பகநீழல்
விண்ணின்மாதரொடளாய்விளையாடும்.

மாநதவாவி - மாநஸஸரோவரம், கண்ணெகிழ்ந்து - தேன்சுரந்து, அளாய் - கூடி.

எண்டவிர்ந்தபகலித்திறனுக
வண்டுகோடிசெறிவாரொலிகூந்தற்
றெண்டைவாய்வனிதைதோணலமாறு
துண்டமாதவனுவந்தனனம்மா.

எண்டவிர்ந்தபகல் - அளவிறந்தநாட்கள். (உஅ)

காதல்கூர்தருகருத்தமனிவ்வா
றூதுவண்டுநறவுண்டுசெறிந்த
கோதைநங்கைவளர்கொங்கைமுயங்கா
மாதரொன்பதின்மர்வந்துபிறந்தார்.

முயங்கா - தழுவினதனால். (உகூ)

வந்துமங்கையர்வளர்ந்திடுநாளின்
கொந்துலாவுவனமேசெலவுட்கொள்
அந்தமாதவனுளத்தையறிந்து
சிந்துநீர்விழிமடந்தைதெரிப்பாள்.

கொந்து - பூங்கொத்து. (௩0)

துன்னுகானடைவுநீதுணிவுற்றால்
கன்னிமார்கள்கணவர்க்குரியாரால்

என்னையீங்கினிதளிப்பவர்யாரே
பன்னுமாதவவெனப்பரிவுற்ருள்.

கானடைவு - காடடைதல், அளிப்பவர் - காப்பவர். (௩க)

மனைவிசொற்றதனைமாதவன்கேளா
இனையலுன்னெறிவ்வயிற்றினுதித்துப்
புனிதமானனிபுரந்திடுமென்னுக்
கனிபடுங்கிளவியோடுகலந்தான்.

கேளா - கேட்டு, இனையல் - வருந்தாதே. புனிதமால் - பரிசுத்தனுகிய திருமால், கனிபடுங்கிளவி - கனிபோலுமின்சொல்லையுடையவள் (௩௰)

படர்ந்தவாலினதுபாசிலைமீதே
கிடந்தபைங்குழவிகேழ்கிளர்செந்தீர்
தடஞ்சினைத்தருவினுற்றதுபோல
மடந்தையரல்வயிறுமன்னியுதித்த.

பாசிலை - பச்சிலை, கேழ் - நிறம். (௩௩)

கவிநிலைத்துறை.

தபனன்போலொளிதகைந்தநல்விமானமேலிவர்ந்து
விபுதரேத்திடவிரைமலர்க்கிழவனுங்கெய்தி
உபயவெண்மதியுண்டுகொலெனவுசித்தவற்குக்
கபிலனென்றுபேர்கழறினன்பயந்தவர்களிப்ப.

தபனன் - சூரியன், இவர்ந்து - ஏறி, விபுதர் - தேவர், மலர்க்கிழவன் - பிரமன், உபயம் - இரண்டு, பயந்தவர் - பெற்றவர். (௩௪)

மறைவடித்துணர்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்க்
கிறைவளைக்கைநின்புதல்வியர்தமைவழங்கென்று
நறைமலர்ப்பொருட்டுறைபவனுரைத்தனனடந்தான்
அறிவினிற்றிகழ்கருத்தமனத்திறம்புரிந்தான்.

மறைவடித்துணர்—வேதங்களைத்தெளிந்துணர்ந்த, வழங்குளன்று—கொடுவென்று, உரைத்தனன் - சொல்லி, (முற்றெச்சம்.) (௩௫)

கத்திகைக்குழற்கலையினைவழங்கினன்மரீசிக்
கத்திரிக்கநசூயையைக்கொடுத்தனனலங்கல்
முத்துரிஞ்சியமுகிண்முலையருந்ததிதன்னை
மெய்த்தவத்தினின்மேம்படுவசிட்டனுக்களித்தான்.

கத்திகை - பூமாலை. (௩௬)

இங்கிராதினியிட்டிடையெனப்பணைத்தெழுந்து
மங்குறேய்வடவரையெனவளரிளங்கொங்கைத்
திங்கள்வாணுதற்சிரத்தையைத்தேங்கொள்பூங்கண்ணி
அங்கிராவெனுமருமறையந்தணற்களித்தான்.

இட்டிடை - சிற்றிடை. (௩எ)

அவிநுகர்ந்தவளெனப்பெயர்பெற்றவோரணங்கைப்
புவிவழுத்தியபுலத்தியற்களித்தனன்புலகற்
குவரியின்னமுதூறுசொற்குரும்பையேபோலும்
குலவுவெம்முலைக்கதியெனுமடந்தையைக்கொடுத்தான்.

உவரி - கடல். (௩அ)

பள்ளவாரிதிபட்டசெம்பவளவாய்ப்பசைக்
கிள்ளைமென்மொழிக்கிரியையைக்கிருதுவுக்களித்தான்
அள்ளியாரிருளயிலும்வெள்ளலர்கதிர்த்திங்கட்
பிள்ளைவானுதற்கியாதியைப்பிருகுவுக்கீந்தான்.

பள்ளம் - ஆழ்ந்த, அயிலும் - உண்ணுகிற. (௩௯)

சிறுமருங்கினியிறாசிறுமென்பபோற்றேறனுண்
பறவையார்ப்புறப்பாயிருளொழுகுவார்குழன்மேல்
நறைவிரிந்ததண்மலர்புனைசாந்தியைநான்காம்
மறையின்பேர்பெறுமறையவற்களித்தனன்மாதோ.

தேறனுண்பறவை - வண்டு, நான்காமறையின்பேர் பெறுமறையவன் - அதர்வணாசாரியன். (௪0)

கலிவிருத்தம்.

உந்துதெண்டிரையிளைத்துருகவொண்சுடர்
சிந்துசெங்கதிர்புரைதெய்வத்தாமரை
அந்தணனிழல்வருமண்ணன்மாதவன்
மைந்தனைவணங்கினன்வழுத்தளமேயினன்.

செங்கதிர் - சூரியன், தாமரையந்தணன் - பிரமன், நிழல் -சாயை, வணங்கினன்-வணங்கி, (முற்றெச்சம்) மாதவன்மைந்தன் - கபிலன். (௪௧)

சீரிளம்பரிதிசெம்முளரிசேர்ந்தென
ஆரழலாழியுற்றலங்குசெங்கையாய்
கூருமன்பினர்மனங்குறித்ததல்லதை
ஓருருவுண்டுகொலுனக்குநாடினே.

செம்முளரி - செந்தாமரைமலர். (௪௨)

உமிழுநூல்சிலம்பியாங் குண்ணுமாறுபோல்
இமிழ்கடலுலகெலாமெழில்கொளுந்தியம்
கமலநாண்மலரிடைக்காட்டியுண்ணுதி
அமலநின்னிலையையாரறியவல்லரே.

சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி, இமிழ் - ஒலிக்கின்ற. (௪௩)

ஓருருக்கொடுசிலம்படைத்தியொள்ளிதின்
சீருருக்கொடுதனிப்புரத்திசெந்தழற்

பேருருக்கொடுநனிதுடைத்திபேதையேன்
நாருருக்கொடுநினைநவிற்றற்பாலனே.

புரத்தி - காக்கிறாய், துடைத்தி - அழிக்கிறாய், நார் - அன்பு. (௪௪)

என்றுபற்பலபுகழ்ந்தேத்தவான்மழைக்
கன்றெனத்திகழ்தருகபிலன்கூறுவான்
துன்றுவெண்டிரைக்கடல்சூழும்பூமிசை
நன்றறிகருத்தமநானுதித்தது.

பூ - பூமி. (௪௫)

மல்கியதீயபொய்ம்மதங்களாற்பல
அல்லனீளார்கலியழுந்துவார்களை
ஒல்லையிற்சாங்கியயோகவோடத்தால்
எல்லையில்வீடெனுங் கரையிலேற்றுவான்.

அல்லல் - துன்பம், ஆர்கலி - கடல். (௪௬)

அன்னையுமுத்திசென்றடையநன்னெறி
பன்னுவன்மாதவநீயும்பற்றுவிட்
டென்னுருமனத்தினிலினிதுநாடியே
துன்னுதிவீடெனச்சொல்லினனரோ.

நன்னெறிபன்னுவன் - தத்துவோபதேசம்செய்வேன் (௪௭)

சொல்லியகபிலனைச்சூழ்ந்துதாடொழாக்
கல்லலைவனத்தினிற்கருத்தமன்னடந்
தில்லறந்துறந்தெழிற்றவமியற்றுபு
நல்லதோர்முத்தியினண்ணினனரோ.

தொழா - வணங்கி, கல்லலை - மலைகளடர்ந்த, இயற்றுபு - செய்து (௪௮)

அகங்குழைந்தன்னையுமாங்குக்கைதொழா
நுகர்ந்தனமீளவுநுகர்ந்துபல்பகல்
இகந்தனவீறில்வீடெய்துமாறினிப்
புகன்றருள்வாயெனப்புதல்வற்போற்றினாள்.

நுகர்ந்தன - அநுபவித்தவற்றை, இகந்தன - கழிந்தன. (௪௯)

பார்முதிர்பனிக்கடல்பருகுநுண்டுளிக்
கார்முகிலெனத்திகழ்கபிலன்கட்கடை
ஆர்தருமின்னருளலையெறிந்திட
மூரல்வாண்முகத்தினன்மொழிதன்மேயினன்.

பார் - கற்பாறை, மூரல் - சிரிப்பு. (௫0)

பனிபடுதிரையெழுபரிதிகண்டுசூழ்
கனியிருளிரிவதுகடுப்பக்கட்டமை

வினையிருளிரிதரவிளங்குமென்னைநீ
நினைதரின்மேவுறுநிகரின்முத்தியே.

பனிபடு - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கனியிருள் - மிக்கவிருள், இரிவதுகடுப்ப - ஓடுவதைநிகர்ப்ப. (௫௧)

கலைபயின்றுயிர்க்கெலாங்கருணைசெய்துறை.
அலகிலாவறிஞர்பாலன்பினோடுபோய்க்
குலவுதன்முத்தியிற்குறுகக்கோதகன்
றிலகுநன்னெறியதாயியையுமென்பவே.

அறிஞர் - ஞானிகள், குறுக - சேர. (௫௨)

ஈசனும்வேறியங்குயிரும்வேறெனா
நேசமுற்றெனைநினைப்பவற்குமீசற்கும்
பேசுபல்லுயிர்க்குமோர்பேதமில்லெனும்
மாசிலாதவற்கும்வந்தொன்றுமுத்தியே.

எனா - என்று. (௫௩)

தந்தைநற்றாய்தம்பிதம்முன்றானென
மைந்தர்கண்முதலினோரென்னவைகுவேன்
சிந்துசெங்கதிர்ச்செழும்பொன்னிற்செய்தசிர்
நந்தலிலாதநற்பணிகள்போலவே.

தம்முன் - தமையன், பணிகள் - ஆபரணங்கள். (௫௪)

என்னுருப்படிமிசையினிதினாடுவோன்
துன்னியசெல்வங்கடுய்ப்பன்றுய்த்தபின்
பன்னுவெங்கூற்றினாற்பயமுறானவன்
மன்னுமென்மலரடிமருவிவைகுவான்.

படி - பூமி, நாடுவோன் - தியானிப்பவன். (௫௫)

கூறெயிற்றாடலங்கூற்றங்கொல்வதும்
கார்மழைபொழிவதுங்கதிரெறிப்பதும்
மாருதமுளர்வதும்வாரிநிற்பதும்
ஆரழல்சுடலுமென்னாணையாகுமால்.

ஆடல் - வெற்றி, உளர்வதும் - சஞ்சரிப்பதும். (௫௬)

எத்திறத்தாயினுமென்னையேமனம்
வைத்திடின்வல்வினைமாயுமாறிலா
முத்திவந்தெய்துமான்முறையிற்றோன்றிய
தத்துவந்தெருளினுஞ்சாருமுத்தியே.

எத்திறத்தாயினும் - எவ்வகையாலாயினும். (௫௭)

என்னலுந்தத்துவமியம்பல்வேண்டுமென்
றன்னநேர்மென்னடையன்னைகூறலும்
பன்னுவல்கேளெனப்பகர்தன்மேயினான்
கன்னியந்துளவணிகபிலனென்பவே.

பன்னுவல் - சொல்வேன். (௫அ)

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து கபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருத்தம்—உ௨௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

கபிலர் தத்துவ முறைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒலிமுதலாயவைந்துமோங்கியபூதமைந்தும்
மலியுமிந்திரியங்கள்பத்துமனமுதனான்குமாக
நலமிகுநான்காறுநவையறுகாலத்தோடும்
இலகியதத்துவங்களியைந்திடுமையைந்தென்றே

நான்காறு - இருபத்துநான்கு, ஐயைந்து - இருபத்தைந்து. (௧)

மதியொடுவாக்குக்கெட்டாமாயவனருளினாலே
துதியுறுமாயைதன்னிற்றோன்றியமகானினின்று
விதியுறுகுணநகண்மூன்றுமேவிமூன்றெனன்னச்சோநது
கதியுறுமகங்காரந்தான்கவினவந்துதித்ததன்றே.

மதி - மனம், மகான் - மகத்தத்துவம், கவின - அழகாக, (௨)

புகன்றராசதத்தினோடுபொருந்தகங்காரந்தன்னில்
பகர்ந்தவிந்திரியங்கள்பத்தும்புந்தியும்பிராணன்றானும்
திகழ்ந்தசத்துவத்தினோடுசேரகங்காரத்தாசை
அகன்றமர்மனமும்வந்தங்கன்பொடுமுதித்தவன்றே

பகர்ந்த - சொல்லப்பட்ட; அகன்ற - நீங்கின. (௩)

உரைதருசிறப்புவாய்ந்தமன்முதலாகவோங்கு
கரணநான்கினுக்குப்பாசநேசர்நற்காமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தவநிருத்தனநந்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசுதேவனுமரபின்மன்னோ-

உரைதரு - சொல்லப்பட்ட, மணி - நீலமணி, புரை-நிகர்த்த, செய்யமரை மலர்-செந்தாமரைமலர். (௪)

மனமெழிற்புந்திநற்சீர்மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவற்றியைந்துநாளுமிலங்கதிட்டானதேவர்
பனிவருகதிரோன்வேந்தன்பவர்சடையுருத்திரன்றன்
நினைவுறுசீவனென்றேநிகழ்த்துவர்மரபின்மாதோ,

பவர் - நெருங்கின. (ரு)

சொற்றதாமதத்தினோடுதோய்ந்துறுமகங்காரந்தான்
பெற்றநல்லொலியின்வந்துபிறந்தனசெவியும்வானும்
உற்றவானெழுந்தவூற்றினுதித்தனவளியுந்தொக்கும்
குற்றமில்வளியின்வந்துகுலாவியதுருவமாதோ.

ஊற்றின் - பரிசத்தில், தொக்கு - மெய், வளி - வாயு. (சு)

உருவினிற்கனலுங்கண்ணுமுதித்தனகனலின்வந்து
மருவியசுவையிற்றோன்றிவயங்கினபுனலுநாவும்
பெருகியபுனலினின்றும்பிறந்தநன்னாற்றந்தன்னின்
இருநிலமூக்குத்தன்னோடிலங்குறவுதித்ததன்றே.

கனல் - தீ, நாற்றம் - கந்தம். (எ)

ஒலியினையோங்குவானுமூற்றினைவளியுமொன்றிப்
பொலிதருமுருவைத்தீயும்புகல்வருசுவையைநீரும்
நிலைபெறுநெஞ்சைமண்ணுநீங்கலாவண்மையோடு
குலவுநல்லுரிமையாயகுணமெனப்பொலிந்துதோன்றும்.

உரிமை - உரித்தாந்தன்மை. (அ)

செவியொலிகளுநற்றொக்குச்சேர்பலவூறுஞ்செங்கண்
நவையறுமுருவம்யாவுநாவருஞ்சுவைகளாறும்
கவினீண்மூக்கிதென்னக்கருதுமிந்தியதிறனும்
புவியுறுகுணங்களென்னுமணங்களும்பொருந்துமன்றே.

நவை - குற்றம். (கூ)

கருதுகண்செவிநாமூக்குக்கதுவுறுதொக்குவாக்கு
வருசெங்கைகாலிலிங்கங்குதமிவைமருவுந்தெய்வம்
பரிதிநற்றிசைநீர்வேந்தன்பரிப்பெயர்த்தேவர்திண்கால்
விரிதழல்விண்ணின்வேந்தனுபேந்திரன்விரிஞ்சன்கூற்றே.

கதுவுறு - பற்றுகிற, இலிங்கம் - கோசம், (ஆண்குறி) பரிப்பெயர்த்தேவர்-அசுவினிதேவர், உபேந்திரன் - விஷ்ணு. (க0)

பண்டைநான்மறைக்குமெட்டாப்பராற்பரனருளினானன்
கெண்டகுதத்துவங்களிலங்குபொன்னுருவமாகி
வெண்டிரைநீரிலண்டமாகவேவிளங்கவந்த
அண்டத்துள்விராட்டுவந்துற்றடல்கொடுவளர்ந்ததன்றே.

அண்டம் - முட்டை. (கக)

புலன்கள்பத்தகங்காரஞ்சேர்புந்திநன்மனமிவற்றோ
டிலங்கதிட்டானதேவரியைந்துறவெழுந்ததில்லை
துலங்கெழுவிராட்டுமற்றைச்சொல்லியசித்தத்தோடு
நலங்கிளர்சீவன்வந்துநண்ணவாங்கெழுந்ததன்றே.

நண்ண - பொருந்த. (௧௨)

உடம்பெனப்படுவதம்மவொன்றினுக்கொன்றுதோன்றி
மிடைந்துறுதத்துவத்தின்குழுவினல்விளைந்தாகும்
அடைந்ததத்துவங்களெல்லாமன்றியேநிற்பதேது
தொடர்ந்துமற்றதனைத்தானேயுயிரெனத்துணிவர்மாதோ.

மிடைந்துறு - நெருங்கின (௧௩)

பொய்வகையாகுமாயைப்புணர்ப்பினுற்பட்டதன்றி
மெய்வகைதெரியநாடின்மேவருகுணனுமில்லை
செய்வினையொன்றுமில்லைசெலவில்லைவரவுமில்லை
உய்வதோருணர்வாயந்தவுள்ளுயிர்க்கோரின்மாதோ.

உய்வது - பிழைப்பது, ஓரின் - ஆராயின். (௧௪)

புனலுறுவிதிர்ப்புத்தண்ணம்புனல்வயிற்றோன்றுகின்ற
பனிமதிமேலதாக்கிப்பகர்வதோர்பான்மைபோல
மனமுதலாகிநின்றமாட்சிசால்கரணந்துற்ற
வினையினையுயிர்மேலேற்றிவிளம்புவர்புனைந்துமன்னோ.

விதிர்ப்பு - அசைவு, (சலநம்). (௧௫)

உரைத்திடுகனவுபோலவுபாதிபொய்யாகுமென்றும்
விரித்தமூன்றவத்தையுள்ளும்விளங்குவன்புருடனென்றும்
திருத்தியவறிவிற்றேறித்தேர்ந்துகொண்டிருப்பான்முத்தி
தரித்திடுமும்மையாயதனுவொரீஇயடைவானென்றான்.

உபாதி - அவஸ்தை, புருடன் - ஆன்மா, மும்மையாயதநு - ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணங்களாகியமூன்றுசரீரங்கள். (௧௬)

உண்ணெகிழ்ந்துருகவிங்ஙனுரைத்ததுகேட்டவன்னை
மண்ணினின்மணமுநீரின்மருவுறுசுவையும்போல
நண்ணியமாயையோடுநனிகலந்தோனைத்தேர்ந்திங்
கெண்ணுவதெங்ஙன்மாயையெப்பரிசொருவுமென்றாள்.

நனி - மிகுதியாக, ஒருவும் - நீங்கும். (௧௭)

என்றலுங்கபிலன்சொல்லும்யாதினுமியைபுநீத்து
நின்றமாதவத்தினோர்பானீங்கலாதுறைந்தென்சீர்த்தி
நன்றவர்மொழிதல்கேட்டானவிற்றரும்பத்தியோகம்
ஒன்றுறுமொன்றுங்காலத்துற்றிடுஞானமாதோ.

இயைபு - சம்பந்தம், (பற்று), ஒன்றுறும் - அடையும். (௧௮)

அரணியிலனல்வந்துற்றவ்வரணியையழிப்பதேய்ப்பக்
கருதியஞானம்வந்துகலந்துறுமுபாதிநீக்கும்
புரிதுயினீத்தோன்றன்பாற்பொருந்திடாக்கனவுபோற்பின்
உரைசெயுமாயைசேராதுண்மையையுணரலாமால்.

அரணி - தீக்கடைகோல். (௧௯)

விழுச்சிறப்புடையவூழின்வினைவகையறியமாட்டான்
அழித்திடுமாசைப்பௌவத்தளறெழவிழுந்துமூழ்கி
இழைத்தனன்யானேயென்னவெண்ணியதிறத்திஞலே
தழைத்திடுவினைகளெல்லாந்தன்னைவந்தடையாநிற்கும்.

விழுச்சிறப்பு - மேலானசிறப்பு, பௌவம் - கடல். (௨0)

அந்தரமீதுகாற்ருலருங்கதியடையாநின்ற
கந்தரங்காற்றிஞலிக்கதியெனக்கருதாதேபோல்
இந்திரன்வேதஞதியிமையவராஹும்வெல்லா
வெந்திறற்காலந்தன்ஞல்விளைந்தனவினையென்ருரான்.

கந்தரம் - மேகம். (௨௧)

இருவினைக்குறும்புதீர்ப்பானெனதுநானவிற்றல்வேண்டும்
வருவவந்துறுமென்றெண்ணூஉவைகுறல்வேண்டும்பெற்ற
ஒருவலனுவப்பவேண்டுமுயிர்க்கெலாமிரங்கல்வேண்டும்
தருமலிகானந்தன்னிற்றனித்தினிதுறையல்வேண்டும்

எண்ணூஉ - எண்ணி. (௨௨)

கலைமதிமுகமுஞ்செய்யகமலலோசனமுங்காமன்
சிலைபொருநுதலுஞ்செக்கர்சிறந்தவொண்பவளவாயும்
மலர்துழாயலங்கன்மார்பும்வலம்புரிபொறுத்தகையும்
இலகுபொற்ருளுமாகவென்ஞருக்கருதல்வேண்டும்.

செக்கர் - செந்நிறம், துழாயலங்கல் - துளசிமாலை, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு, (பாஞ்சஜந்யம்). (௨௩)

இழைத்திடல்வேண்டும்யோகம்யோகநன்றிழைத்தாஞயின்
பழுத்திடத்தழலிற்சுட்டபசுஞ்சுடர்க்கனகம்போலத்
தழைத்தெழுகின்றவுள்ளந்தன்னுழைப்பற்றிநின்ற
அழுக்கறுமற்றகாலத்தமலனையறியலாகும்.

இழைத்திடல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும். (௨௪)

புல்லெறும்பாதியாகப்புகல்சராசரங்களெல்லாம்
சொல்லிடிஞென்றிஞென்றுதுலங்கதிசயத்தவாகும்
எல்லையிலவைகடம்மினிலங்கதிசயத்தஞவான்
நல்லநூற்பொருள்கடேர்ந்தொண்ஞானமிக்குயர்ந்தநல்லோன்.

அதிசயத்த - உயர்ந்தன. (௨௫)

தன்னைத்தானறியானுயிற்றலைத்தலைத் துன்பஞ்சாரா
மின்னெனத்தோன்றிவீயும்யாக்கைகள்பலவுமேவும்
என்னதோர்யாக்கை தன்னையெடுப்பினுமெடுத்துநின்ற
அன்னதோர்யாக்கைநீங்கலாற்றலனுசைகூரும்.

தலைத்தலை - இடந்தோறும், சாரா - அடைந்து, வீயும் - அழிகின்ற. (உரு)

கலிவிருத்தம்.

விழைவெனப்படுகின்றதுமென்மெல
அழலவிர்ந்தசனனத்தரும்பிமெல்
மழலைமாதர்மருங்கிற்படர்ந்துபைங்
குழவிமீதுகொழுந்துவிட்டோங்குமால்.

விழைவெனப்படுகின்றது - ஆசையெனப்படுவது. (உஎ)

குழனரைப்பவெண்கோத்தமுத்தாமென
எழில்படைத்தவெயிறிடைவீழ்தரப்
பழிபடைத்துடனுளிற்பழுக்கவும்
விழைவினுக்குவிளையுமிளமைபோம்.

எயிறு - பல். (உஅ)

உழுதுபலவளமுய்த்தமழவிடை
கிழவுபட்டிடிற்போற்றல்கெழீஇயதே
விழுமெய்யாங்குமுதிர்ந்திடின்வேட்டதன்
மழலைமாதருமைந்தரும்போற்றிலார்.

மழவிடை - இளவேறு, கிழவுபட்டிடின் - கிழத்தன்மையடைந்தால் (உகூ)

இம்பர்வாழ்வுழியீறிலதாகிய
உம்பர்வாழ்வதற்கொன்றுமியற்றிலன்
ஐம்பொறிக்கிரைதேடியலமந்து
வெம்புகின்றவெரிவிருந்தாவனுல்.

எரிவிருந்து - நெருப்புக்கு விருந்து. (௩o)

தீக்கண்சிந்துறச்சீறியமபடர்
வீக்கவந்துவிழியெதிர்பபட்டிடின்
ஆக்கைசோர்தரவாங்குப்படுந்துயர்
வாக்கினெங்ஙன்வகுத்துமொழிவதே.

யமபடர் - யமகிங்கரர், வீக்க - கட்ட. (௩க)

எண்ணில்யோசனையெண்பதத்தாருயிர்
நண்ணுகின்றவருநெறிநஞ்சுகால்
கண்ணநாய்க்குலங்கவ்வியுடற்றசை
உண்ணச்செல்வுழியூறுமற்றென்சொல்கேன்.

கால் - உமிழ்கின்ற. (௩உ)

பாறுகோடிபடாக்குருதிநீர்
ஊறுகின்றதன் னூனரிந்துண்டுபோய்
ஆறுகன்னலிற்செல்லுமழுலெனச்
சீறுகூற்றமுறுகின்றதென்புலம்.

பாறு - பருந்து, ஊன் - தசை. (௯௩)

சீந்துகின்றதெறுசினப்பாழிவாய்ப்
பாந்தளன்னவர்பற்றியலைக்குறக்
காந்துதீநரகாழ்ந்துகழிந்தபின
மாந்தர்மீளவும்வந்துபிறப்பரால்.

தெறு - கொல்லுகின்ற, பாந்தளன்னவர் - பாம்புபோன்றவர், அலைக்குற-வருத்த.

ஒளிகொணித்திலமொண்பவளச்செறு
விளையவித்தியதென்னநல்வீரியம்
தளிர்நிறத்தெழுதாய்கருவிற்பனித்
துளியிற்சென்றுபொருந்தித்துளக்குறும்.

செறு - வயல், வீரியம் - விந்து, பனித்துளியின் - பனித்துளிபோல. (௯௫)

ஒருமைந்துபகலினுடைநிறை
நீரின்வந்தெழுமொக்குணிகர்த்திடும்
எருலாய்வளர்ந்தீரைந்துவைகலின்
ஆருந்தூநிறவண்டம்பொருவுமால்.

மொக்குள் - குமிழி, அண்டம் - முட்டை. (௯௬)

ஒன்றுதிங்களினுற்றிடும்புன்றலை
சென்றதிங்களிரண்டினிற்றெண்டிசை
துன்றுகின்றசுடர்ப்பவளக்கிளை
வென்றசெங்கையுங்கால்களுமேவுறும்.

ஒன்றுதிங்கள் - ஒருமாதம். (௯௭)

மயிர்நகங்கண்மரீஇத்திங்கண்மூன்றினில்
செயிரில்கண்செவிமூக்குச்செறிவுறும்
இயலுமீரிருதிங்களினெல்லையின்
பயிலவாய்க்கும்பலவகைத்தாதுவே.

செயிர்இல் - குற்றமில்லாத, பலவகைத்தாது - சத்ததாதுக்கள், அவை - இரதம், இரத்தம், எலும்பு, சுக்கிலம், தசை, தோல், மூளையென்பன. நரம்புமாம். (௯௮)

அஞ்செனப்படுந்திங்களடைந்துழித்
துஞ்சலின்றிச்சுடுபசிதோன்றுறும்
எஞ்சிலின்றியியன்மதியாறினில்
பஞ்சிபோலுமொர்பையினகப்படும்.

துஞ்சல் - தூக்கம், எஞ்சல் - குறைதல். (௯௯)

திங்களேழினறிவுசிறந்தெழத்
தங்குதொலலப்பிறவிகடானுணர்ந்
திங்குத்தோன்றுமிடரினித்தீர்க்கென
அங்கைகூப்பியமலனையேத்துமால்

இங்கு - இந்தக்கருப்பத்தில், (இடர் - துன்பம்.) (சo)

குவிந்திருந்தமலத்திற்குளித்தெழாத்
தவழ்ந்துபல்புழுத்தன்னையரித்திடக்
கவிழ்ந்துசென்னிகிடப்பக்கவைஇவளைத்
தவிழ்ந்தபைங்குடரார்த்திடவார்ப்புறும்.

எழா - எழுந்து, கவைஇ - பற்றி, குடர் - குடல். (சக)

காய்தலுற்றகரிப்பிற்புளிப்பினில்
மேயதாயவுவர்ப்பின்மெலிவுறும்
ஏயதாய்ப்பசித்தீயினெரிந்திடும்
தாயருந்துவகொண்டுதளிர்ப்புறும்.

கரிப்பின் - உறைப்பினால், தளிர்ப்புறும் - வளரும். (சஉ)

உற்றதிங்களொருபதுசென்றிடின்
மற்றொர்மாருதம்வந்துதலைப்படாச்
சுற்றிச்சென்னிகீழாக்கிடத்தோன்றுமால்
அற்றைத்துன்பமறைவதற்கொண்ணுமோ.

மாருதம் - காற்று, (பிரசூதவாயு) தலைப்படா - கலந்து. (சங)

தோற்றஞ்செய்துழித்தொன்னிலமீதுளர்
காற்றுமேவக்கருவினிற்றோன்றிய
மாற்றிலாதமதிமறைந்தோவுற
ஆற்றில்யாவது மின்றியழுங்குமால்

தோற்றஞ்செய்துழி - பிறந்தபோது, உளர் - வீசுகிற, மதிமறைந்து - அறிவழிந்து, ஓவுற - நீங்க, அழுங்கும் - வருந்தும். (சச)

அறப்பெருய்முன்னருந்தவருந்துழித்
துறப்பவாடித்துயர்வுறவூர்வன
பறப்பவற்றிற்படருறமென்மெல
உறப்பெருதனவுள்ளிக்கலுழுமால்.

அருத்த - உண்பிக்க, படர் - துன்பம். (சரு)

ஆண்டுபத்துடனைந்துகழிவுறின்
காண்டகுந்திறற்காளையெனவெழீஇ
மாண்டநல்லெழின்மாதர்மணிவடம்
பூண்டுவிம்மும்புணர்முலைகாமுறும்.

மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, விம்மும் - பருத்த, புணர் - நெருங்கின, காமுறும் - விரும்பும். (சசா)

அம்பொற்றாதுகோதஞ்சிறைவண்டிமிர்
வம்புலாங்குழன்மாதரெனப்படும்
பைம்புன்மூசியபாழ்ம்பெருங்கூவலின்
நம்பிவீழுமவனிநகைப்பவே,

தாது - மகரந்தம், கோது - கிண்டுகிற, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, வம்பு - வாசனை, கூவல் - கிணறு. (சஎ)

வேதன்பெற்றதன்பெண்ணைவிரும்பியப்
பேதைமானுருக்கொண்டுபெயர்வுழிக்
காதல்கூர்கலையாய்த்தொடர்ந்தானெனின்
மாதர்வேட்கைமறுப்பவர்யாவரே.

வேதன் - பிரமன், பெயர்வுழி - போம்பொழுது, கலை - ஆண்மான். (சஅ)

பாற்கடற்றலைப்பட்டகொடுவிடம்
தோற்பவெங்கொலைசூழ்ந்துகுழைபொரு
வேற்கணார்விளையாட்டுவிலங்கினைப்
போற்றலாய்முதுமூப்புறப்பொன்றுமால்.

கடற்றலை - கடலில், பட்ட - உண்டாகிய, குழை - காதணி, பொரு-பொருகிற, பொன்றும் - இறக்கும். (சகூ)

பிறந்திறந்துநனிபடும்பேரிடர்
சிறந்தசங்கொடுபங்கயரேகைசேர்
நறுந்துழாய்புனைநம்பனறுங்கழல்
மறந்திடாமைமனக்கொளிற்றீருமே.

நனி - மிகுதியாக. (இ0)

புவியளந்தவன்பொன்னடித்தாமரை.
தவழுங்கங்கையந்தண்புனல்போன்மென
அவிர்சடாமுடிமீதுவைத்தன்றுகொல்
சிவனுமோர்சிவனாகித்திகழ்ந்தனன்.

புவியளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன், சிவனாகி - மங்களகரனாகி. (இக)

ஆய்ந்துவேள்வியரிறபவாற்றிடின்
ஏந்துகொங்கையரம்பையரின்னலம்
மாந்தியின்புற்றுவைகியதன்பயன்
வீந்தகாலையின்விண்வழுக்குற்றிடும்.

அரிறப - அரில்தப=குற்றமற, வீந்தகாலையில் - முடிந்தகாலத்தில், விண்வழுக் குற்றிடும் - சுவர்க்கத்தினின்றும் இழிவான். (இஉ)

கற்பமொன்றுகழியக்கழிந்திடும்
பொற்புவாய்ந்தபொன்னாடுபொற்றாமரை
நற்பெருந்தவனாடுநில்லாதென்றும்
நிற்பதாழியுனீள்பதமொன்றுமே.

பொற்பு - அழகு, பொற்றாமரை-நற்பெருந்தவன்நாடு - பிரமலோகம். (இங)

விளைவதோர்பயன்வெஃகலன்மாயவற்
களியினல்கியருமகமாற்றின்மீக்
கிளருஞ்செங்கதிர்மண்டிலங்கீண்டுபோய்
ஒளிகளுலுமுயருலசெய்துமால்

வெஃகலன் - விரும்பாதவனாய், மகம்ஆற்றின்-யாகஞ்செய்தால், செங்கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம், கீண்டு - பிளந்து, கனலும் - மிகுந்த. (௫௪)

காதல்விட்டுக்கருதியபேதமாம்
ஏதநீங்கினரெய்துவர்முத்தியின்
பேதமாகுமுபாசனைபெற்றிடின்
வேதனாயினுமீளவுந்தோற்றுமால்.

உபாசனை - உபாசித்தல், தோற்றம் - பிறப்பான். (௫௫)

ஆவிவேறெனப்பேதமறைந்திடும்
தேவர்மாதவர்தேர்சனகாதியர்
பூவினானொடும்போயடைந்தன்னவன்
மேவுஞான்றிவண்மீட்டுமுதிப்பரால்.

பூவினான் - பிரமன், மேவுஞான்று - உதிக்குநாளில். (௫௬)

மலத்திடைப்புழுப்போல்வளையாழிசூழ்
நிலத்துதித்துநிரயமுறநதொழில்
நலத்ததென்னநயப்பவர்ஞானமாம்
உலப்பினுண்மையையோர்ந்துணரார்களே.

வளை ஆழி - வளைந்தகடல், நிரயம் - நரகம், உலப்புஇல் - கெடுதியில்லாத. (௫௭)

சூட்டுநாகஞ்சுமப்பநிலத்தவர்
வேட்டவாறுநடப்பவிளங்கிழாய்
பாட்டுவண்டிமிர்பைந்துளவோன்பதம்
நாட்டமுற்றுநீநற்றவஞ்செய்தியால்.

சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை, நாகம் - ஆதிசேடன், வேட்டவாறு - விரும்பினவண்ணம். (௫௮)

மோகநீங்கிமுயல்வுறின்மாதவம்
ஆகமொன்றுதலின்றியபேதமாய்
மாகநாடர்வழுத்தவருசித்தோ
டேகமாகியிசைகுதிநீயென்றான்.

ஆகம் ஒன்றுதல் இன்றி - உடம்பெடுத்தலில்லாமல், மாகநாடர் - விண்ணுடர்.

என்றுகூறலுமேரிளமுல்லையை
வென்றமென்னகைமெல்லியறன்னுளம்
நன்றுதேறிநலங்கொளமிழ்திலைக்
கொன்றதீஞ்சொற்குமரனையேத்தினள்

முல்லை - முல்லையரும்பு, நகை - பல், கொன்ற - வென்ற. (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்துசெம்பவளநீலமால்கடல்கிளைத்தசேயப்பச்
சிந்துமொண்சுடரவாகித்திசைத்திசைவிரிந்தசெந்தோட்
டுந்தியங்கமலப்போதினுதித்துலகனைத்துமீன்றான்
தந்தைநீநுன்னைமற்றோர்தநயனென்றுரைக்கலாமே.

செந்தோடு-செவந்த இதழ், உலகனைத்தும் ஈன்றான்-பிரமன், தநயன்-புத்திரன்.

மின்வயிற்பிறந்தசோதிவெருவரவெயில்சூழ்குன்றப்
பொன்வயிற்பிறந்தகாந்திபொழிந்தசெங்கமலைகேள்வ
உன்வயிற்றோர்பாலெல்லாவுலகமுமிருப்பநீவந்
தென்வயிற்றிருந்தா யன்னவேழையேனெண்ணலாமே.

வெருவர - அஞ்ச, எண்ணலாமே - நினைக்கலாமோ. (௬௨)

பொலமுகடுடையக்கொற்றப்புனனெடுங்கடலினலைத்
திலமிசைக்கங்கைவெள்ளமெடுத்தவார்நெடுமுகுபொற்றாள்
மலரடிக்கமலம்பற்றிமணிநகைத்துவர்வாய்வைத்துக்
குலவுபைங்குழவிநீயென்குழவியென்றுணரலாமே.

ஆலத்திலை - ஆலிலை. (௬௩)

முளைத்தனையுலகுக்கெல்லாமுன்னநீநிலக்குஞாலம்
விளைத்தலுங்காத்தருளுமழித்தலும்விளையாட்டாமல்
அளிக்கடனினதுதன்மையறிகுநர்யாரேயென்று
வளைத்தளிர்ச்செங்கைகூப்பிவாணுதல்வழுத்தினாளால்.

அளிக்கடல் - கருணைக்கடல். (௬௪)

பவளநற்றுலாத்ததாகப்பானுலாமுத்திற்செய்த
தவளமாளிகைவிண்ணோங்கித்தயங்கியமனையுநெஞ்சம்
கவர்தருகடவுட்செம்பொன்விமானமுங்கமழ்பூங்காவும்
துவரவிட்டொருவித்தண்ணந்துறைநதியொன்றுசார்ந்தாள்.

துலாத்தது - கைமரத்தது, துவர - முழுதும். (௬௫)

மின்றிகழ்பசும்பொன்னாரம்வெண்டுகின்மாலைசாந்தம்
குன்றெனக்குவிந்தகோலக்குலமணியிவைகளுடாள்
கன்றுதேர்கறவையென்னக்கபிலன்மேல்வைத்தகாதல்
ஒன்றுமாங்ககன்றிலாளவ்வேடரித்தடங்கணாளே.

கறவை - கறவைப்பசு. (௬௬)

மரவுரியுடையளாகிவார்ந்துநெய்த்திருண்டமன்றற்
புரிகுழல்சடையதாகப்புகரறத்தவநன்காற்றிப்
பரண்டிக்கமலஞ்சேர்ந்தாள்பனிமொழிப்பவளச்செவ்வாய்த்
தெரிவைநல்யாக்கைதெய்வத்திருநதியாயிற்றம்மா.

வார்ந்து - நீண்டு, புகர்அற - குற்றமற. (௬௭

அட்டலுடையிலங்கைவேந்தனசைத்தனனெடுத்தகாலை
விடுசுடரொழுகுவெள்ளிவெண்டிரள்வீழ்ந்தாலாங்குச்
சுடர்மணியருவிக்குன்றந்தோன்றுறுதிசையின்வீங்கு
கடலிடன்கொடுப்பச்சென்றுகபிலன்வீற்றிருக்கின்றானல்.

அசைத்தனன் - அசைத்து, (முற்றெச்சம்). (௬அ)

இல்லையேமறுமையென்போரறிவிலாரிவர்கட்கிந்நூல்
சொல்லுதலாகாதுள்ளந்தூயவர்க்கியம்பல்வேண்டும்
நல்லுணர்வோரடுகேட்டோர்நண்ணுவர்துறக்கமென்று
ஒல்லையிற்கூறிமீட்டுமுரைப்பனம்மயிந்திரேயன்.

உள்ளம்தூயர் - மனந்தூயர், ஒல்லை - விரைவு. (௬௯)

இருநிலம்புகழுமன்னவென்றனனென்னலோடும்
அரசனும்விதுரன்கேட்டதென்னைகொலன்பினோடு
திருமுனிதெரித்ததென்கொறெரிதரவெனக்குநாடி
உரைசெயல்வேண்டுமென்றான்சுகமுனியுரைக்கலுற்றான்.

இருநிலம் - பெரிய உலகம், மண்ணுலகு விண்ணுலகு என்றலுமாம். (எ0)

கோதவாம்புலன்கள்வென்றுகுலவுநான்மறையோரென்று
சூதமாமுனிவன்சொல்லக்கேட்டலுந்துகளிலாத
தாதலர்வனத்திலுற்றுச்சவுனகாதியாக
மாதவம்புரிவோரெல்லாமகிழ்ந்தனர்பெரிதுமன்றே.

கோதவாம் - குற்றத்தைவிரும்புகிற, (குற்றமுடையனவாகிய), குலவு - விளங்குகிற, துகள் - குற்றம். (எக)

கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உ௬௪.

மூன்றாங்கந்தம் முற்றிற்று. 701

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நாலாங்கந்தம்.

முதலாவது

மரீசிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்.

—ஃ—

கருத்தமன்மகிழ்வினீன்றகருங்குழலியரைவேட்டோர்
திருத்தகுமரபுமுன்னருஞ் செப்பியருசியென்பான்றன்
அருத்திசெய்மரபுந்தக்கனணிதிகழ்மரபுஞ்செப்பென்
றுரைத்தலும்விதுரற்கன்போடுரைத்தனன்மயித்திரேயன்.

அருத்தி - ஆசை. (௧)

கலைமதியிரியவெல்வெண்கதிர்வளையேந்தியம்பொற்
கலையணிமாயனுர்திக்கமலாண்மலரிற்றோன்றும்
கலைமகள்கொழுநனல்குந்நாட்சிசான் மரீசிவேட்ட
கலையெனுமடந்தையீன்றாள்காசிபன்றன்னைமன்னோ.

வளை - சங்கு, பொற்கலை - பொன்னுடை, வேட்ட - மணஞ்செய்த. (௨)

பொன்னணிகுழையாண்மீட்டும்பூரணவானையீன்றாள்
அன்னவன்விரசனென்னுமருந்தவன்றனையுங்கங்கை
என்னுநன்னதியேயாகவியைகுவனினிதினென்று
பன்னுவிச்சுவகையானபைந்தொடிதனையும்பெற்றாள்.

பைந்தொடி - பெண். (௩)

அத்திரியாகந்தோய்ந்தவருளனசூயையென்பாள்
தத்தொளிகிளைக்குந்திங்கடனைகொடத்தாத்திரேயன்
தொத்துறுகனலிற்சீற்றந்துறுதுருவாசனென்னும்
மெய்த்தவர்க்கருவுயிர்த்தாள்விரைமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர்

ஆகம் - மார்பு, சீற்றந்துறு - கோவமிருந்த, கருவுயிர்த்தாள் - பெற்றாள். (௪)

விடுசுடரெறிக்குந்திங்கள்விரைமலர்விரிஞ்சனுகும்
படிசொறத்தாத்திரேயன்பாற்கடற்சேர்ப்பனுமால்
சுடர்விடுபரிதியன்னதூய்த்துருவாசனென்போன்
மடல்விழ்கடுக்கைவேய்ந்தமணியிடற்றீசனுமால்.

திங்கள் - சந்திரன், பாற்கடற்சேர்ப்பன் - வருணன், கடுக்கை-கொன்றைமாலை, மணி - நீலரத்நம், மிடறு - கண்டம். (௫)

என்னவுமுலகுக்கெல்லாமிறையவராகிநின்ற
முன்னவரிவற்குவந்துமுளைத்தவாறென்கொலீது
பன்னிடல்வேண்டுமென்னப்பாடல்சால்விதுரன்கேட்ப
நன்னர்நெஞ்சுவக்குமாறுநவிலுமான்மயித்திரேயன்

நவிலும் - சொல்லுவான். (௬)

மேவருமக்கட்பேறு வேண்டியோர்குன்றுநண்ணி
ஆவயின்மலரோற்போற்றியத்திரிதவஞ்செய்தானால்
பூவொடுபுணரிவெள்ளிப்பொருப்பெனுமிடங்களீங்கி
மூவருந்தோன்றினாரம்முழுத்தவன்முன்னர்மாதோ.

மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல், ஆவயின் - அவ்விடத்தில், வெள்ளிப்பொருப்பு - கைலாயமலை. (எ)

பாவியம்முனிவன்றாழ்ந்துபங்கயத்தொருவன்றனைக்
கருதிநற்றவஞ்செய்தேனீர்கண்ணுறலெவன்கொலென்று
அருமறைக்கிழவனீரினகத்திடைநினைக்கலுற்ற
ஒருவனேயாங்கள்வேறென்றுள்ளலென்றுரைத்தாரன்றோ

பங்கயத்தொருவன் - பிரமன். (அ)

இத்திறமியம்பியாங்களின்னுழையுதித்துமென்றார்
அத்திறமுரைத்தலானேயத்திரிதனக்குவந்து
முத்தொழிலியற்றுகிற்குமூவருமுதித்தாரென்று
மெய்த்தவமயித்திரேயன்மீளவும்விரிக்கலுற்றான்.

முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்பன. (௯)

அல்லியங்கமலம்பூத்தவாயிதழ்க்குவளைபோலும்
சில்லரிபரந்தவுண்கட்சிரத்தைசீரங்கிராவைப்
புல்லினனுசத்தியன்சீர்பொருந்தியவியாழந்தம்போ
டல்லுறழ்குழலிராதையாதியாநால்வர்ப்பெற்றாள்.

அல்லி - அகவிதழ், சில்அரிபரந்த - சிலரேகைகள் படர்ந்த, உண் - மையுண்ட, புல்லினன் - தழுவினான். (க0)

புலத்தியன்பொற்றார்மார்புபுணரவிபுக்குவென்பாம்
அலத்தகமணியுமஞ்செஞ்சீறடியன்னமன்னாள்
குலத்தமிழ்பயந்துதென்றற்கொழுந்துலாந்தண்ணஞ்சாரல்
மலைத்தலையமர்ந்தவண்ணன்மாதவன்றன்னையீன்றாள்.

அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு, தென்றற்கொழுந்துலாந்தண்ணஞ்சாரல் மலைத்தலையமர்ந்தவண்ணல் மாதவன் - அகஸ்தியன். (கக)

பின்னுமோர்பிறப்பினந்தப்பெரும்புகழ்ப்புலத்தியன்சீர்
மன்னுவிச்சிரவாவென்னுமாதவன்றன்னையீன்றாள்
அன்னவனளகைவேந்தையளித்தனனளித்தபின்னர்
இந்நிலம்வெருளப்பெற்றானிராவணன்முதலியோரை.

அளகைவேந்து - குபேரன். (க௨)

புலகனைமணந்தநீலப்புயல்புரைகரியகூந்தற்
கலவமாமயிலஞ்சாயற்கதிர்முலைக்கதியென்றோதும்
திலகவாணுதலாள்கன்மசிரேட்டனையாதியாக
உலகறிசிறப்புவாய்ந்தமூவரையுயிர்த்தாண்மன்னோ.

உயிர்த்தாள் - பெற்றாள். (க௩)

முருகுவாய்மடுத்துவண்டுமூசுபூந்தாமம்வேய்ந்து
பிருகுமாமுனிவன்வேட்டபிறைநுதற்கியாதியென்பாள்
இருவிசும்பேத்துதாதாவின்னருள்விதாதாவென்னும்
அருமறையவரொடம்பொற்றுமரையணங்கையீன்றாள்

முருகு - தேன், மூசு - மொய்க்கின்ற, பூந்தாமம் - பூமாலை, வேய்ந்து - சூடி. ()

கலிவிருத்தம்.

முனிவிகுபிருகுமாமுனியளித்தருள்
தநயர்களௌவியிருதவத்திறேனோர்கடாம்
வினையறவிளங்குபொன்மேருவீன்றருள்
வனிதைநயரிருவரைமணஞ்செய்தாரரோ

முனிவிகு - முனிவுஇ நீங்கோவந்தைநவென்ற. (கரு)

மாதராள்கியாதியைமகிழ்புவேட்டவவ்
வோதுதாதாவினிதுயிர்த்தமைந்தனும்
வேதனுவுணர்மிருகண்டுமெய்த்தவன்
காதலார்மகவுமார்க்கண்டனென்பவே.

மகிழ்புவேட்ட - விரும்பிமணஞ்செய்த. (கசு)

அறைந்திடுபுகழ்விதாதாவணைந்தசீர்
நிறைந்தபோழுகினுணியதிக்கன்பொடு
பிறந்தனன்பிராணனைப்பிராணன்பெற்றனன்
சிறந்தநற்றவமறைச்சிரசென்போனையே.

மறைச்சிரசு - வேதசிரஸ். (கஎ)

உறுபுகழ்க்கிருதுவைமணந்தவொண்டொடி
நறுநுதற்கிரியைநல்வயிற்றினமண்ணினார்
அறுபதினுயிரவருந்தவத்தினர்
மறுவறுசிறப்புடைவாலகில்லியர்.

மறுவறு - குற்றமற்ற, வாலகில்லியர் - பிரமாவின் மாநசபுத்திரருளொருவனாகிய கிரதுவுக்குப் பிறந்த அங்குஷ்டப் பிரமாணமுள்ள அறுபதினாயிரவர், இவர்சிறந்த தபோதநர். (கஅ)

வரம்பிலாமாதவவசிட்டன்வேட்டருள்
அருந்ததியென்னுமவ்வணங்குபெற்றனள்
திருந்தெழிற்சித்திரகேதுவாதியாம்
இருந்தவமுனிவரோரெழுவர்தம்மையே.

அணங்கு - பெண். (கக)

அதர்வணன்வரைமருளகலம்புல்கிய
ததைமலர்க்கருங்குழற்சாந்தியீன்றனள்
முதுமறைமுழுதுணர்ததீசியேமுதற்
புதல்வரோர்மூவரைப்புவிவழுத்தவே.

அகலம் - மார்பு, புல்கிய - தழுவிய. (உ0)

ஆதியின்மனுவினிற்றோன்றியாய்மறை
ஓதியருசியினைமணந்தவொண்டொடி
மேதகுவேள்வியம்புருடன்றன்னொடு
பேதைதக்கிணையெனுமணங்கைப்பெற்றனள்.

வேள்வியம்புருடன் - யஜ்ஞன். (௨௧)

நேரிழைமகட்கொடைநேர்ந்தநாளினில்
ஏரெழின்மகற்பெறினெனக்குநல்கென
ஓருரைநடத்தலினுதித்தமைந்தனாங்
கூரயில் வன்மனுக்கொடுத்தனன்பரோ.

மகட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தல், நேர்ந்த - சம்மதித்த. (௨௨)

நக்கபூந்தாமரைநங்கையாகிய
தக்கிணைவலம்புரித்தடக்கைமாயனும்
மிக்கவவ்வேள்வியம்புருடனைத்தழீஇ
மக்கள்பன்னிருவரைவயிறுவாய்த்தனள்.

நக்க - விளங்குகிற, வலம்புரி - பாஞ்சஜந்யம் என்னுஞ்சங்கு. (௨௩)

தோடவிழ்பசுந்தொடைத்தோடணுகியாம்
பாடல்சாலன்னவர்பரவைவெண்டிரை
ஊடெழுகதிரவரொப்பத்தோன்றினர்
மோடுகொள்காந்திமூவுலகுமொய்ப்பவே.

தோடு - இதழ், பசுந்தொடை - பசியபூமாலை, பாடல்சால் - பாடற்றொழிலிற்சிற
மோடு - பெருமை (௨௪)

அன்னபன்னிருவருமாதியாமனு
மன்னவன்காலம்வானவர்களாயினர்
சொன்னவக்காலம்மனுவிற்றோன்றினர்
பன்னகஞ்சுமந்தெழுபாலராயினர்.

வானவர்கள் — தேவர்கள். (௨௫)

தழைபுகழ்புனைமநுவேந்தித்தாரணி
விழைவொடுகாக்குநாள்விளங்குமாதவர்
எழுவரொன்றிசைக்குறுமுனிவர்யாரெனின்
மொழிதருமரீசியேமுதலினோர்களே.

தாரணி - பூமி. (௨௬)

கருதுமந்நாளரிகலையின்றோற்றமாம்
பொருவருவேள்வியம்புருடனன்னவன்
சுரபதியாகவுந்துன்னினனிந்த
உரைபெறுமறுவகையோருமாயனே.

அரிகலை - விஷ்ணுகலை. (௨௭)

கலிநிலைத்துறை.

தக்கன்மேவியபகுதிசெந்தாமரைமுகத்துச்
செக்கர்வானெழுதிங்களஞ்சிறுநுதற்றெண்ணீர்
மொக்குள்போலெழுமுகிண்முலைமுத்தவெண்ணூரல்
மக்களோரறுபதின்மரைப்பெற்றனண்மாதோ.

பகுதி - பிரகுதி, இவள்சுவாயம்புவ மநுவின்மகள். (உஅ)

அன்பினுற்பதின்மூவரையறத்தினுக்களித்தான்
இன்புறத்தழற்கடவுளுக்கொருத்தியையீந்தான்
தென்புலத்தவற்கொருத்தியைவழங்கினன்சிறந்த
கொன்பிறங்குபூங்கொன்றையாற்கொருத்தியைக்கொடுத்தான்.

கொன் - பெருமை, பூங்கொன்றையான் - சிவன், அறம் - தருமதேவதை. (உகூ)

உரைத்தநல்லறக்கடவுள்சேரொள்ளிழையவரில்
சிரத்தையென்றனள்சுவணவெற்பிணையெனத்திரண்டு
பெருத்தவெம்முலைமபித்திரிபசாதனைப்பெற்றாள்
அரத்தவேல்விழித்தயைவிளங்கபயனையுயிர்த்தாள்.

ஒள்ளிழையவர் - மாதர், (௩0)

சாந்திதந்தனள்சுகனையந்தளிர்புரைமேனி
ஏந்துவெம்முலைத்துட்டிசந்தோடனையீன்றாள்
வாய்ந்தநல்லெழிற்புட்டிபெற்றனண்மயன்றன்னைப்
பூந்துணர்க்குழற்கிரியையோகத்தினைப்பூத்தாள்.

தந்தனள் - பெற்றாள், பூந்துணர் - பூங்கொத்து. (௩க)

கத்திகைக்குழலுன்னதிகருப்பனைப்பெற்றாள்
புத்திபொங்கெழிலருத்தனைப்பயந்தனள்பொன்னேர்
உத்திதோய்முலைமேதையோர்மிருதியையுயிர்த்தாள்
தத்தைமென்மொழித்தநிக்கைநற்கேமனைத்தந்தாள்.

கத்திகை - பூமாலை, உத்தி - தேமல் (௩உ)

இருள்கனிந்துவார்ந்தொழுகுபூங்குழலிநீயென்பாள்
பெருநிலம்புகழ்குழைவொடுகல்வியைப்பெற்றாள்
முருகுவிம்மியமுளரிவாண்முகத்தெழின்மூர்த்தி
நரனொடோங்குநாராயணன்றனையுயிர்த்தனளால்.

கனிந்து - முதிர்ந்து (௩௩)

இரண்டுமாதவத்தோர்களுமியைந்துவந்துதிப்ப
வெருண்டுதீயனவிடைகொளவிளங்கியதிசைகள்
சுருண்டுநெய்த்தபூங்கருங்குழற்றோகையரோடும்
திரண்டுவான்மிசைத்தேமலர்பொழிந்தனர்தேவர்.

வெருண்டு - பயந்து, தீயன - தீமைகள் (௩௪)

நவையினற்றவம்புரிதருநரனெனுநாமன்,
புலிவழுத்துசீரருச்சுனனெனப்புகுந்துதித்தான்
எவரும்போற்றுநாராயணனெனும்பெயருறுவோன்
கவின்விளங்கியகண்ணனென்றுதித்தனன்மாதோ.

நவையில் - குற்றமற்ற, வழுத்து - புகழ்கின்ற. (ருரு)

மேவுமாரழல்விபுதன்வேட்டனன்சுவாகாப்பேர்த்
தேவியாங்கவளகட்டினிற்றிகழொளிசிறந்த
பாவகன்பவமானனெண்சுசியெனப்பகரும்
மூவர்தோன்றினர்மூவகையுலகமுங்களிப்ப

அழல்விபுதன் - அக்கினிதேவன், அகட்டினில் - வயிற்றில். (ருசு)

சீலமுற்றவம்மூவருந்திகழுமொவ்வொருவர்
வேலைசுற்றுபார்விசும்பிடம்விளங்கமுன்வந்த
கோலமுற்றமாண்குழவிபெற்றனரெனக்கூறச்
சாலுநாற்பதோடைந்தெனண்டநயரைத்தந்தார்.

வேலை - கடல், (ருஎ)

வானம்போற்றுதென்புலத்தவரமிழ்தெனமாந்தும்
தூங்கிலாமதிவாண்முகச்சுதையெனும்பிணவவ்
வேனிலங்குயின்மென்மொழிமேனைவைதரணி
ஆனநல்லெழிலரிவையரிருவரையளித்தாள்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர், பிணா - பெண். (ருஅ)

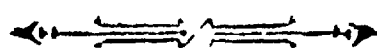
மரீசிமுதலியோர் படைப்புரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

வேறு.

ஒளிகால்பசும்பொன்முடித்தக்கனுயிர்த்தவம்மென்
தளிர்போலுமேனிச்சதிதேவிமணம்புணர்ந்த
முளைநாண்மதியமிலைசெஞ்சடைமுக்கணன்மேல்
விளையாதசீற்றம்விளைவித்துவெறுத்தல்செய்தான்.

ஒளிகால் - ஒளிவீசுகிற, சீற்றம்—கோபம். (க)

எனலோடுமுக்கணிறைமேன்முறைதீர்ந்துதக்கன்
முனிவாயதென்னைமுனிவேந்தமொழிந்திடென்ன

மனமாசிகந்துமறைதேர்ந்தமயித்திரேயன்
வினைவேர்கடிந்தவிதுரற்குவிளம்பலுற்றான்.

மனமாசு இகந்து - மனக்குற்றங்கடிந்து. (௨)

பைந்தாதுசிந்திப்பனிநுண்டுளித்தேறலவாக்கு
மந்தாரநீழன்மருவானவர்வந்துசேரச்
செந்தாமரைக்கட்டிருமாலைவழுத்தினாலம்
தந்தார்குழுமித்தனிவேள்வியியற்றினால்,

தேறல் - தேன். (௩)

புரிகின்றவேள்விக்குயிர்யாவையும்பூத்ததக்கன்
வருகின்றகாலைமலர்வீட்டுறைவள்ளலன்றி
விரிகின்றவொள்வாள்வயிரப்படைவேந்தனோடும்
எரிகின்றசெம்பொன்முடிவானவர்கண்டெழுந்தார்.

மலர்வீடுறைவள்ளல் - பிரமன். (௪)

துளங்குஞ்சுடர்கால்சுடுபொன்னெனத்தோடவிழ்ந்து
விளங்குங்கடுக்கைவிரைநாண்மலர்கொத்தெறிந்து
வளங்கொண்டகங்கைப்புறத்தன்னமணந்தொப்ப
இளந்திங்களேயுஞ்சடையண்ணலெழுந்திலானல்.

துளங்கும் - அசைகின்ற, சுடர்கால் - ஒளிவீசுகிற, கடுக்கை - கொன்றை. அன்னம் - அன்னப்பறவை. (௫)

குருக்கும்பிறைக்கீற்றயல்சேரும்வெங்கோளராவின்
விரிக்குங்கடுக்கைமுகிண்மென்றொடைவேய்ந்தநம்பன்
இருக்குஞ்செயல்கண்டிமைதீயவெரிநதழன்று
கருக்குங்கனற்கண்மலரோன்மகன்காய்ந்துநின்றான்.

குருக்கும் - ஒளிர்கின்ற, கடுக்கைமுகிழ் - கொன்றையரும்பு, நம்பன் - சிவன், மலரோன்மகன் - தக்கன், (௬)

மறைகொண்டநாவின்மறையோரொடுவானநீங்குற்
றிறைகொண்டவும்பரொழக்கண்டுமெழுந்திலானல்
சிறைவண்டுவீழ்கூந்தலென்சின்மொழிமாதைவேட்ட
நறைகொண்டதாரான்செயனன்றுநன்றென்னநக்கான்,

இறைகொண்ட - தங்கின். (௭)

இருகூறுசெய்தமதிவாணுதலேழைவாழ
ஒருகூறுநல்குமரவோனையுருத்துநோக்கி
முருகூறுபைந்தாரிமையோர்கண்முகக்கும்வேள்வி
தருகூறுனக்கொன்றிலதர்கவெனச்சபித்தான்.

ஏழை - பெண், (உமாதேவி) உருத்து - கோவித்து. (௮)

எரிமொய்த்தசெங்கண்மறையோனுரைகேட்டெழுந்து
மருமொய்த்தபைந்தார்விறனந்திமடங்கல்வெந்தீ

உருமொத்தழன்றமறையந்தணரோமவேள்வி
புரிவித்திரந்துபுகன்ஞானமொழிகவென்றன்.

மடங்கல்வெந்தீ - ஊழித்தீ. (௯)

குழைக்குங்கடுக்கைத்துணர்ச்செஞ்சடைக்கூத்தனன்பு
பழுக்கின்றபாசுபதர்யாவரும்பண்டைவேள்வி
ஒழுக்கந்தவிர்ந்துமறைதீர்கெனவோங்குசீற்றம்
தழைக்கும்பிருகுமுனியாங்குச்சபித்தல்செய்தான்.

சீற்றம் - கோவம். (௧0)

இத்தன்மையெய்தவழல்வேள்வியிழைக்குங்காலை
முத்தென்றமூரற்கொடிபாகுறைமுக்கணனும்
வித்தின்றியாவும்விளைத்தோனுமவேந்துமேக
தத்தம்பதியினடைந்தார்தலைவந்தவானோர்.

இழைத்தல் - செய்தல், மூரல் - பல். (௧௧)

கலிவிருத்தம்

உலகமுண்டவனுந்தியந்தாமரை
மலரின்மேயமறைமுதலாயவன்
தலைவனாகியதக்கனுக்காய்கதிர்
நிலவுகாலுநெடுமுடிசூட்டினன்.

மறைமுதலாயவன் - பிரமன். (௧௨)

பழுத்தநான்மறைப்பண்ணவர்தம்மொடு
தழைத்தசீற்றந்தலைக்கொண்டுதக்கன்விண்
கிழித்ததிங்களங்கீற்றணிநம்பனை
அழைத்தவின்றியருமகமாற்றமால்.

தலைக்கொண்டு - மிகுந்து. (௧௩)

ஒற்றையாழியஞ்செல்வருமொண்ணிலாக்
கற்றைகாலுங்கடவுளுங்கற்பகப்
பொற்றமாலைப்புரந்தரனாதியாச்
சொற்றவெண்மருங்தொக்கனரென்பவே

பொற்ற - பொன்னிறத்தையுடைய. (௧௪)

முறையில்வேள்விமுடிவுபெறுகென
அறிவினுடியவாய்மலரண்ணலும்
மறைமுடித்தலைநின்றமணிநிறத்
திறையுமல்லதையாவரங்குற்றிலார்.

மலரண்ணல் - பிரமன், மணிநிறத்திறை - விட்டுணு. (௧௫)

ஆற்றும்வேள்விக்காம்பையர்மின்னெனத்
தோற்றிவிண்ணிடைத்துன்னினர்சேறல்கண்

டேற்றினனடியேத்தினள்கிள்ளையின்
சாற்றுதீஞ்சொற்சதிநின்றிறைஞ்சினள்.

சேறல்.- செல்லுதல், ஏற்றினன் - இடபவாகநனாகியசிவன், சதி-பார்வதி. (கசு)

மாறிலெந்தைமகம்புரிவானதற்
கீறில்வாளிடையாவருமேகுவார்
சேறுநாமுமெனவிளைதெள்ளமு
தூறுமந்தண்கிளவியுரைசெய்தாள்.

சேறும் - செல்வோம். (கஎ)

கொந்துவார்குழல்கூறுதல்கேட்டலும்
அந்தணாளரமாரவையின்கண்
தந்தையாகியதக்கன்சினர்துரை
நிந்தையாரிகழ்ந்தினனன்றரோ.

சினர்துரை - சாபவார்த்தை. (கஅ)

அருப்புவெம்முலைநங்கையழைக்கிலன்
செருக்கினாலவன்செல்விலமெள்ளுமால்
விருப்பமின்னநுவிட்டிடல்வேண்டுமென்
றுரைத்தனன்புரமொள்ளாபூலாட்டினன்.

எள்ளும் - அவமதிப்பான். (ககூ)

அழைத்திலன்னவனுயிர்வுமன்னையும்
தழைத்ததாற்றணைவியர்தாமுமோர்
உழைச்செறித்தனர்காண்பலக்குற்றென
மழைக்கருங்கண்மலர்சிவந்தாளரோ.

காண்பல் - பார்ப்பேன். (உ0)

போகலென்னினும்பொன்றுமற்றவ்வழி
ஏகுமேனுமிறந்துபடுமெனு
நாகஞ்சூடியநம்பனிருத்தலும்
தோகைபல்கணஞ்சூழவெழுந்தனள்.

போகல் — போகாதே, பொன்றும் - இறப்பாள். (உக)

கிள்ளைகொண்டும்வெண்கேழ்கிளரன்னமென்
பிள்ளைகொண்டுஞ்சிலர்பின்பெயர்ந்தனர்
வள்ளைகொள்ளினமான்மருணோக்கெலாம்
கொள்ளைகொண்டகுவளையங்கண்ணினார்.

பிள்ளை - குஞ்சு, கேழ் - நிறம், (உஉ)

ஒலிக்கவெண்சங்குருமெனப்பல்லியம்
கலிக்கவண்டகடாகமுடைபடச்

சிலைக்கவந்தாதுந்துபிசென்றனள்
மலைக்கும்வென்றிமழவிடையூர்ந்தரோ.

மலைக்கும் - போர்செய்கிற, வென்றி - வெற்றி, மழவிடை - இளவெருது ()

எழுந்தொர்பானிலவோங்கவெறித்திருள்
விழுங்குகற்றைவெயிலொருபாலெழ
முழங்குதெண்கடலார்ப்பின்முதுமறை
தழங்குவேள்வியின்சாலைசென்றெய்தினள்.

தென்கடல் ஆர்ப்பின் - தெளிந்தகடலொலிபோல, தழங்கு - முழங்குகிற. ()

மாக்கண்வெம்முலைமாதினைக்காணநெஞ்
சேக்கற்றேக்கற்றிருந்ததுணைவியர்
நோக்கிநோக்கித்தந்நோக்கங்களிகொள
மீக்கொள்காதலின்மேவினர்புல்லினர்.

மாக்கண் - மான்கண்போலுங்கண், மாதினை - உமாதேவியை, புல்லினர் - தழுவினர். (உரு)

மன்னுமின்னகைமாதரம்பாவையர்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைசெய்யவாய்க்
கன்னியன்னக்கணமெனச்சூழ்தர
அன்னைபாற்சென்றகங்குளிர்ந்தாளரோ

பாவையர் - பிரதிமைபோலும் பெண்கள். (உசு)

கூற்றைவென்றகுரைகழற்றாளினன்
கூற்றைமாற்றிக்குலமறைக்கூற்றினால்.
ஆற்றுகின்றவருமகங்காண்டலும்
ஆற்றகிற்றிலளங்கழன்றாளரோ.

கூற்றைவென்ற குரைகழற்றாளினன் கூற்றை - சிவபெருமான்சொல்லை, மறைக்கூற்றினால் - வேதவிதியால், அழன்றாள் - கோவித்தாள். (உஎ)

வீடுநாண்மிளிர்வெண்மதிமாலைமின்
ஓடமின்னியுலறியசெஞ்சடை
சூடிவெய்யசுடலைப்பரப்பினின்
றாடுதேவையறிகிலைபோலுமால்.

வீடுநாள் - சர்வசங்காரகாலம், உலறிய - காய்ந்த, சுடலைப்பரப்பு - மயானபூமி.

பொன்னிற்றோன்றிறைபூங்கழல்போற்றிலை
நின்னிற்றோன்றுடனோர்கலன்யானெனாத்
தன்னிற்றோன்றுந்தழல்கொடுமெய்சுடர்
மின்னிற்றோன்றினள்வெற்பகத்தென்பவே.

பொன்னிற்றோன்றிறை - சிவபெருமான், நோர்கலன் - சுமக்கிலேன். (உகூ)

கண்டுகெண்ணழல்காலக்கணமெழூந்
தண்டகோடியழிகுறுநாளெனக்
கொண்டசூலந்திரித்தடுகூற்றென
மண்டுவெஞ்சமமாடவளைத்தவே

அழல்கால - நெருப்பைக்கக்க, கணம் - பூதகணம், சமமாட - போர்செய்ய ()

வேதவேள்வியின்வெம்புபிருகுவென்
றோதுமந்தணனோமமொன்றுற்றலும்
காதநான்குகனலுங்கனல்விழிப்
பூதமொன்றுபொடித்தமர்செய்ததால்.

பொடித்து - தோன்றி. (௩௧)

புகையும்வெம்படைப்பூதத்திறற்கணம்
இகலழிந்திடல்காண்ட லுமேகினான்
மகதியாழ்முனிகூறினன்வானமரி
முகிழணிந்தமுதல்வற்குமுற்றுமே.

இகலழிந்திடல் - வலியழிதலை. (௩௨)

சந்தக்கலிநிலைத்துறை.

வடித்தயாழ்முனிவழங்குமுரைவந்துசெவிவாய்
நடத்தலோடுநகைநாணிலவுவந்துசுடரத்
தடித்துநேருமொருசெஞ்சடைபிடுங்கிநிலமேல்
அடித்தனன்கடலளித்தவிடமுண்டவமலன்.

தடித்து - மின்னல். (௩௩)

மணிதயங்குமுடிவான்முகடுமுட்டவரைநேர்
திணிபுயந்திசைகளெட்டையுநெருக்கவெழுதீ
அணிநிறங்கிளரும்வீரனவணின்றுமுளையாப்
பணியென்னென்றுபவன்வார்கழல்பணிந்தனனரோ.

முளையா - தோன்றி, பவன் - சிவன், பணி - கட்டளை. (௩௪)

மிக்கவேள்வியையழித்துநெடுவேள்விபுரியத்
தொக்கவானவர்தொலைந்திரியமோதிநெறிதீர்
தககன்வன்றலைதடிந்திடுதியென்றுரைசெய்தான்
செக்கர்வானெனுசிவந்துபொருசெஞ்சடையினான்.

தடிந்திடுதி - துணிக்கக்கடவை. (௩௫)

ஒன்றொடொன்றுபலவண்டமுமுடைந்திடுவதற்
கன்றுவாளவுணர்வேர்தெறவுமன்றிறைவநீ
சென்றுதக்கனதுசென்னிதுணியென்றுரைசெய்தான்
நன்றுநன்றெனதுவீரமெனநக்கனனரோ.

வேர்தெறவும் - வேர்பறிக்கவும். (௩௬)

கலி விருத்தம்.

வெடிக்குநகையார்ப்பினைவெரீஇயிறுதிநாணின்
றிடிக்குமிடியென்றெரிமணிக்குலமிமைக்கும்
முடித்தலைபரப்புபுமுழங்குகடல்வேலிப்
படிப்பொறைசுமக்குமரவும்பதைபதைப்ப.

ஆர்ப்பினை - ஒலியை, வெரீஇ - பயந்து, பரப்புபு - பரப்பி, கடல்வேலி - கடலெல்லை, படிப்பொறை - பூபாரம். (௩எ)

உரைக்குநெய்மணந்துநிணமுண்டொளிருமொள்வாள்
விரிக்குமழலுங்கடைவிழிக்கனலுமொன்றாய்க்
குரைக்குநெடுவாரிதிகுடித்துலகமேழும்
எரிக்கும்வடவைக்கனலெரிந்திடவெரிப்ப.

வாள் - ஒளி, குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வாரிதி - கடல். (௩அ)

மீயுயர்பொலங்குடுமிமேருவைவெருட்டும்
ஆயிரமணிப்புயமுமஞ்சுடரெறிப்ப
மாயுறலிறும்பைநறுமாலைகள்வயங்கக்
காயுமழனச்சரவகங்கணமிமைப்ப.

மாயுறலிறும்பை - மாயுறல்=இல்தும்பை - கெடுதியில்லாததும்பை, அரவகங்கணம் - சர்ப்பகங்கணம் (௩௯)

நெய்ம்முகமணிந்தவெயினேமிகதைவெந்தீத்
தும்முமழுவாளிலருதோமரமுலக்கை
கைம்மலர்தொறுங்கனலமண்முழவுகார்போல்
விம்மவதிர்தெண்கடலின்வெள்வளைமுழங்க.

நேமி - சக்ராயுதம், தும்மும் - வீசுகிற, கனல - எரிய, மண்முழவு - மார்ஜனையமைந்த மத்தளம், கடலின் - கடல்போல. (௪0)

முக்கணடல்வீரன்வெம்முனைத்திறம்விரும்பித்
தக்கனுறைகின்றவொருசாலையிவணென்னக்
கக்கவழல்கட்கடைகனன்றிதழ்துடிப்ப
நக்கபிறைவாளெயிறதுக்கினனடந்தான்.

வெம்முனைத்திறம் - வெவ்வியபோர்த்தொழில். (௪க)

வாளிபொழிவெஞ்சிலைவணக்குமடனந்தி
ஆளிபுரைசண்டன்மணிமானழல்கருங்கட்
காளியொடெழுந்தனர்கணங்கள்பலசென்ற
தூளிபடலம்பரிதிசூழ்வெளிபுதைப்ப.

ஆளிபுரை - சிங்கத்தையொத்த. (௪உ)

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள்செங்கண்
செம்மவெழுதூளிகடிசார்முகமறைப்ப

அம்மவிஃதென்கொலெனவாருமவிவிட்டுக்
கொம்மெனவெழுந்தனர்குலேந்துநெடுவாஞேர்.

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள் - பிரமன், செம்ம - மறைக்க. (௪௩)

பொன்விளையுமேனிமயில்பொன்றலின்வெருண்டு
கொன்விளையெயிற்றபலகூளிபுடைசூழ
மின்விளையும்வாளுருவிவீரன்வருமந்தோ
என்விளையுமோவெனவியம்பினரிரிந்தார்

பொன்விளையுமேனிமயில் - உமாதேவி, பொன்றலின் - இறத்தலால், கொன்- அச்சம். (௪௪)

அலேக்கடல்கலக்கவெழுமாலமெனவெம்பிச்
சிலேக்கடைகுழைத்துவிழிசெங்கனல்கொழிப்பக்
கொலேத்தொழில்குறித்தெழுகொடிப்படையின்முன்னம்
தலேப்படுசினத்தலகைசாலேயினிறுத்த.

ஆலமென - ஆலாகலவிடம்போல, சிலேக்கடை - வில்லின்நுனி, குழைத்து-வளைத்து, இறுத்த - தங்கின. (௪௫)

இறுத்தன*மகத்தறியெடுத்தவியைவாயின்
நிறைத்தனமடுத்தனநெருப்பிலகுசாலே
மறத்தினிலறத்துறைவழுக்குமறையோனேக்
கருத்தவழல்கட்கடைசிவந்தனகணங்கள்.

மகத்தறி — யாகத்தம்பம், இறுத்தன - ஒடித்தன. (௪௬)

வெடித்ததுயரண்டமெனவிண்ணவரைவாரி
அடித்தனவுதைத்தனவரைத்தனவெருட்டிப்
பிடித்தனசுழற்றினபிசைந்தனபிழிந்த
கடைக்கனலிலிட்டனகனற்றினகனன்ற

பிசைந்தன - பிசைந்தன. (௪௭)

விண்ணிடையெறிந்தசிலவிண்ணவரைவாரி
மண்ணிடையெறிந்தசிலமால்வரைமுகட்டும்
தண்ணலேயகட்டினுமெறிந்தசிலசாலக்
கண்ணிடைகடைக்கனல்கதழ்ந்தொழுகுபூதம்.

அலேயகடு - கடனடுவே. (௪௮)

அந்தரமறுத்தொளிருக்கனுமொளிப்பச்
சிந்துமதமற்றனதிசைக்கரிகளோட
மந்தரமுதற்குடுமிமால்வரைகுலுங்க
வெந்திறல்பழுத்தசிலவீரனுமடைந்தான்.

அந்தரம் - ஆகாயம், மறுத்து - விட்டு. (௪௯)

வென்றிகெழுவீரனெடுவேள்விமறைவல்லோர்
வன்றகர்படுத்ததிறமானவுயர்தக்கற்

கொன்றுதலையங்கைமலர்கொண்டுதிருகாவத்
தென்றலையழற்றிரண்மடுத்துநனிதீர்ந்தான்.

தகர் - ஆடு, மான - நிகர்க்க, திருகா - திருகி. (ரு0)

கலிநிலைத்துறை.

உளகளங்கெழுந்துயர்ந்ததோரொருகுழையொருவன்
கலிங்கமன்னவன்கதிர்கெழுபல்லுகுத்தென்ன
இலங்குவேள்வியிலிளநகைமுகிழ்த்தசெங்கதிரின்
அலங்குபல்லினையுகுத்தனனலங்கல்வேற்சண்டன்.

ஒருகுழையொருவன் - பலராமன், கலிங்கமன்னவன் — கலிங்கதேசத்தரசன், உகுத்தென்ன - உதிர்த்தாற்போல, செங்கதிர் - சூரியன்- (ருக)

பிருகுமாதவன்முகத்தெழுமயிரெலாம்பிறங்கு
வரையின்வீங்குதிண்டோண்மணிமான்பறித்தனனால்
அரியவேள்வியிற்சபித்தியென்றவன்முகம்பார்த்த
பரிதிகண்களைப்பிடுங்கினன்பரிதிவேனந்தி

வரையின் - மலைபோல, பரிதிவேல் - ஒளிபுள்ளவேல், (ருஉ)

ஆற்றுவெஞ்சமம்வேட்டுவாயமூன்றுபோர்வீரன்
சீற்றவாளுமிழ்தீப்படநிறமெலாந்தீந்த
கூற்றந்தன்னொடுகொலைத்தொழில்காட்டிலயோடிக்
காற்றினுக்கிறைகாட்டினன்றன்னுடைக்கடுப்பு.

ஆற்று - செய்யப்பட்ட, வெஞ்சமம் - கடும்போர், வேட்டு - விரும்பி, நிறம் - மார்பு, காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன், கடுப்பு - வேகம். (ருந)

சினக்கடுந்திறல்வீரன்றன்செய்யகட்கடைகால்
அனற்குவெம்பினனதிர்கடல்படர்ந்தனன்வருணன்
கனைக்கும்வண்டிமிர்கற்பகக்காட்டகங்கலந்தான்
பனைத்தடக்கைவெம்பகட்டயிராவதப்பாகன்.

கட்கடை - கடைக்கண், கால் - உமிழ்கின்ற, அயிராவதப்பாகன் - இந்திரன். ()

இரிந்துவானவர்யாவருமெறுழ்வலியழிந்து
விரிந்ததாமரைமீமிசையிருந்தவனுலகம்
பொருந்தியுற்றதுபுகறலுமவர்முகநோக்கித்
தெரிந்தநான்மறைத்திசைமுகன்செப்பலுற்றனனால்.

இரிந்து - ஓடி. (ருரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வலிகெழுமொருவனோடுமறலுதல்மாட்சித்தன்றால்
கொலைகெழுசூலத்தண்ணல்கூறவன்கொடுத்திலானேல்
அலர்பசுந்தாரீர்நீவிரவியுணவிருந்தவென்னே
நிலவணிசடையோன்பொற்றுணிழலினியடைமின்சென்றே.

மறலுதல் - பகைத்தல். (ருசு)

என்றுசெங்கமலத்தண்ணலிந்திரனுதியாய
மன்றலம்பாரிசாதமாமலர்த்தெரியல்விண்ணோர்
துன்றினர்மருங்குசூழச்சுடர்விடுபசும்பொற்கோட்டுக்
கொன்றையந்தெரியலீசன்குளிர்வரையெய்தினால்.

துன்றினர் - நெருங்கினர், பொற்கோட்டு - பொற்சிகரங்களையுடைய. (௫எ)

நாகமும்புலியும்போற்றநவையின்றிவிளங்கும்வெள்ளி
நாகமொண்கடுக்கைதிங்களன்னதிதலையிற்பெற்று
நாகமும்புலியுஞ்சூழுநலங்கொண்டேருழையும்பையார்
நாகமுமேந்திநின்றநம்பனைப்போன்றதன்றே.

நாகம் - பதஞ்சலிமுனி, புலி - வியாக்கிரபாதர், நாகம் - மலை, நாகம் - யானை, பையார் நாகம், படமுள்ள பாம்பு. (௫அ)

விமலமுற்றொளிருமோர்பால்விளங்குசெம்மணிவில்வீச
அமைவுறுஞ்சிகரமோர்பாலணிமரகதத்தேர்பெற்ற
திமையவர்தொழுதுவாழ்ந்துமிளநகைப்பவளச்செவ்வாய்
உமையொருபாகத்துற்றவொருவனைநிகர்த்தமாதோ

செம்மணி - மாணிக்கம், மரகதத்தேர்—மரகதத்துவர் - மரகதத்தினழகு, ஒருவனை - சிவபெருமானை (௫௯)

அவ்வரைமீதுவேழமணிதிகழ்வான்செல்கோட்டு
மைவரைகால்கள்பெற்றுவருவபோல்வருமங்கோர்பால்
எவ்வமின்மகளிர்போலவிலங்குறுமயில்களோர்பால்
கொவ்வையங்கனிவாயார்போற்குயிலிருந்திசைக்குமோர்பால்.

வேழம் - மூங்கில், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மைவரை - கரியமலைகள், எவ்வம் - குறைவு. (௬0)

ஒள்ளிணர்க்கற்பகங்களுழ்த்தபொற்போதுபோர்த்து
வெள்ளியங்கிரிசெம்பொன்னின்வெற்பெனவிளங்குமோர்பால்
புள்ளினமுரலுஞ்சோலையிருள்ப ப்பொதுளியோங்க
எள்ளலின்மணிகளந்தவிருளொழித்திலங்குமோர்பால்.

இணர் - பூங்கொத்து, உழ்த்த - உதிர்த்த, பொற்போது - பொன்மலர், முரலும் - சத்திக்கிற. (௬௧)

களியொடுமெங்குமேவிக்கலந்துறையரம்பைமாதர்
ஒளிவளர்முகமுங்கண்ணுமொண்டுவர்வாயுமென்ன
நளினமுங்குவளையுங்காடுநலங்கிளர்குமுதத்தோடும்
அளியுளர்வாவிதோறுமரும்பவிழ்ந்திலங்குமோர்பால்

அளிஉளர் - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கிற, துவர் - பவளம். (௬௨)

அரும்பிளந்திங்கள்சூடுமண்ணல்செங்கமலக்கையில்
இருந்தெழின்மடமான்பிள்ளைசேர்ந்துவீற்றிருத்தல்காணுப்

பொருந்துநாமுமென்னாப்பொங்கிமேலெழுதல்போலக்
கருங்கலைதுள்ளுமந்தக்கைலையஞ்சாரலோர்பாரல்.

காணா - கண்டு, கருங்கலை - கரியகலைமான், மான்பிள்ளை - மான்கன்று. (௬௩)

விரிசினையாலநீழன்மெய்த்தவச்சனகனாதி
அருமறைக்கிழவர்சூழவமர்ந்தவானந்தரூபத்
தொருமுதலவனைக்காணாவுவந்தனரமரர்தாழ்ந்தார்
மரைமலர்ப்பொகுட்டுவாழுமறையவன்வழுத்தினால்.

ஆனந்தரூபத்தொருவனை - சிவபெருமானை. (௬௪)

வெண்டிரைகடையவந்துவிளைந்தவெஞ்சீற்றநஞ்சம்
உண்டுமுப்புரங்கள்வெந்தீயூட்டிமூவுலகுங்காத்தோய்
அண்டநீறாக்கியாடுமமலநீயருள்செய்கென்னப்
புண்டரிகத்துவாழும்புராதனன்புகழ்ந்துசொல்வான்.

புண்டரிகத்துவாழும் புராதனன் - பிரமன். (௬௫)

மொழிந்தவாறமரர்வந்துமுந்தனயாவும்போக
ஒழிந்திடுமவைமற்றுன்கூறுவந்தருளுய்க்கத்தக்கன்
கழிந்திடுதலையுங்கண்ணுமிலங்குவாயெயிறுங்கையும்
வழங்குவாயென்னமுக்கண்வானவன்வழங்கலுற்றான்.

உன்கூறு - உன்பங்கு, எயிறு - பல், முக்கண்வானவன் - சிவபெருமான். (௬௬)

தகரின்வன்றலையேதக்கன்பெறுந்தலைதடங்கணற்ற
பகனொருபரிதிக்கண்ணாற்பார்க்கபல்லுக்கவெய்யோன்
நுகரவேள்வியின்கண்மாவேநுங்கவியங்கணாற்றோர்
திகழ்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்செங்கையாற்கொள்கவென்றான்.

தகரின் - ஆட்டினது, பகன் - த்வாதசாதித்தரிலொருவன், பல்உக்க - பல்லுதிர்ந்த, வெய்யோன் - சூரியன், பரிப்பெயர் சேர்தேவர் - அசுவினிதேவர். (௬௭)

இறைவனவ்வாறுகூறவிமையவர்குழாத்தொடாதி
மறையவன்பரவியீசன்றன்னொடுமருவிவீந்த
செறிமயிர்த்தகரின்சென்னிசேர்த்திடலோடுந்தக்கன்
உறுதுயினீத்தவன்போலுய்ந்தனனெழுந்தான்மன்னோ.

தகரின்சென்னி - ஆட்டுத்தலை, துயினீத்தவன்போல்—துயிலொழிந்தவன்போல, உய்ந்தனனெழுந்தான் - பிழைத்தெழுந்தான். (௬௮)

எழுந்துதன்மாதையுள்ளியிருகணீர்மார்பினூடு
விழுந்துறக்கொன்றைவேணிவிமலனையேத்திவாழ்த்தித்
தொழுந்தகைவேள்விசெய்வான்றுளவணிந்திலகுபைங்கார்க்
கொழுந்தினைமறையாற்கூறிக்குறித்தனன்மனத்தின்மாதோ.

செய்வான் - செய்ய, குறித்தனன் - நினைத்தான், பைங்கார்க்கொழுந்தினை - திருமாலை. (௬௯)

இழைக்குமவ்வேள்விவாயினிரும்பனைத்தடக்கையானை
அழைக்கவந்தன்றுகாத்தவருமறைமுதலாகின்ற
குழைத்தபைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர்வந்துதோன்ற
வழுத்தினரீசன்றக்கன்மலரவன்வணங்கிஞரால்,

இழைக்கும் — செய்கின்ற, யானை - கஜேந்திராழ்வான், பைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர் - திருமால். (௭0)

இந்திரன்முதலவாஞேரிருந்தவர்யோகர்சித்தர்
மந்திரமறைகளாகிமருவினருறைவோர்யாரும்
சுந்தரமாயன்பாதந்துதித்தனர்வணங்கிசசூழக்
கொந்தழல்வேள்விதக்கன்குறைவறவாற்றிஞல்.

இருந்தவர் - பெரிய தவசிகள், கொந்து - சுவாலை. (எக)

மேனையைமணந்துதெய்வ ... னுக்குதித்துமாழை
மானின்மென்ஞேக்கங்கொ... மடமயிற்சாயல்வெளவும்
தேனவாமழலையாளைத்திரும... ம்புரிந்தான்சென்று
கானுலாங்கைதைவேலிக்கைலையம்பொருப்பன்மன்ஞே.

மாழை - மாவடுவகிர், வெளவும் - கவர்கின்ற. (எஉ)

காந்தண்மென்முகிழினன்னகதிர்மணிக்கடகச்செங்கை
ஏந்திழையின்பம்விண்ஞேர்யாண்டிருநூறுகாறும்
மாந்தினன்கலுழிநஞ்சமடைநிறந்தொழுகும்பேழ்வாய்ப்
பாந்தளுமதியுஞ்சூடும்பவளவார்சடையான்மாதோ.

முகிழினன்ன - அரும்பையொத்த, விண்ஞேர் யாண்டிருநூறு - தேவவருடம் இருநூறு, மாந்தினன் - நுகர்ந்தான். (எங)

விரிபுனற்கங்கைகொண்கன்வீரியமாற்றலாற்று
உருகெழுதோற்றமேயவொள்ளழற்கடவுளோங்கு
சரவணத்துய்த்தாஞகச்சரவணத்துதித்தல்செய்தான்
முருகவிழ்கமலச்செவ்வாய்முகிணகைமுருகன்மாதோ.

கங்கைகொண்கன் - சிவபெருமான். (எச)

ஆவயிஞரன்மீஞேராறுவர்வந்தன்புமுற்றித்
தீவியமுலைப்பாலூட்டத்திருமுகமாறுகொண்டு
மேவியமடவார்கொம்மைவெம்முலையொருங்குமாந்தி
மூவிருமுகனென்றெல்லாவுலகமுமொழியநின்றான்.

ஆவயின் - அவ்விடத்தில், தீவியம் - திவ்வியம், மாந்தி - குடித்து, ஆரல்மீன்- கார்த்திகைநாள். (எரு)

கோடியாருவிக்குன்றங்கொன்றவக்குருதிவேலான்
ஆடகப்பசும்பொற்குன்றமாமெனப்பணைத்துவீங்கும்

பீடுசால்குவவுத்திண்டோட்பெருவிறலவுணர்த்தேய்த்துப்
பாடல்சாலமரர்சேனுபதியெனவிளங்கினுனல்.

குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை, வேலான் - முருகன், ஆடகப்பசும்பொற்குன்றம் - மேருமலை. (எசு)

வேதியன்முதுகில்வந்துவிளங்கியபாவன்பொய்யாம்
பேதையைமகிழ்ந்துபுல்லிப்பெற்றனனிடம்பமாயை
மாதிரநிருதிதன்பான்மகவெனவடைந்திரண்டும்
ஒதுலோபத்திஞேடுநிந்தையையுயிர்த்தவன்றே.

மாதிரம் - திசை, உயிர்த்த - பெற்றன. (எஎ)

மாறிலாலோபம்வந்துமருவுநிந்தனையைப்புல்லக்
கூறியகோபத்தோடுகொலைத்தொழிலுதித்ததம்மா
ஈறில்வெங்கோபமந்தவிருங்கொலைத்தொழிலைச்சேர
வீறிதீமொழியிஞேடுவெங்கலிபிறந்ததன்றே.

புல்ல - தழுவ, தீமொழி - கடுஞ்சொல். (எஅ)

உரைத்தவெங்கலிதான்பொலலாவுரையெனுமாதைச்சேர
மிருத்துவும்பயமுந்தோன்றிவிளங்கினமிருத்துமாதைக்
கருத்துறநடுக்குகின்றகடும்பயமகிழ்ந்துபுல்ல
வருத்தும்யாதனைகளோடுவந்ததுநிரயமாதோ.

மிருத்து யாதனை - துன்பம், நிரயம் - நரகம். (எகூ)

வெ... ாற்றங்கூறின்விரியுமால்விதுரவின்னும்
மை... யானைமனுவினுக்குதித்தமைந்தன்
செய்யகோல்வேந்தனென்னச்செப்புமுத்தானபாதன்
பொய்யறுமாபுசொல்வலெனமுனிபுகலலுற்றான்.

தோற்றம் - உற்பத்தி, செய்யகோல் - செங்கோல். (அ0)

இலங்குவாளரசரேறேயிக்கதைசொல்வோர்கேட்போர்
துளங்குவர்நலம்பெற்றென்னச்சுகமுனியுரைத்தானென்று
மலங்கெடத்தவஞ்செய்தோங்குமறைமுனிக்குழாத்துக்கைந்தாம்
புலன்களுமொறுத்தசூதன்புகர்தபவுணர்த்திஞனல்.

முனிக்குழாத்துக்கு - முனிவர்கூட்டத்துக்கு, ஐந்தாம்புலன்களும் ஒறுத்த-ஐம்புலவன்களையும் வென்ற, புகர் - குற்றம் - தப - கெட. (அக)

தக்கன்வேள்வியழித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்—ககக

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது
துருவன்பதப்பெற்றவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

முத்தாரமார்பன்முடிமன்னவர்வந்திறைஞ்சப்
பைத்தாடரவஞ்சுமைகூர்கடற்பார்பரித்தான்
கொத்தாரலங்கற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வேல்
உத்தானபாதனெனவோதுமுலங்கொடோளான்.

பைத்தாடு - படம்விரித்தாடுகின்ற, அரவம் - ஆதிசேடன், பரித்தான் - தாங்கினான், உலம் - திரள்கல். (க)

வெடிக்கும்புதுநாண்மலர்வேய்ந்தகில்விம்மிவேலை
குடிக்குங்கமஞ்சூற்குலமாமுகில்வென்றகூந்தற்
றொடிக்கைச்சுநீதிசுடர்பொற்குழைமேலடர்க்கும்
வடிக்கட்சுருதியெனுமங்கையர்தோண்மணந்தான்.

வேலை - கடல், கமம் - நிறைவு, அடர்க்கும் - போர்செய்கிற, வடி - மாவடு. ()

வளையுற்றசாயன்மயிலன்னசுநீதியென்னும்
தெரிவைக்குதித்தான்றுருவன்செருவென்றசெவ்வேல்
அரசற்குமுதாயலர்தாமரையன்னமொத்த
சுருதிக்குமன்றற்றொடையுத்தமன்றோன்றினனால்.

தெரிவை - மாது, செரு - போர். (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மத்தமாக்களிற்றுமன்னன்மாமணித்தவிசின்மீது
சுத்திகைக்கருமென்கூந்தற்கன்னியர்கவரிவீசத்
தித்தியாநின்றதெய்வத்தெள்ளமுதனையதீஞ்சொல்
உத்தமன்குறங்கின்வைகவுவந்துவீற்றிருந்தானன்றே.

சுத்திகை - பூமாலை, குறங்கு - தொடை. (௪)

வண்டுளர்தெரியல்வேந்தன் மாமணிக்குறங்கினேறி
ஒண்டொடியுடுத்தசெங்கையுத்தமனுறைந்தசெவ்வி
கண்டனன்றுருவன்றானுமேறுவான்கருதிநண்ணத்
தொண்டையங்கனிவாய்வேற்கட்சுருதியாங்கியம்புவாளால்.

செவ்வி - சமயம், ஏறுவான் - ஏற. (௫)

கோற்றொடிப்புதல்வநீயெங்கோவிளங்குமரனென்று
மாற்றவள்வயிற்றின்வந்தாய்வரத்தினென்வயிற்றின்வந்து
தோற்றுதல்புரிநோன்பில்லாய்சொரிமதக்களிறுசாய்க்கும்
ஏற்றிளஞ்சிங்கமன்னன்குறங்கினென்னேறுமாறே.

மாற்றவள் - சக்களத்தி. தோற்றுதல் - பிறத்தல். (௬)

காதலவுலகமெல்லாங்கவிக்கும்வெண்கவிகைச்செங்கோற்
கோதைவேற்றடக்கைவேந்தன்குறங்கினீயேறவேண்டின்
தாதலர்கமலச்செல்விதலைவனைநோக்கிநின்று
மாதவம்புரிந்துவந்தென்வயிற்றிடைப்பிறத்தியென்றாள்.

காதல - மகனே, கமலச்செல்வி தலைவனை - விஷ்ணுவை. (எ)

இழைபுனைமருங்குறேய்க்குமிளமுலைமடந்தைமாற்றம்
அழல்விடமுகுத்தாலென்னவஞ்செவிநுழைதலோடும்
விழிமலர்சிவப்பநெஞ்சின்வெகுளிவந்தரும்பமைந்தன்
மழைமதக்களிற்றுமன்னன்வாண்முகநோக்கலுற்றான்.

இழை - நூலிழை, புரை - நிகர்த்த, மாற்றம் - சொல். (அ)

செஞ்சிலைத்தடக்கைவேந்தன்றிருமுகத்தருளுங்காணான்
அஞ்செவிவெதும்பநங்கையறைந்தசொற்காற்றானாகிக்
கஞ்சநாண்மலரைவெல்செங்கண்ணிணைமாரிகால
மஞ்சனுங்கன்னைபாற்போய்மணியிதழ்துடிப்பநின்றான்.

மாரிகால - மழைபெய்ய, மணியிதழ் - பவளம்போலும்இதழ். (கூ)

தன்னிளங்குழவிசெங்கட்டாமரைதழைத்தமுத்தம்
பொன்னணிந்திலங்குமார்பிற்பொழிதரநிற்றனோக்கி
என்னுயிரென்கணேந்தாலென்னைநீயழுங்கலென்று
மின்னுயிர்த்தொளிரும்பைம்பூண்மெல்லியல்வினவினாள்.

செங்கட்டாமரை தழைத்தமுத்தம் - கண்ணீர், அழுங்கல் - வருந்தல். (க0)

பட்டமைகண்டோர்கூறப்பசுஞ்சிறைகிள்ளையன்னாள்
விட்டெரிகின்றகாட்டுவெங்கனல்படர்ந்துமுற்றிச்
சுட்டவெப்புண்டபொன்னந்துணர்க்கொடிபோலவாடி
நெட்டுயிர்ப்பெறிந்துசெங்கணித்திலஞ்சிந்திநின்றாள்.

பட்டமை - நடந்தசெய்தி. (கக)

குதலைதெள்ளமுதிற்றேனிற்கொண்டமென்பவளச்செவ்வாய்
மதலைநல்வினையிலேன்புல்வயிற்றகம்பொருந்திவந்தாய்
விதலையுற்றிரங்கல்வேண்டாவிளைந்ததண்ணளியிற்காக்கும்
முதலைவாயும்பல்காத்தமுழுமுதற்கடவுண்மாதோ.

மதலை - மதலாய், விதலை - நடுக்கம், காக்கும் - காத்தருள்வன், உம்பல் - யானை (கஜேந்திராழ்வான்) முழுமுதற்கடவுள் - திருமால். (கஉ)

ஐதெழிலமுதின்சாயலாயிழையுரைத்தவாறே
மைதபமனத்தினோர்ந்துவழுத்தினர்விழைந்தநல்கும்
நெய்தவழ்நேமியானைநினைத்தனைதவநின்றாற்றி
எய்தரும்பதமேமைந்தவெய்துதிகவங்கலென்றாள்.

ஐதுஎழில் - பேரழகு, மை - குற்றம், தப - கெட, விழைந்த - விரும்பினவற்றை, நேமியானை - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலை, நினைத்தனை - நினைந்து, (முற்றெச்சம்) [illegible] - கலங்காதை. (கங)

பனிமலரண்ணலோங்குபதத்தினையடைந்தவாறும்
மனுமிகச்சிறந்தவாறுமாயனைக்கருதியன்றே
தனையநீகங்கைபூத்ததாமரைத்தாளினானை
நினையினென்னெய்தாதென்னுநெஞ்சகந்தெருட்டினுளால்

மலரண்ணலோங்குபதம் - பிரமபதம், கங்கைபூத்த தாமரைத்தாளினன் - திருமால், என்னு - என்றுசொல்லி. (கச)

கிளிக்குலங்கடந்துதேனிற்கிளைத்ததீங்குதலையன்னை
தெளிக்கவம்மைந்தனெஞ்சுதெள்ளிதிற்றெளிந்தானாகி
நளிச்சினைக்குரவங்கோங்குநாகமுமகருமோங்கிக்
களிச்சுரும்பிமிர்பூங்கானங்கலந்தனன்றவஞ்செய்கிற்பான்.

கடந்து - வென்று, தெளிக்க - தெளிவிக்க, சுரும்பு - வண்டு, இமிர் - ஒலிக்கிற, தவஞ்செய்கிற்பான் - தவஞ்செய்ய. (கரு)

விடம்பொழிவென்றிவேற்கண்விளங்கிழைமடந்தைமாற்றம்
கிடந்துளங்கனற்றவம்பொற்கிங்கிணிகவைஇயதாளான்
நடந்தனன்சென்றகாலைநாரதன்வந்துநண்ணித்
தடங்கையங்கமலமைந்தன்றலைமிசைச்சார்த்திச்சாற்றும்.

மாற்றம் - சொல், நடந்தனன் - நடந்து, (முற்றெச்சம்.) (கசு)

பருவமைந்திறந்ததில்லைபாலனீதவமெவ்வாறு
புரிதிமாதவத்தோரின்னம்புலப்படக்காணமாட்டாக்
கரியவன்றன்னையாங்குக்காணுதிகதழுஞ்சீற்றத்
திருகுமாவழங்குகானஞ்செல்வதுசெவ்வித்தன்றால்.

கரியவன் - திருமால், கதழ்தல் - உக்கிரமாதல், திருகு - மாறுபாடு, மா - மிருகம், செவ்வித்தன்று - அழகிதன்று: (கஎ)

தாழ்பவர்தம்மைக்காணிற்றலைநிவந்திருத்தல்வேண்டும்
ஊழ்வினைவிளைவிற்செல்வமுயர்குநர்தம்மைக்காணின்
வாழ்கலம்யாமுமென்னுவலித்தலோர்மாட்சித்தன்றால்
ஏழுயர்களிநல்யானையின்னிளங்கன்றுபோல்வாய்.

தலைநிவந்திருத்தல் - தலைநிமிர்ந்திருத்தல், என்னு - என்று, வலித்தல் - மனவுறுதிகொள்ளல், மாட்சித்தன்று - பெருமைத்தன்று. (கஅ)

எனப்பலமுனைவன்கூறவிளநிலாக்கற்றைதூற்றும்
பனிப்பிறைக்கொழுந்துபோலும்பச்சிளங்குழவிகேட்டு
வினைக்குறும்பெறிந்தோய்நின்சொல்விழுமிதேயெனினுமின்றென்
மனக்கினிதாயிற்றில்லைமற்றெவன்செய்யுமாறே.

முனைவன் - முனிவன் (நாரதன்) குறும்பு - தீங்கு, எறிந்தோய் - வென்றவரே; விழுமிதேயெனினும் - மேன்மைத்தேயாயினும், மனக்கு - மனத்துக்கு, எவன்-யாது'

சேயுயர்பதத்தினேறவேட்டனனதற்கென்செய்கோ
தூயமாதவத்தோயென்றுதொழுதலுமகிழ்ந்துபுல்லித்

தாயெடுத்துரைத்தவாறேதவத்தினைநிரப்புகென்று
வாய்மலர்மலர்ந்துநல்யாழ்வடித்தவன்வழங்கலுற்றான்.

சேயுயர்பதத்திலேறவேட்டனன் - மிகவுமேலாகிய பரமபதத்தையடைய விரும்பினேன், யாழ்வடித்தவன் - நாரதன். (உ0)

மாறிலாமதுரையோர்சார்மதுவனமொன்றுண்டாங்குந்
தேறுநீர்யமுனையாடித்தெண்டிரைக்கங்கைவெள்ளம்
ஊறுதாட்பரமன்றன்னையுணர்ந்தனைதவஞ்செய்கென்று
ஆறிரண்டெழுத்துமைந்தனஞ்செவிநிரப்பினானால்.

ஓர்சார் - ஒருபக்கத்தில், கங்கைவெள்ளம் ஊறுதாட்பரமன் - திருமால், உணர்ந்தனை - நினைந்து (முற்றெச்சம்.) (உக)

சிந்துரத்திலகந்தைஇயதிருநுதன்மலராள்கொண்கன்
மந்திரங்கேட்டமைந்தன்மனமிகத்தெருண்டானாகி
அந்தளிரனையவஞ்சிறடியிணைசிவப்பவேகிப்
பைந்தளிர்குழைத்தவெங்கான்பைப்பையப்படர்ந்துசார்ந்தான்.

மலராள் கொண்கன் மந்திரம் — விஷ்ணுமந்திரம். தெருண்டானாகி - தெளிந்தவனாகி, குழைத்த - செழித்த, படர்ந்து - நடந்து. (உஉ)

நீத்திரள்வளைஇயகானஞ்சேட்டிளங்குழவிசெல்லப்
பார்த்தனனிருந்தேனென்னபாவமென்றுருகிஞாலம்
காத்தல்செய்கவிகைமன்னன்கவன்றனனிருந்தான்றன்பால்
ஆர்த்தவின்னரம்பினல்யாழருந்தவனணுகினானால்.

வலைஇய - வளைத்த, பார்த்தனன் - பார்த்து, (முற்றெச்சம்) மன்னன் - உத்தானபாதன், கவன்றனன் - கவலைகொண்டு (முற்றெச்சம்) யாழ்அருந்தவன் - நாரதன்.

கவலனின்புதல்வற்கண்டேன்காவலகண்ணன்காக்கும்
தவமினிதிழைத்துமைந்தன்றலைப்படும்வரம்பெற்றென்றுச்
செவிகவர்மகதிநல்யாழ்ச்செல்வனுங்ககன்றான்செல்வத்
துவகையுற்றிலனாற்சேயையுணர்ந்துவேந்துள்ளமாழ்கும்.

கவலல் - கவலைப்படாதை, மகதிநல்யாழ்ச்செல்வன் -நாரதன், உவகையுற்றிலன்-களிப்படைந்திலன். (உ௩)

ஏர்விளையாடுதோளினெழுதுதிங்கரும்புமம்பொன்
வார்விளையாடுகொம்மைவருமுலைச்சாந்தும்போக்கி
நீர்விளையாடுமாதர்நிலாச்செறிதூசுகொண்ட
கார்விளையாடுகாவிற்கலந்தனன்றுருவன்சென்றே.

சாந்து - சந்தநச்சேறு, நிலாச்செறிதூசு - நிலாப்போலமெல்லிய ஆடை, தூசுகொண்டகார் - கண்ணபிரான். (உ௫)

விண்ணுலாம்பரிதியீன்றவிரிதிரைநதிநீராடி
மண்ணெலாமளந்தபொற்றாமரைமலரன்னபொற்றாட்

கண்ணனைக்கண்ணுள்வைத்துக்களியளிசிலம்பவிள்ளும்
தண்ணனைகமழ்பூங்காவிற்றவஞ்செயத்தொடங்கினுனல்.

பரிதியீன்றவிரிதிரைநதி - காளிந்திநதி, அளிசிலம்ப - வண்டுகள்சத்திக்க, தண்ணனை - குளிர்ந்த அரும்புகள். (உசு)

ஒருமதியிரண்டுவைகலொழிந்துதீங்கனிநுகர்ந்தான்
ஒருமதியாறுவைகலொழிந்துவீழ்சருகுதின்றுன்
ஒருமதிவைகலொன்பானெழிந்துதண்டுறைநீருண்டான்
ஒருமதிவைகலீராறுழிந்துகால்பருகினுனல்.

வைகல் - நாள், கால்பருகினுன் - காற்றையுண்டான் (உஎ)

திங்களுன்கிவ்வாறேகத்திங்களிற்றிகழாநின்ற
அங்கலுழ்முகத்தானென்றுமருந்தலனைந்தாந்திங்கள்
பொங்குமூச்சடக்கிமென்பூப்பொருவுதாள்விரலொன்றூன்றிக்
கங்கைசூழ்கழற்பெம்மானைக்கருதினன்றவம்புரிந்தான்.

அங்கலுழ் முகத்தான் - அழகொழுகுகிற முகத்தையுடையவனுகிய துருவன், கங்கைசூழ்கழற்பெம்மான் - திருமால். (உஅ)

திருவயிற்றுலகெலாமாழ்செல்வனெஞ்சுறலான்மைந்தன்
ஒருவிரலூன்றிநின்றுனயினுமுரவுத்தெண்ணீர்
இருநிலம்பொறுக்கலாற்றுதெறிகதிர்முத்தஞ்சிந்து
பொருதிரைப்புனலிற்பட்டபுணையெனவலைந்தன்றம்மா.

உரவுத்தெண்ணீர் - கடல், பொறுக்கலாற்றுது - சுமக்கலாற்றுமல். (உகூ)

ஊழிவெம்பரிதியுட்கவொளிசெய்செங்கதிராலொற்றை
ஆழியந்தடங்கையம்மானகமிசையமர்ந்தவாற்றல்
தாழிருந்தடக்கைநம்பிதவக்கனறவாதுபொங்கி
ஏழிரும்பாவைவேலியிருநிலங்கனன்றதாமால்.

ஆழியந்தடக்கையம்மான் - திருமால், நம்பி - துருவன், தவக்கனல் - தவமாகிய நெருப்பு. (௩0)

ஆவயிற்றுருவன்றன்மூச்சடக்கியதிறத்தினுலெத்
தேவருமுயிர்க்கலாற்றூர்தெருமந்தார்தெருண்டுமொய்த்துக்
காவலகாத்தியென்றுகண்ணனையடைந்துகூறப்
பூவுறைவிரிஞ்சன்றன்னைப்பூத்தவன்புகலலுற்றுன்.

ஆவயின் - அப்பொழுது, உயிர்க்கலாற்றூர் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாகி. ()

விட்டிலன்றுருவன்மூச்சுவிழுத்தவம்புரிதலானே
முட்டியதுமக்குமங்கேமூச்சுநாங்காத்துமென்று
மட்டறுவேதமேனிவரிச்சிறைப்புள்ளின்மேற்றிக்
கெட்டுநல்லுருவக்காந்தியெறிதரவேகினுனல்.

வேதமேனி - வேதரூபமாகிய, எறிதர - வீச, வரிச்சிறைப்புள் - கருடன், ()

நெடியவன் முன்னம்வந்து நிற்ப நிகழ்த்தலாக
ஒடிவருதவத்தின் மைந்தன் காண்கலனாகவுள்ளம்
சுடர்தனதுருவுத்தண்ணந்துளவினன்கரத்தலோடும்
கடிகமழ்கமலமன்னகண்மலர்விழித்தான்மன்னோ.

காத்தலோடும் - மறைத்தவுடனே. (௩௩)

மண்டலநிறைந்ததிங்கள்வதனமுங்கமலக்கண்ணும்
குண்டலஞ்சுடருங்காதுங்குறுநகைப்பவளவாயும்
தண்டுழாயலங்கன்மார்புந்தடக்கையொர்நான்குமாகக்
கண்டனன்மறையுங்காணக்கரியவனுருவமம்மா.

சுடரும் - ஒளிவீசுகிற, கரியவனுருவம் - திருமாலுருவம். (௩௪)

பருகுவான்போலநோக்கும்பங்கயக்கண்ணெம்மானை
இருகையாற்புல்லுவான்போலெய்திடும்இறைஞ்சாநிற்கும்
உருகுநெஞ்சுவக்குங்கண்ணீருகுககுமுளமுழங்குந்துள்ளும்
முருகனாவகைவேலைமூழ்கினன் றுளைவான்மன்னோ.

பரு போல, புல்லுவான்போல் - தழுவுவான்போல,
முருகுஅ னாகிய துருவன். (௩௫)

பண்ணல்வாளரவமேந்தும்
க்குழவிதன்மணிக்கபோலம்
பவளவாய்ப்பச்சைமேகம்பங்கயச்செங்கைதாங்கும்
தவளவெண்சங்கினாலேதகைபெறத்தடவாநிற்கும்.

அரவம் - ஆதிசேடன், குழவி - துருவன், கபோலம் - கன்னம், பச்சைமேகம்-திருமால். (௩௬)

பொழிகதிர்மதியைவென்றபுரிவளைகொண்டுபொங்கித்
தழையுநல்லெழிற்கபோலந்தைவருதிறத்தினாலே.
மழலைவாய்ச்சிறுவன்வாக்குமலிந்தெழுமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைபழிச்சமாட்டாப்பரமனைப்பரவலுற்றான்.

வளைகொண்டு - சங்கினால், பழிச்சமாட்டா - துதிக்கமாட்டாத. (௩௭)

தாமரைப்பொகுட்டுவாழுந்தையல்சிறையன்னமன்ன
தாமரைத்தலைவிகொண்கதரைமகள்கொழுநவுந்தித்
தாமரைப்பெற்றெடுத்ததனிமுதனினதுசெங்கட்
டாமரையருள்பெற்றன்றோதந்தனனுலகந்தானே.

உந்தித்தாமரைபெற்றெடுத்த தனிமுதல் - பிரமன். (௩௮)

தண்டுழாய்மாலைமார்பதாமரைக்காடுபூத்த
கொண்டலேவிளங்குநீலக்குன்றமேநனதுபாத
புண்டரிகங்களல்லாற்போதுதூயிறைஞ்சப்பெற்றார்க்
குண்டுகொலுயர்வீட்டின்பமுறுதிதுமெய்ம்மைத்தாமால்.

நனது - உனது, போதுதூய் - மலர்தூவி. (௩௯)

பொற்றபூந்தருவைக்கண்டும்பொற்பிலதொன்றுவேட்டுப்
பெற்றதேபோலுமன்றேபெறலருமுத்திநல்கும்
ஒற்றையந்திகிரிச்செங்கையொருமுதானின்னைக்காணூஉ
மற்றொருபொருளைவேட்டுப்பெறுவதுமதிக்கினம்மா.

பொற்ற - அழகாகிய, ஒருமுதால் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளே, காணூஉ - கண்டு, வேட்டுப்பெறுவது - விரும்பிப்பெறுவது. (௪0)

வேறு.

வானேவளியேவயங்கெரியேவனமேமண்ணேயிவ்வைந்தின்
ஊனேயுயிரேயுயிர்க்குயிரேயுன்னுமுறுவருளத்தூறும்
தேனேநங்கள்பெருவாழ்வேசிவனேயயனேயிருவருக்கும்
கோனேநின்னைக்குணமில்லேன்குறித்தென்சொல்லிப்பழிச்சுகோ.

வளி - வாயு, எரி - அக்கி, வனம் - நீர், உறுவர் - தபோதநர்; பழிச்சுகோ - துதிப்பேனோ. (௪௧)

மூவாமுதலேமுத்தொழிலுமூவராகியினிதியற்றும்
தேவாதேவர்சிகாமணியேசிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
நாவானின்சீரெங்ஙனம்யானவில்கோவென்னநகைமுகிழ்த்துப்
பூவாற்பொழில்பூத்தருளுந்திப்பூவைவண்ணன்புகலுகிற்பான்.

நவில்கோவென்ன - சொல்வேனோவென்றுசொல்ல, பொழில் - உலகம். (௪௨)

மின்னுஞ்சுடர்கான்றழல்குடுமிவெள் வலரசகுமரவுணர்ந்
தின்னும்பொலந்தார்முடிமமரரெயதற்கேக்கற்றிருப்பதுயர்
பொன்னங்கிரியினுச்சிமிசைப்பொலிவதுலகின்மேலதென்றும்
மன்னப்படுவதொருபதம்யாந்தருதும்வாழிமற்றுனக்கே.

எய்தற்கு - அடைவதற்கு, ஏக்கற்றிருப்பது - ஏமாந்திருப்பது, பொன்னங்கிரி—பொன்மலை. (௪௩)

காடங்கவிழ்க்குங்கலுழிமதக்கடவுட்களிறுமொளிறுகதிர்
சொரியுமருமாமணிச்சூட்டுத்துத்தியரவுஞ்சூமந்தநிலம்
இருபத்தாறுயிரம்பருவமெழில்வெண்கவிகைதனிநிழற்றித்
துருவப்பதநீயடைதியெனத்தொன்மைமுதல்வனகன்றனனால்.

கடவுட்களிறு - திக்கயங்கள், அரவு - ஆதிசேடன், பருவம் - வருடம். (௪௪)

நஞ்சசூழுமியெழுவேற்கணங்கையுளைத்தவுளைகிடந்து
நெஞ்சுசுடநீள்பதம்வேட்டுநின்றேனெகிழ்ந்ததாமரைக்கண்
மஞ்சைக்கண்டுங்கேட்டிலமான்முத்தியென்றுமகிழ்கூரான்
துஞ்சலில்லாச்சுடர்மணிப்பூட்டொடிக்கைத்துருவனகர்சார்ந்தான்.

தாமரைக்கண்மஞ்சு - திருமால். (௪௫)

வந்தான்றுருவனெனலோடும்வாராமகிழ்ச்சிவந்தெழத்தேன்
சிந்தாநின்றதென்மழலைச்சிறுவன்வரவுசாற்றினர்க்கு

மந்தாகினிபொன்வளாதவழுமாட்சிபோலமருவுயிர்க்கும்
அந்தாரகலத்துயல்வருபூணாரங்கொடுத்தானரசெழுந்தான்.

மந்தாகினி - ஆகாயகங்கை, கொடுத்தான் - கொடுத்து, (முற்றெச்சம்.) (சசு)

கதலிநிரைத்துமுத்தணிந்துகனகமணித்தோரணம்புனைந்து
மதியந்தொடவானெழுந்துயர்ந்தமாடம்புதுக்கிமருக்கமழ்ந்து
புதுமட்டொழுகுங்கற்பகப்பூம்புனையல்வனைந்துபுரந்தரன்றன்
பதியென்றுணரநகர்துலக்கிப்பரவையெனயாவருநதொடர

மட்டு - தேன், புனையல் - மாலை, பரவையென - கடல்போல. (சஎ)

வேந்தர்வணங்கமுழவதிரவெண்சங்கலறவுத்தமனும்
சேந்தமலர்த்தாட்டேவியருஞ்செம்பொற்சிவிகைமேலெய்திக்
கூந்தற்பரித்தேர்கடிதோட்டிக்குழவிஞாயிறெனிமழுஙகக
காந்திதழைத்துவருகின்றகாமப்புதல்வன்றனைக்கண்டான்.

சேந்தமலர் - செந்தாமரைமலர், குழவிஞாயிறு - பாலசூரியன் (சஅ)

உருகுகாதலுளந்தளிர்ப்பவுவகைபெருகுற்றலையெறிய
இருகைகூப்பித்தொழுதிறைஞ்சுமிளவாண்முறுவறகாதலனைப்
பருகுவான்போனோக்கியொளிபரப்புதொடித்தாமரைக்கரத்தால்
முருகுகமழமுகந்துச்சிமோநதான்விழிநீராட்டினான்.

உவகை - பெருங்களிப்பு. (சகூ)

கள்ளக்கருங்கட்சுருதியைசசெங்கையாற்றுருவன்றொழுதிறைஞ்சப்
பள்ளத்தொழுகுதண்புனல்போற்பழுக்குமன்புதலைமணப்ப
உள்ளத்துவகைகூர்ந்தனளவ்வொழுகுகொடிநுண்ணிடைமாது
வள்ளற்கமலைகொண்கனருள்வாய்த்தாலாரேயுவவாதார்.

பழுக்குமன்பு - முதிர்ந்தஅன்பு, தலைமணப்ப - கூட, கமலைகொண்கன் - திருமால், உவவாதார் - விரும்பாதவர். (ருo)

இலைப்பூங்கண்ணியெழிற்றுருவனீன்றவன்னைசெங்கமல
மலர்த்தாள்பின்னர்த்தொழுதிறைஞ்சவாரியணைத்துக்குறங்கிருத்திக்
கலைப்பான்மதிவாண்முகமலர்ந்தாள்கலுழ்ந்ததுவகைத்தடங்கண்ணீர்
முலைப்பாலூறிவழிந்ததிளமுல்லைமுகைவாணகையாட்கோ.

குறங்கு - தொடை, கலைப்பால்மதி - கலைகளோடு கூடியவெள்ளியசந்திரன், முல்லைமுகை - முல்லையரும்பு. (ருக)

காலக்கதிர்வேலுத்தமன்பொற்கடகக்கையாற்றழீஇக்கொள்ள
நீலக்களிற்றுநிலவேந்தர்நின்றுபணியவளைமுழஙகக்
கோலக்கடிமாநகருவப்பக்கூந்தற்பிடிமேலினிதேகி
மாலைக்குழவிமதிபோலமன்னன்குழகன்வந்தனனால்.

வளைமுழங்க - சங்குகள்சத்திக்க, குழவிமதிபோல - இளம்பிறைபோல, மன்னன்குழகன் - ராஜகுமாரன். (ருஉ)

காளைப்பருவங்கனிந்திடலுங்கதிர்வேற்றடக்கைத்துருவனுக்கு
வாளக்கிரிசூழுலகேழுமதிவெண்கவிகைதனிநிழற்றி
ஆளக்கதிர்மாமுடிசூட்டியழற்கானடைந்துதவம்புரிந்தான்
பாளைக்கமுகம்படப்பைசெறிபழனத்திருநாடுடையோனே.

கனிந்திடலும், முதிர்தலும், வாளக்கிரி - சக்கிரவாளகிரி, கமுகம்படப்பை - கமுகந்தோட்டம். (ருங)

கலி விருத்தம்.

எழிரும்பொழில்வாழுமிலர் தூவேற்
பாழிமன்னர்பணிந்துதிறையிடச்
சூழியானைத்துருவன்விரிநிலை
ஆழிசூழ்நிலமாழியொன்றுய்த்தனன்.

பொழில் - உலகம், சூழி — முகபடாம், ஆழியொன்று - ஏகசக்கரம். (ருச)

தேமலர்க்கணைசிந்துவரிச்சிலை
காமனன்னவக்காளைமுதலையின்
நாமமேயவிதிதருநல்லெழிற்
பூமியென்னுமொர்பூவையைவேட்டனன்.

சிந்து - சிந்துகிற, அக்காளை - அந்தத்துருவன். (ருரு)

அன்னமென்னடையந்நுண்மருங்குலாள்
பொன்னங்குன்றுறழ்பூண்முலைபுல்லிய
மன்னன்கற்பன்வயங்கியவற்சரன்
என்னுமைந்தரிருவரையீன்றனன்.

புல்லிய - தழுவிய. (ருசா)

எறிவளிக்கிறையீன்றவிடையெனும்
நறுமலர்க்குழனங்கைமணம்புணர்ந்
துறுவனப்புடையுற்கலனென்னுமோர்
சிறுவற்பெற்றனன்றேங்கமழ்தாரினான்.

வளிக்கிறை - வாயுதேவன், உறுவனப்பு - மிக்கஅழகு. (ருஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒடையானையுத்தமன், ஆடல்வாளரக்கரால்
வீடினன்விரிந்தபூங், காடகங்கலந்தரோ.

ஓடை - முகபடாம், ஆடல் - வெற்றி, வீடினன் — இறந்தான். (ருஅ)

வேட்டமாடவேகிவெங், காட்டிறத்தல்காணவோர்
நாட்டமாய்நடந்துதாய், ஊட்டழற்குலந்தனள்.

வேட்டமாட - வேட்டையாட, அழற்கு உலந்தனள் - தீப்பாய்ந்திறந்தாள். ()

நிருதரானிலச்செய்பூண், உருவமார்பினுத்தமன்
இருவிசும்பினேறவேற், றுருவனன்றுசூழ்ந்தனன்.

நிலச்செய் - நிலவைவீசுகிற, பூண் - ஆபரணமணிந்த, உருவம் - அழகாகிய. ()

தாரகக்கர்தன்மையான், வேரறுத்துமீள்வனென்
றாமர்க்கெழுந்தனன், தூரியந்துவைப்பவே.

அமர்க்கு எழுந்தனன் - போர்க்கெழுந்தனன், தூரியம் - வாத்தியம், துவைக்க-முழங்க. (சுக)

எழுயர்ந்தவீரங்கவுள், வேழம்வெற்பினீண்டன
பாழியுற்றபச்சைமா, ஆழியொத்தடைந்தவே.

வேழம் - யானை, பச்சைமா - பச்சைககுதிரை (சுஉ)

போர்வயப்புலிக்குழாம், பாரின்மேறபரந்தன
வீரர்மொய்ப்பவெய்யபொற, றேரிவர்ந்துசென்றனன்.

புலிக்குழாம் - புலிக்கூட்டம், தேரிவர்ந்து - தேரேறி. (சுங)

எழிற்குபேரனின்னகாக், குழைப்படர்ந்துருத்திட
முழக்கினன்முரண்கொள்போர், தழைக்கநின்றசங்கமே

இன்னகர்க்குழை - இனியநகரதில், படர்ந்து - சென்று, உருத்திட-கோவிக்க, சங்கம் - சங்கு. (சுச)

வில்லெடுத்தவீங்குதோள், கல்லெனககவின்பெறச
செல்லெனத்திரண்டனா, வல்லரக்கர்வந்தரோ.

செல்லென - மேகம்போல. (சுரு)

பாறுலாவுபல்படை, வேறுவேறுவீசிவந்
தேறினானையெய்துபோர், நூறிநூழிலாட்டினான்

பாறு - பருந்து, உலாவு - சுற்றுகிற, நூறி - பொடியாக்கி, நூழிலாட்டினான்-நூழிலாட்டுச்செய்தான். (சுசு)

வாரிவந்தலைத்திடச், சோரிவிண்சொரிந்திடப்
போரினிற்புணர்ந்தனர், நேரிலாநிசாசரர்

வாரி - கடல், சோரி - உதிரம், நிசாசரா - அரக்கர். (சுஎ)

மாயவல்லரக்கர்தம், மாயமல்கிடாதுபோய்
மாயமன்னர்மன்னவன், மாயன்வாளிசிந்தினான்

மல்கிடாது - பெருகாமல், போய்மாய் - போய்மடிய, மாயன்வாளி - விஷ்ணு பாணம். (சுஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கிரியோடெதிர்ந்தகரிமத்தகங்கள்கிழியப்பிளக்குமிகல்வாள்
அரியேறுபோலவிருகண்சிவப்பவடல்கொண்டசாபம்வளையா

விரிதாரரக்கர்நுதல்கீறவெய்யவிசிகந்தெரிந்துசொரியும்
மருமானைநம்பிபொரலென்றுகொற்றமனுவந்துநின்றுபுகல்வான்.

கரிமத்தகங்கள் - யானைத்தலைகள், அரிபேறு - ஆண்சிங்கம், சாபம்வளையா - வில்வளைத்து, விசிகம் - பாணம், பொரல் - போர்செய்யாதை. (சுகூ)

சிலர்காலமென்பர்சிலர்கன்மமென்பர்சிலரீசனென்பர்சிலர்தாம்
நிலையாதகானலுறுநீரதென்னநிகழ்மாயையென்பர்மதுவார்
மலர்வாளிகொண்டமதனுருமென்பர்வாற்சாயனுதிசிலர்தாம்
நலனோடுதீயபலனுமவற்றைநணிகொண்டுவந்துவிடலே.

மதுவார் - தேனொழுகுகின்ற, மலர்வாளி – புஷ்பபாணம். (எ0)

விளையாதவொன்றும்விளையாதுவந்தவினையூழின்வந்தவிளைவே
உளைமாநடத்துநிறலுத்தமனறனுயிரோரரக்கனுணநீ
வளையாழிவேலிவலயத்தரக்கருயிர்யாவும்வௌவலறனே
அளிகோடிபாடுதொடைமார்பவென்னவமர்விட்டுநின்றுதொழுதான்.

உளை–புறமயிரையுடைய, மா - குதிரை, அறனே - தர்மமா, தொடை - பூமாலை, அமர்விட்டு - போர்விட்டு. (எக)

மன்னற்குமன்னனெநிர்சென்றிறைஞ்சமனுவிட்டகன்றபொழுதே
மின்னிற்றிகழ்ந்துசுடர்கால்விமானமிசையேகுபேரனணுகாக்
கொன்னுற்றகொற்றவடிவேலரக்கர்கொலைசெய்ததில்லையதுதான்
முன்னுற்றுநின்றவினையாகுமண்ணன்முனியற்கவென்றுமொழிவான்

அணுகா - அணுகி, முனியற்க - கோவியாதை. (எஉ)

விழைவுற்றுநின்றவரம்யாவதேனும்விரிதாமமார்பதருகேன்
மொழிகிற்றியென்னமுருகுற்றலர்ந்தமுளரிக்கரங்கள்குவியா
அழலுற்றவாழிநிகழ்செங்கையண்ணலருளல்லதென்கொல்பெறுமா
றெழில்பெற்றசெல்வவெனவன்னதாகவெனவேகினனுண்மகிழ்வான்

விழைவுற்று - விரும்பி, மொழிகிற்றி - சொல்வாயாக, ஆழிதிகழ் செங்கையண்ணல் - திருமால். (எங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முருகவிழ்கோதைமாதர்முலையுழுநெகிழ்ந்தபைந்தார்த
துருவன்மீண்டாழியானைத்தொழுதுபல்வேள்விமுற்றிப்
பருவமோரிருபத்தாறுயிரமெழிற்பரிதியன்ன
ஒருதனித்திகிரியெல்லாவுலகமுமோச்சினனல்.

தனித்திகிரி - ஏகசக்ரம், ஒச்சினன் - செலுத்தினன். (எச)

வாங்கியவரிவிற்செங்கைமைந்தனையவனிகாப்பத்
தேங்கமழ்தெரியன்மாலைச்செழுங்கதிர்மௌலிசூட்டி
வீங்குசீர்விசாலையெய்திவிழுத்தவம்புரிதல்செய்தான்
ஓங்குவான்மாரிகாத்தவொருவனையுளத்தின்வைத்தே.

வாங்கிய - வளைத்த, மௌலி - முடி, மாரிகாத்த வொருவன் - திருமால். (எரு)

உருளுறப்பசும்பொற்றிண்டேரூர்ந்தெழுகதிர்களெல்லாம்
வெருளவிட்டொளிசெயொண்கேழ்விழுமணிகிடந்தமார்பன்
அருள்பெறுசுரந்தநந்தாவ்வழிக்குறுகிஞரால்
இருளயிறிங்கள்போலவிமைக்குமோர்விமானங்கொண்டே.

கேழ் - நிறம், இருள்அயில் - இருளையுண்ணுகிற, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கிற. ()

ஒருதனித்திகிரிமாயஞெளிவிசும்படையவ்வேண்டும்
வருகநீவருகவென்றுவழுத்தினர்கூறலோடும்
எரிகதிர்ப்பசும்பொன்போலவெவ்வெலாத்திசையுந்நாந்தி
விரியுமோருருவுகொண்டுவிமானமீதிவர்ந்தான்மன்ஞே

ஒளிவிசும்பு - பரமபதம், இவர்ந்தான் - ஏறிஞன். (எஎ)

மன்னஞுங்கின்றதாயைமனத்தினினினைப்பமன்னன்
உன்னியதுணராவன்றேயொருமுதலைப்பருப்பதப்
பொன்னெடுவிமானமூர்ந்துபோதுழிவிசும்பின்மேலுன்
அன்னையுஞ்சேறல்காண்டியரசவென்றியம்பிஞரால்.

உணரா - உணர்ந்து. (எஅ)

புயல்கிழிதெழுமந்தாரப்பூந்துணர்முருகுவீசும்
வியலிருவிசும்புவிட்டுவெய்யவன்பதத்தைநீங்கி
உயர்மதிமண்டிலத்தையுவப்புறக்கண்டுவிண்ணோர்
வயின்வயினலர்தூய்வாழ்த்தவான்பதங்குறுகிஞனல்.

முருகு - வாசனை, வெய்யவன்பதம் - சூரியமண்டலம், வயின்வயின் - இடந்தோறும் இடந்தோறும். (எகூ)

உகாதொருஞான்றும்விண்ணத்தோங்கியமதர்கடம்மை
நகாவொளிகிடைத்துநின்றநனந்தலையுலகுக்கெல்லாம்
சிகாமணியென்னச்சேணிற்சேயுயர்பதத்திற்சென்று
புகாவிளங்கினனவ்வேந்தன்புகழெழுவர்புகலற்பாலார்.

உகாது - அழியாமல், நகா — பரிகசித்து, சிகாமணி - சிரோரத்நம். (அ0)

துளிமதுக்கமழ்பூங்கண்ணித்துருவன்வாணிலவுதூற்றும்
ஒளிமுடிகவித்தமைந்தனுற்கலஞழியான்மேல்
விளைவுறுமனஞெல்லாம்வெறுத்தனஞகவன்ஞேன்
இளவல்வற்சரன்றன்காத்தானேழிருபொழிலுமாதோ.

வானிலவு - வால்நிலவு = வெள்ளியநிலவு, ஆழியான் - திருமால், ஏழிருபொழிலும் - பதிஞலுலோகங்களும். (அக)

ஒழிவிலாவூழியூழியுலைவிலாப்பதஞ்சென்றுற்ற
அழிவில்சீர்த்துருவன்காதையஞ்செவிநிரப்பப்பெற்றோர்
விழுநிதிக்குப்பையெய்திவெண்ணகைக்கனிவாய்மைந்தர்
மழலையந்தேறன்மாந்திமகிழ்ந்துவீடெய்துவாரால்.

விழுநிதிக்குப்பை - பெரும்பொருட்குவியல், தேறல் - தேன், மாந்தி - பருகி. ()

தீதறநோற்றுநின்றசெஞ்சிலைவிதுரவென்ன
மாதவன்மயித்திரேயன்வபூங்கியவாறுதண்ணந்
தாரலர்கமலச்செங்கட்சதுமறைவியாதன்மைந்தன்
மேதகுவிண்டுராதன்வியப்புறவிளம்பினுல்.

வியாதன்மகன் - சுகன், விண்டுராதன் - பரிக்ஷித்து. (அங)

ஆகதிருவிருத்தம். உ0உ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மதுமணக்குமலர்ந்துளவோனும்
அதிர்கடற்புவியாண்டபிருதுமன்
கதையுனக்கிவட்கட்டுரைப்பனெனு
விதுரனுக்குமுனிவன்விளம்புமால்.

மதுமணக்கும் - தேன்கமழ்கின்ற, அதிர் - ஒலிக்கின்ற. (க)

துகளிலாததுருவனளித்திடு
மகவுவற்சரன்மார்பகம்புல்லிய
நிகழுநல்லெழிற்சேட்டையெனுந்திரு
இகலிலாவிருமூவரையீன்றனள்.

துகள் - குற்றம், புல்லிய - தழுவிய. (உ)

மருவுவற்சரன்மைந்தராறுவருள்
பொருவிலாதபுட்பாருணனென்பவன்
பிரபைதோடையெனப்பெயர்பெற்றிடும்
இருவர்காதலிளநலமாந்தினன்.

பொருவிலாத - ஒப்பற்ற, இளநலம் - இளமையின்பம். (௩)

விரைசெய்தாரணிமென்குழன்மேனறை
பெருகுகாதற்பிரபையளித்தனள்
கருதுகாலைகவின்செயுமுச்சியோ
டுரைசெய்மாலையின்பேருறுவோரையே.

நறை - தேன். (ச)

நேசமார்பிரதோடனிசிமணம்
வீசுதர்மவியுட்டியெனப்புவி

பேசுபோரொருமூவரைப்பெற்றனள்
தூசுலாமிடையாளொனுந்தோடையே.

தாமம் - பூமாலை. (ரு)

இகல்வியுட்டியென்பான்வடசொல்லினுட்
சகலகாந்திக்குறும்பெயர்சார்ந்திடும்
மகவையீன்றனன்மற்றவன்மைந்தனும்
புகலும்வேற்கைப்புகழ்மனுவேந்தனே

இகல் - வலி, சகலகாந்தி - சர்வதேஜஸ், மநு - சக்ஷுர்மநு. (சு)

மனுவெனும்பெயர்பெற்றவன்மைந்தராம்
புணிதமார்புருகுச்சர்முதலினோர்
அனையபன்னிருவோரிலரசனும்
முனிவிலானருண்முற்றியவுன்முகன்

புணிதம் - பரிசுத்தம் (எ)

வாழியுன்முகன்மாதவத்தாற்பெறும்
ஆழிமைந்தராவரம்மைந்தரின்
ஆழிசூழுமகனிலமேழினும்
ஆழியொன்றுசெலுத்தினனங்கனே.

ஆழியொன்று - ஒற்றைச்சக்கரம். (அ)

வந்தவாதிமனுமுதலாகவீ
ரைந்தென்றோதுதலைமுறையானங்கன்
விந்தைசேர்புயன்வேட்டனன்வாண்முகம்
இந்துநேருஞ்சுநீதையையென்பவே

விந்தை - விஜயமங்கை, வாள் - ஒளி, இந்து - சந்திரன் (கூ)

கொங்குதேர்ந்தளிகூட்டுணுநாண்மலர்த
தொங்கன்மாலைததுருவன்வழிவரும்
திங்கள்வெண்குடையான்செய்யகோலினன்
அங்கனென்பவனுற்றினன்வேளவியே

கொங்கு - தேன். (கo)

ஆற்றும்வேள்விச்சொரியவியங்கையால்
ஏற்றிலார்வந்திமையவரென்றலும்
மாற்றருந்திறன்மன்னவன்காரணம்
சாற்றுவீரெனவந்தணர்சாற்றுவார்.

அவி - ஓமதிரவியங்கள். (கக)

பிள்ளையில்லவர்பெய்யவிவானவர்
கொள்ளலார்பைங்குழவிபிறந்திட

உள்ளவாறினிதோமம்புரிகெனப
புள்ளுயர்த்தவற்போற்றிப்புரிந்தனன்.

புள்ளுயர்த்தவன் - திருமால். (௧௨)

மின்னிலங்குதொடியன்வெண்சேனன்
பொன்னந்தாரினன்பொற்கலன்மீதுபால்
அன்னமேந்தியொருவனழலிடைத்
துன்னுசோதிதுவன்றுறத்தோன்றினன்.

வெண்சேனன் - வெள்ளைவஸ்திரத்தையுடையவன், பால்அன்னம் - பாற்சோறு.

பரவைவெண்டிரைப்பட்டவமுதினைப்
புரையுமன்னதுபொற்றொடித்தேவிபால்
அரசுநல்கவருந்தினள்கூற்கொளா
விரைசெய்பூங்குழல்வேணனையீன்றனள்.

பட்ட - தோன்றின. (௧௪)

காதன்மைந்தன்வளர்ந்துகலைபல
ஓதவோதவுணர்வுநிறைந்தனன்
வேதநீதியொழுக்கம்விடுத்தனன்
ஆதியாயவறம்பிழைத்தானரோ.

உணர்வு - அறிவு. (௧௫)

அன்னைகூற்றின்மடமகளாதலால்
இன்னதன்மையனுயினனேழ்புவி
துன்னுசீர்த்தித்துருவனெனப்படும்
மன்னன்மன்னன்மரபினிற்றோன்றினன்.

கூறு - அமிசம்- (௧௬)

மழகளிற்றுமருவலர்போர்கடந்
தழலும்வேற்படையங்கனறநெறி
ஒழுகுசேயையுயிர்த்திலமென்றிரும்
பொழிலிரங்கப்புருந்தனன்கானகம்.

மருவலர் - பகைவர், கடந்து - வென்று, இரும்பொழில் - பெரியவுலகத்தார். ()

வரிச்சுரும்புவழிமதுமாந்தவாய்
விரிக்கும்பூந்தொடைவேந்தர்திறையிடக்
குரைக்கும்வேலைமண்கொண்டுகொழுநிதிச்
செருக்குமிக்கனன்செஞ்சிலைவேனனே.

வழிமது - ஒழுகுகின்றதேன், குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வேலை - கடல். (௧அ)

உறைந்துதேவரவியுணநான்மறை
அறந்தெரிந்தவராற்றுநல்வேள்வியைத்

துறந்துபோமெனச்சொன்முரசெற்றியே
மறந்தவாதவன்மாற்றுவித்தானரோ.

மறந்தவாதவன் - கோவம் நீங்காதவன், (கக)

வீங்குமாதவர்வேள்விசெய்தானனி
ஓங்குவேந்தருயர்வர்திருவென
ஆங்குமேவியறிஞரறைதர
வாங்குவார்சிலைமன்னவன்கூறுவான்.

நனி - மிகுதியாக, வாங்கு - வளைந்த, வார்சிலை - நீண்டவில். (உ0)

சீயமன்னசெழுநிலவேந்தலால்
போயொர்தெய்வமுளதெனப்போற்றுவார்
தூயகேள்வர்ப்பிழைத்துறுசோரர்பால்
நேயம்வைத்தமகளிரைநேர்குவார்.

சீயம் - சிங்கம், கேள்வர்ப்பிழைத்து - கணவரைவஞ்சித்து. (உக)

துன்னுவெண்ணிலநூற்றுவலம்புரி
மன்னுசெங்கைமணிநிறவண்ணன்யான்
என்னையல்லதுதெய்வமின்றேயெனப்
பன்னியென்னைப்பரவுமினென்றனன்.

வெண்ணில - வெள்ளியசந்திரன், மணிநிறவண்ணன் - திருமால். (உஉ)

ஆற்றன்மேயவமைச்சர்கழறிடும்
கூற்றைக்கொண்டுகொடுநெறிமேற்படர்
வேற்றிறற்படைவேனனைவேதியர்

கூற்றை - சொல்லை, சீற்றத்தீ - கோவத்தீ. (உங)

விண்ணடைந்திடும்வேனனுடம்பினை
எண்ணெய்பெய்ததோர்தோணியிலிட்டனள்
மண்ணகன்புவிகாக்குநர்யாரெனத்
தன்னந்தாரலன்றாய்புரந்தாளரோ.

எண்ணெய்பெய்ததோர் தோணியிலிட்டனள் - தைலமாட்டினுள், புரந்தாள் - காத்தனள். (உச)

இலையடுத்தவினமலர்ப்பூந்தொடை
மலையடுத்ததோண்மன்னனிறத்தலும்
அலையடுத்தவகன்புவியெங்கணும்
தலையெடுத்தகுறும்புதலைத்தலை.

அலையடுத்த - கடல்சூழ்ந்த, தலைத்தலை - இடந்தோறும். (உரு)

நிலங்கரந்ததுநீள்வளங்கள்ளர்தம்
குலம்பரந்ததுகூட்டுணவவ்வழிக்

கலந்தவேதியர்தம்மிற்கடைந்தனர்
உவந்தவேனனுடலமெடுத்தரோ.

கரந்தது - மறுத்தது, கடைந்தனர் மதித்தார்கள். (உசு)

நீலமேனியனீளொளிவெஞ்சுடர்
போலிலங்குசெங்குஞ்சியன்பொங்கழல்
ஆலமென்னவொருவனதிர்கழற்
காலின்வந்துபிறந்தனன்காண்டக.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன். (உஎ)

வேறு.

அல்லினல்வருத்தெனவாங்குதித்தோன்றிய
வில்லுடைத்தடக்கையான்விளைப்பதென்கொலோ
சொல்லுமினீரெனத்தொழுதுலத்தவர்
நில்லெனவுரைத்தலினிடாதனயினன்

அல்லினல் - இருட்டைக்கொண்டு, நிடாதன் - வேடன். (உஅ)

வேட்டுவரெனப்பெயர்மேவிவிண்டொடு
கோட்டுமால்வரையினுங்கொங்குவிம்மபூங்
காட்டினும்வாழ்பவர்காய்சினத்தகூர்
வாட்டிறலன்னவன்வழியிற்றோன்றினர்.

கொங்கு - வாசனை. (உகூ)

வேறு.

தேன்றதும்புசெந்தாமரைசெற்றொளி
கான்றதிங்கள்வதனங்கவின்முன்
வான்றழைத்திடவந்தவமுதெனத்
தோன்றினளிடக்கையிற்றோகையே.

செற்று - வென்று. (௩0)

இருளைநுங்குமெரிமணிப்பொற்முடி
சொரியுநீள்சுடர்தோன்றுவலக்கையின்
பிருதுவென்னும்பெருநிலமன்னவன்
உருவஞாயிறுபோலவுதித்தனன்.

நுங்கும் - விழுங்குகிற, உருவம் - ஒளியையுடைய. (௩க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அலர்ப்பொலம்பொகுட்டின்வாழுமந்தணனுங்குநண்ணி
விலக்கருங்களிநல்யானைவெந்திறல்விளங்குவேனன்
வலக்கரங்கடையவந்துதோன்றியமன்னர்மன்னன்
இலக்கணக்கிடக்கைநோக்கியீங்கிவன்மாலேயென்றான்.

அலர்ப்பொலம் பொகுட்டின்வாழும் அந்தணன் - பிரமன், மாலே - திருமாலே.

எந்தெழில்வாய்ந்தவேனனிடக்கரங்கிடையத்தோன்று
மாந்தளிரனையமேனிமழைமதர்நெடுங்கணங்கை
காந்தியுங்கவினிநோக்கிக்கலியிளஞ்சுரும்பர்பாடத்
தேந்துளிபிலிற்றுந்தண்பூந்திருமகளிவளேயென்றான்.

பிலிற்றும் - துளிக்கிற. (௫௩)

பில்குதேன்கமழலங்கற்பிருதுவென்றரைக்கப்பெற்ற
கொல்களிற்றுழவர்கந்தவருச்சியைக்குவளைதாழ
வில்லுமிழ்கணையைவென்றுவேலினுக்கோலையிட்ட
சில்லரித்தடங்கணாளைத்திருமணம்புணர்த்தினானால்.

பில்கு - சிந்துகிற. (௫௪)

கலிவிருத்தம்.

அரியணைவழங்கினனளகைகாவலன்
திருமுடிநல்கினன்றேவர்கோமகன்
வருணன்வந்தளித்தனன்வட்டவெண்குடை
விரிநிலாக்கவரிகால்வேந்தன்வீசினான்.

அரியணை - சிங்காதனம், கால்வேந்தன் - வாயுதேவன். (௫௫)

கலைமகளங்கடிங்கலையெனக்குலாய்
அலர்கதிர்விரிக்குமுத்தாரமீந்தனள்
பலர்புகழ்வியாவியாம்பரிதிபோற்றிகழ்
மலர்மகணிதித்திருமணப்பநல்கினள்.

வியாவி=வியாபி - சர்வவியாபகன். (௫௬)

பார்மகள்வழங்கினள்பசும்பொற்பாதுகை
வார்கடல்குளிறுவெள்வளையளித்ததால்
கார்தவழ்குன்றுகல்லெண்மாநிதி
கூர்நிதிக்குப்பைகள்கொடுவந்துற்றன.

பாதுகை - திருவடிநிலை, குளிறு - சத்திக்கிற. (௫௭)

கள்ளவிழ்மலரினான்கவயநல்கினான்
அள்ளிலைத்துளவினானாழிநல்கினான்
வெள்ளியம்பொருப்புறைவிமலனீந்தனன்
தெள்ளொளிபொதுளியசெம்பொன்வாளரோ.

கவயம் - காட்டர. (௫௮)

கலைமதிச்சதமெனக்கதிர்செய்கேடகம்
மலைமகளுதவினண்மறலிநல்கினான்
உலைவறுவெங்கதையுநற்றுமாதவர்
நிலைபெறவழங்கினர்நிகழ்த்துவாழ்த்தரோ

சதம் - நூறு. (௫௯)

வலம்படுசிலையழற்கிறைவழங்கினன்
இலங்குசெங்கதிர்களையிரவியீந்தனன்
அலங்குளைவெண்பரியளித்ததம்புலி
பொலங்கொடிதேர்மயன்புரிந்துநல்கினான்.

அழற்கிறை - அக்கினிதேவன், அம்புலி - சந்திரன். (சo)

மருவிரிமலரினனன்னமாதவர்
விரைகமழ்பூம்புனலாட்டிவேந்தனை
அரியணையிருத்தினரலங்குசெங்கதிர்
சொரிதருமணிமுடிசூட்டினாரரோ.

மருவிரிமலரினன் - பிரமன். (சக)

அந்தரதுந்துபியதிர்ந்ததாய்பிழி
சிந்துபொற்றருமலர்தேவர்சிந்தினர்
வந்தனராடினர்வானமங்கையர்
பைந்தொடையாழினோர்பாடன்மேயினார்

பிழி - தேன். (சஉ)

சந்திரனுயிர்க்கெலாந்தாபநீக்கலான்
இந்திரனுலகினிதளிக்கலானெனச்
சுந்தரவாசனைமுனிவர்சொற்கொடு
வந்தியர்முதலினோர்வழுத்தன்மேயினார்.

தாபம் - வெப்பம். (சங)

மாற்றலர்க்கனுகுறுமாட்சியானனல்
கூற்றுவனறம்பிழைத்தோரைக்கோறலான்
ஏற்றநற்றாதரானெனங்குநாடலான்
காற்றினுக்கிறையெனக்கருதலாகுமே.

மாற்றலர்க்கு - பகைவருக்கு, கோறலான் - கொல்லுதலால். (சச)

அளவிடற்கரியநல்லாற்றன்மேவலான்
வளமலிவாரிதிவருணனீகையான்
ஒளிதருமிருநிதிக்குறையுளாகையான்
களிசெயுமளகையர்காவலாளனே.

வாரிதி - கடல். (சரு)

அணிசராசரஞ்சமனுகப்பார்த்தலான்.
தணிவில்வெங்கதிர்க்குமாந்தழைக்கும்வேந்தனல்
உணர்வுறுகோன்மையினுயிரளித்தலான்
மணிதிகழ்வாரிசூழ்வையமங்கையே.

சமனுக - ஒப்பாக, வையமங்கை - பூமிதேவி. (சகூ)

பார்மகள்பசுவெனக்கறந்துபல்வளம்
ஆர்தரவேள்விகளாற்றியாண்டபின்

தேர்சனகாதியர்மேவவுட்டெளிந்
தோர்பதம்பெறுமிவனென்னவோதினர்.

பார்மகள் - பூமிதேவி. (சஎ)

என்றுசொற்றனர்கடாமினிதுவப்புற
மன்றலம்பூந்தொடைமாசிலாத்துகில்
குன்றெனவருநிதிக்குவைவழங்கினன்
வென்றியங்குடுமிவேல்வேந்தர்வேந்தனே.

உவப்புற - களிக்கும்படி, துகில் - ஆடை. (சஅ)

செறிந்தசெங்கதிரவன்றிகைப்பத்தெள்ளியன்
மறிந்ததெண்டிரையிருநிலம்வளங்கொளா
எறிந்ததுகுறும்பிருளேழிசைச்சுரும்
புறைந்தபூந்தாரினனொற்றையாழியே.

திகைப்ப - திகைக்க. (சகூ)

வருந்தினம்பசிக்கனல்வருத்தப்பல்வளம்
கரந்ததுநெடுநிலங்காத்திநீயெனப்
பொருந்துபுமன்பதைபுகலக்கேட்டவும்
விரிந்தபூந்தாரவன்வில்லெடுத்தனன்.

பொருந்துபு - பொருந்தி, மன்பதை - மக்கட்டொகுதி. (ரு0)

திண்டிறன்மன்னவன்சிலையெடுத்தலு
கண்டனணெஞ்சகங்கலங்கியாவுருக்
கொண்டனளோடினள்றரைக்குரியவெண்டிரை
மண்டிணிமாநிலமடந்தையென்பவே.

ஆவுரு - பசுரூபம். (ருக)

கோடியசிலையினன்கொற்றவம்பினன்
ஆடெழுவனையதோளரசனுண்டெழுந்
தோடியதிசையெலாமோடியொல்குபு
வாடினனின்றனள்வழுத்தினளரோ

கோடிய - வளைந்த. (ருஉ)

கல்லெனும்புயத்தனைக்காப்பத்தோன்றிநீ
கொல்லின்யார்காக்குநர்கொற்றமன்னவர்
மெல்லியலார்பழிவிரும்பிலாரென
மல்லலம்புவிமகள்வழங்கினளரோ.

கல்லெனும்புயம் - மலைபோலும்புயம். (ருங)

ஆடவராயினுமலியராயினும்
வாடியநுண்ணிடைமகளிராயினும்

நீடுயிர்க்கருந்துயர்நினைக்கின்வீட்டுதல்
ஆடுடையரசர்நல்லறமதாயினும்.

அலியர் - பேடியர். (ருச)

என்னைநீகொல்கலாதினிநிறேும்புதி
மின்னருபரிநிவேல்வேந்தர்வேந்தநீ
சொன்னனமறாதியான்கூரப்பலென்றனள்
அன்னவனருள்சுரந்தறைதன்மேயினன்.

நூம்புதி - காக்கக்கடவை. (ருரு)

கொல்கலனஞ்சலைகொடுக்கல்வேண்டுமால்
பல்வளமென்றிரும்பனைக்கையானையான்
மெல்லெனக்கூறலும்வேலைசூழ்தரு
தொல்புகழ்நிலமகடொழுதுசொல்லுமால்.

நிலமகள் - பூமிதேவி. (ருசு)

என்னைமுன்பாதலத்தேனமாகியே
துன்னிவந்தெடுத்தருதுயரம்போக்கிய
கன்னியந்துளவணிகண்ணனேநிநீ
உன்னிருட்கெல்லையாருரைக்கவல்லரே.

ஏனமாகி - வராகமாகி. (ருஎ)

அறந்தழைந்திடவருளரசிலாமையால்
உறைந்தநல்வளனெலாமொலிப்பநின்றனன்
கறந்துகொள்கன்றினுலென்றகாதல்செய்
நிறைந்தபல்வளனிலமங்கைநல்கினள்.

தழைந்திட - செழிக்க. (ருஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மனுவிளங்கன்றுமானவேற்பிருதுமன்னவன்கறந்தனன்பைங்கூழ்
முனிவரர்வியாழமொருருழக்கன்றுமுதுமறைகறந்தனரமரர்
பனியிருவிசும்புகாப்பவன்கன்றுப்பாற்படக்கறந்தனர்சோமம்
கனகன்மாமதலைவளரிளங்கன்றுய்க்களிநறுக்கறந்தனரவுணர்.

மானவேல் - பெருமையுள்ள வேற்படை, விசும்பு காப்பவன் - இந்திரன், சோமம் - கள். (ருகூ)

தென்புலத்தவரங்கௌவியங்கறந்தார்செஞ்சுடரரியமாக்கன்று
மின்பிறழ்மணிசேர்தக்ககன்கன்றுவிடங்கறந்தனகொடும்பாந்தள்
இன்புறவரக்கரியக்கர்பேய்முதலோரிலங்குகண்ணுதலான்கன்றாய்க்
கொன்பெறுகபாலந்தனிநனிகறந்தார்குருதியோடருந்தசைமாதோ.

கௌவியம் - பஞ்சகவ்வியும், (பால்முதலியன.) (௬0)

கஞ்சநாண்மலர்க்கட்கபிலனேகன்றாக்கறந்தனர்சித்தர்தங்கலையாழ்
விஞ்சைகந்திருவர்கறந்தனரெழில்சேர்விளங்குதங்காவலன்கன்றா
அஞ்சிறைப்பறவைகலுழனோர்கன்றாவடர்சினைப்பழுமரங்கறந்த
மஞ்சசூழிமயமால்வரைகன்றாமணிக்குலங்கறந்தனவரைகள்.

அடர்சினை - நெருங்கினகிளைகளையுடைய, பழுமரம் - ஆலமரம். (சுக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இத்திறமுலகமெல்லாமேற்றனகறந்துகொள்ள
அத்தகுசிறப்புவாய்ந்தவானுருக்கொண்டுநின்ற
மொய்த்தவல்லிருள்கால்சீக்குமுழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தலையரவமேந்துபார்வளஞ்சுரந்ததன்றே.

கால்சீக்கும் - வேர்பறிக்கிற, பைத்தலையரவம் - ஆதிசேடன். (சுஉ)

நிவப்பொடுதாழ்வின்றாகநெடுநிலங்கவர்ந்துகொண்ட
குவட்டிருங்குன்றவல்விற்கோடியாலெறிந்துசாய்த்துக்
கவித்தனன்கவிகையொன்றாகளியினாஞ்சுரும்பர்பாய்ந்து
தெவிட்டநுண்டேறன்மாந்திச்செறிநறுந்தெரியல்வேந்தே.

நிவப்பொடுதாழ்வு - உயர்வுதாழ்வு (சுங)

நாடெழிற்புரங்களென்றுநகரென்றுமகரமென்றும்
கேடகம்பாடியென்றுங்கிளர்குடிசேரியென்றும்
நீடியவரண்களென்றுநிகழ்த்திடப்பட்டவின்றும்
ஆடலஞ்சிலையானிப்பாரளித்தநாள்பெற்றபேரே

ஆடல் - வெற்றி. (சுச)

பிருதிவியெனும்பேர்பெற்றுப்பெண்ணெனவிராகவிப்பார்
ஒருகுடைநிழற்றுசெங்கோலுறுபுகழ்ப்பிருதுமன்னன்
வரைபுரைமார்பம்புல்லிவரிவிழிவருச்சியென்பாள்
பொருவருமெழில்சேர்ந்தந்தண்புதல்வரையுதவிற்றன்றால்

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கிற, உறு - மிகுந்த (சுரு)

விலங்கிவில்லுமிழுமொண்கேழ்விழுமணிவேலைவீச
நலங்கெழுநதிகளெல்லாநறுநெய்யும்பாலுநல்க
மலர்ந்தபூந்தருக்களெல்லாமதுமழைபொழியாநிற்ப
அலங்குளைப்புரவிவேள்வியாற்றினனரசர்கோமான்

உமிழும் - ஒளியைக்கக்குகிற. (சுசு)

ஒன்றொழிநூறுவேள்வியாற்றிமற்றொன்றுமாற்றா
நின்றுழிபொறுக்கலாற்றானிரையுளைப்புரவிவெளவி
மின்றிகழ்சடிலந்தாழ்த்துவெண்டலைக்கரத்தனாகிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்கொற்றவன்போயினானால்.

ஒன்றொழிநூறு - தொண்ணூற்றொன்பது, வேள்வி - யாகம். (சுஎ)

அரசிளங்குமரன்றன்னையத்திரியாங்குநோக்கிப்
புரவிநீவல்லைமீட்பாய்போயதென்றுரைத்தானாக
வரிசிலைத்தடக்கைமைந்தன்வானவர்க்கிறைவன்றன்னை
விரிசடையுடையானென்றுவெங்கணைதொடுக்கிலானே.

வரிசிலை - கட்டமைந்தவில். (சுஅ)

இந்திரனாகுமின்னோனீங்கிவன்றன்னையேந்தால்
கொந்தழல்வாளிதூற்றிக்கொல்லெனமுனிவன்கூற
மந்தரம்வெள்குதோளான்வரிசிலைகுழையவாங்க
அந்தரங்கரந்துநின்றனமரர்கோன்புரவிவிட்டான்

ஏந்தால் - ஏந்தலே, மந்தரம் - ஓர்மலை. (சுக)

நொறில்வயப்புரவிமீட்டுநறியமுல்வடிவேன்மன்னன்
சிறுவன்வந்தெய்தலோடுஞ்செழுந்தவக்கிழவர்நோக்கி
அறைகழலரவத்தானையரசிளங்கோமாற்கோர்பேர்
விறல்விசிதாச்சுவன்றனிவனெனவிளம்பினரால்.

நொறில் - விரைவு. (எ0)

வல்லிருள்விளைத்துவல்லேவானவர்க்கிறைவன்மீட்டும்
வில்லுமிழ்கணையிற்செல்லும்வெம்பரிகவர்ந்துபோகக்
கொல்வலீங்கிவனையென்றுகுங்குமக்குவட்டின்வீங்கு
மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மன்னவன்சீறிநின்றன்.

கணையின் - அம்புபோல. (எக)

சீறினனெழுந்துவேந்தன்செஞ்சிலைதருகவென்ன
வீறுசால்வேள்விதன்னின்வெங்கொலைவிளைத்தலாகா
கோறுநாமிவனையின்னேகொந்தழல்நெய்பெய்தென்ன
ஆறறிமுனிவர்கூறவடைந்தனன்விரிஞ்சனங்கே.

கோறும் - கொல்வோம். (எஉ)

மல்லலஞ்சிறப்புவாய்ந்தவானகம்புரக்கும்வேந்தன்
அல்லியங்கமலச்செங்கணழியானல்லனேகொல்
கொல்லுதலடுப்பதன்றற்கொற்றவாளரசவென்னச்
சொல்லலுற்றனன்லம்பொற்றேடவிழ்மலரினனே.

என்ன - என்று, மலரினன் - பிரமன். (எங)

மன்னநீபுரியும்வேள்விவருபயன்விழைந்திலாயால்
துன்னருந்தனிவீட்டின்பந்துய்ப்பதேவிழைந்துநின்றாய்
இன்னதோர்வேள்வியொன்றுமியற்றுதலொழிதியென்று
பொன்னுலகளிப்பான்றன்மேற்பொருபகைபோக்கல்செய்தான்

விழைந்திலாய் - விரும்பிலாய். (எச)

விரைசெலவிவுளிவேள்விவேட்டவம்மன்னன்றன்பால்
மரகதவண்ணத்தண்ணல்வானவர்க்கிறையோடெய்திப்

பொருதிறற்குலிசபாணிபுரிந்ததுபொறுக்கல்வேண்டும்
அரசநீவெகுளியுற்றாலருளெவர்கண்ணதென்றான்.

விரைசெலவு - விரைநடை, இவுளி - குதிரை, குலிசபாணி - இந்திரன். (௭௫)

விழைவதுதருதும்வேந்தேவிளம்புதியென்னவீழ்ந்து
தொழுதனன்வழுத்திச்செய்யதோடவிழ்கமலம்பூத்த
மழைமுகில்வண்ணமுத்திவழங்குறாநின்னைக்கண்டும்
அழிவதோர்பொருள்கொள்வார்கொலறிவினரென்றுசொல்வான்.

தருதும் - தருவோம் (௭௬)

அள்ளிலைத்துளவப்பைந்தாரமலன்சரிதமென்னும்
தெள்ளமுதினிதின்மாந்தச்செவிபலவேண்டுமென்றைப்
புள்ளவாம்புலவுவேலான்போற்றலும்பரமன்றானும்
வெள்ளிவெண்குடையானன்புவியநந்தனன்போயினானால்

மாந்த - நுகர. (௭௭)

திங்களங்கவிகைவேந்தன்செழுமாநகர்ச்செல்வன்போல
அங்கதிராழியொன்றேயாழிசூழுலகமுய்ந்தாக
கங்கைகாளிந்தியென்னக்கரைபொருநதியினப்பண்
மங்குறோய்குடுமிமாடமாநகரவைருநாளில்

மங்குல் - மேகம், குடுமி - உச்சி. (௭௮)

மாதவர்முனிவர்சித்தர்வானவாமுதலோர்மொய்ப்பத்
தாதலர்தெரியன்மார்பன்சத்திரவேள்வியாற்றி
மீதுறமுடுவினப்பண்வெண்மதியெனவேநின்ற
சோதிசேரவையுள்ளோரைத்துதித்தனனேகிச்சொல்லும்

மொய்ப்ப - நெருங்க, உடுவினப்பண் - நாணமீன்களுக்கு நடுவே (௭௯)

காவலர்க்கறஞ்செய்வோரைக்காத்தலுமறஞ்செய்வோரைப்
பூவினிற்கடிதலும்பொருந்துதங்கருமமென்பர்
தாவிலாக்கருமஞ்செய்தேயிருமையுந்தயங்கினார்வெரு
கோவெனும்வேனனன்றிமனுமுதற்குலத்தினோரே

காவலர்க்கு - அரசர்க்கு, பூவினில் - பூமியில், மறம் - பாவம், இருமை - இம்மை **மறுமைகள்.** (௮௰)

திருமகள்கொழுனன்செய்யசேவடிவணங்கிநீரும்
மருவுநுங்கருமஞ்செய்யின்வயங்குநாற்பயனும்பெற்றே
இருமையும்விளங்குவீராலிப்புவிகாவல்யானும்
ஒருவிடாதின்பமெய்தியுறுவன்மால்பதமுமன்றே

நாற்பயனும் - சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களும். (௮௧)

நிறைசுடரிமையோர்தாமுநெஞ்சமுற்றிலங்காநின்ற
அறைதழற்கடவுடன்னையன்பொடும்விளக்கும்வேதத்

துறையறிமுனிவர்ப்போற்றிற்றுளவினோன்மகிழுமென்றால்
மறையவர்பெருமையென்னால்வழுத்துதற்கெளிதன்றென்றான்.

தழற்கடவுடன்னை - அக்கினிதேவனை. (௮௨)

என்னலுமவையோர்சொல்வாரிரணியன்மகவினாலே
துன்னியசீரினோடுதுலங்கினான்போலநின்னால்
நன்னெறிநீங்குவேனனவையறவிளங்கினானால்
இன்னெழின்மகப்பெற்றோர்தாமிலங்குவரெனுஞ்சொன்மெய்த்தே.

அவையோர் - சபையோர். (௮௩)

தேனிமிர்துளவோன்றாளிற்செறிந்திடுமன்பைநீயிம்
மாநிலத்தரசனாகிமருவியதிறத்தினாங்கள்
ஈனமொன்றின்றியின்பமிருமையுமெய்தாநின்றேம்
கோனிவணெடிதுவாழ்தியெனநனிகூறிப்போயார்.

தேன் - வண்டு. (௮௪)

பெண்ணெனத்தனதுதொல்லைப்பெயரினால்விளங்கும்வண்ணம்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலன்றன்பால்வந்து
நண்ணினர்சனகனாதிநற்றவக்கிழவர்நால்வர்
அண்ணனான்மறையேபோலவரும்பெறற்காட்சிமிக்கார்.

அண்ணல் - பெருமை. (௮௫)

கௌவைநீர்வேலிமன்னன்கதுமெனவெழுந்துதாழ்ந்து
தெய்வமாதவத்தோரம்பொற்சேவடிக்கமலம்போற்றி
எவ்வகைகடக்கலாகுமேழ்பெரும்பிறவிவேலை
அவ்வகைமொழிமினென்னவருந்தவருரைக்கலுற்றார்.

கௌவைநீர் - கடலாகிய, வேலி - எல்லை. (௮௬)

பொறிகளையடக்கித்தன்னைப்புலப்படவறிந்தானாயின்
உறுதுயிற்கனவுதன்னினுற்றிடுபடைகளெல்லாம்
செறிதுயினீங்கிற்பொய்யாநிகழ்பவனொருவன்றான்போல்
நெறியுறுமுபாதிநீங்குநிறைந்ததோரறிவாய்நிற்பான்.

புலப்பட - பிரத்தியக்ஷமாக, உபாதி - அவஸ்தை. (௮௭)

ஐயதாமறிவோடிவ்வாறமர்வதற்கெளிதாமேது
மையறுமாலைவந்துமயக்குமோரரவுபோலும்
பொய்யுமாய்மெய்யுமாகிப்பொலிதருமாயன்றாளாம்
செய்யதாமரைக்கணன்புசெய்வதென்றுரைசெய்வாரே.

ஐயது - அழகியது, மாலைவந்துமயக்குமோரரவு - பழுதையிற் பாம்பு. (௮௮)

உரவுநீருலகமெல்லாமுண்டொளிகிளைக்குஞ்செஞ்சூட்
டரவணைதுயிலுமண்ணலடிப்புணைபற்றியன்றிக்

கரையழிபிறவிவேலைகடப்பரிதென்றுகூறி
மருவிரிதெரியன்மன்னன்மனந்தெளித்தேகினான்.

உரவுநீர் - கடல், தெளித்து - தெளிவித்து. (அக)

உடம்பறப்பழுத்தலோடுமொருதனித்திகிரிமன்னன்
விடம்பொழிகுடுமிவைவேல்வேந்தெலாம்வந்துதாழ
மடங்கலேறனையகொற்றமைந்தனைமௌலிசூட்டி
நடந்தனன்றேவியோடுநறுமலர்க்கானத்தன்றே

மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம். (௯0)

காருறழ்கவிகைமன்னன்கனியொடுகிழங்குதின்று
நீருணுச்சருகருந்தாநிறைந்துலாங்காற்றுமாந்தா
மாரியிற்புனலிற்றாழ்ந்துமாறிலாதிருந்தும்வேனில்
ஆரழலிடையேநின்றுமருந்தவமயராதாற்றும்.

தின்று - தின்று, நீருணு - நீர்பருகி, அருந்தா - உண்டு, மாந்தா - குடித்து. (௯௧)

கலிநிலைத்துறை.

பூதமைந்தொடும்பொறிகளைப்புலகங்காரத்
தாதிநாளினிற்றோற்றியமுறையதினடக்கி
ஏதமில்லகங்காரத்தைமகத்தினிலிருத்தி
ஓதுசீர்திகழ்மகத்தினைமாயையிலொடுக்கி.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில் (௯௨)

இருளுயிர்க்கறவிருந்துபோமுயிர்ப்பினையடக்கி
உரைசெய்கின்றவாதாரமோராறுமுய்த்துத்தருப்
பிரமரந்திரம்பிளந்துயர்பிரமமாயொன்றாய்ப்
பரமமாகியபசுந்துழாய்முகில்பதமடைந்தான்

உயிர்ப்பினை - மூச்சை, ஆதாரமோராறு - ஷடாதாரங்கள், அவை - மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞேயம், என்பன. (௯௩)

தொடப்பெறாததூமலர்புரைமேனியன்பூமேல்
நடக்கலாற்றலாநளினமென்சீறடிநங்கை
தடத்தகங்கையாந்தண்டுறையாடினள்கொழுநன்
உடற்றழற்கொளீஇயொள்ளழன்மூழ்கிவீடுற்றாள்.

உடற்றழற்கொளீஇ - உடம்பெரிந்த நெருப்பைக்கொண்டு. (௯௪)

பிருதுமன்னவன்பெருங்கதைபெட்பொடுகேட்போர்
விரியுநான்மறையோரெனின்விளைந்தனபெறுவார்
அரசராயினேழ்புவியுமோராழியுய்த்தாள்வர்
மருவுசீர்திகழ்வணிகரேல்வளர்திருவுறுவர்.

பெட்பொடு - அன்போடு. (௯௫)

தள்ளரும்புகழ்ப்பின்னவர்தயங்குமிக்கதையை
உள்ளுவப்பொடுகேட்கினல்லுத்தமராவர்
பிள்ளையில்லவர்வினவுறிற்பிள்ளைகள்பெறுவார்
எள்ளருந்திறல்விதுரவென்றிசைத்தனன்முனிவன்.

பின்னவர் - சூததிரர். (கசு)

குருகுலத்தினிலுதித்தவேற்கொற்றவவென்று
பெருகுமாதவச்சுகமுனிபேசினனென்று
உருகுகாதலோடந்தணருவப்புறவுரைத்தான்
சொரியுந்தேன்கமழ்துளவினோன்பதந்தொழுசூதன்.

என்று - என்று. (கஎ)

பிருதுமன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—உகசு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஐந்தாவது

பிராசீனபரிடு ஆவித்தானன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

பாய்ந்துவண்டிமிர்பசுந்தொடைப்பிருதுமுன்பயந்த
வாய்ந்தசீர்விசிதாசுவன்மதலைதன்மதலை
ஆய்ந்துமுத்தழல்வேள்விகளளப்பிலபுரியும்
ஏந்தல்காதைகேளெனமுனிவிதுரனுக்கிசைப்பான்.

வண்டுஇமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, மதலைதன்மதலை - பேரன் (க)

பிளிறுமும்மதக்களிற்றினன்பிருதுமன்மதலை
வளையும்விற்கொடுவானவர்க்கிறைகவர்ந்தேகும்
உளைவயப்பரிமீட்டவனுலகெலாமளித்தான்
இளையநால்வர்க்குநாற்றிசையினிதினிற்கொடுத்தே.

பிளிறும் - சத்திக்கிற, உளை - புறமயிர் (உ)

வாசவன்றனைப்பரிகவர்ந்தேகுநாண்மறையப்
பூசல்வேட்டுறுவிற்கொடுபோய்வெருட்டுதலால்
பேசுபேரந்தர்த்தானனென்றடைந்திடுபெயரோன்
மாசிலாவெழிற்சிகண்டினிதனைமணம்புரிந்தான்.

பூசல் - போர். (ங)

திசையெலாம்புகழ்நல்லெழிற்சிகண்டினியென்னும்
பசியகோதையைமணந்துபாவகன்பவமானன்

சுகியெனப்படுமைந்தரையீன்றுதோல்வேள்வி
இசைகொளப்பலபுரிந்தனனிசைக்குமவ்வேந்தன்.

நல்லெழில் - மிக்க அழகு. (௪)

மைந்தர்மூவரும்வளர்தழற்கிறையவர்வசிட்டன்
வெந்திறற்கொடுஞ்சாபத்தால்வேந்தனுகருதித்தா
அந்தமூவருமீட்டுமெல்வழற்கிறையானார்
சுந்தரத்தவன்பெயர்த்துமோர்தோகையைவேட்டான்

தோகை - பெண். (௫)

அடல்செய்வேலந்தர்த்தானன்பினன்பொடுவேட்ட
தொடையல்வேய்நபசச்சுவதியென்றுரைபெறுநடதாலை
உடைதிரைப்புவிபோற்றவிர்த்தானனையுயிர்த்தாள்
விடலருந்திறல்வேந்தனுமறுவனையளித்தான்

அடல் - போர், வேட்ட - மணஞ்செய்த (௬)

மேவிப்போர்செயுங்கண்ணியர்வேளவிர்த்தானனை
பூவிற்றான்றரும்புதல்வரோராறுவராற்பொற்பூவ
காவிற்சேர்ந்தவர்கூட்டுணக்கணக்கிலபலவேயாவி
ஆவிர்த்தானனுமாங்கவனூற்றினனன்றே.

கண்ணியர் - மாதர், வேள் - மன்மதன், பூவில் - பூமியில். (௭)

மருத்தழைந்ததார்மன்னவர்புகழுமம்மன்னன்
விருப்பின்வெள்ளிடையின்றியேகீட்டிசைமுகமாய்த
தருப்பைபாரெலாம்பரப்பியத்தருப்பையின்பெயர்பெற
றுருத்திகழ்ந்திடும்வேள்விகளலப்பிலபுரிந்தான்

மரு - வாசனை. (௮)

மறைவடித்தவம்மன்னவன்வயங்கியசெந்தீ
இறையுங்கண்டனனேக்கறவின்னெழில்கனிந்த
நிறைபுனற்கிறையுயிர்த்தநேரிழைதனைவேட்டான்
பிறையெனத்திகழ்மைந்தரோர்பதின்மனைப்பெற்றான்.

புனற்கிறை - வருணன். (௯)

காதன்மைந்தரோர்பதின்மருங்கலைக்கடல்கடந்து
தாதலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணனைவழுத்தி
மாதர்மென்மொழிமடவரல்பங்கினன்றெளிய
ஓதுகீதைகேட்டுயர்வனமடைந்தனரன்றே.

மடவரல்பங்கினன் - சிவபிரான். (௧௰)

மருப்பரந்தபூங்கானகமைந்தர்சென்றடைய
விருப்பின்மீளவும்வேள்விகள்பற்பலபுரியும்

தருப்பையின்பெயர்படைத்தவத்தரணிபன்றன்பால்
நரப்புநல்லிசைபயின்முனிநண்ணினனவில்வான்.

தரணிபன் - அரசன், நரப்பு - நரம்பு. (கக)

அயமகத்தினிலரசநீபடுத்தவம்மறிகள்
செயிர்கதழ்ந்துகண்டீயுகவரவுபார்த்திருக்கும்
பயில்விசும்புசெல்காலையில்வெருவரப்பாய்ந்து
வயிறுபோழும்வல்லிருப்பினெண்மருப்பினின்மாதோ.

அயமகத்தினில் - அஜமேதயாகத்தில், படுத்த - கொன்ற, மறிகள் - ஆடுகள், செயிர்கதழ்ந்து - கோபமிகுந்து, போழும் - கிழிக்கும். (கஉ)

படுத்திடுமறிகள்வேள்விபுரிந்தவன்பனிவிசும்பின்
அடுத்திடுங்காலநோக்கியழல்விழியொழுகப்பாய்ந்து
வடித்தகாரிருப்பிற்செய்தமருப்பினல்வயிறுபோழ்ந்த
தெடுத்துநாமுரைக்குங்கேட்டியிறைவவென்றுரைக்கலுற்றான்.

படுத்திடும் - கொல்லப்படுகிற, இருப்பின் - இரும்பினால், மருப்பு - கொம்பு ()

விரித்தபூங்கதிர்கள்பொங்குவிழுமணியணிவிளங்கி
அரைத்தசெம்மலயச்சாந்துமகிலும்மார்கானநாறி
உரைத்திடப்பட்டவாயிலொன்பதுபொருந்தித்தோன்றும்
புரத்திறையொருவனுண்டுபுரஞ்சனனென்னும்வேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தனம் (கச)

தோழனுங்கொருவனோடுசுடரும்பூமணியிற்செய்த
ஆழியந்தடந்தேரேறியதிரிம்பூருவிமாலை
தாழ்தரும்மயசசாரல்சார்ந்தனன்சார்ந்துமற்றோர்
மாழைமானன்னவண்கண்மடந்தையைக்கண்ணுற்றானல்.

மாலை - வரிசை, மாழை - மாவடு. (கரு)

கொண்டலிற்றாழ்ந்தநீலக்குழலுநல்லெழில்சேர்திங்கள்
மண்டலமென்னதோன்றுவதனமுமடர்த்தகண்ணும்
ஒண்டொடிக்காமுந்தண்முத்தாரிஞ்சுவெம்முலையுங்காணுத்
தெண்டிரையமுதிற்றோன்றுந்திருவெனத்தெருமந்தானல்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, காணு - கண்டு, அமுது - பாற்கடல், தெருமந்தான் - திகைத்தான். (கசு)

தாமரையின்றுசெங்கைத்தாமரைமலரிற்றெய்வத்
தேமலரன்னவஞ்செஞ்சீறடிநிலத்திற்றோயும்
பூமகளல்லளம்மபுவிமகளாருமற்றிக்
காமருகோதையென்றுகருதினன்களிப்புமிக்கான்.

தோயும் - படிகின்றது. (கஎ)

ஐந்தலையரவொன்றாலேயணிபெறக்காவல்பூண்டு
மைந்துடைப்பதின்மரென்னவரும்படைத்தலைவரோடும்
வெந்திறல்வயவரோடுமிடைந்ததோர்புறத்தினின்ற
சுந்தரமாதையன்ேனன்றறித்தனன்சொல்லலுற்றான்

மைந்து - பலம். (கஅ)

கலிவிருத்தம்

ஏர்செயல்குலிடைமுலைகண்ணுதல்
தேர்செயசின்றகுடியிருசிந்தூரம்
கூர்செயம்புகொடுமரமாகரீா
போர்செய்யாறென்புகல்புருவேவெருேட

சிந்தூரம் - யானை, கொடுமரம் - வில் (கக)

மண்ணுங்கொங்கைமதம்படுவேழமே
எண்ணுமுள்ளமினிதுண்ணுமன்றியோர்
நண்ணுங்காளைவேழமூால்வுயிர்
உண்ணுமாறென்னுமைமென்னகோ

மண்ணும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, வேழம் - யானை, கரும்பு (உ0)

பூட்டும்பூண்வெயிற்பூஙகதிர்க்காமந்தி
மூட்டுமன்றிமொழிதருசிந்தூரம
தீட்டும்வாண்முகசசெவ்விமதியமுய
வாட்டுமாறென்றுயிைவழுஙருமே

பூண்வெயில் - ஆபரணகாந்தி (உக)

அருள்விளக்குமமுதமன்னீருழல்
மருளவிளக்குமதன்றிமறிரிலாத
தெருள்விளகருநதிறுநகைமையலாம்
இருள்விளக்கும்நென்னெனால்விாம்புமே

குழல் - கூந்தல், தெருள் - தெளிவு (உஉ)

முருக்கும்வண்ணமுகத்தில்விழியெனா
இருக்கும்வெவ்விடமன்றியெழிலுதற்
குருக்குந்திங்கட்குழவியுமுளதுயிர்
உருக்குமாறென்னெனக்கிங்குமைமினே

குருக்கும் - ஒளிசெய்கிற. (உங)

பாட்டுவண்டிமிர்பைங்குழற்பொன்வரைக்
கோட்டின்வீங்குகுவிமுலைக்கொல்லுலைத்
தீட்டும்வேள்விழிச்சேயிழையீரிதழ்
ஊட்டுநாளென்றெனக்குரைசெய்ம்மினே.

பொன்வரைக்கோட்டின் - பொன்மலைச்சிகரம்போல, இதழ் - அதராமிர்தம். ()

தரித்ததாமரைதன்னைமுகமெனத்
திருப்பெண்மானுந்தரித்தனள்சேர்ந்தெனும்
உருத்திகழ்ந்தவொளிர்வதனத்துநீர்
இருக்கவேர்பெற்றிருப்பதெவ்வூரரோ.

ஏர்பெற்றிருப்பது - அழகுபெற்றிருப்பது. (உரு)

துன்றுமேகஞ்சுமந்ததுமுன்னென
அன்னதேந்திமின்றாற்றுகைம்மாறுபோல்
மன்னுகூந்தறரித்துவணங்கிடைக்
கன்னியீர்கடைக்கண்ணருள்செய்ம்மினே.

கைம்மாறுபோல் - பிரத்தியுபகாரம்போல (உசு)

அமுதநேர்மனையாரையம்மூவரும்
விமலயாக்கையின்மீதுவைத்தாரென
இமகரன்றனிடத்தின்வைத்தானெனும்
குமுதவாய்திறவாததென்கூறுமே.

மூவரும் - மும்மூர்த்திகளும், இமகரன் - சந்திரன். (உஎ)

என்றுகூறியிட்ருறுமேந்தலை
நன்றுநீயெழிலுயகளுமென
வென்றிமேவடல்வேல்விழிமெல்லியல்
மன்றலாகமணந்தனளென்பவே.

ஏந்தலை - அரசனை, ஆகம் - மார்பு, மணந்தனள் - கூடினாள் (உஅ)

திங்களொன்றுமுடிதிகழ்மாளிகை
தங்குகின்றநளிநகர்சார்ந்துறும்
கங்குலென்றும்பகலென்றுங்காண்கிலான்
மங்கைநன்னலமாந்தினன்மன்னனே.

முடி - சிகரம் (உகூ)

ஆர்க்கும்வண்டுணவாய்பிழிசிந்துபூங்
கார்க்கருங்குழற்காரிகைசெய்வதே
தார்ப்புயத்தவன்றானுமங்காற்றுமால்
பார்க்குமாடியம்பாவையைப்போலவே.

ஆர்க்கும் - சத்திக்கிற, பிழி - தேன். (ஙo)

இன்னவண்ணமியைந்தபுரஞ்சனன்
மன்னவாய்ந்தகருமவலியினால்
உன்னுவேட்டமுவந்தனனாகவே
பொன்னங்தேர்மிசைப்போந்ததையோதுவாம்.

வேட்டம் - வேட்டையாடல். (ஙக)

சகடிரண்டிற்றகுங்கதிபெற்றது
விகடமாரைந்துவெம்பரிபூண்டது

பகடுசேருமைந்தாணிபடைத்தது
முகடுசேர்கொடிமூன்றுசெறிந்ததால்.

சகடு - உருள், பகடு - பெருமை. (௩உ)

சாற்றுகின்றவேரச்சிற்றழைத்ததோர்
ஆற்றல்சேருமேழாவரணத்ததால்
ஏற்றபாகனியைந்தநித்தேர்மிசைப்
போற்றும்வேற்கைப்புரஞ்சனனேறினன்.

ஆவரணம் - மறைவு. (௩௩)

காட்டின்மேவிக்கணமணித்தேரொடு
வாட்டநீங்கிவயங்கிரண்டம்பினல்
ஈட்டமாகவியைந்தவெம்மாக்களை
வேட்டமாடிமெலிவுறும்வேந்தனே.

மாக்களை - மிருகங்களை. (௩௪)

முத்தமூரன்மனைவிமுனிகுறின்
சித்தநொந்துதொழுதுதிருத்தியும்
வித்துருமத்திதழ்விளைதேனுண்டும்
இத்திறம்மகிழ்வெய்தியிருக்குநாள்.

வித்துருமம் - பவளம். (௩௫)

ஆயிரத்தொருநூறென்றறைதரு
சேயனைரையுஞ்செப்பொருநூற்றெடு
மேயபத்தெனுமெல்லியலாரையும்
நேயமாகவுயிர்த்தனனேரிலான்.

சேயனைரையும் - முருகனைநிகர்த்த மைந்தரையும், மெல்லியலாரையும் - பெண்களையும். (௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அள்ளலஞ்சேற்றிற்றேன்றுமாடகப்பசும்பொற்றேட்டு
வள்ளவாய்முளரித்தேறல்வரிச்சிறைவண்டுவீழ்ந்து
கொள்ளைகொண்டுண்ணுமாபோற்கோற்றொடிகுமுதச்செவ்வாய்த்
தெள்ளமுதினிதுமாந்தித்தெவிட்டலனுயினனல்.

அள்ளலஞ்சேற்றில் - குழைசேற்றில். (௩எ)

கண்கவருருவுகண்டுங்கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள்
பண்கவர்மழலைகேட்டும்படாமுலைத்தடத்திற்றேய்ந்தும்
விண்கவர்பவளச்செவ்வாய்விளையமுதூறலுண்டும்
மண்கவர்குவவுத்தோளான்வருபகல்கழிப்பான்மன்னே:

கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள் - கயல்மீன்கள் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்தாற்போன்ற கண்களையுடையவள். (௩அ)

வழிமதுக்கலுழிபோலமதுரம்வீற்றிருந்தமென்சொல்
எழில்வளர்மகளிரோடுமிலங்கியகுமரர்க்கெல்லாம்
விழவெலாமியற்றுவித்தான்விழுமியமறிகள்வீட்டிப்
பழமறைமுடிவால்வேள்விபற்பலவாற்றினால்.

மதுக்கலுழிபோல - தேன்பெருக்குப்போல, மறிகள்வீட்டி—ஆடுகளைக்கொன்று.

மைந்தரொவ்வொருவர் நூறுமைந்தரையுயிர்த்தார்சொல்லும்
அந்தமிலழகுவாய்ந்தவரிமதர்நெடுங்கணாரும்
செந்துவர்மழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரையுயிர்த்தார்மன்னன்
இந்திரனிவன்கொலென்னவினிதுவீற்றிருந்தானன்றே.

உயிர்ந்தார் - பெற்றார். (௪0)

மின்னனாளாகமெல்லாங்கவர்ந்துவிண்கிழியவோங்கு
பொன்னெடுங்குன்றமென்னப்புணர்முலைபொருதமார்பன்
றன்னெழிலிளமையெல்லாமிறந்துபாடுறலுங்கால
கன்னியென்றொருத்திவந்துகாதலின்மரீஇயினாள்.

இறந்துபாடுறலும் - மரணகாலம் நேரிடுதலும், காலகன்னி—மிருத்யுவாகியபெண்.

அடையலர்பரவுமன்னனடைந்தவக்கன்னிமுன்னம்
தொடையணிகொழுநற்றேடிச்சொல்லுமூவுலகுஞ்செல்லக்
கடலெனுந்தானையாதிக்காதலன்பூருவன்றி
விடலருவெற்றியாளர்வெறுத்தனர்விரும்பிலாரால்.

அடையலர் - பகைவர், கொழுநற்றேடி - கணவனைத்தேடி. (௪௨)

ஒருவரும்விரும்பிலாரென்றுற்றனனென்னைநீதான்
மருவுதல்வேண்டுமென்றாண்மகளினைத்தீண்டேன்யானென்
றுரைசெயவொருபால்வைகாதுழலுகவெங்குமென்று
விரைவொடுபயத்தின்மாட்டுமேவினாளுரைக்கலுற்றாள்.

ஒருபால்வைகாது - ஓரிடத்தில் தங்காமல். (௪௩)

என்னைநீமணஞ்செய்கென்னவென்னுடன்பிறந்தாய்நீயென்
றன்னவனநுசராகுமருஞ்சுரன்முதலினோரை
மன்னுமுன்றனக்குநாளுமருவுபகாரமாகப்
பன்னுவன்படர்தியென்னப்பயமவட்குரைத்ததன்றே.

அநுசர் - தம்பிமார். (௪௪)

அன்றுவெம்பயஞ்சொல்வண்ணமருஞ்சுரன்றுபனாதி
துன்றிரும்பிணிகளென்னத்துலங்குறுவோர்தம்மோடும்
ஒன்றியவுலகுளோர்பாலுவந்தனளுற்றாளுற்று
நின்றனள்புரஞ்சனன்றனெடும்புரத்திருந்தாளன்றே.

உவந்தனள் உற்றாள் - மகிழ்ந்திருந்தாள். (௪௫)

கலி விருத்தம்.

தாவாதவென்றிகெழுசண்டவேகத்தனென்னும்
மூவாத்திறல்வேந்தன்மூந்நூற்றறுபதின்மர்
ஓவாவயவருடன்சென்றுடல்சிதைக்கப்
பூவார்வடிவேற்புரஞ்சனன்மேற்போர்விளைத்தார்.

தாவாதவென்றி - கெடாதவெற்றி. (௪௬)

கவ்வையகன்றதங்கள்காவலன்கண்டிருப்ப
எவ்வமில்லாவண்ணமிருண்டமனையாரொடுவந்
தவ்வயவரொவ்வொருவராகியமாவிளைந்தார்
செவ்வியுறுவேலான்சிறிதுமறியாவகையே

கவ்வை - குற்றம், எவ்வம் - குறை (௪௭)

மூந்நூற்றறுபதின்மர்முற்றியமராடப
பொன்றூர்புரமழிந்துபோகப்புரஞ்சனனும்
தன்றூற்றல்விட்டிறக்குங்காலைத்தன்காதலியை
உன்னுவிழிநீருகுப்பப்புலம்பினனுல்

காதலியை - மனைவியை, உன்னு - நினைத்து. (௪௮)

வேறு.

உண்ணினல்லனவுண்ணலள்சாந்தமும்
தண்ணந்தாருந்தணக்கிற்புனையலள
கண்ணகன்றிடிற்காமருசாயலம்
பெண்ணணங்குயிர்பெற்றிடவல்லளோ

சாந்தம் - சந்தநம். (௪௯)

பாடுகிள்ளைப்பணிமொழிகேட்கிலள்
ஆடுதோகையினடையுங்காண்கிலள்
வாடின்வாடுமகிழின்மகிழுநாளன்
வீடினெங்ஙனமெல்லியலுய்வளோ

தோகையின் - மயிலினது (௫௦)

நெஞ்சுநொந்துகணமென்னைக்காண்கிலள்
அஞ்சுவெண்பிறைத்தீச்சுடலாற்றலள
துஞ்சின்யான்மதிச்சூடுபொறுத்திவண
வஞ்சியெங்ஙனுயிரொடுவாழ்வளோ

ஆற்றலள் - சகியாள். (௫௧)

என்றுவேட்டவிளங்கிளிமென்மொழிக்
குன்றின்வீங்கியகொம்மைவருமுலை
மன்றலார்குழலாளைமனக்கொளாப்
பொன்றினன்புலிபோற்றுபுரஞ்சனன்.

மனக்கொளா - நினைத்துக்கொண்டே. (௫௨)

தரைத்தலத்துறுந்தாவரம்பற்றிநின்
றெரித்திடுந்தழல்காண்டலுமேற்றவம்
மரத்தைவிட்டெழும்வான்சிறைப்புள்ளெனப்
புரத்தைவிட்டனன்பொன்னுலகெய்தினன்.

புரத்தை - சரீரத்தை. (௬௩)

மகமியற்றுழிமாய்த்தமறியெலாம்
திகழிருப்பினிறிசெய்தமருப்பினால்
நகுபொன்னாட்டகநண்ணுபுரஞ்சனன்
அகடுகீண்டவழன்றெதிர்குத்தியே.

மறியெலாம் - ஆடுகளெல்லாம், இருப்பு - இரும்பு. (௬௪)

மாய்வுழித்தன்மனைவியையுள்ளலால்
சேயுயர்ந்தவிண்டீர்ந்துபுரஞ்சனன்
மேயபொங்கர்விதேகத்தரசனுக்
காய்நலத்தபெண்ணாகவுதித்தனன்.

மாய்வுழி - இறக்குங்காலத்தில், பொங்கர் - சோலை. (௬௫)

நன்னலங்கனிவுற்றநறுநுதல்
அன்னபேதையலர்முலைபுல்லினன்
பொன்னங்குன்றிற்பொருகயறீட்டிய
மன்னர்மன்னன்மலயத்துவசனே.

பொன்னங்குன்றில், இமயமலையில், கயல் - மீனக்கொடி. (௬௬)

நிழலுஞ்செய்யகோனித்திலவெண்குடைச்
செழியன்வேட்டசிறுநுதற்சேயிழை
எழுவர்மைந்தரோடேறெழில்வாய்ந்தவோர்
மழலைமென்மொழிமாதையுயிர்த்தனள்.

நித்திலவெண்குடை - வெண்மையாகிய முத்துக்குடை. (௬௭)

அலையரும்புமமுதுபொதிந்துமெல்
முலையரும்புமமுதினைமுத்தமிழ்க்
கலையரும்புதண்காந்தளஞ்சாரன்மா
மலையருந்தவன்வந்துமணந்தனன்.

அருந்தவன் - அகத்தியன். (௬௮)

கார்தழைந்தகடலைவயிற்றின்வைத்
தார்தழைந்தவகத்தியனன்பொடும்
ஏர்தழைந்தநல்லித்துமவாகனென்
பேர்தழைந்தமுனிவனைப்பெற்றனன்.

கார்தழைந்த - கருமைமிகுந்த. (௬௯)

உந்துநீர்நிலனோர்குடைகீழலின்
மைந்தனாளவழுதிவழங்கினன்

செந்தமிழ்ப்பசுந்தேறலுவட்டெழும்
சந்தவெற்பிற்றவம்புரிந்தானரோ.

உந்துநீர் - கடல், கந்தவெற்பு - கந்தகிரி. (சுo)

பொன்னந்தாமரைப்போதுபுரியவிழ்
கன்னியந்துறையாடிக்கனிநுகர்ந்
தன்னமென்னடைத்தேவியுமாற்றினள்
மன்னுசந்தவரையினின்மாதவம்.

கன்னியந்துறை - தாமிரபர்ணி. (சுக)

மத்தயானைமலயத்துவசனீள்
முத்திசெய்தமுழுங்கபுன்மூழ்குவான்
கொத்துலாமர்க்கோதைநறுநகலும்
மெய்த்தவஞ்செயொருவன்விளம்புமால்.

மூழ்குவான் - மூழ்க. (சுஉ)

மன்றன்மாமலர்மானதவாவியின்
அன்றிருந்தனமஞ்சிறையன்னமாய்
இன்றுமேவினமிவ்வுடலிற்றிறன்
ஒன்றலாதவுடலமெடுத்தனம்.

மானதவாவி - மானஸஸரோவரம், மன்றல் - வாசனை, (சுஙு)

முல்லையன்னமுகிழ்நகைநீயுடம்
பல்லையென்னவறிந்தனடன்னையம்
வில்லைவென்றதிருநுதன்மெய்யொரீஇ
எல்லையற்றவீடெய்தினளென்றனன்.

மெய்யொரீஇ - உடம்பைவிட்டு. (சுச)

என்றுகூறலுமேழுயர்யானையான்
ஒன்றநீயுரையாடறெரிந்திலன்
மன்றமற்றுவருத்துரையாயென
நன்றுரைத்தனனாதனென்பவே

ஏழுயர்யானையான் - அரசன். (சுரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மின்பொழிந்திலகுகின்றவிழுமணியணியதாகித்
தென்புலமலயச்சாந்துந்தேங்கமழகிலுநாறி
ஒன்பதுவாயில்சேர்ந்தவொருபுரமென்னப்பட்ட
தின்புறவெடுத்துநின்றயாக்கையெனறறிதிவேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தனம், நாறி - பரிமளித்து. (சுசு)

எய்துவதன்றியெய்தாதென்பதையறியான்யானே
செய்தனனென்றுட்கொண்டுசெறுவினைச்சிமிழ்ப்பிற்பட்டுப்

பொய்திகழ்புரமுண்டாக்கிப்புரஞ்சனனென்னப்பட்டான்
மைதிகழ்மாயைமர்தைமணந்தவப்புருடனுமால்.

செறு - வருத்துகின்ற, வினைச்சிமிழ்ப்பு - வினையாகியகட்டு. (௬௭)

அடைதருதோழன்சொல்லுமணிமனம்புரமோராக்கை
மிடையுமைந்தலைசேர்நாகமேவியபிராணன்மிக்க
படையெனும்வயவரோடுபதின்மரென்றுரைக்கப்பட்டோர்
விடயமொடுற்றுநின்றுவிளங்குமிந்தியங்கள்பத்தே.

புரம் - பட்டணம், பிராணன் - பிராணவாயு. (௬௮)

புகலிருசகடுசெய்யும்புண்ணியபாவமாகும்
இகல்பரியைந்துஞானவிந்தியமாகுமைந்து
தகைமைசேராணியாகுஞ்சாற்றியவாயுவைந்தே
நிகழ்தருகொடிமூன்றாகுஞ்செப்புமுக்குணங்களாமே.

சகடு - சக்கரம், வாயுவைந்து - பஞ்சவாயுக்கள். (௬௯)

பரித்திடுமோரச்சென்றலபந்தியாவரணமேழு
பொருத்தியதாதுபாகன்புந்திதேராக்கைகாடு
தரைத்தலமிரண்டாமம்புசார்விருப்பொடுவெறுப்பாங்
குருத்திகழ்வேட்டைமாக்களுமைமுதலாயவைந்தே.

அச்சு - உயிர், ஆவரணமேழு - சத்தாவரணம், குரு - ஒளி. (௭0)

வண்ணமார்காலகன்னிவளர்சனைசண்டவேகம்
எண்ணுறுகாலமேனியிருடருமனையாரோடும்
அண்ணல்பாலமர்செய்முந்நூற்றறுபதென்றுரைசெய்வீரர்
நண்ணிருபொழுதென்றேறுநாள்களென்றறிதிவேந்தே.

சண்டவேகம் - யமன்கொடுமை. (௭௧)

விடுத்திடல்வேண்டும்வேந்தேமேவருகின்றபோகத்
திடைப்படுதருமமெல்லாமிருள்படப்பொதுளுங்கானில்
படுப்பவனிசையிற்சென்றுபடுவதோர்விலங்குபோலும்
அடுப்பருந்துறக்கத்தின்பவவாவினைவிளைக்கின்றாலல்.

துறக்கத்தின்பம் - சுவர்க்கலோகசுகம். (௭௨)

ஆற்றியவாக்கைவீயுமாயினுமதனுணின்று
தோற்றியவிலிங்கமென்றுசொல்லுமத்தனுவீயாதால்
மாற்றருங்கருமமெல்லாமனச்செயலாகலானே
ஏற்றிடுமின்பதுன்பமிலிங்கநற்றனுவுக்காமே.

வீயுமாயினும்-நீங்குமாயினும், வீயாது—அழியாது, இலிங்கநற்றனு—சூக்குமசரீரம்

அமைதனின்மறைந்துநின்றவணிமதிபோலவென்றும்
சுமையுறுதூலமென்னத்தோற்றியவுடலினின்றும்

இமையவராலும்வெல்லாதிலங்குறுமிலிங்கமென்னச்
சமைவுறுதனுவின்றன்மைசாற்றுதுங்கேட்டிவேந்தே.

அமை - அமாவாசை. (எச)

ஐவகைவாயுவீரைந்தாகியபுலன்கள்புந்தி
மைவகையையஞ்சேருமனத்தொடுமருவிலிங்க
மெய்வகைப்பதினேழாகும்விளங்கியதனுவின்செய்கை
பொய்வகையாகுஞ்சீவன்பொருந்தினன்போலுமாதோ.

தனுவின்செய்கை - சரீரத்தின்தன்மை. (எரு)

மனத்திலுக்குற்றசெய்கைசீவனைமருவிநிற்றல்
கனத்துறுகதியவ்வானிற்கதிர்மதிக்கவைகல்போலும்
புனத்துறுசலூகையென்னப்பொருந்தியலிலிங்கம்வேறோர்
நினைத்துறுமாக்கைபற்றிநீங்கிடுநின்றயாக்கை.

கனம் - மேகம், சலூகை - அட்டை. (எசு)

ஆதலாலுக்கைசேராதறிவொடுபொருந்தவெண்ணின்
கோதுறுமிலிங்கமென்றுகூறுடன்மாய்ந்தகல்வேண்டும்
ஓதுடல்பொய்யதேனுமுறுமுணர்வின்றிநீங்கும்
ஏதமின்ஞானம்வந்துற்றிலங்குமந்நாளின்மாதோ.

ஏதம்இல் - குற்றமில்லாத. (எஎ)

அயர்தருவேள்வியின்பமழிவுறுமதனைவெஃகல்
புயலுறழ்மேனிநம்பன்பொன்னடிக்கமலம்போற்றி
உயர்வறவுயர்வீட்டின்பம்பெறுதிநன்றுணர்ந்தோயென்னுப்
பயிலுறுதிவ்வினல்யாழ்ப்பண்ணவன்போயான்மன்றோ.

வெஃகல் - விரும்பாதை, புயலுறழ்மேனி நம்பன் - திருமால். (எஅ)

பண்ணவனகலவொன்றும்பற்றிலானுகிச்செங்கட்
கண்ணனையுளத்துநாடிக்கபிலனதிருக்கைசார்ந்து
விண்ணவர்வழுத்தும்வண்ணம்விழுத்தவம்பலவுமாற்றி
அண்ணலந்தனிவீட்டின்பமண்மினனரசரேறே.

இருக்கை - ஆசிரமம், அண்மினன் - அடைந்தான். (எகூ)

பெறலருவீடுபெற்றபிராசீனபரிகியென்னு
அறவர்சொல்லவிர்த்தானன்னென்னைறதினன்னுமமுற்றுன்
நிறைபுகழ்ச்சரிதங்கேட்டோர்நினைத்தவைபெறவொன்னு
விறலுறுமயித்திரேயன்விதுரற்குவிளம்பினுனல்.

என்னு - என்று. (அ0)

பிராசீனபரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருஎக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறாவது
பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மழலையிளஞ்சுரும்பர்முரன்மலர்த்துளவோன்றனைவழுத்திக்
குழவிமதிபுனைசடையோன்கூறியகாதையைக்கேட்டு
விழைவினொடுமேற்றிசையின்விழுத்தவஞ்செய்பதின்மர்கதை
மொழிதியெனும்விதுரனுக்குமொழிந்தனன்மித்திரைமகனே.

சுரும்பர்முரல்-வண்டுகள்சத்திக்கிற, குழவிமதிபுனைசடையோன்-சிவபெருமான்.

பரவரியதனிவீடுபடர்தருபார்வேந்தனருள்
ஒருபதின்மர்தவம்புரிந்தாரொருபதினாயிரம்பருவம்
அருமணிச்செஞ்சுடர்விரிக்குமநந்தபணுடைவிக்கிடந்த
இருநிலமோரடிக்கரந்தவிறையவனைமனத்துணர்ந்தே.

அநந்தபணுடைவி - ஆதிசேடனது படக்காடு. (உ)

பாய்புனலிற்றவம்புரியும்பதின்மரெதிர்முதியமுகை
வாய்விரிபைந்துளவமலர்மாலைமதுத்துளிதூற்றக்
காய்கதிர்சூழ்குன்றிவர்ந்தகருமுகில்போற்கலுழன்மிசை
ஆயிரம்வாய்ப்பாம்பணையானநந்தன்றோன்றுற்றான்.

மதுத்துளி - தேன்றுளி, கருமுகில்போல் - கரியமேகல்போல. (ந)

உந்திவிரிசெங்கமலத்தூடெழுந்தபொலந்தாது
சிந்தினபோற்பொற்காஞ்சிதிகழநகைநிலவுமுக
சந்திரமண்டலத்தரும்பத்தாமரைக்கணருள்பொழிய
வந்தெதிரேநின்றபழமறைமுதலைநனிவியந்தார்.

பழமறைமுதலை – திருமாலை (ச)

எழுதாதமறைமுடிவினிருந்ததனிச்சுடர்நமக்கு
விழிகாணவந்ததெனவெள்ளநீர்நின்றெழுந்து
தொழுதார்கண்ணீர்மாரிசொரிதரநெஞ்சகமுருகி
அழுதார்மீண்டாநந்தவெள்ளத்தினாழ்ந்தனரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம், மாரி - மழை. (ரு)

குளிர்ப்புறுதெண்ணீரினிடைக்குளித்தரியதவம்பலநாள்
விளைத்தவருட்டண்ணென்னவிழிக்கருணைமாரிசொரிந்
தளித்திடுதும்விழைந்தவரமறைமின்களென்னநறாத்
துளித்ததுழாய்முகிலுரைப்பத்துதித்தனர்மாதவருரைப்பார்.

நறா - தேன். (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கன்னுடைந்தொழுகுதண்பூங்கற்பகமெதிர்ந்தவண்டு
விள்ளுபூந்தருவேறொன் றுவிழையுமோகமலச்செங்கண்
வள்ளனிற்காண்டலொன்றேவரனெனவணங்கிவாழ்த்தப்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்புகன்றனன்மகிழ்வுகூர்ந்தே.

விழையுமோ - விரும்புமோ, வரன் - வரம். (எ)

வானகமடவாள்பாரில்வந்தனளொருத்திமன்றற்
கானிடைத்தவஞ்செய்கின்றகண்டுமாமுனிவற்புல்லி
நீனிறவிசும்பைவென்றுநெறிந்துநெய்த்திருண்டுவார்ந்து
தேனுண்டுசுரும்புமூசுஞ்செறிகுழனங்கையீன்றாள்

சுரும்பு - வண்டு. (அ)

உழையுழையொதுங்கிநீண்டவோடரித்தடங்கண்வண்டா
மழலைபைந்தேனுச்செவ்வாய்மன்னுதண்டளிராவாய்ந்த
குழைதிகழ்கொடியிற்றோன்றுங்கோதையைநெகிழ்ந்துபுந்தேன்
பொழிதருநிழல்வைத்தீன்றாள்போகுயர்விசும்புபுக்காள்.

உழையுழை - இடந்தோறும், மழலை - குதலைசொல், குழை - தளிர். (கூ)

வைத்திடுநெறியகோதைமாரிடையெனும்பேர்பெற்றுத்
தத்தொளிகிளைக்குந்தண்ணந்தடங்கதிர்மதியஞ்சாப்பத்
கொத்துறுதருக்கட்கெல்லாங்கூறுமோர்பெண்ணென்றுகிப்
புத்தமுதோடுதோன்றும்பொன்னெனப்பொலிகின்றாளால்.

நெறிய - நெறித்தலையுடைய, கோதைமார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், பொன் என - திருமகள்போல. (கo)

ததைமலர்செறிந்துதாழ்ந்ததடஞ்சினைத்தருக்கடாமே
மதாரிபரந்தவுண்கண்வல்லியைவழங்குநீவிர்
பதின்மரும்பவளச்செவ்வாய்ப்பாசிழையாளைவேட்டோர்
புதல்வனையீன்றுவேலைப்புவியெலாம்புரக்கவேண்டும்

ததை - நெருங்கின, பாசிழையாள் - பசும்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களையணிந்தவள், வேட்டு - மணம்புரிந்து. (கக)

எண்ணுபத்திலக்கயாண்டவ்வேழையோடின்பந்துய்த்து
மண்ணகம்புரந்துவீடுமருவுதிர்நீவிரென்று
அண்ணலம்பசும்புட்பாகனருளினிற்புகன்றுபோகப்
பண்ணவற்பரவிநீங்கிப்பதின்மருநகரஞ்சார்ந்தார்.

ஏழை - பெண், துய்த்து - அநுபவித்து, பசும்புட்பாகன் - திருமால். (கஉ)

கருங்கடல்வேலிஞாலங்காடுகொண்டிருத்தல்காணுப்
பரந்திடுகனலுங்காலும்படை[illegible]ர்விடுத்துவல்லே

சுரும்புசூழ்மரங்களெல்லாஞ்சுட்டனர்சுடலுநின்ற
மரஞ்சுடலொழிமினென்றுமலரவன்மறுத்தான்மன்னோ.

காணு - பார்த்து, கால் - காற்று, சுரும்பு - வண்டு, மலரவன் - பிரமன். (கங)

அளிக்குலம்பாந்துபாடவரும்பவிழ்வல்லிபுல்லும்
நளிச்சினைத்தருக்கடம்மைநான்முகன்சென்றுநண்ணி
விளைத்தெரியூட்டுகின்றவெந்திறல்வேந்தர்க்கன்பால்
வளர்ந்தபொன்கொடியைநீவிர்வழங்குமினென்றுசொற்றான்.

அளிக்குலம் - வண்டுக்கூட்டம், வல்லி - கொடி. (கச)

அரக்கிதழ்முளரிமேலானரசர்பானண்ணிஞாலப்
பரப்பெலாம்புரப்பீர்நீயிர்பதின்மருங்கோடலாகும்
தருக்குலம்வளர்த்ததெய்வத்தாமரைமுகத்தினாளை
விருப்புறமணந்திரென்னவேட்டனரென்பமன்னோ.

அரக்கு - செந்நிறம், முளரி - தாமரை. (கரு)

கலிவிருத்தம்.

ஐயிருமன்னவராடுபாந்தளின்
பையினைவென்றகல்பருமவல்குலாள்
வெய்யபூணிளமுலைவிருப்பிற்புல்லினர்
வையகநிழற்றினர்மாலைவெண்குடை.

பாந்தளின்பையினை - பாம்பின்படத்தை, பருமம் - மாதரிடையணிகளிலொன்று

கொத்தலர்துளவணிகொண்டல்கூறிய
அத்திறமாதொடுமமராண்டினில்
பத்துநூறாயிரம்பருவம்வேலையின்
தத்துநீர்சூழுமித்தரணிதாங்கினர்.

துளவணிகொண்டல் - திருமால், வேலை - கடல். (கஎ)

மன்னவன்சாக்குடமனுவின்காலத்துப்
பன்னுபல்லுயிரெலாம்படைத்ததக்கன்முன்
உன்னுமூழ்வினையினுலுடலநீத்தனன்
துன்னுசீர்ப்பதின்மர்தந்தோன்றலாயினன்.

சாக்குடமனு - சாக்ஷுஷமநு. (கஅ)

ஈன்றவத்தக்கனையினிதுநோக்கினர்
ஆன்றவிவ்வுலகநீயரசுசெய்கெனக்
கான்றபொற்சுடர்முடிகவித்துக்கானகம்
தேன்றருதாரவர்சென்றுமேயினர்.

முடிகவித்து - முடிசூட்டி. (கக)

இல்லறஞ்சில்பகலியற்றிவைகலால்
தொல்லைநல்லறிவெலாந்தொலையப்பெற்றனம்

வல்லையின் முத்திசேர்வழியுரைக்கென
நல்லிசைநாரதனண்ணிக்கூறுவான்.

வல்லை - விரைவில். (உ0)

கார்முகில்வண்ணனைக்கருதிலார்களை
ஒரிருகால்விலங்கென்னவோதுவரர்
கூறும்வாலறிவினரென்றுகோதிலா
நாரதமாமுனிநவிலுமீட்டுமே.

கார்முகில்வண்ணனை - திருமாலை, வாலறிவினர் – மெய்யறிவினையுடை யவர். ()

விரிதருதண்புனல்வேரிற்பெய்திடின்
மரனெலாந்தழையுமாமானமாய்விலா
முருகுலாந்தண்டுழாய்முதல்வற்போற்றிடின்
உரவுநீருலகெலாமுவக்குமென்பவே.

மான - நிகர்க்க, முருகு - வாசனை, உரவுநீர் - கடல். (உஉ)

கந்தரம்வான்மிசைக்கவினவொல்லையின்
வந்திடின்மறைவதுபோலமாலுழைச்
சுந்தரவுலகெலாந்தோன்றிநின்றபின்
அந்தமுமவனுழையடையுமென்பவே.

கந்தரம் - மேகம், கவின – அழகாக, ஒல்லை - விரைவு. (உ௩)

வெய்யவன்கதிரினல்வீழுந்தண்புனல்
செய்யவக்கதிரினற்சேருநாசம்போல்
கையுறுமுலகெலாங்கருணைமாலுழை
ஒய்யெனத்தோன்றிப்பின்னொன்றுநாசமே.

ஒய்யென - விரைவாக. (உ௪)

பாடுமின்பசுந்துழாய்ப்பரமன்பல்புகழ்
சூடுமின்மாயவன்றூயதாண்மலர்
நாடுமினுகணையானைநன்கெனப்
பீடுசானாரதன்பெயர்ந்துபோயினன்.

பீடு - பெருமை. (உ௫)

பதின்மருமாதவம்பலபுரிந்துவான்
நதிதருமால்பதநண்ணினரென
விதுரனுக்கியம்பினன்வெளிறுநீங்கிய
மதியினிற்சிறந்தவம்மயித்திரேயனே.

வெளிறு - அறியாமை. (உ௬)

எண்வுயர்சுகமுனியெடுத்தியம்புவான்
வினைமுதறடிந்தவவ்விதுரன்வல்லைபோய்

நனைகவுட்புழைக்கைமாநகரநண்ணினன்
தனிவனம்புகுத்திஞன்றம்முனையே.

புழைக்கைமாநகரம் - அத்திநபுரம். (௨எ)

பெரும்புகழ்சேர்பிரசேதசப்பெயர்
பொருந்தியபதின்மர்தம்பொருவின்மாக்கதை
தெரிந்துறமொழிபவர்செவியின்மாந்துவோர்
அரும்பெறனலநுகர்ந்தடைவர்முத்தியே.

அரும்பெறனலன் - பெறுதற்கரிய இன்பம். (௨அ)

ஒன்னலர்வணங்குமுததானபாதனும்
மன்னவன்மரபினைவழங்கினேனவன்
முன்னவன்மரபினிமொழிவல்கேளெனப்
பன்னினன்முனிவரன்பார்த்திபற்கரோ.

ஒன்னலர் - பகைவர். (௨௯)

போதினன்முகன்றெழும்புனிதமால்கதை
காதலாணிச்சலுங்கருததுணடுமா
மாதவம்புரிதருமறைவல்லீரெனச்
சூதமாமுனிவரன்சொல்லன்மேயினன்.

போதினன்முகன் - தாமரைப்பூவில வீற்றிருக்கிற பிரமன், நிச்சலும் - நாள்தோறும் (௩0)

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

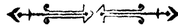
ஆகத்திருவிருத்தம்—௬௦௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 1110

ஐந்தாங்கந்தம்.

முதலாவது

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

கேட்டிவாளரசமகதியாழ்முனிபாற்கேட்டனன்றன்னிலையறிந்த
வாட்டிறற்பிரியவிரதன்வண்டறைதார்மன்னவர்மணிமுடிவணங்கச்
சேட்டிளம்பரிதியிளவெயில்கிளைக்குந்திருமணிநெடுமுடிபுனைந்து
சூட்டுவாளரவஞ்சுமந்தபார்புரந்துதுழாய்முகில்பதமடைந்தனனால்.

கேட்டி - கேட்பாயாக, மகதியாழ்முனி-நாரதன், சூட்டுவாளரவம்- ஆதிசேடன். ()

என்னலுமிறைவன்முழுதுணர்சுகன்றனைநிக்கும்வாணமதிமுகனோக்கித்
தன்னிலையறிந்ததாமவேல்வேந்துதயங்கொளிபொழிமணிச்சுடிகைப்
பன்னகஞ்சுமந்தநெடுநிலம்பரித்தபான்மையென்பரவைமணபரிந்தும்
கன்னியந்துளவோனுயர்பதம்யாங்குககலந்தவாறுறெனக்கரைவான்.

மணிச்சுடிகைப்பன்னகம் - ஆதிசேடன், பரித்தல் - சுமத்தல். (௨)

குளிறுவெண்டரங்கக்கருங்கடன்முகந்தகொண்டல்வாய்பொழிந்தவெண்முத்
தும், ஒளிறுசெம்மணியுமருவிகொண்டிறங்குமோனைபெற்றெழுகுழும்மதத்
துக், களிறுகண்படுக்குங்காந்தளஞ்சாரற்கந்தமாதனநெடுங்குன்றம்
வெளிறிலாக்கேள்விமன்னவனடைந்துவிழுத்தவமிழைத்தனன்விழைந்தே.

குளிறு - ஒலிக்கின்ற, ஒளிறு - பிரகாசிக்கிற, கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்கிற, வெளிறு - அறியாமை. (௩)

வியலிருவிசும்பினிமையவரெரிபொன்விமானமென்பிறந்தனதொடர்ந்து
வயின்வயின்மிடையவுயிரெலாம்பூத்தவானவன்கதிர்மணிவிமானம்
உயர்வெளியளக்கும்பரிதிபல்கோடியுதித்தெனவொண்ணொளிதழைந்து
புயன்முகங்கிழித்துமன்னவன்றவஞ்செய்பொலங்கிரிப்புறத்திறுத்தன்றே.

வயின்வயின் - இடந்தோறும். (௪)

கோத்தவெண்டிரையில்வளர்தருபச்சைக்குழவிதன்மெலிவருமுந்தி
பூத்தசெம்முளரிமலரினோன்வருதல்புரவலன்கண்டெழுந்திறைஞ்சி
ஏத்தினனேத்தவாட்டிறற்குரிசிலென்னைநீயருந்தவம்புரிந்து
காத்தியாலொருவெண்குடைநிழல்பரப்பிக்கண்ணகன்புவியெனப்பகர்வான்.

வளர்தரு-கண்வளர்கின்ற, பச்சைக்குழவி-பச்சைக்குழந்தை, மலரினோன்-பிரம

எண்ணுறுகாமமுதற்பகையடக்காரிருப்படுகானகத்தேகி
நண்ணினுமாயைவலையினைக்கடவார்நவிற்றுவெம்பகைகலிந்தறிந்தோர்
மண்ணகம்புரந்துமகவொடுமகிழ்ந்துவைகினுமாயையைமருவார்
பண்ணுறுகருமங்களுவெனப்பார்த்துப்பார்புரந்தருளெனப்பணித்தான்.

காமமுதற்பகை - காமமுதலாகிய அறுபகை, அவை - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மத்ஸரம், என்பன. இவற்றை அரிஷட்வர்க்கம் என்பர் வடநூலார். ()

மோட்டுநீருலகமுழுவதும்பூத்தமுழுமுதல்பணிக்கவுண்மகிழ்கூர்ந்
தூட்டரக்கெறிசெந்தாமரையனையவொண் மலர்க்கரத்திறைற்றந்தை
சூட்டியபசும்பொற்சுடர்முடிபுனைந்துசூட்டராச்சுமந்தபாரேழும்
பாட்டுவண்டிமிருநறுமலர்த்தெரியற்பனிமதிக்குடைகவித்தளித்தான்.

பணிக்க - கட்டளையிட, சூட்டரா - உச்சிக்கொண்டையையுடைய பாம்பு, (ஆதிசேடன்.) (எ)

ஒருதனியாழிவெஞ்சுடர்மறைந்தவோர்புறத்திருட்குறும்பெறிவான்
விரைசெலமான்றேர்ப்பரிதியிற்கடாவிமேருவைவலங்கொளத்தடந்தேர்
எரிமணியாழியிருநிலங்கிழித்தவெல்லையேயேழெனக்கிடந்த
பொருதிரையாழியாயமற்றவன்றன்புகழினையெங்ஙனம்புகல்கேன்.

மான்றேர் - குதிரைகட்டினதேர், கடாவி - செலுத்தி. (அ)

எழுதினமாழியெழுமுறையுருளுமிடைவெளியேழுதீவென்ன
விழைவொடுதடந்தேர்நடாத்துமவ்வேந்தன்விச்சுவக்கருமனென்றுரைக்கும்
தழைபுகழ்விதிமுன்னுயிர்த்தநல்லணங்கைத்தழுவியோர்தயங்கெழிற்பெண்ணோ
டெழுகுசெயாக்கினித்திரன்முதலாமையிருபுதல்வரையளித்தான்.

விழைவொடு - விருப்பத்தோடு, உயிர்த்த - படைத்த. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆரழனுமஞ்சான்றவாங்கவர்தம்மின்மூவர்
கூரழல்காய்ந்துநின்றகுறிப்பருந்தவத்தராக
ஓரெழுதீவமோரேழ்புதல்வருமுவப்பவீந்தான்
காரொழுமின்னினன்னகாய்கதிர்ப்புலவுவேலான்.

தீவம் - தீவு. (க0)

காவலனுயிர்த்தமாதைக்காவியற்களித்தானன்னோன்
கோவைவெண்முத்தமூரற்குவிமுலையணங்கைப்புல்லி
ஆவியந்துகிலாடைய்வயானையையீன்றனந்த
மாவகிர்நெடுங்கணோயாதிமாமணஞ்செய்தானால்

உயிர்த்த - பெற்ற, காவியற்கு - சுக்கிரனுக்கு, ஆவி - புகை. (கக)

மத்தவெங்களிநல்யானைமனுமகன்பின்னும்வேறோர்
புத்தமுதனையமாதைப்புணர்ந்தனன்புணரவன்றுட்
குத்தமன்றாமதன்பாருரைக்கும்ரைவதனிம்மூவர்
வித்தகர்மனுக்களாவோர்விளங்கவந்துதித்தாரன்றே.

புத்தமுது - புதியஅமிர்தம். (கஉ)

துதிதருதீவோரேழுந்தொடுகடலேழுமாக
முதுநிலவரம்புகண்டமுதல்வனென்றெவரும்போற்றப்
பதிறெருபத்திரேடுபடர்ந்துறுகோடியாண்டு
விதிமுறையுலகங்காத்துமேவினன்மீட்டுங்கானம்.

தொடு - தோண்டப்பட்ட. (கங)

மேவருந்தவத்தோர்கூறுமெய்ம்மறைகேட்டுநாளும்
பூவையுங்கிளியும்பேசும்பொதும்பர்சூழிமயச்சாரற்
றீவியமழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரைப்பெறுதல்வேண்டி
நாவலந்தீவுகாப்போனற்றவமியற்றினனால்.

பொதும்பர் - சோலை, தீவியம் - திவ்வியம். (௧௪)

அற்றமில்புகழ்சேர்வைவேலாக்கினித்திரனென்றோதும்
வெற்றிநாவலந்தீவாளும்வேந்துசெய்தவமுட்கொண்டான்
பொற்றருநீழல்வாழும்பூருவசித்தியாதி
உற்றரமகளிர்பாடவுவந்துறைமலரின்மேலான்.

மலரின்மேலான் - பிரமன். (௧௫)

ஏடவிழ்கமலத்தண்ணலின்சுவையமுதமூறப்
பாடினனணின்றசெவ்வாய்ப்பவளவாயணங்கைநோக்கி
நாடினன்றவஞ்செய்கின்றநாவலந்தீவினற்குத்
தோடவிழலங்கன்மாலைசூட்டெனவருளினனால்.

பாடினன் - பாடி (முற்றெச்சம்). (௧௬)

அன்னமுமயிலும்போலவரசிளங்குமரர்க்கெல்லாம்
முன்னவனாகின்றமூரிவேற்காளைமுன்னர்ப்
பொன்னிணர்வல்லியென்னப்பூருவசித்தியென்பாள்
மின்னெனவமுதமென்னவிண்கிழித்தெய்தலுற்றாள்.

பொன்னிணர்வல்லி - பொற்கொடி. (௧௭)

அளையுறையரியேறன்னானழகுவீற்றிருந்தமார்பும்
வளைகடலவனிதாங்கிவரையெனப்பணைத்ததோளும்
தளையவிழ்ந்தலருஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணுமுண்கண்
களிகொளநோக்கிநெஞ்சங்கலுழ்ந்தனள்வியந்துநின்றாள்.

அளை - 'குகை,' பணைத்த - பருத்த. (௧௮)

மழைகிழித்தெழுந்தமின்போல்வந்தனணின்றமாதின்
குழைகிழித்தொழுகுங்கண்ணுங்குறுநகைப்பவளவாயும்
இழைகிழித்தெழுந்தகொம்மையிளமுலைத்தடமுநோக்கி
அழலுயிர்த்தொளிறும்வேலானாற்றலனாயினனால்.

வந்தனள் - வந்து, (முற்றெச்சம்) கொம்மை - திரட்சி. (௧௯)

ஏந்தெழிற்பிறைவெண்கோட்டவிளங்களியானையன்னான்
கூந்தலம்பிடியினின்றகுறுநகைக்குமுதச்செவ்வாய்
மாந்தளிரன்னமேனிமழைமதர்நெடுங்கட்பேதை
சாந்தணிந்தேந்துகொம்மைத்தடமுலைதழுவினனால்.

கோட்ட - கொம்பினையுடைய, பிடி - பெண்யானை. (௨௦)

கொந்தழற்குருதிவேலான்கொய்ம்மலரகலந்தோய்ந்த
அந்தளிரனையசெவ்வாயணியிழைவயிறுவாய்த்த

நந்தலில்சிறப்புமேயநாபியேமுதல்வராய
மைந்தரொன்பதின்மர்மாலைமதியெனவளர்ந்தார்மன்னோ.

அகலம் — மார்பு, வயிறுவாய்த்த - பெற்ற. (உக)

உரைசெயுநாபிவைவேலுற்றகிம்புருடன்வண்மை
அரிதிகழ்சேதுமாலனணியிளாவிரதனன்மை
மருவுபத்திராச்சுவன்னேர்வாய்ந்திடுமிரம்மிகன்வெங்
குருநிவேலிரண்மயன்சீர்க்குருவெனுமவர்கள்பேரே.

அரி - ஒளி. (உஉ)

மேவலர்க்கடந்தவொர்வேல்வேந்தழனுமைத்தோன்றல்
நுவலில்சிறப்புவாய்ந்தவொன்பதுவருடமாக்கி
நாவலந்தீவுநன்னோாபியேமுதலினோர்க்குங்
கோவடுகுருநிவைவேற்றுமார்பேராகவீந்தான்.

மேவலர் — பகைவர், கடந்த - வென்ற. (உங)

நவில்கருங்கடல்சூழ்கின்றநாவலந்தீவென்றோதும்
புவிமிசைமனையாளாயபுருவசித்தியோடும்
கவினொடுபத்தினோடுகலந்துறுகோடியாண்டு
குவைபெறுமின்பந்துய்த்தோன்குறுகினன்வானத்தன்றே,

கவினொடு - அழகோடு. (உச)

அழிவில்சீர்நாபியாதியாகுமொன்பதின்மர்செம்பொன்
எழிறிகழ்மேருவீன்றவிளநகைப்பவளச்செவ்வாய்
விழைவுறுமேருத்தேவிமுதலமென்கொடியனோர்
தழைபுமொன்பதின்மர்தம்மைத்தனிமணமியற்றினால்.

விழைவுறு - விருப்பத்தையுண்டாக்குகிற. (உரு)

ஆற்றல்வேனுபிவேல்வியாற்றலுங்கருணைகூர்ந்து
காற்றெறிசிறைப்புட்பாகன்கருமுகிலென்னத்தோன்ற
மாற்றருநின்போன்மைந்தன்வழங்கெனயாமேவந்து
தோற்றுதுமென்றுவேதத்தொன்முதலருளினுல்.

ஆற்றல் - வலி, புட்பாகன் - திருமால். (உசு)

மடவரன்மேருத்தேவிவனமுலைபொருதுவிண்ட
தொடையலங்கோதைதாழ்ந்துதுயல்வரப்பணைத்துவீங்கும்
அடல்கெழுதிணிதோளுபிக்காழியந்தடக்கையானே
இடபனென்றுலகமெல்லாமேத்துறத்தோற்றஞ்செய்தான்.

மடவரல் - இளமைபொருந்திய, துயல்வர - அசைய, ஆழியந்தடக்கையானே- திருமாலே. (உஎ)

பயந்தநன்மகவென்றோதும்பசுந்துழாயிடபனென்போன்
சயந்தியென்றுரைக்குமாதைச்சதமகனளிப்பவேட்டு

வயந்தருவளஞ்செறிந்தமாநிலமகிழ்ந்துகாப்ப
நயந்துநற்றவஞ்செய்வான்கானண்ணினனுபிமாதோ.

பயந்த - பெற்ற, சதமகன் - இந்திரன், கான் - காடு. (உஅ)

மழைவளஞ்சிறப்பமுந்நீர்மாநிலவளாகங்காத்து
விழைவெறிந்துலகமெல்லாமெய்ந்நெறிபடரும்வண்ணம்
பழமறைமுடிவுகூறும்பாடல்சாலிடபற்காங்கு
நுழைபுலன்வாய்ந்தமைந்தர் நூற்றுவர்தோற்றஞ்செய்தார்.

முந்நீர் - கடல், வளாகம் - இடம். (உகூ)

மருவருந்தறவுபூண்டுமைந்தரொன்பதின்மர்செல்ல
உரைசெய்வேதியராயெண்பத்தொருதிறற்குமரர்செல்லப்
பரதனென்றுலகமேத்தும்பரிதிவேன்மைந்தனேனை
அரசிளங்குமரர்தம்மோடகனிலம்புரவுபூண்டான்.

புரவு - காத்தற்றொழில். (ங0)

மன்னியதுறவறங்கள்வழங்கியும்வங்கமாதி
உன்னியதேயத்தூமருணர்விலாப்பெயரேபோலத்
துன்னியுமுலகுளோர்க்குத்தொலைவில்பேர்வீடுசேரும்
நன்னெறிதெரித்துமுத்திநண்ணினனிடபன்மாதோ.

தெரித்தும் - தெரிவித்தும். (ஙக)

புனைகுஸடப்பரதனென்போன்போற்றுதன்பெயரேபெற்றுப்
பனிவரையெல்லையாமிப்பாரகம்பொலியக்காத்துத்
தனியெழில்சேரும்பஞ்சசனியிளமுலையிற்புல்லி
வனைகழற்சுமதியாதிமைந்தரைவரைப்பெற்றனல்.

புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, புல்லி - தழுவி. (ஙஉ)

எவ்வளைக்குலமுமஞ்சவேந்தெழிற்றிணிதோண்மைந்தர்
ஐவருமவனிகாப்பவைவரையகத்துள்வென்றோன்
கைவரையழைப்பவந்தகாரணற்கன்புபூண்டு
மைவரையருவிச்சாரன்மருவினன்மன்னவென்றான்.

ஐவரை - பஞ்சேந்திரியங்களை, கைவரை - யானை, (கஜேந்திராழ்வான்). (ஙங)

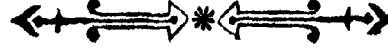
பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சசஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

பரதன் சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

வரதன்மாயன்மலரடிக்கன்புசெய்
பரதன்செய்திறம்பன்னுதிநீயென
விரதமேவியவேந்துவிளைதலும்
சரதமாதவத்தோனது சாற்றுமால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை. (க)

பந்தநீக்கும்பரதன்பருப்பதத்
தெந்தவண்ணமாலெய்தநினைக்கினும்
அந்தவண்ணமாலாங்குறவன்புசெய்
புந்தியான்புலகன்னுழைப்போயினன்.

பந்தம் - பிறவித்தளை. (உ)

புக்குறைந்துபொருவருமாதவம்
மிக்கியற்றிவீடெய்துறவைகுநாள்
தக்கயோகத்தின்றன்மைதகர்வுற
அக்கணுற்றதறைவனென்றோதுவான்.

பொருவரு - ஒப்பற்ற. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டலிற்பிளிறும்யானைக்கூர்நுதிமருப்பிற்றோன்றி
வண்டொடுசுரும்பர்மூசமன்றலம்பொதிவாய்விண்டு
கண்டலுண்மடற்றேன்சிந்துங்கண்டகியென்னும்யாற்றுத்
தண்டுறையொழுகுநன்னீராடுவான்றலைச்சென்றானல்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, மருப்பின் - கொம்புபோல, மூச - மொய்க்க, கண்டல் - தாழை. (ச)

நிரையுளையரிமானென்று நிழல்சுளிகளிறுநாடி
உருமெனவுரறியார்க்குமொலிசெவிபடுதற்கஞ்சிக்
கருநனிகலங்கியங்கட்கவையடியிளமானீன்ற
ஒருபசுங்கன்றுநீரோடொழுகியாங்குற்றதன்றே.

நிரை - வரிசை, உளை - புறமயிர், அரிமான் - சிங்கம், சுளி - கோவிக்கிற, உருமென - இடிபோல, கவையடி - பிளவாகிய அடி. (ரு)

கைம்முகந்தெடுத்துமென்மான்கன்றுயர்கரையினுய்த்து
மெய்ம்முகந்தெளிந்த தூயோன்விரிபுனனெறியினுடி

நெய்ம்முகங்கமழுஞ்சூலநிழற்படைநக்கன்போல
அம்மறியேந்தியேகியன்பொடுவளர்த்திட்டானல்.

நக்கன் - சிவபிரான், மறி - மான்கன்று. (சு)

குன்றின்வானருவிவீழ்ந்துகுழித்திடுமறையிலாமான்
கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பால்காதலிற்பருகவூட்டும்
இன்றிதுகறிக்குமென்றுவெழுந்துதன்கையாற்கொய்து
துன்றியபசியபச்சைத்தோட்டுமெல்லறுகுநீட்டும்.

தீம்பால் - இன்சுவையுள்ளபால், கறிக்கும் - கடிக்கும். (எ)

தெறித்தெழுந்தொழுகுதெய்வத்தீம்புனலாற்றுத்தண்ணந்
துறைத்தலைக்கிடந்தபச்சைமரகதஞ்சுடர்வமென்மேல்
எறித்தவஞ்சுடரைப்பைம்புல்லென்றுதன்னெருத்தங்கோட்டிக்
கறிப்பநாவளைத்தனேக்கிக்கதிரிளமுறுவல்காட்டும்.

துறைத்தலை - துறையில், சுடர்வ - ஒளிர்வன. (அ)

மன்னுபூந்துறையிற்றண்ணீர்மாந்துவான்படருங்காலும்
கொன்னழற்சீற்றப்பேழ்வாய்க்கோட்புலிகவருமென்னுப்
பின்னெழுந்தேகுமாலைப்பிறைநுதன்மடந்தைவேட்ட
பொன்னுழைதொடர்ந்துசென்றபுயனிறக்கடவுள்போன்றே.

மாந்துவான் - குடிக்க, என்னு - என்று, பிறைநுதல் மடந்தை - சீதை, பொன்னுழை - பொன்மான், புயனிறக்கடவுள் - ஸ்ரீராமன். (கூ)

துளிக்கருங்கமஞ்சூற்கொண்டறுயில்குளிர்சோலைதாழ்ந்த
நளிச்சினைமறையின்யாங்குநண்ணியதென்றுதேடும்
ஒளிக்கறைமதியிற்றுஞ்சுமோங்கெழிலிளமானென்னப்
பளிக்கறைமுகட்டினேறித்துஞ்சுதல்பரிந்துபார்க்கும்.

கமம் - நிறைவு, சினை - கிளை, தேடும் - தேடுவான். (கo)

பாந்தளஞ்சேக்கையானைப்பரவுறுபொழுதுநாடும்
வாய்ந்தபூங்கமலக்கையால்வருகவென்றழைக்கும்வந்து
மோந்துதன்மேனிநக்கமுகமலர்மலர்ச்சிகூரும்
ஏந்தினனெடுக்கும்புல்லுமெழின்மணித்தோளினேந்தும்.

பாந்தளஞ்சேக்கையானை - திருமாலை, ஏந்தினன் – எந்தி, (முற்றெச்சம்.) (கக)

மின்னுழைமருங்குலார்போல்விழித்திடுமிளமான்கன்று
தன்னுழைவளரமாலைந்தண்மதிபுரையுந்தக்கோன்
இன்னவாறொழுகியாவியிறந்திடுபொழுதுமான்மேல்
மன்னியநினைவுதன்னுன்மானுருவாயினுனல்.

தன்னுழைவளர – தன்னிடத்தில்வளராநிற்க. (கஉ)

தெறிநடைமடமானுகப்பிறந்துமுற்பிறந்தைசேர்ந்த
அறிவுவிட்டகலாதாகவருவியஞ்சாரற்குன்றும்

எறிதிரைநதியுமாடிச்சில்பகலிறப்பத்துஞ்சி
மறைபயிலங்கிராவின்வழியினிற்றேன்றலுற்றான்.

பிறந்தை - பிறப்பு. (கங)

முற்றுணர்வுடைமையாலேமுனிவரர்கிளந்தவாறு
கற்றிலன்செய்யாமுன்னூல்கலைத்திறங்கேட்டிலானல்
பற்றிலன்மனத்தில்யாதும்படுபகைநட்போடில்லான்
பெற்றிலன்வருந்தியொன்றும்பேசிலனெழுகினுல்.

முற்றுணர்வு - சர்வஜ்ஞத்வம், செய்யாமுன்னூல் - வேதம். (கச)

நங்குலத்துநித்தரோன்றனவில்கிலன்மறைமற்றென்னுத்
திங்களிற்கலைகள்வாய்ந்ததெய்வதக்கிழவரெல்லாம்
தங்களிற்புலம்பிநைந்துதாற்றிளங்கமுகுசூழ்ந்த
பைங்கழைக்கரும்புவேலிப்பழனநீகாத்தியென்றார்.

பழனம் - வயல் (கரு)

வினைவிளைவின்றிநின்றேன்வேதியர்பணித்தவண்ணம்
நனைவிளைபொங்கர்வேலிநளிபுனற்பழனங்காத்தும்
பனைவளைத்தடக்கைவேழம்படர்வரையருவிச்சாரற்
றினைவிளைபுனங்கள்காத்துந்தெள்ளிதினெழுகுநாளின்.

நனை - பூவரும்பு, பொங்கர் - சோலை, வேழம் - யானை, படர் - சஞ்சரிக்கிற. ()

அழற்கதிர்ப்பரிதிவெம்மையரசுவீற்றிருக்கும்பாலைக்
கிழத்திகொள்பலிக்குவந்துகிடைத்தனனிவனென்றெண்ணூஉத்
தழைத்தெழுமுவகையாலோர்வேட்டுவத்தலைவன்பற்றி
வழித்தனன்குருதிச்சாந்தமலர்த்தொடைசூட்டினுல்.

பரிதிவெம்மை - சூரியவெப்பம், பாலைக்கிழத்தி - காளி, எண்ணூஉ - எண்ணி, குருதிச்சாந்தம் - செஞ்சந்தநம். (கஎ)

இன்னமுதொழுகுமாலையிளம்பிறைசடிலத்தேந்து
கன்னிமுன்னெய்தக்கன்னிகட்கடைகனலநோக்கி
அன்னவன்றன்னைக்கொல்வானமைந்தவர்சென்னிசிந்த
மின்னுமிழ்ந்திலங்குவாளால்வெய்தினிற்றுணித்துவீழ்த்தாள்.

சடிலத்து - சடையில், கனல - எரிய, கொல்வான் - கொல்ல, சென்னி - தலை, துணித்து - வெட்டி. (கஅ)

நிறைந்தபேரொளியைநெஞ்சினிநீஇயுணர்தூயோன்றன்னை
எறிந்திடவுற்றாரொள்வாளேறுபட்டிறந்துளாரால்
அறந்தலைமணந்துநின்றவறிவினர்க்கிறுதியெண்ணும்
மறந்தலைமணந்தார்வாழ்தலுண்டுகொன்மதிக்குங்காலே.

நிறீஇ - நிறுத்தி; வாளேறுபட்டு - வாளாலெறியப்பட்டு, தலைமணந்து - கூடி.

உரனுடையொருவனிவ்வாறொழுகுநாளொலிநீர்வேலி
இருநிலவலயங்காக்கும்ரகுகணனென்னுமேந்தல்

மருளறுஞானமெய்தமாமணிச்சிவிகையூர்ந்து
கருணைபாய்கமலச்செங்கட்கபிலன திருக்கைசெல்வான்
உரனுடையொருவன் - பரதன்; நிலவலயம் - பூமண்டலம். (உ0)

முனிவொடுவிழைவிலானைமுழுமக்கள்வலிதிறபற்றிப்
புனைமணிச்சிவிகையாங்குப்பொறுக்கெனப்பொறுத்தலோடும்
இனிதினிற்பொறுத்தியென்னேயிளைத்திருந்தாய்கொலென்னக்
கனியிதழ்விண்டுகூறுக்கட்டுரைகயூறலுற்றான்
முழுமக்கள் - கீழ்மக்கள், பொறுத்தலோடும் - சுமத்தலோடும். (உக)

இளைத்தலும்பெருத்தலும்யாக்கையின்குணமற்றன்றே
கிளத்திடினுயிர்க்குமுண்டேயென்னலுங்கேட்டவேந்தன்
உளத்தினிணடுக்கமெய்தியூர்திநின்றிழிந்துவல்லே
அளித்திடல்வேண்டுமென்றுவமலனைத்தொழுதுசொல்வான்.
கிளத்திடின் - சொல்லின், உண்டே - உண்டோ, ஊர்தி - சிவிகை. (உஉ)

இந்தனத்தழலின்வெம்மையியைந்தவெம்பதலைநீருள்
வெந்திடுமரிசிபோலமிடையும்வெவ்விடும்பையாலே
நொந்திடுமாக்கையுற்றநவலருந்தாபமெல்லாம்
நந்தலிலுயிர்க்குண்டென்றேநாடுமென்னுள்ளமையா.
இந்தனம் - விறகு, பதலை - பாத்திரம். (உங)

ஆரைநீபொறுத்தல்வேண்டுமறிந்திலனறியேன்மையல்
வேரொறிந்சகற்றிமெய்ம்மைவிரித்திடல்வேண்டுமென்ன
மூரல்கொண்முகத்தனுகிமுழுவதுமுணர்ந்ததூயோன்
தேருமறைகளெல்லாந்தெள்ளிநிற்றெறிக்கலுற்றான்.
மையல் - மயக்கம், வேரொறிந்து - வேர்களைந்து. (உச)

தாளிணைபொறுத்துநின்றநழைத்தசேதார்மார்புமார்பு
தோளிணைபொறுத்ததேந்தசேதாளிணைசுடர்ந்துநின்னும்
வாளுடையரசனென்னவருபொருள்பொறுத்தமற்றென்
கோளுறுமீங்கிவ்வெல்லாங்குறிக்கின்மண்ணேருமன்றே.
தாளிணை - இரண்டுகால்கள், கோள் - துன்பம். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

வியப்புறுமனலினுல்வெதுப்புநீருறும்
செயிர்ப்பறுவானையத்தீச்சுடாதுபோல்
நயப்புறுமனத்தினைநண்ணுதாபத்தீ
உயிர்க்கிலையறிந்தவருணருங்காலையே.
தாபத்தீ - முத்தாபநெருப்பு. (உசு)

திரியொடுநெய்செறிவுற்றசெஞ்சுடர்
எரிதருங்கிருதுவுற்றிலங்குமாறுபோல்

விரியுமுக்குணத்தொடுமேவின்மாமனம்
உரைதருபிறவியையொழிப்பதில்லையே.

கிருது - நெய். (உஎ)

பண்ணுமுற்பிறந்தையிற்பரதனென்னையான்
இந்நிலம்புரந்திடாகற்றியாவும்விட்
டுன்னியதவத்தொடுமொழுகுநாளினோர்
கன்னிமானுழைமனங்கலந்திறத்தலான்.

முற்பிறந்தை - முற்பிறப்பு, கன்னிமான் - மான்கன்று. (உஅ)

அவ்வுழையுருவமுமடைந்துவிட்டபின்
இவ்வுருவெடுத்தனனின்னமொன்றினும்
கவ்வைசெய்மனங்கதுவாதுநின்றனன்
செவ்வியோய்பவக்கடற்செலவுமாற்றியே.

உழையுருவம் - மானுருவம், கதுவாது - பற்றாது. (உகூ)

சீலமுற்றுயர்ந்தவர்ச்சேரின்வீடுறும்
மாலையுற்றறிவிலார்மருங்கடைந்திடின்
வேலையுற்றலைதரும்பென்னவெம்பவக்
கோலமுற்றிறந்திறந்துழலல்கூடுமால்.

சீலம் - நல்லொழுக்கம், மாலை - மயக்கத்தை. (௩0)

இடையுறுமென்பினைநரம்பினார்த்திடாப்
புடையுறுமிறைச்சியாற்பொதிந்துபோக்கற
மிடைதருதோலினன்வேயப்பட்டதோர்
உடலினையானெனவுரைக்கலொண்ணுமோ.

நரம்பின் — நரம்பினால், ஆர்த்திடா - கட்டி, வேயப்பட்டது - மூடப்பட்டது. ()

பண்ணுறுகருமத்தாற்பவக்கடற்கரை
நண்ணுவனெனநயர்திருத்தல்வாழ்
எண்ணறுபுலிமிடைந்தியல்வெங்கானகம்
கண்ணிலான்கடக்குதல்கருதல்போலுமே.

மிடைந்து - நெருங்கி. (௩உ)

*கீட்டினிற்கலந்துறைவிலங்குகானலை
ஆட்டுதெண்டிரையருநீரதாமென
வேட்டுறுமாறுபோல்விடயவின்பமே
நாட்டமுற்றறிவிலார்நலிவருள்ளமே.

விலங்கு - மிருகம், கானலை - கானற்சலத்தை, வேட்டு - விரும்பி. (௩௩)

பொன்னினைவிழைந்துழைப்புகுந்துவாடுவார்
முன்னியகுளிர்நனிமாற்றுவோமெனத்

துன்னுவெங்கானமுறலங்குவாய்நரி
தன்னைவெங்கனலெனச்சார்தல்போலுமே.

நனி - மிகுதியாக, மாற்றுவோம் - ஒழித்துக்கொள்வோம். (ரு௪)

வருஞ்சுரந்தனின்வழிவழுவியேகுழிப்
பொருந்திவெங்கரிவரப்புலம்புவாரென
அரும்பிணிக்குழிவிழுந்தழுந்திக்கூற்றுவன்
விரைந்துகண்ணெதிருறவெருவுவாரோ.

சுரம் - பாலைநிலம், கரி - யானை. (ரு௫)

பறவைவெம்பசியினிற்பழுத்தகாட்டகத்
துறையுமுள்ளிலவைபுற்றுணங்குமாறுபோல்
நெறிதவிருலுத்தர்தநீள்கடைத்தலை
அறிவிலரடைந்தடைந்தழுங்குவார்களால்.

முள்ளிலவை - முள்ளிலவமரத்தை. (ரு௬)

தீட்டரும்பழமறைச்சென்னிமேலுறச்
சூட்டியமால்பதத்துணைநினைக்கிலார்
வீட்டருமிடரிருள்விரிந்தவெம்பவக்
காட்டினையெங்ஙனங்கடக்கவல்லரோ.

மறைச்சென்னி - வேதமுடி. (ரு௭)

கருதுசேயன்னைகாதலியிப்பாருளோர்
பொருவருந்தாளை நற்புதல்வனுயகன்
அரசனென்றறையநீயடைதல்போலொரு
பிரமமேமாயையிற்பேர்கள்பெற்றதே.

சேய் - குழந்தை, காதலி - மனைவி. (ரு௮)

ஈனுலகிடாறவினிதுகொண்டநீ
யானெனுஞ்செருக்கிறோராகமாறியாம்
கானுறைகளும்புகள்கடிந்துநீங்கற
ஊனமின்ஞானமாமுலகுங்கோடியால்.

இராகம் - விருப்பு. (ரு௯)

என்றனனுரைத்தலுமிறைஞ்சிவேந்தனும்
சென்றனன்பாற்கடற்சேர்ப்பன்பூங்கழல்
மன்றலந்தாமரைமனத்துணுடினன்
வென்றனன்வல்வினைவீடுற்றுனரோ.

பாற்கடற்சேர்ப்பன் - பாற்கடற்றுறைவன், (திருமால்). (௬0)

பாவைமாநிலம்புகழ்பாதன்காதலன்
உரைதருமிடபனொத்தொழுகுசீலவான்

ஐந்தாங்கந்தம்.

சொரிமதுமலர்த்தொடைச்சுமதிபெற்றசேய்
தெரிபுகழ்புனைதருதேவதாசித்தே.

பரவை - கடல். (௫க)

அன்னவனளித்தசேயடையலார்தினம்
சென்னியின்வணங்குதாட்டேவத்தியும்மனன்
என்னுமம்மன்னவனீன்றமைந்தனும்
பன்னுசீர்சேர்பரமேட்டியென்பவே.

அடையலார் - பகைவர். (௫௨)

ஆங்கவன்பிரதிகனுகுமைந்தனைத்
தீங்கறவுயர்த்தனன்செப்புமின்னவன்
பூங்கழற்பிரதிகத்தாவைப்பூத்தனன்
ஏங்கிவன்மதலைபூமன்னென்றேத்துவார்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான், ஏத்துவார் - புகழ்வார். (௫௩.)

உரைத்தவம்மன்னவனுத்துகீதனும்
வரைத்தடம்புயனருண்மரபின்வாரிசூழ்
தரைத்தலத்துயிர்கடன்னுயிரென்றெண்ணுபு
நிரைத்ததார்க்கயனெனநிகழ்த்தும்வேந்தனே.

வாரி - கடல், எண்ணுபு - எண்ணி. (௫௪)

யானெனதெனுஞ்செருக்ககற்றியாவையும்
தானெனக்கருதியித்தரணிகாத்துயர்
வானவர்மகிழ்தரமகங்களாற்றினன்
ஊனமிலவன்புகழ்யாவரோதுவார்.

செருக்கு - மயக்கம், தரணி - பூமி. (௫௫)

இத்திறம்புரிகயனினிதினீன்றசேய்
சைத்திராதனெனச்சாற்றுமானவேல்
வித்தகனளித்தனன்விளங்குபைங்கதிர்
தத்தெழிற்பூணணிசாமுராட்டுவே.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல், வித்தகன் - ஞானி. (௫௬)

அடையலர்வணங்குமவ்வரசனல்கிய
மடலவிழ்பூந்தொடைமரீசிபெற்றனன்
விடலருமன்புடைவிந்துமானெனும்
கடலெனுந்தானையக்கலைவல்லானையே.

அடையலர் - பகைவர். (௫௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சாற்றியவிந்துமான்றான்றந்தனன்மதுவென்போனை
மாற்றருஞ்புகழ்விரிக்குமதுவினிதளித்ததோன்றல்

வேற்றிறல்படைத்தவீரவிரதனும்வேந்தனன்ஞேன்
ஏற்றமன்னியுவென்ரே துமிறைவனேயினிதினீன்ருன்.

தந்தனன் - பெற்ருன். (சஅ)

உரைகொண்மன்னியுவாம்வேந்தனுயிர்த்தமாண்சிறுவன்வெள்வேல்
மருவியபசுந்தார்வேயும்புவனெனுமன்னன்ருேன்றல்
தரைபுகழ்துவட்டாவென்பான்சாற்நுறுதுவட்டாமைந்தன்
விரசனென்றெவரும்போற்றவிளங்கியவேந்தன்மாதோ.

மாண் - பெருமை. (சக)

வரமிகுபுதல்வர்ப்பெற்றுமனுமகன்மரபைநாளும்
விரசனென்றுரைக்கும்வேந்தன்விளக்கினுன்விளம்புமிந்தப்
பரதனற்காதைகேட்போர்பகருவோர்படர்வார்முத்தி
அரசவென்றுரைத்தான்மிக்கவருந்தவமுனிவனம்மா.

படர்வார் - செல்லுவார். (ருo)

பரதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

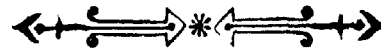
ஆகத்திருவிருத்தம்-சகூஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்ருவது.

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

ஆழியொன்றுருட்டிவாளரசர்போற்றுல
கேழிரும்பொழின்முதலேழிரண்டையும்
குழிவெங்களிறனுன்சொன்மியாவென
வாழுநற்றவமுனிவழங்குவானரோ.

ஆழியொன்றுருட்டி — ஒற்றைச்சக்கரஞ்செலுத்தி, பொழில் - உலகம், சூழி-முகபடாம், சொன்மியா - சொல்லும். (க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

குடகன்முதலாக்குணகடல்காறுங்குலவுமோரிலக்கம்யோசனேயா
வடகடன்முதலாத்தென்கடல்வரையும்வகுக்குமவ்விலக்கம்யோசனேயாக்
கடல்புடைசூழும்வட்டமாயொன்பான்கண்டமக்கமலமென்பொகுட்டின்
நடுவுறைமேருவெனும்வரையுடைத்தாய்நாவலந்தீவுவாய்த்திடுமே.

குடகன் - குடகமலே, குணகடல் - கீழ்கடல், ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம், பொகுட்டு - கர்ணிகை. (உ)

பொன்னெடுவரையின்றெற்கிடைவிட்டுப்பொலிதருநிடதவெற்பிலகும்
மின்னெழிலேமகூடவெற்பிமயமெனும்வரைமூன்றுமாலிகைபோல்
பன்னியமேல்கீழ்கடலுறநீண்டுபகர்வரையொன்றினுக்கொன்று
மன்னியநீளம்வரவரக்குறைந்துவருடநல்வரம்பெனப்படுமால்.

மாலிகை - மாலை. (௩)

சாற்றியமேருவரையினில்வடக்கட்டயங்குறுநீலமொண்சுவேதம்
போற்றுறுசிருங்கமென்னுமோர்வெற்பும்புகலிருட்கடலுறநீண்டு
தோற்றியநீளமொன்றினுக்கொன்றுசொன்முறைகுறைந்துறுமிருமூன்
றுற்றல்சேர்வரையும்யோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமே.

வடக்கண் - வடதிசையில், இருட்கடல் - பெரும்புறக்கடல். (௪)

மேருவின்கீழ்பான்மாலியவானுமேற்றிசைகந்தமாதனமும்
சேருமுப்பானாலாயிரமெனவேதிகழும்யோசனைகடென்வடக்கா
எரொடுநீண்டுநிடதநீலத்தையினிதுறமுட்டியேகிடக்கும்
ஓரிருவரையும்யோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமால்.

முப்பானால் - முப்பத்துநான்கு, இருவரையும் - இரண்டுமலைகளும். (௫)

நீலநீணிடதமாலியவான்முன்னிகழ்க்குநற்கந்தமாதனமாம்
நாலெனும்வரைக்குமுட்படநிரவிநவில்வடவரையினுற்றிகைக்கும்
கோலமாரொவ்வோர்திசையினுக்கொன்பானுயிரங்கூறும்யோசனையாய்
எலுமவ்வரைசூழ்ந்திலங்கிளாவிரதமெனும்பெயர்வருடமொன்றுறுமே.

நீலம் - நீலகிரி, நவில் - சொல்லப்பட்ட. (௬)

பொன்னிறமாயகந்தமாதனமாப்புகல்வரைதனக்குமேற்காகிப்
பன்னுமேல்கடற்குக்கீழ்த்திசையாகிப்பளகறுநீலமால்வரைக்கு
மன்னியதெனுதுநிடதமால்வரைக்குமருவியவடாதெனலாகித்
துன்னியகேதுமாலமென்றெவருஞ்சொலத்தகுவருடம்வாய்த்திடுமே.

பளகு - குற்றம். (௭)

பகர்வுறுகேதுமாலமாம்வருடம்பளகறக்கிழக்குமேற்காக
அகலுமுப்பானோராயிரமென்னவறைதருயோசனையைதாத்
திகழுமுப்பானாலாயிரமென்னச்செப்பும்யோசனைகடென்வடக்காத்
தகைபெறநான்றும்விளங்குமென்றுரைப்பர்சாற்றுநன்னூற்பொருடெரிப்பார்.

ஐதா - அழகாக, தகைபெற - அழகாக. (௮)

கூறுமாலியவான்வரைக்குநேர்க்கிழக்காக்குணகடறனக்குமேக்காகி
வீறுயர்நீலவரைக்குநற்றெற்காவிளங்கியநிடதத்தின்வடக்கா
ஈறிலாவளஞ்சேர்கேதுமாலம்போலிசைக்குறுமளவினதாகிப்
பாறுசேர்வேலாய்பரக்குமவ்வருடம்பத்திராச்சுவமெனப்படுமே.

மேக்கு - மேற்கு, பாறு - பருந்து. (௯)

விண்ணுயர்நீலவரைக்குநல்வடக்குவிளங்கியசுவேதமால்வரைக்கு
நண்ணுதெற்கொன்பானுயிரமென்னநவின்றிடும்யோசனையகன்றே
எண்ணுறுமேல்கீழ்ப்பரவைநீர்நீண்டடங்கியங்குமவ்வருடத்தையெவரும்
புண்ணியம்புரிந்தோர்பொருந்திரம்மிகமாப்புகலுவரினிதெடுத்தன்றே.

பரவை - கடல். (க0)

நிகரிலாச்சுவேதவரைக்குநேர்வடக்காநிகழ்த்தியசிருங்கத்தின்றெற்காத்
தகைபெறுமொன்பானுயிரமென்னச்சாற்றியயோசனையகன்று
புகலுமேல்கீழ்பாற்புணரிநீண்டடங்கட்பொருந்துறும்புகழ்வருடந்தை
இகலிலாவளஞ்சேரிரண்மயவருடமெனப்பெயரியம்புவரன்றே.

புணரி - கடல். (கக)

வானுயர்சிருங்கவரைக்குநேர்வடக்காவாரிதிக்கிசைந்திடுதெற்காக்
கூனுடைப்பிறையின்வடிவமதொத்துக்கூறிருட்கடலுறநீண்டங்
கூனமினடுவொன்பான்சகத்திரமாமோசனையகன்றுறுவருடம்
தேனிமிர்தொடையாயுத்தரகுருவாந்தீங்கறுவருடமென்றுரைப்பார்.

வாரிதி - கடல், கூன் - வளைவு, தேன் - வண்டு. (கஉ)

கெடலருமேருவரைக்கிடைவிட்டுக்கிளரொளிபரந்ததென்றிசைசேர்
நிடதவெற்பினுக்குத்தெனுதெனலாகிநிகழ்த்தியவேமகூடத்தின்
வடதிசைத்தாகியோசனையொன்பான்மருவியவாயிரமகன்று
கடலிருகரையும்வரம்பெனநீண்டுகருதரிவருடம்வாய்த்திடுமே.

கெடலரு - அழிவற்ற, நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட. (கங)

ஏமகூடத்தின்றென்றிசைத்தாகியிமயத்தின்வடக்கணல்வருடம்
தாமமேபோலக்கடலுறநீண்டுசாற்றரிவருடத்தினகன்று
நாமமுமெழில்சேர்கிம்புருடப்பேர்நண்ணுறுமதனதுதெற்குத்
தேமலர்த்தொடையாய்பாரதவருடஞ்சிறக்குமாங்கதனியல்புரைப்பாம்.

தாமமேபோல - மாலைபோல. (கச)

இமையநற்றெற்காயோசனையொன்பானென்னுமாயிரநடுவகன்று
சுமைதருமுவரிமுத்திசைசூழத்துலங்கியசிலைவடிவாகி
அமைவுறுமிமயவடதிசைநாண்போலமையவப்பாரதவருடம்
சமைவுறுகருமபூமியென்றெவருஞ்சாற்றநன்கிலங்குவதன்றே.

உவரி - கடல். (கரு)

கலிநிலைத்துறை.

சீரிலுயர்கதிர்சுழல்வடதிசையெனவே
பாரினுற்றிசையிடத்துறைபவர்களும்பகர
ஏருலாவிளாவிரதத்தினடுவியைந்திருக்கும்
மேருமால்வரைவியனளவிற்றெனவிரிக்கின்.

இற்றென - இத்தன்மைத்தென்று. (கசு)

ஈரெண்ணாயிரம்யோசனைபுவியகத்தாழ்ந்தே
ஒருமவ்வடிமேற்பருத்தும்பர்களாலும்
சேருமெண்பதினாயிரம்யோசனைதிகழ்ந்தே
ஆருமுச்சியவ்வடியினுக்கிரட்டியாயகலும்.

உம்பர்கள் - தேவர்கள். (௧எ)

சுற்றுறும்மளவுரைக்குறினடியுறுஞ்சுற்றுக்
குற்றமின்றியாறெட்டெனுமாயிரங்குலவ
உற்றயோசனையுறமிதனிரட்டியாயொளிரும்
வெற்றிவேலவவிளங்கியவிரிதலைச்சுற்றே.

குலவ - விளங்க. (௧அ)

வயங்குமேருவின்கீட்டிசைமைந்தரமலையும்
தயங்குமம்மலைமேலுறைதனிக்கொடியெனவே
பயங்கொண்மாவெனப்பகர்தருபாரைமாமரனும்
நயங்கொணந்தனவனமுநன்பாலெனுமடுவும்.

வயங்கும் - தயங்கும் - விளங்குகிற. (௧௯)

விளங்குமேருவின்றென்றிசைமேருமந்தரமும்
கிளர்ந்ததீவுதன்வண்பெயரேபெறக்கெழுமி
வளங்கொணவலுஞ்சயித்திராதமெனும்வனமும்
துளங்குநீடலைமதுவெனச்சொலப்படுஞ்சுனையும்.

கெழுமி - பொருந்தி. (௨0)

சொன்னமேருவின்மேற்றிசைசுபாரிசமலையும்
அன்னவெற்பின்மேலமர்தருமலர்ச்சினைக்கடம்பும்
மன்னுநல்வளஞ்சேர்வயிப்பிரசமாவனமும்
கன்னலின்சுவைச்சாறுநேர்கடிகமழ்சுனையும்.

சினை - கிளை, கன்னலின்சுவை - கரும்பின்சுவை. (௨௧)

வனைபொலங்கிரிவடக்கினிற்குமுதமென்வரையும்
பனிவரும்பலபலந்தருபணைப்பழுமரனும்
கனிபடுந்திருச்சருவதோபத்திரக்காவும்
புனிதநீர்நிறைவாவியும்பொருந்தியங்கிருக்கும்.

பொலங்கிரி - பொன்மலை, பலம் - கனி. (௨௨)

உரைத்தநாற்றிசைமலைகளுமேருவென்றுரைக்கும்
வரைக்குவீறுசேரூன்றுகால்போன்றுவானவரும்
அருத்திகூரிளாவிரதத்தினமர்ந்திடுமுயரம்
பொருத்துமோர்பதினாயிரம்யோசனைபுகல.

அருத்தி - ஆசை, கூர் - மிகுந்த. (௨௩)

நாற்றிசைக்கணுநவின்றவம்மலைகளினண்ணும்
ஆற்றல்சேருநான்மரங்களுமாயிரத்தொருநூ
றேற்றயோசனையுயர்ந்துநூறேசனையென்னத்
தோற்றுசீர்விடபங்களுஞ்சூழ்வுறத்தோன்றும்.

தோற்று - காணப்படுகிற. (உச)

காந்துபன்மணிமந்தரமலையின்மாங்கனிகள்
வேந்தவெற்புறைருவடெனவீழ்பழச்சாறங்
கேந்துவார்திரைச்சோணிதயாறெனவொழுகும்
மாந்துவோருயிர்ப்பையிரண்டோசனைமணப்ப.

காந்து - ஒளிசெய்கிற, மாந்துவோர் - குடிப்பவர். (உரு)

பட்டமார்தருமாகரியளவெனப்பருத்துக்
கொட்டைநுண்ணியநாவலின்கொழுங்கனிச்சாறு
பெட்டசம்புமாநதியெனவலங்கொடுபெருகி
உட்டெளிந்துபொன்மேருவைச்சுலாயினிதோடும்.

பட்டம் - முகபடாம், மாகரி - பெரியயானை, சுலாய் - சூழ்ந்து. (உசு)

அதிருமப்புனலருந்தினரருங்கரையசும்பு
ததையும்வெங்கதிர்காற்றுறவுலர்ந்துநற்சாம்பு
நதமெனும்பொனுமாங்கதினணிபுனைநலத்தோர்
இதமில்வெம்பிணிநரைதிரையற்றினிதிருப்பார்.

இதமில் - இன்பமில்லாத. (உஎ)

திகழுமேருவின்மேற்கிளாவிரதத்திற்சேர்ந்த
தகைசெய்நீள்கடம்புறும்புழைசார்ந்ததண்டேறல்
அகலுமாறெனவழிந்திடுமாங்கருந்தினர்கள்
பகருயிர்ப்புநூறேசனையிடம்பரிமளிப்பர்.

தேறல் - தேன், தகை - அழகு. (உஅ)

வழங்குமேருவின்வடதிசைவழுத்திடுவடத்தின்
பழங்கொணீள்பெரும்பணைதொறும்பாறயிர்மதுநெய்
மொழிந்தபூண்டுகில்சயனமேமுதலியகொளற்குத்
தழங்குவார்திரையாறெனச்சார்ந்திழிந்திடுமால்.

வடத்தின் - ஆலமரத்தின், பணை - கிளை, தழங்கு - சத்திக்கிற. (உகூ)

புலங்கொள்சங்கம்வைகங்கதம்பொருந்தியநாகம்
நலங்கொணாரதமுதலியநல்வரைக்குலங்கள்
துலங்குமேருவின்சுற்றிலுங்கழுமுமாற்றுகடீர்ந்
திலங்குநற்பொர்குட்டருகுசூழ்கேசரமெனவே.

கழுமும் - பொருந்தும், துகள் - குற்றம், கேசரம் - பூந்தாது. (௩0)

தேவகூடமேமுதலியவெண்வரைதிகழ்ந்து
தாவிலோர்திசைக்கிரண்டிரண்டாகவேசார்ந்து
பூவின்மேவியமேருவினாற்றிசைபொருந்தும்
பாவகன்றனைத்தருப்பைசூழ்ந்திடும்பரிசெனவே

எண்வரை - அஷ்டகுலபர்வதங்கள். பாவகன் - அக்கினிதேவன். (௩௧)

தண்ணருங்கமலத்துறைதலைவனுள்விரும்பும்
எண்ணரும்புகழ்மாயனுமீசனுமிருப்பக்
கண்ணகன்றிருக்கடிநகரிரண்டெழில்கலந்து
விண்ணுயர்ந்தவம்மேருவின்முகட்டின்மீவிளங்கும்.

கமலத்துறைதலைவன் - பிரமன், மீ - மேல். (௩௨)

உச்சியிற்பதினாயிரம்யோசனையுடைத்தாய்
வச்சிரப்படைவாசவன்முதற்றிசைப்பாலர்
இச்சைகூர்ந்துறையெண்பதிசூழவாங்கிருக்கும்
முச்சகந்தருமுளரிமேன்முதலுறைநகரம்.

முச்சகந்தரும் - மூவுலகங்களையும் படைக்கிற, முளரிமேல்முதல் - தாமரைமலரின்மேலுறைகின்ற முதற்பொருள். (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பாயகடனிலமளந்தபசும்புயனீள்விசும்புருவவெடுத்தபொற்றாள்
சேயுயருமூதண்டமுகடுடையப்பரந்தலைக்குந்தெய்வநன்னீர்
ஆயிரமாயிரம்பருவஞ்சென்றொழியவநிர்ந்தொழுகியலரின்மேலான்
மேயபொலங்கிரிநகரின்மிசைவீழ்ந்துநாற்றிசையும்விரியுமாதோ.

பாய - பரவிய, பசும்புயல் - திருமால், அலரின்மேலான் - பிரமன். (௩௪)

சுடர்செய்நவமணிமுடிகொடுருவன்முதலோர்புகழத்துனைவினெய்தி
வடவரையின்மிசைக்கழுமிவந்தொழுகுமாநதிசக்குசையென்றோதக்
கெடலருஞ்சீர்வாய்ந்துறையுங்கேதுமாலத்தினிதுகெழுமிமுத்தீன்
குடவளைகண்மிகமுரலுங்குடகடலினீரொடும்போய்க்கூடுமன்றே.

துனைவின் - விரைவாக, கழுமி - பொருந்தி, குடவளை - குடம்போலுஞ்சங்கு, முரலும் - சத்திக்கிற. (௩௫)

விரிகதிர்சேர்பொலங்குடுமிமேருவில்வந்தப்புறம்போய்விளங்குநீலம்
சொரிகிரணநவமணிசேர்சுவேதமருஞ்சிருங்கமெனச்சொல்லுநல்ல
பருமுவரைகீண்டொழுகிப்பத்திரையென்பேர்படைத்தபழுதில்கங்கை
குருவருடந்தனைமேவிக்கோதிலவடகடல்கிழித்துக்குலவுமன்றே.

பொலங்குடுமி - பொற்சிகரம், கீண்டு - கிழித்து. (௩௬)

மீதுயர்விண்ணவர்நாட்டின்விரைகமழுங்கற்பகத்தின்விளங்குசெம்பொன்
போதினொடுவட்வரையிற்போந்திழிந்துமாலியவான்பொருப்பைக்கீண்டு

சோதிநவமணிவரன்றித்துலங்குபத்திராச்சுவத்தைத்துன்னுங்கங்கை
சீதையெனும்பெயரினதாய்ச்சிறந்தகுணகடலொழுகித்திகழுநீர்த்தால்.

விரை - வாசனை, போதினொடு - மலர்களோடு, வரன்றி - வாரி, (௩எ)

கொன்னெழுகுநேமிமுகில்குளைகழற்பூந்துளவொடுபொற்குன்றின்வீழ்ந்து
பொன்னெழுகுநிடதவரைபுகலேமகூடவரையிமயமென்னும்
மின்னெழுகுமணிவரைகீண்டலகநந்தையெனும்பெயரின்மேவுங்கங்கை
தென்னெழுகுபாதகண்டஞ்சேர்ந்துதிகழ்தென்கடல்போய்ச்சிறக்குமன்றே.

கொன்- அச்சம், நேமிமுகில் - திருமால். (௩அ)

கலிநிலைத்துறை.

சாற்றுங்கங்கையைமனத்திடைநினைக்கினுந்தனிப்பேர்
போற்றிநின்றுழிப்பராயினுங்காணினும்பொருந்தி
எற்றமாயவந்நீரிடைமூழ்கினுமியையும்
பேற்றையார்குணிப்பாரவர்முத்தியேபெறுவார்.

நின்றுழி - நின்றவிடத்தில், பராயினும் - துதித்தாலும். (௩க)

கங்கையாற்றிடைத்தங்குலப்பிதிர்களைக்கருதி
அங்கையாற்றருப்பணமுவந்தொருமுறையாற்றின்
பங்கமாநரகத்துமுற்படினுமக்குலத்தோர்
செங்கண்மால்பதஞ்சேர்குவரென்னுதறிண்ணம்

ஆற்றின் - செய்தால், திண்ணம் - நிச்சயம். (௪0)

நீக்குகின்றநல்லறத்தினராய்ப்பழிநிரப்பும்
தீக்கொடுந்தொழில்செய்ஞ்ஞருமிறந்திடிற்சிறிதா
ஆக்கையென்பொருவகையிலைல்வருகங்கையடையின்
ஊக்கமுற்றவரும்பர்தமுலகுபுக்குறைவார்.

நீக்குகின்ற நல்லறத்தினர் - பாவிகள், செய்ஞ்ஞரும் - செய்வோரும், ஆக்கையென்பு - உடம்பெலும்பு. (௪க)

இறந்துளோர்களுங்கங்கையினெலும்புறினிமையோர்
உறைந்தநாட்டுறைவாரெனினுயிரொழிவதன்முன்
நிறைந்தவன்பொடுகங்கையிற்சென்றுநீராடச்
சிறந்துளோரெனினவர்பெறும்பேற்றையார்தெரிப்பார்.

இமையோர் உறைந்தநாடு - சுவர்க்கலோகம். (௪உ)

உரைசெய்பாரதவருடம்விட்டொழிந்தநல்வருடம்
பொருவிலெட்டையும்போகமார்பூமியென்றுரைப்பார்
வருடமெட்டினும்வதிபவராயுளைவழங்கின்
புருவமோர்பதினாயிரம்பளகறப்பல்கும்.

பளகு - குற்றம். (௪௩)

தந்தியாயிரம்பத்துறுந்தருக்கினராகிக்
கந்தவார்குழலியரொடுகலவியிற்களித்து
மைந்தனோடொருவனிதையைமணந்திடப்பெறுவர்
எந்தநாளுமாங்கிரண்டெனுமூழிபோன்றிருக்கும்.

தந்தி - யானை. (சச)

ஓங்குசீர்பெறுமொன்பதுவருடத்துமுருவோ
டாங்குவாழ்குநர்வழுத்தவானருள்புரிந்துறையும்
தேங்கமழ்ந்ததார்ச்செப்பிளவனமுலைசுமந்து
வாங்குநுண்ணிடைமலர்மகண்மணந்துறைமார்பன்.

மலர்மகள் மணந்துறைமார்பன் - திருமால். (சரு)

இலகுமேருவின்குணக்கிளாவிரதத்தினெழில்சேர்
அலர்செய்பூங்குழலரம்பையாளப்பிலர்சூழ
மலைமடந்தைசேர்மதியணிசடையினோன்வணங்க
உலகெலாந்தருமுந்தியானநந்தனென்றுறைவான்.

அளப்பிலர் - அளவற்றவர். (சசு)

கமலைமேவுமால்கலையெனுமநந்தனைவணங்கி
அமலவீசன்வாழ்வ்வுழியாடவரணுகின்
தமரவண்டுறைகருங்குழற்றையலராக
உமைவழங்கியசாபமுண்டொக்குதமினியால்,

மால்கலை - விஷ்ணுவினமிசம், தமரம் - ஒலி. (சஎ)

இயக்கர்வானவர்முதலியயாவரும்வணங்கி
மயக்கநீக்கியாள்வாயெனமகிழ்ந்தருளுளும்
பயக்குமாயவன்பத்திராச்சுவத்தினிலுறைவோன்
அயக்கிரீவனென்றன்பொடுமேத்தவாங்கமர்வான்.

அருள்நாளும் பயக்கும் - நாள்தோறும் அருள்செய்வன். (சஅ)

ஏமமார்தருமேந்திளவனமுலையெழில்சேர்
தாமவார்குழன்மலர்மகளுவப்பொடுதழுவச்
சேமமார்தருகேதுமாலத்தினிற்றிருமால்
காமதேவனென்றேத்திடக்கருணைசெய்துறைவான்.

ஏமம் - இன்பம். (சக)

தேனுலாந்தொடைரம்மிகன்முதலினோர்சேர்ந்து
வானளாவியகடையுகவாரிதிநீரின்
பானிலாமருப்பேந்தினைபாரெனப்பரவ
மீனமாயிரம்மிகவருடத்தின்மால்விளங்கும்.

வாரிதி - கடல். (ருo)

முரணுடைச்சராசரங்களினிறைந்துறைமுதலென்
றுரனுடைத்திருவிரண்மயன்முதலிஞேருணைப்பத்
திரண்மணிப்பெருவரைநிகர்கமடமாய்த்திருமால்
இரண்மயப்பெயரெய்தியவருடம்வீற்றிருப்பான்.

முரண் - வலி, கமடம் - ஆமை. (௫௧)

பராகமொன்றெனப்பாதலத்தெனமருப்பேந்தி
அராகமேல்கொளவைத்தனையெனப்புவியணங்காங்
கிராகமோடுறைபவரொடுமினிதுவந்தேத்த
வராகமூர்த்தியாயுத்தரகுருவின்மால்வதியும்.

பராகம் - துகள், மருப்பு - கொம்பு, அராகம் - அவா, இராகம் - அன்பு. (௫௨)

ஒளிகொள்வச்சிரப்படைநிகருகிரவென்ருழியாக்
களிகொணெஞ்சொடுகனகன்மாமதலைநின்றேத்தந்
துளவுசூடுமால்சொல்லரிவருடத்திற்றுலங்கும்
நளினமாதுசேர்நரசிங்கமாகவீற்றிருக்கும்.

உகிர - நகமுள்ளவனே, கனகன் மாமதலை - பிரகலாதாழ்வான். (௫௩)

கேடில்கிம்புருடத்தினிற்கெழுமினரோடும்
ஆடன்மேவனுமானடிவணங்கிடவழுர்வான்
வாடுநுண்ணிடைச்சீதையென்பாண்மருங்கிருப்ப
நீடுவெஞ்சிலையிராமனென்பெயரொடுநெடியோன்.

ஆடல் - வெற்றி (௫௪)

வாரதட்கலைவனைதருமாதவர்க்கெழில்வீ
டாதரத்திறமுரைத்தளியீரெனவழுத்து
நாரதற்கருணரன்சொனுராயணனெனுமால்
பாரதப்பெயர்பகர்வருடத்தின்வீற்றிருக்கும்.

அதட்கலை - தோலாடை, வனைதரும் - உடுக்கின்ற, அளியீர் - காத்தருள்வீர், வழுத்தும் - துதிக்கிற. (௫௫)

கங்கைகாவிரிகன்னிதென்பொருநைகாளிந்தி
துங்கபத்திரைமுதலியமாநதிதுவன்றி
மங்குல்கண்படுமலயமால்வரைமுதல்வரைகள்
பொங்குபாரதவருடத்தின்றகைமையார்புகல்வார்.

துவன்றி - நெருங்கி, மங்குல் - மேகம், கண்படு - தூங்குகிற, மலயமால்வரை-பொதியமலை. (௫௬)

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறமருவி
அரியபாவத்தினிரயத்துமறத்தினற்பலவாம்
பொருவில்விண்ணினுஞானத்தால்வீட்டினும்புகுத்தும்
கருமபூமியிப்பாரதவருடமாங்கழறின்.

பாவத்தின் - பாவத்தினுல், அறத்தின் - புண்ணியத்தினுல், நிரயத்தும் - நரகத்திலும், வீட்டினும் - மோக்ஷத்திலும், கழறின் - சொல்லின். (௫௭)

புரியுஞ்சத்துவகருமத்தோர்பொன்னுலகடைவார்
மருவிராசதகருமத்தோர்மானிடராவார்
உரைசெய்தாமதகருமத்தோர்நரகங்களுறுவார்
விரவுமவ்வினைப்பயன்விழையார்கள்வீடடைவார்.

புரியும் - செய்கின்ற, விழையார்கள் - விரும்பாதவர்கள். (௫௮)

ஆற்றுநல்வினைப்பயன்பலவயின்றனராங்காங்
கூற்றிருந்துதேனுழுகுபொற்றருநிழலுறைவோர்
நோற்றுமாயவன்செய்யதாணிழலுறநொய்தின்
தோற்றுவேங்கொலோபாரதகண்டத்தெனத்துணிவார்.

அயின்றனர் - அநுபவித்து, தோற்றுவேங்கொலோ - பிறப்போமா. (௫௯)

பொற்புவாய்ந்தபொன்னாட்டிடைப்புங்கவரிங்கே
கற்பவாயுள்சேர்ந்துறைதலிற்கருதுவீடடைய
நற்பதாம்புயநாடிமானுமமுச்சரிப்ப
அற்பவாயுள்சேர்ந்தாங்குதித்திடலழகென்பார்.

பொற்பு - அழகு, புங்கவர் - தேவர், உறைதலின் - வாழ்தலினும். (௬0)

வாமமுற்றவிர்பாரதவருடம்[illegible]துதித்து
நாமமுத்தியினுய்க்குநன்[illegible]ந்தடையக்
காமமற்றுமுன்செய்கிலம்வினையெனக்கரைவார்
போமதித்திடிற்பொன்னுலகெனவறிபுலவோர்.

வாமம் - அழகு, கரைவார் - சொல்லுவார். (௬௧)

என்றுநாவலந்தீவினல்வளனெடுத்திசைத்தான்
துன்றுமாதவச்சுகமுனிவரனெனச்சூதன்
மன்றனுண்மலர்த்துளவணிமாயனைவழுத்தி
நின்றவேதியருவப்புறவஞ்செவிநிறைத்தான்.

இசைத்தான் - சொல்லினன். (௬௨)

நாவலந்தீவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௫௪.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

ஏழுதீவொடு கடலினளவுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

வளைவுகாட்டியதீவொடேழ்வாரிசேர்
அளவுகாட்டவரசனுக்காய்பிழித்
துளவுசூட்டுந்துளிமுகிலேந்தொழும்
தெளிவுபூட்டுந்திருமுனிசெப்புவான்

ஏழ்வாரி - சப்தசமுத்திரம், பிழி - தேன். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

வெம்புத்தீத்தரைசகரர்தொட்டுண்டலின்வேறுய்ப்
பம்பிச்சேர்தருநமணகம்பாஞ்சசன்னியஞ்சேர்
மொய்ம்புற்றோங்கியவரக்கர்வாழிலங்கையேமுதலாச்
சம்புத்தீவினைச்சாற்றுபஃறீவுசார்ந்துறுமால்.

மொய்ம்பு - வலி. (௨)

இலக்கம்யோசனையியையுமித்[illegible]யினைத்தாத
துலக்குசீர்நிலாவளத்தநாவுவர்[illegible]சூழும்
விலக்கிலாவிதற்சிரட்டியாய்விளம்[illegible]க்கடலைப்
பிலக்கமாமெனுந்தீவுசூழ்கிடந்திடும்பேசின்,

இனைத்தா - இத்தன்மைத்தாக (௩)

சொன்னதீவிணையத்துணையளவையாய்ச்சூழும்
கன்னலீர்ஞ்சுவைற்சாறுசேர்கடலருங்கடலை
மன்னும்யோசனையக்கடற்கிரட்டியாய்வளையும்
பன்னுசீர்வளர்சான்மலித்தீவெனப்பகர்வார்.

கன்னலீர்ஞ்சுவைச்சாறுசேர்கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் (௪)

வீறுசேருமத்தீவையவ்வளவையின்மேவி
மாறிலாமதுக்கடல்வளைந்திடுமதுக்கடலைக்
கூறும்யோசனையிரட்டியாய்ச்சூழ்ந்திடுங்குசத்தீ
வூறுநெய்க்கடலங்கனைத்தாயதையுறுமால்.

மதுக்கடல் - தேன்கடல். (௫)

திகழுநெய்ப்பெருங்கடலினைச்செப்பதனிரட்டி
அகலுநற்பெருங்கிரவுஞ்சத்தீவுசூழ்ந்தமரும்
குகனெறிந்திடுங்கிரவுஞ்சக்குன்றுநின்றதனால்
பகர்செழும்பெயர்கிரவுஞ்சத்தீவெனப்படுமே.

திகழும் - விளங்குகிற, அகலும் - அகன்ற. (௬)

சேகிலாதநற்கிரவுஞ்சமெனப்படுதீவை
ஒகையேசெயும்பாற்கடலுடுக்குமவ்வளவாய்ச்
சாகத்தீவிதையிரட்டியாய்வளைந்திடுந்தனிப்பேர்
மாகமீதுயர்சாகமென்மரத்தினுன்மணந்தே.

சேகு - குற்றம், ஒகை - சந்தோஷம். மாகம் - ஆகாயம். (எ)

சீதவாரி ∝ யவளைந்திடும்பிலக்கமாந்தீவே
ஆதியாகுமிவ்வைந்தெனுந்தீவினுளமர்ந்த
ஓதுநால்வகைவருணமாயவர்தனியுரைக்கும்
ஏதநீங்குபேர்வேறுவேறியைகுவரியல்பால்.

சீதவாரி - குளிர்ந்தகடல், ஏதம் - குற்றம். (அ)

உந்துறேரினேழ்தீவெனவுளற்றினற்குதித்திவ்
வைந்துதீவினுக்கரசராமைவருக்கெவ்வேழ்
மைந்தர்தோன்றினர்வகுத்திடுந்தீவுகளவ்வேழ்
சந்தமார்தருவருடமாய்த்தனித்தனித்தயங்க.

தயங்க - விளங்க. (கூ)

சொல்லுமவ்வொருதீவினுட்டோன்றிருகடையும்
ஒல்லெனப்படுதிரைக்கடலுக்குறுககாகி
மல்லலுற்றவவ்வருடநலவரம்பெனவழங்க
எல்லிலங்குமேழ்வரைகளேழ்நதியுடனிருக்கும்.

வரம்பு - எல்லை, எல் - ஒளி. (க0)

பன்னுமைவகைத்தீவுறைபவர்களும்பார்வை
மன்னுகின்றகாரணங்களாய்வந்துதித்தொளியும்
உன்னுபுந்தியுமுரனுமமகொத்தனராகி
இன்னலின்றியோராயிரம்பருவமுமிருப்பார்.

ஒளியும் - தேஜசும், உரனும் - அறிவும், இன்னல் - துன்பம். (கக)

உரைத்தபேர்பெறுபிலக்ஷமத்தீவினிலுறைவோர்
விரித்தசெங்கதிர்வேந்தனைவணஙகுவர்விருப்பால்
தருக்கிஞெடெழிற்சான்மலிதீவுறைதக்கோர்
நிரைத்ததண்கதிர்த்திங்களைவழுத்தவர்நினைந்தே.

செங்கதிர்வேந்தன் - சூரியன். (கஉ)

வானிஞேங்குறவளர்குசத்தீவினில்வதிவோர்
ஈனநீங்கொளியங்கியின்பதமிறைஞ்சுவரால்
தேனவாம்பொழில்செறிதருகிரவுஞ்சத்தீவோர்
பேனநீர்க்கிறைதாட்டுணைவழுத்துவர்பெட்பால்,

அங்கி - அக்கினிதேவன், பேனம் - நுரை, நீர்க்கிறை - வருணன். (கந)

இயம்பெண்ணுன்கெனுமிலக்கம்யோசனையிடனகன்ற
தயங்குபன்மணிச்சாகத்தீவுறைதருதவத்தோர்

வயஞ்செய்கின்றநற்பிராணனும்வாயுவிண்ணவனை
நயஞ்செயன்பொடுவணங்குவர்நாடிநாடோறும்.

வாயுவிண்ணவனை - வாயுதேவனை. (கச)

கலிவிருத்தம்-

சேகிலாதமுனிவருஞ்சித்தரும்
நாகரும்புகழ்நாலெட்டிலககமே
ஆகுமோசனையென்னவகன்றெழிற்
சாகத்தீவைததயிர்க்கடல்சூழுமே.

சேகு - குற்றம். (கரு)

சாற்றுகின்றதயிரெனும்வேலையை
ஏற்றவவ் வளவுக்குமிரட்டியாய்
நாற்றிசைக்கணுஞ்சூழ்நநவையிலோர்
போற்றுபுட்கரதீவுபொருந்துமால்,

வேலை - கடல், நவை - குற்றம் (கசு)

விழைந்துநான்முகன்மேவுபொற்றுமமை
தழைந்துசார்தலிற்சாற்றுமந்நீவுநான்
மொழிந்தபுட்கரப்பேர்முதலேற்றன
வழங்குமானமலரயனுங்கரோ

விழைந்து - விரும்பி. (கஎ)

ஏதநீங்கியிலங்குமத்தீவினுக
காதிமாமனுவானவன்மைந்தனுக
கோதுசேர்மகவாகியுதித்திடும்
வீதிகோத்திரனென்பவன்வேந்தனே.

ஏதம் - குற்றம். (கஅ)

ஓதுவேந்தனுயிர்த்தரமணகன்
தாதகன்னெனச்சாற்றும்ருவாதம்
கோதினுமங்குறிப்பவருடமோ
தீதிலோரிரண்டாருமத்தீவரோ.

கோது - குற்றம். (ககூ)

ஈனநீங்குவருடமிரண்டென
ஆனதீவினடுவெயிலாமென
மானதோத்தரமாமலைசூழ்நதிடும்
பானுமீதுவளைந்துபடரவே.

எயிலாமென - மதிலென்னும்படி, படர - செல்ல. (உ0)

அறைந்ததீவினையவ்வளவாகியே
நிறைந்துசேருந்தண்ணீர்க்கடல்சூழ்ந்திடும்

எறிந்தவார்திரையோதவவ்வாரியைச்
செறிந்துசூழுந்திகழ்பசும்பொன்னிலம்.

வாரி - கடல். (உக)

பன்னுதேவர்பயிலுறப்பத்தென
மன்னுகோடிமருவியயோசனை
என்னவேயகன்றெங்கணுஞ்சூழ்ந்தவப்
பொன்னின்பூமிக்கப்பாலும்புகலுவாம்.

பன்னு - சொல்லப்பட்ட, பயிலுற - சஞ்சரிக்க. (உஉ)

வில்லினுதலார்புத்தேளிர்விளையாட்டயரும்பொலநிலத்தை
மல்லினுயர்ந்ததடம்புயத்தாய்மருவிவளைந்திப்பார்முதன்மேல்
நல்லவுலகமூன்றினுக்குநவைசீர்புரிசையெனவுயர்ந்து
சொல்லுமுலோகாலோகமலைதுலங்குமெனவேவழங்குவரால்.

பொலநிலம் - பொன்னிலம், நவை - குற்றம், புரிசை - மதில். (உங)

அன்னவரையினுட்படும்பாரதனினெடுக்கோடுறுங்குறுக்குப்
பன்னுபஞ்சாசற்கோடிப்பழுநிலாவோசனைப்பரப்பென்
றுன்னியுரைப்பரவ்வரையினொளியில்புறமாம்படமனைத்தும்
மன்னும்பரிதிகதிருலவாவுலகமெனவேவழங்குவரால்.

பரிதிகதிர் - சூரியகிரணம். (உச)

கழைசேர்நேமிவரையதனைக்கருப்போதகமாங்கடல்சூழும்
அழிநீர்மலையாழியைவளைக்குமந்தகாரக்குபாமதனைப்
பழிதீரண்டச்சுவர்பொதியும்பநிறுவுலகும்பொதிபசும்பொன்
எழில்சேரண்டச்சுவரதனையிலங்குமதனிற்பதின்மடங்காய்.

கழை — மூங்கில், நேமிவரை - சக்ரவாளகிரி. (உரு)

குலவுதெளிநீர்சூழுமதைக்குளிர்தண்புனலிற்பதின்மடங்காய்
இலகுமழல்சூழ்ந்திருக்குமதையிலங்குமழலிற்பதின்மடங்காய்
நிலையில்வளிசூழ்ந்துளருமதைநிகரில்வளியிற்பதின்மடங்காய்
அலகில்புகழ்சேர்வான்சூழுமதனையதற்குப்பதின்மடங்காய்.

அழல் - அக்கினி, வளி - வாயு, வான் - ஆகாயம். (உசு)

பொருந்துபுகழ்சேரகங்காரம்பொதியுமதனைப்பதின்மடங்காய்
விரிந்துமகான்சூழ்ந்திருக்குமதைவிளம்புமளவுகடந்ததாய்ப்
பரிந்துபரிதிசூழுமதிற்பலவாமண்டம்பதிந்திருக்கும்
திருந்துமலரின்மணம்போலத்திருமாலெங்கும்வதிந்திடுமே.

அகங்காரம் - அகங்காரதத்துவம், மகான் - மகத்தத்துவம், பரிதி - சூரியன். வதிந்திடும் - வியாபித்திருப்பன். (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

கூனத்தார்கடல்குழுமித்தீவொடுங்குறித்த
வனைத்தீவுமற்றுள்ளவும்மிசைத்தனமின்னும்

வானத்தேயுயர்பரிதிவானவன்வருவளனும்
தேனைச்சேர்தொடையாசகேளனமுனிதெரிக்கும்.

௬ ளத்து - வளைவாகியசங்கு, தெரிக்கும் - அறிவிக்கிறான். (உ௮)

ஏழுதீவொடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௮உ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஐந்தாவது

சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம்

பாரின்மேலுறுவானமும்பாரினதளவாய்ச்
சேருமோரிருபாதியையொன்றெனச்செறித்த
ஏரின்மேம்படுமண்டமிவ்வண்டத்தினடுவெ
ஆருமாயிரங்கதிரவன்சூழ்வருமன்றே.

ஏரின் - அழகினால், மேம்படு - மேம்பட்ட, சூழ்வரும் - சுற்றிவருவான். (௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இடம்விரிந்திடுமிப்பார்மேலிலக்கம்யோசனையினப்பால்
வடபெருஞ்சிலையைநாளும்வலம்வருபரிதியென்னும்
சுடரின்மண்டிலமாமென்பர்சொல்லுமண்டிலத்தின்கீழே
அடன்மிகுந்துறுமிராகுமண்டிலமாமென்பாரால்.

வடபெருஞ்சிலை - மேருமலை (உ)

மதியொடுமிரவிதன்னைவபூங்குமுற்பகைமைபற்றித்
துதியுறுமிராகுவென்பான்சொல்லுமீருவாக்கள்சேரின்
அதிர்திரைஞாலமேத்தவவ்வழிமறைத்துமால்செங்
கதிருமிழாழியேவக்காண்டலுமகலுமாதோ.

ஈருவாக்கள் - அமாவாசை பூர்ணிமைகள், ஆழியேவ - சக்கரத்தையேவ, அகலும் - நீங்குவன். (௩)

மொழிந்தமண்டிலத்தினுக்குமுறைமுறையயுதமென்னும்
தழைந்தயோசனைகீழாகச்சார்ந்திடுஞ்சித்தர்விஞ்சை
விழைந்தவரியக்கர்சொல்லும்வெவ்வியவரக்கர்பூதம்
வழங்கியபிரேதங்கூளிமழைபுட்சேரிடங்களாமால்.

அயுதம் - பதினாயிரம். (௪)

பொய்யறுசமத்திேனாடுபொருந்துமாரோகநன்மை
செய்யவரோகமென்னுந்திருந்துமுக்கதிசெய்வெய்யோன்

மையறுகதிர்க்குழாத்தான்மருவியகிரகத்தோடும்
ஐயமினுள்களுக்குமணிசுடர்வழங்குமன்றே.

வெய்யோன் - சூரியன், கதிர்க்குழாம் - கிரணக்கூட்டம், நாள்கள் - நாள்மீன்கள்.

அலகிலாப்புகழ்சால்வெய்யோனுயிரங்கதிர்ப்பிழம்பில்
சிலசிலமேலேநோக்கச்சிலசிலகீழேநோக்கி
நிமமிசைமழையினோடுநெடும்பனிமிகவுண்டாக்கி
வலியுறுமெவர்க்குந்தாபம்வழங்குமென்றியம்புவாரே.

கதிர்ப்பிழம்பு - கிரணக்கற்றை, தாபம் - வெப்பம். (௬)

சித்திரைமதியினோடுசிறந்தவைப்பசியாந்திங்கள்
ஒத்திடும்பொழுதிரண்டுமுறைபெறுகடிகைபின்னர்
வைத்தவைகாசியாதிமருவியதிங்களைந்தும்
வித்தகபகலிற்கன்னல்விரிந்திடுநிசியிற்குன்றி.

நிசி - இராக்காலம். (௭)

விருச்சிகமாதியாகவிளம்பியதிங்களைந்தும்
உரைத்திடுபகலிற்கன்னலுறுமூறைகுறைந்தேயல்லில்
தரைத்தலந்தோறுஞ்சோநிச்சக்கரத்தடிதான்மெல்லத்
திருத்தகச்சுழலவாங்குருச்சேர்நுனிவிரைந்துசெல்லும்.

அல்லில் - இரவில். (அ)

படிபுகழ்நாள்கடம்மிற்பகர்ந்தசக்கரத்திற்பாதி
இடனெனமருவப்பாதிவலனெனவிருக்குமாற்றால்
வடதிசையயனமென்னவருகுவன்மகரமாதி
நடைபெறுமதியோராறினிலம்புகழவெய்யோன்

படி - உலகம், வெய்யோன் - சூரியன், வடதிசையயநம் - உத்தராயனம். (௯)

தென்றிசையயனமென்னச்சேர்குவன்கடகமாதி
ஒன்றியமதியோராறினுறுமுறையுரைக்கும்வெய்யோன்
வன்றிறற்பரிதிமேவமானதோத்தரமென்றோது
வென்றிகொண்மலையின்மீதுவிளங்குநாற்பதிநாற்றிக்கில்.

தென்றிசையயநம் - தக்ஷிணாயநம். (௧0)

கீழ்த்திசையமரர்கோமான்கெழுமியதெய்வயானம்
வாழ்த்திடமருவுந்தெற்கின்மறலிவாழ்நகரொண்றுண்டால்
தாழ்த்தலின்மேற்குமேவுந்தமனியத்தகடுபொற்கா
ஊழ்த்தகத்தொளிருநம்மூலோசனையுரைக்கின்மாதோ.

அமரர்கோமான் - இந்திரன், தெய்வயானம் - தெய்வவிமாநம். (௧௧)

வடதிசைதனதன்மேவிவளர்விபாவரியென்றோதும்
நெடுநகர்பொருந்துமிங்ஙனிகழ்த்தியநகர்கடம்மின்

சுடரவனுதிப்பவொன்றிற்சொன்முறைநகரமூன்றும்
படுநிசிநெடுநன்மாலைபழுதிலாவுச்சியாமால்.

தனதன் — குபேரன். (கஉ)

கருதுமூவைந்தென்றேதுங்கன்னலிற்கதிர்செய்வெய்யோன்
ஒருநகரிருந்துமற்றோர்நகருறினிரண்டுகோடி
விரவுமுப்பானேழ்முக்கால்விளம்பியவிலக்கமான
புரையிலோசனையாந்தூரம்பொருந்துறக்கழியுமன்றே.

முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, புரையில் - குற்றமில்லாத. (கங)

பானுவானவனோர்நாளிற்பழுதிலாவொன்பான்கோடி
ஊனமிலாதவெண்ணேடிற்றிடுமைம்பத்தொன்றே
ஆனசீரிலக்கமென்னவறைந்தயோசனையுஞ்செல்வான்
மானதோத்தரமென்றேதுமலைமிசைவளைந்துமன்னே.

பானுவானவன் - சூரியன். (கச)

வெய்யவனுதயங்காணும்வீறுயர்நகர்க்குநேரா
மையறுதிக்கின்மேவுமாநகர்க்கிருள்செய்மாலை
பையவந்துறுதலாகும்பரிதிதான்மறைவதில்லை
செய்யபொன்மேருவென்னுஞ்சிலைநிழல்பரப்பமாதோ.

வெய்யவன் - சூரியன், பரிதி - சூரியன், மையறு - குற்றமற்ற. (கரு)

செப்பியநிசியவெய்யோன்சேர்ந்திடுமொளிசெந்தீயின்
தப்பறவிருக்குஞ்செந்தீச்சார்ந்திடுமொளியுமெல்லின்
ஒப்பறுமிரவிதன்னினுறும்பகலொளியுமெல்லில்
அப்புவினிருக்குமப்பினல்லிருள்பகலும்வைக

வெய்யோன் - சூரியன், எல் - பகல், இரவி - சூரியன். (கசு)

அணிசெயுநாபிமூன்றோராறெனுநேமியீரா
றிணையறுமாரமாகியன்றவாண்டுருவமான
தணிவிலோராழிவேதச்சந்தசோரேழுமேழும்
பணிசெயப்பூண்டபச்சைப்பரிதினகரன்றேர்க்கன்றே.

அணி - அழகு, பச்சைப்பரி - பச்சைக்குதிரை, தினகரன் - சூரியன். (கஎ)

பேருறுசெக்கேபோலப்பிறங்குவானேங்குசெம்பொன்
மேருவினுச்சிமீதேவிளங்கவோர்தலையைக்கோத்துச்
சேருமோர்தலையோராழிசெறிந்ததோரச்சினீளம்
ஏருறுநூற்றைம்பத்தேழரையெனுமிலக்கமாமே.

ஏர் - அழகு. (கஅ)

மன்னுமவ்வொற்றையாழிமானதோத்தரத்தின்மேலாய்த்
துன்னியவாளின்மீதேசுழன்றுறுஞ்சுடரோன்றேர்க்குப்

பன்னியபாகனென்னும்பழுதிலாவருணனும்
அன்னதேரேறிவெய்யோற்கபிமுகமாகச்செல்லும்.

சுடரோன் - சூரியன், அருணன் - சூரியன் தேர்ப்பாகன், வெய்யோற்கு - சூரியனுக்கு, அபிமுகமாக - நேர்முகமாக. (கக)

ஆதபன்றேரினேறியாயிரங்கதிராயென்றென்
ருேதியங்குட்டமென்னுமளவிற்ருமுருவுவாய்ந்த
மேதகுபன்னீரைந்தாயிரரென்றுவிளம்பமேவும்
மாதவமுயன்றவாலகிலலியர்வழுத்துவாரால்.

ஆதபன் – சூரியன், அங்குட்டம் - பெருவிரல். (உ0)

தாமரைத்தவிசின்மேலான்றருட ுத்தியனேயாதி
தோமறுமுனிவர்திங்கடொறுமுறைமறையினேத்தி
வாமமார்பரிதித்தேரின்வரு நவார்வடந்தொட்டீர்ப்பார்
ஏமமாமுறையின்மேவியெழிற்கிராமணியர்மாதோ.

தாமரைத்தவிசின்மேலான் - பிரமன், தோம் - குற்றம், வாமம் - அழகு. (உக)

வருகதிர்ப்பரிதித்தேரைவாசுகிமுதலினோர்கள்
ஒருமதிக்கொருவராகியுறுமுறைபரிப்பர்தேர்முன்
திரிகுவராக்கரென்பார்செப்புகந்திருவராயோர்
புரையறுமமுதகீதம்புகழ்ந்தனர்பாடுவாரால்.

பரிதித்தேரை - சூரியரதத்தை, பரிப்பர் - தாங்குவர். (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

தேனிமிர்குழலிளந்திங்கள்வாணுதல்
மேநகைமுதலியவிளங்கரம்பையர்
வானுயர்வடவரைவலங்கொடேகிய
பானுவின்றிருமுனம்பரடியாடுவோர்.

தேன் - வண்டு, இமிர் - ஒலிக்கின்ற. (உ௩)

ஆறறியாசவவ்வருக்கனேடிவண்
கூறியவெழுவகைக்குழுவினோர்களும்
வீறுயருலகுசீர்மேவநன்முறை
மாறகன்மதிதொறும்வலங்கொள்வார்களால்.

அருக்கன் - சூரியன், மாறு அகல் - மாறுபாடில்லாத. (உச)

வையகம்படைத்தல்செய்மலரிலண்ணலும்
பொய்யறுமாயனும்புகன்முக்கண்ணனும்
ஐயசெங்கதிர்களோராயிரந்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளம்புநூல்களே.

மலரிலண்ணல் - பிரமன். (உ௫)

என்றலும்வேந்துமவ்வெழில்கொண்மேருவை
வன்றிறற்சூரியன்வலங்கொள்வானெனின்
ஒன்றியவிராசியினுறுவதெங்ஙனம்
நன்றுரையெனமுனிநவிற்றுமாலரோ.

வலங்கொள்வானெனின் — வலம்வருவானாயின். (உகா)

சூரியன்வலங்கொடுசுற்றுமென்றது
பேருறுசக்கரம்பெற்றநற்கதி
கூரியவேலவகொண்டதாமவன்
ஏருறவிடன்வரவிசைப்பக்கேட்டியால்

ஏருற - அழகாக, இடன்வர - இடம்வர. (உஎ)

வலன்வரக்குயமகன்வளைந்தசக்கரத்
திலங்கியங்கிடன்வருமெறும்புபோன்மெனக்
குலவியநற்கதிக்கோள்களேழுமாங்
குலவிராசியிலெதிருற்றுமேவுமே.

குயமகன் - குலாலன், கோள்கள் - கிரகங்கள். (உஅ)

கலிநிலைத்துறை.

வெய்யவன்கவிமாலெனுமூவரும்விதிந்த
மையறும்மதியொன்றொருராசியின்தங்குவார்
பொய்யிறிங்களிரண்டுடன்காலொன்றிற்பொருந்தும்
செய்யவக்கிரனொன்றரைமதியொன்றிற்சேரும்.

கவி - சுக்கிரன், மதி - மாசம், வதிவார் - தங்குவார். (உகூ)

மன்னுராசியொவ்வொன்றினின்மருவுமோராண்டு
துன்னுபேரெழிற்பொன்முனஞ்சொல்லியகாரி
உன்னிரண்டரையாண்டுறுமொன்றரையாண்டு
பன்னுகின்றசிரிராகுவுங்கேதுவும்படரும்.

பொன் - வியாழம், காரி - சனி. (௩0)

குற்றமற்றசேய்முதலியவைந்தெனுங்கோளும்
கற்றைவெங்கதிர்க்கடவுளையருகுறக்கலக்கின்
பெற்றுறைந்திடுமெத்தமனப்பெயர்பெறும்
மற்றையப்பெயரக்கதிரசன்றுறின்மாதோ.

சேய் - செவ்வாய். (௩க)

சொன்னவைந்தெனுங்கோள்களுந்துனைவுநற்சமஞ்சீர்
மன்னுமந்தமென்றுரைத்தமுக்கதியொடுமருவும்
பன்னுவக்கிரக்கதியினைப்பகர்ந்தவக்கிரத்தை
அன்னசெங்கதிர்க்கருகுமால்புகரடைந்துறுமால்.

துனைவு - விரைவு, புகர் - சுக்கிரன். (௩உ)

குருவுமந்தனுஞ்சேயுமென்றிசைத்தகோண்மூன்றும்
மருவிராசிமுன்னாகியைந்தெனவருமிடத்தின்
பரிதிசென்றுறின்வக்கிரன்சேர்ந்ததைப்பரிதி
உரைசெயொன்பதென்றுறுமிடத்துற்றிடினொழிக்கும்.

பரிதி - சூரியன். (௩௩)

பன்னுதன்கலைதேய்ந்துறும்வளர்ந்துறும்பக்கம்
என்னிரண்டினிற்பிதிர்களுக்கிராப்பகலாக்கிச்
சொன்னதிங்கடோறும்பிதிர்கணத்தொடுஞ்சுரர்க்கும்
உன்னுநல்லமுதளிக்குபுமதியுயிரோம்பும்.

அளிக்குபு - அளித்து, (கொடுத்து). (௩௪)

வெள்ளிமாமழைபொழிதரமிகவிளைவிக்கும்
உள்ளுவப்புறினெழிற்புதன்காற்றையுண்டாக்கும்
தள்ளரும்பழிதழைத்திடச்செய்தருஞ்சனிதான்
தெள்ளுநான்மறையோர்க்குநன்றல்லனசெய்யும்.

நன்றல்லன - தீமைகள். (௩௫)

கலி விருத்தம்.

விரியுநீள்கதிர்சேரும்வியாழமாம்
பொருவிலாப்புலவோர்தொழும்புங்கவன்
தெரியுநான்மறையோர்கடிருவுற
உரைசெய்வானினுலாவியொளிக்குமே.

பொருவிலா - ஒப்பில்லாத, புங்கவன் - தேவன். (௩௬)

எனவிசைத்தவிருந்தவனேர்செய
வனைபொலங்கழன்மன்னனைநோக்கியேழ்
கனைகடற்புவிமேற்ககனத்திடை
தனிகிடந்தவுலகினைச்சாற்றுமால்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன், ஏர் - அழகு. (௩௭)

சூரியமண்டலமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்,—௬௧௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறாவது
மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

பரிதிவானவன்மண்டிலமேற்பகரிலக்கம்
உரைசெயோசனைகடந்தபினுடுபதியுறையும்
மருவுமண்டிலமாமிதன்மேல்வயங்குடுசேர்
பொருவின்மண்டிலமத்துணையினையந்திடப்பொருந்தும்.

உடுபதி - சந்திரன். (௧)

உடுவின்மண்டிலமேலிரண்டிலக்கம்யோசனைவிட்
டிடனகன்றுறும்வெள்ளிதன்மண்டிலமிதன்மேல்
அடன்மிகுந்திறலரசவத்துணைகடந்தப்பால்
சுடர்விரிக்குறுமதிமகன்மண்டிலந்துலங்கும்.

அடல் – வெற்றி, திறல் - வலி, மதிமகன் - புதன். (௨)

சோமனல்கியபுந்திமண்டிலத்தின்மேற்சொற்ற
நாமயோசனையிரண்டிலக்கமுநடந்தொழிந்தால்
பூமகன்றிகழ்மண்டிலமிதன்மிசைப்பொன்சேர்
வாமமண்டிலமத்துணையிறந்தபின்வயங்கும்.

சோமன் - சந்திரன், வயங்கும் - பிரகாசிக்கும். (௩)

பொன்னின்மண்டிலத்தினுக்குமேற்புகலிரண்டிலக்கம்
மன்னுகின்றயோசனைகடந்திருஞ்சுடர்வயங்கத்
துன்னுமண்டிலஞ்சனியின்மண்டிலமெனச்சொல்வார்
இன்னமண்டிலமேல்வடக்காகவேழ்முனிவர்.

பொன் - குரு. (௪)

பொருந்துமண்டிலம்பத்தொடொன்றிலக்கமாப்புகல
விரிந்தயோசனைகடந்தபின்விண்ணிடைவிளங்கும்
இருந்தமண்டிலமேற்பதின்மூன்றெனுமிலக்கம்
வரைந்தயோசனைகடந்தபின்றுருவமண்டிலமே

விண்ணிடை - ஆகாயத்தில். (௫)

உலவுகின்றவானுடுக்களையொளிசெயுங்கிரணன்
நிலவுநற்கிரணங்களைநிலைபெறநிறுவி
அலகிலன்புடைத்துருவனுங்கமர்ந்துறைபதத்தை
இலகுவண்புகழ்சேர்விண்டுபதமெனவிசைப்பார்.

நிறுவி - நிறுத்தி, அலகில் - அளவில்லாத. (௬)

கிளர்ந்தநற்கிரகங்களேமுதற்கிளர்வான்மேல்
விளங்கியாவையும்வாயுபாசத்தினால்வீக்கி

வளங்கொளஞ்சிஞ்சுமாரசக்கரத்தினில்வளைந்து
துளங்குசக்கரச்சிரமிசையுறைகுவன்றுருவன்.

கிளந்த - சொல்லப்பட்ட, கிளர் - விளங்குகிற, வீக்கி - கட்டி. (எ)

மன்னுகின்றகுண்டலினிபோல்வளைந்துவால்கீழாய்த்
துன்னுசிஞ்சுமாரத்தவயவந்தொறுஞ்சூழ்ந்து
மின்னுகின்றநாள்விதிமுதல்விண்ணவர்தருமம்
பன்னுகின்றவேழ்முனிவரருறைகுவர்பரிவால்.

அவயவம் - உறுப்பு, விதி - பிரமன். (அ)

மாலையேநிகர்த்திடுமெனவயங்கெழிற்றுளவ
மாலையேயணிமார்புடைமாலுருவென்ன
மாலைநீக்கினர்புகழ்சிஞ்சுமாரத்தைவணங்கி
மாலையாம்பொழுதேத்துவர்மருவுவரறனே.

மாலை - மேகத்தை, மாலை - மயக்கத்தை, மால் - திருமால், மாலை - மாலைக்காலம்.

அவனிமேற்றிகழாதவன்மண்டிலத்தளவும்
புவவுலோகமென்றியம்புவர்புகன்றமண்டிலமேல்
எவருமேத்துமத்துருவன்வாழெழிற்பதங்காறும்
கவிஞர்தாஞ்சுவலோகமென்றுரைசெய்வர்கருதின்.

புவவுலோகம் - புவர்லோகம், சுவலோகம் - சுவர்லோகம். (க0)

துருவன்வாழ்தருபதத்தின்மேற்றுகளறத்துலங்கு
மருவுசீர்மகாலோகமிவ்வுலகின்மேல்வதியும்
பொருவிலாச்சனலோகமங்கதன்மிசைப்பொருந்தும்
தருமயோகியர்சார்ந்துறைதருதவலோகம்.

துகள் - குற்றம், உறைதரு - வாழ்கின்ற. (கக)

கண்ணகன்றவிவ்வுலகின்மேற்கவின்செயக்கிளரும்
பண்ணமைந்தசீருலகினின்முச்சகம்படைத்த
தண்ணறுங்கமலத்தவிசுகந்தவன்றயங்கும்
எண்ணிறந்தசீர்ச்சத்தியலோகமென்றிசைப்பார்.

கவின் - அழகு, தயங்கும் - விளங்கும். (கஉ)

என்றுகூறியிவ்வுலகெலாமிறையவர்வழுத்து
மன்றலார்பசுந்துளவினனுருவெனவழங்கி
வென்றிவேலவகீழுலகேழையும்விளங்க
நன்றுகூறுதுங்கேளெனச்சுகமுனிநவிற்றும்.

பசுந்துளவினன் - திருமால். (கங.)

மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சுங௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழா வ து

கீழுலகுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அணிதிகழவனியின்கீழதலநல்விதலநாக
மணிதிகழ்சுதலம்வண்மைமருவியதலாதலந்தான்
இணையறுமகாதலஞ்சீரிலகியரசாதலஞ்சேர்
பணிதிகழ்பாதலம்பேர்பகருலகேழுண்டன்றே.

அவனி - பூமி. (௧)

சாற்றியவுலகமேழுந்தயங்குவானொன்றுக்கொன்றாங்
கேற்றிடுமயுதமென்றேயியம்பியோசனைகீழ்கீழாத்
தோற்றிடுமகலங்கீழ்கீழ்ச்சொன்முறையஃகிமேவும்
மாற்றருவளமவ்வானநாட்டினுமல்குமன்றே.

அயுதம் - பதினாயிரம், அஃகி - குறைந்து. (௨)

தழைவுறுபொழிலும்புள்ளுந்தயங்கியவுறையுமாங்கு
விழைவுறுபகலீரென்றுமேவியவிரவீரென்றம்
மொழிவதவ்வுலருக்கில்லைமொய்ம்பருதிருளைச்சீக்கும்
புழையுறுமெயிற்றப்பேழ்வாய்ப்புயங்கநன்மணிகளம்மா.

புழை - துவாரம், புயங்கம் — பாம்பு. (௩)

தேனினமுரலுங்கூந்தற்சிதாரிமழைக்கட்செவ்வாய்ப்
பானலங்கடந்தசீஞ்சொற்பணைமுலைமகளிரோடும்
தானவரரக்கர்நாகர்சாற்றுமூவகையுள்ளோரும்
ஊனமில்லாதவிவ்வேழுலகினுமுறைவர்மாதோ.

தேனினம் - வண்டின்கூட்டம், முரலும் - சத்திக்கிற, பால்நலம் - பாலின்சுவை.

விரிதலையரவமேவும்விதலத்தினாட்டுக்கீசன்
புரிகுழலுமையாள்கொங்கைபுல்லினன்பொலியுமன்னோன்
அரியவீரியந்தானுங்கோராடகநதியாயோடும்
கரையின்மீப்புலர்ந்தசேறுங்காஞ்சனமாகமாதோ.

ஆடகநதி - சுவர்ணநதி. (௫)

மனுமுதலாயினோருமாயினுமாய்வுறாநல்
வினையுறுபுகழினோடுவிளங்குமாவலியென்றோதும்
புனைகழன்மேலோனின்னும்புகன்றிடுஞ்சுதலந்தன்னின்
கனைகடற்றுயின்மால்வாயில்காப்பவாங்கிருக்கின்றானால்.

மாயினும் - இறந்தாலும், கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல். (௬)

பேசுமாவிருநூற்றைந்தெண்பெறுபெருந்தலையராய
வாசுகியாதிநாகர்வதிந்தபாதலத்தின்கீழா

ஒசனைபலபோம்பின்னருற்றெளிபொதுளுமாங்குத்
தேசுறுசேடனென்போன்சேர்ந்துலகளிப்பான்மன்னே.

வதிந்த - வாழ்கின்ற, பொதுளும் - தழைக்கின்ற. (எ)

வேறு.

ஆயிரம்பகுவாய்முழைஞ்சுகொப்புளிக்குமாரழற்பிழம்பினுஞ்சேந்து
காயும்வெஞ்சினக்கட்கனலினுங்காலக்கடையினிலுலகங்கள்யாவும்
தீயெழக்கனற்றியாவையுமொழியநிற்றலாற்சேடனென்றொருபேர்
மேயசெஞ்சுடிகைப்பஃறலையநந்தன்மெய்த்தவர்வழுத்தவீற்றிருக்கும்.

அழல்பிழம்பு - தீத்திரள், காலக்கடையினில்-கடைகாலத்தில், கனற்றி-எரித்து.

ஊழிவாயுலகமுழுவதுமுருக்குமுமையவள்கொழுநனுமொல்காப்
பாழிவாய்ச்சேடன்செழுமணிச்சூட்டுப்பணுடவிப்பரப்பிடைப்பாவை
ஆழிசூழுலகோராணுவெனத்தாங்குமென்னலுமுழுவதுமறைந்தாய்
தாழுமனரகமெவ்விடத்தனகொல்சாற்றெனமறையவன்சாற்றும்.

முருக்கும் - சங்கரிக்கின்ற, ஒல்கா - அழியாத, பணுடவி - படக்காடு. (அ)

கீழுலகுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம்—௬௪௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

நரகவியலுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

துன்பமுற்றறந்துன்னலர்தாழ்தரும்
கொன்பமுத்தநிரயங்குறிக்குறின்
மின்பழுத்தவைவேலவுலகின்கீழ்த்
தென்புலத்திற்செறியுமதென்பவே.

அறந்துன்னலர் - பாவிகள், தாழ்தரும் - தங்குகின்ற, நிரயம் - நரகம். (க)

பழிபடைத்தபலநரகங்களின்
அழிவிலாத்துயராருமமர்வுற
மொழியுந்தாமிச்சிரமுதலாகநால்
எழுவகைத்திறையாகுநரகமே.

இறையாகுநரகம் - தலைமையாகிய நரகங்கள். (உ)

நெஞ்சம்வைத்துநிதிமுதலாகவே
வஞ்சமற்றபிறர்பொருள்வவ்வினோர்

நஞ்சமொத்தநமன்படர்தள்ளவோர்
தஞ்சமற்றதாமிச்சிரஞ்சார்குவார்.

நமன்படர் - யமகிங்கரர். (ரு)

மைந்தரோடுமனைவியராதியோர்
சிந்தைகூர்துயர்சேர்ந்திடச்செய்தவர்
வெந்துநாப்புனலின்றிமெலியுமா
றந்ததாமிச்சிரத்தையடைவரால்

நாபுனல் இன்றி - நாவில்நீரில்லாமல். (௬)

வாடிமாழ்கவுயிர்கள்வருத்துவோர்
கோடிகாலமுளங்கொடுத்தீநயெழ
ஓடியோடிநமன்றமருற்றடல்
நாடிமோதரவுரவநண்ணுவார்.

வாடிமாழ்க - வருந்திமயங்க. (௭)

நம்பினோர்பிதாநான்மறையோர்பசு
வெம்பிவாடமிகுந்துயரீட்டுவோர்
தும்பிபோற்கருந்தூதுவர்சூழ்ந்துறக்
கும்பிபாகநரகங்குடிகொள்வார்.

துயர்ஈட்டுவோர் - துன்பஞ்செய்வோர். (௮)

மறுக்கலாத்தம்மறைநெறிவிட்டுளோர்
வெறுக்கவந்துவிழியெறித்தூதுவர்
கறுக்கயாக்கையைக்கன்னலின்றுண்டுபோல்
அறுக்கவீழ்வரசிபத்திரவனம்.

மறுக்கலா — விடவொண்ணாத, கன்னல் - கரும்பு. (௯)

சிந்தியாவபவாதந்தெரித்திரும்
புந்தியிற்றுயர்பூட்டுவெம்புன்மையோர்
அந்தராய்மசகாதிவருத்திட
அந்தகூபவருநரகாழ்வரால்.

சிந்தியா - நினைக்கவொண்ணாத, அபவாதம் - நிந்தை, அந்தர் - குருடர். (௰)

பெருக்குமாமுலைப்பேதையராடவர்
செருக்கினிற்பிறர்க்காமுறச்சேர்வரேல்
கருக்கயாக்கையைக்காந்தெரிசிந்துறும்
உருக்குதூண்டழுவுந்நரகொன்றுவார்.

ஆடவர் - புருடர், பேதையர் - மாதர், செருக்கினல் - அகங்காரத்தினல். (௧௧)

அரியநற்சவுசாதிகளற்றவர்
விரிமலத்தின்விளங்களறெய்துவார்

தருமசேதுவைத்தள்ளுமறிவிலோர்
மருவுவார்வைதரணியின்மன்னனே.

மலத்தின் - மலத்திஞல், அளறு - நரகம். (௧0)

பத்தியின்றிப்படிற்றெழுக்கநெஞ்சின்
வைத்துநன்மறிமாய்க்குமகத்தினோர்
முத்தியின்றிவாய்மூக்கொடுமூச்சறப்
பொர்திமாய்க்கப்புகுவர்நரகமே.

படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சகநடை, மறிமாய்க்கும் - ஆட்டைக்கொல்லுகின்ற. ()

விள்ளரும்பொய்விளம்பிவிருப்பொடு
கள்ளருந்துங்கசடர்தம்வாய்வயின்
ஒள்ளழல்வைத்துருக்குசெம்பூற்றிடத்
தள்ளுவெந்நரகத்திடைச்சார்வரால்.

வாய்வயின் - வாயினிடத்தில், ஊற்றிட - வார்க்க. (௧உ)

அருந்துமன்னமளித்தியென்றுற்றநல்
விருந்தினைரைவிழிகொடுசுட்டவர்
பருந்துகோடிபறித்துணப்பாவையை
வருந்திமன்னரகத்திடைவாழ்குவார்.

விழிகொடுசுட்டவர் - கடுமையாய்ப்பார்த்தவர். (௧௩)

நேயமற்றநெடும்பகையாற்சுடு
தீயைவைத்துச்செழுமனைதீப்பவர்
காயமுற்றுங்கடித்துக்கணக்கிலா
நாயலைக்குநரகம்புகுவரால்.

நெடும்பகை - தீராப்பகை, மனைதீப்பவர் - வீட்டை எரியூட்டுவோர், அலைக்கும் - வருந்துகின்ற. (௧௪)

நேயத்தானனிநெஞ்சமழிந்துசொல்
தாயத்தார்மடவாரைத்தழுவினோர்
வீயுற்றேமிகுவீரியச்சேற்றினை
மாயத்தூதர்மடுக்கவுங்குண்பரால்.

வீயுற்று - இறந்து. (௧௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மோகமுற்றொருவன்பூண்டமுழுமணிகளவிற்கொண்டோர்
ஆகநொந்துயங்கக்கற்போலாங்கனற்றிரளுண்பாரால்
சேகறுமறையோர்வாடத்தீமைமிக்கியற்றினோர்தாம்
சூகரமுகமென்றேறுதுஞ்சுடுநரகெய்துவாரால்

உயங்க - வருந்த, சேகு - குற்றம், சூகரம் - பன்றி. (௧௬)

நரபலிநயந்துசெய்தோர்நலிதரவுடலங்கீறிச்
சொரிதருமுதிரமுண்போர்சூழ்தருநரகஞ்சேர்வார்

உரைதருநடலையோர்தாமொளிவிசிமதியென்றேனும்
நிரையமேற்றலைகீழாகநெடுமலைநின்றுவீழ்வார்.

நலிதர—வருந்த, உதிரம் உண்போர்—ரத்தபானம்செய்வோர், நடலையோர்-பொய்யர்.

தன்னைத்தான்புகழ்வோர்சாராக்கருத்தமநரகஞ்சார்வார்
முன்னம்வெந்துயரந்தன்னுள்முனிவொடுமடைந்தோர்தம்மைத்
துன்னிவந்தலைப்போர்மிக்கதுயரொடுபுலம்பிவீழ்வார்
மன்னுமாரவுரவப்பேர்மருவியநரகமாதோ.

அலைப்போர் - வருத்துவோர். (கஅ)

வந்தோர்முறையிற்றம்பால்வழங்குவானுண்டுவெண்டுரர்க்குப்
புந்தியோடுதவார்கீடபோசனநரகிற்போவார்
நைந்திடவுயிரைப்பாந்தளாதியானலிவித்தோர்தாம்
தந்தசூகரப்பேருற்றதனிநரகெய்துகிற்பார்.

கீடபோசனம் - புழுஉணவு, பாந்தள் - பாம்பு. (கக)

குற்றமொன்றிழைத்திலாரைக்கொணர்ந்துமுன்கோறல்செய்தோர்
வெற்றிசேர்கொடியசூலமிடைகுறுநரகம்வீழ்வர்
உற்றிடுநிதியின்குப்பையொழியுமென்றுஈவாலுத்தர்
அற்றமிறுயர்செய்சூசிமுகநரகமுந்துவாரால்.

இழைத்திலாரை - செய்யாதவரை, கோறல்செய்தோர் - கொன்றவர், அற்றம் இல் - முடிவற்ற. (உ0)

புண்ணியம்புரிந்தோர்விண்ணிற்பொருந்தியசேடமாந்த
மண்ணிடைப்பிறத்தல்போலமருவும்பாவஞ்செய்தோர்
எண்ணுறுநரகமெய்தியியைந்தவச்சேடமாந்த
நண்ணுவார்நிலக்கண்யாருநலனறிந்தியம்பமாதோ.

சேடம் - மிச்சம், மாந்த - அநுபவிக்க, நிலக்கண் - நிலத்தின்கண். (உக)

எண்டிசைநரகமீரேழுலகமென்றிசைத்தவெல்லா
அண்டமவ்வண்டமேல்கீழ்ப்புறத்துள்ளயாவும்
ஒண்டுளவமலன்றாலவுருவமாமுனைக்குநாலை
வண்டிமிர்தொடையாயிவ்வாறறிகுறின்மருவும்வீட.

ஒண்டுளவமலன் - திருமால். (உஉ)

என்றுவாளரசுகேட்பவியம்பினன்முனிவனீரும்
வன்றிறலுலகமெல்லாமனத்திடையறிந்துபார்க்கின்
ஒன்றியமாயன்றாயவுருவினையுணர்ந்ததாரும்
நன்றிருந்தவத்தீரென்னநவிற்றினன்சூதன்மாதோ.

இருந்தவத்தீர் - பெரியதவத்தினரே. (உ௩)

நரகவியலுரைத்த வத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௪௱௪.

ஐந்தாங்கந்தம் முற்றிற்று. /315

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆருங்கதம்.

முதலாவது

அசாமிளன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

பன்னுமோர்பதினன்குலகத்தொடு
கொன்னுலாவுகுணத்தநரகமும்
சொன்னவாறுதுகளறக்கேட்டலும்
மன்னர்தாழ்கழன்மன்னவன்கூறுவான்.

கொன் - அச்சம், துகள்அற - குற்றமற. (க)

செய்யும்வல்வினையாற்சிமிழ்ப்புண்டவர்
வெய்யவாநரகத்திடைவீழ்வுரு
துய்யுமாறுமுளதுகொலென்னலும்
ஐயமோவவறவனறைகுவான்.

சிமிழ்ப்புண்டவர் - கட்டுண்டவர், ஐயம்ஓவ - சந்தேகம்நீங்க. (உ)

தீயவாநரகத்திடைச்சேர்பவர்
தூயநாண்மலர்தூவியளவிலா
ஆயபேரினொன்றாயினுமோதியம்
மாயன்றாள்வணங்காமதிகேடரே.

நாள்மலர் - புதுப்பூ, தூவி - அர்ச்சித்து. (ந)

தீமையுற்றவச்செய்வினைநீக்குவான்
வாமமுற்றுவருநல்வினையினல்
ஓமமுற்றிவினைபுரிவோரரி
நாமமுற்றிலரேனன்மையுற்றிலார்.

வாமம் - அழகு, நல்வினை - புண்ணியம். (ச)

தாமமார்பதழல்வினையால்வினை
போமிங்கென்றல்பொருந்துவதன்றரோ
சேமமார்ந்தவத்தீவினைநீக்கிமால்
நாமகீர்த்தனமேநலஞ்செய்யுமே.

தாமம் - மாலை, தழல்வினையால் - அக்நிகாரியத்தினல், சேமம் – இன்பம் (ரு)

வேறு.

காராய்விசும்பாய்க்கதழ்வளியாய்வெங்கனலாய்
நீராய்நிலனுகிநின்றதனிநேமியான்
ஓராயிரநாமத்தொன்றொருகாலோதினர்மற்
றாராயினுமவ்வளறுபடியார்களே.

கார் - மேகம், வளி - காற்று, நேமியான் – சக்ராயுதத்தையுடைய திருமால். (சு)

கன்னியாகுச்சமெனக்கட்டுரைக்குநீர்வளஞ்சேர்
நன்னகரானுங்கொருநாணராயணுவெனவே
சொன்னதனுற்பாவந்தொலைந்தேதுயக்கறுசீர்
பன்னுதுங்கேளென்றேபகரமுனிமேயினுல்.

நன்னகரான் — நல்லநகரத்தையுடையவன், துயக்கு - பந்தம், சீர் - பெருமை, பன்னுதும் - சொல்வோம். (எ)

வீழுமழலையளிவீழ்ந்துநறைபருகிச்
சூழுமுளரித்தொடைதாழ்தடமார்பன்
ஆழியுலகமசாமிளனென்றுரைப்ப
வாழுமொருவன்மறைநூல்வடித்துணர்வோன்

மழலைஅளி - வண்டுக்குஞ்சு, நறை - தேன், முளரித்தொடை - தாமரைமாலை, தாழ் - தொங்குகின்ற. (அ)

ஈன்றேன்பணிப்பவிறைவழிபாடாற்றுதற்குத்
தேன்றோய்செழுஙகனியுந்தேனுடுபண்வண்டரற்றும்
கான்றோய்மலருங்கவர்ந்துதனிக்கருவி
வான்றோயநீடுவளர்காவினின்றெழுந்தான்

ஈன்றோன் - பெற்றவன், வழிபாடு - வழிபடல், அரற்றும் - ஒலிக்கின்ற, கான் வாசனை. (௯)

வேளான்மரபின்மெல்லியலாண்மட்டருந்தி
நாளார்மலர்க்காநறுநிழலினிற்கின்றாள்
நீள்வேல்பொருதுநெறிக்குவளைவென்றவிழி
வாளாலெறியக்கலங்கிமதிமாழ்கினுல்.

மட்டு—கள், அருந்தி - குடித்து, மலர்க்கா - பூஞ்சோலை, மதிமாழ்கினன் - அறிவு மயங்கினன். (௧0)

கோதினெறியான்கோற்றொடிதன்பாலேகும்
பேதைமனத்தைப்பிடிக்கவுநில்லாதெழவே
தாதையொடுதன்மனையாடனைமறந்தே
காதலெனும்வாரிக்கரைகாணுதுற்றனுல்

கோதுஇல் - குற்றமில்லாத, பேதைமனம் - அறியாமையுள்ளமனம், தாதை- தந்தை, வாரி - கடல். (௧௧)

காந்திமதியிற்கதிர்செய்பருமுத்தணிந்
தேந்திவளருமிளமுலையாள்செவ்விநலம்
மாந்திமயங்கிமலைவுண்டுநல்லொழுக்கம்
நீந்தித்தனதுநிலையினிழிந்தொழிந்தான்.

காந்தி - ஒளி, மதியின் - சந்திரன்போல, கதிர்செய் - ஒளிசெய்கின்ற. (௧௨)

காமுறுசேயிழைபாற்காதலரொன்பதின்மர்
ஏமுறவந்துதிப்பவெண்ணித்தெட்டியாண்டுறைந்தான்

தேமழலைமென்சொற்சிறுவனொருவனுக்கு
நாமம்புனைந்தனனாராயணனெனவே.

ஏமுற - இன்பம் உண்டாக, உதிப்ப - பிறக்க. (௧௩)

வேராவிதிர்விதிராமெய்தளராவுள்ளாவி
சோராவிறந்துதொலையுமமையத்தின்
ஓராமறையோனொருகாற்றன்காதலனை
நாராயணாவெனவேநாவாலழைத்தனனால்.

வேரா - வேர்த்து, விதிர்விதிரா - நடுநடுங்கி, மெய்தளரா - உடல்தளர்ந்து, ஆவி சோரா - உயிர்சோர்ந்து, அமயத்தில் - சமயத்தில், ஓரா - அறிந்து. (௧௪)

வேறு.

அழைத்தவனிறக்குமுன்னதிரும்வாவெனத்
தெழித்தனர்யமபடர்சென்றுதீப்பட
விழித்தனர்வைதனர்வெய்யவாளுறை
கழித்தனர்வீசினர்காலபாசமே.

தெழித்தனர் - அதட்டினார்கள், யமபடர் - யமகிங்கரர். (௧௫)

மறுத்தலைமணக்கலாமதியமாமென
எறிக்கும்வெண்சங்கினரேந்துநேமியர்
நறைத்துழாய்ப்பரஞ்சுடரன்பர்நண்ணினர்
அறுத்தனர்பாசநல்லறமுணர்த்தினார்.

மறு - களங்கம், தலைமணக்கலா - சேராத, மதியம் - சந்திரன், எறிக்கும் - ஒளிவீசுகின்ற. (௧௬)

பத்திசெய்தாயினும்பகைசெய்தாயினும்
வித்தகனொருவன்பேர்விளம்பற்காயினும்
ஒத்துநாராயணாவெனவுரைப்பரேல்
கொத்துவெம்பாதகங்குலைந்துசாம்புமால்

வித்தகன் - ஞானவுருவன், கொத்து - கூட்டமாகிய. (௧௭)

மெய்வினைநீக்குநாலெழுத்துவெங்கொலை
மைவினைப்பாதகமாற்றியங்கிநெய்
பெய்வினைமுதலியபிராயச்சித்தமாம்
செய்வினைக்குறையையுந்தீர்க்குமென்பவே.

அங்கி - நெருப்பு. (௧௮)

முத்தியிற்பொருந்துநாலெழுத்துமுன்னுவோர்ப்
புத்தியினழுக்கினைப்போக்கிப்பொய்யறச்
சுத்தமாம்படிமிகத்துலக்குஞ்சொல்லிய
சித்தமாம்வினைக்குமோர்சிவனாகுமே.

முன்னுவோர் - நினைப்பவர். (௧௯)

தும்மினுமிருமினுந்துயரமிக்குளம்
விம்மினும்வீழினும்வினைசெய்போதினும்
அம்மவிந்நாலெழுத்தறைவரேலவர்
செம்மலர்மால்கழல்சேர்தறிண்ணமே.

செம்மலர் - செந்தாமரைமலர்போன்ற. (உ0)

ஆதலானிந்நாலெழுத்தசாமிளன்
ஓதினுனொருமகவுரைக்குமேதுவாத்
தீதெலாமொழிந்தனன்செப்பினீது நாம்
நாதனேயுரைசெயுநடமிதேனென்றார்.

உரைக்குமேதுவா - அழைத்தல்காரணமாக. (உக)

ஆற்றலந்திகிரியானன்பர்வல்லையின்
ஏற்றனர்பாசநீத்தியம்பல்கேட்டலும்
காற்றெனநமன்றமர்கலங்கியோடினர்
கூற்றெருடுவினைதிறங்கூறினாரோ.

ஆற்றலந்திகிரியான் - திருமால்; வல்லையின் . விரைவாக (உஉ)

மற்றதுகேட்டலுமறலிநோக்கிநீர்
பற்றுதற்குரியனேபகவனுமமொன்
றிற்றிடுமமைதியினியம்பினனவன்
உற்றவெந்தீவினையொருங்குபோயதால்.

மறலி - யமன், இற்றிடும்அமைதியின் - இறக்குங்காலத்தில் (உங)

திருமறுமார்பனைச்சிந்தைசெய்யுபு
பரவுறுதொண்டரெம்பகவராகுவார்
அரவணையான்கழலடையப்பெற்றிலார்க்
குரியதெம்மாணையென்றுணர்ந்துகொள்ளிரால்.

சிந்தைசெய்யுபு - சிந்தித்து, பகவர் - சுவாமிகள். (உச)

பணியணைதுயில்வுறுபரமவிந்திரை
கணவசெந்தாமரைக்கண்ணவாகமா
மணிநிறவண்ணவென்பவர்மருங்குநீர்
அணுகன்மினென்றனனறத்தின்வேந்தனே.

பணியணை - சர்ப்பசயனம், இந்திரை - இலக்ஷ்மி, ஆகம் - திருமேனி, அறத்தின்வேந்தன் - யமன். (உரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆழியானன்பராங்குணத்தேதகவசாமிளனகங்குழைந்தன்றே
தாழிருங்கூந்தன்மனைவியையமறந்துதாதைசொல்கடந்தனனாகி

ஊழுறக்கொடியவினைபுரிந்தேற்குமுதவியதொருபெயரென்னின்
வாழிமாணுமகீர்த்தனமல்லால்வருகதியில்லெனமதித்தான்.

கொடியவினைபுரிந்தேற்கும் - கொடுந்தொழிலாகியபாவத்தைச்செய்த எனக்கும், மதித்தான் - மனவுறுதிகொண்டான். (உ௬)

பெருகுமுள்ளன்பான்மாயவன்பெயரேபேசினனவன்றிருவுருவே
கருதினன்கங்காத்துவாரமுற்றுறைந்துகருத்தினையொருப்படுத்தடக்கி
அருளொடுமுன்னமடைந்தமாலன்பராங்குறக்கண்டவரோடும்
விரிகதிர்விமானமேறினன்ஞானுநந்தமான்மருங்குவீற்றிருந்தான்-

கருதினன் — நினைத்தான், ஒருப்படுத்து - ஒருமைப்படுத்தி, மான்மருங்கு - திருமாலின்பக்கத்தில். (உ௭)

நெறியினிற்பிழைத்தவசாமிளன்றனுநேமியந்தடக்கையானுமம்
அறிவிலனொருகாற்கூறலாலுயர்வீடடைந்தனனம்மமற்றறிந்து
நறைவிரிதுளவப்படலையந்தாராணுமமேயுரைசெயப்பெற்றூர்
உறுவினைத்துவக்குநீத்துவீடடைதலுரைப்பதென்னரசவென்றுரைத்தான்.

நெறியினிற்பிழைத்த - அறநெறியில்தவறின, நறை - தேன், துளவப்படலை—துளசிமாலை, வினைத்துவக்கு - வினைப்பிணிப்பு. (உ௮)

இயம்புமிக்காதைபொதியிலின்மேயவிருந்தவக்குறுமுனியெமக்கு
நயம்பெறவுரைத்தவாறுநிற்குரைத்தேநவிலுவோரீதுகேட்பவர்தாம்
பயந்தருபாவத்தொடர்புவிட்டொழிந்துபரமவீட்டுலகினைப்படர்வார்
வயங்குவாளரசவெனவழங்கினனன்மாசறுசுகமுனிமாதோ.

குறுமுனி - அகத்தியமுனி, நவிலுவோர் - சொல்லுவோர், பாவத்தொடர்பு-பாபசம்பந்தம். (உ௯)

அசாமிளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று. 1394

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது
தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அண்டரோடவுணர்முதலினர்படைப்பையாதியாமனுவுறைகாலத்
தெண்டகுமுறையீதெனத்தொகைபெறவேயியம்பினையின்னுநீவிரித்துப்
பண்டைநான்மறையினியல்புளிப்பகர்திபளகிலாநற்றவவெனவே
விண்டொதப்பேர்வேந்துரைக்குதலுமேதகுசுகமுனிவிளம்பும்.

அண்டர் - தேவர், மறையினியல்புளி - வேதமுறையினல், பளகு - குற்றம், விண்டொதப்பேர்வேந்து - பரீக்ஷிந்நரேந்திரன். (க)

கண்ணுதலரியபழமறையொருங்குகசடறத்தேர்ந்துமுன்வினையின்
மண்ணிடைப்பதின்மர்மகவெனவழங்கமாரிடையிடத்துவந்துதித்த

தண்ணறுந்தொடைதாழ்தக்கனும்வேந்தன்றநயனைமிகப்பெறுபாக்கு
விண்ணவர்புகழும்விந்தியமலையின்வீறுயர்சாரன்மேயினனால்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு. (உ)

கோட்டுமால்விந்தக்குலவரைச்சாரற்குலவகமருடணையொனுமோர்
மோட்டுநீர்வாவிமுழுகியதக்கன்முருகவிழ்துளவினன்கமலத்
தாட்டுணைநினைந்துதவஞ்செயச்செய்யதாமரைத்தடங்கணெம்பெருமான்
வேட்டுநாரதனேமுதலினர்பரவவிண்ணிடைக்கலுழன்மீதெழுந்தான்.

கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மால் - பெரிய, மோட்டு - பெருமையுள்ள, தாட்டுணை - இரண்டுதிருவடி, செய்யதாமரை - செந்தாமரைமலர். (ங)

தண்டையுங்கடகமகுடமுங்கலையுந்தனியெழிற்கவுத்துவமணியும்
எண்டரும்புயமுமிலகமுன்னெழுந்தவியன்மறைமுதலியைவிழியால்
கண்டுளங்குளிரக்களிகொளுந்தக்கன்கமலநாண்மலர்ப்பதம்வணங்கிக்
கொண்டலேயடியேற்கருளெனவழுத்தக்குவலயமளந்தவன்கூறும்.

மறைமுதலி - திருமால், குவலயமளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன். (ச)

புரிந்தநின்றவத்தாலுளநனிமகிழ்ந்தேம்புகலசிக்கினியெனும்பெயர்சேர்
விரும்பெழிற்பஞ்சசனன்றருமணங்கைவேட்டுநீ படைத்தியென்றுரைத்துக்
கருந்துழாய்ப்பரமனகன்றபின்றக்கன்கழறசிக்கினிதனைமணந்து
திருந்தெழிற்பதினாயிரமகவளித்தச்சிறுவரைப்படைத்திரென்றுரைத்தான்.

நனி - மிகுதியாக, கருந்துழாய்ப்பரமன் - திருமால். (ரு)

மைந்தரவ்வுரைகேட்டொருப்படுமுளத்தர்மருவினர்விரைந்துபோய்க்குடக்கின்
சிந்துசாகரத்திற்கலந்திடுமாங்குச்செறியுநாராயணசரசின்
விந்தைசேர்மாலையுளமிசைப்பொறுத்துவிழுத்தவம்புரிதருகாலை
நந்தவிலறிவுநாரதன்கொளுத்தநடந்தனர்தாதைசொல்வெறுத்தே.

விழுத்தவம் - மேலானதவம், நந்தவிலறிவு - கெடுதியில்லாத அறிவு, கொளுத்த - ஊட்ட. (சு)

நன்னர்யாழ்முனிசொனுடியமைந்தர்நடந்ததுகேட்டயர்தக்கன்
பின்னரும்பதினாயிரமகவின்றுபெருகநீர்படைமினென்றுரைப்ப
அன்னவர்தாமுமவ்விடனணுகியருந்தவம்புரிவுழியடைந்து
முன்னரேபோலமுனியுரைத்தமையான்முன்னவர்போலவேகினரால்

யாழ்முனி - நாரதன். (எ)

நாரதன்மீட்டுமுரைத்ததுகேட்டுநண்ணியம்முனிமுகநோக்கிச்
சீருறுகாமநுகர்ந்தபினல்லாற்சேருங்கொன்மனத்தொழிலறந்தான்
ஆரெழிற்சிறுவர்க்கொழிவறமுரைத்தாயம்மநன்றனதறிவென்றும்
ஓரிடனன்றியுழல்கெனச்சபித்தானுருத்தெழுதக்கனெஞ்சுடன்றே.

ஒழிவறம் - துறவறம், உருத்து - கோபித்து. (அ)

அரிநெடுங்கண்ணியிளமூலைத்துவர்வாயசக்கினியணிநலந்துய்த்து
விரிபுகழ்தக்கன்மீட்டுமோராறுபான்மெல்லியலாரையீன்றவருள்

ஒருபதுமடவாரறக்கடவுளுக்குமொருபதின்மூவர்க்காசிபற்கும்
இருபதோடெழுவரிமகரன்றனக்குமினிதுவப்புறவுதவினனால்.

துவர் - பவளம், இமகரன் - சந்திரன். (க)

பூதனென்போனுக்கிருவரைக்கொடுத்தான்புகழ்பெறுமங்கிராவினுக்குச்
சூதுறுமுலையாரிருவரையளித்தான்சொல்கிருசாச்சுவன்றனக்குத்
தாதவிழ்குழலாரிருவரைத்தந்தான்சாற்றியதாக்கியாயனுக்கு
மாதரோர்நால்வர்தமைவழங்கினனான்மறையுணர்தக்கனுண்மகிழ்ந்தே.

சூது - சொக்கட்டான்காய். (க0)

குழைகிழித்துலவுமதரநெடுங்கட்குமுதவாய்க்குறுநகைமடவார்
அழகுறுமகிணர்தடவரைமார்பமன்பொடுபுணர்ந்தினிதுயிர்த்த
குழவிகடம்மாலுலகமோர்மூன்றுங்கோதறநிறைந்தவிம்மடவார்
விழைவுறுபெயருமுயிர்த்தவம்மைந்தர்வீறுசால்பெயருமீங்கறைவாம்.

குழை - காதணி, மகிணர் - கணவர். (கக)

மதிநுதற்பானுவசுமருத்துவநிவளரெழிற்சாமிவிச்சுவைசேர்
கதிர்முலைமுகூர்த்தைசாத்தியையிலம்பைகருபுசங்கற்பையாம்பதின்மர்
துதியுறுதருமன்விழைவுறமனையார்சொன்மனையார்களிற்பானு
இதமுறுவேதவிடபனையிவனல்லிந்திரசேனனையீன்றாள்.

மதிநுதல் - பிறைபோலுநெற்றி, விழைவுறு - விரும்புகிற. (கஉ)

வசுவெனுமடந்தைவசுக்களையீன்றாண்மற்றவர்பெயரினைவருக்கின்
இசையுறுதுரோணனிலங்கியபிராணனேத்துசீர்த்துருவனல்லருக்கன்
வசையுறுதோடனக்கினிவத்துமன்னியவிபாவசுவென்பார்
நசையுறுமிந்தவெண்மருஞ்சாலநல்கினர்புதல்வரைமாதோ.

சால - மிகுதியாக, நசை - ஆசை. (கங)

விளம்பெழின்மல்குவிச்சுவையென்பாள்விச்சுவதேவரையீன்றாள்
வளந்தருமணிப்பூட்சாத்தியைமகிழ்ந்துமன்னுசாத்தியர்தமையுயிர்த்தாள்
தளர்ந்தநுண்ணிடையாளொளுமருக்துவதிசாற்றியமருத்துவரோடும்
அளந்தறிவரியவரிந்தமன்கலையேயாகுநற்சயந்தனையளித்தாள்

மணிப்பூண் - ரத்நாபரணம், அரிந்தமன்கலை - விஷ்ணுவினமிசம். (கச)

முருந்துறழ்மூரன்முகூர்த்தையென்றுரைப்பாண்முகூர்த்தர்கடமையுவந்தீன்றாள்
சுரும்பிமிர்குழலாள்சாமியாமணங்குதுருக்கநற்றெய்வநல்கினளால்
மருந்தெனமொழியுமெழில்கொள்சங்கற்பையயங்குசங்கற்பனையளித்தாள்
கருங்குழலிலம்பைமின்னிடியுயிர்த்தாள்கருபுசங்குடுவனைத்தந்தாள்.

முருந்துறழ் - மயிலிறகினடிபோன்ற, மூரல் - பல், சுரும்புஇமிர் - வண்டுகளொலிக்கிற. (கரு)

ஆரலேமுதன்மூவொன்பதுநாளாமவிரெழிற்பிணுக்களைமணந்த
சீர்பெறுசோமன்மனைவியரிடத்திற்சிறுவனைப்பெற்றிலன்கயநோய்

பேர்பெறவழங்குசாபத்தாற்பெற்றுப்பெற்றனன்பின்னருந்தவத்தால்
ஏர்பெறுகலைகண்முறைமுறைவளருமியற்கையுமெய்தினனன்றே.

ஆரல் - கார்த்திகை, பிணுக்களை - பெண்களை, சோமன் - சந்திரன். (கசு)

பூதனென்றுரைப்போன்பூந்தொடைபுனைந்துபுல்கியமகளிரைப்புகலின்
தாதடர்குழலாள்பஞ்சதாமோதைதன்னொடுசுரபியாமிவரின்
ஏதமிலெழில்சேர்பஞ்சதாமோதையியம்புபூதங்கலையீன்றாள்
ஓதியசுரபிபற்பலகோடியுருத்திரர்ப்பொறையுயிர்த்தனளால்

பொறையுயிர்த்தனள் - பெற்றாள். (கஎ)

ஆரணமறைதேரங்கிராவென்போனணைந்தவம்மகளிரையறையின்
தாரணிகுழலார்சுதைசதியென்னச்சாற்றுபேரிருவரிக்கவரின்
பேரணிவிளங்குஞ்சுதையெனும்பெயராள்பெற்றனள்பிதிர்கலைச்சதிதான்
காரணவேதமெனப்புவிபுகழ்ந்துகருத்தருவாணரையீன்றாள்.

தார் - பூமாலை. (கஅ)

பெரும்புகழ்க்கிருசாக்சுவனகலந்தோய்பேதையரிவர்பெயர்பேசின்
திருந்தெழிலருச்சித்தென்றுசொலணங்குந்திடனையெனபாளுமாந்திடனை
விரும்புநல்வேதசிரசனைமுதலாவிளம்பொருளுமவரையளித்தாள்
சுரும்பிமிர்கூந்தலெனுமருச்சித்துத்தூம்பிரகேசனையீன்றாள்.

அகலம் - மார்பு. (கக)

நான்கெனுமறைதேர்காசிபனென்போனன்மணம்புணர்ந்தநால்வர்கடாம்
தேன்கமழலங்கல்விநதைகத்துருபூச்செறிகுழுப்பதங்கியாமினியாம்
வான்கொளும்புகழ்சாலிவர்களின்விநதைவண்புகழருணன்றொடுசுரர்
ஊன்கொளுந்திகிரிப்பரமனைப்பரிக்குமொண்டிறற்கருளனையுயிர்த்தாள்.

அலங்கல் - பூமாலை, ஊன் - தசை. (உ0)

ஒண்ணகைத்துவர்வாய்க்கத்துருவென்பாளுரகரையுயிர்த்தனளுவப்பின்
பண்ணெனுமொழியாள்பதங்கியாமணங்குபதங்கமேமுதலியபயந்தாள்
தண்ணறுங்குழலாள்யாமினிவிரும்பிச்சலபதமுதலியநந்தாள்
எண்ணருங்குணஞ்சால்காசிபன்மனையாரீன்றவரியல்பெடுத்துரைப்பாம்.

துவர் - பவளம், பதங்கம் - விட்டிற்பூச்சி. (உக)

விதிமுதுமறைதேர்காசிபன்வேட்டமெல்லியலார்பெயர்விளம்பின்
அதிதிநற்பிரியைதிதிதனுக்காட்டையணிகெழுமரிட்டைவான்சுரசை
மதிபுரைவதனவிளைமுனிகுரோதவசைமகிழ்தாம்பிரைசுரபி
புதுமலர்க்குழலாள்சரமையெவ்வுலகும்புகலுஞ்சீர்த்திமியெனப்படுமால்.

மதிபுரைவதனம் - சந்திரன்போன்றமுகம். (உஉ)

உரைதருமடவார்தங்களிற்சரமையுயிர்த்தனள்சுவாகதக்குழுவைச்
சுரபியீன்றெடுத்தாள்பசுமுதலாகச்சொல்லிருகுளம்பவாம்விலங்கைத்

தரைபுகழெழில்சேர்தாம்பிரையென்பாடந்தனள்பறவையின்றொழுதி
அரிமதர்நெடுங்கண்முனியெனவிசைப்பாளரம்பையர்தமையளித்தனளால்.

சுவாகதம் - கிளி, குழூ - கூட்டம். (௨௩)

இனமலர்க்குழலாடிமியெனுமேழையீன்றனணீரின்வாழுயிரை
நினைவுறும்வலிசேர்யாதுதானவரைநிகழ்த்தியசுரசைப்பெற்றனளால்
தனுவுவந்தீன்றாடானவர்தமையத்தானவர்சம்பரனொடுதார்
புனைவிடபருவாமுதலியவறுபான்பொருந்துமொன்றென்னுமெண்ணினரால்.

இனமலர்க்குழலாள் - கூட்டமாகிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடையவள். (௨௪)

விரும்பெழிலதிதியுயிர்த்தநற்சிறுவர்விவாச்சுவானரியமாப்பூடா
வருகதிர்த்துவட்டாவயங்குசொற்சவிதாமன்னியபகன்வளர்தாதா
அருந்திறல்விதாதாமித்திரன்வருணனார்ந்தசீர்ச்சக்கரனருஞ்சீர்
பொருந்துருக்கிரமனென்றுபன்னிருவர்போற்றுமாதித்தியராவார்.

எழில் - அழகு, வயங்கு - விளங்குகிற. (௨௫)

சாற்றுயர்குரோதவசையெனுமாதுதந்தசூகங்களைத்தந்தாள்
வேற்றடங்கண்ணளரிட்டையாமணங்குவிஞ்சையர்தமைவழங்கினளால்
ஏற்றசீரிளைதான்றருக்குழூவோடுமிணர்க்கொடிதொடக்கத்தவீன்றாள்
கோற்றொடிக்காட்டையிருகுளம்பல்லாக்கோதறுவிலங்குயிர்த்தனளால்

தந்தசூகம் - பாம்பு. (௨௬)

வெங்கதிர்விச்சுவானெனவுனைப்போன்விளங்குவைச்சுதமனுவை
அங்கண்மாஞாலம்புகழ்தருங்கூற்றையருந்திறல்யமுனையையளித்துப்
பொங்குநன்மனையாள்சாயையோருருவாம்பூவையைப்புணர்ந்தபின்சனியைத்
தங்குமோர்பெயர்ச்சாவன்னியாமனுவைத்தபதியென்பாளொடுமுயிர்த்தான்.

அங்கண்மாஞாலம் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரியவுலகம். (௨௭)

வழங்கியகதிர்சேரரியமாவென்போன்மானிடர்தமைமகிழ்ந்தளித்தான்
விழைந்திடும்புதல்வர்ப்பெறுதவன்பூடாவிளம்பியதக்கன்முன்னியற்று
முழங்கழல்வேள்வியடைந்துபல்லிழந்தமுறைமையால்வேள்விகடொறுஞ்சீர்
தழைந்துநுண்மாவேயயிலுமென்றுரைத்துத்தவமுனிபின்னருஞ்சாற்றும்.

அயிலும் - உண்ணும், சாற்றும் - சொல்வான். (௨௮)

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

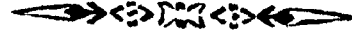
ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௱௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது

இந்திரன் விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்ட வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

வலிகெழுமசுரர்தங்குலத்துமங்கையைப்
பொலிதருமலர்த்தொடைபுனைந்துவேட்டிடும்
தொலைவறுபுகழ்த்துவட்டாவெனும்பெயர்
மிலைகதிர்க்குதித்தனன்விசுவரூபனே.

மலர்த்தொடை - மலர்மாலை, கதிர் - சூரியன். (௧)

வெற்றிவேலவுணர்தங்குலத்துமெல்லியல்
முற்றிழையணிமுலைமுயங்கிச்செங்கதிர்
பெற்றவம்மதலையைப்பெட்பிற்கொண்டனன்
கொற்றவாளிந்திரன்குரவனாகவே.

குரவன் - குரு. (௨)

என்றலுமதிக்குடையிறைவனென்னைகொல்
துன்றுசெங்கதிரினுக்குதித்தசோன்றலைக்
குன்றெறிகொற்றவன்குரவனுக்குதல்
மன்றநீயுரைக்கெனவழங்குமாதவன்

குன்றெறிகொற்றவன் - இந்திரன். (௩)

அண்ணல்வாளிந்திரனரும்பவிழ்ந்தபூத்
தண்ணறுப்பிலிற்றுபொற்றருவினீழலின்
எண்ணிலாவிஞ்சையரியக்கர்கின்னரர்
விண்ணவரடிதொழவீற்றிருந்தனன்.

நறு - தேன், பிலிற்றுதல் - சிந்துதல். (௪)

முழுமறையந்தணன்முன்னமெய்தனும்
செழுநிதிச்செருக்கினாற்றெரியகிற்றிலன்
எழுகலனிருந்தனனெரிபொற்றூணை
மழலைவண்டரற்றுதார்வானவேந்தனே

முழுமறையந்தணன் - பிரமன், எழுகலனிருந்தனன் - எழாதிருந்தான். (௫)

அண்ணலங்குரவன்வந்தணுகலாயிரங்
கண்ணுடையிந்திரன்கண்டிலானெனின்
மண்ணிடைக்காண்பர்கொல்வந்துற்றார்தமை
எண்ணருநிதிச்செருக்கெய்தினாரரோ.

அண்ணல் - பெருமை. (௬)

பனியிருவிசும்பகம்பொலியப்பைந்தொடை
வனைமுகிலிந்திரன்வைகநோக்கினன்

இனிதிவனரசிருப்பென்றுபோயினன்
தனிமறை ்யானெனச்சாற்றுமேன்மையான்.

விசும்பகம் - விண்ணுலகம். (எ)

ஏயதன்னரசிருப்பெழுந்துவல்லேயே
போயினன்குரவனென்றறிந்துபோயுழி
ஆயிரங்கண்ணினனடையக்கண்டிலன்
மாயையின்மறைந்தனன்மறைவல்லாளனே.

வல்லே - விரைவாக. (அ)

எள்ளினன்குரவனையிகலழிந்திடும்
அள்ளிலேத்தருநிழலமர்விண்வேந்தனு
வெள்ளிதன்னருள்பெறுவெய்யதானவர்
ஒள்ளழல்வாளமருடற்றினாரோ.

எள்ளினன் - இகழ்ந்தான். (கூ)

இந்திரனுடைந்துபோயெழிரும்பொழில்
தந்தவனடிமலர்தாழ்ந்துநிற்றலும்
அந்தணனருள்பெறுசடைந்ததித்திறம்
வந்ததென்செருக்கெனவழங்கன்மேயினன்.

பொழில் - உலகம். (க0)

அலர்கதிரருள்சுதன்விசுவருபனாய்
நிலவுமிழ்கவிகையாய்நினக்குநேரிலாக்
குலமறைநெறிக்குமோர்குரவனுமெனின்
இலகுவாளமர்விறலெய்தும்மன்றனன்.

சுதன் - புத்திரன். (கக)

விழுப்புகழிந்திரன்விரிஞ்சனொடோரீஇ
அழற்கதிர்மைந்தனையடைந்துபன்முறை
வழுத்தினனதிநியான்வந்துற்றேனருள்
கொழித்திடுகுரவனுகென்றுகூறுவான்.

விழுப்புகழ் - பெருங்கீர்த்தி, விரிஞ்சன் - பிரமன், ஓரீஇ - நீங்கி. (கஉ)

இளையவராயினுமினியகல்விமிக்
குளரெனின்மூப்பினர்க்குரித்திறைஞ்சுதல்
தளையவிழ்தாரிமையோர்கடம்மொடும்
வளர்புகழ்மறைவலோய்வணங்குவேனென்றான்.

இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல், உரித்து - உரிமையுடைத்து. (கந)

மகபதிசொற்றலுஞ்செல்வம்வந்துறின்
அகமிகமகிழுபவசடராகலின்

சகவிலையெனக்கிஃதெனினுஞ்சாற்றிய
நிகரறுமுனதுரைநீக்கவல்லனே.

மகபதி - இந்திரன். (கச)

எனவுரைபற்பலவியம்பியின்னன
துனியறுகதிரவற்குதித்ததொல்புகழ்த்
தனிமறைதேர்ந்தவன்சார்ந்துவைகினன்
குனிசிலைவானவர்குரவனாகவே.

துனி - அச்சம், வானவர்குரவனாக - தேவர்குருவாக. (கரு)

போக்கறுபொன்னுலகளிக்கும்புங்கவன்
ஆக்கியகுரவனுங்கறத்திறனுழியான்
காக்கவென்றுரைத்தசொற்கவயந்தாங்கினன்
தாக்கினனவுணரைச்சமரின்வென்றனன்.

போக்கறு - குற்றமற்ற, கவயம் - கவசம் (கசு)

மழையுறழ்வண்கையாயெனவுமன்னனும்
விழைமகபதிக்குருவண்விசுவரூபன்முன்
கழறுநாராயணகவயஞ்சொன்முறை
மொழிதியென்றுரைப்பமெய்ம்முனிவன்கூறுவான்.

மழைஉறழ் - மேகத்தைநிகர்த்த. (கஎ)

இந்திரன்விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்ட வத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௪.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

நாராயணகவசமுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புனல்படிந்துபுனிதமுற்றங்கநியாசமாங்கடைவுடனியற்றித்
திருந்தியமறைசொல்கரநியாசமுந்தான்செய்ம்முறைதிருத்தகப்புரிந்து
வரந்தருமாயன்மலர்ப்பதத்துணையைமனத்திடைமருவுறக்கருதிப்
புரந்தரன்றனக்குவிச்சுவரூபன்புகலுமால்கவயத்தைப்புகல்வாம்.

மால்கவயம் - நாராயணகவசம். (க)

மலர்ந்தசெங்கமலமலர்மகண்மறுவார்மார்வமும்வாளிகேடகம்வாள்
இலங்கெழிலாழிவளைகதைபாசமிருஞ்சிலைதரித்தவொண்கரமும்
நலந்தருகலுழன்புயத்தினிதுறைந்தநளினமென்பாதமுமாக
வலந்தரமுன்வந்தெங்குமெப்பொழுதுமாயவன்கருணையிற்காக்க.

மறு - ஸ்ரீவத்ஸம், கேடகம் - பரிசை. (உ)

கலிவிருத்தம்.

புகழ்பெருமீனுருவெடுத்தபுங்கவன்
அகமகிழ்தந்துநீரடைந்துகாக்கவிச்
சகமிசைவாமனன்சார்ந்துகாக்கவேர்
மிகுநிலமளந்தமால்விசும்பிற்காக்கவே.

ஏர் - அழகு. (௩)

பன்னியவளாமுதற்பலவரண்களின்
துன்னுவெஞ்சமத்திடைத்தோன்றலுற்றுமுன்
மன்னுவெங்கனகனைமாய்த்தமைந்துடை
நன்னலஞ்சேர்நரமடங்கல்காக்கவே.

சமம் - போர், மைந்து - வலி. (௪)

வெற்றியாண்கேழலாய்விளங்குமேலவன்
பெற்றிடுவழிதொறும்பெரிதுகாக்கவே
நற்றவநரன்சொனாராயணன்னனி
உற்றவர்பற்றெலாமொழித்துக்காக்கவே.

ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி (௫)

தசாதன்மதலையாமிராமன்றன்றுணை
இசைதருமிளவலோடினிதியைந்திருந்
திசைதொறுந்திசைதொறுஞ்செப்புங்காலெலாம்
விசயம்வந்துறநனிவிரைந்துகாக்கவே.

விசயம் - வெற்றி. (௬)

கழைதிகழ்கார்வரைக்கவினுஞ்சாரலின்
மழைதவழ்குவட்டின்மீமருவுபோழ்தெலாம்
பழமறைமொழிதருபரசுராமனுள்
விழைவொடுகுறைவறவிரைந்துகாக்கவே.

கழை - மூங்கில், மழை - மேகம், குவடு - மலை (௭)

சிந்தையுண்மகிழ்தத்தாத்திரையர்தீங்கற
மந்திரவில்வழிவந்துகாக்கவே
பந்தமிலிடபனும்பைந்துழாய்முகில்
சந்ததங்குளிரிற்றாபத்திற்காக்கவே.

குளிரில் தாபத்தில் - குளிர்வெப்பங்களில். (௮)

கருதருஞ்சீர்திகழ்கபிலனன்பொடும்
இருவினைக்கட்டறுத்தினிதுகாக்கவே
தனர்புகழ்மறைதெரிசனற்குமாரன்றன்
பொருமதன்றருதுயர்போக்கிக்காக்கவே.

மதன்தருதுயர் - காமத்துன்பம். (௯)

வெறுப்பொடுபகைக்குழுமிடையும்வெங்கொலை
மறத்தினிற்பொலிதருவழிகடோறும்வந்
தறத்தினைநிறுவியவயக்கிரீவனென்
மறைப்பொருளாயவன்வந்துகாக்கவே.

மிடையும் - நெருங்குகிற, அயக்கிரீவன் - குதிரைமுகமுடையவன். (கம)

காரதிர்கடலெனக்கவின்செய்வண்ணனைப்
பாரதசமர்த்தலைப்பரவவென்றிசெய்
சாரதிதனைத்தொழுஞ்சமயத்தின்னருள்
நாரதமுனிவரனயந்துகாக்கவே.

பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்சாரதி - பார்த்தசாரதி (கக)

கொழுந்துளவணிந்தபைங்கூர்மமாயமால்
அழுந்தவெந்நரகுருதகுளிற்காக்கவே
வழங்குதன்வந்திரியாயமாயவன்
விழைந்தனனுதியில்விரைந்துகாக்கவே.

கூர்மம் - ஆமை (கஉ)

போற்றுசீர்வேள்வியம்புருடன்போந்தெனைக்
கூற்றடாதன்புளங்கொண்டுகாக்கவே
ஏற்றநற்பலமுனமேயும்ராமன்வெஞ்
சீற்றட்வந்துழிநனிசிறந்துகாக்கவே

கூற்று - யமன், அடாது - வருத்தாமல், பலமுனமேயும்ராமன் - பலராமன் ()

விடலருநான்மறைவியாதனென்பவன்
ஒடிவறுவிஞ்சைமிக்குதவிக்காக்கவே
படிமிசையநந்தரப்பௌத்தனுதுமால்
கொடியவர்மதங்குறுகாதுகாக்கவே.

விஞ்சை - வித்தை. (கச)

பரியுருவெடுத்தறம்பரிக்கும்பச்சைமால்
உரைகலித்தீமைவந்துறு துகாக்கவே
வருபகலறவகையாக்கிமுந்துகூ
றருளொடுகேசவனடைந்துகாக்கவே.

பரியுரு - கற்கியவதாரம். (கரு)

வலஞ்செயவிரண்டெனவகுத்தகூற்றிலான்
குலம்புரந்தளித்தகோவிந்தன்காக்கவே
பலந்தரமூன்றெனப்பகுத்தகூற்றினில்
நலஞ்செய்நாராயணனயந்துகாக்கவே.

ஆன்குலம் - பசுக்கூட்டம், புரந்தளித்த - காத்துரக்ஷித்த. (கசு)

பொருவிலாநான்கெனப்புகன்றகூற்றினில்
பரிதிநேர்சக்கரபாணிகாக்கவே

அரியசீரைங்தெனவனறந்தகூற்றினில்
வருமதுசூதனன்மகிழ்ந்துகாக்கவே.

பொருவிலா - நிகரில்லாத, பரிதி - சூரியன். (கஎ)

புரைதபவாறெனப்புகன்றகூற்றினில்
உரைதருமாதவனுவந்துகாக்கவே
இரசனிமுகததினிலிந்தியங்களுக்
கரசனென்றுரைக்குமாலடைந்துகாக்கவே.

புரைதப - குற்றமொழிய, இரசனி - இராத்திரி, முகம் - தொடக்கம். (கஅ)

பன்னுமுச்சகந்தருபற்பநாபியான்
துன்னியநிசிநடுசெசூழ்ந்துகாக்கவே
உன்னுறுபரமமாநிசியிலொண்புகழ்
மன்னியதிருமறுமார் பன்காக்கவே.

நிசிநடு - நடுராத்திரி (கசு)

களிகொள்சீர்வைகறைகதுவிவண்புகழ்
வளர்சநார்த்தனனுளமகிழ்ந்துகாக்கவே
விளையுநாற்சந்திகடோறுமிக்குவந்
தளிசெய்தாமோதரனடைந்துகாக்கவே

வைகறை - விடியற்காலம், அளி - கருணை. (உ0)

கற்றையங்கதிரழற்கடவுள்காட்டகம்
முற்றுவெவ்வரில்கழைமுருக்குமாறுபோல்
அற்றமிலயிற்படையரசெனுழிதான்
உற்றபல்பகைதுமித்துவந்துகாக்கவே

அரில்கழை - சிறுதூறுகழை - மூங்கில்கழை (உக)

ஆடகமணித்தொடியமலனங்கைசேர்
கேடகஞ்சமர்க்கெதிர்கெழுமினோர்விழி
மாடகமறைப்பமாற்றலரைமாய்த்திருங்
கூடகத்துறைந்தகூர்வாளுங்காக்கவே.

ஆடகம் - பொன், கூடகத்து - உறையில் (உஉ)

கொடியனபூதம்வெங்கூளியேமுதல்
இடிநிகர்தெவ்வினையிரியநூறிநுண்
பொடியெனப்பிதிர்த்துநம்புனிதன்பூங்கைசேர்
தடியொருகுறைவறச்சார்ந்துகாக்கவே.

தெவ்வினை - பகைவரை. (உங)

சூதுசெய்பகைக்குழுத்துணுக்கமெய்தியிப்
பூதலத்திரிதரவெருட்டிப்பூவுறை

மாதுளம்விரும்புகார்வண்ணன்வாயில்வைத்
தூதுவெண்சங்கமுள்ளுவந்துகாக்கவே.

குழு - கூட்டம், துணுக்கம் - அச்சம். (உச)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயச்செங்கணணைப்பரிக்கும்வெம்பறவைவேந்து
பொங்குமின்னருளின்வந்தெப்பொழுதினுமுவந்துகாக்க
தங்ககம்புறம்புதிக்குச்சாற்றியவிதிக்குமேல்கீழ்
எங்குமெப்பொழுதும்வந்துற்றெறுழ்நரமடங்கல்காக்க.

பறவைவேந்து - கருடன், நாமடங்கல் - நரசிங்கம். (உரு)

மாயவனுமரூபம்வாகனம்வாளியாதி
ஆயவெம்படைகள்சேனைக்கணிதிகழ்தலைவனென்னும்
தூயவன்பிராணன்புந்திசொன்மனமாக்கையோடு
மேயவிந்தியங்கடம்மைவிருப்பொடுமிடைந்துகாக்க.

வாளி - அம்பு. (உசு)

என்றரியுருவமாகியிலகுமிக்கவயந்தன்னை
வென்றிசெயமரர்வேந்தேவிருப்பொடுநாங்ருவாயேல்
வன்றிறற்பகைஞர்தம்மைவல்லையின்வேறியென்று
ஒன்றுவிச்சுவரூபன்றானுரைத்தனனுவந்துமாதோ.

அரியுருவமாகி - விஷ்ணுரூபமாகி. (உஎ)

தழைந்தசீர்விண்டோதசாற்றுமிக்கவயந்தாங்கி
மொழிந்திடுகவுசிகப்பேர்முதுமறையோன்முன்கான்போய்
விழைந்தயோகத்தினுக்கைவிடுத்தனன்வீடுசேர்ந்தான்
கழிந்தவவ்யாக்கையென்பைக்கடந்தனனுகிவான்மேல்.

விண்டோத - பரிக்ஷித்துவேந்தே. (உஅ)

செஞ்சிலைநுதலாரோடுசித்திரரதனென்றோதும்
விஞ்சையன்போகலாலேவீழ்ந்தனன்றரையில்வீழ்ந்து
வஞ்சமிறவஞ்செய்வாலகில்லியர்மாற்றந்தன்னால்
எஞ்சுமவ்யாக்கையென்பையிருநதிமடுத்துப்போனான்.

மாற்றம் - சொல். (உகூ)

இணையிலிக்கவயந்தாங்குமிருந்தவன்யாக்கையென்பை
அணிதிகழ்வானின்மேலுங்கடப்பரிதாயதென்னின்
மணிநிறவண்ணத்தம்மான்வடிவமாங்கவயம்பெற்றோர்
தணிவறுபெருமையெம்மாற்சாற்றுதற்கெளிதோன்றன்றால்.

கடப்பரிதாயது - வெல்லுதற்கரிதானது. (௩0)

இனையநற்கவயங்கேட்போரியம்புவோர்யாவரேனும்
வினைசெய்வெம்பிணியினென்றூர்வேண்டியபெறுபவென்றும்

குனிதிரைக்கடல்சூழ்பார்மேல்கொடும்பகையிலராய்க்கங்கைப்
புனைவழிபொலங்கழற்றாட்புனிதனைப்பொருந்துவாராம்.

பெறுப - பெறுவர். (௩௧)

குரவனைவணங்கிவிண்ணோர்குழுவொடுகுலிசத்தண்ணல்
உரைசெயுங்கவயந்தாங்கியுறுபகைகடந்துவானத்
தரசுசெய்திருந்தானென்னவருந்தவச்சுகனென்றோதும்
பொருவரும்புகழின்மிக்கான்புகன்றனன்மீட்டுஞ்சொல்லும்.

குலிசத்தண்ணல் - இந்திரன், கடந்து - வென்று. (௩௨)

நாராயணகவச முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧0௬

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

விச்சுவரூப விருத்திரர்களைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

திசைபுகழ்மன்னபுத்தேளிரிங்ஙனம்
நசையுறுகுரவனாமவேதியன்
அசுரர்தமருமகனாகலானவர்
இசையுறக்கரந்தவியீந்துவைகினன்.

புத்தேளிர் - தேவர், அவி - தேவருணவு. (௧)

விறலுடைவலாரிநல்வேள்வியாற்றுழி
மறைநவில்வேள்விநல்லவிமறைத்துமற்
றறைகழலவுணர்தேத்தளிப்பநோக்கினன்
பொறையிலன்குரவன்மேற்புழுங்கிவெட்டினன்.

வலாரி - இந்திரன், அவுணர்தேத்து - அவுணரிடத்தில். (௨)

நஞ்சுவாய்வழிபடநாகம்போன்மென
வெஞ்சினந்தலைக்கொளீஇவேந்தன்வெட்டலும்
செஞ்சுடர்வழங்கியசெம்மன்முத்தலை
அஞ்சிறைப்பறவையாயற்றுவீழ்ந்தவே.

வாய்வழி - வாயில்ஒழுகுகிற, போன்மென - போலுமென்றுசொல்லும்படி. (௩)

வைத்துறுசோமமுமதுவுமன்னமும்
முத்தலைவாயினின்முறையின்மாந்துவான்
அத்தலைகபிஞ்சலங்கலவிங்கம்மணித்
தித்திரியாகவுஞ்சேணிற்போயவால்.

மாந்துவான் - நுகரும்பொருட்டு. (௪)

மலைத்தவாளிந்திரன்மறைவல்லாளனைக்
கொலைத்தொழில்புரிந்தவக்கொடியபாவம்வந்
தலைத்திடவஞ்சலியானகையொடு
நிலத்தலையளந்ததாணினைத்துநீத்தனன்.

அலைத்திட - வருத்த. (௫)

மற்றதுமண்ணிடையுவரும்வார்திரை
எற்றுநீர்யாற்றிடைநுரையும்மன்றளிர்
உற்றமாமரத்தினிற்பிசினுமொள்ளொளிப்
பொற்றொடிமாதர்பாற்பூப்புமாயதே

உவர் - உளமண் (௬)

கருவுறுமகளிர்தங்கணவற்சேரவும்
வருகுழிபூமியின்மல்கிததூரவும்
தருமிசைகுறைத்தலுந்தளிர்க்கவும்புனல்
பெருகவுமவன்வரம்பெட்பினீந்தனன்.

கரு - கருப்பம், குறைத்தல் - வெட்டல் (௭)

கந்தரமுடிச்சுரபதிதன்றேன்றலை
கந்தரந்தடிந்திடல்காதற்றாதைகேட்
டிந்திரசததுருவெழுந்துகொல்கென
மந்திரவின்றுசெய்வழங்கினனழல்

கந்தரம் - கழுத்து, தடிந்திடல் - வெட்டல் (௮)

துய்யதாரணிதுவட்டாவெனும்பெயர
செய்யவெங்கதிரினற்சிற்றமீககொள்ள
நெய்பொழிகீடழனின்றுதோன்றினன்
வெய்யதோர்விடமெனவிருத்திராசுரன்

சீற்றம் - கோபம் (௯)

எற்கடையெழுசெவ்வானெனன்றெங்குருஞ்சியான்
சொற்கடைபுக்கநற்சுடர்செய்கண்ணினான்
பற்கடைவாயிதழ்தின்னும்பண்பினான்
விற்கடைநாடொறும்வீங்குமெய்யினான்

எற்கடை - பகலின்முடிவு. (௧௦)

பல்கதிர்க்குழவிவெம்பரிதிகாண்டலும்
வல்லிருளுடைதல்போல்வானுளோரெலாம்
ஒல்லையினுடைதரவுருத்தெழுந்தனன்
மல்லலம்பொருப்பெனமருளுநதோற்றத்தான்.

உருத்து - கோவித்து. (௧௧)

வெஞ்சினவுருமெனவேலைவாயெழு
நஞ்செனநடந்தவந்நாமவேலினாற்

கஞ்சினனிந்திரனலங்கலாழியான்
கஞ்சநாண்மலரடிகண் ணுற்றேத்தினன்.

வேலைவாய் - கடலில். (கஉ)

தளிர்க்குநல்லருளுடைத்ததீசியென்பொளி
கிளைக்கும்வச்சிரப்படையாக்கிக்கேடற
விளைத்தனைவெஞ்சமர்வெல்கவென்றனன்
அளிததழிததுலகெலாமாக்குமண்ணலே.

சமர் - போர். (கங)

சூட்டுவாளரவணை துயிலுந்தொன்முதல்
தாட்டுணைதொழுதுயர்ததீசிபாலுரு
வேட்டதுநிகழ்த்தினன்விரைசெய்கற்பகக்
காட்டகங்காக்குமககாவன்மன்னனே.

ததீசிபால் - ததீசியினிடத்தில், வேட்டது - விரும்பினது (கச)

ஆரழற்பட்டுமண்ணுருமென்புமற்
றோர்பொருட்டாகவிண்ணுலகுகாவல்செய்
வேரியந்தாரினன்விழையப்பெற்றது
சீரிதென்றுளமகிழ்சிறந்திட்டானரோ.

விழையப்பெற்றது - விரும்பப்பெற்றது. (கரு)

நேயவென்பிந்திரநீகொள்வாயெனத்
தாயினுமன்புறுததீசியென்பவன்
ஏயவெஙகானலினீடுநீரொனும்
காயம்விட்டரிகழல்கலந்துமேயினன்.

காயம் - உடம்பு. (கசு)

மன்பெருஞ்சிறப்பினன்மாலைவெணகுடை
மின்பொழிமணிமுடிவேந்தனல்கெனு
என்புமாங்களித்தனனிருநதவத்தினோன்
அன்பினர்யாதுமற்றருளகலாததே-

என்பும் - எலும்பையும் (கஎ)

வெற்புகப்பணைத்ததோள்வேந்தன்மேதகு
கற் ·கக்கத்திகைக்கடவுட்டச்சனல்
எற்பழுத்தொழுகுவெள்ளென்புமுன்புறக்
கொற்பழுத்தொழுகுவெங்குலிசமாக்கினன்.

வெற்புஉக - மலைகள்சிந்தும்படி, பணைத்த - பருத்த, கத்திகை - மாலை. (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உவவுவெண்மதியினுருவுகொண்டுதிகழொருதனிக்குடைநிழற்றவெண்
கவரிகாலசையவெள்ளியங்கிரிகடுக்குமால்களிறுகைத்தெழா

தவழ்மதத்தெரியன்மார்பன்வெந்திறறழைத்தவச்சிரமெடுத்துவாள்
அவுணர்போர்வலமடங்கநின்றமராடவெய்யசமராடினன்.

கடுக்கும் - நிகர்க்கிற, உகைத்து - செலுத்தி. (௧௯)

கருத்தழிந்தமரிரேனுடுகின்றசுடர்காலும்வேலவுணர்தம்முகம்
உருத்துநோக்கியுடல்கொண்டுநீவிர்நனியோடினுலுமுடல்போதன்மெய்
திருத்துபோரிடைமெய்விடுபுவிண்ணடைதறிண்ணமென்றுபலசெப்பலும்
விருத்திராசுரனிறுத்தியிந்திரன்வெருக்கொள்வெவ்வுரைவிளம்புமால்.

உருத்துநோக்கி - கோவித்துப்பார்த்து, விடுபு - விட்டு. (௨0)

குரவனுகுமறையோனையன்றுடல்குறைத்துவெய்யபழிகொண்டவுன்
வரவுகாணினனிதீமைமன்னுமுயிர்மாய்வையிங்ஙனுயிர்மாயுமுன்
அரிதுபெற்றவொருகுலிசம்விட்டதுவுமடலழிந்திடுநலறியெனு
உரைசெய்தம்புவியளந்தமால்பதமுளத்தினுன்னினனுணர்த்துவான்

குறைத்து - வெட்டி, உயிர்பாய்தல் — உயிர்விடல் (௨௧)

அருந்தவன்செவியறைந்திடுங்கதையகந்தைநிந்தையிறுழிந்திட
வரந்தருந்திருமுகந்தவுந்தியின்மலர்ந்தபங்கயமணந்துபொன்
இருந்தபைந்துளவணிந்தமார்பகவெனுஞ்சொனுமமுளியைந்துநாப்
பொருந்தவென்றுரைநவின்றெழுந்துடல்புரந்தரன்னெதிர்நடந்தனன்.

பொன் - திருமகள். (௨௨)

கடலெனக்கடல்கலக்கவெம்பியெழுகாளகூடமெனமன்றனுண்
மடலவிழ்த்தளிமிழற்றுதாரமரர்மறுகவெண்பிறைமருட்டுகோட்
டடல்விளைத்தவயிராவதப்பகடதிர்ந்திடக்கதைகொடெற்றிடா
உடல்சினத்தவுணனுடல்வெங்களமுழக்கினன்வளைமுழக்கினன்.

வெம்பி - கோவித்து, மறுக - மயங்க, வளை - சங்கு (௨௩)

அச்சமுற்றமரர்பாறவெண்டிரையடங்கவுண்டெழுமடங்கல்போல்
நச்செயிற்றரவுபோல்வெகுண்டெதிர்நடந்துவேழநுதலெற்றலும்
பச்சிரத்தமுமிழ்கின்றவெய்யகதைபாரில்வீழவழல்காலுமோர்
வச்சிரப்படையின்மண்டுபோரவன்வலக்கரந்துணியவெட்டினன்

பாற - ஓட, மடங்கல் - வடவைத்தீ, வேழநுதல் - யானைநெற்றி. (௨௪)

பொருகைநன்றெனவியந்துசெங்கணழல்பொழியவெங்கதையெடுத்துமேல்
வருகைகண்டமரரோடவச்சிரமணிக்கைநின்றுவிழவெற்றிடா
முருகையுண்டளியலம்புமென்முகைமுறுக்கவிழ்ந்ததொடைமார்பினன்
ஒருகைகொண்டுகளிமதமெடுத்தொழுகுமோடைமாவெனவுடற்றினன்.

எற்றிடா - எறிந்து, முருகை - தேனை, அளி - வண்டு, அலம்பும் - சத்திக்கிற.

வச்சிரப்படைநிலத்தின்வீழ்வுறலும்வாசவன்படையெடுத்திலான்
கச்சையங்களிநல்யானைநின்றெதிர்கடாவுகின்றிலனிருத்தலால்

இச்செருக்கறவுவந்ததென்படையெடுத்தியென்று திறலவுணர்கோன்
பச்சைமான்மறையினுச்சிவைத்தவடிபாவிநின்றிஃதுபகருவான்.

கச்சை - யானைகட்டுங்கயிறு, கடாவுகின்றிலன் - செலுத்திலன். (உ௬)

வெற்றியுற்றிடினும்வீரமற்றொழியவெய்யதோல்விநனிமேவினும்
கற்றமேலவர்மகிழ்ச்சியோடுறுகலக்கமோர்சிறிதுகாண்கலார்
கொற்றமாயவனளித்தமாயைசெய்குணங்களென்பருலகோர்கடாம்
பற்றிநின்றசெயலொன்றனுன்மரப்பாவைபெற்றசெயல்போலுமே.

தோல்வி - தோற்றல், பாவை - பிரதிமை (உ௭)

நாகமீதுநடனவினுமாயனருள்நண்ணுவோர்கள்சமமாகவே
சோகமோடுநலநாடுவார்களெனிற்சொல்லுமாயனருளன்பனே
மாகநாடுடையமானவேலவமானமென்றுமனநாணலன்
போகவென்றுரைசெயாறுணாநதுடல்புழுங்கினனவிழுங்கினான்.

நலம் - இன்பம், சோகம் - துன்பம் (உ௮)

வாள்விரிந்தொழுகுவச்சிரப்படையெடுததுமன்னுதிறலவுணர்கோன்
தோளிரேண்டுதொடிசேரிடக்கையுமோர்துண்டுபட்டுவிழவெட்டியே
காளமேகமொருவெள்ளியங்கிரிகலநதுதாமரைமலர்ந்தபோல்
தாளுலாவுகரவெள்ளைமாவின்மிசைதங்குவானமர்தொடங்கினான்.

காளம் - கருமை, வெள்ளைமா - வெள்ளையானை (உ௯)

தருக்கும்வெஞ்சமருழந்தவாளவுணாதலையழிந்திடவிளைத்தபோர்ச்
செருக்கும்விண்ணவர்செருக்களதநிலெதிர்செயலுநோக்கியிமைதீதாக்
கருக்கும்வெங்கனல்கடைக்கணின்றொழுகுகாலவேலவுணனுமெலாம்
வெருக்கொளும்படியெடுத்தவேழமொடுமென்றிவேந்தனைவிழுங்கினான்.

வெஞ்சமருழநத - கொடும்போர்செய்த, வேழமொடு - யானையோடு. (௩0)

கிளர்ந்தசெம்பொன்முடியண்டகோளகைகிழித்திடததிசைபுயங்களால்
அளந்தவெந்திறல்விருத்திராசுரனகட்டினோர்புடைபடைக்கையால்
பிளந்தெழுந்தனனிரட்டைவெண்பிறைபிறங்குகோட்டுமதமாவொடும்
விளைந்ததேறல்பொழிகற்பகதொடைமிலைந்தகொற்றவயவேந்தனே.

அகட்டின் - வயிற்றின் (௩க)

கலிநிலைத்துறை

விருத்திராசுரன்வெந்தலைதுணியெனவிளம்பி
மருத்தழைந்ததார்வாசவன்வச்சிரம்விடுத்தான்
உருத்தவன்றலையொருபருவத்தினிலறுப்பத்
திருத்துழாய்முகில்பதத்தினிற்காந்தியாய்ச்சேர்ந்தான்.

மரு - வாசனை, உருத்து - கோவித்து. (௩உ)

உலகுளோரெலாங்காண்குறவவுணர்கோனொளியாய்
இலகுமால்பதமியைதலுமிமையவர்முதலோர்

அலகிலாவிடர்பே'ாயதென்றலர்மழைபொழிந்தார்
மலர்செய்பூந்தொடைவாசவன்மகிழ்ந்திலன்மாதோ.

அலகிலா - அளவில்லாத, (௩௩)

விச்சுவரூப விருத்திரர்களைக் கொன்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௧௩௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஆறுவது

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம்.

என்றுகூறலும்யாவருமகிழ்ந்தினிதிருப்ப
வென்றிசேர்தவவிறற்படையிந்திரன்மகிழா
தன்றுவைகியதென்கொலென்றரசர்கோன்வினவ
நன்றுநன்றுநின்வினவெனநற்றவனவில்வான்.

நவில்வான் - சொல்வான். (௧)

விறன்மிகுந்தெழுவிருத்திராசுரன்றனைவீட்டி
அறம்வளர்ந்திடவருளுதியரசவென்றுரைக்கும்
நிறைபெருந்தவமுனிவர்சொல்கேட்டலுநிணமார்
கறையுறும்படையாயிரங்கண்ணவன்கழறும்

வீட்டி - கொன்று, ஆயிரங்கண்ணவன் - இந்திரன், கழறும் - சொல்லுவான். ()

முன்னமோர்மறையோன்றனைமுனிந்துமாய்த்தமையால்
துன்னும்வெம்பழிதொடர்தரநடந்துளைவுற்றேன்
இன்னம்வெம்பழியீட்டுதற்கிசைகலேனென்னப்
பன்னுநான்மறையந்தணர்பழுதறப்பகர்வார்.

மாய்த்தமையால் - கொன்றமையால், ஈட்டுதற்கு - சம்பாதித்தற்கு. (௩)

மிக்கபாதகமியற்றினும்விறற்பரிவேள்வி
கைக்கடாசலத்தினுக்கருள்கண்ணன்மேலன்பால்
தக்கநான்மறைமரபுளியாற்றிடிற்றவிரும்
இக்கொடுந்தொழிலான்பழிதீர்ப்பதிங்கரிதோ.

பரிவேள்வி - அசுவமேதயாகம், கை - துதிக்கை, கடாசலத்தினுக்கு - மதமலைக்கு, (கஜேந்திராழ்வானுக்கு), மறைமரபுளி - வேதவிதியால். (௪)

எனவுரைத்திடுமுனிவர்சொற்கியைந்தனனாகி
வனைபொலங்கழல்வாசவனவுணனைமாய்த்தான்

துனியுறும்பழிபூரியர்தோகையினுருவாய்த்
தனிதொடர்ந்ததுநில்லுநில்லெனுமுரைசாற்றி.

துனியுறும்பழி - அச்சத்தைத்தருகிற பாவமானது, பூரியர் - கீழ்மக்கள், தோகையினுருவாய் - பெண்ணுருவாகி. (௬)

சார்ந்துவெம்பழிதொடர்வுறத்தனித்தனியோடி
ஆர்ந்தநீருறுமானதவாவியம்புயத்தின்
பூந்தணாளமுள்ளொளித்தனன்பொன்னுலகளிப்பான்
வேந்தவாயிரம்பருவமும்வெளியுறாதென்றே.

நாளம் - தாள். (௭)

அந்தவாயிரம்பருவமுமமரர்நாடளித்து
வெந்திறற்படைநகுடனென்றுரைக்குறும்வேந்தன்
இந்திராணிபாற்காமமுற்றெழுந்தெழுமுனிவர்
தந்தசாபத்தான்மாசுணமாய்த்தரைவீழ்ந்தான்.

மாசுணம் - பெரும்பாம்பு. (௮)

அன்னகாலையினரும்பழியடாதுமாலடியை
உன்னிமானதவாவியிலொளித்தனனிறையும்
பொன்னின்வார்கழலிந்திரன்றனைப்புகுந்தழைத்து
மன்னுசீர்பரிமகம்புரிவித்தனர்மறையோர்.

அடாது - வருத்தாமல், பரிமகம் - அசுவமேதயாகம். (௯)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கையும்வையகமளந்ததாளுமிருகண்ணுமென்முறுவல்வதனமும்
செய்யபங்கயநிகர்ப்புறுங்கரியசெம்மலைப்பரவியமரர்கோன்
கொய்யுளைப்புரவிவேள்வியாற்றிமறைகூறும்வேள்வியினுதித்தவம்
மையலங்களிறுபொருவுவானையமர்மாய்த்தவெம்பழியகற்றினான்.

கரியசெம்மல் - திருமால். (௧௦)

என்றலோடுமிகன்மன்னர்மன்னவனிறைஞ்சிமாமுனிவவெங்ஙனோர்
குன்றில்வீழசனியேறுபோலவளிகோடிமூசியிசைபாடநாள்
மன்றலுறுதொடைமார்பினுனெறியும்வச்சிரப்படையின்மாயுமவ்
வென்றிவாளவுணன்மெய்யுணர்ந்ததுவிளம்புகென்னமுனிவிள்ளுவான்.

அசனியேறு - இடியேறு, மூசி - மொய்த்து, மன்றல் - வாசனை, மாயும் - இறக்கின்ற. (௧௦)

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௪௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழா வ து

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்-

பொங்குசெங்கதிர்போற்றனதாழியம்
மங்குறேய்வடமேருவலங்கொள
அங்கண்ஞாலமளித்தனனாய்கதிர்த்
திங்கள்வெண்குடைச்சித்திரகேதுவே.

செங்கதிர் - சூரியன். (க)

உள்ளமின்புற்றொருபதினாயிரம்
கள்செய்கோதையர்காமரிளநலம்
விள்ளலின்றிநுகர்ந்துமிழைவாய்ப்
பிள்ளையின்றிப்பெரிதனர்மேயினன்.

காமர் - அழகிய, அனர் - துன்பம். (உ)

அன்னவூர்தியுயிர்த்தருளங்கிரா
என்னைதுன்புறலென்றடைந்தோதலும்
மின்னுநக்குவிளங்குவைவேற்படை
மன்னர்மன்னன்மனத்தனர்கூறுவான்.

அன்னவூர்தி - அன்னவாகனன், உயிர்த்தருள் - பெற்ற, வை - கூர்மை. (௩)

தாகமுற்றுநீர்பெற்றிலர்தம்மணி
போகமுற்றிலர்போன்மொழிதேனொடு
பாகுபெற்றவோர்பாலனைப்பெற்றிலேன்
ஓகையுற்றிலெனெண்ணியாலென்றான்.

ஓகை - மகிழ்ச்சி. (௪)

தோற்றுமைந்தன்றுயருறல்ங்கென
ஆற்றிவேள்வியவியவனல்கலும்
மாற்றருஞ்சிறப்பெய்தியமன்னவன்
கோற்றொடிக்குக்குழவிபிறந்ததால்.

கோற்றொடிக்கு - மனைவிக்கு, (௫)

கூறுமேர்செய்குழவிபிறத்தலும்
வீறுசேர்நிதிமின்பொழிபூண்டுகில்
ஆறுகோடியரந்தணர்க்கீந்தனன்
மாறிலாதமணிமுடிமன்னனே.

பூண் - ஆபரணம். (௬)

குழவியீன்றகுருநகைச்செய்யவாய்
மழலைமென்மொழிமாதொடுமானவேல்

உழவனின்புற்றுறைந்தனனேனையோர்
அழலுயிர்த்துளத்தாற்றலராயினர்.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல். (எ)

அஞ்சொலன்னையகலமலர்விழி
துஞ்சுகின்றசுடர்த்தொடித்தோன்றலை
நஞ்சமூட்டினர்வீட்டினர்நஞ்சுதோய்
வெஞ்சினக்கொலைவேலன்னகண்ணினர்.

வீட்டினர் - கொன்றார். (அ)

பெற்றதாயெழிற்பிள்ளைமுலையுண
உற்றுநீகொணர்வாயெனவோடினள்
இற்றவாவிமகவுகண்டேங்கினள்
சொற்றனள்வந்தழுதோர்தொழுத்தையே.

இற்றவாவிமகவு — உயிர்நீங்கினகுழவி, தொழுத்தை - அடிமைக்காரி. (௯)

ஆவிமைந்தற்ககன்றதந்தோவெனத்
தூவிமஞ்ஞையிற்றெக்கனர்மாதரார்
காவியுண்கண்கலுழ்தரக்காலவேற்
கோவுநெஞ்சங்குலைந்தழிந்தானரோ.

மஞ்ஞையின் - மயில்கள்போல. (க0)

கரிப்பதாகினிக்காவலர்தாடொழப்
பரிப்பதாரினிப்பாரகம்பாலகன்
மரிப்பவிள்ளுமலரின்மழலைவாய்ச்
சிரிப்புமெங்ஙனஞ்சேர்ந்திங்கொளித்ததே.

மரிப்ப - இறக்க. (கக)

இங்கிராதெவணேகினன்சேயென
மங்கைமாரொடுமன்னவன்மாழ்கலும்
பொங்கிராகயாழ்ப்புங்கவனோடுபோந்
தங்கிராவெனுமந்தணனேறுவான்.

மாழ்கலும் - மயங்குதலும், யாழ்ப்புங்கவன் - நாரதன். (கஉ)

தந்தையென்றுந்தநயர்களென்றுநற்
சிந்தையன்பொடுசேர்தலுந்தீர்தலும்
நந்துறுந்திருநன்னதிமேலுற
வந்தநீருமணலுநிகர்க்குமால்.

தநயர்கள் - புதல்வர்கள். (க௩)

ஒன்றினுற்படைத்தொன்றினளித்ததைத்
தூன்றுமொன்றிற்றொலைத்திடுமொழியான்

வென்றிசேர்விளையாட்டெனுமாயைதான்
இன்றுநீயிதற்கென்கொலிரங்கலே.

அளித்தகை - சாத்தகை, தொலைத்திடும் - அழிக்கின்ற. (க௪)

மைந்தரின்மையின்மாழ்கினைமைந்தனல்
சிந்தைமீதுறுந்தீங்குநுன்காதலால்
புந்தியிற்பொருந்தாதிவ்வுரையென
முந்தைநாண்மொழிந்தேனிலமன்னனே,

மாழ்கினை - மயங்கினாய். (க௫)

கனவைப்போலவுங்கானலினீருடன்
தனிசெயிந்திரசாலத்தைப்போலவும்
மன்னின்கற்பனையான்வரும்யாக்கையை
வினையின்கட்டறமெய்யெனற்பாலதோ.

யாக்கை - உடம்பு. (க௬)

சேயரும்பொருள்செல்வம்வையென
நேயம்வைக்கினிகரில்வெருத்தரும்
ஆயுங்காலிவ்வருப்பறுத்தாழிசேர்
மாயன்றாளின்மனம்வைத்திமன்னனே.

வெருத்தரும் - அச்சத்தைத்தரும், அருப்பறுத்து - அரும்பறச்செய்து. (க௭)

மூலமாமுதற்றேவர்கடக்கிலாக்
காலம்யாவர்கடக்கவல்லாரெனச்
சீலநன்மொழிபற்பலசெப்பவும்
மாலைவெண்குடைமன்னன்மயங்கினான்.

கடக்கிலாக்காலம் - கடக்கவொண்ணாதகாலம், (க௮)

ஆயகாலையருளுடைநாரதன்
போயவாவியழைத்துப்புவியர
சேயுமாறுடலெய்துதிதந்தையும்
தாயுமாழ்கித்தளர்ந்தனரென்றனன்.

மாழ்கி - மயங்கி. (க௯)

நாலடிக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுநுண்மின்னுப்போன்மாய்பிறவி
உப்புறுவெண்டிரைப்பரவையுறுமணலிற்பலவாமால்
எப்பிறப்பிற்றந்தைதாயின்றிரங்கியழுகின்றூர்
செப்புதியான்வறைவல்லோய்தெள்ளிதின்யானறிந்திலனே.

மைப்புயல் - கரியமேகம். (உ0)

தந்தையிவன்றநயனிவனெனச்சாற்றுமுறைதிறம்பி
வந்துதிப்பார்பிறவிதொறும்வழங்குபணிப்பொருள்போன்றே

அந்தமிலாவாநந்தவறிவுருவாமச்சுதன்ருள்
நந்தலிலாதாமெனவேநாடியறியாதவரால்.

முறைதிறம்பி - முறைதவறி, நந்தலிலாது - நாசமில்லாதது. (உக)

விட்டவுடலினிதுவந்துமேவகிலேன்யானென்று
கட்டுரைசெய்துள்ளாவிகண்ணிறந்துநடக்குதலும்
பட்டநுதற்களியானைப்படிமன்னன்படுந்துயர்தீர்ந்
துட்டெளிவுவந்தெய்தியுரைத்தியறனெனத்தொழுதான்.

பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். (உஉ)

தொழுதுரைத்தவேந்தனுக்குத்துநடீர்நாரதமுனிவன்
மழைநிகருந்திருமேனிவாசுதேவனைத்தொழுவல்
அழிவிலறிவாய்நிறைந்நவநந்நனையான்ருெழுவலெனும்
விழுமியமந்திரமொன்றுவிருப்புடனங்குரைசெய்தான்.

மழை - மேகம். (உங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மந்திரமீதுகூறின்மன்னவவைகலேழின்
வெந்திறலரவின்வேந்தின்விழியருள்பெறுதியென்று
அந்தணனங்கிராவோடருந்தொடையாழின்வல்லோன்
பைந்துழாய்ப்பரமன்சீர்த்திபாடினன்படர்ந்தான்மன்னே.

வைகலேழின் - ஏழுநாளில். (உச)

செஞ்சுடர்ப்பரிதியன்னசித்திரகேதுவென்போன்
நெஞ்சுவந்தெழுநாள்காறுங்கரிலம்மறையையோதி
எஞ்சனல்மகதிநல்யாழிருந்தவனுரைத்தவாறு
நஞ்சுமிழ்பாந்தள்வேந்தைநலம்பெறக்கண்ணுற்ருனல்.

பாந்தள்வேந்தை - நாகராஜனை. (உரு)

எண்ணுறும்யோகர்சித்தரிருந்தவரிமையோர்சூழ
நண்ணியவநந்தனீலநற்றுகின்மருங்குங்கோல
வெண்ணிறவுருவுந்தாளுமேதருகருணைவெள்ளக
கண்ணுமங்கரசன்கண்டுகளித்தனன்பரவலுற்ருன்.

இருந்தவர் - பெருந்தவத்தினர். (உசு)

அளவிலாவண்டமெல்லாமணுவெனத்தாங்கியென்றும்
விளைதருமளவையென்றும்விளம்புபோநந்தனுகிக்
களைகணுயொளியாய்ச்சித்தாய்க்கருதுமுத்தொழிலுஞ்செய்தே
தளர்விலாநந்தமானதற்பராபோற்றிபோற்றி.

களைகண் - ஆதாரம். (உஎ)

பல்பலவண்டம்யாவும்பவளவாய்வைத்துநுங்கும்
தொல்பழமறைகடம்மிற்றுணியுமெய்ப்பொருளாநின்ற

அல்கலிலாயிரந்தோளாரும்பெறலடிகண்மேவிப்
புல்கிநீள்விழியுறங்கப்பொலியணையாவாய்போற்றி.

நுங்கும் - விழுங்குகிற. (உஅ)

அத்தன்மாலயனேயாயவாயிரந்தலையோய்போற்றி
தத்துவம்பலவாயொன்றாய்த்தயங்குவோய்போற்றியென்ன
வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தனவுறைநியென்று
முத்தியிற்புகுத்துமுண்மைமொழியுநன்குணர்த்தினுல்.

அத்தன் - சிவன். (உகூ)

செப்புமவ்வநந்தன்றாளைச்சித்திரகேதுவாழ்த்தி
ஒப்பில்விஞ்சையர்தம்வேந்தாயொளிகளுன்மானமூர்ந்து
துப்புறழ்கனிவாய்மாதர்தோணலமினிதுமாந்தி
மைப்புயறவழும்வெள்ளிமலையகங்காவல்பூண்டான்.

ஒளிகளுல் - ஒளிமிகுந்த, மானம் - விமானம். (௩0)

அவிழ்பொலங்கடுக்கைவேணியரனந்தண்சனகனுதி
தவமுதுமுனிவர்கேட்பத்தத்துவமுறைத்தனேக்கிக்
கவிரிதழ்மயிலையாருங்காணவோர்மருங்குவைத்து
நவில்வதெஞ்ஞானமென்னநகைத்துரையாடினுல்.

கவிர் - முருக்கம்பூ. (௩க)

நகைத்துரையாடனேக்கிநாமவேலவுணனென்
றகத்துறுவெகுளிபொங்கியம்பிகைசபிக்கவன்றேன்
பகைத்தலால்வந்தவென்றம்பற்றினல்வந்தவென்றும்
சுகத்தொடுதுக்கமெண்ணர்துகளிலாரென்றுசொல்வான்.

நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகிற வேலாயுதம். (௩உ)

அன்னைநீசபித்தலென்றனருவினைத்தொடர்ச்சியன்றே
மன்னியவின்பதுன்பமாயையின்புணர்ச்சியாமே
தன்னைநன்குணர்ந்துபார்க்கிற்சார்வதோர்வினையுமுண்டோ
பன்னுதியெனத்தாள்வீழ்ந்துபாவினன்போயினுல்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை. (௩௩)

வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தனாய்விளங்கும்வைவேற்
சித்திரகேதுவென்பான்செப்பினன்சேறல்காணுப்
பைத்தபாம்பணியுமுக்கட்பரமனேமுதலினோர்கள்
முத்தனோரகந்தையில்லானெனமொழிந்திறும்பூதுற்றார்.

வை - கூர்மை, சேறல் - செல்லுதல், இறும்பூது - ஆச்சரியம். (௩௪)

அறந்தருமிமயவல்லியவ்வழிச்சபித்தல்பற்றிப்
பிறந்தனனவுணனகப்பிறந்துமுற்பிறப்பின்ஞானம்

மறங்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்வச்சிரப்படையின்வேந்தன்
எறிந்துழியழிவில்வீட்டினெய்தினனினிதின்மாதோ.
வச்சிரப்படையின்வேந்தன் - இந்திரன். (௩௫)

இக்கதையியம்பினோருமினிதெனவியந்துளோரும்
மிக்கபேரன்புசான்றுமேதகவரைந்துளோரும்
துக்கமொன்றின்றிப்பார்மேற்சுகம்பலதுய்த்தபின்னர்
புக்கலாமீள்கலாதபொருவில்வீடெய்துவாரால்.
வரைந்துளோர் - எழுதினவர். (௩௬)

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௮௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

எட்டாவது

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னவவதிதிதன்மைந்தர்தங்களில்
உன்னியசிலர்மரபுரைசெய்தாமுறை
இன்னமற்றேனையோர்மரபுமிருஙனம்
பன்னுதுமெனமுனிபகர்தன்மேயினான்
பன்னுதும் - சொல்லுவோம். (௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிதிசேயென்னமுன்னமறைந்தநற்சவிதாவென்போன்
விதியுறுமும்மையாயவியாகிருதியையுநல்ல
கதிதருகின்றசாவித்திரியையுங்கருதிநான்கு
முதுமறைமொழியுமோமமுதன்மகங்களையுமீன்றான்.
சேய் - மகன். (௨)

பகனெனும்பெயரோனன்பாற்பகரொருபிணுவினோடு
மகிமனுதியரையீன்றான்மலிபுகழ்த்தாதாவென்போன்
குகுமுதலாயநாற்பூங்கோதையர்தமைமணந்தான்
அகமகிழ்விதாதாவென்போனக்கினிமுதலோர்ப்பெற்றான்.
பிணு - பெண். (௩)

மித்திரன்வருணனெண்போன்விளங்கிருவோருமுன்னர்
ஒத்தெழுந்தோங்குகொங்கையுருப்பசிபொருட்டினாலே

வைத்ததோர்கும்பந்தன்னில்வசிட்டனைமலயத்துற்ற
முத்தமிழ்முனியென்பானைமூவுலகேத்தவீன்றார்.

கும்பம் - குடம். (ச)

வருணனென்றுரைப்போன்மீட்டும்வரிமுலைச்சரிடியின்பால்
பிருகுவான்மீகியீன்றான்பேசுமித்திரனுள்ளன்பால்
கருதுசீரரிட்டனேடுகெழுமுபிப்பலனையீன்றான்
பொருவருவிண்ணின்வேந்தன்புலோமசைநலந்துய்த்தானல்.

துய்த்தான் - அனுபவித்தான், (ரு)

வயங்கெழுகுலிசத்தண்ணன்மருவயிராணிபெற்றாள்
சயந்தனேமுதலாமூன்றுதநயரைக்கீர்த்திமாது -
புயங்களிற்றழுவும்வண்ணம்பொருந்துருக்கிரமனென்னும்
நயஞ்செய்வாமனன்றன்வெற்றிநவிற்றுதும்பின்னர்மாதோ.

அயிராணி - இந்திராணி. (சா)

திருந்திழைசுமந்துசெம்மாந்தெழுந்துறப்பணைத்தகொங்கைக்
கருங்குழற்றிதியாமங்கைகாசிபனகலம்புல்லி
இருந்திறலிரணியன்சீரியைந்தபொற்கண்ணனென்னும்
பொருந்திறலிருவராயபொறையுயிர்த்தனண்மகிழ்ந்தே.

இழை - ஆபரணம், செம்மாத்து - இறுமாந்து. அகலம் - மார்பு. (எ)

தனைபுகழ்பிரகலாதன்றயங்கெழிலநுகலாதன்
அரிதுணர்சங்கலாதனணிதிகழ்கலாதனென்ன
உரைதருபுதல்வரோடுமொருமகடன்னையீன்றான்
இரணியனென்னயாருமேத்துவாளவுணன்மாதோ.

ஏத்து — துதிக்கிற. (அ)

சமர்பழுத்தொழுகுவேலான்றநயன்சிங்கிகையென்றேதும்
கமழ்மதுச்சொரிகார்க்கூந்தற்காரிகையுயிர்த்தமைந்தன்
அமுதுணவளிக்குமந்நாளமலனுங்குணர்ந்தெருக்க
இமையவர்குழாத்துவைகுமிராகுவென்பெயரோன்மாதோ.

சமர் - போர். (கூ)

செருக்குறுசங்கலாதன்சேயிழைக்கதியைச்சேர்ந்து
தருக்குறுபடையான்பஞ்சசனனைத்தந்தான்கலாதன்
மருக்கமழ்சந்தவெற்பின்மாதவனதியாகி
முருக்குவாதாபியோடுமொழியுமில்வலனைப்பெற்றான்.

சந்தவெற்பு — பொதியமலை. (கo)

பூதரம்பொருவுதோளான்புலவரையமரின்வென்ற
கோதைவேலவுணனென்னக்குவவுசீரநுகலாதன்

மேதியினுருக்கொள்வான்சீர்விளங்குபாட்களனென்றோதும்
தீதுலாங்குணத்தின்மிக்கோர்ச்சிறுவராமெனப்பெற்றானல்

பூதாரம் - மலை, மேதி - எருமை. (௧௧)

பெற்றசீர்ப்பிரகலாதன்பெட்டுளமினிதினீன்றான்
வெற்றிசேர்குடுமிவைவேல்விரோசனன்றன்னையன்னோன்
உற்றமாவலியென்பானையுலகுளோரேத்தவீன்றான்
மற்றவன்வயங்கொள்வாணாசுரன்றனைவழங்கினானல்.

பெட்டு - விரும்பி. (௧௨)

பின்னருந்திதியென்றோதும்பிறைநுதற்குமுதச்செவ்வாய்க்
கன்னலிற்கனிந்தசொல்லாள்காசிபனகலம்புல்லி
மன்னுமேழெழென்றோ நமருத்துவர்தம்மையீன்றாள்
அன்னவரமரர்கோனோடமராராயமர்வார்மன்றோ.

அகலம் - மார்பு. (௧௩)

என்றலுந்திதிமுன்பெற்றவியனலமருத்தென்போர்கள்
குன்றெறிகுலிசனோடுகுலவிவீற்றிருந்ததென்கொல்
மன்றநீயுரைத்தியென்றுமானவேலரசுகேட்பத்
துன்றடற்பகைசெற்றானுக்குசுகமுனியுரைக்கலுற்றான்.

குலிசன் - இந்திரன். (௧௪)

வரம்பெறுமைந்தர்தம்மைவாசவற்காகப்பெம்மான்
உரஞ்சிதைத்துயிரைநீப்பவொண்ணுதற்றிதியுண்மாழ்கிப்
புரந்தரன்றன்னைக்கொல்லும்புதல்வனைப்பெறுதல்வேண்டி
இருந்தவன்மகிழும்வண்ணமேவல்செய்தினிதினின்றாள்,

உரம்சிதைத்து - மார்பைப்பிளந்து, நீப்ப - நீக்க. (௧௫)

காசிபனுளமுவப்பக்கருதினளேவல்செய்தும்
பூசலங்குடுமிவைவேல்புரைவிழிக்கடைநோக்குற்றும்
நேசநன்னிலவுகாலநின்றனணகைத்துமந்த
ஆசிலாதவனையன்னுடன்வயமாக்கினாளால்.

வைவேல்புரை - கூரியவேற்படையைநிகர்த்த, கால - கக்க. (௧௬)

மாதவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துமனையவள்வதனநோக்கிப்
பேதைநீவிழைந்ததென்கொல்பெறுதியென்றுரைத்தலோடும்
ஓதுவாசவனைக்காதுமொருமகவளித்தியென்று
தாதுறுகுழலாண்மங்கைசாற்றினள்கொடுஞ்சொலன்றே

வதநம் - முகம். (௧௭)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமரும்பெறற்புதல்வற்கொல்லும்
வெவ்வரமளிப்பர்கொல்லோவிருப்பினோடுயிர்த்துளோரும்

நவ்வியின்விழிக்குநங்காய்நயந்ததுநன்றுநன்றென்
றெவ்வமில்புகழ்சாலொப்பிலிருந்தவனுளத்தியம்பும்

நவ்வி - மான். (கஅ)

மடந்தையர்வதனநல்லமதியெனமாற்றம்வாளேர்
கடைந்தவானமுதமென்னக்கவினுமென்றுவுமுள்ளாம்
விடங்கொடுபுரிந்தவாள்போல்வெங்கொலைவிரும்புமந்த
அடங்கலாமனஞ்செல்வண்ணமாரறிந்தறையகிற்பார்.

மாற்றம் - சொல். (கக)

புல்லுறுகொழுநனே நன்புதல்வரேயேனுமன்பால்
சொல்லுமோரகட்டிற்றோன்றுந்துணைவரேயேனுமாதர்
கொல்லுவர்சினந்தாராயிற்கூசிலர்சிறிதுமென்றே
அல்லலுற்றழுங்கியன்னுட்கொருவரமரிந்தலுற்றான்.

ஓரகட்டில் - ஒருவயிற்றில். (உ0)

அரிவைநீமுனிவுநீங்குற்றகாலந்தநிலையும்விட்டுப்
புரைதபப்புனிதையாகிப்புகழ்புஞ்சவனமென்றேறும்
விரதநன்கியற்றினுள்ளம்விழைமகவுயிர்தியென்று
ஒருவரமளித்தானன்னுளுவந்தனள்கருக்கொண்டாளால்.

புரைதப - குற்றம்நீங்க, புனிதை - பரிசுத்தை. (உக)

கொண்டநல்விரதத்தோடுநலவுதன்மனத்துட்கொள்ளா
அண்டர்கோனடைந்தன்னுளுக்கரும்பெறலேவல்செய்தே
எண்டருங்கருப்பங்கொள்வானியைந்தனன்விலங்குமாய்ப்ப
விண்டொடுகானநண்ணிவேட்டுவனிருத்தல்போன்றே.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், வேட்டுவன் - வேடன். (உஉ)

கலிவிருத்தம்

புனிதநீங்கியப்பூவைபொருந்துநல்
மனனினுடிமருவினன்காண்கிலன்
நனிகலங்கியிருந்துழிநங்கைதான்
தனிதுயின்றனள்சார்ந்தெழுமாலைவாய்

புனிதம் - பரிசுத்ததன்மை, பூவை - மாது. (உங)

பாதபங்கயமேற்பனிநீர்பெய்யா
தோதுமாலையுறங்குமன்னுள்வயிற்
றேதநீங்கியவிந்திரன்மாயையால்
சோதிவச்சிரத்தோடுந்துவன்றினான்.

பனிநீர்பெய்யாது - குளிர்நீர்வார்க்காமல். (உச)

வயிற்றினுற்றுவளரும்வயாவினைச்
செயிர்ப்பினேழுகூறாகச்சிதைத்தவை

உயிர்ப்புவிட்டழவொவ்வொருகூற்றையும்
வியப்பினேழுகூறாகவும்வெட்டினான்.

வயா - கருப்பம். செயிர்ப்பின் - கோவத்தினால். (உரு)

ஆங்குமாயனருளினிலவீந்திடா
தேங்கியேங்கியழுதிவணெங்களை
நீங்கிமுன்னவநீதெறலென்னென
வாங்குவார்சிலையான்புறன்வந்தனன்.

வீந்திடாது - இறவாமல், தெறல் - கொல்லல். (உசு)

அரசநின்னையறவாழியந்தணன்
கருவிற்காத்ததுபோலவக்காரிகை
விரதமுற்றவன்மெல்லடிபோற்றலால்
மருவுமைந்தர்மாயாவகைகாத்தனன்

அறவாழியந்தணன் - திருமால். (உஎ)

உருத்துவாசவனுற்றவனைற்றழிக
கருத்தழிந்தழலாலக்கருவினர்
மருத்தெனும்பெயர்மன்னினர்தாய்வயி
றிருத்தல்விட்டெழுந்தார்புறனெய்தினார்.

உருத்து - கோவித்து. (உஅ)

தளர்ந்தது நுண்ணிடைத்தையறிதுயில்
தெளிந்துநோக்கியிதென்னெனச்செப்பலும்
விளைந்தவண்ணம்விளம்பிவிண்ணேகினான்
வளைந்தவார்சிலைவாசவனென்பவே.

வாசவன் - இந்திரன். (உசு)

விண்ணின்வேந்தன்விரும்பிளையோரென
மண்ணினின்றுவானேகிமருத்துவர்
உண்ணுசோமமுடையநல்லும்பராய்
நண்ணினாரெனநற்றவன்கூறினான்.

உம்பர் - தேவர். (௩0)

மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

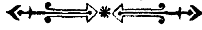
ஆகத் திருவிருத்தம்—உகரு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாவது

புஞ்சவன் விரத முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

கஞ்சன்வழிவந்துதிகழ்காசிபன்மனைக்குப்
புஞ்சவனமென்றுபுகல்கின்றவிரதந்தான்
எஞ்சலறவின்றுரைசெயென்றாசியம்ப
மஞ்சனையமாயனருண்மன்னுமுனிபன்னும்.

மஞ்சனைய - மேகம்போன்ற. (௧)

வந்துமகிழ்செய்யுமொருமார்கழிமதிக்கண்
சந்திரன்வளர்ந்தெழுநயங்கவருபக்கம்
முந்தியுறுநற்றினமுதற்புனிதமாசி
அந்தமிலனுகுபராமாத்துமனையேத்தி.

மதி - மாசம். (௨)

ஓர்பருவமுற்றுமொழியாதுவகையோடு
கார்நிறமுகுந்தனுருவைக்கருதியன்பால்
ஏர்செயுபசாரமெனிரண்டையுமியற்றிச்
சீர்தருமீராறுமதிநீரவருநாளின்.

உவகை - மகிழ்ச்சி. (௩)

கலிநிலைத்துறை.

பாலினோடுமடிசிலைப்பன்னிரண்டென்னும்
சீலவாவுதியாநிதிருமந்திரஞ்செப்பிக்
கோலவாரழற்பெய்தபின்குலமறையவர்க்கு
வேலைசூழ்புவிவியப்புறவிருப்புணவருத்தி.

அடிசில் - சோறு. (௪)

அருந்துமந்தணராசினன்கறைந்ததற்பின்னர்ப்
பொருந்துமாவுதிச்சேடநற்புதல்வரைப்பெறநீர்
இருந்தருந்துதிரென்றுதம்பதிதரநுகர்ந்தோர்
மருந்தெனும்மொழிமைந்தரைப்பெறுருவர்மாதோ.

ஆசி - வாழ்த்து. (௫)

இன்னநல்விரதத்தினைக்கன்னியரியைக்கின்
பன்னுமின்னெழிற்கொழுநனைமணப்பராற்பார்மேல்
மன்னிவைகிடாதிறந்திடுமகப்பெறுமடவார்
உன்னிநின்றியற்றிடினிறவாமகவுயிர்ப்பார்.

மணப்பர் - மணம்புணர்வார். (௬)

கழறுமிவ்விரதத்தினைக்கலன்கழிமகளிர்
தழையுமன்பொடிங்கியற்றிடின்மறுமையிற்சாற்றும்

எழில்விளங்கியகொழுநனையெய்தியின்புறுவார்
விழைவொடீங்கிதுகேட்டனர்வேண்டியபெறுப,

கழறும் - சொல்லப்பட்ட, பெறுப - பெறுவர். (எ)

என்றுவேந்தனுக்கியம்பினன்சுகமுனியென்ன
ஒன்றுமாமறைச்செல்வருக்குரைத்தனன்மீட்டும்
மன்றலார்தொடைமன்னனுக்கன்னவன்வழங்கல்
துன்றுமாதவச்சூதமாமுனிவரன்சொல்லும்

மீட்டும் - மறுபடியும். (அ)

புஞ்சவன விரதமுறை கூறிய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—உஉ௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஏழாங்கந்தம்.

முதலாவது

சிசுபாலன்வீடுபேறுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பொடுவெறுப்பொன்றில்லாமெய்ப்பொருளமரர்வாழ்த்தச்
செருக்களத்தவுணர்த்தேய்த்ததிறமெவன்றேவராலென்
உரைத்திடுமசுரராலென்னுறும்வையுரைத்தியென்ன
மருக்கமழலங்கலாற்குமறைமுனிவருக்கலுற்றான்.

செருக்களம் - போர்க்களம். (க)

உலகெலாம்படைக்குங்காலேயுரையிராசதத்தான்போன்றும்
நிலைபெறவளிக்குங்காலேநிகழ்த்துசத்துவத்தைமேவி
வலிகெழுதாமதத்தைமாய்த்தவன்போன்றுமெல்லாம்
தொலைவுறவொழிக்குங்காலச்சொல்லுதாமதத்தான்போன்றுந்

தொலைவுற - அழிய. (உ)

தோற்றுவன்சத்தாய்ச்சித்தாய்ச்சுத்தமாய்ச்சுகமாய்த்தோன்றிப்
போற்றியநாமரூபம்புகல்குணமொன்றுமின்றி
ஆற்றுமோர்வினையுமின்றியமர்ந்தவன்விகாரமெல்லாம்
சாற்றியகுணங்களாலேசார்ந்திடுமுரைக்கின்மாதோ.

ஆற்றும் — செய்கிற. (௩)

தங்கியபுகழ்சேர்கின்றசத்துவகுணம்வெல்காலைப்
பொங்கியவவுணர்தேய்வார்புனைமுடியமரர்வெல்வார்

கொங்கவிழ்தாமமார்பகூறுதாமதம்வெல்காலை
மங்குவரமரர்வெல்வார்வனைகழலவுணர்மாதோ
வெல்காலை - மேம்படும்போது, கொங்கு - வாசனை, தாமம் - மாலை. (௪)

மாயையால்வகுத்தபோராய்வருத்திடப்படுவோராயின்
தாயுமாய்ச்சேயுமாகுந்தனிமுதற்குறுவதுண்டோ
நேயமாரிராசசூயநிகழ்த்துழித்தருமனிவ்வா
றுயுநாரதனைக்கேட்டதறைகுதுமாழிவேந்தே.
சேய் - பிள்ளை. (௫)

மறத்தொடுதோற்றுஞான்றேமாயனைப்பழித்தல்செய்த
திறற்சிசுபாலனெம்மான்சேவடிபடர்ந்ததென்னென்
றறத்தின்மாமதலைகேட்பவஞ்சுவையமுதமூறி
உறக்கிளர்தொடையநல்யாழ்முனிவரனுரைக்கலுற்றான்
யாழ்முனி - நாரதன். (௬)

புகழலும்பழித்தறுனும்புகலுமிவ்வுடலுக்கல்லால்
நிகழ்தருகுணங்கண்மூன்றுநீங்கியொன்றாகிநிசித்தாய்த்
தகைபெறுசத்தாய்நின்றுதயங்குமோர்பொருட்குமுண்டோ
இகல்செயாவெனவெதன்பார்தம்மிமுதையினுண்டென்பாரால்
இகல் - பகை, இமுதை - அறியாமை. (எ)

பனிமலர்முருகுவிம்முபசுந்துழாய்ப்பரந்தாமன்சீர்
புனைமணிவாயில்காத்தபுகழ்ச்சயவிசயர்முன்னம்
சனகனையாதியாயதவத்தினர்சாபந்தாங்கிக்
கனகனுஞ்சுடர்செய்செம்பொற்கண்ணனுமாகிவந்தார்.
முருகு - வாசனை, செம்பொற்கண்ணன் - இரணியாக்கன். (அ)

மையணிமிடற்றோன்வெள்ளிமால்வரைபிடுங்கியார்த்த
ஐயிருதலையினுனுமரத்தமுண்டொளிறும்வைவேல்
வெய்யபோராற்றுகும்பகருணனுமாகிமீட்டும்
பையராச்சுமந்தஞாலம்பருவரத்தோற்றஞ்செய்தார்
மையணிமிடற்றோன் - சிவன், ஐயிருதலையினன் - ராவணன். (௯)

தோன்றியவிருவர்தம்மைச்சுடர்விரிமணிச்செஞ்சூட்டுக்
கான்றநஞ்செயிற்றுப்பேழ்வாய்க்கட்செவியணையிற்றுஞ்சும்
தேன்றருந்துளவத்தெம்மான்செருத்தன்மார்க்கண்டனுலே
நான்றவாய்க்களிற்றுவேந்தனகினிதுணர்வைமாதோ.
கட்செவியணை - சர்ப்பசயநம். (௧0)

கலிநிலைத்துறை

அழலும்வெஞ்சினவடவைபோயதிர்கடல்குளிப்பத்
தழலுந்தீப்பொறிததைசெங்கட்டந்தவக்கிரனும்

கழுகுங்காகமுங்கூட்டுணைக்கலுழிவெங்குருதி
ஒழுகுவேற்சிசுபாலனுமாகவீங்குதித்தார்.

கூட்டுணை - கொள்ளைகொண்டுண்ண. (கக)

ஊதுவண்டுணர்பேதைவான்புழுவெனவுடன்று
தாதலர்ந்தசெந்தாமரைப்பொருட்டுவீற்றிருக்கும்
மாதுசேர்முழுமுதலையேமனநினைத்தவன்றன்
பாததாமரைபடர்ந்தனன்றிறற்சிசுபாலன்.

ஊதுவண்டு - குளவி, பேதை - அறியாமை. (கஉ)

மருவகாமத்தாற்பயத்தினால்வஞ்சநெஞ்சகத்தால்
பொருவெறுப்பினால்விருப்பினாற்புனிதனைநினையின்
உரைசெய்முதிதியினுயர்குவர்காமமுற்றுணர்ந்தே
அரியமுத்திசென்றடைந்தனர்கோவியரன்றே.

பொரு - போர்செய்தற்குரிய, வெறுப்பினால் - உபேக்ஷயால். (கங)

கஞ்சன்வெம்பயத்தாற்றிகழ்கண்ணனைநினைவுற்
றெஞ்சலற்றவீடெய்தினனினிதுவந்தடைந்தார்
நெஞ்சுவப்புறுநேண்மையானினைநதுநிண போல்வார்
செஞ்சிலைச்சிசுபாலனேமுதலவெந்தீயோர்.

நேண்மை - சிநேகம். (கச)

வெறும்பினனினைந்தடைந்தனர்வீட்டினைவிரும்பும்
திறத்தினனினைந்தடைந்தனர்சிருமறைதெளிந்தோர்
குறிப்புமுத்தொழில்குணங்களானடாத்தும்மார்கொண்டற்
கறத்தின்காதலவெறுப்பெவவிருப்பெவனம்மா.

முத்தொழில்-ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்கள், எவன்-யாது, கொண்டல்-திருமால்.

என்றுகூறலுமிளங்களிச்சுரும்பர்பாட்டிசைப்ப
மன்றல்விம்முதண்மலர்மகண்முலைமுகமணந்தோன்
வென்றிவாட்டிறற்கனகனைவெஞ்சமர்களத்தின்
கொன்றவாறுநீகூறெனநாரதன்கூறும்.

சுரும்பர் - வண்டு. (கரு)

சிசுபாலன் வீடுபேறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—உருகூ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 1613

இரண்டாவது

இரணியனைக்கொன்றவத்தியாயம்.

கேழலாகிமால்கேழ்கிளர்பொற்கண்ணனகலம்
போழ்படுத்ததுகேட்டலுமிரணியன்புழுங்கிச்
சூழுந்தானவர்முதலியோர்சுடுமுகநோக்கி
ஊழிவெங்கனல்கட்கடையுமிழநின்றுரைப்பான்

கேழல் — வராஹம், பொற்கண்ணன் - இரணியாக்ஷன், அகலம் - மார்பு, போழ்படுத்தது — பிளந்தது. (க)

ஊனநீங்குமாலுயிரொலாஞ்சமனெனநினையான்
வானநாடர்தங்குழுவொடுமரீஇயினனதனால்
ஈனமாமதியெய்தினனினியவனுயிர்வேல்
தானருந்துவான்விருத்துவனீர்தனிதனியே.

மால் — திருமால், குழு - கூட்டம், மரீஇனன் - பொருந்தினன் (உ)

தரையின்மீதுபோய்மாயவனுருவெனச்சாற்றும்
அரியவேள்வியேமுதலியவறங்களையழித்துப்
புரியுமந்தணர்ப்பொன்றுறப்புரிமினேபுரியின்
கரியவன்வலிகெடுமுலப்பாதடவுளரோ

பொன்றுற - அழிய. (ங)

என்னவோதலுஞ்சம்பரன்முதலினோரேகித
துன்னும்வேள்வியேமுதலியவறங்களைத்தொலைத்து
மன்னுயிர்க்குழுமாயநன்மனையெரியூட்டிப்
பொன்னினாட்டினும்புலவனைப்புடைத்தனர்புகுந்தே

மாய - மடிய, புலவரை - தேவரை (ச)

மாபுரங்களையழித்தனர்சிலர்பலமணிசோ
கோபுரங்களைத்தகர்த்தனர்சிலர்சிலர்குழும
நூபுரங்கள்சூழ்பதத்தனர்நொவ்வுறவலைத்தார்
ஆபுரங்களைச்செகுத்தனர்சிலர்வெகுண்டடர்ந்தே

நூபுரங்கள் சூழ்பதத்தினர் - மாதர், நொவ்வுற - வருந்த (ரு)

மண்டலந்தனின்முதுமறைவாணரைவதைத்துத்
தண்டலைப்பெருந்தருக்களைத்துளவொடுசாய்த்துத்
தெண்டிரைப்பெருநீர்ச்சிறைசிதைத்தனர்சிலர்வாய்
விண்டலக்கணுற்றழச்சிலர்தமைச்சிலர்வெருண்டார்

மறைவாணர் - வேதியர், அவக்கண் - துன்பம். (சா)

இருட்டினேர்குழற்றம்பிதன்மனைவியையிப்பார்
சுருட்டினேன்வயிற்றோன்றிவானவர்தொலைந்தோட

வெருட்டிடுனோர்களையிரணியன்வெந்துயர்களைவான்
வருட்டிமாழ்கியதாயையும்வருட்டிநின்றுரைப்பான்.

வருட்டி - வசப்படுத்தி, மாழ்கிய - மயங்கின. (எ)

நெறியிற்காண்குறுநித்தியமாகியொன்றாகும்
அறிவைவேறுவேறாய்விழியறியுமாபோல
உறையுமாயையேசாதுணைதனினுண்டாமுடலுடலம்
முறையிற்கூடலுநீங்கலுமுழுதுலகியல்பே.

காண்குறு - காணவொண்ணாத (அ)

கனவுபோலவருமொருகுணம்வருந்திடக்கலங்கி
நனிவருந்திடுமொருகுணந்தன்கனிந்தியம்பின்
வினைகடந்தமெய்ப்பொருட்கொருவினைசெயலிலைந்
இனையலோவாகசையியம்புவ்கேட்டியென்றுரைப்பான்,

இனையல் - வருந்தாதே (௯)

ஓதுகிர்தரியாறுசிரசேதயததுறைமேவநசன
தாதுசே சொடைநதரியலராற்கள றிறப்ப
மாநராமனையாரோடுமைநாகளருமிப்
போதும்நாவிழிநீரறாப்புலம்பியங்கழுதார்

தரியலர் - பகைவர் (௧௦)

வந்துவெய்யசெங்குருதிநீரமலருவெப்பகளத்திலே
சிந்தைநொந்துரைணணீரொழுகிநெஞ்சசிந்திப்
பந்தமோடழுவாரதுயர்பறைந்தாந்தெருட்டி
அந்தகனெசிழ்குழவியாயாங்கடைநதறையும்

எழுசிந்தெனை - ஏழுகடல்போல, அந்தகன் - யமனை (௧௧)

வெறுத்துவாரியிலொருபொருள்வீழ்ந்திடினும்விரும்ப
மறுத்துவந்துதன்மருங்குறுமவற்குரித்தாயின்
நறுந்தகாசெப்பினுள்வைத்துறைநின்றுகாணற்றே
பொறுக்குக்காப்பினுமாய்ந்துபோம்பொருண்மாதோ.

வாரியின் - கடலில் (௧௨)

பொய்ம்மையாமுடற்பொருளினிற்புகன்றவுண்மையையும்
மெய்ம்மையாம்விழுப்பொருளினில்விளம்புபொய்ம்மையையும்
பெய்ம்மைபோற்றுளிபிரசமார்குழலினாப்பேணி
ஐம்மையாம்பொறிக்கலமருமறிவிலோரறைவார்.

பெய்ம்மை - பெய்தல், பிரசம் - தேன் (௧௩)

தழுவுதாவரத்தெங்கணுந்தனித்துறைதழல்போல்
பழுதிலாமையெவ்வயினும்வான்பரம்பொருளுறையும்

எழுவெங்கானலினீரெனவிவ்வுடலிறக்கும்
அழுவதென்கொலோபொய்யைமெய்யாமெனவறிந்தீர்.

எவ்வயினும் - எவ்விடத்தும். (கச)

கண்ணிவீழ்ந்ததன்பெடையினைக்கலந்தழுகுலிங்கம்
மண்ணின்வீழ்தரமாய்த்தனன்வாங்குவில்வேடன்
எண்ணிமாய்ந்தவற்கிரங்கலேனிறக்குமிவ்வுடலென்
றண்ணனல்லறக்கடவுள்சொற்றனனவர்தெளிந்தார்.

குலிங்கம் - ஊர்க்குருவி (கரு)

அன்னைநீதுயர்நீங்கெனவமைந்தழுதுநின்றான்
இன்னறீர்ந்தனளிருந்தனனிரணியனெனி
மின்னின்மாயுடல்விளிவுறாவரம்பெறல்வேண்டி
மன்னுமாதவம்வளர்ப்பனன்மதாதைதனைத்தான

இன்னல் - துன்பம், மின்னின் - மின்னல்போல (கசு)

முடங்குதெண்டிரைமுழுப்புக்காதடங்கடல்வயிறு
கிடங்கெழக்கடைந்தின்னமுதளித்தகட்கிரியின்
மடங்கல்போலமேவமருவியகனகனம்பொறிபுல
அடங்குமாறவிதகருமாரவம்புரிந்தனனன்றே

கிடங்கு - ஆழமாக. (கஎ)

அளப்பரும்பகலருந்தவம்புரிந்தவனுச்சி
பிளப்பமண்டியபெரும்புகைப்படலம்விண்பரந்து
வளைப்பவாற்றலர்வானவர்மலரவற்குறுகி
உளத்துவேட்டனதவஞ்செய்வாற்குதவுகென்றுரைத்தார

ஆற்றலர் - சகியாதவராய், மலரவற்குறுகி - பிரமனையடைந்து (கஅ)

பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டுறைபுங்கவன்றோன்றி
மன்னுபுற்றெழுமற்றவனுகைநயந்தற்றனைநு
கன்னநீரினிற்றெளித்தலுமெழுந்துகைகூப்ப
என்னைவேட்டனவென்றவன்விழைந்தனவீந்தான்.

பொன்னந்தாமரைப் பொகுட்டுறைபுங்கவன் - பிரமன், விழைந்தன - விரும்பினவற்றை. (ககூ)

ஆறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயப்பொகுட்டின்மேலான்படைத்தனதம்மின்மாளான்
அங்கண்வானுலகின்மண்ணினகத்தினிற்புறத்திற்றுஞ்சான்
கங்குலும்பகலுமாயான்கனலுமிழ்படையிற்பொன்றான்
வெங்கண்வாளவுணன்பெற்றவரனையென்விளம்புகேமால்.

மாளான் - இறவான், துஞ்சான் - இறவான், மாயான் - இறவான், பொன்றான் - இறவான். (உ0)

வரமளித்தெகினப்பாகன்மருவுதன்னுலகிற்புக்கான்
இரணியனெழுந்துசெம்பொனிலங்குபொன்மணியிற்செய்த
நிரைதருமாடமெய் திகிரா றுதன்னைவாழ்த்திப்
புரிதரமறையோர்வேள்விபுகழொடுபொலிவான்மன்னோ.

எகினப்பாகன் - பிரமன். (உக)

முதுமறையோதுகாலமுன்பின்மூதறிஞர்யாரும்
விதிமுறையரியோமென்றுவிளம்புதொல்வழக்குமாற்றிப்
புதிதுதன்பெயரேகூறப்புனிதமாதவருநோன்பு
நுதிதனைக்கருதிச்செய்யப்பணித்தனன்றொலைவில்வல்லோன்.

பணித்தனன் - கட்டளையிட்டான். (உஉ)

வானவரேனுஞ்செய்யாமறைதெரியுறுவரேனும்
மானவரேனும்யாரேமற்றவற்றொழாது தூய
தானமற்றவமியற்றுந்தருக்கினரிறைவர்மூவர்
கோனிவனென்றுகொண்டுகுறிப்பறிந்தொழுகுநீரார்.

உறுவர் - தவசிகள். (உங)

விரிகதிர்முந்தநல்விளைதனவிளைந்தவெல்லாம்
வருணன்வந்தளிப்பவிண்ணோர்வயின்வயின்மிடைந்துபோற்ற
இருநிதிவிழைந்தவெல்லாமெதிரெதிர்நின்றுநல்க
ஒருகுடைநிழற்றவீரேழுலகமும்புரந்தானம்மா.

வயின்வயின் - இடந்தோறும். (உச)

கலிநிலைத்துறை.

மீனக்கசெம்பொற்குழையோடிழைவில்லெறிப்பப்
பானக்கதீஞ்சொலரமங்கையராடல்பார்த்தும்
வானக்கிறையாயகல்வானவர்வந்துதாழத்
தேனக்கசெம்பொற்றருநீழல்சிறப்பவைகும்.

மீனக்கசெம்பொற்குழை - மகரகுண்டலம், வில் - ஒளி. (உரு)

ஒற்றைத்திகிரித்தடந்தேருயர்செம்பொனோங்கல்
முற்றக்கனைவெங்கதிர்மண்டிலமுற்றுமாளுங்
மற்றொப்பிலாதவொளிர்செம்மணிமானமூர்ந்து
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிமண்டிலங்காத்தளிக்கும்.

செம்பொனோங்கல் - மேருமலை. (உசு)

இவ்வாறுலகம்பதிஞன்குநின்றேவல்கேட்ப
வெவ்வேலவுணரசாட்சியின்மேவுநாளின்
பைவாளரவிற்றுயில்பங்கயச்செங்கணனை
வைவாளமரர்திசைநோக்கிவழுத்திநின்றார்.

பைவாளரவிற்றுயில் பங்கயச்செங்கணன் - திருமால், வை - கூர்மை. (உஎ)

பொன்னாட்டவருக்கெழுந்தந்தரவாணிபோந்து
சின்னாட்கழியிற்சிறுவன்றனைவைதுசீறும்
அந்நாட்டிருமாலவுணன்றனைமாய்க்குநீவிர்
இன்னாத்தவிர்மின்னெனவானவரேகினால்.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி, இன்னா - துன்பம், தவிர்மின் - ஒழியுங்கள். (௨அ)

கலிவிருத்தம்.

ஏர்தழைந்ததாரிரணியன்றரும்
போர்தழைந்தவேற்புதல்வர்நால்வருள்
பேர்தழைந்தமெய்ப்பிரகலாதனும்
சீர்தழைந்தவன்றிறங்கள்செப்புவாம்

ஏர்தழைந்த - அழகுமிகுந்த. (௨௯)

பாடுமோருழிப்பச்சைமால்புகழ்
நாடுமோருருநல்லகாழிருச்
சூடுமோருழிச்சொற்றுழாயழு
தாடுமோருழியன்புமுற்றியே.

ஓருழி - ஓரிடத்தில், காருரு - மேகநிறம், (கரியதிருமேனி). (௩0)

மண்ணில்வானின்மற்றுலகின்மன்னிவாழ்
எண்ணிலாவுயிருடம்பியாவையும்
தண்ணந்தாமரைத்தலைவிமேவிய
கண்ணனாகவேகாணுங்காட்சியான்.

தாமரைத்தலைவி — திருமகள். (௩௧)

பித்தனென்னவும்பிரசமாந்திய
மத்தனென்னவுமானமொன்றிலா
முத்தனென்னவுமுன்னுமாயவன்
பத்தனென்னவும்படருமாங்கவன்.

பிரசம்மாந்திய - கள்குடித்த. (௩௨)

உண்ணினேகினுற்றுரையினோர்செயல்
பண்ணினுசைநீர்படியினன்பொடும்
பெண்ணுமாணுமப்பேடுமல்லனாய்
நண்ணுமாயவனுமமோதுவான்.

உண்ணின் - உண்ணுமாயின், ஏகின் - நடக்குமாயின், உற்றுரையின் - ஒன்று **சொல்லுமாயின்.** (௩௩)

தேறுமெய்ப்பொருள்சீதரன்னெனக்
கூறுமெட்டெழுத்தைக்குறித்துநா
வீறும்வான்கவைவிகலமின்றியே
ஈறின்மாதவரிவனின்யாவரே.

சீதரன் - லக்ஷ்மீநாதன், எட்டெழுத்து - திருவட்டாக்கரம், **விகலம் - சலநம்.** ()

ஓதலின்றியேயுணர்வுகூரும்க்
காதலன்றனைக்கற்கவைத்தனன்
தாதலர்ந்தபொற்றருவின்மெல்லிணர்ப்
போதலர்ந்ததார்புரளுமார்பனே

இணர் — பூங்கொத்து, போது - பேரரும்பு. (௯௫)

பொற்றமாலையம்புதல்வன்றன்னைநெஞ்
சுற்றகாதலிற்கூவியோரபகல்
வெற்றிவேலினன்வெள்ளிமைந்தர்பால்
கற்றதென்னெனக்கழறினனரோ.

பொற்ற - அழகாகிய. (௯௬)

தண்ணம்போதுசேர்தலைவிகொண்ணகருட்
டண்ணல்வாளராவணையிற்றுஞ்சுமா
வண்ணனைந்துழாய்மார்பநாமனைந்
கண்ணனென்னல்யான்கற்றதென்றனன்

தண்ணம்போதுசேர்தலைவிகொண்க - லக்ஷ்மிநாயகனே, காயாவண்ண - மேகவண்ணனே. (௯௭)

என்றபோலாமும்பொன்னிளவலாவியைக
கொன்றவன்பெயர்கூறுவித்தனர்
மன்றவெள்ளிதன்மைந்தரித்திறம்
நன்றுநன்றெனநகைவிளைத்தனன்

வெள்ளி - சுக்கிரன், இளவல் - தம்பி. (௯௮)

வெள்ளிமைந்தர்தாம்வெருவிமுன்னுரு
உள்ளல்யாங்களிவ்வுரைபயிற்றிலேம்
வள்ளிதழ்ப்பொலந்தாமமார்பநின்
பிள்ளையிங்கணம்பிதற்றுமென்றனர்

வெருவி - பயந்து, பயிற்றிலேம் - பழக்கிலேம் (௯௯)

அறம்வளர்க்குநீரறிவுறுத்துமென்
றிறைபணித்தலானிருபிறப்பினோர்
முறைதெரித்தமுப்பாலுமோதினான்
மறைவடித்தமென்மழலைமைந்தனே.

அறிவுறுத்தல் - தெரிவித்தல். (௱)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தென்றமிழ்மலயந்தந்ததேங்கமழ்சாந்தம்பூசி
மன்றன்மந்தாரப்போதுமதுத்துளிமாலைசூட்டிக்
குன்றிரண்டனையதோளாற்குறங்கின்மேற்றழீஇயிருத்தி
நன்றறிந்தனைகொலென்றான்மீட்டுமந்நாமவேலான்

சாந்தம் — சந்தனம், குறங்கு - தொடை. (௱௧)

தாதையங்ஙனம்விளைவத்தநயனங்குழைப்பான்மாயன்
காதையஞ்செவியின்மாந்திரகாரணனுமங்கூறிப்
போதினன்முகனும்போற்றும்பொன்னடிதலையிற்சூடிச்
சீதரன்கோயில்சூழ்ந்துசெழுமலர்பதத்திற்றூவி.

காதை - சரித்திரம். (௪௨)

விழுந்திளஞ்சுரும்புமூசுமென்முகைவிண்டுதேறல்
பொழிந்தபூந்துளபமாலைப்பொருவுயர்விலானைநெஞ்சங்
குழைந்திடவறிதரன்றேகுறிக்கினன்கரிதலென்னச்
செழுந்தழல்கடைகண்சிந்திச்சிவப்புறச்சினந்தான்மன்னோ,

சுரும்பு - வண்டு, பொருவுயர்விலானை - ஒப்பிலானை. (௪௩)

அறங்கரைமழலைச்செவ்வாயரும்பெறற்புதல்வற்றன்னை
குறுகினின்றகற்றிமண்டுகுருதிவேலங்கைதாங்கி
இறைஞ்சிநிற்குஞ்சவையவர்மெய்யெறிந்திவனலாதகன்மாலை
நிறந்திறந்திடுமென்னென்றுநெருப்புருத்தனையசீரான்.

கரை - பேசுகிற, நிறம் - மார்பு. (௪௪)

மூவுருத்தாங்கிநின்றமுழுதொழினடாத்துமெம்மான்
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்சூட்டப்பெற்ற
கோவினங்குமரன்மார்பிற்கொலைவலாளெறிந்தவொற்றைப்
பூவுடைக்குடுமிவெள்ளைப்பூவெனப்பொலிந்ததன்றே

மூவுரு - பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்வடிவு, முழுதொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல். (௪௫)

திருக்குவெஞ்சீற்றத்தப்பிற்செய்யவனழுவர்வீசும்
எரிகுலாம்படைகள்யாவுமிற்றமைகனகன்கண்டு
வருகமாநாகமெட்டுமெதிர்க்கரியெல்யானை
பொருகவென்றுரைத்தீயிற்புழுங்கினனொருதிறனுறல்

இற்றமை - முறிந்தமை. (௪௬)

பட்டவராவரசின்செய்யபணமணிபிதுங்கப்பற்றிக்
கடல்விளையமிழ்தமூறக்கடைந்தகார்வண்ணத்தண்ணல்
தொடுகழற்கன்பற்கொல்வான்சுடுசினந்துவிக்கவ்வும்
அடுகொலைப்பாந்தளெட்டுமெழுந்தவாயுகுந்தமாதோ.

கார்வண்ணத்தண்ணால் - திருமால் (௪௭)

கொண்டலிற்பிளிறுவேழக்கோடடிபடுக்கிவென்ற
தெண்டிரைப்பெரும்பாலாழிச்சேர்ப்பன்மெய்த்தொண்டன்றன்னை
மண்டுவெஞ்சினத்திற்பாய்ந்தமழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்
எண்டிசைக்களிறுங்கூர்ங்கோடிற்றனசிதர்ந்தமாதோ.

வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, பாலாழிச்சேர்ப்பன் - திருமால். (௪௮)

கடலொடுமலையும்பாருங்கருதுமாற்றுலகுமுண்டு
புடையொருவயிற்றுள்வைத்துப்பொறுத்தவனன்பன்றன்மேல்
தடவரையெறிந்தவெல்லாஞ்சாற்றணுவொத்தவாங்குக்
கொடியவர்வெற்பின்வீக்கிக்குணதிரைப்புணரியுய்த்தார்.

வெற்பின்வீக்கி - மலையோடுசேர்த்துக்கட்டி. (௪௯)

நெடுவரைமுகந்துபொங்கிநீணிறவிசும்புகோத்த
உடைதிரைக்கடன்முகட்டோரொழுகொளிமணியிற்றோன்றிப்
படுகினைவிரித்தவாலம்பாகிலேகிடந்தோனன்பன்
கடலிடையாத்துவீழ்த்தகலமொடுமிதந்தான்மன்னோ.

ஆலம்பாகிலேகிடந்தோன் - திருமால், யாத்து - கட்டி. (௫0)

இறுதியோர்திறத்திலுமடைத்தன்மற்றறிகென்றெண்ணி
அறமுதலாயமுப்பாலறிதியென்றவுணன்மீட்டும்
சிறுவனைவிடுப்பவாங்குச்சிறுவனூல்பயிற்றுகின்ற
மறைவல்லாற்றநோக்கிமைந்தரோடுணைக்கலுற்றான்.

இறுதி - முடிவு. (௫௧)

அல்லவைகுரவனேனுமறைந்தனகேட்கலாகா
நல்லவையாவரேனுமிலுறிற்கேட்கற்பால
சொல்லுவனுமக்குமெய்ந்தூறொடையல்யாழ்முனிவன்சொற்ற
வல்லிதிற்கேண்மினென்னமருவுமம்மைந்தர்சொல்வார்.

யாழ்முனிவன் - நாரதன் (௫௨)

ஒத்தனநீயும்யாமுமுனக்குமற்றுரைத்ததெங்ஙன்
தத்துவம்விரித்தசெம்பொற்றாமரையுறைவோன்மைந்தன்
இத்திறகவில்வாயென்னவெரிமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தபாம்பணையானன்பன்பாற்படப்பகாலுற்றான்.

தத்துவம் - உண்மை. (௫௩)

இருந்தவமிழைத்தற்கெந்தைகயெகியகாலைநோக்கிச்
சுரும்புணவிரிந்தபைந்தார்ச்சுடர்முடியமரீண்டிக்
கருங்கழலவுணரெல்லாங்காப்படப்பொருது நூறி
அருஞ்சிறைப்படுத்திறுஞ்சென்னையயமரர்கோமான்

இருந்தவம் - பெரியதவம், ஈண்டி - நெருங்கி. (௫௪)

இடருறுசிறையென்னைப்பாயெந்திழைவிடுதியென்னத்
தொடையல்யாழ்முனிவன்வந்துசொற்றனன்சொற்றலோடும்
மடவரல்வயிற்றுமைந்தனுயிர்த்தபின்மகவைக்கொன்று
விடுவலென்றுரைததல்செய்தான்விண்ணவர்வேந்தனம்மா.

உயிர்த்தபின் - பெற்றபிறகு. (௫௫)

கோற்றொடிவயிற்றுமைந்தன்கொல்லுதற்குரியனல்லன்
ஆற்றலந்திகிரியம்மானன்பனென்றருளிக்கூறி

மாற்றினன்சிறையான்கேட்பமாழ்குமென்னன்னைநெஞ்சம்
தேற்றுவான்போலமெய்ந்நூறெள்ளிதிற்செப்பினானால்.

மாழ்கும் - மயங்குகிற. (௬௬)

ஆங்கவன்காட்சிமெய்ந்நூலறைதரவயிற்றிலுற்றேன்
தீங்கறவுணர்ந்தவாறுசெப்புவல்கேண்மினென்னப்
பூங்கழலவுணர்பெற்றபுதல்வர்க்குப்புகறலுற்றான்
வாங்குவிற்கனகனீன்றவயங்கெழிற்சிறுவன்மன்னோ

காட்சி - அறிவு. (௬௭)

கலிநிலைத்துறை,

போக்கிடாமலைம்புலன்களுமிசையுறப்போகம்
காக்கையேமுதலுயிரெலாங்கலக்கமில்பெரியோர்
ஆக்கையாவியோடெவ்வாவுறையுமவ்வளவு
நீக்கமின்றிமால்பதமுன்னிநிலமிசையுறுவார்

நீக்கமின்றி — நீங்காமல், உன்னி - நினைத்து. (௬௮)

அரிதுமானிடப்பிறவிவந்தடைவதிந்நடைந்தால்
உரைசெயாயுண்மைக்குறையிலாநாற்றின்பேறுவுறையார்
விரகிலாவிளைஞோர்களாய்மெலிபுழுப்பினராய்க்
கருதுநாளவங்கழிப்பர்கண்படையிலென்றே.

கண்படை - தூக்கம். (௬௯)

உறையுமாயுளிற்பாதியுமொழிப்பர்மற்றொழிந்த
குறையுநாட்களுமனைவியர்குமரரென்றவர்மேல்
நிறையுங்காதலினீப்பரானெடியனைமனத்தும்
இறையுமோர்கிலார்பிறப்பிறப்புக்கிடனாக

நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை. (௭௦)

தோற்றுமேழ்வகைப்பிறவியுமிரிதரத்தொலைச்ச
மாற்றுமானிடராயிவண்மருவியுமாயன்
ஆற்றல்சேர்பதமன்பொடுநினைந்துவீடடையார
கூற்றினாற்றுயர்வாரவர்மடமையார்நுணிப்பார்

துயர்வார் - துன்பப்படுவார். (௭௧)

பாவத்தால்வரும்பொய்யுடல்யானெனப்பகரும்
சீவத்தால்வருமிருவினைக்கட்டொடுநிகழ்த்தின்
கூவத்தேவிழுமறிவிலாக்குருடர்மூன்றாகு
தாவத்தீச்சுடவருந்துவார்மடமையார்தணிப்பார்

கூவம் - கிணறு. (௭௨)

பன்னுநூல்பலதேர்ந்துநற்பரம்பொருளறியார்
இன்னல்பார்த்திடாரழியுமோர்பிறன்பொருள்கோடற்

குன்னுவாரெனின்மைந்தர்காளுலகினிலொளிசேர்
பொன்னின்மேற்செலும்விழைவையார்போக்குவாரம்மா.

இன்னல் - துன்பம். (௬௩)

ஓதுநூல்பலவுலகியன்முழுவதுமுணர்ந்தும்
பேதநீங்குறத்தம்மைநன்கறிந்திடார்பெரிதாம்
காதலாகியவிலங்குபூண்விலங்கெனக்கருத
மாதர்பான்மயர்ந்தாடுவரெனினெவர்மறுப்பார்.

விலங்கு - மிருகம், மயர்ந்து - மயங்கி (௬௪)

கூறுமங்கியுந்தூமமும்போற்குணகுணியாய்
வேறுவேறுசேர்பொருளெலாமேவியொன்றாகி
ஈறிலாமுதலாயுடற்கிசைவிகாரங்கள்
ஆறுமெய்ப்பொருட்கில்லையென்றறிவதேயறிவால்

அங்கி - நெருப்பு, தூமம் - புகை (௬௫)

பாதவங்களின்றளிரொடுபூமுதற்பலவும்
ஓதின்வேறுவேறுருவெனவொளிருமாபோலக்
கோதுசேரறுவிகாரமாங்குணமுடற்கன்றிப்
பேதநீங்கியேபிறங்குமெய்ப்பொருட்கிலைபேசின்

பாதவங்கள் - மரங்கள் (௬௬)

காட்டின்மேவியகானலிற்புனலெனக்காகல்
பூட்டுமாயையின்முறைமுறைப்பாந்தநந்தநுவத்தின்
கூட்டமேயுடலவ்வுடற்குலவுநன்மதியால்
நாட்டுபோதமேநவையிலாப்பொருளொன்றாகவில்வார்

போதம் - அறிவு (௬௭)

பன்னுமாக்கைகொளவயவமுதலியபலவும்
உன்னியெங்கிதன்றீங்கிதன்றெனமுறையொழித்துச்
சொன்னபுந்தியிற்கரியெனத்தோற்றியவறிவை
இன்னதேபரம்பொருளெனவறிவதிங்கியல்பால்

கரி - சாக்ஷி. (௬௮)

புந்திமுக்குணம்பொருந்திமூன்றவத்தையும்பொருந்தும்
அந்தமின்றியவவத்தையிலறிவெனவமரும்
நந்தலின்றியபரம்பொருட்குடைமையாநாடிப்
பந்தமுற்றவெவ்வினையறப்பாதநொடொன்றுவரால்

நந்தல் - கெடுதல். (௬௯)

நிலவுமோர்வினையின்றியேநித்தியமாகி
உலகெலாநிறைந்துயிரெனவொருமுதலென்ன

இலகுசித்தெனவெண்ணறுசுத்தமாயிருக்கும்
அலகின்மாயனையறிவதற்கென்னரிதம்மா.

வினை - தொழில். (எ0)

கனவுதுஞ்சுதல்காரணமாய்வருமாபோல்
வினைசெய்வெவ்வுடறோற்றும்வெம்பேதைமைவிளைவால்
மனனிஞற்றிருமாயவன்மலர்ப்பதத்துணையை
நினையின்வீடுறுநீங்குமவ்வினைப்பயன்விளைவே

துஞ்சுதல் - தூங்குதல், பேதைமை - அறியாமை. (எக)

வரும்பெரும்புகழ்க்குருவொடுமருவுறப்பெற்றால்
திரும்புமாயவனடிதொழுத்தீங்குவிட்டுள்ளம்
நிரம்புமாலடிக்கன்புநன்னேசமார்புளகம்
அரும்புமாக்கைநெஞ்சார்தவெள்ளமூற்றெழுமே

குருவொடு - ஆசாரியனோடு, மருவுறப்பெற்றால் - கூடப்பெற்றால். (எஉ)

காமமாயதைத்தெவிட்டிடாப்பெருந்தவோருருது
நாமரூபத்தோடுறைபவர்நலனுறிந்திறந்து
போமென்றாலும்பொய்ப்பொருளையேகாதலித்துழல்வார்
ஈமஞ்சேர்ந்துடலெரிவதுங்கண்டிலரேகொல்.

ஈமம் - மயானம். (எங)

அயனரன்புரந்தராதியராக்கையும்பிறவி
நயந்தரும்வினையிழைத்திடுதொழிந்திடார்நவிலின்
வயம்வளர்ந்தசீர்நேமிமாலுக்கிருவினையின்
பயன்விளைந்திடாதளிக்கினப்பரனொடொன்றுவரால்.

வயம் - வெற்றி. (எச)

தேவராயினுமவுணர்களாயினுநெறியில்
பாவைமார்களேயாயினும்பறவைமாநரரோ
டேவராயினுமாலுழையிருந்துமன்பினரேல்
தாவிலாதவீடடைந்துறைவாரிதுசரதம்

தாவிலாத - அழிவில்லாத, சரதம் - உண்மை (எரு)

அன்புசெய்வதிங்கரிநிலையன்புசெய்வதுதான்
பொன்பிறங்கியவணியெலாம்பொலிந்திருப்பதுபோல்
மன்புகழ்ச்சராசரங்களின்மாயனென்றுரைக்கும்
நன்பெரும்பொருளுறையுமென்றுளத்துநாடுவதே.

சராசரங்கள் — இயங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள்கள். (எசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பத்திசெய்தமலன்செய்யபதத்துணைசேர்மினென்றுத்
தத்துவஞ்சிறுவர்க்கெல்லாஞ்சாற்றினன்சாற்றவன்னோர்

அத்தலையறிவுமன்புமடைந்தனர்மறையோரஞ்சி
இத்திறமுரைத்துமென்னுவியம்பினர்கனகற்கம்மா.

கனகற்கு - இரணியனுக்கு. (௭௭)

ஆட்டியதரங்கமுந்நீர்முகத்தெழுமமுதமள்ளி
ஊட்டியதென்னத்தீஞ்சொலுரைக்குநன்மதலைசெய்தி
கேட்டலும்பொருதுமேன்மேற்கிளரழற்சீற்றம்பொங்கி
நாட்டநஞ்சுமிழவெய்யநச்சராவென்னலானான்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு (௭௮)

சிறினன்மதலைதன்னைச்சென்றுநீர்கொணர்மினென்றே
வீறுசேரவுணரோடிமீண்டுவந்தவையினுய்க்க
ஆறறிபுதல்வன்செய்யவணிதிகழ்வதனநோக்கி
ஈறுநீயடைவைதீயோயெனவவனியம்பினானால்.

ஈறு - மரணம் (௭௯)

ஈறெனையிழைப்பலென்றாயிழுதையினியல்பதீதாம்
நாறுபைங்கமலைகேள்வனன்மனுநவிலுவீரார்க்
கூறுசெய்குறல்கூற்றுகருமொல்லுமோவொல்லாதெந்தாய்
தேறுதிமறைகள்சான்றுதேற்றமீதையமின்றால்.

இழுதை - மூடன், மனு - மந்திரம், ஒல்லுமோ - கூடுமோ, சான்று - சாக்ஷி. ()

தண்டுளிநறவுகாலுந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேய
வண்டுவீழோதிமின்னின்வயங்கவோமழைக்காரென்று
கண்டவர்மருளும்வண்ணங்கடலிடை கிடந்தமாயன்
உண்டுகொலுலகநதென்னவுருமெனவுலம்பினானால்.

நறவு - தேன், காலும் - உமிழ்கின்ற. (அக)

கடலினுமுளனேவண்டுகளுலவாய்வீழுமநதண்
மடலினுமுளனேயோங்குமலையினுமுளனேமன்றே
உடலினுள்ளுயிர்போலெல்லாவுலகினுமுளனேவெய்ய
அடலுடையாழிதாங்குமமலனென்றறைந்தானம்மா.

கஞல - நெருங்க, அடல - வெற்றி (அஉ)

அரும்பெறற்குழவிமாற்றமஞ்செவிவெதுப்பவாற்றான்
முரிந்திடப்புருவமுந்நீமுளைத்தெழுபரிதிபோல
எரிந்தபொற்கடகஞ்சிந்தவிலங்குவாணிலவுக்கற்றை
சொரிந்திடுபெருஉத்தாட்செம்பொற்றூணிடையடித்தானன்றே.

மாற்றம் - சொல், பரூஉத்தாள் — பெரிய அடி. (அங)

இடித்ததோரசனியென்னவெறுழ்வலிக்கனகன்சீறி
அடித்ததூணத்துநின்றுமாடகப்பசும்பொனண்டம்

வெடிப்பமால்வரைபணிப்பவெடிபடநகைத்துவெய்தின்
வடித்தபூந்துளவமாலைவாளரிமுளைத்ததர்மா.

அசனி - இடி, தூணம் - தூண். (அச)

மருப்பிளந்திங்களன்னவாளுகிர்நுதியின்மாயன்
சிரிப்பின்மாமலர்க்கண்சேந்துதீப்படநோக்குநோக்கின்
நெருப்புவாயுமிழ்ந்தமின்னினிழுன்றுநெய்ம்முகமணிந்த
அரத்தவேலவுணரெல்லாமாருயிர்தொலைந்துசாய்ந்தார்.

சிரிப்பின் - சிறிப்பினுல், நோக்கின் - பார்வையினுல். (அரு)

ஒளிறும்வாளொருகைபற்றியொண்சுடர்வயிரம்வேய்ந்த
கிளரொளிப்பசும்பொற்செய்யகேடகமொருகைதாங்கி
அளிபடுதொடையன்மார்பனண்ணலாளரியின்முன்னம்
களிமதஞ்செருக்கும்வென்றிக்களிறெனச்சினந்துசேர்ந்தான்.

ஆளரி - நரசிங்கம். (அசு)

கள்ளவிழ்துளவமார்பன்கதிர்விரிகமலச்செங்கை
வள்ளுகிர்நுதியான்மெல்லவெளவலும்வலியின்நீங்கிப்
புள்ளின்வாய்ப்பட்டுச்சோரும்புற்றரவென்னமாழ்கி
ஒள்ளழலுயிர்ப்புவீங்கிபுழுன்றனனவுணர்வேந்தன்.

வள் - கூர்மை, உகிர் - நகம், வெளவலும் - வகிர்தலும். (அஎ)

கழைசுளிகளிறன்னானைக்கவானிடைக்கிடத்திமாலைக்
குழவிவெண்டிங்களன்னகூருகிர்நுதியிற்பைந்தேநன்
பொழிமலரலங்கன்மார்பம்போழ்ந்துசெங்குருதியூறி
வழிபசுங்குடர்மென்கண்ணியாளரிவனைந்ததனறே.

கவான் - தொடை. (அஅ)

ஆழ்த்தனரமரரோடியரும்பவிழ்பசும்பொற்போது
தூர்த்தனருலகமுண்டசுடர்மைப்பவளவாயும்
கூர்த்தவாளுகிருங்கையுங்கொழுங்குடரணிந்தமார்பும்
பார்த்தனர்வெருவலுற்ருர்பனியிருவிசும்புமொய்ந்தார்.

வாள்உகிர் - ஒளியுள்ளநகம். (அக)

வெஞ்சினத்திகிரிமாயன்வெருவருதோற்றநோக்கிக்
கஞ்சநாண்மலரிநானுங்கண்ணுதல்பிறருமஞ்சிச்
செஞ்சுடர்விரிக்கும்போதிற்றெரிவைநீசேறியென்ன
அஞ்சினளணங்குநண்ணவவ்வுருக்கண்டுமன்றே.

போதிற்றெரிவை - கமலையே. (கூ0)

மலரயன்கிரீசன்றேவர்வாசவன்முனிவர்சித்தர்
இலகுதென்புலத்தோர்நாகரியக்கர்கந்திருவராதி

அலகிலோரணுகாராகியாளரியுருவத்தோனைப்
பலமுறைதொழுதுபாதபங்கயம்பரவினரால்.

கிரீசன் - சிவன். (௧௧)

தாளிணைவழுத்தியன்னோர்தமைம்சைவிழுந்துபோற்றி,
வாளுடைக்கனகன்றன்னைமாய்த்தெமைப்புரந்தோய்சீற்றம்
கோளராவணையிற்றுஞ்சுங்கொண்டலேதணிநியென்ன
ஆளரிகொண்டசீற்றமகன்றிலதலக்கணுற்றார்.

அலக்கண் - துன்பம். (௧௨)

உவரிவாய்வந்துதோன்றுமுறுசுவையயம்நமென்னக்
கவிமதங்கடந்தவென்றிக்கனகனுக்குநிந்தகோன்றல்
செவிமுதல்குளிர்ப்பத்தண்ணென்றெள்ளமுதுகுந்தாலென்னப்
புவிமகள்கொழுநன்பொற்றாள்புலவ்னைபரவினனல்.

உவரிவாய் - கடலில். (௧௩)

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணலகமகிழ்வுபருகியாங்குக
கஞ்சநாண்மலரினன்னகதிர்வாளைச்செங்கைதன்னல்
செஞ்சுடர்க்குழவியன்னான்சிறப்புறந்தடவந்தென்கொல்
மஞ்சநீவிழைந்தாய்வேட்டவரங்கனைக்கரிப்பனென்றான்.

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணல் - திருமால், சிறப்புறந்தடவந்து—சிறுமுதுகைத்தடவி,
மஞ்ச - மைந்தனே. (௧௪)

விழைவறவெறிந்தார்நாடும்விழுப்பெருஞ்சுடரேதூய
பழமறைக்கொழுந்தேபசசைப்பசும்புயல்வண்ணநின்னை
வழிபடுமன்பேயன்றிவரமெவன்பெறுவதென்னுத்
தொழுதனன்வழுத்தலுற்றான்றூயபேரறிஞனம்மா.

விழைவு - ஆசை, அறவெறிந்தார் - முற்றுங்கடிந்தவர். (௧௫)

பூவுறைமணம்போலெல்லாப்பொருளினுமுறைவாய்நின்பொன்
சேவடிதொழுதுபோற்றாத்தேவரேயனுசீசர்
ஆவர்பொல்லாதசீசராயினும்வணங்கினின்னர்
நாவினல்வழுத்திற்றேவநாயகர்நாதராவார

வழுத்தின் - துதிப்பாராயின். (௧௬)

எங்குநீயுறைவையேனுமங்குகண்ணுடிநோக்கின்
அங்கவர்முகங்கடாமேயறிவர்போலன்பினோர்முன்
தங்கெழிலுருவத்தோடுசார்குவையறியுமாறுன்
பொங்குசீர்பிரமனுலும்புகழ்வதற்கடங்காதம்மா

உறைவையேனும் - வியாபித்திருப்பாயாயினும். (௧௭)

உருடருஞ்சகடுபோலவொழிவிலாப்பிறவியுற்றேன்
மருடரும்பிறவியின்னம்வருங்கொலென்றஞ்சலல்லால்

தெருடருநின்னைக்கண்டதேவர்போலஞ்சகில்வேன்
அருடரல்வேண்டுமென்பாலாளரியுருவத்தையா.
ஆளரியுருவம் - நரசிங்கரூபம். (கஅ)

அஞ்செவியாயவண்டுன்னருங்கதைத்தேறன்மாந்த
நெஞ்செனு மன்னமுன்றுணிரையிதழ்க்கமலம்வைக
தஞ்சமாநின தாமமஞ்சாற்றுகவென்றுவென்றும்
எஞ்சிலிவ்வரந்தந்நிர் ரனிடர்க்கடலேற்றுவாயால்.
தேறல் - தேன், மாந்த - குடிக்க, வைக - தங்க (கக)

ஆதியிலொருவையாயெங்கமொன்றுரைகரும்போழ்தும்
ஏதமிலொருவையாயியம்புமாகவிற்பேதம்
ஓதுயிர்பலவுமாகியுறைதல்போலறைவாய்ஞான
சோதியுன்விளையாட்டெல்லாஞ்சொல்லவல்லார்யாரம்மா
ஒருவையாகி - ஒருவனாகி (க00)

ஆதிமாமாயையாகியதத்தகங்காரமாகிப்
பூதமாய்ப்பொறியாயத்தப்பொறிக்குறுங்குணங்களாகிப்
பேதமாமுயிராயொன்றாய்ப்பிறங்குசித்தாகிவைகும்
கோதிலாநின்னையன்றிக்குறிக்கப்போர்பொருளுமுண்டோ.
அகத்து - மனத்தில் (க0க)

வேட்டிடுமனையார்போகம்விரும்பிநேவேறவேறு
தாட்டுணைசிலர்கைப்பற்றதானையைசிலாகைப்பற்ற
வாட்டமுற்றலைவார்போலவருத்துமைம்புலனும்போகம்
நாட்டமுற்றலைக்கப்பட்டோர்கவிவர் நன்னருணண்ணுறால்.
விரும்பிநேஉ - விரும்பி, [illegible] (க0உ)

தோற்றிடின்வீயுமாலைத்தாயருறுவதற்குமஞ்சி
ஏற்றதாய்வயிற்றில் [illegible] நிற்றிடருறுவதற்குமஞ்சி
மாற்றருஞ்சூழ்காலத்தமறுகுமோர்சுருருபோல்வார்
போற்றிடார்நின்னையன்றோபுலமையையென்சொல்கேனே.
வயிற்றின்தேத்து - வயிற்றினிடத்தில். (க0ங)

வெற்றிவேலவுணற்கொன்றுவிழுச்சிறப்பளித்தோயிங்குன்
உற்றவெஞ்சிற்றநீங்கிவுவந்தருளென்றுபல்கால்
பற்றெறிந்துயர்ந்தவைத்தாம்பருவத்தோன்பாவலோடும்
அற்றமில்வெருளிபோகவாளரிமகிழ்ந்ததன்றே.
பாவலோடும் - துதித்தலோடும். (க0ச)

அரும்புகழ்ப்புதல்வவுன்றனன்பினுமகிழ்ந்தேமுள்ளம்
விரும்புடற்போகனெஞ்சின்விழைந்திலைநீயென்றாலும்
பொருந்துமோர்மனுவின்காலம்போற்றுசீர்வேந்தனாகி
இருந்தபின்னைதுபாதமெய்துகவெனச்சொன்னனல்.
அன்பின் - அன்பினால். (க0ரு)

மானிடமடங்கலானேன்வழங்குதல்கேட்டமைந்தன்
நீனிறமுகிலேநின்னைநிந்தையேபுரிந்ததாதை
ஊனமாம்பாவமெல்லாமொழியநீயருள்செயென்றுத்
தேன்மலர்துளவத்தம்மான்சிறுவனைநோக்கிச்செப்பும்.

மானிடமடங்கல் - நரசிங்கம் (கOசு)

உன்னையிங்குயிர்த்தவாற்றா லுரைக்குநின்குலத்துமூவேழ்
என்னுநன்மரபுளோருமியைந்தனர்புனிதமென்றால்
அன்னவன்புனிதனுதற்கையமென்னவனுக்கீம
மன்னுநல்வினைசெய்கென்னமைந்தனவ்வினைசெய்தானல்.

ஈமமன்னுநல்வினை - மயானச்சடங்கு (கOஎ)

பெருகுசீரப்பிரகலாதன்பெட்பொடுவழுத்தலாலந்
நரகரியுருவத்தண்ணனன்குளமகிழ்ந்தானென்று
விரிமலாப்பொகுட்டின்மேயவிணணவன்முதலினோர்தாய்
அருகிவந்தணுகியன்னோனடிதொழுதேத்திநின்றார்.

பெட்பொடு - அன்போடு (கOஅ)

விரிந்தசெங்கமலமன்னவிழிமலர்க்கருணைமாரி
சுரந்ததன்கமலப்பொற்றாடொழுதெழுந்திமையோர்தத்தம்
பெருந்திருவெய்தல்கிப்பிறைந்தறபிராட்டிபுல்ல
அரும்பவிழ்துளவத்தண்ணலாயிடைமறைந்தானன்றே.

புல்ல - தழுவ, துளவத்தண்ணல் - திருமால் (கOகூ)

கற்றவரறியலாகாக்காட்சிநின்றறிந்தோன்றல்
பொற்றசெங்கமலமேவும்புங்கவன்பணியிற்றேலே
கொற்றநீண்மகுடஞ்சூடிக்குளிர்ந்தவெண்டிங்களென்ன
ஒற்றைவெண்கவிகைநீழலுலகெலாமபுரந்தானன்றே

கமலமேவும்புங்கவன் - திருமால் (ககO)

கலிவிருத்தம்

பூட்சியோடரிபோந்திடப்போற்றுநற்
காட்சிமேயகனகன்மதலைதன்
மாட்சிநோக்கிமகிழ்ந்தயனுதியோர்
ஆட்சியாயபதந்தடைந்தாரரோ

பூட்சி - உடல். (ககக)

முன்புபேசுகதைமொழிநாவினோ
அன்பினோடுடன்கேட்குமறிவினோர்
துன்பவாரிகடந்துதுகளிலா
இன்பவாரியினெய்துவரென்பவே.

துகள் - குற்றம். (ககஉ)

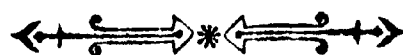
இரணியனைக் கொன்ற வததியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஉஅ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது

வருணாச்சிரம முறைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறம்வகுத்துத்
தெரியுமாறுநீசெப்புதியென்றுதீங்கெறிந்த
தருமன்கேட்டலுந்தவஞ்செய்நாராயணனெனுமால்
உரைசெய்தானெனக்கென்றுநாரதமுனியுரைக்கும்.

வகுத்து - வகைப்படுத்தி, செப்புதி - சொல்வாய். (க)

சமதமந்தவந்தண்ணளிபொறுமைமெய்தருமம்
விமலஞானமோடுயிர்க்கெலாம்விரும்புமன்பினராய்க்
கமலைகேள்வனைக்கண்ணனைக்கருதினராகி
அமர்தலெக்குலத்தவர்க்குநல்லறனெனவறைவார்.

சமதமம்-சமமும்தமமும், (சமம்-அகக்கரணதண்டம், தமம்-புறக்கரணதண்டம்)

ஓதலோதுவித்துறைதனன்மகமுவந்தாற்றல்
தீதிலாமகம்விரும்புவோர்செயப்புரிவித்தல்
ஈதலேற்றலென்றறுதொழிலியற்றுதற்குரியார்
வேதநான்கையும்விளம்புமந்தணரெனவிதிப்பார்.

மகம் - யாகம். (உ)

அரசருக்கறனருமறையோதலம்மகங்கள்
புரிதன்மாநிலம்புரத்தல்வெம்போர்படைபயிற்றல்
வெருவலாதுவெஞ்சமக்கெதிர்வெற்றிமிக்கடைதல்
மருவியன்பொடுவழங்கலென்றறுவகைத்தென்ப.

வெஞ்சமத்து - கொடியபோரில். (ஈ)

வணிகருக்கறன்மறைபயின்றிடன்மகம்புரிதல்
தணிவில்வாணிபமுழவுசெய்திடல்பொருடருதல்
அணிசெயாணிரைகாத்தலிங்கறைந்தமூவருக்கும்
பணிசெய்துற்றலேபின்னவர்க்கறனெனப்பகர்வார்.

ஆணிரைகாத்தல் - பசுமந்தையைக்காத்தல். (ரு)

மடந்தைமார்க்கறன்மனைத்தொழில்பழுதிலாதியற்றி
அடைந்ததெய்வநற்பதியெனவன்பொடுவணங்கிக்
கடந்திடாதவன்பணித்தவாபுரிந்தவன்காதல்
தொடர்ந்ததாதைதாயேவலுந்தொழுதுசெய்குவதே.

பழுதிலாது – குற்றமில்லாமல், பதி - கணவன் (சு)

சொன்னவேதியர்முதற்சொலுந்துகளிலாவருணம்
மன்னுநால்வகைத்தவரல்லாமற்றையகுலத்தோர்க்

குன்னுநல்லறந்தத்தமகுலத்தொழிலுவந்து
பன்னுபாவநீத்தியற்றுதலெனப்பகருவரால்.

குலத்தொழில் - குலத்தார்செய்யுந்தொழில். (எ)

உழுதுவித்தியவிளைபயிர்க்குரியவரேகிப்
பழுதிலாதுகாத்திலரெனிற்பயன்பெறார்போல
வழுவிலாவுரிமைத்தெனவழங்கறமறப்போர்
அழிவிலாநலனடைகுறாருந்துயரடைவார்.

அறம் - தருமம். (அ)

கலிவிருத்தம்.

பிரமசாரியர்க்கறம்பேசினேந்தெனும்
பருவமேமுதற்பகராண்டுநாலினுள்
உரைசெய்சீரிருபிறப்புற்றதென்னமுப்
புரியிறுனான்முறைபுணல்வேண்டுமால்

பருவம் - வருடம். (௯)

குருகுலவாசமாய்க்குலவியையமேற்
றானைநருகுரவனிவ்வுண்டிமாந்தென
இருபொழுதும்மயின்றெண்ணெய்தேன்முதல்
மருவலாகாவெனமாற்றல்வேண்டுமால்.

குருகுலவாசம் - ஆசாரியரையடுத்துவழிபட்டு அவர் கட்டளையில் அவரை நீங்கா திருத்தல். (௧௦)

சீலமோடுழையதண்மவுஞ்சிசேர்ந்தலர்
காலையுமாலைபுங்கதிர்வெய்யோனையும்
கோரற்கனலையுங்குருவையுந்தினம்
மாலறவணங்குவர்மறைகளோதுவார்.

உழைஅதள் - மான்தோல், மவுஞ்சி-நாணற்புல்லாற் செய்யப்பட்ட அரைஞாண்.

வாசமார்கருங்குழன்மடந்தைமாரெழில்
நேசமோடுளத்திடைநினைந்தன்னார்திறம்
பேசிடாதறைவதுபிரமசாரியர்க்
காசிலாவறனெனவறையுநூல்களே.

மடந்தைமார் - மாதர், எழில் - அழகு. (௧௨)

இல்லறம்பூண்டவர்க்கெண்ணெயேமுதல்
நல்லனமருவுநவையின்றுமரோ
சொல்லியநாட்களிற்றுணைவிமார்முலை
புல்லவுமுரித்தெனப்புகலுநூல்களே.

நவை - குற்றம், துணைவிமார் - மனைவிமார். (௧௩)

வானகத்தமரர்மாமுனிவர்தம்மொடும்
தேனகத்திருந்ததார்த்தென்புலத்தவர்க்

கானமுக்கடன்கழித்தறததினின்றவர்
கானகத்தேகுதல்கருதுவார்களால்

தென்புலத்தவர் — பிதிரர். (கச)

மனைவியைமைந்தர்பால்வைத்தும்வைத்திடா
தனையவளொடுவனத்தடையலாமதில்
தனிவனமனைவியோடுறையிற்சாலைசெய்
தனல்வளர்த்தோமநன்காற்றல்வேண்டுமால்.

உறையின் - வசித்தால். (கரு)

மைந்தர்பான்மனைவியைவைத்துமன்னபூல்
சிந்தையினடக்கினர்செல்லிற்சாலைநீத்
தந்தமில்பனிவெயிலமர்ந்துமாமலைக்
கந்தரமுறைந்துமேகழிப்பர்வைகலே

கந்தரம் - குகை. (கசா)

வாட்டமற்றறிவுவந்தடையின்வன்னியாய்க
காட்டகத்தேகலுங்கடனங்கேகுறின்
மீட்டமத்துறைவதைவிரும்பிவீறுசேர்
நாட்டகத்துறுவதுநவையென்பாரரோ.

வன்னி - பிரமசாரி, நவை - குற்றம். (கஎ)

உழுகுநர்விதைத்தநெல்லுண்டிமாந்திடா
விழுசருகுவைநெல்மெல்லடகுவேண்டுவார்
தழையுறுமயிருகிர்தவிர்ந்திடாரவர்
மொழிநறையெண்ணெய்தார்முதலக்குவாரா.

அடகு - இலை, உவைநெல் - புல்லரிசி, உகிர் - நகம். (கஅ)

துறந்தநல்லெதிசெயல்சொல்வினவங்கியைச
சிறந்ததனுளத்திடைச்சேர்த்திச்செய்குணம்
நிறைந்திடுபுலன்களுநிகழ்த்தைம்பூதமும்
பிறந்ததின்முறைமுறைபெரிதுநோக்கியே.

எதி - துறவி, அங்கி - நெருப்பு. (கக)

நிகழ்த்தியமனம்பொறிபூதத்திடா
தகத்திடையடக்ககங்காரந்தன்னையும்
மகத்தினிலிருத்தியம்மகத்தைமாயையில்
புகுத்தியம்மாயையையறிவிற்போக்கியே.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில். (உ0)

தத்துவமித்திறமடக்கிச்சத்தெனச்
சித்தெனக்குலவுவன்செப்புகின்றசீர்ப்

புத்தியினுசையும்பொருநதுமானமும்
வைத்திலனுகியேவயங்குவானரோ.

வயங்குவான் - விளங்குவான். (௨௧)

ஒருபதிக்கொருபகலாகவேயுறைந்
திருநிலத்தேயவனியன்முத்தண்டமும்
கரகமுந்தாங்குவன்கருதுசின்னமாய
தருகனவெனசசகமனனிற்காண்பனுல்.

பதி - ஊர். (௨௨)

உன்னியமறைமுடிவோதுவானன்றிப்
பன்னியவேறுநூல்பகர்ந்திடானவன்
துன்னிகவுலயவர்சொன்னநல்லறம்
மன்னியநூற்குறைவரைந்திடானரோ.

மறைமுடிவு - வேதாநதம். (௨௩)

முனிவுசெய்யானுடன்முதிர்நதுபோமென்றும்
இனிதுசெய்யானுடலென்றுபோமென்றும்
நினைதல்செய்யானிலைநிற்கவோர்மடம்
வனைதல்செய்யானுயிர்வருந்திடானரோ.

மடம் - தவச்சாலை. (௨௪)

திசைபுகழ்துறவறஞ்சேர்ந்துளார்களில்
இசைதருசின்னம்விட்டெவன்கொலோவென
வசைதருமூங்கையர்மததர்போலவும்
அசகரம்போலவுமாகுவானரோ.

சின்னம் - அடையாளம், அசகரம் - பெரும்பாம்பு. (௨௫)

உலகெலாந்தன்னிடத்துறைவதாயுந்தான்
அலகிலாவுலகெலாமாவதாகவும்
இலகுசீருளதொடும்மெய்ந்துநோக்குவான்
நிலவுமோர்பேதமாய்நினைநதிடானரோ.

உறைவதாய் - தங்குவதாய். (௨௬)

அறிவினின்முதிர்ந்தசகரங்கொலாமென
மறையவன்றுறவறம்பூண்டுமென்னுசீர்
நிறைதருசையமாநெடுங்கிரித்தலை
உறையுமோர்கதைநினக்குறைக்குங்கேட்டியால்.

அசகரங்கொல் - மலைப்பாம்போ. (௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மிக்கசீர்ப்பிரகலாதன்மேதினிமுழுதுநாடிப்
புக்குழியசகரம்போற்பொருந்துமோர்முனிவன்றன்னை

எக்குலத்துதித்தானென்றுமெந்தவாச்சிரமனென்றும்
தக்கநெஞ்சையங்கொள்வான்சையமால்வரைகண்டானே.

ஐயம் - சந்தேகம். (உஅ)

அருவரைச்சாரலெய்துமசகரன்றன்னைக்கண்டு
பெரிதுநீதவஞ்செய்கின்றாய்பெருத்தனையென்கொலென்ன
எரிகதிர்ப்பரிதிமாபவிளைததலும்பெருத்தானும்
ஒருவுறுமுடலுக்கன்றியுயிர்க்குமற்றில்லைமாதோ.

ஒருவுறும் - நீங்குகிற (உகூ)

என்றருந்தவத்தின்மிக்கானிசைததுகேட்டலோடும்
நன்றுரைத்தனைநீயாரைநவையறவுரைககலாமேல்
ஒன்றியவிசைத்தியென்னவொளிறுவேற்கனகனீன்ற
வென்றிகொண்மதலைககநதமெய்ம்முனிவிளம்பலுற்றான்.

நவை - குற்றம். (௩0)

உரையொழிந்திறநதுளோருமுற்றனர்பெரியோரென்றால்
புரையறுசிலசொல்சொல்லிப்புனிதமேபொருததுவார்நீ
அரிதிவணடைந்துகேட்டாலறைவதினழகிதுண்டோ
கருதுடற்காமமுற்றேகணககில்பல்பிறவியுற்றேன்.

உரை - சொல். (௩க)

மறையவர்குலத்துட்டோன்றிமயக்குடற்காமம்விட்டே
அறிவறிந்திங்வன்வந்தேனம்மமானுடராய்வந்து
நிறைவருகாமம்விட்டுநிறைநதிடார்தம்மையன்றோக
குறுவதோர்சுகமுமுண்டேயொழிவிலாததுயரமல்லால்.

உறுவது - கிடைப்பது, உண்டே - உண்டோ (௩உ)

சைவலமறைக்குநதண்ணீாதம்மருஙகிருப்பதோராார்
பொய்வலம்பொருந்துகானற்புனலையேவிரும்புவாாபோல்
மெய்வலந்திகழுநதம்மைவிரும்பல்விட்டறியாருண்மை
கைவலமறப்பார்காமப்பொருளேகருத்தின்வேட்பார்.

சைவலம் - நீர்ப்பாசி, கைவலம் - முததி. (௩௩)

ஆசையாலருந்தாராகியருகிதிவருந்திப்பெற்றோர்
நேசமாரரசர்கள்ளர்நெடும்பகைமுதலினோரால்
காசுலாம்வெருவுட்கொள்வார்கண்படைசிறிதுஙசொள்ளார்
நாசமேயடைவார்காமம்விட்டவர்நலன்றுய்ப்பாரால்

வெரு - பயம், கண்படை - தூக்கம். (௩௪)

உழப்பினுலீட்டிவைத்தவுறுசுவைத்தேறலுண்ணு
திழப்புறுகாமர்தேனுமெழுகலவெதிர்ந்தமாந்தும்

விழுப்பெருமலையாவுமேதகுகுரவர்கண்டாய்
மழைப்புயலனையாயென்றுமறைமுடிவியம்பிஞனல்.

தேறல் - தேன், தேன் - வண்டு, எதிர்ந்த - நேர்ந்தவை, மாந்தும்-அநுபவிக்கிற.

உளநனியுவந்துகேட்டவொண்புகழ்ப்பிரகலாதன்
விளைவுறுவிருப்பினோடுவெறுப்புவிட்டுயர்ந்தோன்றன்னை
முளரியந்தடக்கைகூப்பிமுறைமுறைவணங்கிநாளும்
வளமுறைநகாஞ்சேர்ந்தான்மானவேலரசமாதோ.

உவந்து - மகிழ்ந்து, கேட்ட - சிரவணஞ்செய்த. (௩௬)

வருணாச்சிரம முறைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—க௲ச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

நாலாவது

இல்லறத்தோர்கதியுரைத்தவத்தியாயம்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

வாழிமுழுத்தவனுரைத்தமறையுணர்ந்தநகரடைந்தோன்
ஆழிவலனுயர்கடவுளடிக்கமலமலர்சூடி
ஊழிதொறுமுயர்புகழ்சேர்ந்தோராழிதனையுருட்டி
எழுலகுமினிதளித்தானெனக்கிளந்தானிருந்தவத்தோன்.

ஓராழிதனையுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கரஞ்செலுத்தி. (௧)

சொல்லுபெருந்தவனுரைத்ததுகளிறுறவறங்கேளா
இல்லறத்தினிருந்துதுயரென்போல்வாரிடரொருவிப்
புல்லுமொருகதியுளதோபுகலுதிநீயெனத்தருமன்
நல்லதுகேட்கின்றியெனநாரதமாமுனிநவில்வான்.

துகளில் - குற்றமில்லாத, இடர் ஒருவி - துன்பமொழிந்து. (௨)

நித்தியநைமித்திகஞ்சேர்நிகதையில்காமியவினைகள்
பத்தியொடுபுரிந்துவரும்பயன்விழையார்பசுந்துளவோன்
சித்தமகிழ்தரவுதவித்திருமால்சீர்சொலக்கேட்கின்
முத்திநெறிபொருந்துதற்குமுந்துநெறிவேறின்றால்.

காமியவினைகள்-விருப்பத்தோடுகூடிச்செய்யும் வினைகள், விழையார்-விரும்பார்.

பாவகனைவழுத்திமறைபகர்ந்தினியவுண்டியினைத்
தேவர்நரர்பூதமொடுதென்புலத்தோர்தமக்குதவித்
தாவில்கிளைஞோர்களொடுசார்ந்துநுகர்ந்தாரளிசேர்
காவிமலர்புரைமேனிக்கடவுளுலகடைகுவரால்.

பாவகன் - அக்கினிதேவன். (௩)

அங்கிமுகத்தளித்தலினுமருமறையோர்முகத்தளிக்கின்
செங்கண்மலர்மான்மகிழுந்தென்புலத்தோர்தமைக்குறித்துத்
தங்குமமைமுதலாகச்சாற்றுதொண்ணூற்றாறிெனாடும்
பொங்குநைமித்திகதினத்தும்போனகமீந்திடலியல்பே.

அமை - அமாவாசை, போனகம் - சோறு. (௫)

காமர்நைமித்திகமெனுநாள்கமையுறுநற்பாத்திரர்கள்
ஏமுறவந்தெய்தியநாளிருகதிரைப்பணிதீண்டு
நாமநெடுநாள்பிறப்புநாமகரணம்முதலா
வாமமணவினைபுரியவயங்கியநாண்முதலாமால்.

நற்பாத்திரர் - நல்விருந்தினர், இருகதிர் - சந்திரசூரியர்கள், பணிதீண்டுநாள்-கிரகணநாள். (௬)

கங்கைமுதலாநதியிற்கயையிலருஞ்சேதுவினில்
பொங்கெழின்மாமலயமுதற்புனிதமுறுதலத்தினுற்றுத்
தங்கியவன்போடுவந்துதண்புனலின்கடனாற்றின்
வெங்கொடும்பாதகந்தொலைப்பர்வீடடைவர்தென்புலத்தோர்.

புனலின்கடன் - நீர்க்கடன் (௭)

தனக்குரியவறத்தைவனிதணக்கவொண்ணாவில்லறத்தோர்
அனற்கருமமுதலாயவறமொழித்துவிடலாகா
வனத்துறைவோர்மீண்டுமொருவண்பதிமேவுதலாகா
வினைத்தொழித்தமுப்பாலினேயம்வரலெதிக்காகா.

வனி - பிரமசாரி, தணக்கல் - நீக்கல், பதி - ஊர், எதி - சந்நியாசி. (௮)

இருவினையாஞ்சகடுபுலனெனும்புரவிபூண்டுதிகழ்
உரைமுந்தலைந்தெனும்வழிபோமுடற்றேரிலுறையுயிராம்
அரசன்மதிப்பாகனொடுமறிவெனும்வாளாலெறிந்து
கருதியகாமாதிபகைகடந்திடின்வீட்டிலருறுமே.

கடந்திடின் - வென்றிடின். (௯)

காதலெனுங்கொடுவயவைகலந்துலவிற்காமாதி
ஓதுபலகுணப்புளிஞருருஞற்றுவினைவிலங்கினொடும்
பேதமுறவெம்பிறவிப்பெருங்கடல்வீழ்குறலுணரின்
சூதுலவுபயன்விழைந்துதொல்வினையார்புரிபவரே.

வயவை - வழி, புளிஞர் - வேடர். (௧0)

விரவுறுநட்புப்பகையைவீட்டுமனையறத்திருந்து
மருவுசெயப்படுபொருளுமன்னுதொழில்செய்பவரும்
கருமமுமோர்பிரமமெனக்கண்டுவினைபுரிவோரும்
தெருளுறுசீரெதிசேருந்தெளிவிசும்பேசேர்குவரால்.

எதி - துறவி. (௧௧)

அரியதொழிலாடையுருவறியினொருநூலோன்போல்
மருவியதாம்பிரமமென்றேமதிப்பதுபாவாத்துவிதம்
கருமமெலாம்பிரமமெனக்காணல்கருமாத்துவிதம்
விரவியுலகவருளத்தின்மேவுபெருஞானமெலாம்.

நூலோன் - நூல்தான். (கஉ)

ஒன்றெனநன்குற்றறிதலொழிவறுஞானாத்துவிதம்
மன்றல்கமழ்மலர்த்தொடையோய்வகுத்தவிம்மூவத்துவிதம்
நன்றுளத்தினிடைதெளிந்துநவையறுதம்வினைபுரிவோர்
துன்றுவினையொழிததமுனிதுன்னுகதிமன்னுவரால்.

நவையறு - குற்றமற்ற. (கங)

கந்திருவன்யான்பண்டுகறங்குதிரைக்கடன்ஞாலம்
தந்தவன்றன்வேள்வியினிற்றளவினிளமுகைமுறுவற்
சிந்தரிக்கண்மடநல்லார்திரளினொடுசெறிந்தெழில்யாழ்ப்
பைந்தொடையிற்றடவநதுபண்கனியப்பாடினனால்.

தளவின் - முல்லையின். (கச)

கன்னியர்தங்குழாத்தினொடுகலந்தனன்போய்ப்பாடுதலான்
பின்னவனுகச்சபித்தான்பிறந்தனன்மற்றவ்வண்ணம்
கொன்னொழுகுபடவரவிற்கூத்துநவிலபரனிசைகேட்
டன்னமுயர்த்தவன்மதலையாயினனீங்கடல்வேலோய்.

படவரவிற்கூத்து நவில்பரன் - திருமால். (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அருமறைமுடிவுகாண்டற்கரியபேரொளிநின்மாமன்
ஒருதனிமதலையாகவுவந்துடன்பயிலப்பெற்றாய்
பொருவிலோயென்றுபோற்றிப்போயினன்முனிவனென்னச்
சொரிமதுத்தொடையலாற்குச்சுகனினிதுரைசெய்தானால்.

பயிலப்பெற்றாய் - பழகப்பெற்றாய். (கசு)

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

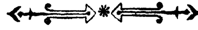
ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅ0.

எழாங்கந்தம்-முற்றிற்று. 1777

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்!

எட்டாங்கந்தம்.

முதலாவது

மனுக்களை யுரைத்த வத்தியாயம்.

முறைவிளையாடநீதிமுடிபுனைமனுக்கடன்மை
இறைவிளையாடலெல்லாமியம்புதியென்னப்போற்றி
நறைவிளையாடுந்தார்வேனரபதியுரைப்பநான்கு
மறைவிளையாடுநன்னுமாதவன்வழங்குமாதோ.

நறை - தேன், நன்னு - நல்லநாக்கு. (க)

ஆதிமாமனுவின்காலத்தமலனல்விளையாட்டெல்லாம்
ஓதினேமரசமற்றுமொழிந்தமாமனுவின்காலத்
தேதமின்முனிவர்விண்ணோரிந்திரனிவர்களென்று
சோதிமாறேற்றுமாறுசொல்லுதுங்கேட்டிமாதோ.

ஏதம் - குற்றம். (உ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இயம்பிரண்டாஞ்சீர்மனுவினையுரைக்கினிலங்குமக்கினிமுனமீன்ற
நயன்றருசுவாரோசிடனவனுலகநவையறக்காக்குநாளமரர்
வயந்தருவேதசிரசினைமணந்தமதிநுதற்றுடிதையின்றெடுத்த
பயன்றருதுடிதாதியாமார்பரமனல்விபுவெனவுதித்தான்.

நவையற - குற்றமற (ங)

உரைத்தநாளமரர்வேந்துரோசனனுமூர்ச்சதம்பனுதியேழ்முனிவோர்
தெரித்திடுமூன்றுமனுவெனும்பெயரோன்செழுநறைபருகல்செயறுகால்
இரைத்ததார்ப்பிரியவிரதனீன்றெடுத்தவிலங்குவேலுத்தமனந்நாள்
வரைத்தடம்புயசத்தியசித்துமுதலாம்வானவர்க்கிறைவனுபினனல்.

நறை - தேன், அறுகால் - வண்டு. (ச)

சத்தியர்முதலோரமரராயுறைந்தார்சாற்றிவர் துணையெனந்தருமன்
புத்திரனுகிச்சத்தியசேனப்புகழ்பெயரோடுமால்பொருந்திக்
குத்திரம்புரியுமரக்கருள்ளிட்டகொடியவர்க்கொன்றுலகளித்தான்
எத்தலத்தோருமேத்துசீர்வசிட்டனென்றுளோரெழுமுனிவராம்.

குத்திரம் - தீமை. (ரு)

நாற்றிசைபுகழ்நான்காமனுவென்போனவின்றவுத்தமமனுக்கிளையோன்
சாற்றுதாமதனும்வேந்தனக்காலத்தயங்குறுதிரிசிமுன்னுயிர்த்த
போற்றுதிரிசிகனிந்திரனுகும்புலவர்சத்தியாநுதியராம்
ஏற்றநற்சோதிவியோமரேமுதலோரெழுமுனிவரொனவிருந்தார்.

நவின்ற - சொல்லப்பட்ட. (சு)

அறைந்தநாணிருமேதசன்றனைமணந்தவரிவைவைதிருதியாள்வயிற்றின்
நிறைந்துலகுறைவோரரியெனவுதித்துநிகழ்த்துநான்மறைகொணர்ந்தளித்தார்
சிறந்தவக்காலமுயர்திரிகூடஞ்சேர்கரிக்கிடரகற்றினன்மால்
மறந்திகழ்வேலோயென்னலும்வேந்தன்வழங்கதுவெனமுனிவழங்கும்.

அறைந்த - சொல்லப்பட்ட. (எ)

மனுக்களையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது
கசேந்திர வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை,

உரைக்குமோசனையொன்பதினாயிரமுயர்ந்து
தரைக்குமேன்மையாய்வெள்ளிபொன்னிரும்பெனச்சாற்றும்
நிரைக்கும்பூங்கதிர்க்கொடுமுடிநிகரின்மூன்றுகி
வரைக்கெலாம்வரமாந்திரிகூடமால்வரையே

வரமாம் - மேன்மையாம். (க)

கந்தமாமலர்ச்சண்பகங்கற்பகஞ்செயலை
சந்தமேமுதலாமரத்தடம்பொழிறவழ்ந்து
மந்தமாருதம்வந்துவந்திழுகுறவயங்கும்
அந்தமால்வரைவளன்வழுத்துநற்கெளிதன்றால்

செயலை - அசோகு, இழுகுற - பின்போக (உ)

தானயாற்றினைததருநகரியொருவழித்தார்வாய்ந்
தேனையாறுகானுகர்ந்திடுமொருவழிச்சிறந்த
மானைமாறடுமாவிழிவாளநாண்குயமா
ஆனமாதரோடமரராங்கொருவழியமர்வார்

தானயாற்றினை - மதநதியை, ஆறுகால் - வண்டு, வாளம் - சக்கரவாளம். (ங)

தடங்கண்மங்கையர்முகமெனத்தாமரைமலரும்
கடங்களன்னவர்செங்கையிற்காந்தளங்கலரும்
நடங்கொடோகையன்னோர்நலநாடினவிகலும்
முடங்குமுல்லைகள்வாணகைமூரலின்முகைக்கும்.

கடங்கள் - மலைச்சாரல்கள், தோகை - மயில். (ச)

ஏகும்வானவர்மகளிரினடந்திடுமெகினம்
சேகினேமியம்புள்ளவர்முலையெழில்சிறக்கும்

பூகம்வார்பொழிலவர்மிடற்றெழில்பொலிந்திலகும்
கோகிலம்மவர்மொழியெனக்காவெலாங்கூவும்.

எகினம் - அன்னம், நேமியம்புள் - சக்ரவாகப்புள். (௫)

சுரும்புபாண்செயச்சுருள்விரிபூந்தடஞ்சுனைசேர்
சுரும்புமீதிளங்கதிர்புரைதருசுடர்க்கற்றை
அரும்புசூட்டராவணையினனெனவருங்காந்தள்
அரும்புகீழுறவணைந்துவந்துறங்குமம்மழைக்கார்.

சுரும்பு - வண்டு, மலை. (௬)

தாரணிக்கெழிறருந்துணையொடுவிஞ்சைத்தலைவர்
தாரணிக்குநல்வளந்தருந்தடம்பொருப்பொருபால்
வாரணத்திரங்கோடடிபிடெங்கியமதிநேர்
வாரணத்திருக்கரத்தனைப்பாடினர்வதிவார்

தாரணி - பூமி, தார்அணி - மாலைஆபரணம், வாரணம் - யானை, சங்கு. (௭)

பன்னகத்துறுபடியவர்பயன்பெறுபாக்குப்
பன்னகத்துறும்வளனெலாந்திகழ்பருப்பதத்தின்
பன்னகத்துறுமருவியின்முல்லைபான்மதிநேர்
பன்னகத்துறுமரம்பையர்நிச்சலும்படிவார்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு, நிச்சலும் - நாள்தோறும். (௮)

கோட்டுவான்மதிக்குழவியுஞ்சுனையருகுயர்ந்த
கோட்டுமீதெழுந்தன்னமென்பிள்ளையுங்குலவக்
கோட்டுவார்சிலைக்குறவர்தங்குழவியுங்குனிகூர்ங்
கோட்டுவாரணக்குழவியுமொருவழிக்குலவும்.

குனி - வளைந்த. (௯)

பூவைவேல்விழியரம்பையர்புகன்மொழிபுரையப்
பூவைசாற்றியபுகுமொருவழிப்பொலம்பூமேல்
பூவைமாமுலைபுணர்திருமாலெனப்பூத்த
பூவையோர்வழிப்பொலிமுகைக்கோங்கொடுபொருந்தும்.

பூவை - நாகணவாய்ப்புள். (௧௦)

கண்ணயந்தளிமுரலுங்காச்சூழகல்வரைவாய்க்
கண்ணலர்ந்தசெங்கமலமாமாய்ச்சியர்கதழ்ந்த
கண்ணகன்றிடுமனையுறிவெண்ணெய்கையேந்தும்
கண்ணனென்னவெண்மதிதொடுநீள்சினைக்காயா.

கள் - தேன், கதழ்ந்த - சிறந்த, காயா - காசா. (௧௧)

அருச்சுனன்றடந்தேர்நடத்தண்ணல்வந்தயன்சேய்
அருச்சுனக்கினிதருளியகண்ணன்முன்னவனும்

அருச்சுனத்திருநிறத்தினனொடுமெமர்ந்தனன்போல்
அருச்சுனத்தருகலாவுறுமவட்சிலகாயா.
அருச்சுனன்றடந்தேர் நடத்தண்ணல் - கண்ணபிரான். (கஉ)

ஆடல்வாழி டைமைந்தரோடானிரைபுரந்தங்
காடல்வாளராவுச்சியினடித்தவம்மான்போல்
கோடல்வாயயாவருஞ்செயும்வளந்திகழ்குவட்டில்
கோடல்வான்முகைமீதலர்ந்துறுங்கொழும்பூவை.
ஆனிரை - பசுக்கூட்டம், கோடல் - காந்தள். (கங)

கலிவிருத்தம்

நாகமேற்பணநாறுநவமணி
நாகமேற்பலநாயிறுபோலுமால்
நாகமீன்றநவையறுநாண்மலர்
நாகமீன்றயங்குந்நலனொக்குமே
நாகம் - பாம்பு, மலை, புன்னை, ஆகாயம் (கச)

கன்னிமாவரிநாகங்கணங்கொளக்
கன்னிமாவரிநாகங்கவினுமால்
கன்னிகாரங்கலந்தவக்காவெலாம்
கன்னிகாரங்கதிர்மதிசேருமால்.
கன்னிகாரம் - கோங்கு. (கரு)

வாவிமான்விளையாடும்வரையின்மேல்
வாவிமானவலம்புரிவைகுமால்
ஆவியாருங்குவளையமரருக்
காவியாருவர்கண்ணெனலாகுமால்.
மானம் - மேன்மை. (கசு)

அந்தரத்துயர்வாயமணிவரை
அந்தரத்துமேருவுக்காகுமால்
சந்தனத்தருவேதடங்காடெலாம்
சந்தனத்துருவேதடங்கோடெலாம்.
தனம் - முலை, கோடு - சிகரம். (கஎ)

தண்டலைக்குழுவெங்கணுஞ்சார்ந்துகோ
தண்டலைக்குறுகும்மிருள்சாய்க்குமால்
வண்டிரைக்குமதுமலர்மாநதி
வண்டிரைக்குள்வருங்கதிர்முத்தமே.
தண்தலை - குளிர்ந்தஇடம், கோ - சூரியன், குறுகும் - சேர்ந்த. (கஅ)

நத்தகத்துறுமுத்தமுநற்கரி
மத்தகத்துறுமுத்தமுமன்னுமாங்

கொத்தகத்துறுகொற்றமொழித்திடும்
சித்தகத்துறுவார்சென்றுசேர்குவார்.

முத்தம் - முத்து, கொற்றம் - வலி, சித்து - அறிவு. (கக)

இதழிநாண்மலர்சேர்வரையேழையர்
இதழிருகவிலவலர்தூற்றுமால்
கதலிமாகநகக்குவடோங்கியே
கதலிமாகநகர்க்கினங்காட்டுமே,

கதலி - வாழை, கதலி - அசைந்து. (உ0)

மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாழ்வரை
மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாள்விழித்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேர்ந்துபூந்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேணுறும்

மா - சிங்கம், விலம் - குகை, தே - தேன், எல் - சூரியன், சேண் - ஆகாயம் ()

கோலமாவிளங்கோளரிகோட்டெழுங்
காலிஞேடுங்கனம்பிடியாமெனக்
காலிஞேடுங்கனம்பிடிக்ருங்கரி
காலிஞேடுங்கலந்துவழங்குமே.

கால் - காற்று, கனம் - மேகம், கால் - வழி. (உஉ)

பூங்கலாமதிகாணப்புனறரும்
பூங்கலாமதித்தோதிற்பொறிதிகழ்
வேங்கைவேழமடைந்திடக்காடெலாம்
வேங்கைவேழமடைந்திடும்வெற்பிடம்

கலாமதி - பூர்ணசந்திரன், பொறி - புள்ளி, வேங்கை - புலி, வேங்கைமரம், வேழம் - மூங்கில், யானை. (உங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இன்னனவளத்திஞேங்கியிலருறுதிரிகூடத்தின்
பின்னுமங்கிரும்பின்வண்ணப்பெருங்குவடுலவல்போலத
துன்னியகரிகட்கெல்லாஞ்சொல்லுமோர்பெருவேந்தென்ன
மன்னியபிடிகள்சூழவயங்குமோர்களிறுமாதோ.

பிடிகள் - பெண்யானைகள். (உச)

மழலையஞ்சுரும்புபாய்ந்துமழைமதவருவியாட
விழையும்வெம்பிடிகளோடும்விண்ணிவர்திரிகூடத்தின்
கழைவளர்சாரலந்தண்கடிமலர்த்தடத்திற்சென்று
நிழல்சுளிகளிற்றுவேந்துநீர்விளையாடிற்றன்றே.

விண்ணிவர் - ஆகாயத்தையளாவிய, கழை - மூங்கில். (உரு)

மருவிளையாடுமந்தண்மரைமலர்பறித்துவீசி
விரிபுனலாடுமெல்லைவெஞ்சினவிடங்கர்கவ்விப்
பெரியபோர்க்களிற்றையீர்ப்பப்பிடிக்குலந்தடக்கைநீட்டிக்
கரையின்மீதீர்ப்பவும்போர்க்கரியிவர்ந்திலதுமாதோ.

மரைமலர் - தாமரைமலர், இடங்கர் - முதலை. (உசு)

பிடிக்குலங்கலங்கியீர்க்கும்பெருவலிதொலைந்துமாழ்கத்
தடத்திடையிடங்கரீர்ப்பசார்கரைவேழமீர்த்து
விடற்கருவலத்தினோடும்வெந்திறற்சினத்தினோடும்
அடற்கருங்கொடியபோராண்டாயிரமடர்த்ததன்றே.

வேழம் - யானை, ஈர்க்கும் - இழுக்கிற (உஎ)

வாரணமாற்றலோய்ந்துவானுறத்தடக்கைநீட்டிப்
பூரணவுலகமெல்லாம்பூத்தளித்தழித்துநின்ற
காரணபரமானந்தக்கடலிடைக்குளிப்போர்நெஞ்சும்
ஆரணமுடிவுமேயவமலவோவென்றரற்றும்

வாரணம் - யானை, (உஅ)

வேதநூலொருபதுணர்ந்துவிரிபுமெய்யறிஞருள்ளப்
போதுசேர்சோதிபொன்னிற்பொலியொளியோலவெங்கும்
தீதுறுதருளின்யார்க்குந்தெரிவுறுதுறைந்துநின்ற
ஆதிகாரணன்வந்தின்னேயளிக்கவென்றழைத்ததன்றே

உள்ளப்போது - இதயதாமரைமலர் (உகூ)

அழைத்ததுசெவியிற்கேட்டுமயனராஞதியாயோர்
புழைக்கைவெங்கரிமுன்காப்பப்புகுந்திலராநியாகித்
தழைத்தகாரணனேயென்றதனிப்பெயர்ப்பொருள்யாமல்லேம்
இழைத்தகாரியம்யாமாவேமென்செய்துமாலின்றென்றார்.

புழைக்கை - துவாரமுள்ள துதிக்கை (௩0)

கூப்பிடுகுரல்கேட்டோடிகொழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பாப்பணையகற்றிவெய்யபடர்சிறைக்கவுழுனூர்ந்து
தீப்பொழிந்திலங்குகூர்வாய்த்திகிரிகைத்தாங்கியாவும்
காப்பவன்பிறைவெண்கோட்டுக்களிற்றுமுன்னெய்தற்றான்

பாப்பணை - சர்ப்பசயனம் (௩க)

எறிசுடர்விரிக்குநேமியெறிந்தனனெறிதலோடும்
பிறைபுரையெயிற்றுப்பேழ்வாய்பிளந்துவெவ்விடங்கர்துஞ்சி
அறைதருசாபந்தன்னலடைந்தவவ்வுருவுநீத்து
விறலுடையூகூவென்னும்விஞ்சையனாயிற்றன்றே.

நேமி - சக்கரம், துஞ்சி - இறந்து. (௩௨)

விழுமியவிசைநூறேர்ந்தவிஞ்சையனாயவன்றான்
பழமறைமுதலிபாதம்பழிச்சினன்பதியிற்போயான்

அழிவறுதவத்தின்மிக்கவகத்தியன்சாபந்தீர்ந்து
மழைமதக்களிறுமாயன்வரம்பில்வீடுற்றதம்மா.

பழமறைமுதலி - பழையவேத முதல்வன், (திருமால்) பழிச்சினன் - துதித்து, (முற்றெச்சம்). (ரு௫)

கரும்புயல்வண்ணத்தெம்மான்கமலைபார்மடந்தையென்னும்
மருந்துறழ்மொழியார்கொண்கன்மாய்வில்வைகுந்தமேயான்
அருந்தவமுனிவன்சாபமடைந்துவேலரசனுங்கோர்
பெருங்களிறுயகாதைபேசுதுங்கேட்டிமாதோ.

மருந்து - அமிர்தம். (ரு௪)

பைந்தமிழ்நாடுகாக்கும்பாண்டியன்பரிதிவைவேல்
இந்திரத்துய்மனென்போனினார்ப்பொலஞ்சுண்ணந்தோய்ந்த
மந்தமாருதநின்றுமொலைவெள்ளருவிச்சாரற்
சந்தனப்பொருப்பின்மாயன்றனிணைவழிபட்டானால்

பரிதி - ஒளி, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்று (ரு௫)

குடங்கையினிவந்தவண்டகோளமூடுருவுவிந்த
நெடுங்கிரியடக்கிநெஞ்சுநெருப்புறழவுணர்மாளத்
தடந்திரைச்சலதிபுண்டசதுமறைமுனிவர்நெய்த
அடங்கலர்ச்செருத்தகூர்வாளரசனுநெகழுந்திலானல்.

சலதி - கடல். (ரு௬)

இமிழிருள்சுவற்றும்வேலானெழுந்திலனிருந்தானென்னுத்
தமிழ்விளைதண்ணஞ்சாரற்றடவரைமுனிசபிப்பக்
கமழ்கடாக்கலுழிதூங்குங்கருங்கவுள்வேழமாகி
உமிழ்கனற்றிகிரிமாயனுலைவில்வீடுற்றனன்றே.

சுவற்றும் - வடியச்செய்கிற, கருங்கவுள் - கரியகபோலம், திகிரி - சக்கரம். ()

இயம்புமிக்காதைகேட்போரெழுதுவோரினியதென்போர்
நயம்பெறப்புலரிக்காலைநவிலுநன்னலத்தோர்யாரும்
உயர்ந்தபொன்னாட்டிலோருமுவந்தடிபரவமாயன்
வயந்தருவீட்டினென்றுமருவுற்றோடுவாழ்வார்.

புலரிக்காலை - விடியற்காலம். (ரு௮)

மலையொடுபொருவெண்கோட்டுவாரணகாத்ததன்றிக்
கொலைபயில்புழைகைவேழக்கூர்மருப்பொசித்தகொண்டல்
அலைகெழுபரவைவேலைகடைந்தமுதெடுத்தகாதை
இலைவிரிபசுந்தார்மார்பவிசைக்குமென்றிசைக்கலுற்றான்.

ஒசித்த - ஒடித்த. (ரு௯)

கஜேந்திர வந்தியாயம் முற்றிற்று.

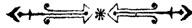
ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

மூன்றாவது

கடல்கடைந்தவத்தியாயம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஏந்தாமவுரைவதனனுடையவன்றாமதனுக்கருந்துணைவன்
நந்தாதுலகமளித்தருணைலஞ்சேர்விபுவானவர்க்கிறைவன்
பைந்தார்புனைபூதரதன்முதற்பகர்வோரமரரெழுமுனிவர்
முந்தாம்வேதசிருடனனமொழிபுமறையோன்முதலினரால்.

துணைவன் - சகோதரன். (௧)

துலங்குந்தவச்சுப்பிரன்மேவுந்துணைவிவிருந்தையிடத்துதித்து
லங்கொன்பெயர்வைதண்டனெனநண்ணிநளினைவேண்டுதலால்
இலங்குமொழில்வைகுண்டமெனவேந்துநகரமான்றிழைத்தான்
வலங்கொடிகிரிப்படைவலக்கைநமனஞ்சொற்கெட்டாமாயவனே.

நளினை - திருமகள் (௨)

ஆறாமனைசக்குசனளிந்தவடற்சாக்நசனுமக்காலம்
மாறாதுலவுபெரும்புகழ்மந்திரத்துய்மன்னும்வானவர்கோன்
பாறார்வடிவேலமரரொன்போர்பருமார்ப்பியாதியராம்
வீறார்தவத்தாராகவனல்விரிடாதியரேழ்முனிவரால்.

பாறு - பருந்து (௩)

மருவார்கூந்தற்சம்பூதிவயிற்றில்வயிராசற்கெழில்சேர்
உருவாய்மகவாயசிதனெனவுதித்தான்மாயனக்காலம்
துருவாசப்பேரொருதவத்தோன்றுனைவினடந்துசுரர்பதிக்குத்
திருவார்தொடையலொன்றளித்தான்சிரனிற்றரித்தானிலமன்றே.

துனைவின் - விரைவாக (௪)

கண்டமுனிவனிருவிழியுங்கனலும்புலிங்கக்கணங்கால
மண்டுமுயிர்ப்புக்கடைக்காலின்வளரவானோர்குழாமிரியக்
கொண்டலசனியுட்கவெழுகுவடுகுலங்கக்கதிர்மதியம்
விண்டுசெலவெண்ணகைபுரிந்துவெகுண்டுநோக்கியிதுவிளம்பும்

புலிங்கக்கணம் - நெருப்புப்பொறிக்கூட்டம் (௫)

என்னையென்னைநறுந்துளவமிலையாதிகழ்ந்தாயழாய்நீ
முன்னைமுளரிப்பூம்பொகுட்டின்முளைத்தோன்முளைவெண்பிறையிதழி
துன்னுசடையோனும்மூவிர்துய்க்குஞ்செல்வச்செருக்கியாவும்
அன்னைதிருமாமகட்பணிந்தவரும்பேறென்னவறிதியால்.

மிலையாது - தரிக்காமல். (௬)

முந்தயான்செய்பெருந்தவத்தான்முளரியாளுக்கிசைபயில்வாள்
தந்ததெய்வத்தண்டெரியறனைநீயிகழ்ந்தகாரணத்தால்

இந்தவரம்பில்பெருஞ்செல்வம்யாவுமிழந்தியெனவுரைத்தான்
சீந்தமலர்க்கற்பகமுதலநடலிற்றுனைந்துகரந்தனவால்.

தெரியல் - மாலை, துனைந்து - விரைந்து. (௭)

செழுந்தார்ப்பொருட்டுமறைமுனிவன்சீறிச்சவித்தசெயலினால்
கொழுந்தார்ப்பச்சைப்பசுங்கிள்ளைக்குதலைச்சசிகாதலன்முதலோர்
இழந்தார்செல்வம்வாளமரிலேற்றவவுணர்க்கிகலழிந்தார
உழந்தாரிடர்போய்மலரவன்பாலுற்றாருற்றதுரைசெய்தார

சசிகாதலன் – இந்திரன் (௮)

கேட்டமலரோன்ஞானமொடுகிளராநந்தசசுடரமணிசா
சூட்டுப்படவாளரவணையிற்றுயிலுன்முதலையுண்ணியையின்
காட்டுங்கருணைக்கடலையிவட்கருதிற்றுயர்போம்வழிகாட்டி
வேட்டதளிக்குமெனவணங்கிவிருப்பால்வழுத்தத்தொடங்கினரால்

வேட்டது - விரும்பினது (௯)

குணமாய்க்குணியாய்க்குவலயமாய்க்கொழுந்தீம்புனலாயக்கனலாகித்
தணவாய்வளியாய்வெளியாகித்தன்மாத்திரையாய்ச்சராபொழியாய்
கணமாய்முக்காலமுமாகிக்கருணைக்கடல்போற்பாற்கடலின்
பணவாளரவினறிதுயிலசெய்பரமாவெங்கட்கருளுதியால்.

குவலயம் - பூமி, வளி - காற்று, பணம் - படம், (௧௦)

ஓரேழ்பிறவியுடலுயிராயுலகமனைத்துமோருருவாச
சீராயுறைவாய்நின்னையல்லாற்செப்புந்தேவேறொன்றுமோசா
தோரார்க்கிருளாய்த்தெளிபவர்க்குச்சித்தாயுறையுஞ்செழுஞ்சுடரோ
ஆராவமுதேநங்களுக்கிங்கருளாயென்றன்றேத்தினரால்

தே - தெய்வம், (௧௧)

வேட்டதறிந்துவிரைத்துழாயோனவெளிவந்தமராமுகநோக்கி
ஆட்டுந்தரங்கப்பாற்கடலிலமுதமெழமந்தரவரையை
நாட்டிக்கடைதற்கவுணரொடுநட்புப்புரிதிரெனப்பணிப்ப
மோட்டுத்திறல்வாளவுணரொடுமுயங்கியமரர்நணிநட்டார

முயங்கி - கூடி, நட்டார - நிறுத்தினர் (௧௨)

நூறாயிரயோசனையுயர்ந்துநூறாயிரயோசனையகன்று
வீறாய்விளங்குமந்தரத்தைமிடலால்வேரினொடுபறித்துப
பாறாயிரம்வீழ்ந்துணக்குருதிபாயுங்கதிர்வேற்றானவரோ
டேறாப்பிழிவண்டுண்டுறைதாரும்பர்குழுக்கொண்டெழுந்தனரால்

மிடலால் - வலியால்; பாறு - பருந்து, பிழி - தேன். (௧௩)

எடுக்குங்குடுமிமால்வரைவீழ்ந்திமையோர்குழுவுந்தானவரும்
தாடுக்கும்பசும்பொற்றொடைமார்புந்தோளுநெரிந்துதுஞ்சமுகில்

கடுக்குந்துளவோனவருய்யக்கடைக்கட்கருணைபொழிந்தெய்திக்
கிடக்குங்கிரியோர்விரலேந்திக்கிளர்புள்ளரசூர்ந்தெழுந்தனனல்.

புள்ளரசு — கருடன். (கச)

கிளர்வெண்டிரைப்பாற்கடல்வயிறுகீளப்பசும்பொன்வரைநிறுவி
விளையுமமுதுதருதுமெனவிறல்வாசுகியையிடைப்பிணித்துத்
தெளியும்விசும்பினமரரொடுஞ்செந்தாமரைக்கட்கருங்கொண்டல்
ஒளிருமணிச்சூட்டவ்வரவிேனுங்குந்தலைபற்றினனின்றான்.

நிறுவி - நிறுத்தி, பற்றினன் - பற்றி, (முற்றெச்சம்). (கரு)

வாழியவுணர்யாமோகொல்வால்பற்றுவதிங்கெனவெருள
ஆழிமுதல்வனமரர்முகமருளினேக்கிவால்பற்றிப்
பாழியரவின்பணமருடம்படுவெங்கொலைத்தானவர்பற்ற
ஆழியகடுகிழிந்தலறியார்த்துமறுகக்கடைந்தனரால்.

அகடு - வயிறு. (கசு)

வழிந்தநறைத்தாரணிதிணிதோள்வருந்தவாங்கியாறுதி
தழைந்தமிடலாற்கடைந்திடலுந்தழலும்பாம்பின்பெரும்பகுவாய்
முழைந்துபொழிவெங்கொடியவிடமூழ்கியுடலமுழுதெரிந்து
விழுந்தாரசுரர்பலரமரர்மெல்லென்முறுவன்முகிழ்விளைப்ப

ஆறுது - நீங்காமல். (கஎ)

அழியும்பணிவெண்டிரைபுரட்டுமாழிவயிறுகிடங்கெழுந்து
கிழியநெடுமால்வரைதூங்கிக்கீழ்வீழ்ந்திடலுந்தனிநின்று
சுழலும்பசும்பொற்கிரிமுதுகுசொறிந்தாங்கணிதிணிநறவம்
முழுகுந்துளவோன்பேராட்டாமையுருவமெடுத்துத்தாங்கினனல்.

கிடங்கெழுந்து - ஆழ்ந்து. (கஅ)

தாங்கும்வரைப்பொற்குடுமிமிசைத்தடக்கையமைத்துநிலைநிறுவத்
தேங்கொள்கமலமலர்க்கைசிலநீவாயரவம்பணிகொள்ள
ஓங்குசுடர்ப்பூந்தொடிபுடுத்தவோராயிரந்தோளுடையபிரான்
ஏங்கும்பரவைக்கடல்கடைந்தவிறும்பூதென்னென்றியம்புதுமால்

ஏங்கும் - ஒலிக்கின்ற, இறும்பூது - ஆச்சரியம். (கக)

வேறு.

ஆழியாயலறிப்பொங்கவாழியந்தடக்கையம்மான்
பாழிவாயரவுவாங்கிப்படுவலிகாட்டலோடும்
ஊழிவாய்நெருப்பொடொப்பவுயிரெலாமுடிக்குமென்ன
ஏழொடேழுலகுமஞ்சவெழுந்ததுகாளகூடம்.

வாங்கி - வளைத்து. (உ0)

எழுதலுமமரரஞ்சியிரியல்போயினராற்செந்தீ
விழுதுவிட்டனையத்தாழ்சடைவேணியன்விமலமாகி

அழிவறுபரமானந்தமாழ்பவன்மலர்த்தாள்வீழ்ந்து
தொழுதனரளித்தியென்னத்துதித்தனர்பலவுமாதோ

இரியல்போயினர் - ஓடிப்போயினர். (உக)

மூவுருமுறையிற்றுங்கிமுத்தொழினடாத்துமுக்கட்
டேவனேயுலகமெல்லாந்திருவுருவாகிநின்றாய்
காவெனவணங்கலோடுங்கலங்கன்மினீவிரென்னத்
தாவருங்கொடியநஞ்சந்தானுணக்கருத்துக்கொண்டான்.

காவென - காக்கக்கடவையென்று. (உஉ)

மருக்குழன்மலைமடந்தைதவாண்முகநோக்கிநஞ்சாய்
ஒருத்தருக்கொருவர்நன்றியுதவுறினுயிர்க்குளெங்கும்
இருக்குமத்திருமாலுள்ளமின்றியுவந்தருளும்விண்ணோர்
வெருக்கொணஞ்சுண்பலென்னுமிசைந்தனன்விரைந்துமன்றே

மிசைந்தனன் - உண்டான். (உந)

விடமும்வந்தீசன்கோலமிடற்றினினீலவண்ண
வடிவுபெற்றணியதாகிவயங்கிற்றுப்பெரிதுமென்றால்
கொடியரும்பெருமையோரைக்கூடின்வெங்கோதுநீங்கி
ஒடிவறுநலம்பெற்றுய்தலுளைப்பதென்னுலகினம்மா.

மிடற்றினில் - கண்டத்தில். (உச)

உந்துவெண்டரங்கவேலைக்குற்கடவிடமென்றோதும்
வெந்திறற்கொடியநஞ்சம்விமலனங்கருந்துங்காலைச்
சிந்துசில்விடத்தைவெய்யதேளரவாதியெல்லாம்
தந்திரப்பரவைவேந்தேசார்ந்தனநுகர்ந்தமாதோ.

உற்கடம் - மிகுதி. (உரு)

வேற்கடற்றானைவேந்தேமீளவுங்கடையுங்காலை
நூற்கடல்கடந்தமும்மைநூலினர்மகிழும்வண்ணம்
பாற்கடல்பிறந்ததோமப்பயன்றருசுரபிமீட்டும்
சேற்கடற்றிரைநீர்வெள்ளைச்செழும்பரியெழுந்ததன்றே.

சுரபி - காமதேநு, வெள்ளைச்செழும்பரி — உச்சைசிரவம். (உசா)

சும்மைவெண்டிரையின்வந்துதுனைபரியெழுதலோடும்
பெய்ம்மதக்களிறுவெள்ளிப்பிறங்கல்போற்பிறந்தபின்னர்க்
கொய்ம்மலரலங்கன்மாலைக்குருதிவேற்குரிசின்மற்றுன்
கைம்மலர்புரையுஞ்செம்பொற்கற்பகமெழுந்தவாங்கே.

பிறங்கல் - மலை. (உஎ)

தூய்யபொற்றருமுன்வந்துதோன்றியபின்னர்ச்சங்கும்
செய்யபங்கயமும்வானிற்செழுங்கலைமுழுதும்பெற்று

மையறுமதியுமென்னவயங்கியமுகத்துவாணோர்
ஐயரிபரந்தமைக்கணரம்பையருதித்தார்பின்னர்.

சங்கு - சங்கநிதி, பங்கயம் - பத்மநிதி, (உஅ)

செய்யசீரடியுங்கையுந்தெண்ணிலாமுறுவல்வாயும்
ஐயசெந்தளிராவெண்முத்தணிமுலைபசும்பொற்கொத்தா
மையரிநெடுங்கண்டேனுமரைமலருறையுமன்னை
கொய்யிணர்த்தருவின்பொன்னங்கொடியெனத்தோன்றினாளால்.

மரைமலருறையுமன்னை - திருமகள். (உ௯)

இந்திரன்றவிசாங்கியவிரும்புனனிகளைக்கக்
கந்தமாம்பொருள்களெல்லாநகரசினிமடந்தையுய்க்க
ஐந்தெனும்புனிதவான்பாலாதியவளிப்பவான்சீர்
மந்திரமுனிவோர்பொன்னைவழுத்திநீராட்டினரால்

தவிசு - ஆசநம், ஆன்பாலாதிய - பஞ்சகவ்வியம் (௩0)

அம்பரமீதுமைங்காரார்த்தலர்மாரிதூற்ற
அம்பரமெழுந்துபொன்னினம்பரமுதவயாமோர்
அம்பரமானவன்னுயருள்கெனவழுதிற்பாட
அம்பரம்பொருவேலுண்கணரம்பையர்நடனவின்றார்

அம்பரம் - ஆகாயம், கடல், ஆடை. (௩க)

வருணன்வைசயந்திமாலைவழங்கினனயனும்வந்து
விரிகதிர்ப்பசும்பொனாற்செய்விளங்கிழைபலவுமீந்தான்
அருவிலைமுத்தின்கோவையளித்தனள்வாக்கின்செல்வி
குருமணிச்சுடிகைநாகர்குண்டலங்கொணர்ந்தீந்தாரால்,

வாக்கின்செல்வி - சரசுவதி (௩உ)

ஈனமிலெவருமிவ்வாறியைந்தனவியந்துநல்க
ஆனபேரணிகட்கெல்லாமணியெனவணிந்துநம்மோய்
தேனமர்நீலமாலைசெழுந்தளிர்க்கரத்தினேந்தி
வானவர்தொழுதுவாழ்த்தவரன்றனைநோக்கினளால்

ஓய் - தாய். (௩௩)

செப்பியதுருவாசப்பேர்சேர்தவன்முதலாஞ்சில்லோர்
தப்பறுதவத்தின்மிக்காராயினும்வெகுளிசார்வார்
ஒப்பறுசனகனாதியொண்டவரறிவுமுற்றி
முப்பகையெறிந்தாரேனுமுன்னுவர்பேதஞானம்.

வெகுளி - கோவம். (௩௪)

சாற்றுமார்க்கண்டராதிதவத்தினர்மாயாரேனும்
ஆற்றல்சேர்புலன்களைந்துமடக்கிலாரடக்கிமாயா

ஊற்றமோடீசனென்பானுறையினுமுரைக்குமீனம்
மாற்றிடானீமத்தென்றுமருவுவனெனும்புஞ்சூடி

மாயாரேனும் - இறவாராயினும், ஏமம் - மயானம். (௩௫)

இன்னணமுலகுளோர்தாமியைந்தனர்குணமென்றாலும்
பின்னுமோர்குணம்பெறாதுகுற்றமேபெறுவரென்று
மன்னுநற்குணங்கட்கெல்லாம்வைப்பெனமருவிநின்ற
முன்னவன்மாயனல்லால்மொழியின்வேறில்லையென்றே.

மாயன் - திருமால். (௩௬)

உளத்திடையிவ்வாறுன்னியுவந்திலனெனையென்றாலும்
களிப்புறும்யானேசென்றுகலப்பனென்றமலையாவும்
அளிப்பவளலங்கலசூட்டியருமறைமுதலிமார்பின்
துளிப்புயன்மணக்குமென்னிற்றுய்ந்தனடையகற்றாளால்

அமலை - திருமகள், மறைமுதலி - திருமால் (௩௭)

பூரணைபுவனம்பூத்தபூமகள்பொருவிலெம்மான்
தாரணிநிறஞ்செய்மார்வஞ்சார்ந்தபின்கடையவாரு
வாருணியென்னுமாதுவந்தனளவளைவானோர்
சீரணிமுகுந்தன்சொல்லாற்சேர்ந்தனர்சோதசபின்னா

வாருணி - மத்யத்துக்கு அதிதேவதை. (௩௮)

வேட்டிடுமமுதுதன்வந்திரியெனும்விமலனேந்த
மோட்டுவெண்டிங்களென்னமுளைத்ததுமுளைத்தலோடும்
சேட்டிளம்பரிதிமார்பிற்றேவரோடிகலேயற்று
வாட்டிறலவுணரோடிவளைத்தனர்வவ்வினரால்.

இகலி - பகைத்து. (௩௯)

கலிவிருத்தம்.

வவ்வினரெமக்கெனமதித்தனருரைத்தார்
அவ்வுரைசெவிப்படவழன்றசிலருற்றார்
கவ்வைநெடுவாரிதிகலக்கினரெவர்க்கும்
இவ்வமுதமுண்டுபொதுவென்றனவிசைத்தார

கவ்வை - ஒலி. (௪௰)

எஞ்சுதலிலாவவுணரின்னணமிசைப்பத்
தஞ்சமெனவந்தருகுசார்ந்தபுலவோரை
அஞ்சுசெயலோவுமினளிக்குமமிழ்தென்ன
மஞ்சனையமாயவன்வருட்டினன்மறைந்தான்.

வருட்டினன் - வசப்படுத்தி, (முற்றெச்சம்) (௪௧)

செய்யமணிமேகலைசிலம்பொடுசிலம்ப
மையொழுகுவார்குழலின்வண்டிசைமிழற்ற

வெய்யமுலையாரமொடுவெள்வளையெறிப்பப்
பெய்யுமுகில்வண்ணனொருபெண்ணுருவெடுத்தான்.

முகில்வண்ணன் - திருமால். (௪௨)

வேளைவிறல்கொள்ளுமுலைமெல்லியனகைத்துக்
காளமொடுவேலனையகட்கடையெறிந்து
தாளிணைசிவப்பவணிதானைகுழல்சோர
வாளவுணர்சீற்றமொடுவைகுழிநடந்தாள்.

காளம் - விஷம். (௪௩)

முருக்கலர்முருக்கிதழ்முகிழ்க்குநகையாலோ
அரக்கெறிமலர்க்குவளையன்னவிழியாலோ
திருப்புருவமென்னுளிர்செழுஞ்சிலையினாலோ
உருத்ததிறல்வாளவுணருள்ளமயர்வுற்றார்.

முருக்கு - கோவிக்கிற, உருத்த - கோவித்த. (௪௪)

பொன்னெழுகுன்றனையபூண்முலைசுமந்து
மின்னெழுநுண்ணிடைமெலிந்துதடுமாற
அன்னமெனநின்றவளடித்தளிரிறைஞ்சி
இன்னமுதநல்குதியெமக்கெனவளித்தார்.

பொன்னெழுகுன்று - பொன்மலை. (௪௫)

உண்ணுமுறைநீயமுதுவந்துதவுகென்னத்
தண்ணமுதநல்குதலுஞ்சாற்றுமதியில்லாய்
பெண்ணிவளுரைத்தகுதலென்றுபெரியீர்நீர்
எண்ணும்வகையெங்ஙனம்மையிந்திடுவதென்றாள்.

உறை - நீர். (௪௬)

மன்னவுணரன்னவள்வழங்குமொழிகேளா
இன்னமுதுபோலநீயியம்புமொழியெம்மைப்
பன்னுகுருவானவர்பணித்தமொழியன்றோ
சொன்னசெயல்செய்குதுமெனத்தொழுதுசொன்னார்.

கேளா - கேட்டு. (௪௭)

என்றலும்திரும்புனல்படிந்தினிதின்யாரும்
நன்றுணவொழிந்துவருநாளையமுதுண்மின்
வென்றிதருவீரெனவிளம்புதலுமன்னோர்
அன்றுணவொழிந்தனரும்புனல்படிந்தார்.

புனல்படிந்து - நீரில்மூழ்கி. (௪௮)

வழுத்திமணிவண்ணனைமனங்குழையுமன்பு
பழுத்ததிறல்வானவர்பரிந்தொர்புறமேவி

விழுப்புனல்படிந்தனர்விரித்தனர்தருப்பை
ஒழுக்கினொடும்வாளவுணரோர்தலையிருந்தார்.

மணிவண்ணன் - திருமால், ஓர்தலை - ஒருபக்கத்தில். (௪௯)

ஆரமுதுவானவரருந்தியவளித்தாள்
தாரவுணர்கண்டமுதுதாவெனவுரைப்பின்
நீருரைகடத்தனெறியோவெனவெறுக்கும்
நாரியிவள்செய்ந்நயநமக்கமிழ்தமென்றார்

அருந்திய - உண்ண, நாரி - பெண் (௫0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இருந்தவாளவுணரெல்லாமேக்கறவெய்தச்சாவா
மருந்தினையமரர்காமேமகிழ்ந்துணப்பொழிந்துபோக்கிக்
கரந்தமுதுண்டாற்செங்கேழ்க்கதிரொடுதிங்களோக்க
அரிந்திடவையனந்நாளவுணனுங்கிறந்திலானால்.

சாவாமருந்து - அமிர்தம். (௫௧)

அங்கரிந்திடவிராகுவாகியவவுணன்சென்னி
துங்கவெவ்விராகுவென்றுஞ்சொல்லுடல்கேதுவென்றும்
தங்கிருப்பெயர்சேர்கோளாய்ச்சார்ந்திடுகோள்களோடு
திங்களைக்கதிர்வெய்யோனைத்தீண்டுமீருவாவிற்சேரின்.

அரிந்திட - அறுக்க, கோள் - கிரகம் (௫௨)

விண்ணவரமுதமுண்ணவெகுண்டிழந்தவுணர்நொந்தார்
கண்ணனைநினைந்திலோர்தாங்கருதியபயன்கொள்ளமாட்டும்
அண்ணலைநினையாதாசையடைந்தவரரியபோகம்
நண்ணினுமடைந்திடாதுநலிதலுமியற்கையன்றே.

வெகுண்டு - கோவித்து (௫௩)

முன்னவனெடுத்துநின்றமோகினியுருவமாற்றி
மன்னுதன்னுருவம்பெற்றுவான்மிசைப்புள்ளிற்போனான்
பின்னரங்கவுணர்சீறப்பேரமர்விளைத்தார்விண்ணோர்
அன்னதுமொழிதுங்கேட்டியரசவென்றறைவானுற்றான்.

புள் - கருடன். (௫௪)

கடல்கடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—௧00

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

தேவாசுரர் போர்செய்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காதற்பெண்ணுருநீங்கிமாலேகுதல்காணாச்
சூதிற்றீங்கிவர்செய்தனரெனச்சுடுசினத்தால்
பேதுற்றங்குறைமாவலிப்பெயரினான்முதலோர்
கோதற்றேறிகழ்விண்ணவர்க்கோறுமென்றெழுந்தார்.

காணா – கண்டு, கோறும் - கொல்வோம். (௧)

ஆனைமேற்சிலராளியின்மேற்சிலரடலார்
சேனமேற்சிலர்செழுங்கலைமேற்சிலர்தகரோ
டேனமேற்சிலர்திமிங்கிலமெனுமெறுழ்வலிசேர்
மீனமேற்சிலர்வேசரிமேற்சிலர்மேவி.

சேனம் - பருந்து, ஏனம் - பன்றி, வேசரி - கழுதை. (௨)

தேரின்மேற்சிலர்செம்பரிமேற்சிலர்கழுகோ
டோரிமேற்சிலரோதிமமேற்சிலருடற்றும்
மூரிமேற்சிலரெண்கின்மாமேற்சிலர்முனிவால்
போரின்மேற்செலும்பொருபுலிமேற்சிலர்பொலிந்து.

மூரி - எருது, எண்கு - கரடி. (௩)

செரிந்தசண்டமென்றுரைசெயநெடும்பணைதுவைப்ப
விரிந்தபொன்னின்மானத்தின்மேன்மாவலிமேவிப்
பரந்துசுற்றியபண்ணவரொடும்பகட்டெழுந்த
புரந்தரன்முனஞ்செருக்கினன்வெகுண்டமர்பொருதான்.

மானம் - விமானம், பகடு - யானை. (௪)

தாருகாசுரன்சண்முகனொடும்பொரச்சமைந்தான்
கோரமார்கவிகுபேரனோடமர்செயக்குறித்தான்
காரின்மேலிடிபோல்வருகாலகேயரும்பேர்
வீரமேதருவசுக்களும்வெஞ்சமர்விளைத்தார்.

கவி - சுக்கிரன். (௫)

வாணனேமுதனூற்றுவர்மாவலிமைந்தர்
சேணுலாவியசெஞ்சுடரொடுசமர்செய்தார்
ஏணுலாந்துவட்டாவொடுசம்பரனெதிர்ந்தான்
காணுமாமதிமுன்னிராகுவுநனிகடுத்தான்.

செஞ்சுடர் - சூரியன். (௬)

காலநேமிவந்துபேந்திரனோடுபோர்கலந்தான்
ஆலமாமெனவடன்மகிடாசுரனார்த்துச்

சிலமேதருமழற்கிறைபொடுசெருச்செய்தான்
வேல்விடாவிரோசனன்விதாதாவொடுவெகுண்டான்.

உபேந்திரன் - திருமால், அழற்கிறை - அக்நிதேவன், விதாதா - பிரமன். (எ)

மாலிமாலியவான்முதன்மற்றுளபேரும்
காலவேல்கொடுகடவுளரொடுபொரக்கலந்தார்
வேலைவேலையோடேற்றதுபோலவிண்ணவரும்
சூலவேற்படையவுணரும்பொருதனர்தொடர்ந்தே.

வேலை - கடல். (அ)

தலையற்றூர்சிலர்தாள்களற்றூர்சிலர்தருக்கும்
சிலையற்றூர்சிலர்செங்கையற்றூர்சிலர்செழும்பொன்
கலையற்றூரரையற்றனர்சிலர்சிலர்கலங்கி
நிலையற்றூரிரிந்தங்ஙனநிகழ்ந்ததார்நினைப்பார்.

இரிந்து - ஓடி. (௯)

சீர்திக்கோடிடாதிருத்தியவவுணரிற்சிலரொண்
பேர்திக்கோடிடச்சிலர்பெருஞ்சமரினிற்றருகி
நீர்திக்கோடிடத்தம்முடனிணங்கழுகாகி
ஊர்திக்கீந்தனரவர்கொடையெவர்புகழ்ந்துரைப்பார்.

ஊர்தி - வாகநம். (௧0)

ஏரிஞல்விளங்கவருடலினிதுமுற்பொறுத்துப்
போரிஞல்விழவவ்வுடல்வாய்வழிப்புகுத்தி
வீரமோடுமுள்வைத்தனபொறுத்துமிக்கோடும்
ஓரியேமுதலூர்தியினுணர்வையாருரைப்பார்.

ஓரி - கிழநரி. (௧௧)

வளைவிறேர்கரிவாசிபுண்ணீர்ச்சுழல்வருதல்
வளைகள்பற்பலவயின்றெறும்வயின்றெறும்வகுத்துக்
கரையிலாதெழுங்குருதிவெங்கடலையுங்கடையக்
கரையுமாங்குப்பற்பலகரிபரிவரல்காட்டும்.

வாசி - குதிரை, புண்ணீர் - உதிரம். (௧௨)

அழுதுகண்ணினீராக்கைமுன்றெழுகிடத்திசையின்
அழுவமெங்கணுமவுணர்களோடுதலடைந்து
கழுகுங்காகமுங்கூட்டுணுங்களத்திடைவீரம்
கழுவிநீக்கியங்கேகுறுங்காட்சியேகாட்டும்.

அழுவம் - பரப்பு. (௧௩)

கரையிருனவர்மடிதலிற்கரையழிந்தெழுந்த
குருதிமாக்கடலாயதுபாற்கடல்குறிக்கின்

உருவப்பேர்வளையாற்கடைபொழுதகடுடையப்
பெருகிச்செய்யபுண்ணீரொழுபெற்றிபோன்றதுவே.

அகடு - வயிறு. (கச)

அரியபோரிடையசுரர்தமாருயிர்விடுத்தால்
மருவில்வானவரெனும்பகைப்பெயர்வரும்வலிசேர்ந்
தொருவிடாததம்பெயரொழிந்திடுமெனவுணர்ந்தோ
விரியுகாற்றிசைக்கால்விசைத்தோடினர்விரைந்தே.

ஒருவிடாத - நீங்காத. (கரு)

ஆற்றல்சேரிமையோரொடுவெகுண்டனரடைந்தாங்
கேற்றபோரிடையவுணர்களிகலழிந்திரிதல்
காற்றெறொண்கதிரோடியுங்கண்டிலவதனால்
தோற்றன்மேயினரமரிற்சிலரெனச்சொலலாம்.

இகலழிந்திரிதல் - வலியழிந்தோடல். (கசு)

கூற்றுவன்முனங்குறுகியுங்கொலையுணர்சிலபேர்
காற்றினுக்கிறைதொடரவுங்கைப்படார்சிலபேர்
நாற்றிசைக்கணுமோடினரன்றவரடைந்த
ஊற்றமும்முறுவிசையுமுங்கெவரெடுத்துரைப்பார்.

கூற்றுவன் - யமன், காற்றினுக்கிறை — வாயுதேவன். (கஎ)

அன்னகாலையிலவுணர்போரழிந்தமையறியாத்
துன்னுமாவலிபற்பலகணைதூரந்தார்த்தான்
மின்னுலாங்கணைவேறுவேறிந்திரன்விடுத்துக்
கொன்னுலாங்கணையறுத்தலுமவுணனுங்கொதித்தான்.

தூரந்து - செலுத்தி. (கஅ)

அலைகளோடெழுவாரிகாலாலலைத்திடவுந்
தலைகணீளெரிபரந்தெனவிரித்திரைத்தவற்றின்
கலைகளொன்றறவரக்கியர்வளைப்பவுங்கரிசேர்
மலைகள்வீழவுமறைந்திருந்தியற்றினன்மாயை.

வாரி - கடல். (கக)

தேவரன்னவன்செய்தவம்மாயையிற்றேம்பி
பூவில்வைகியபூவைசேர்புனிதனைநினைப்பத்
தாவிலாதபுட்பாகனுமவ்வழிசார்ந்தான்
கரிவண்ணனைக்கண்டவர்மாயைகாண்கிலரால்.

தேம்பி - வருந்தி, பூவை - காயா, புட்பாகன் - திருமால். (உ0)

மாயன்சேவடிமனக்கொளிற்பிறப்பிறப்பென்னும்
மாயைபோய்விடுமாயனைக்கண்டவர்க்கவன்றன்

மாயையால்வருமாவலிமுதவியோர்வளர்த்த
மாயையோவுதற்கையமுண்டோவகுத்துரைப்பின்.

ஓவுதற்கு - நீங்குதற்கு. (உக)

கொடியவேலினைக்காலநேமிப்பெயர்கொண்டோன்
நெடியனூர்திமேலவிட்டனனெடியனும்பிடித்துக்
கடியவேலினையன்னவன்களத்திடைவிழுந்து
மடியவேவினன்மற்றவன்றென்புலமணந்தான்.

நெடியனூர்தி - கருடன். (உஉ)

காலநேமியங்கிறத்தலுங்கண்ணன்முன்கனன்று
மாலிமாலியவானொடுசுமாலிவந்துடன்று
கோலவாழியெம்மான்விடக்கொடியமாலியவான்
சூலமோடிரிந்தானுயிரிருவருந்தொலைந்தார்.

இரிந்தான் - ஓடினன். (உங)

வெய்யமாயைசெய்கூற்றினனீயெனவெகுளாக்
கையின்வச்சிரங்கொண்டவன்வெய்துரைகழற
எய்யும்வெங்கணைமாவலியிவ்வுரையிரும்போர்
செய்யவல்லுநர்தெரிப்பரோசீச்சியென்றுரைத்தான்.

வெகுளா - வெகுண்டு, (கோவித்து). (உச)

கதிர்கொள்வேலினன்கழறுஞ்சொல்கேட்டலுங்கடுகித்
துதியின்மேம்படுவச்சிரந்துனைவினிற்றூண்டி
எதிரின்மேவுமம்மாவலிக்கியைந்தமாவலிநேர்ந்
துதவியாய்வருசம்பனையும்பர்கோனெறுத்தான்.

துனைவினில் - விரைவாக. (உரு)

சம்பன்மாய்தலுமாவலிமடங்கலிற்சார்ந்து
வெம்புநெஞ்சமோடொருகதையெடுத்தனன்வெகுளா
உம்பர்நாயகனூரும்வெங்களிற்றுடலடித்தான்
கம்பமுற்றதுநிலனிடைவீழ்ந்ததுகலங்கி.

மடங்கலின் - சிங்கம்போல, கம்பம் - நடுக்கம். (உசு)

களிறுவீழ்தலுமாயிரம்பரியொடுங்கவின
ஒளிசெய்தேரவண்மாதலியுதவுறவூர்ந்த
நளிகொளிந்திரற்காண்டலுநமுசியேமுதலோர்
பிளிறுமைமெனவார்த்தனர்பெருங்கதைசொரிந்தார்.

மாதலி - இந்திரசாரதி, மை - மேகம். (உஎ)

பாகன்மாதலிதுண்ணெனப்பதைப்புறவடித்தான்
மேகவாம்பரிமெலிவுறவெங்கணைவிடுத்தான்

சோகவார்கணைப்பஞ்சரம்படைகொடுதுணித்துப்
போகிகாரிருள்போகியகதிரினைப்போன்றான்.

கணைப்பஞ்சரம் - அம்புக்கூடு. (உஅ)

வலனும்பாகனுமடிதரவச்சிரத்தறுத்தாங்
கிலகுமப்படைநமுசிமேலேவினனேவக்
குலவுகந்தரந்தடியுமோர்வலிகொளாதாகப்
புலவர்நாதனும்புதுமையீதெனப்புலம்புற்றான்.

கந்தரம் - கழுத்து. (உகூ)

கானத்தோங்கியவரைச்சிறைசடியுமிப்படைதான்
ஈனத்தாயதென்காரணமென்னுமிந்திரன்முன்
வானத்தோருரைநமுசியைமாய்ப்பதுவனத்தார்
பேனத்தாமெனப்பேனம்விட்டவனுடல்பிளந்தான்.

பேனம் - நுரை, வனம் - நீர். (௩௦)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கடுந்திறற்காலநேமிகாலவேனமுசியாதி
மடங்கல்வெஞ்சீற்றத்துப்பின்மன்னவர்மடிதலோடும்
தடங்கடலுலகம்பூத்ததாமரைத்தவிசின்மேலான்
விடுந்தயாழ்முனிவனெய்திவெஞ்சமம்விலக்கினானல்.

மடங்கல் - சிங்கம். (௩க)

வெள்ளிதன்விஞ்சையாலவ்வெஞ்சமர்க்களத்தின்வீந்த
அள்ளிலையலங்கலொள்வேலவுணருமாவிபெற்றார்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்பூங்கழலொருமுதுவிண்ணோர்
கள்ளவிழ்தருவினீழல்கதுவினர்களிமிக்காரால்.

விஞ்சையால் - வித்தையால். (௩உ)

தேவர்களமுதுபெற்றுத்தெறுசினநிருதர்தம்மை
ஆவலினமரிற்செற்றதறைந்தனமனைத்தும்வல்லோன்
பாவையாம்படிவநக்கன்பரிவொடுபார்த்தகாதை
காவலவுரைக்குமென்னக்கழறுவான்முனிவன்மாதோ.

பாவையாம்படிவம் - பெண்ணுருவம். (௩௩)

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—க௩௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

மோகினி யுருக்காட்டிய வத்தியாயம்.

மொய்கடந்தொளிறும்வாட்கைமுரண்வலியவுணர்மாழ்கப்
பெய்கடல்கடைந்தநம்பிபெண்ணுருவெடுத்தல்காண்பான்
மைகனிந்தொழுகுகண்டன்மருங்குறைமங்கையோடு
செய்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்நேமியானிருக்கைசேர்ந்தான்.

காண்பான் - காண, மை - கருமை. (க)

மாய்வில்வைகுந்தமேவிமதியணிசடையோனேந்தாய்
தூயவரொன்றேயென்னத்தொழுமவரிரண்டேயென்ன
ஆயினையுலகமாதியமர்ந்தனைய னுகிப்போகம்
நீயலாதிதுவென்றென்னநினைக்கிறேன்றில்லையென்றான்.

மதியணிசடையோன் - சிவன். (உ)

விண்ணவர்பரவைவேலைவிளைந்ததெள்ளமுதமெல்லாம்
உண்ணவாளவுணர்காமமுழந்தனருயங்கததாங்கும்
பெண்ணுருக்காணவேண்டிப்பெரிதுளம்பெட்டநின்னை
கண்ணவென்றுரைத்தான்வெய்யகனலுமிழ்கணிச்சியானே.

பெட்டது - விரும்பிற்று, கணிச்சியான் - சிவன். (௩)

குன்றவிற்குழைசதநக்கன்கூறியமாற்றங்கேளா
நன்றெனப்பவளச்செவ்வாய்நகைநிலாத்தவழநக்குத்
துன்றினர்விழைந்தநல்குந்தொல்புருடோத்தமன்றான்
மன்றலங்கடுக்கையான்கண்மறைந்தனனுங்கண்டன்றே.

நக்கன் - சிவன், கேளா - கேட்டு, மாற்றம் - சொல். (௪)

வீழுந்தொருகோடிவண்டுமிதிப்பவாய்நெகிழ்ந்துபைந்தேன்
வழிந்தபூங்கடுக்கைமார்பன்வாள்விழிபரப்பிநோக்க
எழுஞ்சுடர்ப்பரிதியென்னவிலங்குகூராழிமாலோன்
பிழிந்துகொள்வனையசெவ்விப்பெண்ணுருவெடுந்துநின்றான்.

பரிதியென்ன - சூரியன்போல, செவ்வி - அழகு. (௫)

கலிநிலைத்துறை.

அன்னபெண்கொடியள்ளிலைப்பூண்சுமந்தொசியும்
பொன்னங்கொம்பெனப்பொருமழைக்கரும்புயல்கிழித்து
மின்னுமின்னெனவிரிசிறைச்சுரும்பினமிழற்றி
மன்னுகாவிலோர்மாதவிப்பந்தரிற்றோன்றி.

ஒசியும் - ஒடிகிற, மாதவிப்பந்தர் - வசந்தமல்லிகைக்கொடிப்பந்தர். (௬)

அயிலும்வாளுமிட்டளாயினவனையகட்பேதை
குயிலும்பூவையுங்குழைவுறக்குதலையந்தீஞ்சொல்

பயிலுமஞ்சிறைப்பச்சிளங்கிள்ளைபின்படர
இயலுமென்மெலவிளமயிலியற்குடைந்திரிய
பின்படர - பின்செல்ல, இயல் - சாயல். (எ)

மழையைநோக்கியமடமயிற்சாயலாண்மதர்த்த
விழியைநோக்குமவ்விடத்தினைநோக்கும்வெங்காமம்
தழையுநோக்கினைநோக்குமுட்டளருந்தன்செங்கை
உழையைநோக்கும்பின்னுகன்மயல்யாதெனவுரைக்கேன்.
உழை - மான். (அ)

பெய்யுந்தண்கதிர்வளையெனப்பெருங்கடல்கடைந்து
மையில்வானவர்க்கேத்துதெள்ளமுதெனமலரும்
செய்யதாமரைமலருறையனமெனத்திகழப்
பையநித்திலப்பந்துகைப்பரிந்துநின்றாடும்.
வளை - சங்கு. (௯)

முகிழ்ந்தவெம்முலைமுத்தணிதிருத்தியும்வீழ்ந்து
மகிழ்ந்துவண்டொடுமாலைதாழ்கருங்குழல்வனைந்தும்
நெகிழ்ந்தபூந்துகிறிருத்தியுநிலவுபொற்கொடியின்
திகழ்ந்துபந்தெறிந்தாடுமச்செவ்வியார்தெரிப்பார்.
வனைந்தும் - அலங்கரித்தும். (௧0)

எறிந்தபந்துசேய்த்தகறலுமெறிந்தவேலென்ன
மறிந்தசேலெனமானெனமதர்விழிபிழற
நெறிந்தபூங்குழனிலவுதூங்தூச்சிறையனம்போல்
செறிந்தசில்லரிமணிச்சிலம்பொலியெழச்செல்லும்.
சேய்த்தகறலும் - தூரத்தேசெல்லுதலும். (௧௧)

அழல்கட்பாய்புலியதளுடைநெகிழ்தரவலர்தீ
விழுதுவிட்டெனமின்னிர்சடைவெந்நிடைவிரிய
ஒழுகுதீங்கதிர்வெண்மதியின்னமுதுறைப்பச்
சுழலும்வண்டிமிர்கொன்றையந்தொங்கலான்றொடரும்.
புலியதள் - புலித்தோல். (௧௨)

நுணுகுநுண்ணிடையலம்வரநூபுரஞ்சிலம்பத்
துணிநிலாக்கதிர்தூற்றுபொன்மேகலையிரங்கப்
பணியணிந்தவன்கையகப்படும்படுமென்ன
அணுகும்பைப்பயவைகுமெல்லடிசிவப்பூர
பணி - பாம்பு. (௧௩)

அன்னகாலையிலசைநடைக்காறவழ்ந்திசைப்ப
மின்னுதண்கதிர்நித்திலமணிவிளிம்படுத்த
பொன்னஞ்சேலமும்புனைமணிக்காஞ்சியுநெகிழ
மன்னுநாணொடுமன்றலஞ்சினைதொறுமறையும்
சேலம் - ஆடை. (௧௪)

பிறையும்வில்லுமொத்திலகியதிருநுதற்பேதை
அறையும்வண்டிமிரணிமலர்த்தடஞ்சிலைதேரும்
மறையுமாற்றருமாதர்மீ தூரமுக்கண்ணன்
இறையுநாணிலன்பின்செலுமிருங்களிறேய்ப்ப.

சிலை - கிளை. (கரு)

நெறித்துநெய்கனிகுழலுமைநகுவதுகிளையான்
பொறுத்தகங்கையாள்புன்னகைகோட்டலுங்கருதான்
அறற்கருங்குழல்பற்றினனங்கையாற்றழுவ
எறிக்குஞ்சேயிழைமின்னெனக்கைப்படாதிலகும்.

நகுவது - சிரிப்பது, புன்னகைகோட்டல் - புன்சிரிப்புச்செய்தல். (கசா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஞானநல்விளக்கமென்னநவையறுநல்லோர்நெஞ்சின்
மானகுமுளரிபூ ரூபசுநறுந்தேறலென்ன
ஆனதொன்முதருய்தந்தையாமவனுருவீதென்றன்
கானலைப்புனலென்றேடுங்கலையெனமயர்ந்துசெல்வான்

தேறல் - தேன். (கஎ)

பார்த்தனன்வேனில்வேந்தன்பழம்பகைதீரமற்றுங்
கார்த்தனன்சிலைகால்கோட்டியயின்முகப்பகழிமாரி
தூர்த்தனனிளவெண்டிங்கள்சூடுசெஞ்சடையினானும்
போர்த்தனியேறுபோலப்புலனழிந்தொழுகிநின்றான்

கோட்டி - வளைத்து. (கஅ)

மின்புரிந்தனையகற்றைவிரிசடைமகுடத்தண்ணல்
என்புரிந்தனமென்றுட்கியெருத்திறைஞ்சினனின்றானல்
பொன்புரியாரமார்பன்புரிவளையோடுவெய்ய
கொன்புரியாழியேந்திக்கொண்டலிற்றிகழநின்றான்.

எருத்து — பிடர், இறைஞ்சினன் - வளைத்து. (ககூ)

படுகழைவெடித்தமுத்தம்பளிக்கறைதழுவித்திங்கள்
புடைபரந்திமைக்குமீனிற்பொலிவுறுகயிலைசேர்ந்து
மடலவிழ்துளவப்பெம்மான்மாயையார்கடப்பரென்னக்
கடல்விடனுகர்ந்தோன்வெற்புக்காரிகைக்குறைசெய்தானல்.

மீனின் - உடுக்கள்போல. (உ0)

குடுமிவான்றோயநின்றகொழுஞ்சுடர்வெள்ளிக்குன்ற
நடைநவின்றென்னத்தோன்றுநரைவிடைப்பாகனென்றும்
மடவரல்பாகனென்றுமாமறைபுகழநின்றோன்
விடுபுலன்மண்ணின்வீழ்ந்துவெறுக்கையாய்விளைந்ததன்றே.

நரைவிடை - வெள்ளையெருது. (உக)

கலிவிருத்தம்.

கொன்றைசூடுங்குழகனுமிவ்வகை
ஒன்றுகாமமுழந்தனனென்னின்யார்
வென்றிவேல்விழியார்மயல்வெல்பவர்
என்றுவேந்துக்கிருந்தவனோதினன்.

வேல்விழியார் - மாதர். (உஉ)

மோகினி யுருக்காட்டிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௫

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஆறுவது

வைவச்சுதனுதியரையுரைத்தவத்தியாயம்.

அற்றமில்புகழாதிமனுமுதல்
உற்றவாறுமனுவையுரைத்தனம்
மற்றையெண்மனுப்பேரும்வழங்குவாம்
வெற்றிமன்னவவென்னவிளம்புவான்.

அற்றம் - முடிவு. (க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எழுநிலம்புகழேழாமனுவென்பானிலங்கியவிவச்சுவானீன்ற
தழைவுறுபெயர்வைவச்சுதனுருஞ்சாற்றுமிக்காலத்துமனுவாய்
மொழிதருமன்னோனிக்குவாகுவையேமுதலியபதின்மரையுயிர்த்தான்
பொழிகதிர்வெள்வேற்புரந்தரனென்பான்பொன்னிலம்புரந்திருக்கின்றான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான் (உ)

கலைபயில்சமதக்கினிகவுதமன்சீர்க்காசிபன்கோசிகன்வசிட்டன்
பலர்புகழ்பரத்துவாசனென்றுரைக்கும்பண்ணவனத்திரிபகர்வோர்
இலகுமேழ்முனிவராயிருக்கின்றாரிஙறயவன்வாமனனாகி
அலகறுபுகழ்சேர்மாவலிபாற்போயவனிமூவடியிரந்தனனால்.

இரந்தனன் - யாசித்தான். (௩)

திரைப்புவியேழுமொருதனித்திகிரிசெலப்புரிமணிமுடியரச
அருத்திசெய்வைவச்சுதமனுவென்பானரசுசெய்கின்றவிக்காலம்
உருத்திரர்வசுக்களதிதியென்றுரைப்பாருயிர்த்தவாதித்தியரொளிசெய்
மருத்துவர்பரிப்பேர்த்தேவரென்றுரைப்போர்வானவராகிமன்னுவரால்.

தனித்திகிரி - ஏகசக்ரம். (௪)

இசைத்திடும்விவச்சுவாவெனும்பெயரோனெழிறிகழ்சாயையைமணந்து
வசைக்குழுவகற்றவளித்தசாவன்னிவழங்குமெட்டாமனுவாவான்
திசைத்தலம்புகழுமாவலியென்பான்செப்புமிந்திரனெனச்சேர்வான்
மிசைப்புகழ்ச்சுதபாதியரெனவுறைவோர்விண்ணவராகிவீற்றிருப்பார்.

மணந்து - கூடி, வசைக்குழு - மிருநிந்தை. (ஙு)

அரசவென்றதையாகியவியாதனச்சுவத்தாமனற்கிருபன்
உமைமழுவிராமன்முதலினருறைவாரோரெழுமுனிவராயநாள்
மருவியதிருமால்வானுலகாளமாவலிக்கரசியல்வழங்கித
தனைமுதலுலகமூவந்தினிதளிப்பான்சாருவபூமனென்றுதித்தே.

வழங்கி - கொடுத்து. (சா)

சாற்றுமொன்பானுமனுவெனச்சார்வான்றக்கசாவன்னியஞ்ஞான்று
போற்றுமிந்திரனற்புதனெனப்புகல்வார்புலவர்கர்க்கராதியராவார்
சீற்றமிறுதிமான்முதலினர்முனிவர்திகழும்புதரையிற்றுதித்தங்
காற்றல்சேரிடபனெனும்பெயரினனுயாழியான்பகைகடிந்தளிப்பான்.

அஞ்ஞான்று — அந்நாளில். (எ)

பெருகுசீர்ப்பத்தாமனுவெனும்பெயரோன்பிரமசாவன்னியென்றுரைப்பான்
தரியலர்புகழுஞ்சம்புவென்பவன்றன்சாற்றுமிந்திரனெனச்சார்வான்
மருவிபுத்திரனேமுதலினரமரர்வருசயன்மூர்த்திடேமுதலோர்
அருமறைமுனிவர்விடவச்சேனன்றயமலனிவ்வுலகினுக்கருள்வான்

தரியலர் - பகைவர். (அ)

வயங்கியபதினொன்றமனுவாவான்வளாபுகழ்த்தருமசாவன்னி
தயங்கியவிகங்காமுதலினரமரர்சாரருணதியர்முனிவர்
பயன்றருமமரர்க்கிந்திரனுவான்பகரும்வைதிருதன்யாவருககும்
நயந்தருதருமசேதுவாயுதித்துநளினநாயகனுலகளிப்பான்.

நளினநாயகன் - லக்ஷ்மீநாதன் (கூ)

பகருருத்திரசாவன்னியென்றுரைப்பான்பன்னிரண்டாமனுவாவான்
திகழ்தருமிருதுதாமனும்பெயரான்றேவர்கோனரிதனேமுதலோர்
அகமகிழமராவரேழ்முனிவராருந்தவமூர்த்தியேமுதலோர்
துகளறுதிருமால்சுதாமனென்றுதித்துதொல்லுலகருள்சுரந்தளிக்கும்

துகள் - குற்றம். (கO)

செப்பியபதின்மூன்றமனுவாவான்றேவசாவன்னியாமரசன்
எப்புவியோரும்புகழ்திவப்பதிதானிந்திரனுகும்விண்ணவராய்த்
துப்புறுசுகன்மன்முதலினருறைவார்சுதபனுதியர்முனிவராம்
ஒப்பறுயோகவிபுவெனமாயனுதித்துலகளிக்குவன்மாதோ.

அளிக்குவன் - காப்பான். (கக)

எண்ணுறுபதினன்காமனுவாவானிந்திரசாவன்னியென்பான்
விண்ணவராவார்பவித்திராதியர்தாம்விளங்கியசுகிபுரந்தரனும்

தண்ணறுந்தொடைசேரக்கினிமுதலோர்சாற்றுமேழ்முனிவராய்ச்சார்வார்
பண்ணவர்பராவுந்துழாயணிபரமன்பானுவாயுதித்துலகளிப்பான்
மண்ணவர் - தேவர். (கஉ)

ஆயிரஞ்சதுருயுகத்தினின்மனுக்களடைகுவர்முறைமுறையடைந்து
மேயவீரேழுமனுக்களுமடங்கின்விரிஞ்சனுக்கொருபகலிறத்தல்
நேயமார்பகலினளவையாயவற்குநிசியும்வந்துற்றுநீங்கியபின்
மாயனாருளான்மற்றையநாளுமறையவனின்னணம்வகுக்கும்.
நிசி - இரா. (கங)

தன்னுழையுதித்தமாயையுமருவிச்சாற்றியபெயரொடுமுருவம்
பன்னுபற்பலவாய்முக்குணத்தோடும்பயின்றனன்போன்றிருந்தாலும்
துன்னியவிருள்சேரலங்கல்வெவ்வரவாய்த்தோன்றியோர்சுடருறத்தானே
மன்னுதல்போன்மாயவன்மனங்கடந்துவயங்குவன்மதிக்கினென்றுரைத்தான்.
அலங்கல் - பூமாலை, (பழுதை). (கச)

வைச்சுதனுநியரை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬௬.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏழாவது

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

என்னலுங்கேட்டவெள்வேலிறையவனுழிமாயன்
மன்னுமூவடிமண்கொள்வான்வாமனவுருவங்கொண்டு
துன்னினனவுணன்றன்பாலென்றனைசுருக்கிமுன்னர்
அன்னதுதெரித்தியென்னவருந்தவன்வழங்கலுற்றான்.
கொள்வான் - கொள்ள. (க)

மல்லலைத்தோங்குதிண்டோண்மாவலியுலகமெல்லாம்
வெல்லுதற்காகவேள்விவெள்ளியாலினிதிஞற்றி
நல்லெழிற்றேரும்வில்லுநலஞ்செயுங்கணையும்பெற்றுப்
பல்லியமொலிப்பவேசபாரகராசிகூற.
வெள்ளி - சுக்கிரன். (உ)

பொருவரும்பிரகலாதன்பொன்னடிதலையிற்சூடி
விரிகதிர்மகுடம்வேய்ந்துவிளங்கணிபலவும்பூண்டு
நிரைமணித்தேரினேறிநிகரில்வெந்தானைசூழ
மருவலர்தருவார்தேவர்வான்பதிவளைந்தானன்றே.
தானை - சேனை. (ங)

எண்ணருமவுணரெய்தியிரும்பதிவளைத்தல்காணு
விண்ணவர்வெருவிவானவேந்தொடுகுருவின்முன்னை
நண்ணினர்தோற்றவெய்யோர்நற்பதிவளைத்ததென்கொல்
அண்ணலங்குரவவென்றாரவனுமாங்கறைதலுற்றான்.

காணு - கண்டு. (ச)

தோற்றபினமரிேனாடுந்துயரறக்குரவன்வேள்வி
போற்றினன்கேடில்பொன்னங்கவயமும்பொலங்கொடேரும்
மாற்றருஞ்சமத்தின்மிக்கவாளியும்வளைவெவ்வில்லும்
ஆற்றலுமடைந்துபோர்க்கூங்கடைந்தனனவுணர்கோமான்.

பொன்னங்கவயம் - பொற்கவசம், சமம் — போர். (ரு)

ருருவருளடைந்தோர்வெற்றிகொள்ளுதலுண்மையன்றே
மருளுறுநும்மையன்றிமருவியகுரவற்போற்று
திருளுறுதுயரவாரியெய்துவோரொருவருண்டோ
பொருவலியுமக்கிங்கில்லைபோய்க்கரந்துறைதல்வேண்டும்.

துயரவாரி - துக்கசாகரம். (சு)

சில்பகல்கரந்துவைகிற்செருச்செய்மாவலியைவென்று
பல்வளந்திகழுநுந்தம்பதியளித்தாழியம்மான்
நல்குரவொழிப்பனென்னநவிற்றலுமவுணர்காணின்
கொல்வரென்றுருவம்வேறுகொண்டனரொளித்தார்விண்ணோர்.

நல்குரவு - வறுமை. (எ)

தேவர்கள்வீற்றுவீற்றாய்ச்சென்றொளித்துறைதலோடும்
மாவலியுலகமூன்றுமதிக்குடைநிழற்றியாளும்
காவலனாகிமிக்ககடவுள்வாம்புரவிவேள்வி
தாவிலாவொருநூறாற்றித்தயங்கினன்புகழின்மாதோ.

வீற்றுவீற்றாய் - வெவ்வேறாகி, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம். (அ)

நந்தலில்லாதமைந்தர்நலமிழந்தனராலென்னச்
சிந்தைநொந்ததிதியென்பாடிசைத்தனள்சேர்ந்தவில்லில்
நிந்தையிலறிவின்மிக்ககாசிபன்றவத்தைநீங்கி
வந்தனன்பணிசெய்கின்றமனைவியைநோக்கிச்சொல்லும்.

நந்தலில்லாத - கெடுதலில்லாத. (கூ)

மனைவிநீவாட்டமுற்றுவைகினைபோலுமென்கொல்
முனிவர்நின்னில்லின்வந்துமுனிந்தனர்போயதுண்டோ
நனிபிணியுடலின்வந்துநண்ணியதுண்டோநீங்குன்
தனயருக்குற்றதுண்டோசாற்றெனவவளுஞ்சாற்றும்.

முனிந்தனர் - முனிந்து, (கோவித்து). (க0)

மாதவநினதுகாதன்மனையவளாயினேற்குத்
தீதுவந்துறுவதில்லையாயினுஞ்சிறுவரெல்லாம்

சூதுறுபகைவராலேதொல்பதியிழந்தாரன்னோர்
கோதுறுமிடரினீங்கிக்குலவவீங்கருள்செய்கென்றாள்.

கோது - குற்றம். (கக)

என்றதுகேட்டலோடுமிருந்தவனிலங்குமட்டார்
மன்றலங்கமலைமேவுமார்பினன்வழிபாடாற்றின்
உன்றுயர்தீருமென்னவுரைத்தனன்வழிபாடாற்றல்
நன்றுரையிவ்வாறென்னவென்னலுநவிலலுற்றான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

வழுவிலாதமகப்பெறமுன்னெனக்
கழிவில்லாதநலந்தணனோதிய
பழுதிலாதபயோவிரதத்தினை
மொழியுமாறுமுயல்வுறக்கேட்டியால்,

அந்தணன் - பிரமன். (கங)

மீனமானமதியினில்வெண்மதி
வானமீதுவளர்தருபக்கமுன்
ஆனசீர்செய்திதியிலருமபொன்றல்.
ஏனமாயனுருவமியற்றியே.

மீனமானமதி - பங்குனிமாசம். (கச)

பன்னிரண்டுதிதியும்பழுதற
உன்னுமெண்ணிரண்டாமுபசாரமோ
டன்னநல்லருண்மாயனடிதொழின்
மன்னுகின்றமனத்திடர்மாய்தியால்.

மனத்திடர்மாய்தி - மனத்துயரொழிவை. (கரு)

பாலருந்திப்பகர்ந்ததிதிதொறும்
மாலிரும்பதம்வாழ்த்திமகிழ்ந்தபின்
சீலநன்குருவெய்தத்திருநிதி
ஞாலமெங்கும்வியப்புறநல்கியே.

நல்கி - வழங்கி. (கசு)

அஞ்சுவையிருமூன்றொடுமாமமு
தெஞ்சலின்மறையோர்களியைந்துண
வஞ்சியங்குதவென்னமதிநுதல்
நெஞ்சுவந்துநிகழ்த்துமுறைசெய்தாள்.

மதிநுதல் - பிறைபோலும் நெற்றி. (கஎ)

விதியினற்றவனோதும்விரதமவ்
வதிதிமுற்றுமங்காற்றலுமச்சுதன்.

மதியினிற்சுடரும்வதனத்தொடும்
துதியினுற்றவனுக்குமுன்தோன்றினன்.

அச்சுதன் - திருமால். (௧அ)

கொண்டலன்னகொழுந்திருக்கோலமுன்
கண்டுகண்டுகளிக்குமனத்தினள்
பண்டகும்மொழியாற்பலவாழ்த்தினள்
மண்டுகின்றமனத்திடர்கூறியே.

கொண்டல் - மேகம். (௧௯)

ஓதுவாசகங்கேட்டலுமுன்னுழைக்
காதலானுதிப்பேனோர்கலையினால்
கோதுநீங்குவைநீயெனக்கூறியம்
மாதுவாழ்த்தமறைந்தனன்மாயனே.

ஓர்கலையினால் - ஒருஅம்சமாக. (௨0)

அலையின்மேற்றுயிலண்ணலவ்வண்ணமே
மலையின்மேம்படுகாசிபன்புல்லிய
சிலையினேர்நுதற்சேயிழைசெவ்வியால்
இலையினேர்வயிற்றெய்தினனென்பவே.

செவ்வி - அழகு. (௨௧)

கன்னியென்னுமதியிற்கலைமதி
மன்னிநின்றுவளர்தருபக்கமென்
றுன்னுகின்றவோணத்தொடுஞ்சேர்திதி
பன்னிரண்டினடுப்பகற்றோற்றியே.

ஓணம் - திருவோணம். (௨௨)

துதிசெய்செம்பொற்றொடியுமகுடமும்
அதிர்சிலம்பொடுமாடகத்தாடையும்
கதிரிளங்குழையுங்கரநான்குமாய்
விதிவணங்கவிமலன்விளங்கினன்.

ஆடகத்தாடை - பொன்னுடை. (௨௩)

வேறு.

தேமலர்தூவினர்தேவர்வணங்கித்
தாமரையாளுறையுந்தடமார்பன்
காமுறுமாணுருவங்கரந்தாங்கு
வாமனமாகிவயங்கினன்மாதோ.

வாமனமாகி - குறளுருவாகி. (௨௪)

வந்துபெரும்புகழ்மாமறைநூன்முன்
தந்துவிளங்கியதற்பரனுக்குச்

சுந்தரமுப்புரிநூல்சுரர்போற்றும்
அந்தணனெய்தியளித்தனனன்றே.

சுரர் - தேவர். (உ௫)

விருப்பைவெறுப்பொடுவிட்டவருக்குக்
கருப்பையகற்றுறுகாரணனுக்குத்
தருப்பைகொடுத்தனர்சாற்றுதவப்பேர்ப்
பொருப்பைவளர்த்திடுபுங்கவர்மாதோ.

புங்கவர் - அந்தணர். (உ௬)

தன்னையளித்ததனிப்பொருளுக்குக்
கன்னல்களித்துறைகஞ்சனளித்தான்
பொன்னினிழைத்தொளிர்போர்வையிறேனுக்
கன்னையளித்தனள்கோவணமாதோ.

கன்னல் - கமண்டலம், கஞ்சன் - பிரமன். (உ௭)

போனகமாகியபூமகளீந்தாள்
கானுறையுங்கலையின்னதள்கையால்
ஈனமிலாவரையேந்துபவற்கு
வானம்வழங்கினவண்குடைமாதோ

போனகம் - உணவு, அதள் - தோல். (உ௮)

அந்தமிலாதவருங்கதையோற்குச்
சந்திரனுற்றொருதண்டமளித்தான்
சுந்தரமேகலைசூழரைமீது
வந்துறைதாதைமவுஞ்சிவனைந்தான்

மவுஞ்சி - தருப்பையரைநாண். (உ௯)

மையின்மறைப்பொருண்மந்திரம்வந்து
வெய்யவனவ்வழிமெல்லவுரைத்தான்
கையினிதிக்கிறைபொற்கலநல்க
ஐயமளித்தனளம்பிகையன்றே.

வெய்யவன் - சூரியன், நிதிக்கிறை - குபேரன். (௩0)

இன்னணம்யாருமியைந்தனநல்கி
உன்னுபிறப்பையொழிப்பவனுக்குத்
துன்னுபிறப்பதுசொல்லிரண்டென்ன
மன்னியகன்மமகிழ்ந்துபுரிந்தார்.

துன்னுபிறப்பது சொல்லிரண்டென்ன மன்னியகன்மம் - இருபிறப்பாளர் தன்மைக்குரிய சடங்கு. (௩௧)

மைதபுஞானமனத்திடையொன்றும்
கைதவமாய்மெய்கலந்தவனுங்குச்

செய்தவமாவலிசெய்பரிவேள்விக்
கெய்தவுளத்தினிலெண்ணியெழுந்தான்.

மை - அஞ்ஞானம், தபு - கெடுதற்குரிய. (௩௨)

நாற்றிசையும்மகிழ்கூரநடந்தோன்
ஏற்றவளந்திகழெவ்வுலகோரும்
போற்றியநருமதைப்பூங்கரையின்கண்
சாற்றுமகம்புரிசாலையடைந்தான்.

மகம்புரிசாலை — யாகசாலை. (௩௩)

சிற்றடிமாவலிசென்னிபுனைந்தே
அற்றமிலாதவருந்தவமெய்தப்
பெற்றனனென்றுபெருந்தவன்முன்யான்
உற்றதையாவருரைக்குநரம்மா.

சென்னி - சிரசு. (௩௪)

உன்னியவூர்பொருளுற்றிடவேயோ
மன்னியகன்னிமணஞ்செய்பொருட்டோ
அன்னமருந்திடவோவடைவுற்ற
தென்னதுநீசொலினீகுவலென்றான்.

அடைவுற்றது - வந்தது. (௩௫)

பூங்கதிர்மேனிபொலிந்திடல்காணா
ஆங்குறைவோரெழுந்தற்புதமெய்தி
ஈங்குறையீங்குறையென்னவிருந்தான்
தீங்கறமாவலிசெய்ம்முறைசெய்தான்.

காணா - கண்டு. (௩௬)

மாவலிதாழ்ந்தனன்மாமறைபாடு
நாவலவேட்டதெனல்குவனென்ன
மூவடிமண்பெறமுன்னினனாகிக்
காவிநிறக்கவுமாரனிசைப்பான்.

காவி - நீலோற்பலம், கவுமாரன் - சிறுவன். (௩௭)

வேறு.

முறைப்படுத்துமுதுமறைவேள்விசெய்
விறற்பெருந்தவவெள்ளியருளினால்
குறிப்பறிந்துகொடுக்குங்கொடையொடும்
பிறப்பதுங்குலத்தோர்குணப்பெற்றியே

வெள்ளி - சுக்கிரன். (௩௮)

காரின்மேனிக்கடவுள்பயன்கொளத்
தீரனாகுமிரணியன்சேய்க்கொரு

பேரனுகிப்பிறந்தனையுன்வலி
பாரின் யாவர்பகரவல்லாரம்மா.

இரணியன்சேய் - பிரகலாதன். (௩௯)

நரகரிப்படிநண்ணிநலம்புரி
சுருதிநாயகன் றூண்வரப்போற்றிய
பிரகலாதன்குலனிற்பிறந்தநின்
விரகையாவர்விளம்பவல்லாரரோ.

தூண்வர - தூணிலவதரிக்க. (௪0)

நடலைவானவர்நான்மறையாளர்தம்
உடல்கொடுத்துயிரேற்பவுதவுசீர்
மிடல்பொருந்துவிரோசனன்மைந்தநின்
கொடையையாவர்குறித்துரைப்பார்களே.

உயிரேற்ப - உயிரையாசிக்க. (௪௧)

திருவுஞ்சீருந்திறலுமியைந்தநுன்
பெருமையாரிவட்பேசவல்லாரென
உரைசெய்மாதவனேதுமெங்காலினல்
மருவுமூன்றடிமண்டருவாயென்றான்.

காலினல் - அடியளவினல். (௪௨)

தண்டலைப்பெருந்தண்ணடையும்மன்றால்
தெண்டிரைச்செழுந்தீவுமன்றனறு
முண்டகத்தொடைமார்பவோர்மூவடி
மண்டருகெனன்மற்றிவனென்னென்றான்.

தண்ணடை - நாடு. (௪௩)

பேசக்கேட்டவப்பிள்ளையுஞ்சொல்லுமால்
தேசம்பெற்றிடிற்றீவினையுள்ளுமால்
நேசத்தீவைபுற்றாலுநிலைநிலா
தாசைநோய்க்குமோரற்றமுண்டாகுமோ.

அற்றம் - முடிவு. (௪௪)

பெற்றதாலுவப்பெய்திப்பெருமையோர்
குற்றநீங்கிக்குலவுவர்முத்தியில்
உற்றதன்றியுறாதவையுள்ளுவோர்
சுற்றமோடுங்கெடுதலுஞ்சூழ்கலை.

சூழ்கலை - நினைந்திலை. (௪௫)

உடற்குள்வந்தெழுமொள்ளழல்போன்றுபின்
கிடைத்திலாப்பொருண்மேற்கிளர்ந்தோடியே
நடக்குமாசையைநண்ணுமுவப்பினல்
அடக்குமந்தணரேயறிவாளரால்.

உவப்பினல் - திருப்தியால். (௪௬)

என்றுகூறலுமிங்ஙன்விஞய து
நன்றுநல்குவனெனமாவலி
ஒன்றுமெல்லையிலோர்குருவாகியே
வென்றியாற்குநல்வெள்ளிவிளம்புவான்.

எல்லை - சமயம். (சஎ)

தேசுபெற்றதிருப்புணர்மார்பினன்
காசிபற்குறுங்கர்தலனுகியிங்
காசையுற்றமூன்றுமுலகங்கொளா
வாசவற்களிப்பானிவண்வந்தனன்.

கொளா - கொண்டு. (சஅ)

ஆமொர்மூவடிமண்ணளிப்பேனென்றாய்
பூமியோரடிபூமியின்மேலெலாம்
வாமவோரடியாகவளர்குவன்
நாமவோரடியெங்ஙனநல்குவை.

வாமம் - அழகு. (சகூ)

கொடுக்கினீதுகொடையன்றுகுற்றமோ
டடுத்துளோரையுஞ்சுற்றமென்பாரையும்
கெடுத்துநீயுங்கெடுநரகெய்துவை
விடுக்கவேண்டுமிக்குற்றவிழைவையே.

குற்றவிழைவு - கொடுமையாகிய விருப்பம். (ரு0)

மாறில்சுற்றமனேயுறைதாஞம்
தேறுதேவரத்தென்புலத்தோரொடும்
ஆறுசேரதிதிக்கும்பொருளீந்து
கூறுசெய்துகொடுத்திடல்வேண்டுமால்.

தென்புலத்தோர் - பிதிரர். (ருக)

வஞ்சமுற்றுமருவினர்தம்மொடு
நெஞ்சமுற்றுநிகழ்த்துமெய்ந்நீக்கலும்
தஞ்சமற்றுத்தனுதுயிரீறறின்
அஞ்சிமாற்றுபொய்யும்மழகாகுமே.

தஞ்சம் - ஆதரவு. (ருஉ)

ஊடுமாதர்க்குரைதருபொய்ம்மையும்
பாடுமாமறையோர்பசுப்பல்பொருட்
காடலோடுறுமற்றமகற்றுழி
நாடுபொய்ம்மையுநன்மையின்பாலவால்.

ஊடும் – பிணங்குகிற. (ருங)

ஐயமேற்றுணுமாச்சிரமத்தினோர்
செயிரில்செய்கைதிறம்பிச்செழும்பொருள்

கையினேற்பவுள்காதலித்தார்களேல்
பொய்யின்மாற்றிடினும்புரையில்லையே.

செயிர் — புரை - குற்றம். (௫௪)

அள்ளிலைத்தருவஞ்சவளிக்குங்கை
வள்ளலேயொருமாமறையோனென
உள்ளலோங்குலகுண்டவனென்றுமுன்
வெள்ளிகூறவவ்வேந்தனுங்கூறுவான்

உள்ளல் - நினையாதை. (௫௫)

தருவமென்றுமுன்சாற்றிமறுத்தவர்
நரகஞ்சேர்ந்துநலிகுவரென்றுமூ
துரைசெய்தாயடியேனுளந்தேறவிவ்
வரியநல்லறமன்றறைந்தாயிலை

நலிகுவர் - வருந்துவர், தேற - தெளிய. (௫௬)

துகளிற்சேர்ந்தநரகொடுதுன்னலர்
பகழிக்கும்பயமில்லைபழித்திடும்
புகழிற்கும்மறையோர்கள்புகன்றிடும்
வெகுளிக்கும்வெருண்டோடுமென்னுள்ளமே.

துகள் - குற்றம். (௫௭)

நல்லைநின்னிகர்நான்மறையாளர்தாம்
செல்லைவென்றசெழுங்கொடையோய்பொருள்
வல்லைநல்குதியென்னின்மறுகநெஞ்
சில்லையென்பதையெங்ஙனமுள்ளுமால்

மறுக - மயங்க, செல்லை-மேகத்தை. (௫௮)

வருந்தியுற்றவறுமையினுன்மனம்
பொருந்துநான்மறைப்புங்கவரின்புறத்
திருந்துமோர்பொருளீதலிற்றீநர
கிருந்தையெய்துமென்றுலுநன்றீதலே

நான்மறைப்புங்கவர் - அந்தணர். (௫௯)

மன்றலந்துளவோன்மறையோனென
இன்றுமண்கவர்வானியைந்தானெனின்
நன்றுவேறுமுண்டோவெனநான்மறை
வென்றிசேர்தருவெள்ளிசபித்தனன்.

இன்று - இந்நாள், மண்கவர்வான் - மண்கொள்ளும்பொருட்டு (௬0)

குரவன்கூற்றைமறுத்துக்கொடுப்பதெம்
மரபென்றேறியமன்னவறுமையால்

பெருகுதுன்பம்பெருகுதியென்னவும்
உரைசெய்கின்றது தவவுவந்தனன்.

குரவன்கூற்றை - ஆசாரியன்சொல்லை. (௬௧)

விந்தியாவலியென்றுவிளம்புபேர்
வந்தவோர்மனையாள்புனல்வார்த்திடச்
சந்தநாண்மலர்தாளினிற்பெய்துபின்
கந்தமாமலர்க்கையினும்பெய்தனன்.

சந்தம் — அழகு, சந்தநம். (௬௨)

வந்தவாமனன்கையில்மகிழ்ந்துநீர்
அந்தமாவலியன்பினளித்தலும்
இந்திராதியரேத்தினர்தேன்மலா
சிந்தினாடித்தார்செழும்பேரியே.

அளித்தலும் - கொடுத்தலும். (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீர்விரிகமலச்செங்கைநீர்செலநிவந்தமாயோன்
பேரொளியுருவமெம்மாற்பேசலாந்தகைமைந்தொன்றோ
பாரெலாம்பொதிந்ததோர்தாள்பனிமலர்த்தாளொன்றோங்கிக்
கார்கிழித்தொல்லையண்டகடாகமூடுருவிற்றம்மா

ஒல்லை — விரைவாக. (௬௪)

உரைத்தகீழுலகமேழுமுள்ளடியாகவிப்பார்
திருத்தகுசிறப்புவாய்ந்துதிகழரைப்புரமதாக
மருத்தன்ழவதனமங்கிமனமதிமயிர்காராக
விரித்தசெங்கதிர்கண்ணாகவிராட்டெனவிளங்கினானால்.

விராட்டென - விராட்டுருவாக. (௬௫)

பண்டருமொழியாள்பங்கன்பழமறைவிரிஞ்சியாதி
எண்டகுமைம்புலப்பேருருவமற்றினையவெல்லாம்
கண்டனனசுரர்வேந்தன்கடையிலாஞானநந்தம்
கொண்டவானுருவப்பெம்மான்கொளுமுருவுறுப்பினம்மா.

விரிஞ்சி - பிரமன். (௬௬)

அலர்கதிர்ப்பசும்பொன்னாட்டிலமருய்ந்தனரென்றெங்கும்
இலகொளிமுழவமோங்கவெழுமெழிற்சாம்பவான்றான்
மலர்மழைவானோர்சிந்தமாதவர்முதலோர்வாழ்த்த
உலகுருவாயமாயனுள்ளுறச்சூழ்ந்தான்மன்னோ.

உய்ந்தனர் - பிழைத்தார். (௬௭)

நகுகதிர்த்திங்களென்னநறுந்துழாய்க்கொண்டல்பொற்றாள்
உகிர்பொழிநிலவுக்கற்றையுலகெலாம்பரக்கநோக்கி

முகிழ்விரிபோது தூவிமுளரியம்பொகுட்டுமேலான்
திகழ்தருபசும்பொற்கன்னற்செழும்புனலாட்டினுனல்.

உகிர் - நகம், கன்னல் - கமண்டலம். (சுஅ)

ஒட்டருபசும்பொனண்டத்துயர்முகடுடையமாலோன்
நீட்டியகமலப்பொற்றுணிரையிதழ்மலரின்மேலான்
ஆட்டியதெய்வநன்னீரதிர்திரைக்கங்கையென்று
நாட்டமூவுலகினூடுநளிபெறத்தவழுமன்றே.

மலரின்மேலான் - பிரமன். (சுகூ)

ஆற்றல்வாளவுணரெல்லாமன்றுவஞ்சனையேசெய்தான்
மாற்றருஞ்சிறப்புவாய்ந்தமணிவண்ணனெனச்சினப்ப
நாற்றிசைவழுத்துஞ்சீர்த்திநலஞ்செய்மாவலியன்னோரைத்
தேற்றினன்றேவர்காலமீதெனத்தெரித்துமாதோ.

மணிவண்ணன் - திருமால். (எ௦)

உரவுநீருலகமெல்லாமோரடியாயதோங்கும்
இருவிசும்படியொன்றாயதேனையோரடிமற்றெங்ஙன்
தருதிநீதாராயென்னிற்சார்குவைநரகமென்று
வருணபாசத்தால்வீக்கமாவலிகட்டுண்டானல்.

உரவுநீர் - கடல், வீக்க கட்ட. (எக)

குருவெகுண்டதனற்புன்கண்குறுகினன்போலுமென்னப்
பிரகலாதப்பேரன்பன்பெருமனைக்கண்டுநெஞ்சம்
உருகுறப்புளகமெய்தியுவப்பினேடேத்தாநிற்ப
மருவிரிதுளவமாலைமலரவன்வழுத்திச்சொல்வான்.

புன்கண் - துன்பம். (எஉ)

உன்பதநீரினட்டியுற்றநீர்தலையிற்றங்கி
மன்பெருஞ்செல்வமெல்லாம்வழங்குமாவலிதானென்றும்
இன்பமேபெறுவதல்லாலிடருறற்கியாவன்கொல்லோ
அன்பனென்றுரைத்துப்பாசமவ்வழிநீக்கினுனல்.

இடருறற்கு - துன்பமடைதற்கு. (எங)

வீக்கியவருணபாசம்விட்டொழிந்தவுணர்வேந்தன்
மாக்கண்வெம்முலையாள்செய்யமலர்மகள்கொழுநபச்சைத்
தேக்கமழ்துவளத்தாரோய்செப்புமோரடியென்சென்னி
மீக்கண்வைத்தளத்தியென்னவிமலனங்குவந்துவிள்ளும்.

சென்னிமீக்கண் - சிரசின்மேல். (எச)

இருசுடரெறிக்கும்விண்ணுமேக்கறத்திருவிற்றங்கி
உரைபெறுசுதலலோகமொருகுடைநிழற்றியாள்வாய்

மருவுநின்வாயில்காப்பேம்வயிரவாட்டடக்கைவேந்தன்
அரசுமேலளிப்பமெட்டென்றறைமனுக்காலத்தென்றான்.

இருசுடர் — சந்திரசூரியர்கள். (எரு)

ஆழியானருளப்பாட்டினவுணர்கோன்சுதலலோகம்
சூழிருஞ்சுற்றமோடுதுன்னினன்பிரகலாதன்
ஏழிருபுவனந்தாயவிணையடிக்கமலம்வாழ்த்த
வாழிமாலவற்கும்க்கவரங்கொடுத்தருளினானால்.

ஆழிமால் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமால். (எசு)

நாடொறுமெம்மையாங்குநலம்பெறக்காண்மையென்னாப்
பீடுசால்பிரகலாதன்பெயர்ந்தனன் சுதலலோகத்
தேடலர்துளவோன்பின்னரிந்திரற்கரசுநல்கித்
தாடொழுமமரர்யார்க்குந்தம்பதியருள்செய்தானால்.

ஏடலர்துளவோன் - திருமால். (எஎ)

பிருகுவைநோக்கிப்பெம்மான்பிறங்குமம்மகத்திற்செய்யற்
குரியனகுறைசெயென்னவுற்றிடுங்குறைகள்பாற்றும்
அரியநின்னாமத்தொன்றேயமைந்திடனண்ணனீயே
மருவினைகுறையுமுண்டோமதிக்கினிம்மகத்துக்கம்மா.

பாற்றும் - ஓட்டும். (எஅ)

குறையிலையெனினுமின்றுகூறுநற்பணிசெய்கேனென்
றிறைவனைவணங்கிவெள்ளியியற்றினனிறைவன்றானும்
நறுநுதலதிதியென்பாணலந்திகழ்மகிழ்ச்சிநாளும்
உறவுபேந்திரனேயாகியும்பர்நாடுறையுமன்றே.

உபேந்திரன் - விஷ்ணு. (எகூ)

மருங்குறையிளையோனென்னமருவுபேந்திரனுலாற்றல்
பொருந்திவச்சிரத்தோன்மூன்றுபுவனமுமினிதிறோம்பி
திருந்தியசெல்வந்துய்த்துத்திகழ்ந்திருக்கின்றானிந்த
இருங்கதைகற்போர்கேட்போரின்பமுற்றிருப்பர்மாதோ.

ஓம்பி - காத்து. (அ0)

தேனுகுதுளவத்தாரான்றிருவிளையாட்டின்றன்மை
ஊனுகுபரிதிவேலாயுரைக்குமாவெளிதோவென்று
நான்மறைக்கிழவன்மைந்தனவிற்றினன்மலராள்கேள்வன்
மீனுருவெடுத்தவாறென்விளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

உரைக்குமா - சொல்லுமாறு. (அக)

வாமனுவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—கரு0

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

உரைதருநான்முகற்குரைத்தநாட்களின்
பரிவினிப்பகற்குமுற்பகலினீற்றினில்
பிரளயம்வருமெனப்பெரிதினெண்ணியே
மருவினன்மீனுருமாயனென்பவே.

நான்முகற்கு - பிரமனுக்கு. (க)

முந்துநாண்முழுமறைகொணரமுன்னவன்
சிந்தியாமீனுருவெடுத்தல்செப்பிடின்
அந்தநாளருந்தமிழுரும்புநாட்டிடை
வந்துபார்புரக்குமோர்வழுதிமன்னனே.

சிந்தியா — சிந்தித்து, வழுதிமன்னன் - பாண்டியராஜன். (உ)

பைத்தபாம்பேந்துபார்பரிக்கும்பாண்டியன்
சத்தியவிரதன்வெண்மதிதயங்கிய
முத்தவெண்குடையினன்முழவுத்தோளினன்
பத்திமையான்பரந்தாமன்பாலரோ.

பரிக்கும் - தாங்குகிற. (ங)

மருக்கமழ்தாரினன்வையையாற்றிடை
அருக்கியங்கொடுப்பதற்கங்கைதாங்கிய
திருக்கிளர்புனலிடைச்சேட்டிளங்கயல்
உருக்கொடுதனிமுதலுவந்துதித்தனன்.

கயலுருக்கொடு - மீனுருக்கொண்டு. (ச)

மன்னவன்காண்டலும்வையையாற்றிடைத்
துன்னுறவிடுதலுமீனஞ்சொல்லுமால்
உன்னுழிச்சரணெனவுற்றவென்னைநீ
பன்னுபல்பகைகொளப்புழுதின்விட்டனை:

சரணெனவுற்ற - அடைக்கலம்புகுந்த. (ரு)

கன்னலினீரினுங்கழுமுந்தண்சுனை
மன்னியநீரினுமருவவிட்டனை
இன்னலொன்றறநனியினிதுகாக்கென
அன்னவனெஞ்சகமடைந்ததற்புதம்.

கன்னலினீரினும் - கமண்டலநீரினும். (சா)

கடமுமிழ்களிற்றினன்கன்னனீரிடை
விடுதலுங்கன்னலின்விம்மிவீங்கலால்

மடலவிழ்நறுமலர்வாவியுய்த்தனன்
நெடுமலர்ப்பூந்தடனிறைந்ததென்பவே.

கடம் - மதம், உய்த்தனன் - விட்டான். (எ)

தடனிறைந்திடுதலுந்தயங்குசெங்கதிர்
விடுமணிப்பூணினன்வியந்துநோக்கினன்
கடலிடையுய்த்தனன்கல்லென்கௌவைநீர்
படுதிரைப்பரவையிற்பாய்ந்துசொல்லுமால்.

கௌவைநீர் - ஒலியையுடையநீர். (அ)

இறைவனீகடலிடையெனைவிட்டேகுறின்
நிறைதிரைவேலையினெடியமீனினம்
சிறியனைச்சீறினசிதைக்குமென்னலும்
மறமிகுவேலினன்மதித்துச்சொல்லுவான்.

வேலையில் - கடலிலுள்ள. (௯)

மீனுருக்கொண்டிவண்விளங்குகின்றநீ
தேனிமிர்துளவணிதெய்வநாயகன்
ஈனமாமிவ்வுருவெடுத்ததென்னென
மானவேன்மன்னவன்வழுத்தமீன்சொலும்.

துளவணிதெய்வநாயகன் - திருமால். (௧௦)

மன்னவவேழுநாள்வைகின்மாக்கடல்
உன்னுமூன்றுலகமுமொளிப்பவோங்குமால்
அன்னநாட்டோணியொன்றடையுமாங்கநின்
நின்னையுமுலகினினிறைந்தவித்தையும்

வித்தை - ஔஷதி, தோணி - தெப்பம். (௧௧)

முனிவரர்கணத்தையும்பொறுத்துமொய்ம்பினால்
தனிமறைகவர்ந்தவன்றனைக்கொன்றம்மறை
நினைதரவயன்றுயினீங்கிநாட்டுவன்
எனநிறைகடலின்மினேகிற்றென்பவே

அயன் - பிரமன். (௧௨)

ஆயிடையரசனுமருளினுழியாம்
மாயனைநினைந்தனன்வைகுமெல்லையில்
தூயமீனுருவினன்சொன்னவண்ணமே
மேயதுகடன்மழைவிசும்பிற்பெய்யவே.

எல்லையில் - சமயத்தில். (௧௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பிறங்கியபகற்போதொன்றுபெயர்வுறக்கங்குற்காலை
மறிந்துமால்வரைகள்சாயமால்வரையென்னப்பொங்கிக்

கறங்குவெண்டிரையலைப்பக்கௌவையங்கடன்முகட்டில்
உறங்கியமலரின்மேலானுயிர்ப்பொடுமறைநடந்த
கங்குற்காலை - இராப்பொழுது. (௧௪)

உளைப்பரிமிடற்றனென்றுமுடல்சினத்தவுணனுங்கு
முளைத்தனன்மறையைவௌவமுறுகியசினத்தால்வெம்போர்
விளைத்தவனுயிரையுண்டுவிழுமிதின்மறைகளெல்லாம்
அளித்தனன்மீனமாயவருமுறைமுதவிமாதோ.
பரிமிடற்றன் - ஹயக்ரீவன். (௧௫)

சத்தியவிரதனோடுசடங்கடலுலகுக்கெல்லாம்
வித்தொருதெப்பந்தேற்றிமீனுருவெடுத்தமாயன்
கொத்தொரிபயிலும்போதிற்குலவயன்விழிக்குங்காறும்
மொய்த்தவெண்டராகவேலைமுகட்டிடையுறைந்தானன்றே.
விழிக்குங்காறும் - விழிக்குமளவும். (௧௬)

முடங்குதெண்டிரையபௌவமுற்றுமோர்செலுவுட்சென்று
மடங்கியதுணரகில்லார்மயர்ந்தனர்நேடியன்னோர்
ஒடுங்கினரேத்திநின்றருயர்வொப்பிலாதமேலோன்
நடங்கொள்சேலுருவின்மாண்பியாவரேசாற்றுநீரார்.
பௌவம் - கடல், செலு - சிலாம்பு. (௧௭)

மன்னியசேலிறைமருப்பினிலரவான்யாப்பத்
துன்னியபஃறிமீதுதுலங்கியமுனிவரோடும்
இன்னருளரசனேறியேத்தலுமேந்துமாயன்
பன்னுதத்துவங்களெல்லாம்பளகறவியம்பினானல்
பஃறி - ஓடம். (௧௮)

பொதியவிழ்கமலவீட்டுப்புராதனன்விழித்தகாலைச்
சிதரரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்திருத்துயிலாரமார்பன்
அதிர்திரைக்கடலிற்சேலாயளித்துவேலரசன்றன்னை
மதுவுலாந்தொடையல்வைச்சுதமனுவாக்கினானல்.
கமலவீட்டுப்புராதனன் - பிரமன், திருத்துயிலாரமார்பன் - திருமால். (௧௯)

பன்னுமிக்காதைகேட்போர்படிப்பவரெழுதில்வீடு
துன்னுவரசுவென்றுசுகமுனியுரைத்தானென்ன
இன்னருள்பழுத்தகூதனிசைத்திருந்தவர்தாங்கேட்பப்
பின்னுமம்முனிவன்சொற்றபெருங்கதைவழங்கலுற்றான்.
இருந்தவர் - பெரியதவத்தினர். (௨௦)

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௭0.

எட்டாங்கந்தம்முற்றிற்று. 1237

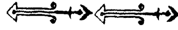
ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாங்கந்தம்.

முதலாவது

இளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தரைபுகழ்விண்டுராதன்சத்தியவிரதனென்ன
மருவுவேலரசன்வைவச்சுதமனுவாகிவந்திங்
கிருநிலம்புரக்கின்றானென்றிசைத்தனைமுனிவவன்றான்
விரிதருமரபின்வண்மைவிளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

புரக்கின்றான் — காக்கிறான். (க)

ஈசனுந்திருமாலுந்தியெழுந்தசெங்கமலப்புத்தேள்
தேசுலாமனத்தின்வந்துசேர்தருமரீசிசெய்தான்
காசிபனுகுமன்னோன்காதலன்விவச்சுவான்றன்
மாசிலாமைந்தன்வைவச்சுதனெனவழங்குவாரால்.

சேய் - புதல்வன். (உ)

அன்னவன்சிரத்தையென்னுமணங்கினைமணந்துகாதல்
மன்னும்மோர்மைந்தன்வேண்டிவசிட்டனுன்மகஞ்செய்போது
பன்னிபெண்மகவுவேண்டிப்பகர்ந்தனளாகவோதா
உன்னுபெண்ணுதிக்கவென்றேர்மறைகரந்துரைத்தான்மன்னோ.

மகம் - யாகம், பன்னி - மனைவி (௩)

இத்திறமியம்பலானேயிளையெனவுதித்தாளோர்பெண்
அத்திறமரசனேக்கியருமறைவசிட்டன்றன்னை
வித்தகவிதென்கொலென்னவிளைந்தவாறியம்பியன்னோன்
வைத்தபாம்பணையோற்போற்றிப்பளகிலானுக்கினுனல்.

பளகிலான் — குற்றமில்லாதவன். (௪)

இளனெனும்பெயர்பெற்றன்னேனிலங்குநாள்வேட்டமாட
உளமுவந்தொருமாவேறியொளிர்வடவரையின்கீழ்பால்
வளமுறைசுகுமாரப்பேர்வனத்துழிச்சேறலோடும்
தளிர்திறப்பெண்ணின்வண்ணஞ்சார்ந்தனன்மீட்டுமாதோ.

வேட்டம் — வேட்டை, மா - குதிரை (௫)

அங்குடனேகினேருமரிவையராயார்மாவும்
பொங்கெழில்வடவையாகிப்பொலிந்ததென்றுரைப்பவேந்தன்
மங்கையரிளையன்னேர்வருந்துதற்குற்றசாபம்
இங்குரைசெய்வாயென்னவிருந்தவனுரைக்கலுற்றான்

அரிவையராயார் — பெண்களானார்கள், வடவை - ஊழித்தீ, (இதுபெண்குதிரை வடிவினது). (௬)

சொல்லுமிவ்வனத்தின்முன்னர்ச்சுடர்மதிச்சடையோன்வேட்ட
நல்லெழிலுமையாள்கொங்கைநலனுறப்புணருங்காலை
எல்லிடுமதிமிலைந்தானிருங்கழன்முனிவரேத்தச்
செல்லலுமனையாணுணத்திருமினர்முனிவர் மாதோ.

மதிச்சடையோன் - சிவன். (எ)

நாணியநங்கைபின்னர்நக்கனையணையாளாக
வேணியஞ்செல்வன்வெம்பிமேதகுவனத்திலுற்ற
ஆணுருப்பெண்பாலாகவறைந்தனனற்றைநாட்டொட்
டேணமைபுருடர்வந்தங்கெய்திடாரிறையுமன்றே.

ஏண் - பெருமை. (அ)

அவ்வழிநடந்துபெண்மையடைந்திளையாயமாதை
எவ்வமின்மதிமுன்பெற்றவிலங்கெழிற்புந்திபுல்லி
அவ்வியமவித்தசிந்தையாடல்வேற்புரூரவாவைக்
கவ்வைசெய்வாரியேழ்சூழ்காசினிபுரக்கவீன்றான்.

அவ்வியம் - பொறாமை, கவ்வை - ஒலி (௯)

எண்ணறுபுகழின்மிக்கவிளனெனவிளங்குவேலான்
பெண்ணுருமீட்டுமாங்குப்பெற்றமைவசிட்டன்றோரா
அண்ணலவ்வரனைப்போற்றியாஞெருமதியும்பெண்மை
நண்ணுமோர்மதியுமாகநன்கமைத்தருளினானல்

தேரா — தேர்ந்து, மதி - மாசம். (௧0)

கலிவிருத்தம்.

இருடறுநருழலாளெனுமேழையைப்
புருடனுகிப்பொருந்தியநாட்புணர்ந்
தருடருஞ்சிறுவோரையளித்தனன்
தெருடரும்மதிசேரிளனென்பவே.

ஏழை — பெண். (௧௧)

வன்றிறற்படைமன்னவனல்கிய
ஒன்றுநற்றவத்துற்கலனுதியாம்
வென்றிவேற்கரவேந்தர்கண்மூவரைத்
தென்றிசைக்கிறையாகச்செலுத்தினன்.

நல்கிய - பெற்ற. (௧௨)

உளம்விரும்பியுயிர்த்தபுரூரவா
வளமிகுந்தவிம்மாநிலமோம்புற
விளைபசும்பொன்வெயின்முடிசூட்டியவ்
விளனடர்ந்திருங்கானகத்தேகினான்

உயிர்த்த - பெற்ற. (௧௩)

வாட்டமில்வகைசெய்தவைவச்சுதன்
மீட்டும்பெற்றபுதல்வர்விழுப்புகழ்
பாட்டுவெண்டிமிர்பைந்தொடைமன்னவ
கேட்டியென்றுமுனிவன்கிளக்குமால்.

விழுப்புகழ் — பெரும்புகழ், கிளக்கும் - சொல்வான். (கச)

இளன்கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

சையாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

முழங்குநீர்யமுனையின்முயன்றமாதவம்
வழங்குவைவச்சுதமனுவளித்தனன்
தழங்குநீர்க்கடற்புவிதயங்குவானுறும்
பழங்கணீக்கியவொருபதின்மர்தம்மையே

பழங்கண் - துன்பம். (க)

ஏதமில்புகழினனிக்குவாகுவோ
டோதுசையாதிதாருறும்விடத்துரு
நீதிசெய்நபகனோர்நிகரினற்கவி
ஆதியென்றறையுமப்பதின்மர்தங்களின்.

ஏதமில் - குற்றமில்லாத. (உ)

கவியெனும்பெயர்புனைகருதுசீரினன்
புவிமுதலியபுகழ்பூதத்தாலுறும்
எவைகளும்பிரமமாமென்றெண்ணிமா
நவையறுபிரமமாய்நண்ணினனரோ.

நவையறு - குற்றமற்ற. (௩)

எழிறிகழ்விடத்துருவென்னுமொய்ம்பினன்
அழிவறுகுரவனும்வசிட்டனாணையால்
விழைவுறுபசுநிரைமேய்த்துமேவுநாள்
தொழுவுறுநிரைநடுத்தோன்றிற்றோர்புலி.

ஆணையால் — கட்டளையால், பசுநிரை - பசுமந்தை. (ச)

வெந்திறற்புலிதமமேயகங்குலின்
வந்தடநிரையினம்வாய்விட்டார்த்தன

அந்தமில்குணத்திறைணர்த்தல்கேட்டலும்
முந்தடுபடையொடுமுடுகித்துன்னினான்.

தமம் - இருள், அட - கொல்ல. (௫)

புலியெனவொருவிடைபுழுங்கிவீட்டினான்
வலிகெழுமுனிவரன்வைகற்காலைபோய்க்
கொலையுறுவிடையினைக்கண்டுகொன்றநீ
நிலையிழிபின்னவனென்றுநீக்கினான்.

விடை - இடபம். (௬)

முனிவரன்சபித்தலான்மொழியும்பின்னவன்
எனவிருங்கானடைந்தியற்றிமாதவம்
துனியுறுவனத்தழல்சுலாவிமெய்சுட
மனுமகனொருபதமருவினானரோ

சுலாவி - சூழ்ந்து. (௭)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

சையாதியென்றுரைக்குந்தவாகழுமனுப்புதல்வன்
மையார்ந்தவணர்கூந்தன்மானையுமாநத்தன்முனுப்
பொய்யாதபுகழ்பெறுமுப்புதல்வரையும்பெற்றரவம்
பையாரப்பரிக்கின்றபாரகமோரேழ்புரந்தான்.

வணர் - நெரிவு, அரவம் - பாம்பு (ஆதிசேடன்). (௮)

என்றமகடன்னோடவ்விறையோனற்சவனனுறை
கான்றருகானேகுதலுங்கனிமொழியாளச்சவனன்
வான்றவஞ்செய்தாக்கையொருவன்மீகமாகவதில்
தோன்றுவிழி மின்மினிபோற்றோன்றுதலைக்கண்ணுற்றாள்.

வன்மீகம் - புற்று. (௯)

கண்டுநனிகுறுகியொருகண்டகத்திற்குத்தவவள்
மிண்டுமிகுசெங்குருதிவன்மீகமீதெழலும்
தெண்டிரைசூழ்பார்புரக்குந்தேர்வேந்தனோடுவனம்
கொண்டுறுவோர்யாவருமேகுருடரென்பாராயினரால்.

கண்டகம் - முள். (௧௦)

யாரோவிங்குற்றவரிந்நற்றவருக்கின்றுபிழை
ஓராதியற்றினரென்றுன்னியவனுடுதலும்
காராரும்பூங்கூந்தற்கதிர்முலைச்சுகன்னிகைதான்
தோராதிழைத்தபிழைசெப்பினளவ்வேந்தனுக்கே.

ஓர்ந்து - ஆராயாமல். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றுதல்கேட்டவேந்தன்சவனனைவணங்கிப்போற்றிக்
கோற்றொடியறியாள்செய்தகொடும்பிழைபொறுத்தியென்று
மாற்றருந்தவத்தோனின்சீர்மகளையான்மணக்கும்வண்ணம்
நாற்றிசைபுகழுமேந்தானல்கெனநவிற்றினானல்

ஏந்தால் - அரசனே (கஉ)

முனிவரன்மொழிந்தவண்ணமுகிழ்நகைத்தவர்வாய்மைக்கட்
கனிமொழியணங்கைவேந்தன்காதலோடளித்தானுற்றோர்
பனிமலர்க்கண்களெல்லாம்பளகறத்தெரிந்தவாங்குப்
புனைகழல்வயவரோடுபுரவலனகரம்போந்தான்.

அளித்தான் - கொடுத்தான். (கரு)

தவம்புரிசவனனென்போன்றையலோடணையவிந்த
அவம்புரியுருவாகாதாலழகுறுகாமன்வேட்கும்
நவம்புரியிளமையிங்ஙனண்ணுதல்வேண்டுமென்னச்
சிவம்புரிபுரியின்பேர்ப்புத்தேளிரைக்கருதவன்றோர்

பரியின்பேர்ப்புத்தேளிர் - அசுவினிதேவர் (கச)

வந்தனரவரைநோக்கிமகத்தினிலுமக்குங்கூறு
தந்திடுவேனென்மூப்புத்தவிரநீரிளமைநல்கின்
சுந்தரப்புலவீரென்றுதுதித்தனன்வணங்கவன்றோர்
அந்தணப்பெரியோற்றம்போலழகுறவாக்கினாரால்.

மகத்தினில் - யாகத்தில். (கரு)

மூவருமுருவமொத்துமுன்னுறமயங்கிநோக்கிப்
பாவைதன்கற்பினாலேபதியையேபதியென்றுற்றாள்
தாவிலாத்தவத்தோன்வேள்விசார்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்
தேவரோடிருந்துமாந்தச்செய்தவிவழங்கினானல்.

பதியையே - கணவனையே. (கசு)

மகத்தினிற்கூறிலாதவயித்தியராயதேவர்
சகத்தினிற்சவனன்வேள்விசார்ந்தவிநுகர்தல்காணு
அகத்திடைவெகுளிபொங்கவருந்தலைதுணிப்பெனென்றுப்
பகைத்திறலிருக்கும்வெய்யபடைபுரந்தரன்கைக்கொண்டான்.

வயித்தியராயதேவர் - அசுவினிமருத்துக்கள். (கள)

மூத்தழல்வளர்க்குமந்தண்முனிவரன்குலிசங்கொண்ட
தத்தொளிப்பூணினன்றன்றடக்கரம்வழங்காவண்ணம்
அத்தலைநிறுத்தலோடுமமரரோடன்றோனேர்ந்து
மெய்த்தவன்வேள்விவாழ்த்திவிண்ணகத்தேகினானல்.

குலிசம் - வச்சிராயுதம். (கஅ)

அன்றுதொட்டவனிமீதேயாற்றுநன்மகங்கடோறும்
குன்றெறிகுலிசனுதிக்கொற்றவாளமரரோடும்
சென்றவிக்கூறுபெற்றூர்திகழ்பரிப்பெயர்கொடேவர்
ஒன்றியதவத்தோனில்லாளொடுமுவந்துறையுநாளில்.

குலிசனுதி - இந்திரன்முதலாகிய. (௧௯)

கானுறைமுனிவற்கீந்தகனிமொழியணங்கைக்காண்பான்
மாநிலம்புகழ்சையாதிமன்னவனுங்குமேவித்
தேனிமிரலங்கன்மாலைதிகழ்தருமதன்கொலென்ன
வானநல்லெழின்மிக்கானைமணந்துறைமகளைக்கண்டான்.

காண்பான் - காண. (௨0)

உன்னைமுன்மணந்துநின்றவுடன்முதிர்முனியைநீத்துப்
பின்னுமிவ்விளைஞற்சேர்ந்துமடந்தைநீபிழைசெய்வண்ணம்
என்னைகொலென்னவன்றுளியைந்தவாறியம்பக்கேட்டுப்
பன்னருமுவகைபூத்துப்பார்த்திபனகரஞ்சேர்ந்தான்.

நீத்து - விட்டு, உவகை - சந்தோஷம். (௨௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டல்கண்படைகொடண்டலைநகரங்குலவுசையாதிமுன்னுயிர்த்த
எண்டிசைப்புகழாநத்தனென்றிசைப்போனிரேவதன்றன்னையீன்றெடுத்தான்
வண்டிமிர்தொடையல்வுனையுமவ்வேந்தன்வயங்குரேவதிதனையளித்திவ்
வொண்டொடிமலர்க்கையணங்கினையெவருக்குதவுதுமெனநினைந்துறைந்தான்.

கண்படைகொள் - நித்திரைசெய்கிற. (௨௨)

எரிதவழ்வடிவேலிரேவதனீன்றவிரேவதிதன்மெனுடுசெய்ய
மரைமலரண்ணலுலகினையடைந்துமாடகயாழினோர்பாடும்
ஒருகணங்கழியவணங்கையார்க்களிப்பனென்றலுங்கழிந்தபல்லூழி
இருநிலவரைப்பினின்குலவேந்தரில்லெனமலரவனிசைப்பான்.

மரைமலரண்ணல் - பிரமன் (௨௩)

அலைப்பெருங்கடல்சூழ்தரைப்பொறைதவிர்க்குமலப்படையவற்குநீயீன்ற
குலக்கொடிதன்னையருளெனவுரைத்தகொழுமலரண்ணலைப்பரவிச்
சிலைத்தழும்பிருந்ததிணிபுயன்மீண்டுதெண்ணிலாமுகிழ்நகைத்துவர்வாய்
மலர்க்கருங்குழலைமடற்பனையுயர்த்தமதிநிறப்பெருமனுக்களித்தான்.

பொறை - சுமை, அலப்படையவன் - பலராமன். (௨௪)

திதலைவெம்முலையாடிருவுருச்சாலத்திகழ்தரநீண்டிருந்தமையால்
கதிர்மணிக்கலன்சேர்கமுகுறழ்கழுத்திற்கைப்படைநீட்டினன்வணக்கி
மதியெனமருளுமணிநிறவள்ளன்மணந்தினன்மலர்த்தொடைசூட்டத்
ததைமலர்க்குழலாள்சமவுருவாகித்தயங்கினளுவகைகொண்டிருந்தாள்.

திதலை - தேமல். (௨௫)

கலிவிருத்தம்.

வம்புலாந்தொடைமன்னவற்கம்முனி
உம்பர்நாடிவணங்கவுவந்தருள்
எம்பிரானடியெய்தியவண்புகழ்
அம்பரீடனருங்கதைசொல்லுமால்.

வம்பு - வாசனை. (உசு)

சையாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

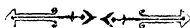
ஆகத் திருவிருத்தம்—௪௦.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூன்றாவது

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை

நவின்றவம்மனுவுயிர்த்தசீர்நபகனென்றுரைப்போன்
கவின்செய்வேளெனக்கருதுநாபாகனையளித்தான்
தவஞ்செய்தன்னவனம்பரீடன்றனைத்தந்தான்
பவங்கடீர்தரவவன்றிருமால்பதம்பணிந்தான்

கவின் - அழகு, பவங்கள் - பிறவிகள். (௧)

தலையினற்பரந்தாமனற்றுளிணைபணிந்து
கலையினற்சொலுமவன்புகழ்காதுகொண்டருந்தி
நிலையினழியாவுறைதரநெஞ்சினுன்னினைந்து
சிலையினற்றருவாற்செயுஞ்சினகரஞ்சூழ்ந்து.

கலையினால் - நூல்களால், சினகரம் - கோயில். (உ)

கையினாலரிபூசனைகாதலித்தியற்றி
மெய்யினாற்றிகழ்நாவினன்றுமமேவிளம்பி
வையமேமுதலாய்வரும்பொருளெலாமாலோன்
பொய்யிலாவுருவெனுமவன்புலமையார்புகல்வார்.

காதலித்து - விரும்பி. (௩)

அரியமாதவவசிட்டனேயாதியந்தணரால்
புரவிவேள்விகள்பயன்விழையான்பலபுரிந்து
மருவுமேழ்பெருந்தீவுமோர்மதிக்குடைநிழற்றி
உரைசெயிந்திரபோகமுற்றவந்தனனுரவோன்.

பயன்விழையான் - பயனைவிரும்பாமல். (௪)

வினையினோர்முனிவெகுண்டவற்கியற்றியசாபம்
அநகனுழிவந்தகற்றியவிவ்வுலகளித்தான்

எனலுமன்னனிங்கிசைத்தியென்றேர்ந்லுமியம்ப
முனைவனும்மதுவிரித்தனன்மொழியலுற்றனனால்.

வினையின் - வினைவயத்தால், விரித்தனன் - விரித்து. (௫)

திங்கடோறும்வந்துறுமரிதினத்துணவொழித்தே
எங்கணுயகற்போற்றியீராறெனுந்திதியில்
துங்கநான்மறையோர்க்கெழிற்றொறுநிரையுதவி
அங்கருந்தவர்க்குணவளித்தருந்துவனரசன்.

திங்கள் - மாசம், ஈராறெனுந்திதி - துவாதசி, தொறுநிரை - பசுமந்தை. (௬)

இன்னவாறுசெய்தொழுகுவோனீராறுதிதியோர்
கன்னலென்னவங்குற்றநாட்கலைவலோர்தொடரப்
பன்னுசீர்த்துருவாசனும்பண்ணவனணுக
அன்னநீயிவணருந்தெனவருந்தவனோர்ந்தான்

கன்னல் - கடிகை, நேர்ந்தான் - இசைந்தான (௭)

கடிகையொன்றினுளருந்திடவேண்டுநீகடிது
படிசொலும்புகழ்முனையிற்படாநதுநீர்படிந்திங்
கடியன்புன்குடிலடைதியென்றரசனுங்கறைந்தான்
நடைசெய்மாதவனன்றெனநடந்தனனன்றே.

நீர்படிந்து - நீரில்மூழ்கி (௮)

ஈரமார்புனன்மூழ்குவானேகியமுனிவன்
சேர்கலாதொருகன்னலுந்தீர்ந்ததென்றரசன்
ஓரினுண்டுபாத்தோடுறுபலனளிக்கும்
நீரின்பாரணைநன்றெனநீர்நுகர்ந்தனனால்

நீரின்பாரணை - நீருண்டுபவாசமுடித்தல். (௯)

விதியினற்புனலருந்தியபின்முனிமேவி
அதிதிபூசனையாற்றுவன்முனமெனவறைந்து
பதிதனாகிமுன்பாரணைபுரிந்தனையென்னென்
றுதிரம்போன்றிருகண்சிவப்புறமுனிவுற்றான்.

ஆற்றுவன் - செய்வேன், பதிதனாகி - பாவியாகி. (௧0)

சீற்றமோடவன்செஞ்சடைநிலத்திடையடித்தங்
காற்றலோடுகைவாளொடுமார்த்தொருபூதம்
தோற்றநீயிவனுயிர்தொலைத்தேகெனச்சொற்றான்
மாற்றருஞ்சினத்ததுவரவுடைந்திலன்மன்னன்.

சீற்றமோடு - கோவத்தோடு. (௧௧)

அடைந்தவாறெவர்க்ணிமணிப்பணிநிலையரவில்
கிடந்ததொன்முதலதிந்துதன்னுழினயக்கெழுமி

உடைந்திடா தநம்மன்பனைக்காத்தியென்றுரைப்ப
நடந்தங்காழிவெங்குறளுயிர்நலிந்தொருக்கியதே.

பன்றலையரவில் - ஆதிசேடன்மேல், குறள் - பூதம். (௧௨)

பூதமாய்ந்ததுகண்டருந்தவன்பொருக்கென்ன
ஓதுநாற்றிசையெங்கணுமோடினனோடச்
சோதியாழியும்வீட்டியபின்றொடர்நதேகப்
போதமாதவன்வடவரைமுழைஞ்சுபுக்கொளிந்தான் (௧௩)

அங்குவந்தடைந்துருத்திடவருந்தவனோடிப
பொங்குசீரயனுலகுபுக்கவறநதுபுகல
எங்குமாயவனுணையார்மாற்றுவரென்றுச
சங்கரன்பதஞ்சார்ந்துரைத்தனனறியாரயு

மாயவனுணை - திருமாலின்கட்டளை (௧௪)

மாயனுழியைமாற்றவல்லுநரெவர்யதிகினை
தாயினன்புடைததறபரனைதடுததாளுப
நேயமோடவணேகுதியெனவாளிகழ்த்தப்
போயினன்றிருவைகுநதமபொருநதினன்புகழுநதான்.

வல்லுநர் - வல்லவர் (௧௫)

மருவுமாயனைவணஙகினன்வாழ்ததிமாதவத்தோன்
அரியநின்னுடையன்பனுக்கறிவழிநதடியேன்
புரியுந்தீங்கினைப்பொறுத்தருள்கெனப்போற்றத்
திருவினுயகனருந்தவற்கருணமொழிநெரிப்பான்

அறிவழிந்து - அறிவுகெட்டு, புரியும் - செய்த. (௧௬)

மன்னுமன்பர்தமுள்ளமென்னிடத்திடைவதியும்
என்னதுள்ளமுமன்பர்தம்மாலியைந்திருக்குப
அன்னதன்பரதீனமில்லாதிலையலர்மேல்
பொன்னினும்மெனக்கினியவரவர்களேபுகலின்

வதியும் - தங்கும், பொன்னினும் - திருமகளினும் (௧௭)

சுற்றமாதியெப்பொருள்களும்பொய்யெனததுணிந்து
மற்றென்பாதமேமனக்கொளுமவர்க்கிடர்மருவின்
உற்றுநீக்கிடாதுறைதுமோவன்பர்பாலுவந்து
பெற்றகன்றுகாண்கறவையிற்பெட்புறுமுள்ளம்

கறவையின் - கறவைப்பசுப்போல. (௧௮)

அன்பருக்கருந்துயர்செயவடைந்தகிவங்கொடியோர்
மன்பெருந்துயருறுவதுமதித்திடல்வழக்கே

உன்பெருந்துயராசனேயொழிக்குமற்றவன்ருள்
நன்குநின்சிரம்பொறுத்திநற்றவவெனநவின்ருன்.

பொறுத்தி - தாங்கக்கட்வை. (கக)

சொன்னவாசகங்கேட்டலுமாயனைத்தொழுது
மன்னன்ருண்முடிமருவினன்வணங்கினன்வழுத்த
என்னபாவம்வந்தியைந்ததிங்கெனக்கெனவாசன்
துன்னியாழியைத்துதித்தனன்பன்முறைதொழுதே.

ஆழியை - சக்ராயுதத்தை. (உ0)

அரசன்வாழ்த்தலுமாழியம்முனிவனையடாது
விரைவிற்போயறவாழியந்தணன்கரமேவப்
பருவமொன்றுணவின்றியேவரவுபார்த்துறையோன்
உரைசெய்மாதவற்ருெழுதுணவருத்தினனுவந்தான்.

அடாது - கொல்லாமல். (உக)

கலிவிருத்தம்.

அரியமாதவனுழியடர்த்தலால்
பருவமொன்றுபடரவிவ்வாறவன்
வரவுநோக்கியேவைகியமன்னவன்
உரையருந்தவனுண்டபினுண்டனன்.

அருந்தவன் - அருந்தவத்தினன், (துர்வாசன்). (உஉ)

நனிவருந்தியோராண்டுநென்பாரனைப்
புனலருந்திப்பொருந்துமவ்வேந்தைவெம்
முனிபுகழ்ந்துநன்காசிமொழிந்தபின்
தனிவிசும்புறச்சார்ந்தெழுந்தானரோ.

புனலருந்தி - நீருண்டு, ஆசி - வாழ்த்து. (உ௩)

மூன்றுமைந்தர்சுகேதுமுதலினர்
தோன்றினாவர்தொல்லுலகாளுவான்
கான்றசெம்பொற்கதிர்முடிசூட்டியே
வான்ருேடும்வனத்தேகினன்மன்னனே.

ஆளுவான் - ஆள. (உச)

அந்தமன்னனடைந்தனன்முத்தியின்
மைந்தர்தம்மரபுந்தழைத்தோங்கின
இந்தமாக்கதைகேட்கவியைந்திடும்
சிந்தையோர்திருமால்பதஞ்சேர்வரே.

மரபும் - சந்ததியும். (உ௫)

என்றுகூறியகலிக்குவாகுவின்
துன்றுசீர்மரபும்மினிச்சொல்லுவாம்

நன்றுகேட்கெனநான்மறையந்தணன்
வென்றிவேலரசுக்குவிளம்புவான்.

இகல் - வலி. (௨௬)

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௬௬

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுமம்மனுமுன்றும்மிடுங்காலைச்சுடர்விரிமூக்கினின்றுதித்த
நல்லெழிலிக்குவாகுவென்றுரைப்போனவையறவுரைத்தமைந்தர்கடாம்
செல்லுறழ்தடக்கைவிகுக்கியோடருஞ்சீர்சேர்நிமிதண்டகன்முதலாம்
எல்லையிறிலார்நூற்றுவரென்பாரியம்புமன்னோர்களின்விகுக்கி.

நவை - குற்றம், செல் - மேகம். (௧)

தாதைதன்சொல்லாற்றென்புலத்தோர்க்குச்சாற்றியகடன்கழிப்பதற்கா
மேதகுகான்போய்வியன்சசமுதலாவேண்டியவுணவெலாம்வௌவிக்
காதல்வெம்பசியிற்சிலமுயலருந்திக்கழிந்தனகொணர்ந்திடநோக்கி
ஓதியவசிட்டனோர்ந்திதுசேடம்பிதிர்மகக்குறாதெனவொழித்தான்.

சசம் - முயல், பிதிர்மகக்கு - பிதிர்யாகத்துக்கு. (௨)

ஒழித்திடுங்குருவைமுனிந்துதன்றாதையொருவனத்தேகெனவேகி
இழைத்ததோர்தொழிலாற்சசாதனென்றெவருமியம்பவாங்கிருந்துபல்பருவம்
கழித்தபின்றாதைவிண்ணகங்கலப்பக்கதிர்முடிபுனைந்துலகளித்துத்
தழைத்தெழுமன்பாற்புரஞ்சயனெனுமோர்தநயனையுயிர்த்தனனன்றே

பருவம் - வருடம், தநயன் - புதல்வன். (௩)

இயம்புமம்மன்னன்ககுத்தனென்பெயருமிந்திரவாகநனெனுமோர்
வயன்றருபெயருமடைந்தனனடைந்தவாறென்காரணமென்னின்
தயங்கொளிவிண்ணோர்தானவர்வெருட்டித்தமனியப்பதியிழந்தோடி
அயன்றொழுந்திருமாலடியிணைவணங்கவன்னவனமருக்கறைவான்

யாவன் - யாது, தமனியப்பதி - பொன்னுலகு. (௪)

புரஞ்சயனிடத்தெம்மொருகலைபொருந்தும்புரஞ்சயனாற்புலவீர்காள்
பரிந்துதானவர்போரிகலழிந்திரியப்பசும்பொனுடைதிரென்றுரைப்ப
விரைந்துவிண்ணவரவ்வேந்தனையடைந்துவிளம்பினர்தந்துயர்விளம்ப
வருந்துதலொழிப்பன்வாசவனெனக்குவாகனமாய்வரினென்றான்.

புலவீர்காள் - தேவர்களே, இகலழிந்து - வலிகெட்டு. (௫)

இந்திரனவ்வாறியைந்தொருவிடையாயேந்தலைவெரிநிடைத்தரிப்பப்
புந்திநொந்தவுணரிரிதரப்பொருதுபுரஞ்சயன்பொன்னுலகளித்தான்
நந்தலின்றமரர்புரந்தரனோடுநண்ணினருவந்துவீற்றிருந்தார்
அந்தநல்விடையின்முரிப்புறைந்ததனாலன்னவன்ககுத்தனென்பெயரும்

விடை - எருது, வெரிந் - முதுகு, முரிப்பு — முசுப்பு. (௬)

நாற்றிசைபுகழுமிந்திரனென்பானண்ணலாப்போதெறவேண்டி
ஏற்றுருவெடுத்தங்கேந்தலாலொருபேரிந்திரவாகனனென்றும்
சாற்றிடவடைந்துதரைமுழுதளித்துதரியலாடிதொழுதேத்த
ஆற்றல்சேயென்னனேனசாம்வேந்தையளித்தனனன்பொடுமன்றே.

நண்ணவர் - பகைவர், ஏற்றுரு — எருதின்வடிவு, தரியவர் - பகைவர். (௭)

அன்னவன்புதல்வன்பிருதுவென்றுரைப்பானறைந்தவிப்பிருதுவின்மைந்தன்
மின்னகுசுடர்வேல்விரும்பலர்புகழும்விசுவகந்தன்மற்றவன்சேய்
பன்னுசபத்தனெனவுலகேத்தும்பாரத்திபனவன்றரும்பாலன்
துன்னலர்பராவும்பிரகதச்சுவனுஞ்சொல்லுமன்னவன்பெறுநதோன்றல்

விரும்பலர் - பகைவர். (௮)

குறுகலர்பராவுங்குவலயாச்சுவனுங்கூறுமககுவலயாச்சுவன்றன்
சிறுவர்மூவேழாயிரர்தமையளித்தசிறுவர்சூழ்வாமுனமெழுந்து
கறுவொடுமெதிர்ந்ததுந்துவென்றுரைக்குங்காலவேலசுரன்முன்கலப்ப
முறுகுவெஞ்சினத்தோனுயிர்ப்பின்வெங்காற்றான்முருக்கினன்மைந்தரைமாதோ.

குறுகலர் - பகைவர் (௯)

மைந்தரோர்மூவரன்றியெல்லோருமாய்ந்தனரெனமனம்வெகுண்டு
துந்துவையரசன்செகுத்தனனதனாற்றுந்துமாரப்பெயர்பெற்றான்
உய்ந்தவம்மைந்தர்மூவரினெழில்சேர்ந்தொளிபெறுதிடாச்சுவனுயிர்த்தான்
அந்தமில்புகழ்சேரரிச்சுவன்றன்னையவனிகும்பனையளித்தனனால்

உயிர்த்தான் - பெற்றான் (௧௦)

நிகும்பனென்றுரைப்பான்பரிகிணாச்சுவனைநேரலர்வணங்குறவுயிர்த்தான
மகம்புரிந்தோங்குமன்னவனளித்தமகன்கிருதாச்சுவனவன்சேய்
சகம்புகழ்சேனசித்தெனவுரைப்பாசாற்றவன்றனயன்விண்ணுயர்ந்த
நகம்புரைபுயத்திண்வலியைநண்ணலருநவில்யுவனாச்சுவன்றே.

நேரலர் - பகைவர், நகம - மலை. (௧௧)

வீறுசேர்யுவனாச்சுவனெனும்பெயரான்மேதினிபுரந்தருநாளின்
கூறுமோர்மகவும்பெற்றிலனாகிக்குலவுநல்லெழிறிகழ்மனையார்
நூறுபேரோடுகானகங்குறுகநுவலருந்தவத்தினர்நோக்கி
மாறிலாவரசுக்கொருமகவுதிப்பமகத்தையவ்வுழிவளர்த்தனரால்.

கானகம்குறுக - காட்டையடைய. (௧௨)

வெந்திறல்வேந்தனுண்ணுநீர்வேட்டுவிழுத்தவர்துயிலுநள்ளிரவின்
சுந்தரமதலைதோன்றுதற்பொருட்டாத்துகளிலாச்சாலையிலமைத்த

மந்திரப்புனலார்குடத்தினீரெடுத்துமாந்தினன்மாந்தியபின்னர்
அந்தணரறிந்தாங்கரசவுன்வயிற்றிலருமகவுதிக்குமென்றறைந்தார
வேட்டு - விரும்பி, தள்ளிரவு - நடுராத்திரி. (௧௩)

அரசனுமிறவாவண்ணமாலருளாலன்னவனகடுகீண்டெழுந்தான்
இருமுலைப்பாலுக்கேக்கருவண்ணமிந்திரனமகிழ்வொடுமாங்கு
மருவிமாந்தாதாவெனும்பெயர்வழங்கிமணிவிரலாலமுதளிப்ப
ஒருதினத்துலகமுவப்புறவளர்ந்ததொள்ளொளிதழைந்தபைங்குழவி.
அகடுகீண்டு - வயிற்றைக்கிழித்து (௧௪)

வந்தெழுமாந்தாதாவெனும்பெயரோன்வையகம்பொதுவறப்புரந்து
விந்தைசேர்புயத்தானெனுஞ்சசிவிந்தின்வீறுசான்மகள்விந்துமதியைக்
கொந்தவிழலங்கல்சூட்டினன்வேட்டுக்குலவெழின்மைந்தாரூவரையும்
செந்தளிருருவத்தைம்பதெண்ணினராஞ்சேயிழையாரையுமளித்தான்.
புரந்து - காத்து (௧௫)

ஐம்பதுமகளிர்தம்மையுந்தவஞ்செயந்தணன்சவுபரிவேட்டான்
என்பதைவிரிக்கின்யமுனைமாநதியினிரும்புனன்மூழ்கினனெடுநாள
மன்பெருந்தவஞ்செய்காலையம்முனிவன்வயங்குமீனினங்களோர்கடும்பாய்
முன்பொருந்துதல்கண்டன்னவாறுறையமுன்னினனரசன்மாட்டடைந்தான்.
கடும்பு - உறவு. (௧௬)

கலிவிருத்தம்.

அரசன்முன்னமருந்தவனெய்தி நீ
உரைசெயுந்தவப்பேற்றினுயிர்த்தநல்
திருவன்னாரிலோர்சேயிழைமங்கையைத்
தருதியென்னவவ்வேந்தனுஞ்சாற்றுவான்.
தவப்பேற்றின் உயிர்த்த - தவப்பயனாற்பெற்ற (௧௭)

பெற்றகன்னியர்பெட்புறுவாரெனின்
மற்றவர்க்குமணத்தின்வழங்குதல்
கொற்றமன்னர்குலத்தொழிலென்றனன்
உற்றவனுருவின்மையுணர்ந்தரோ.
பெட்புறுவாரெனின் - விரும்புவராயின். (௧௮)

சொல்லக்கேட்டசவுபரிதோன்றலை
நல்லைநீதிநவின்றனைகன்னியா
வல்லையேவரனென்னவரித்திடின
ஒல்லுமோநினக்கீவதுரையென்றான்.
வரன் - நாயகன். (௧௯)

என்றலுந்தவத்தோனையவ்வேழையர்
ஒன்றுகின்றவுறையுளினுய்த்தவர்

நன்றுரைத்ததிறனவிலென்றுமுன்
நின்றகஞ்சுகியோடுநிகழ்த்தினன்.

கஞ்சுகி - சேவகன். (௨0)

அரசுரைத்தவவ்வாறவன்சென்றனன்
மருவுமிவ்வுருமாண்பிலதென்றுவிட்
டிரதிகாந்தனுமேக்கறவின்னெழில்
உருவுகொண்டவனுற்றனனெண்டவன்.

இரதிகாந்தன் - மன்மதன். (௨௧)

மங்கைமாரொடுமன்னன்விடுத்தது
செங்கைவேத்திரன்செப்பலுமன்னவர்
இங்குவேளெழுந்தேயினனோவெனாத்
துங்கமாதவத்தோன்றலைச்சூழ்ந்தனர்.

செங்கைவேத்திரன் - சேவகன். (௨௨)

வந்துமொய்த்தமடந்தையர்மாலையிச்
சுந்தரற்குநான்சூட்டுவன்சூட்டுவன்
முந்தவென்னமொழிந்தனர்மொய்த்தனர்
அந்தவாறரசற்குரைத்தானவன்.

மொய்த்த - நெருங்கின. (௨௩)

கேட்டலோடுங்கிளர்ந்தமுனிவனை
வேட்டவைம்பதுமெல்லியலாரையும்
வாட்டநீங்கியமாதவன்காலினீர்
ஆட்டிநல்கினனன்புடைவேந்தனே.

வேட்ட - விரும்பின. (௨௪)

மணஞ்செய்மங்கையர்தம்மொடம்மாதவன்
கணஞ்செய்மாமணியாற்கனகத்தினால்
நிணஞ்செய்வேன்மயனெஞ்சினியற்றிய
குணஞ்செய்மாடங்குடிபுகுந்தானரோ.

மயன் - தெய்வக்கம்மியன், நெஞ்சினியற்றிய - மனத்தாற்சிருஷ்டித்த. (௨௫)

இல்லின்வாழ்க்கைக்கியைந்திடும்பல்பொருள்
ஒல்லைவந்துறவைம்பதுருக்கொடு
சொல்லுமாதவன்றோகையர்தம்மொடும்
புல்லியன்புபொருந்தினன்வைகுநாள்.

ஒல்லை - விரைவாக. (௨௬)

மடந்தைமாரைவனத்திலம்மாதவற்
றொடர்ந்துபோமெனச்சொல்லினனன்னவர்

நடந்தவாறெவனுடுவனென்றெழுந்
தடைந்தனன்மகவாசையின்மன்னவன்.

மகவாசையின் - மகனாசையால். (௨௭)

உற்றமாதருவப்பினிறைஞ்சியந்
நற்றவன்செயல்யாவுநவின்றனர்
அற்றமின்றியகமகிழ்ந்தோங்கவக்
கொற்றமன்னவன்கொண்டனனற்புதம்.

அற்றம் - முடிவு. (௨௮)

மைந்தரோடுமகளிர்கடம்மொடும்
அந்தமைந்தரளித்தவர்தம்மொடும்
பந்தமோடுஞ்சவுபரிபல்பகல்
நந்தலின்மகிழ்கூர்ந்தவணண்ணினன்.

பந்தமோடும் - சுற்றததாரோடும். (௨௯)

எருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இன்னணங்காமநுகர்ந்தவனிவைமுன்யமுனையின்மீற்றிரளொன்ன
மன்னுதற்சங்கத்துற்றவென்றெழித்துவனத்திடைந்துனோ்துபோய்மாயோன்
தன்னைநன்குணர்ந்துதவம்பலவாற்றித்தணப்பிலாமுத்திசென்றடைந்தான்
பன்னியர்தாமும்வனத்திடைப்படர்ந்துபரமவீடெய்தினர்மாதோ.

மீற்றிரள் - மீன்கூட்டம், துனைந்து - விரைந்து. (௩0)

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௬௬

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

அறைதருமாந்தாதா னமுயிர்த்தோனம்பரீடன்புருகுச்சன்
நெறியுறுபுகழ்சார்தருமுசுகுந்தனிகழ்த்துமிம்மூவரின்முன்னோற்
குறைவறுகுணஞ்சாலொருமகவென்னக்குலவியபிதாமகனுகும்
முறைமையின்யுவனுச்சுவனெனுநாமன்மூதுலகிற்பெறீஇச்சிறந்தான்.

நாமன் - பெயருள்ளவன். (௧)

அழகுறும்யுவனுச்சுவனெனும்பெயரானரிதனையளித்தனனரிதன்
விழைவொடுமாரிதன்றனையுயிர்த்தான்விளம்பியபுருகுச்சனென்போன்
பொழிகதிர்மணிசூழ்பாதலங்குறுகிப்புயங்கவேந்தரைநனிசினக்கும்
ஒழிவறுபகைஞர்யாரையுமொறுத்தானுரகருமுளமுவந்தனரால்.

புயங்கவேந்தர் - நாகராஜர். (௨)

உரகருந்தம்மினுடன்பிறந்தவளாமொருநருமதைதனையளிப்ப
விரிமலர்த்தொடையலரசனுமணந்துவிளங்குதன்பெயர்மொழிந்தவர்க்கும்
அரவினின்வெருவுளடைந்திடாவரமுமடைந்துலகொருகுடைநிழற்றித்
தரியலர்புகழுந்திரசதசியனுந்தநயனையுயிர்த்தனனன்றே.

தரியலர் - பகைவர். (௩)

பற்றலர்பரவுங்கொற்றமேலன்னோன்பரவுகுச்சன்றனையுயிர்த்தான்
முற்றிழைமகளிர்முகமெனமுளரிமுகைமுறுக்கவிழ்ந்திதழ்விரிக்கும்
அற்றமில்வளஞ்சான்மருதவைப்புடுத்தவயோத்திநாடாளுமவ்வண்ணல்
வெற்றிசேரநரண்ணியனெனவிளம்பும்வேந்தனையளித்தனனன்றே.

பற்றலர் - பகைவர். (௪)

தசமுகன்றன்னொற்சமர்க்களத்திறந்ததருககரண்ணியன்றநயன்
வசையறுமரியசசுவனவன்மதலைவாழ்தருமருணன்மற்றவன்சேய்
திசைபுகழ்திரிபந்தனனவன்சிறுவன்றிகழ்திரிசங்குவின்றாதை
விசயம்வந்தேத்திவிரும்பலர்வணங்கவிரருவேற்சத்தியவிரதன்

சமர்க்களம் - போர்க்களம். (௫)

சத்தியவிரதன்யேய்திரிசங்குசதுமறைவசிட்டனூற்கான்போய்ச்
சித்தநொந்திகழும்பூரியனாகிச்செய்தவக்கோசிகனருளால்
கொத்தலர்பசும்பொற்றருநிழல்குறுகக்குறுகலென்றமரராங்கொழிப்ப
விற்றகவீழுங்காலையம்முனிவன்விண்மிசைநிறுவினன்வெருண்டான்

பூரியன் - நீசன். (௬)

கோசிகனருளாலின்னமும்விண்மேற்குலவுதல்யாவருங்காணத்
தேசொடுமுலவுகின்றனனன்னோன்சேயரிச்சந்திரனுமால்
ஆசறுமன்னோனிமித்தமாய்முன்னமருந்தவமுனிவசிட்டனுக்கும்
மாசில்கோசிகற்கும்வந்ததுசீற்றம்வானவருளமதிசயிப்ப.

சீற்றம் - கோவம். (௭)

கலிநிலைத்துறை

ஆடல்வேலரிச்சந்திரனென்றுசொலாசன்
வாடியேமகவில்லனாய்வைகுமந்நாள்வாய்
நாடியாழிசைநவிற்றுநாரதனண்ணிப்
பாடுவார்புனற்கிறையைநீபணிகெனப்பணித்தான்.

புனற்கிறை - வருணன். (௮)

வருணன்வந்தொருமைந்தனைவழங்குவன்வழங்கும்
பொருவின்மைந்தனற்பசுவெனமகம்புரிவாய்கொல்
அரசவென்றவனியைந்தபின்னருள்புரிந்தகன்றான்
உரைசெய்வண்ணமவ்வேந்தனுமொருமகவுயிர்த்தான்.

மகம் - யாகம். (௯)

சகமுவப்புறத்தங்கியங்குதித்தசேய்தனக்குப்
புகழ்சிறப்புறரோகிதனெனப்பெயர்புரிந்தான்
மகம்விரைந்துசெய்மகவொருபசுவெனவருணன்
அகமசிழ்ந்துவந்துரைசெயவரசனுமறைவான்.

சகம் - உலகம். (௧0)

சிறுவனின்னமுந்தெரிதரமழலையஞ்செவ்வாய்
முறுவலேற்றிலன்மொழிந்திடிற்பன்முளைத்திலதால்
குறுகிலப்பசுப்புனிதமாங்குணமுறாதென்றான்
எறிதடந்திரைப்புனற்கிறையேகினனிசைந்தே

முறுவல் - சிரிப்பு. (௧௧)

முத்தமாமெனமூரல்செவ்வாய்முளைத்ததற்பின்
தத்துநீர்க்கிறைமகம்புரிவாயெனச்சாற்ற
மத்தயானையம்மன்னனம்மைந்தனுக்கின்னம்
பத்தியாகநன்குருத்திலபல்விழுந்தென்றான்·

மூரல் - பல். (௧௨)

உந்துநீர்க்கிறைமகஞ்செய்முன்னுரைத்தவாறென்று
வந்தபோழ்தெலாமிவ்வகைமன்னவன்சேய்பால்
சிந்தைகூரும்வேணவாவினாற்செப்பினன்சிறுவன்
அந்தவாறறிந்தேகினனடவியினடைந்தான்.

நீர்க்கிறை - வருணன். (௧௩)

வனத்துமைந்தனுநடந்தனன்றவஞ்செய்வான்மனத்து
நினைத்துமன்னவனுரைத்தனனன்றுநீர்க்கிறையோன்
சினத்துமற்றவனகட்டிடைச்செழும்புனனிறைப்பக்
கனத்திருந்ததுமகோதரப்பெயர்கதுவினனால்.

அகட்டிடை - வயிற்றில். (௧௪)

காட்டினுற்றபின்கான்முளைசில்பகல்கழித்து
வாட்டமுற்றரிச்சந்திரன்வருந்துதல்கேளா
வீட்டியுற்றவெம்பிணிதணிக்கினுமிகநன்று
நாட்டினுற்றவற்காண்குவல்யானெனநடந்தான்.

கேளா - கேட்டு. (௧௫)

தாதைபாற்செலுந்தநயனையிந்திரன்றகையாப்
பூதலத்திடைப்புனிதநீர்படிகுதிபடிந்தால்
ஏதநீங்கிநீவிழைந்தனவெய்துதியென்றான்
காதன்மைந்தனுமன்னவாபுரிந்துசெல்காலை

தநயனை - பிள்ளையை (௧௬)

உரைசெய்நான்மறையிரிசிகனுயிர்த்தமைந்தர்களில்
அரியசீர்நடுமைந்தனையரும்பொருள்கொடுத்து

விரைவினிற்கொடுதாதைமுன்விடுத்தனன்றாதை
புருடமேதமங்கியற்றினன்போக்கினன்பிணியே

புருடமேதம் - நரமேதயாகம். (௧௭)

மகமியற்றுழிமாதவக்கோசிகனோதா
பகையடக்கியசாமகன்பகர்தருவசிட்டன்
சகம்வழுத்துமத்துவரியுபிருகுவாந்தவத்தோன்
புகழ்படைக்குமெய்ச்சமதங்கிபிரமனைப்புகல்வார்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன். (௧௮)

வருணன்வெம்பிணிதீர்த்தனன்வழங்கினனரசுந
கெரிபசும்பொலந்தேர்மகிழ்ந்திரனீந்தான்
புரிமகத்தினிற்பசுவெனப்புகுஞ்சுனச்சேனன்
சரிதநல்லதுபின்னதுசாற்றுவன்றவத்தோன்.

பொலந்தேர் - பொற்றேர். (௧௯)

ஆழிசூழ்புவிபுகழரிச்சந்திரனணியார
எழிரும்பொழில்க்காக்கெனமைந்தனையிருத்தித்
தாழிருஞ்சடைக்கோசிகன்சாற்றுபோதத்தால
ஊழிநண்முடிதத்துவமொழித்துவீடுற்றான்

போதத்தால் - ஞானத்தால் (௨௦)

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௧௯

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஆறாவது

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்

அண்ணலரிசசந்திரனளித்தமதியென்ன
ஒண்ணிழல்பரப்புகுடைரோகிதனெயிர்ந்தான்
வண்ணவரைமார்பனரிகன்றனையவன்றா்
தண்ணறைதுளிப்பவருசமபனையளிததான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான். (௧)

சம்பனெனுமன்னவனளித்ததநயன்சீர்
அம்புவிபரித்திடுசுதேவனவன்மைந்தன்
கம்பமதமாவிசயனென்பர்கலைவல்லோர்
உம்பர்புகழ்மன்னவனுயிர்த்தபுதல்வன்றான்.

பரித்திடு - தாங்குகிற. (௨)

ருருகனென்னப்புகல்வர்ருருகனுயிர்த்தோன்
வீரநெடுவேல்விருகன்வேள்விருகனென்பான்
வாரிதிநிலம்புகழும்வாருகனவென்றான்
சேரலர்வெருட்டநனிசென்றனன்வனத்தே.

ருருகன் - ருருகன், சேரலர் - பகைவர். (௫)

ஆங்குறையவூருவன்றனுச்சிரமமேவித்
தீங்கறநற்றேவியொடுசில்பகல்கழித்து
வாங்குசிலைவேளனையவாருகனிறந்தான்
ஏங்கிமனையாளுமழுதெய்தகினைவுற்றாள்.

வேள் - மன்மதன் (௬)

தீயின்விழவ்வருமவள்செவ்விமுகநோக்கி
மாயும்வகையென்னனியொருமாதவனருத்த
மேயவிடமோடுதிகழ்மெல்லியலகட்டின்
ஏயதொருபைங்குழவியிவ்வுலகளிப்பான்.

செவ்வி - அழகு. (௭)

சேரிழையியெதனைமொழிவுற்றனைகீயென்றவ்
வாரியனெறும்புகழூருவன்விலக்க
வீரியவிடத்தினொடுமேதினிவியப்பச
சீரியமடநதையொருசெல்வனையுயிர்த்தாள்.

மேதினி - உலகம். (௮)

ஓர்கொடுவிடத்தினொடுதித்தவகைதன்னால்
பேர்சகரனென்றுபுவிபேசவெழிலுற்றிப்
பார்முழுதுமோர்குடை பரப்புகிழன்மன்னன்
போர்புரியுமொன்னலர்கள்பொன்றிடவுடன்றான்

ஒன்னலர்கள்பொன்றிட - பகைவர் இறக்க. (௯)

ஒன்னலரைவீட்டுதலொழிந்தருள்செய்கென்று
பன்னுகுருநன்மொழிபகர்ந்திடவம்மன்னன்
மன்னுபகைவீருறிமணந்திரியுமென்றான்
சென்னிமயிர்மாத்திரமேதீங்குறவொழித்தும்.

வீட்டுதல் — கொல்லுதல். (௰)

சுற்றமொடுநக்கினரெனத்துகிலொழித்தும்
கொற்றமின்மிலேச்சரெனவேகொடியர்போயார்
வெற்றிபுரிமன்னவனுமேதினிபுரந்து
நற்றவரொடும்புரவிநன்மகம்மைழத்தான்

நக்கினர் - நிர்வாணர். (௧௧)

அப்புரவியிந்திரனடைந்துகொடுபோகிச்
செப்புகபிலப்பெயர்சிறந்தமுனிபால்விட்

டொப்பறு துறக்கநகருற்றவனுவந்தான்
எப்பதிநடந்ததயமென்றரசர்நாட.

அயம் - குதிரை. (௧0)

வேறு.

அறுபதினுயிரராசன்காதலர்
எறிதிரைசூழ்புவியெங்குநேடினர்
மறுவறுவேள்வியின்வாசிகண்டிலர்
நிறைகடலிதுவெனநிலந்தொட்டுண்டனர்.

வாசி - குதிரை. (௧௧)

தோண்டினர்நிலத்தினைத்துருவிப்பாதலத்
தீண்டினர்வடகிழக்கிருந்தமுத்தனை
மாண்டமாதவத்தினர்மாயனென்னவே
காண்டகுமுனிவனைக்கண்ணுற்றாரோ,

துருவி - தேடி. (௧௨)

கண்டனர்கலினமாக்கபிலன்மாட்டுங்
கொண்டனையோவெனக்கொடியவெவ்வுரை
விண்டனர்முனிவரன்வெகுளித்தீயையும்
உண்டனர்நீறெனுமுடலமுற்றனர்.

கவினமா - கடிவாளம்பூட்டின குதிரை. (௧௩)

உற்றதுதூதரினுணர்ந்துமன்னவன்
அற்றமில்புகழ்தருமஞ்சுமானெனப்
பெற்றிடும்பெயரொருபேரன்றன்னை நீ
கொற்றவெம்பரியிவட்கொணர்கென்றோதினன்.

அற்றமில் - முடிவில்லாத. (௧௪)

என்னலுமன்னவனெழுந்தவ்வேந்தலை
முன்னுயிர்த்தவன்றிறமொழிதியென்றலும்
மன்னவனுளங்கொளவழங்கினன்றவம்
துன்னியமுனிவரன்ககனென்பானரோ.

உயிர்த்தவன் – பெற்றவன். (௧௫)

சகரனென்றுரைதருதாமவேலினன்
துகளறுமெழிற்சுகேசினியைத்தோய்ந்துபார்
இகழசமஞ்சதனென்னுமேந்தலை
மகவெனவுயிர்த்தனன்மகிழ்ந்துமுன்னமே.

துகள் - குற்றம், தோய்ந்து - கூடி. (௧௬)

அன்னவனஞ்சுமானுயவண்ணலை
உன்னியமகவெனவுயிர்த்துவைகுநாள்

முன்னுறுபிறவியின்முயன்றயோகத்தால்
துன்னியகான்செலத்துணிந்தமன்னவன்.

கான்செல — காட்டுக்குப்போக. (௧௭)

தாதைதன்னருளினுன்வனத்திற்சார்வதிங்
கோதியவறனெனவுடன்சென்மைந்தரைத்
தீதகல்சரயுவிற்செலுத்திமாய்த்தனன்
பேதைமையோனெனயாரும்பேசவே.

சரயு - சரயுநதி. (௧௮)

எய்தினர்சகரன்மாட்டெவருநின்மகன்
செய்திறங்கேட்கெனப்பொருமிச்செப்பலும்
வைதனன்மைந்தனைவனத்துப்போக்கினன்
பொய்தபுகாட்சியன்போருமெல்லையின்.

பொருமி - அழுது, எல்லை - சமயம் (௧௯)

தாவிலாச்சரயுவின்றன்னின்வீடினர்
ஆவிபெற்றெழுந்திடவருளிப்போயினுன்
காவலனுய்ந்தவர்ககண்டுகொன்புக
ஏவினனெனத்துயரெய்திவைகினுன்

வீடினர் - இறந்தவர் (௨௦)

அத்தகைமன்னவனளிதநவஞ்சுமான்
தத்தொளிப்பூணினுன்சகரனேவலால
மத்தவெங்கரியெனநடந்துவாம்பரி
உத்தமகபிலன்மாட்டுறைதனேக்கினுன்.

அளித்த - பெற்ற. (௨௧)

தீங்கறுமுனிவரன்வெகுளித்தீயினுல்
ஆங்கெரியுறுமுடலடலைநோக்கினுன்
ஏங்கினன்கபிலனையிறைஞ்சியேத்தினன்
நீங்கருநெடுந்தவனிகழ்த்தினனரோ.

வெகுளி - கோவம், அடலை - சாம்பல். (௨௨)

வாநதியிவனுறின்மாய்ந்தமன்னவர்
திருவுறுபொன்னகர்சென்றுசேர்குவர்
குரகதம்வேள்வியிற்கொண்டுபோவெனப்
பரியொடவ்வேந்தனும்பதிபுககானரோ.

வாநதி - ஆகாயகங்கை. (௨௩)

அண்ணலஞ்சகரனப்புரவிபுற்றபின்
விண்ணவர்மகிழ்தரவேள்விமுற்றினுன்
நண்ணினன்வனத்திடைநலஞ்செயஞ்சுமான்
கண்ணகன்புவியெலாங்காப்பநல்கியே.

புரவி - குதிரை. (௨௪)

சகரன் கதையுரைத்த வததியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௪௦.

ஏழாவது

பகீரதன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

வேறு.

மஞ்சுமான்மகத்துய்த்திடுமன்னவன்
மஞ்சுமானுமலரைத்தருவுநின்
றஞ்சுமாறல்குமங்கையினுன்புகழ்
அஞ்சுமானரசாட்சியின்வைகுநாள்

மஞ்சு - மேகம், அஞ்சுமா - அஞ்சுமான். (௧)

கழிந்ததாதையாகற்பகநாடுற
இழிந்துகங்கைவருதெய்வதற்காகத்தவம்
அழிந்தசிந்தையனூற்றவாகுற்றிலன்
தழைந்தவெண்டிரைத்தண்புனற்கங்கையாள்

கற்பகநாடு - சுவர்க்கலோகம் (௨)

அஞ்சுமானெனுமண்ணலளித்தசேய்
செஞ்சொனாவலரேத்துதிலீபனும்
கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணினன்றாட்டரும்
தஞ்சமாநதிநோக்கிதவஞ்செய்தான்

கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணினன் - திருமால் (௩)

விழையுமாநதிமெய்த்தவஞ்செய்தவன்
தொழுதுபோற்றலுநண்ணியதில்லையால்
மொழியும்வேந்தனுயிர்த்தனன்முன்னுவோர்
பழுதுநீக்குபகீரதன்றனனையே.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான் (௪)

பாரளிக்கும்பகீரதன்பலபகல்
ஏரளிக்குந்தவநன்கியற்றலும்
தாரளிக்கும்பவன்செஞ்சடைவழி
சீரளிக்குந்திருநதிசோர்ந்ததால்

பவன் - சிவன். (௫)

சேர்ந்துமன்னவன்றேர்முனஞ்செல்வழி
ஊர்ந்துபாதலத்துற்றுப்படிதலும்
போந்துமாமுனிபுங்கவன்சீறலால்
வீந்தவேந்தர்கள்விண்ணடைந்தார்களே.

வீந்த - இறந்த. (௬)

எண்ணின்விட்டுளெம்பெருமான்றுழாய்க்
கண்ணியான்பதங்கான்றெழுங்கங்கையாள்
நண்ணினோர்பவந்தீர்த்தநலஞ்செயல்
மண்ணின்மேன்மதித்தோதல்வழக்கரோ

பவம் - பாவம். (௭)

உலகந்தாயவுயரடிநின்றிழிந்
தலரின்மேலவனங்கைதவழ்ந்துபொன்
திலகவாணுதல்பங்கன்றிரள்சடை
சலவிவீழ்ந்தது தூங்கியிங்ஙனே

அலரின்மேலவன் - பிரமன், சலவி - சுற்றி (௮)

சகம்விளங்கியதண்புனற்கங்கையாள்
அகமகிழ்ந்தவன்போபுனைநாளெனின்
பகரும்பூமிபரித்தபகீரதன
புகழையாவர்புகலவல்லார்களே

பரித்த - தாங்கின (௯)

கலிநிலைத்துறை.

வரதமாநதிவையகத்தினிதுறவருநதி
விரதமாதவம்புரிந்தவம்மன்னவன்விருப்பால்
சுருதனாகியதோன்றறோன்றினனவன்றோன்றல்
இரதமாதிநாற்றானைநாபாவரனென்ப

வையகத்து - உலகத்தில் (௰)

எந்தத்தீபவதீபருமேதகருமன்னன்
இந்தத்தீவினிதோம்பநாபாவரற்றந்தான
சந்தத்தீபமொத்திடரிருளகற்றிடுந்தருக்கார்
சிந்துத்தீபனைத்தந்தனனசெப்புமவ்வேந்தன்

ஓம்ப - காக்க. (௧௧)

அரசர்போற்றயுதாயுவையளித்தனனன்னோன்
இருதுபன்னனையேழுலகினர்தொழவீன்றான்
உரைசெயன்னவனும்பகவுடுபதிநேயான்றன்
மரபுளானளன்றன்னொடுநட்டினைசினனவ

உடுபதிநேயான் - சந்திரன். (௧௨)

இருக்குநாளினிற்கலிகடிந்திடுவதோவிஞ்சை
மருக்கமழ்ந்ததார்நளனெனுமன்னனுக்குணர்த்திப்
பொருக்கெனச்செலும்புரவியினுளமறிவிஞ்சை
உரைக்குமன்னவனிசைப்பநன்குணர்ந்தனன்மாதோ

புரவியினுளம் - அசுவ இருதயம். (௧௩)

இருதுபன்னனுமன்னவனினிதுவந்தீன்றான்
சருவகாமனைச்சாற்றுமவ்வேந்தனுந்தரைமேல்
பொருதுதுன்னலரெவரையும்வெருட்டுவெண்புகழே
கருதுமானவேற்சுதாசனைக்காதலித்தளித்தான்.

துன்னலர் - பகைவர். (௧௪)

சுதாசனென்பவனன்பினினீன்றவத்தோன்றல்
பதாரவிந்தம்வந்திறைஞ்சவெம்பகையெனுமிருளுக்
குதாசனன்றனைநிகர்தருமானவேலுழவன்
மதாசலத்தினன்மித்திரசகனெனுமன்னன்.

மதாசலத்தினன் - மதமலையினையுடையவன், மதமலை - யானை (௧௫)

உரைத்தமன்னவனுவரிசூழுலகொருபுயத்தின்
பரித்துவண்டினங்காமரம்பாடிமட்டருந்த
விரித்தகிங்கிணிவாய்மலர்வேரியந்தொடையல்
தரித்தநல்லெழின்மதயந்தினைமணந்துவந்தான்.

உவரி - கடல், மட்டு - தேன். (௧௬)

வேறு.

என்மாடமோங்கவெழிலோங்குமயோத்திநாடன்
நன்மாடுபெற்றுநவைதீர்தரநண்ணுநாளின்
சொன்மாடிருந்தகுருசாபந்தொடர்தலானே
கன்மாட்பாதனெனும்பேரொடுகானினுற்றான்.

நவை - குற்றம். (௧௭)

என்றாதரத்தின்முனிவேந்தனிசைத்தலோடும்
ஒன்றாதசாபமுறைசெய்தநெறுற்றவாறென்
நன்றாகநீயிங்குரையாயெனநாமவேலான்
குன்றாதஞானக்கொழுந்தாஞ்சுகன்கூறலுற்றான்.

ஆதரத்தின் - ஆசையோடு (௧௮)

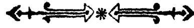
பகீரதன் கதையுரைதத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௫அ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

கன்மாடபாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வாட்டிறல்வயவரிருபுடைநெருங்கவரிசிலைமித்திரசகன்வெங்
காட்டகத்தெழுந்துவேட்டமாடுங்காற்கடியனுமரக்கனையொறுத்தான்
வீட்டுதலறிந்தங்கிளையவல்லரக்கன்வெவ்வினைசெயநாணுகித்
தாட்டுணைபரவியரசினுக்குணவுதருந்தொழிலினரொடுசார்ந்தான்

வேட்' மாடுங்கால் - வேட்டையாடுங்காலத்தில் (க)

தென்புலத்தவருக்கூட்டுநாளனுகச்செழுந்தவவசிட்டனையரசன்
அன்பொடுமழைத்தங்கருத்திடுங்காலையரக்கனென்றுமைகருமக்கொடியோன்
வன்பொடுநரூனளித்தனனளித்தோன்வஞ்சமென்றறிந்திலாமுனிவன்
என்புரிந்தனையென்றரசையிவ்வூன்றினிராக்கதனுகெனவிசைத்தான்

நரூன் - நரமாமிசம். (உ)

மருவியமுனிவனரக்கனுங்கிழைத்தமாயமீதென்றுணர்ந்ததற்பின்
அரசயாந்தெருளாதறைந்ததோர்சாபமாண்டுபன்னிரண்டடைநதொழிகென்
றுரைசெயக்கேட்டமன்னவன்றானுமுனக்குமிங்கரியதோர்சாபம்
விரைவினீந்துறுமாவிளம்புவனென்றுவெகுண்டனன்புனல்கரத்தெடுத்தான்.

தெருளாது - ஆராயாமல் (௩)

மன்னநின்குலத்தினரசர்தங்குருவைவைதவருண்டுகொண்மதிகளின்
என்னினைந்தனையென்றெழுந்தவன்மனையாளெனுமதயந்திமுனறைப்பத்
துன்னியெவ்விடனுமுயிரினந்துன்றுஞ்சுடுபுனல்விடுத்தலெவ்கென்று
தன்னிருபதத்திற்கைப்புனல்விடுத்தான்றகைபெறுமித்திரசகனே

தகைப்ப - தடுக்க. (௪)

கைப்புனல்விடுத்தகாலையிற்கால்கள்கருகியதிறத்தினுலவருஞ்
செப்புகன்மாடபாதனென்றொருபேர்சேர்ந்தனன்சாபமுஞ்சேர்ந்து
மைப்புயல்படியுங்கானகத்தேகிவதைபுரிந்துறையுமந்நாளில்
துப்புறழ்தாமமனைவியோடின்புதுய்க்குமோர்பூசுரற்கண்டான்.

மைப்புயல் - கரியமேகம். (௫)

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

கண்டானுள்வியப்புற்றான்கடிகுவலென்பசியையென்றான்
கொண்டானுவகைநனிகுறுகுமவன்முன்னணுகி
விண்டானுணவாகிமேவினையோரீயெனவே
தண்டாதநான்மறையோன்றன்னையிருகைப்பிடித்தான்

உள்வியப்புற்றான் - மனத்தில் ஆச்சரியங்கொண்டான் (௬)

வின்னற்கரியபெருவிருப்புடையதன்பதியைத்
தன்னற்கரியதனிவெந்தருக்குடையோன்வவ்வுதலும்

உள்ளத்துளுயிர்போக்குமுயிர்ப்பலிநீநல்கென்வே
வள்ளைப்பொலங்குழைசேர்வரிவிழியாள்வந்துரைப்பாள்.

வவ்வுதலும் - கவர்தலும். (எ)

சீரார்குலத்துதித்தசெஞ்சிலைவேந்தேகுணத்தை
ஓராதுவெஞ்சாபமொருமுனிவனோதுதலான்
போரார்வல்லரக்கனெனப்பொல்லாவிவ்வுருப்புணர்ந்தாய்
ஏராருமவ்வுருவுமெய்தாவைசின்னாள்கழித்தே

செஞ்சிலைவேந்தே - செவ்வியவில்லையுடைய அரசனே. (அ)

நல்லாய்கேளுன்னுடைய நவைதீர்நற்குலத்துதித்தோர்
வில்லாற்போர்ப்பகைகடிந்துவேதியரைக்காப்பதலால்.
பொல்லாதவிநயமதுபுரிகுநர்தாமொருவருண்டோ
சொல்லாயென்றிருவிழிநீர்சோரவவள்சொல்லினாள்.

நவைதீர் - குற்றமற்ற. (கூ)

மாதுமனம்வருந்தியங்குவழங்கியசொற்கேளாமல்
ஓதவருமாமறையோனுடற்றசைபுண்டென்புமிழ்ந்தான்
காதன்மனையாணெஞ்சுகலங்கியுமிழென்பையெலாம்
சோதியழலிற்சொரிந்தோருரைமொழிவாள்சோர்வுற்றே.

என்பு - எலும்பு. (கO)

உன்னரியகொடுஞ்சாபமொழித்துனதுபதியேகின்
மன்னுமெழில்வாய்ந்தகுணமதயந்தியேமுதலாத்
துன்னவருமனையாரைத்தோய்தியெனினுயிரொழிதி
என்னமடமங்கையுமங்கிசைத்தெரியின்மூழ்கினளே.

தோய்தியெனின் - சேர்வையாயின். (கக)

அவ்வனத்திலிங்ஙனமாங்கமர்ந்துசிலநாள்கழிய
எவ்வமுறுகொடுஞ்சாபமிரிந்துதனிவேளெனவே
செவ்வியொடுதன்னகரஞ்சேர்ந்துமதயந்தியெழிற்
கொவ்வையிதழுண்டிடுவான்குறுகவவள்கூறினளால்.

இரிந்து - நீங்கி, வேள் - மன்மதன். (கஉ)

வண்ணமுலைநன்மடவாண்மதயந்திவிளம்புதல்கேட்
டண்ணல்வேலரசனுநன்கரிவையர்தம்போகமறந்
தெண்ணலருங்கொடியவினையேனுக்கிங்கொருமதலை
நண்ணவருள்புரிதியெனநவின்றுகுருவைத்தொழுதான்.

அரிவையர் - மாதர், போகம் - சுகம். (கங)

காமலதுகாவுளங்காதலித்தபூசரனைப்
பூமருவுகானகத்துப்புகுந்துகொலைசெய்ததனல்

வாமமுழுமுதுமறையோன்மனையவளுமனங்கனன்று
தீமைதருவெஞ்சாபந்தெரிந்ததிறஞ்செப்பினளால்.

காதலித்த - இச்சித்த. (௧௪)

இப்பார்பரிக்கவருமெழிலாருமகப்பெறற்காய்த்
துப்பாரிதழ்க்கனிவாய்த்தோமில்குணமதயந்தி
தப்பாதகற்புடையாள்சாற்றுதவவசிட்டனைச்சேர்ந்
தொப்பாருமில்லாதவொருமதலைவயிற்றடைந்தாள்.

பரிக்க - தாங்க, தோம் - குற்றம். (௧௫)

வாராவெனமுலையாள்வயிற்றில்வளர்பாலனையிங்
கோரேழ்செலும்பருவமொழிந்துமுயிர்த்தேனிலையேழ்
பாராளவென்றுள்ளம்பரிந்தொருகல்லால்வெருண்டே
ஏராருந்தன்னகட்டிலெற்றினளாங்கின்றனளே.

உயிர்த்தேனிலை - பெற்றேனில்லை, அகட்டில் - வயிற்றில் (௧௬)

கல்லாலால்வயிறதுக்கிக்காரிகையங்கீன்றதனால்
எல்லாருமச்சுமகனென்றழைப்பப்பெயர்புனைந்து
வில்லாலேபகைகடிந்துமேதினியோரேழ்புரந்து
மல்லாரும்புயத்தானோர்மைந்தனையுமீன்றனனே.

மேதினி - உலகம். (௧௭)

சீலமதுவழுவலிலாச்செழுந்தவரவ்வேந்தனொடும்
கோலமுறுவெண்முத்தங்குலவுதிரைவாரிதிசூழ்
ஞாலமிசைமூலமெனுநன்னெறிலுதித்ததனால்
மூலகனென்றோர்நாமமொழிந்தாரம்மைந்தனுக்கே.

திரைவாரிதி - அலைகளையுடைய கடல். (௧௮)

ஏராருமூலகனென்றேத்தவருமொருபெயரான்
பாரோர்கள்புகழவருபரசுராமனுக்காய்ப்பொன்
வாரார்பூண்முலைமடவார்மறைத்தவனைவைகியதால
நாரீகவசனென்றுநன்னாமமுற்றனனே.

பொன்வார் - பொற்கச்சு. (௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பன்னுமூலகன்றயரதற்பயந்தனன்பகர்வோன்
மன்னுசீரளபிடியெனுமைந்தனையுயிர்த்தான்
அன்னவேந்தனுமருளுடைவிச்சுவசகனும்
என்னும்வேந்தனையீன்றனன்யாவருங்களிப்ப.

பயந்தனள் - ஈன்றாள். (௨0)

கட்டுவாங்கனைவிச்சுவசகன்களித்தளித்தான்
மட்டுவார்குழன்மடந்தையர்மதனெனவழங்கும்

எட்டுமாதிரம்புகழ்கட்டுவாங்கனென்றிசைப்போன்
கிட்டிவானவருளெனக்கெழுமியங்களித்தான்

மட்டு - தேன், மாதிரம் - திசை. (உக)

விண்ணின்மேவியவிண்ணவர்க்கிடரறவேண்டி
எண்ணின்மாற்றலரின்றுயிர்தெறச்சமரியற்றும்
அண்ணலேநினக்காயுளோர்முகூர்த்தமென்றமரர்
நண்ணியோதலுமன்னவன்றரையினண்ணினனால்

உயிர்தெற - உயிரைக்கொல்ல. (உஉ)

தரையின்மேவினன்சாற்றுபோறத்திஜீனயறிந்தான்
உரைசெய்மால்பதமுன்னினன்முததிசென்றுற்றான்
பொருவிலாத்திறற்கட்டுவாங்கன்றன்மெய்ப்புகழ்க்குப்
பருவமாயிரம்பகரினும்வரம்பெவர்பகர்வார்.

பதம் - திருவடி (உங)

கார்க்குநேர்கொடையானெனும்புகழ்க்கட்டுவாங்கன்
தீர்க்கவாகுவென்றுரைதருசிறுவனையுயிர்த்தான்
போர்க்கவாவுதோளன்னவன்புகழ்நிலவெறித்துப்
பார்க்குவாமதிநிகர்க்குமோரிரகுவைப்பயந்தான்

கார் - மேகம், உவாமதி - பூர்ணசந்திரன (உச)

திசைவிளங்கநல்லறத்திஜீனநிறுவியசெங்கோல்
இசைதரும்படிசெலுத்தியரகுவெனுமிறைவன்
அசனெனும்பெயரரசனையளித்தனனசனும்
தசரதன்றனைத்தந்தனன்முசசகந்தளிர்ப்ப.

நிறுவிய - நிறுத்தின. (உரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அன்னவனீன்றமைந்தனென்றுரைப்பவமரருக்கருடரவேண்டிக்
கன்னியந்துளவோன்றன்கலையாலுங்கலைகளின்கலைகளினாலும்
மன்னியவிராமனிலக்குவன்பரதன்வையகம்பராவுசத்துருக்கன்
என்னுமிந்நால்வராகிவந்தேழோடேழுலகாண்டனனென்றான்.

கன்னியந்துளவோன் - திருமால், கலை - அம்சம். (உசு)

• கன்மாடபாதன் கதையுரைத்த வததியாயம் முற்றிற்று,

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாவது

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

என்றலும்பரமனுங்கெழுந்துவானவர்க்
கன்றருள்செய்தவாறரசுசொல்கென
ஒன்றியமொழிசிலவுரைக்குமென்றுமெய் 5
நன்றறிசுகமுனிநவிற்றன்மேயினன்.

நவிற்றன்மேயினன் - சொல்லததொடங்கினன். (க)

மருக்கமழ்துளவணிமாயன்றுடொபூா
அரக்கரையமரர்களடர்த்துநீயெமைப்
புரக்கெனமாதவன்புகன்றவாறவர்
குரக்கெனுமுருக்கொடுகுலவினரோ,

புரக்கென - காக்கவென்று, குரக்கு - குரங்கு- (உ)

தாவறுபுகழுடைத்தயரதப்பெயர்க
கோவெழிற்கோசலைகுலவுகேகயன்
பாவைநற்சுமித்திரையென்னுமைபந்தொடி
மூவரைமணந்தனன்முறையினென்பவே

கோ - சக்ரவர்த்தி. (ங)

பூசலைவெரீஇயபுலவர்வேண்ட லாவ்
வீசலையுறங்குவோன்விளம்பிராமனென்
றூசலைநிகர்குழையுலவும்வாள்விழிக்
கோசலையளித்திடக்குலவினரோ

பூசலைவெரீஇய - போருக்கஞ்சின. (ச)

சாதனையறிவனைத்தருமரூபனை
வாதனையிராகவன்மலர்நற்றுடொழும்
விரதனைவிண்ணவர்விருப்பினேத்துறு
பரதனைக்கேகயன்பாவைபெற்றனள்.

கேகயன்பாவை - கைகேயி. (ரு)

நிலக்குவன்றுயர்க்கடனீக்கியெண்டிசை
துலக்குவனெனச்சொலசத்துருக்கன்றன்னொடும்
இலக்குவன்றன்னையிங்கெழிற்சுமித்திரை
விலக்குவன்பகையெனவிருப்பினீன்றனள்

நிலக்கு - உலகத்துக்கு, துலக்குவன் - விளக்குவேன். (சு)

பால்வருமுலையினர்பாணின்றிப்புவி
மேல்வருநாட்செயும்வினைகளாதிமுன்

நூல்வருகருமமுநோன்மைமைந்தர்கள்
நால்வருமடைந்தனர்நன்குவைகினர்

முன்னூல்வருகருமம் - பூணூற்சடங்கு. (௭)

அன்னவர்நால்வரிலடைந்தகோசிகன்
பின்னெழுந்திலக்குவன்மருவப்பேரருள்
துன்னியவிராகவன்றுணைவிற்போய்ப்பழி
மன்னியதாடகைவதைசெய்தானன்றே

துணைவின் - விரைவாக. (௮)

வருமுனியருளொடுமகஞ்செய்சாலைவாய்ப்
பொருமருதாடகைப்புதல்வரைச்சினந்
தொருவனையொறுத்துமற்றொருவனைக்கடல
விரிதிரைகடத்தினன்வீரன்வாளியால்.

மகஞ்செய்சாலை - யாகசாலை, ஒறுத்து - கொன்று (௯)

இகலறுகோசிகனினிதியற்றிய
மகமொருகுறைவறமகிழ்ந்துகாத்தபின்
அகலிகைசாபமுமகற்றியற்புதன்
மிகுவளம்விளங்கியமிதிலையெய்தினான்

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன். (௧௦)

சாற்றியமுனியொடுந்தம்பிதன்னொடும
பாற்றிரையுறங்கியபரன்விதேகையாம்
மாற்றருவளநகர்மன்னனென்றுசொல்
ஆற்றலனெதிர்கொளவடைந்துவைகுநாள்

பாற்றிரை - பாற்கடல். (௧௧)

நல்வளைச்சீதைதன்மணத்தினூட்டிய
எல்வளைத்திடவெழுமெழில்கொண்மேருவாம்
கல்வளைத்தவன்சிலையென்னுங்கட்டெழில்
வில்வளைத்ததிருறவெற்பின்வீழ்த்தினான்.

கல்வளைத்தவன் - மலைவளைத்தவன் (௧௨)

ஓதையையண்டமன்றுடைந்ததோவெனக்
கோதைவில்லிறுத்தநங்குரிசிலுக்கெழிற்
சீதையைக்கொடுத்தனன்றேவர்வாழ்த்தநற்
றாதையென்றுரைபெறுசனகனென்பவே.

வில்லிறுத்த - தநுர்ப்பங்கஞ்செய்த (௧௩)

உடனுறைதருமிளையோனுமோகையால்
கடிமணங்கேட்டவட்கலந்ததாதையோ

டைதருபாதனுமணிசெய்தம்பியும்
வடிவிழிமகளிரைமணமங்காற்றினர்

இளையோன் - இலக்குவன். (௧௪)

வதுவைசெய்தணங்கொடுமகிழ்ந்துநாயகன்
மிதிலையிற்சில்பகலிருந்துபின்னொடும்
இதமுறுதுணைவருமெவருஞ்சூழ்வாக
கதுமெனவயோத்தியைகருதிப்போயினன்

வதுவை - மணம், கதுமென - விரைவாக (௧௫)

கல்லையுங்காரிகையாகக்குங்காலினன்
எல்லையிருணையோடேகுமவ்வழி
ஒல்லையில்வெகுண்டுறுபரசுராமனோ
வில்லையும்வளைத்தனனயோத்தியெய்தினன்

கல் - கல்லுருவாயிருந்த அகலிகை (௧௬)

வேறு

வாமமார்ந்தமலர்க்குழற்சீதையை
காமமோடுநலந்துறைநாயகன்
பூமியாளப்புனைவன்முடியெனத்
தாமவேற்கைத்தயரதனெண்ணினன்

வாமம் - அழகு. (௧௭)

தேனினுய்குழற்சீதைமணாளன்மெய
கானினேகக்கரிர்முடிமாற்றுவான்
கூனியாம்பெயர்கொண்டவணைந்தில
வானநாடர்மயக்கினர்வல்லபே

கூனி - மந்தரை. (௧௮)

மன்னனெண்ணியசெய்கைமனத்திடை
உன்னியுன்னியுருகியகூனவள்
கன்னிமாடங்கலந்துகைகேசிதாள்
சென்னிதாழ்த்துவணங்கினள்செப்புவாள்

வணங்கினள் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்). (௧௯)

வாட்டமின்றியுன்மன்னையிராகவன்
காட்டினேகவுங்காதவனுக்கிலண்
சூட்டவும்முடிசொல்லியமுன்வாம்
கேட்டியென்றுகிளந்தனளாங்கரோ

கிளந்தனள் - சொல்லினள். (௨௦)

சேகயனுருச்செய்தவக்கூனிசொல்
கேகயன்மகள்கேட்டனள்வல்லையே

ஏகயனெழிலெய்தப்பொற்றேறொடு
மாகயனெனுமன்னனையெய்தினள்

கேகயன்மகள் - கைகேயி. (உக)

உரத்தினுலொளிசேரரசுள்ளம்போழ்
அரத்தினேருமவளென்புதல்வனை
இருத்திநாயகனுகவிராமனை
வரத்தினல்வனத்தேகவழங்கென்முள்

போழ் - பிளக்கிற, அரத்தின் - அரம்போல (உஉ)

முந்தைநல்குமவரத்தின்முறைமையால்
சிந்தைநொந்துமெய்தீர்வதற்கஞ்சியே
அந்தமன்னனதற்கியைந்தானவன்
மைந்தனும்வனத்தேகவழிகொண்டான்.

மெய்தீர்வதற்கு - சத்தியத்தைவிடுதற்கு (உங)

அள்ளியள்ளியூட்டையசெம்பஞ்சையும்
முள்ளதென்றுமுனிதருந்தாளினல்
தெள்ளமுதிற்சிறந்தசொற்சீதையும்
வள்ளல்பின்றொடர்ந்தேகினண்மன்னனே.

ஐய - அழகையுடைய. (உச)

உன்னியவ்விறையும்முயிர்நீத்தனன்
மன்னிவைகிவயங்குவதெங்ஙனம்
என்னுமுள்ளத்திலக்குவனும்மவன்
பின்னெழுந்துபெயர்ந்தனனென்பவே

உயிர்நீத்தனன் - உயிர்விட்டான (உரு)

கானவண்ணமரவுரிகைக்கொடங
கானவண்ணமெடுத்தவிராமனும்
ஞானவண்ணனுநங்கையுநம்பியும்
போனவண்ணமபுகல்பவர்யாவரோ

வண்ணம் - அழகு, மரவுரி — வற்கலை (உசு)

எட்டெனுந்திசைமாந்தரவ்வேலையும்
கட்டமைந்தசிலையுங்கணையுறை
புட்டிலுங்கொடிருவரும்போகுழிப்
பட்டதுன்பம்பகர்வல்லரெவர்.

மழை - சீதை. (உஎ)

அகமகிழ்ந்தெதிர்வந்தடிபோற்றிய
குகனெனும்முவந்துற்றவட்கோதிலாக்

ககனநின்றிழிகங்கைகடந்திட
முகமலர்ந்தொருமூவருமேகினார்.

ககனம் - ஆகாயம். (௨௮)

வரத்தின்மிக்குண்மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டநற்
பரத்துவாசன்பதந்தொழுதன்னவன்
இருத்தியென்னவிராமனங்கோர்பகல்
அருத்திகூர்ந்தடகுண்டமர்ந்தானரோ.

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து, அடகு — இலை. (௨௯)

ஆங்குநின்றெழுந்தையனணிதிகழ்
வாங்குநுண்ணிடைமங்கையுந்தம்பியும்
பாங்கர்மேவப்படர்ந்துகுறுகினன்
தீங்குநீங்கியசித்திரகூடமே.

பாங்கர் — பக்கம். (௩0)

அவ்வழிச்சிலநாளமர்ந்தன்னையர்
பவ்வமொத்தபதாகினியோடுசேர்
கவ்வையுற்றபரதனைக்கண்டுமன்
எவ்வமற்றவிண்ணெய்தலுங்கேட்டனன்.

பவ்வம் - கடல், கவ்வை — துன்பம். (௩௧)

கேட்டுநெஞ்சுகலுழ்ந்துகிளர்ந்தவக்
காட்டிற்றாதைகடன்கழித்தோதினான்
வாட்டமுற்றபரதற்குவல்லையந்
நாட்டிலேகெனராகவனல்வரம்.

கடன் — ஈமக்கடன். (௩௨)

அழுதுசோரும்பரதனையங்கையால்
தழுவிநல்லனசாற்றியிராகவன்
பழுதிலாத்தனபாதுகைநல்கினன்
தொழுதுமீண்டவன்சுற்றமொடேகினான்.

பாதுகை — திருவடிநிலை. (௩௩)

எண்ணுமுள்ளமியைந்தனன்மீள்கலா
அண்ணல்பாலுற்றவன்னையர்தம்மொடும்
பண்ணமைந்தபடையொடுமீண்டனன்
நண்ணிவைகினனந்திக்கிராமமே

மீள்கலா - மீளாத. (௩௪)

வேறு.

சித்திரகூடமுற்றுறைந்தசேவகன்
தத்தரிநெடுங்கணாள்சனகிதன்னொடும்

எத்திசையும்புகழிளையகோவொடும்
அத்திரியுறையுளையணுகினனரோ
சேவகன் - ஸ்ரீராமபிரான். (௩௫)

எண்டிசைபுகழவங்கெழுந்துராகவன்
தண்டலைவனந்தனைச்சார்ந்துசென்னெறி
விண்டலத்துறவருவிராதற்கொன்றனன்
அண்டருமலர்மழைசொரிந்தங்கார்த்தனர்
தண்டலை - சோலை (௩௬)

ஏற்றவவ்வனத்தினின்றெழுந்துமாதவன்
சாற்றவண்புகழ்ச்சரபங்கன்மெய்யொரீஇ
மாற்றருமுத்தியின்மருவவினனருள
நாற்றிசைபுகழ்பவனல்கிப்போயினன்
மெய்யொரீஇ - உடம்புவிட்டு. (௩௭)

கருதுபல்காவதங்கடந்துபோயெதிர்
வருமறைவாணர்தாள்வணங்கிமூவரும
பருவமாங்குறைதருபத்தும்வைகினர்
அருளுடைமுனிவரர்ககபயநல்கியே
மறைவாணர் - வேதியர். (௩௮)

பகைத்திறமுனிவரர்பகாந்தகன்மையால்
நிகழ்த்தியவவ்விடனீங்கியெய்தினர்
சகத்தினையொருநிலைநிறுத்துநற்றமிழ்
அகத்தியமுனியுறையகத்தையுன்னியே
நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட (௩௯)

நதிகளும்வனங்களுநடந்துநீங்கினா
அதிசயமிகவுளவகத்தியற்றொழூஉத்
துதியுறமவன்வழிசொல்லிவிலலொடு
குதையுறுகணைதரக்கொண்டுபோயினா
கணை - அம்பு. (௪0)

விழைவுறீஇமுனிவரன்விளம்புமவ்வழித
தழைசிறையுடையநற்சடாயுவென்றுசொல்
கழுகெழில்வேந்தனைக்கலந்துகவ்வைநீர்
ஒழுகுகோதாவிரியுவந்துபோகினர்.
விழைவுறீஇ - விரும்பி. (௪௧)

வேறு

அன்னநதிதுன்னினரகன்கரையடைந்த
பண்ணுமொருபஞ்சவடிகண்டுபெகர்சாலை

இன்னெழிலிலங்கவிளையோனினிதிழைத்த
மன்னுமனைமூவருமகிழ்ந்துறையுநாளில்

பஞ்சவடி - கோதாவரிக்கரையிலுள்ள ஐந்து ஆலமரத்தோப்பு. (௪௨)

சென்னியொருபத்துடையதீயன்மகிழ்தங்கை
துன்னிவருகின்றவொருசூர்ப்பநகையென்பாள்
கன்னன்மொழியாள்சனகிகாதலனைநோக்கா
நன்னலவுருக்கொடவணண்ணினணயந்தாள்.

சென்னியொருபத்துடையதீயன் - ராவணன் (௪௩)

அடைக்தவளிராகவனைகததுழியமர்ந்த
மடந்தையரசைத்தனியளவவவுவனெனச்சேர்
இடந்தனிலிருந்தவிளையோனினிதறிந்து
கடந்தநெறிவஞ்சமகளென்றுகதிர்வாளால்

மடந்தையரசை - சீதையை. (௪௪)

மூக்கினொடுகாதினைமூலக்கணையரிந்தான்
தேக்கணுறைதேவானிதிட்கவுறவன்ஞள
கூக்குரலினோடுகுறுகிக்கொடுமைவிள்ள
மாக்கரியராக்கதர்வளைத்தமர்விளைந்தார்.

மூலக்கணை - மூலக்கணை (௪௫)

விளைத்தகரனாதியர்விளிந்திடவெகுண்டு
வளைத்தசிலைராகவனும்வாளிபல்தொட்டான்
திளைத்தகொடுவெம்பகைதமர்ந்ததெனவானோர்
கிளைத்ததருநாண்மலர்கள்கிட்டினர்சொரிந்தார்.

விளிந்திட - இறக்க. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

மூக்கறக்குறைமுடிப்பரீரிலங்கைமுன்னவனை
நோக்கியுற்றவாறனைத்தையுநவின்றனளாக
ஆக்கமோடுறையிராவணனடல்செய்மாரீசற்
போக்கவன்னவன்பொன்னுழையுருக்கொடுபுக்கான்

பொன்னுழை - பொன்மான். (௪௭)

பொய்செய்கின்றமான்போந்ததைச்சானகிபுகழா
ஐசெய்கின்றதென்றாசையுற்றறைந்தனளாக
மெய்செய்கின்றவவ்விராகவன்வில்லொடுதொடர்ந்து
வைசெய்கின்றவம்பேயினன்வஞ்சமென்றறிந்தே

ஐ - அழகு, வை - கூர்மை. (௪௮)

அழுங்குமம்பினன்மாய்ந்துவீழ்காலைமாரீசன்
விழைந்தசீதையையிலக்குவன்றனைவிளித்திறந்தான்.

மொழிந்தவாறுகேட்டிராகவன்மொழியெனநம்மோய்
அழிந்தநெஞ்சினளிலக்குவபோயறிகென்றாள்.

விளித்து — அழைத்து. (௪௯)

சீதைசொல்லியவாறுகேட்டிளையவன்றீச்சொல்
சூதுசெய்தபொய்யரக்கன்சொலெனநனிசொலலும்
போதியென்னலுமறுத்தியோவென்றவள்புலம்பிக்
கோதுசெய்தவெவ்வுரைபலகூறினள்குழைந்தாள்.

இளையவன் - இலக்குவன். (௫0)

பரிந்துபற்பலவெகுண்டவள்பகர்தலினிளையோன்
விரைந்துநாடுவான்போயபின்மெலிவொடுதனித்தங
கிருந்தவன்னையையிராவணன்வவ்விவிண்ணெழுந்தான்
கரந்துகொல்வதற்குற்றதுகாலமென்றுணரான்

நாடுவான் - தேட. (௫௧)

சனகன்மங்கையையெடுத்தகதசமுகற்றகைந்து
முனிவுகொண்டெதிர்த்தமர்முறைமுறைசெயுஞ்சடாயு
நனிவருந்திடவிருசிறைதுணித்தனனடந்து
புனையிலங்கைபோய்ச்சீதையைச்சிறைபுகுத்தனனால்

தசமுகன் - ராவணன் - தகைந்து - தடுத்து. (௫௨)

மாயமானுருவாககனைமாய்த்தவன்மீண்டு
சீயமாமெனவரும்வழிதம்பிசென்றெய்த
மேயவாறெவன்சீதையைவிட்டெனவிளம்பித்
தூயசாலைசென்றெய்தினனவனொடுந்துனைவின்

சீயம் - சிங்கம், துனைவின் - விரைவாக. (௫௩)

சாலையெய்தினன்சானகியெய்துதல்காணன்
மாலையெய்தியவனைகுழலெங்கெனமதித்துச்
சோலையெய்தியசுற்றிலுங்கண்டிலன்றுயராம்
வேலையெய்தினன்பாலெனும்வேலைமேய்மேலோன்

வேலை - கடல். (௫௪)

மனைவிமேற்செலுங்காதலைமாற்றவல்லுநர்கள்
வினைவினீங்கிலையென்பதைவிளம்புவான்போலச்
சனகியெவ்விடத்தாளெனச்சார்ந்தவைநோக்கி
அநகனங்கறைகின்றனவறிகுநர்யாரே.

சார்ந்தவை - அங்குள்ளவற்றை. (௫௫)

வாமவெஞ்சிலையிருவருமவணின்றுவருங்கால்
காமருஞ்சிறையிழந்தவச்சடாயுவைக்கண்டார்

தீமையிவ்வுழிநடந்தனதெரித்தவனிறப்ப
ஈமநல்வினையியற்றினனிராகவனிரங்கி.

காமர் - அழகு. (௫௬)

ஆங்குநின்றெழுந்தகல்வுழிப்புனற்ககன்றல்லில்
தீங்குசெய்தவவ்வயோமுகிமூக்கினைச்சிதைத்து
வாங்குவெஞ்சிலையிளையவன்றுணித்தபின்மருவார்ந்
தோங்கிவானநெடுங்கவந்தன்வாழ்வனத்தையுற்றனரால்.

அல்லில் - இரவில். (௫௭)

நிவந்தவவ்வனவிலங்கெலாம்வயிற்றிடுநெடுங்கைக்
கவந்தன்மெய்யில்வெங்கணைவிடச்சாபத்திற்கலந்த
பவந்தனையொழிந்தியக்கனுமாங்கவன்பரவி
உவந்துமற்றுநீர்சவரிபாற்போமினென்றுரைத்தான்

வனவிலங்கு - காட்டுமிருகங்கள் (௫௮)

உரைத்தவாறிருவோருமச்சவரிபாலுற்றார்
அருத்திகூர்ந்தவளடுகுநன்மூலமங்களித்து
மருத்தழைந்திடுமதங்கவெற்பெய்திநீர்மருவும்
விரித்தசெங்கதிர்மதலையையென்றுவீடுற்றாள்

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து. (௫௯)

சொன்னவாறிருவோர்களுந்துனைவினிலேகிப்
பன்னுபம்பையாறடைந்தநுமானொடும்பயிலா
அன்னவெற்புறைகதிரவன்மதலையையணுகி
இன்னநீர்தரவவனொடுந்தோழமையியைந்தார்.

துனைவினில் - விரைவில், கதிரவன்மதலை - சுக்ரீவன். (௬௦)

அந்தவெங்கதிர்மதலைவெவ்வாலிபோரழிக்கும்
மைந்துகாட்டுதற்கியைந்தனனுகமற்றவன்றன்
துந்துபிப்புரவென்பெறிந்திடச்சுடர்மலர்க்கை
உந்துமம்பெழுந்தெழுமராமரமுருவியதால்.

மைந்து - வலி. (௬௧)

ஆற்றல்கண்டருங்கதிரவன்சேயகமகிழ்ந்து
தோற்றகாலையில்வாலியைக்கொல்லெனச்சொல்லி
ஏற்றுவாலியோடிருஞ்சமம்விழைந்துநின்றிழைத்தான்
மாற்றருங்கணைமறைந்திருந்தெய்தனன்வரதன்.

சமம் - போர். (௬௨)

விடுத்தவெங்கணைவாலியைவிண்ணகத்தேற்ற
அடுத்தசெங்கதிர்மைந்தனுக்கரசியலளித்து

மடுத்ததீம்புனன்மழைபொழிபருவமவ்வளவும்
உடுத்தகானகத்தோங்குவெற்பிருவருமுறைந்தார்.

இருவர் - ராமலக்ஷ்மணர். (௬௩)

மழைபொழிந்திடும்பருவமாங்ககன்றும்வந்தெய்தாத்
தழைசெழுங்கதிர்மதலையைக்கொணர்கெனச்சாற்ற
எழில்செய்முன்னவன்றம்பிகிட்கிந்தையுற்றிசைப்ப
மொழியுமன்னவன்மூடுகிராசவன்முனமடைந்தான்.

மழைபொழிந்திடும்பருவம் - மழைகாலம். (௬௪)

அடைந்தசூரியனைசாதவனரிவையைநாட
மிடைந்தவானரத்தலைவரைத்திசைதொறும்விடுத்துத்
திடங்கொள்சாம்பவனீலனங்கதனொடுசிறந்த
இடங்கொள்தென்றிசைக்கேகெனவநுமனுக்கிசைத்து.

அரிவையை - சீதையை (௬௫)

அண்ணலாழியொன்றனைத்தந்துகைக்கொடுக்கெனவளித்தான்
நண்ணுசால்வருநலன்றிசைமுழுவதுநாடிப்
பெண்ணினல்லவளுறைதருமிடம்பருநிதவளால்
விண்ணெழுந்தசீர்மகேந்திரவெற்படைந்தனரால்.

அண்ணலாழி - கணையாழி (௬௬)

அடைந்தவானரத்தலைவர்களனைவரையவ்விடத்தும்
நடந்துதேடியுங்கண்டிலமனிப்புநவைதீர்
தடங்கொளுஞ்சிறைச்சடாயுவைப்போற்சமர்க்களத்தே
மடிந்திலோமெனவழுங்கியங்கிருந்தனர்மாதோ.

நவைதீர் - குற்றமற்ற. (௬௭)

வழங்குமவ்வுரைகேட்டொருமருங்குசம்பாதி
கழிந்தவாறெவன்றம்பிநீர்கழறுதிரென்ன
அழிந்தசிந்தையர்நடந்தவாறனைத்தையுமடைவே
மொழிந்துசீதையைநாடுவான்வந்ததுமொழிந்தார்.

ஒருமருங்கு - ஒருபக்கம் (௬௮)

இலங்கைமன்னவனணங்கொடுமேகுதலெளியேன்
நலங்கொள்காதலன்கண்டுமுனண்ணினன்றடப்பக்
கலங்கியன்னவனருளெனக்கான்முளைவிடுப்பச்
சலக்கொள்வாரியிற்றயங்குதனகர்வயிற்சார்ந்தான்

தட்ப - தடுக்க. (௬௯)

விரைந்துசீரிலங்காபுரியேயிவினுண்மெலிந்தாங்
கிருந்தசீதையைக்காண்குவீரொன்றுசம்பாதி

கரிந்ததன்சிறையிராகவன்றாதரைக்காணின
பொருந்துமென்பதோர்வரத்தினிற்பொருந்திடப்போனான்.

கரிந்த — கரிந்துபோன (௭0)

பெரியவன்சிறைபெற்றவனிராமனைத்துதித்த
எருவைவேந்துரைகேட்டகமகிழ்ந்தியோடிருந்தார்
கரியவாரிதிகடப்பவாயாரெனக்கருத
அரியவாரிதிகடப்பனென்றெழுந்தனனநுமான்

எருவைவேந்து - கழுகரசனை (௭௧)

காற்றின்மாமகன்கடலினையிடறக்கடந்து
நாற்றிசைக்கணுமிலங்கையிற்றடுத்தனனோடி
ஆற்றல்சேர்பகையறிடவசோகமாவனத்தில்
கோற்றொடிக்கையாளுறைவதுகண்டிராமதூதனிற்றானே

காற்றின்மாமகன் - அநுமானை (௭௨)

சூழிராக்கதர்மடந்தையாதுயிலபுரிபிரவின்
வீழிவாயெழிற்சீதைமுன்மேவியவநுமான
ஆழிபாரசொலக்கற்பினுக்கரசிக்கைகொடுத்து
வாழிராகவன்செயதிறமுறைத்தனனமாங்கா

கற்பினுக்கரசி - சீதை (௭௩)

மருக்கமழ்ந்தபொற்றருக்கச்சோலைவேதனைநொடித்து
வெருக்கொளக்கிங்கரர்விளிந்திடவடித்தனன்விறைத்து
முருக்குமென்றலைக்கிராவணன்முறைமுறைவிடுத்த
அரக்கர்யாவரையுஞ்செகுத்தனனாதனனநுமான்

விளிந்திட - இறக்க (௭௪)

அன்னகாலையிலிந்திரசித்தெழுந்தமாமன்
தன்னையுற்றயனவாளியினால்விந்திசிறறுற்றை
முன்னருயத்தலுமரக்கன்யாவெனப்பொழிமவானை
உன்னைக்கொல்லுமவலிராகவனறுகனென்றுரைத்தான்

அயன்வாளி - பிரமாஸ்திரம (௭௫)

தரங்கவேலையைக்கடந்தவனாறுகசல்லேகனாக
குரங்கைநீரிவனைவிரைந்துகொல்லுகினெனக்கொடியோன்
மருங்குசேர்தருவீடணன்றாதரைவருந்தி
இரங்கமாய்ப்பதிங்கறங்கொலோவெனவிலக்கினானால்

கேளா - கேட்டு (௭௬)

கொடியராவணன்றகினனிசுற்றியிக்குரங்கின்
நெடியவாலினினிறுவுமின்றழலீரென்ன

அடிவணங்கினரத்திறம்புரிந்தனல்கொளுவ
முடியவந்நகர்சுட்டனன்மாருதிமுழுதும்.

மாருதி - அநுமான். (எஎ)

சனகிவைகிடனன்றிமற்றெங்கணுந்தழல்வைத்
தநுமன்வந்தடிவணங்கியச்சீதைபாலணியாய்
வனையுநல்லசூடாமணிவாங்கியவ்வேலை
துனைவிற்றூவினன்றோன்றினன்மகேந்திரச்சுரும்பில்.

சுரும்பில் - மலையில். (எஅ)

அங்கதன்முதலாங்கடைந்தோருக்கவ்வணங்கை
நங்கணுயகன்றேவியைககண்டவாநவின்று
துங்கவேறெனவவரொடுந்துனைவின்வந்திறைஞ்சிச்
செங்கணனுக்குஞ்சீதையைக்கண்டமைதெரித்தான்

துனைவின் - விரைவாக (எகூ)

மண்டுநீர்க்கடல்கடந்தனனடந்தமைவழங்கிப்
பண்டைநான்மறைக்கரியவன்பதுமமென்கரத்தில்
தொண்டைவாய்மயிலளித்தசூடாமணியளிப்ப
அண்டர்நாயகனம்மணிகண்மணிக்களித்தான்.

தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. (அ0)

தேனிரைத்ததார்ச்செழுங்கதிர்மகன்முனஞ்செல்ல
நீனிறக்கடல்கடந்தவனீலனேமுதலாம்
வானரப்படைவளைதரவிளையவன்மருவக்
கானகத்தினைக்கடந்தனன்கடல்வணனெழுந்தே.

கதிர்மகன் - சுக்ரீவன். (அக)

விரியுமூவுலகத்துமன்னுயிர்க்கணேவிளங்கிப்
பெருகுமாறுவந்தருட்புனனிச்சலும்பெய்யும்
சரியமாமுகிற்கொழுந்தெழுகடற்படையோடு
திரைசெய்வாரிதிப்புறத்தினிற்சென்றிறுத்ததுவே.

இறுத்தது - தங்கிற்று. (அஉ)

கலிவிருத்தம்.

மாற்கடனிகர்த்தவானரநற்சேனையின்
நூற்கடல்கடந்தபேரறிவின்வைகுறும்
நாற்கடனிலம்புகழ்நம்பிவைகினன்
பாற்கடல்வைகியபான்மையென்னவே.

நம்பி - ஸ்ரீராமன். (அ௩)

வேறு.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல்கடற்கரை
நலங்கொள்சேனையினண்ணினனென்றலும்

புலங்கொள்புந்தியிற்புன்மையர்தம்மொடும்
இலங்கைமன்னவனெண்ண லூற்றனரோ.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல் - ஸ்ரீராமபிரான். (அ௪)

எண்ணுங்காலையங்கெய்தியவீடணன்
அண்ணறேவியருஞ்சிறைநீக்கென
நண்ணுபற்பலநல்லறங்கூறலும்
கண்ணிற்றீயெழநீகடிதேகென்றான்.

அண்ணறேவி - சீதை. (அ௫)

முனிவுகொண்டுதன் முன்னவனீக்கலும்
வினைகடந்தநல்வீடணன்வல்லைபோய்த்
தனிமுதறிருத்தாண்மிசைவீழ்ந்தனன்
அரசனும்மநுமான்முகநோக்கினன்.

வல்லை - விரைவாக. (அ௬)

நல்லனென்றனுமான்சொலநாயகன்
அல்லலீங்கொழியென்றபயங்கொடுத்
தெல்லிலங்கைக்கிறையவனாகெனச்
சொல்லிலங்குசுடர்முடிசூட்டினன்

அல்லல் - துன்பம். (அ௭)

கருணைகொண்டவக்கண்ணனன்கருதலும்
வருணன்வந்திலனென்றுமலர்விழி
அருணம்வந்தவனம்பரத்தேவினன்
தருணவெய்யவன்போன்றதழற்கணை

அருணம் - செவப்பு, அம்பரம் - கடல். (அஅ)

அன்னகாலையறிந்துவருணன்வந்
தின்னறீர்க்குமிராமனையெய்தியுன்
மன்னுசீர்சொலிவாழ்வுறயாருமென்
சென்னிமேலணைசெய்யெனச்செப்பினன்

இன்னல் - துன்பம். (அ௯)

அளவிகந்தவரிக்குலத்தோரெழில்
வளரநின்றவரைக்குழுவுய்த்திட
உளமுவந்துநாறேசனையாமணை
நளன்விரைந்தவணன்கமைத்தானரோ

அரிக்குலத்தோர் - வானரகுலத்தோர். (௯0)

அணைகடந்தருஞ்சேனையொடாங்குயர்
துணைகடந்தசுவேலவெற்பெய்தினன்

இணைகடந்தவிலங்கெழிற்சீதையாம்
கணைகடந்தகண்ணாட்புணர்காதலன்.

கணைகடந்த - அம்பைவென்ற. (௬௧)

கோதுமேவுமிலங்கையர்கொற்றவன்
தூதராஞ்சுகசாரணராங்குற
ஏதமீங்கவின்றெங்கணுநாடிப்போய்
ஓதுகீரென்றிராமனுணர்த்தினன்

ஏதம் - குற்றம் (௬௨)

வேறு.

நாடியதூதர்போய்நவின்றவாறுகேட்
டேடலராலங்கலாளிலங்கைகாவலன்
நீடியகோபுரநின்றுநோக்கினன்
ஆடவர்திலகனுமாங்குநோக்கவே

ஆடவர்திலகன் - ஸ்ரீராமபிரான். (௬௩)

ஆரியனெடுமலையடைந்துநோக்கிய
சூரியன்காதலன்றுணைவிற்றாவிப்போய்ப்
பாரினிலிலங்கையான்பைம்பொன்மாமுடி
சீரறவீழ்த்தினன்றிரும்பிமெய்திஞன்.

சூரியன்காதலன் - சுக்ரீவன். (௬௪)

பங்கயச்செங்கணான்பணித்தவேவலால்
அங்கதன்றூதுபோயறைந்திராவணன்
வெங்கதங்கொளவவன்மீண்டகாலையில்
பொங்கரிச்சேனைபோய்ப்புரிசைசூழ்ந்ததே.

வெங்கதம் - கடுங்கோவம், அரிச்சேனை - வானரசேனை. (௬௫)

வேறு

எயிலைமுற்றியெதிர்ந்தவரக்கரை
அயிலெயிற்றவரிக்குலத்தோர்தெறப்
புயலையொத்தவன்பொன்முடிபத்தும்வெவ்
வெயிலையொத்தொளிர்வேற்றொடுமேற்றனன்.

புயலையொத்தவன் - ஸ்ரீராமபிரான். (௬௬)

காரையொத்தகரியவன்றம்பையந்
தாரையொத்ததசமுகனோடுஞ்செய்
போரைமற்றெவர்சொல்வாரப்புன்மையோன்
பாரையுற்றனன்றேர்படையற்றரோ.

தசமுகன் - ராவணன். (௬௭)

தஞ்சமற்றதயமுகன்றன்னைநீ
செஞ்சரத்தொடுந்தீர்ந்தனையாவையும்

தஞ்சமற்றினித்துன்னுதிநாளையென்
றஞ்சனப்புயலன்னவன்கூறினான்,

தஞ்சமற்ற - ஆதரவற்ற. (௯௮)

எண்சுமந்தவிராமனிதுசொல
நாண்சுமந்துநடந்தவிராவணன்
கோண்சுமந்தகும்பகருணன்றனைப்
பூண்சுமந்தபுயவலிகாட்டென்றான்.

எண் - பெருமை (௯௯)

கும்பகன்னன்குறுகிகொடுஞ்சமர்
உம்பரும்வெருக்கொள்ளவுஞற்றினான்
நம்பிவெங்கணைநாடியங்கேவலால்
அம்பரத்திலவன்றலையாழ்ந்ததே.

அம்பரத்தில் - கடலில். (௧௦௦)

மடிதல்கேட்டுளமாழ்கிதசமுகன்
புடையின்மேயபுதல்வனெனப்புகல்
அடல்செய்வேலதிகாயனையேவினான்
படையினோடும்படர்ந்தமர்செய்யவே.

அமர்செய்ய - போர்செய்ய (௧௦௧)

தமரமாக்கடற்றானையொடேய்திவந்
தமர்செய்வானதிகாயனையாயிதழ்க்
கமலமேயவெண்கண்ணன்படைவிடுத்
திமைசெய்போழ்தினிலக்குவன்வீட்டினான்.

கமலமேயவெண்கண்ணன்படை - பிரமாஸ்திரம். (௧௦௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஈட்டுதானையோடெழுந்ததிகாயனாங்கிறந்தல்
நாட்டநீருகக்கேட்டவனண்ணலர்வெருவக
கோட்டுவார்சிலையிந்திரசித்துவைக்குறுகி
வீட்டிவாபகைவேந்தரையென்றனன்விடுத்தான்.

நண்ணலர் - பகைவர். (௧௦௩)

அன்னவிந்திரசித்தெழுந்தார்த்தொளித்தே
இன்னல்செய்யரவக்கணையேவினனிளையோன்
தன்னொடுந்தனித்தாரகப்பொருளவற்பிணிப்பப்
பன்னுபுள்ளரசங்குறவிரிந்ததப்படையே.

அரவக்கணை - நாகாஸ்திரம். (௧௦௪)

கோளைநீங்குவெண்குளிர்மதியெனச்சிலையொடுகூர்
வாளைநீங்கிடாத்தம்பியோடெழுந்தமாயனைத்தான்

தோளைநீங்கியதோன்றலைத்துதித்தனன்றொழுதான்
தாளைநீங்குறாதன்புசெய்தடஞ்சிறைக்கருளன்

கருளன் - கருடன். (௧0௫)

புள்ளின்வேந்துபோயகன்றபின்புகல்கவிக்குலத்தோர்
தெள்ளுதெண்டிரைப்பரவையிற்சிலைத்தனர்சிற
எள்ளருந்திறலிராவணன்கேட்டவணைவும்
தள்ளருந்தருக்கரக்கர்கள்சாய்ந்தனர்சமரில்

பரவை - கடல். (௧0௬)

கோட்டுமால்கரிவாம்பரிக்கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்
ஈட்டமோடெழுந்தெண்ணிலிருபுலைநெருங்க
மீட்டுமிந்திரசித்தரிக்குலத்தினர்வெருவப்
பூட்டுவார்சிலையோடுவெம்பொருகளம்புகுந்தான்

அரிக்குலத்தினர் - வானரகூட்டத்தோர். (௧0௭)

ஆர்ந்திராவணியயன்படைவிடுப்பவப்படையால்
தார்ந்தடம்புயவீடணன்சாம்பவன்றழுங்கக்
கார்த்தடங்கடல்கடந்தவனன்றியக்களமாம்
பார்த்தலத்தினிலடைந்தவர்வீழ்ந்தனர்பதைத்தார்

இராவணி - இந்திரசித்து (௧0௮)

உருந்திராவணியொல்லையில்விடுத்தவப்படையால்
தரைத்தலத்திடைவீழ்ந்தவர்யாவருந்தனிப்போய்
மருத்துமாமலைமாருதிவல்லையிற்கொணர
அருதகிகூர்துயிலுணர்ந்தவராமெனவெழுந்தார்

மாருதி - அநுமான். (௧0௯)

அன்னநாலைவெம்மாயைசெய்தகன்றிராவணிபோய்
இன்னல்செய்யுமோர்வேள்வியைநிரும்பலையிடந்துறத்
துனனியாற்றுதலறிந்தழித்தரிக்குலத்தோடு
மன்னுநீள்சிலையிலக்குவன்வளைத்தமர்விளைத்தான்.

அரிக்குலத்தோடு - வானரகூட்டத்தோடு. (௧௧0)

தேரினேறியங்கெதிர்தருமிந்திரசித்தும்
ஏரினேறியமாருதிதிறற்புயத்தேறிப்
போரினேறியவிலக்குவனும்பொருதிறத்தைப்
பாரின்யார்சொல்வார்பங்கயத்தயனுக்குமரிதால்

மாருதி - அநுமான். (௧௧௧)

இந்துவின்கணையிலக்குவன்வில்வளைத்தேவ
வந்தெதிர்ந்தவவ்விந்திரசித்தவன்மாய்ந்தான்

சுந்தரந்திகழரசுபெற்றனனெனச்சுரர்கள்
அந்தரத்தினின்றலர்மழைதூர்த்தனரார்த்தார்.

இந்துவின்கணை - அர்த்தசந்திரபாணம். (௧௧௨)

மைந்தனிந்திரசித்தவன்மாய்ந்ததுகேட்டுச்
சிந்தைநொந்திராவணனிருபான்விழிவழிநீர்
உந்துதுன்பவெவ்வலையெறிநீர்க்கடலுற்றான்
நிந்தைவந்தவன்பின்னருமமர்செயநினைந்தான்.

இருபான்விழி - இருபதுகண். (௧௧௩)

மிடல்கொண்மூலமாபலமெனும்வீரரையிறுத்தான்
கடிகையேழினிலிராகவனவருயிர்கவர்ந்தான்
கொடியராவணன்றேரிவர்ந்தயிற்படைகொண்டு
படைகள்சூழ்வரப்படுகளத்தெதிர்ந்தனன்படர்ந்தே.

மிடல் - வலி, இவர்ந்து - ஏறி. (௧௧௪)

மருவியிந்திரனேவலின்மாதலிகொணர்ந்த
பெரியபொற்றடந்தேரிவர்ந்தம்பினைப்பெய்யும்
கருமுகிற்கொழுந்தன்னவன்கார்முகங்கோட்டி
ஒருமடந்தையையொளித்தகல்கள்வனொன்றடன்றான்.

கார்முகம் - வில். (௧௧௫)

இராமராவணவயுத்தமாமெனவிளம்பவரும்
தராதலத்துறுஞ்சமர்க்கெலாமுவமையாச்சாற்ற
முராரியாமுதற்சமுகனொடுமவண்முயன்ற
புராதனச்சமர்க்குவமைவேறெடுத்தெவர்புகல்வார்.

புராதநச்சமர் - பழையபோர். (௧௧௬)

திசைமுகன்படையெடுத்திராகவன்சினந்தேவித்
தசமுகன்றலைமாய்த்தனன்மாய்த்தலுந்தயங்கும்
குசமுகங்களிற்குங்குமங்கோட்டரம்பையரோ
டிசைமுகம்மலர்த்தினர்மழைபொழிந்தனரிமையோர்.

திசைமுகன்படை - பிரமாஸ்திரம். (௧௧௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தள்ளருந்துயர்கூரரக்கியர்யாருந்தலைவிரித்தனரழுதேங்க
வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன்முதலாவெஞ்சமரழுவத்தின்மாய்ந்த
அள்ளிலைநெடுவேலரக்கருக்கெல்லாமருந்திறல்வீடணனென்பான்
எள்ளரும்புகழ்சேரிராமனின்னருளாலியற்றுநீர்க்கடன்கழித்தனனால்.

வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன் - ராவணன். (௧௧௮)

இலங்கைகாத்தளிப்பவீடணற்காயுளியம்புமோர்கற்பமதளித்து
நலங்கிளர்கற்பினரசியென்றெவருநவிற்றுநங்கையர்க்கரசியையவ்

விலங்கிவில்லுமிழும்புட்பகவிமானமீதுவைத்திளையவனோடும்
உலம்பொருபுயவானரருடனிருப்பவுறைந்திராகவனெழுந்தனனால்.

நங்கையர்க்கரசி - சீதை. (௧௧௯)

அங்குநின்றகன்றுகிட்கிந்தையென்னுமணிகிளர்நகரிடையடைந்து
செங்கதிரவன்சேய்முதலியகவிகள்சேர்தருமனைவியர்யாரும்
பொங்கெழிற்சீதைமருங்குசூழ்ந்திருப்பப்புனிதனைப்புறந்தொழுந்தேகித
தங்கியதவத்தோர்சாலைகளனைத்துந்தையலுககறைந்துபோயினனால்.

கவிகள் - வாநராகள். (௧௨0)

அருந்தவம்புரியும்பரத்துவாசப்பேரந்தணன்விருந்தினிதளிப்ப
மருந்தினுமினியவுண்டியையருந்தியாவருங்குகனொடும்வருங்கால
பொருந்தியவரவுமாருதிமுன்போய்ப்புகன்றிடநந்தியம்பதியின்
இருந்தவேற்பரதனெழிற்படைசூழவெதிர்கொளவான்றுயரொடெழுந்தான்.

மருந்தினும் - தேவாமிர்தத்தினும். (௧௨௧)

எழுந்தவேற்பரதனிளையவனோடுஞ்சென்றடித்தாமரையிணைமேல
விழுந்தனனிறைஞ்சவிமானநின்றிழிந்துவிருப்பொடுமிளைஞரைத்தழுவித
தழும்புறவிறல்விறரித்தசோட்டம்பிதன்னொடுதாயரைவணங்கி
மொழிந்தநான்மறைதேர்வசிட்டனைத்தொழுதான்முந்தைநான்மறையிற்றேர்வரியான்.

தழும்பு - சுவடு. (௧௨௨)

தாரையேமுதலாமங்கையர்சூழச்சானகிதானுமங்கிழிந்து
காரைநேர்குழலார்மாமியர்மலர்த்தாள்தொழுதலின்வணங்கினளவள்ளல்
வீரமேவியதன்றம்பியர்முதலாம்விருப்பொடுநகரடைந்தவரோடும்
வரினால்விளங்கும்புட்பகத்தேறியெய்தினனந்தியம்பதியே.

தாரை - வாலிமனைவி. (௧௨௩)

நந்தியம்பதியினிளைஞர்தம்மோடுநலஞ்செய்வானரர்கடம்மோடும்
அந்தமில்புகழ்சால்வீடணன்குகன்மற்றடைந்தவர்தம்மொடுமமர்ந்து
சந்தமுந்துகிலுமாலையும்பூணுந்தரித்தனன்புட்பகந்தனைநீ
மந்திரிபாற்போகெனவவன்விடுத்தான்மறைக்கெலாம்வரம்பெனலாவான்.

மந்திரி - குபேரன். (௧௨௪)

கனைகடற்றானைபுடைவளைந்தேகக்கார்முழக்கெனவியந்துவைப்பத
தினகரன்சிறுவன்வீடணனோடுதெண்ணிலாக்கவரிகாலசைப்பப்
பனிமதிக்கவிகைமாருதிநிழற்றப்பரதன்முன்றேர்விடவியந்து
புனைதருமயோத்தியெனுநகர்க்கெழுந்தான்புலவருக்காயிவட்புகுந்தான்.

இயம்துவைப்ப - வாத்தியம் முழங்க. (௧௨௫)

கலிவிருத்தம்.

புரந்தரன்புரம்போற்புனைந்தார்நகர்
வரந்தருநெடியோன்வரயாவரும்

விரைந்தெழுந்தெதிர்கண்டனர்விண்மழை
பரிந்துகண்டபயிர்க்குழுப்பண்பினே.

புனைந்தார் - அலங்கரித்தார். (௧௨௬)

அஞ்சநத்தணியம்பணைசூழ்தரும்
அஞ்சனத்தணிசேருமயோத்தியாள்
அஞ்சனத்தருங்கண்மணியாமென
அஞ்சனத்தெழிலண்ணலங்செய்தினான்

அஞ்சனத்தெழிலண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௨௭)

எற்றுதெண்டிரையேழ்கடற்றானைசூழ்
ஒற்றைவெண்குடையோனும்வர்நெய்தலும்
அற்றமற்றசராசரம்யாவுமாங்
குற்றவின்பமுறைக்கடங்காதரோ

அற்றம் – முடிவு. (௧௨௮)

நீடுந்தோயங்கொள்வானினைநீள்வரை
நாடுந்தோகைகளென்னவந்நாடினை
ஆடுந்தோரணவீதிகளார்ந்துயர்
மாடந்தோறுமடந்தையர்நோக்கினார்,

தோயம் - நீர், தோகை - மயில். (௧௨௯)

வேறு

நோக்கியநோக்கொடுநுவன்றமங்கையர்
நீக்கருங்காதல்செய்மனமுநீண்டதார்
தூக்கியவீதியிற்றொடர்ந்துபின்செல
மாக்கருமுகிலனான்வாயிலெய்தினான்.

மாக்கருமுகிலனான் - ஸ்ரீராமபிரான் (௧௩௦)

பூமகன்மகனொடும்புகழ்செயன்னவன்
ஏமுறுமிளைஞர்மற்றேனையோரொடும்
தேமலரணிகுழற்சீதையென்றுசொல்
கோமகடன்னொடுங்கோயில்புக்கனன்,

பூமகன்மகன் - வசிட்டன். (௧௩௧)

மடவாறன்னொடும்வயங்கிராமற்குக்
கடனதிமுதலியகவின்செய்நீரினால்
நடைபெறுவசிட்டமாமுனிகன்காட்டினான்
சுடர்விரிமணிமுடிசூட்டினானரோ.

கடனதி - கடல்நதி. (௧௩௨)

தாயருமிளைஞருஞ்சனகன்பாவையும்
மேயபூவுலகரும்விண்ணுளோர்களும்

ஏயபேர்மகிழ்ச்சியோடிருப்பவெங்கணும்
நேயனோர்மதிக்குடைநிழற்றினனரோ.

சனகன்பாவை - சீதை. (௧௩௩)

உரைதருதீயனவொழிந்துபாறின
மருவுநல்லறமெலாம்வளர்ந்தமாமழை
இருவளஞ்சுரந்தனவேகதாரனும்
கரியவன்கடற்புவிகாவல்செய்யவே.

பாறின - ஓடின, ஏகதாரன் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௩௪)

காங்களிற்கனைபொழிகரியமாமுகில்
தாங்கநற்கடற்புவிசார்ந்துகாக்குநாள்
புரங்களுநதிகளும்புள்ளுமாக்களும்
மரங்களுமலைகளுமகிழ்ச்சிகூர்ந்தவே.

கரியமாமுகில் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௩௫)

மிகும்பொருட்குவையெலாம்விருப்பின்வேதியர்
புகுந்தனர்முகந்துநாம்போகநல்கிமுச
சகம்புகழ்வசிட்டனாற்றயங்கிராகவன்
மகம்பலபுரிந்தனன்மகிழ்ந்துவைகினன்.

மகம் - யாகம் (௧௩௬)

சினத்தொடுமரக்கரைச்செகுத்தசெஞ்சிலைக்
கனத்தினிற்றிகழ்பவன்கதைகள்கேட்குநர்
நினைக்குநர்வைகுவோர்திகழ்த்தும்வண்மையோர்
மனத்தினில்விழைந்தனமருவிவாழ்பவே

கனத்தினின் - மேகம்போல. (௧௩௭)

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பத்தாவது

தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளிய சரித முரைத்த வத்தியாயம்.

திருப்பிறைநுதலினாள்சீதையென்பவள்
விருப்பொடுநாயகன்விளங்குபூணணி
பொருப்பெனுமிணைப்புயம்புல்லியன்புசெய்
தருப்பநன்குற்றனள்களித்துவைகுநாள்.

பொருப்பு - மலை, இணை - இரண்டு. (௧)

அரக்கர்கோன்வெளவியவணங்கைநீக்கிலான்
மருக்கமழலங்கலான்மணந்ததென்கொலென்
றிரக்கமில்சிதடனுங்கிசைத்தனல்லறம்
புரக்கவந்தருள்புரிபுனிதன்கேட்டனன்.

அரக்கர்கோன் - ராவணன். (௨)

நற்புகழ்த்தம்பியானுகன்சீதையாம்
சற்பினுக்காசியைக்காட்டினீக்கினான்
பொற்பினிற்பொலிபவள்புலம்புற்றேங்கலால்
வெற்பொடுமரங்களுமெலிவுகொண்டவே.

புலம்புற்று - துன்பமடைந்து. (௩)

மாதவம்புரியும்வான்மீகிதானழல்
மீதுறுபிணையெனமெலிவுற்றேங்குமச்
சீதையைக்கண்டுளந்தேற்றித்தானுறை
கோதறுசாலையுட்கொண்டுபோயினான்.

பிணையென - பெண்மான்போல. (௪)

தன்னருட்சாலையுட்டவஞ்செய்மாதர்பால்
அன்னையையடைக்கலமாகவைத்தனன்
இன்னெழின்மிக்குளவிரட்டைப்பிள்ளையாய்
மன்னுமச்சீதையும்வயிறுவாய்த்தனள்.

வயிறுவாய்த்தனள் - பெற்றாள். (௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முனிவரன்குசையின்கடையிற்றைவரலான்முன்னவனைக்குசனென்பார்
இனியநல்லடியிற்றடவரலாலவ்விளையவன்றனைலவனென்பார்
அனையவர்பிறைபோல்வளருநாளவருக்கறைந்தவான்மீகியென்றுரைப்போன்
தனிமறைவிளம்புசௌளமேமுதலாச்சாற்றுநல்வினைபுரிந்தனனால்.

குசை - தருப்பை. (௬)

பொருவருந்திறலான்வரதனென்றுரைப்போன்புட்கரனெனும்புரவலனோ
டிருநிலம்புகழுந்தக்கனையீன்றானிலக்குவனங்கதனுடனே
தரியலர்வணங்குஞ்சந்திரகேதுதனையுயிர்த்தனன்சொல்சத்துருக்கன்
சொரிமதத்தொடையான்சுவாகுவினோடுஞ்சுருதசேனனையளித்தனனால்.

தரியலர் - பகைவர். (௭)

பொன்னிறச்சீதையுருவமொன்றமைத்துப்புரவியின்வேள்விபத்தாற்றும்
கன்னியந்துளவமுகுந்தனென்றுரைக்குங்கரியவன்சாலையிலடைந்து
தன்னெழிற்சரிதமுனிவரனருளாற்றநயர்கள்பாடுதல்கேளாப்
பன்னருமுவகைப்பாரவையின்மூழ்கிப்பல்பொருள்பெறுதிறொன்றிசைத்தான்.

உவகைப்பாரவை - சந்தோஷசாகரம். (௮)

மைந்தரவ்விராமன்பணித்தசொல்கேளாமாதவம்வனத்திடைபுரிவோர்
நந்தலில்பொருள்வேட்டடைதறீதென்னநவிற்றினர்போயபின்னுதன்
இந்தநல்லவையோர்யாவருங்காணவியம்பருஞ்சூளுரையதனல்
கொந்தலர்குழலாள்சீதையையடைவேன்கொணருதிர்விரைவினென்றுரைத்தான்.

சூளுரை - சபதவார்த்தை. (௯)

அவ்வுரைகேட்டதூதர்போயிசைப்பவருந்தவம்புரியும்வான்மீகி
கொவ்வையங்கனிவாய்ச்சீதையைக்கொணர்ந்துகோதிலாவவைக்களநிறுவி
எவ்வமில்கற்பாற்பழிப்பிலளிவளென்றிசைத்தனன்சீதையுமிசைப்பாள்
செவ்வியகற்பிற்றிறம்பிலேனென்னிற்சேர்நெறிபுவிதருகென்றாள்.

அவைக்களம்நிறுவி - சபையில்நிறுத்தி. (௧௦)

என்றலுந்தரைவிண்டடவதினெழுந்தவெரிமணித்தவிசிடையேந்தி
மன்றலங்குழலாள்சீதையைப்புவிமான்வெளவினள்யாவருமறுகக்
குன்றெனுந்திணிதோட்கொற்றவன்சீறிக்குவலயமடந்தையைக்கோறும்
வென்றியாங்கணையாலெனவயனுற்றுவெகுளிநீயொழிதியென்றுரைப்பான்.

கோறும் - கொல்வோம். (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருந்திழைச்சீதையெம்மோய்சேர்ந்தனடிகழ்வைகுந்தம்
பொருந்துதியெந்தாயென்னுப்போற்றினன்போயபின்னர்
அருந்திறலயனன்னுளகன்றநற்கயர்ந்தான்போலின்
மருந்துறழ்மனையார்தம்மைப்பிரிந்தெவர்வைகவல்லார்.

ஒய் - தாய். (௧௨)

மருவியமைந்தர்தம்மைமலர்புரைகையிற்புல்லி
உருகியவுள்ளத்தோடுமுவப்பொடுமுச்சிமோந்தான்
அருளொடுபதின்மூன்றுயவாயிரம்பருவமாநீர்
இருநிலம்புரந்தான்செங்கோலிராமனென்றுரைக்குமெம்மான்.

உவப்பொடும் - சந்தோஷத்தோடும். (௧௩)

மருவுதன்புதல்வருக்கும்வயங்குநலிளைஞர்பெற்ற
பொருவரும்புதல்வருக்கும்புகல்புகத்திசைகடோறும்
கருணைசெய்திருந்துவையங்காக்குமாமௌலிசூட்டித்
தரைபுகழ்சரயுவுற்றான்சதுமறைமுடிவிலுற்றான்.

மௌலி - முடி. (௧௪)

கோசலநாட்டுமேயசராசரமனைத்துங்கூறும்
தேசுறுவானஞ்சாரத்திருவருள்புரிந்திராமன்
பேசியவிளைஞரோடும்பிறங்குவைகுந்தமெய்தி
ஆசறுமரவப்பாயலாதியாயமர்கின்றானல்.

அரவப்பாயல் - சர்ப்பசயநம். (௧௫)

என்னையாளுடையவையனிராகவன்சரிதமீதை
மன்னுமாதவருமேலாம்வானவர்முதலினோரும்
பன்னுமின்னமுதமூறப்பாடுநர்வீடுசேர்வர்
சொன்னவிக்காதைகேட்போர்துயராறுநலந்துய்ப்பாரால்.

ஈதை - இதனை (௧௬)

மருவிளைகாட்டின்மேயவானரர்துணைபோன்மேவ
அருவினைமூட்டும்பொல்லாவரக்கரையமரின்வீட்டும்
ஒருவிளையாட்டுநெஞ்சத்துவந்தருளிராமனீன்ற
குருவிரிசூட்டுவைவேற்குசனதிதியைப்பெற்றானால்.

மரு - வாசனை, குரு - நிறம். (௧௭)

அருள்புரிந்துலகங்காத்தவதிதிதன்மரபில்வந்து
மருவினன்மருத்தென்றோதுமன்னவனென்றொனின்னும்
கருதருந்தவநன்றாற்றிக்களபநற்கிராமமென்னும்
ஒருநகருறைகின்றானுலுரைதருங்கலிகாலத்தில்.

கருதருந்தவம் - நினைத்தற்கரியதவம். (௧௮)

சூரியன்மரபொன்றின்றித்தொலைவுறாமீட்டுமந்த
ஆரியமரபைமேவுமாறியாமுகத்தண்டாக்கிப்
பாரகம்புரப்பானன்னோன்பகர்பெருமரபின்மன்னர்
தாரணிபுரந்துபோயார்சாற்றுமம்மரபுதன்னில்.

சூரியன்மரபு - சூரியவமிசம். (௧௯)

சொல்லும்க்கலியினின்னுஞ்சுமித்திரனந்தமாக
நல்லெழிலரசர்தோன்றிநானிலங்காப்பர்சில்லோர்
மல்லமர்மணிப்பூணிக்குவாகுவின்மரபுபின்னர்
செல்லுறழ்தடக்கைவேந்தேதீருமென்றுரைசெய்தானால்.

செல் - மேகம். (௨௦)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய கதையுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௪௧.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பதினோராவது.

நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

இக்குவாகுவென்றிசைதருநிருபர்கோனீன்ற
மக்கணூற்றுவர்தங்களினிமியெனுமன்னன்
மிக்கசீர்புனைமரபினைவிண்டோரதனுக்குத்
தொக்கநான்மறையொருங்குணர்சுகமுனிசொல்லும்

நிருபர்கோன் - அரசர்க்கரசன். (க)

இமிழ்தடந்திரையிருநிலமினிதினோம்புதல்செய்
நிமியெனும்பெயர்மன்னவனெடுமகம்புரிவான்
அமிழ்தருந்தினர்புகழ்தருவசிட்டனையழைப்ப
உமிழ்செழுங்கதிர்வேலவவெனமுனியுரைப்பான்

இமிழ் - ஒலிக்கின்ற. (உ)

அரியமாமகமிந்திரனாற்றுவான்றொடங்கி
உரைசெயைந்துநூறென்னுமாண்டொழிந்தனவின்னும்
விரவுமைந்துநூறாண்டினவ்வேள்விமுற்றும்பின்
பொருவினீமகம்புரிதரப்புகுவலென்றுரைத்தான்.

ஆற்றுவான் - செய்ய. (ங)

என்றுகூறலுநிமியெனுமன்னவனெய்தி
ஒன்றுமாக்கையிங்குறைவதுதிண்ணமதன்றால்
துன்றுசீறறஞ்செய்வதேதுணிபெனவெகுளி
வென்றகோதமனன்மகம்விருப்பொடாங்கிழைத்தான்.

திண்ணம் - உண்மை. (ச)

ஈரைஞ்ஞூறெனுமாண்டிழைப்பேனெனும்வேள்வி
ஓரைஞ்ஞூறெனுமாண்டவனிழைத்துறைநாளில்
சீரைஞ்ஞூறொடைஞ்ஞூறுசெங்கணன்வேள்வி
பாரினூன்முறைமுற்றுவித்திருந்தவன்படர்ந்தான்.

ஐஞ்ஞூறொடு ஐஞ்ஞூறுசெங்கணன்-ஆயிரங்கண்களையுடையவன், (இந்திரன்)

அரியமாதவவசிட்டன்வந்தடைந்தமையறியா
துரைசெய்வேலவனுறங்கினனுறங்கலுமுரவோன்
வருதிநீயெனவழைத்துமுன்வரவுமீங்கெண்ணான்
பொருவிலாவுடலொழிகெனவுரைத்தனன்புழுங்கி.

பொருவிலா - ஒப்பில்லாத. (சு)

உறங்கினேன்விழித்துரைத்ததுகேட்டவனுறுதல்
அறிந்திலேன்றனைச்சபித்தமெய்யருந்தவன்றானும்

இறந்துநீங்கவென்றுரைத்தனனிருவருமிறந்தார்
சிறந்தவெங்குலச்செழுந்தவன்பிறந்ததைத்தெரிக்கின்.

அருந்தவன் — அரியதவத்தினையுடையவன். (௭)

மருத்தழைந்ததார்மித்திராவருணருக்கன்பு
பொருத்துருப்பசிநிமித்தமாய்ப்பொலிந்தபொற்குடத்தில்
அருத்தியுற்றமெய்யருந்தவத்திட்பமோடடைந்தான்
உரைத்தமைத்திரவருணியென்பெயருமாங்குற்றான்.

மரு — வாசனை, அருத்தி - ஆசை. (௮)

உயிரொழிந்திடுநிமியுடற்குயிர்வரவுதவிச்
செயிரொழிந்திடுமுனிவரோடமரர்சேர்ந்தெழுப்ப
வெயிறழைந்தவேன்மன்னவன்விடுத்தவவ்வுடலம்
துயர்தழைந்திடவெடுக்கிலெனெனச்சொலித்துரந்தான்.

செயிர் - குற்றம். (௯)

நிமிபெரும்புகழ்விதேகனென்றெவர்களுமிகழ்த்த
இமைதொறுங்கலந்திருந்தனனிமையவர்வரத்தின்
அமரருந்தவராசுடல்பேணினராங்குக்
கமழுநெய்பொழிந்தம்மகமுடித்தனர்கவின.

அமரருந்தவர் - விரும்புதற்கரியதவத்தினர். (௧௦)

உடலையந்தணருலகினுக்கரசுறவேண்டிக்
கடையவந்தணரோரிறைகடைதலிற்சனித்தாங்
கடைதலாலவனறிவுடைச்சனகனென்பெயரும்
மிடலொடும்மதனத்தினின்மேவிவந்துறலால்.

மதனத்தினில் - கடைதலில். (௧௧)

மிதிலனுமெனும்பெயருமுன்விளம்பியவிதேகன்
மதலையாகிவைதேகனென்பெயரும்வந்தியையப்
புதியமாநகரொன்றமைத்தனன்புகனகரும்
துதிசெய்மாமதிண்மிதிலையென்றுயர்ந்ததுதுதிப்பான்.

மதலை - புதல்வன். (௧௨)

சனகனீன்றசேயுதாவசுவாமவன்றானும்
அநகனாநந்திவர்க்கனன்றனைமகிழ்ந்தளித்தான்
வினையிலானவன்சுகேதுவைநல்கினன்விருப்பின்
சினவுவேலவன்பெற்றனன்றேவராதனையே.

சேய் - புதல்வன். (௧௩)

அறங்கொணெஞ்சினன்றேவராதன்றருமரசன்
பிறங்குவேற்பிரகத்திரதன்றனைப்பெற்றான்

மறஞ்செய்தானைமாவீரியனும்வயமைந்தன்
கறங்குமாப்படைச்சுகிர்த்தவனல்கியகாளை.

வயம் - வெற்றி. (௧௪)

திட்டகேதுவாமன்னவனுதவியசெம்மல்
எட்டுமாதிரம்புகழரியச்சுவனென்பார்
மட்டுவார்தொடையன்னவன்மருவினையளித்தான்
பெட்டசிந்தையாலவன்பிரணிந்தகற்பெற்றான்.

மாதிரம் - திசை. (௧௫)

அன்னவேந்துமோர்கிருதிதன்றனைப்பெறவவனும்
பன்னுதேவபீடன்றனைப்பயந்தனன்பகர்வோன்
மின்னும்வேல்விதூர்த்தன்றனையுதவவவ்வீரன்
மன்னுசீர்மகாகிருதியைமகிழ்ந்தளித்தனனால்.

பயந்தனன் - பெற்றான் (௧௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கிளரொளிமணிப்பூண்கெழுமுதோளேந்தல்கிருதிராதன்றனைப்பெற்றான்
அளியுளார்நறுந்தார்புனைதருவெள்வேலவன்மகாரோமனையளித்தான்
களிசெயுமெகினப்பழனநாடுடையோன்கனகரோமாவினையளித்தான்
இளநிலவொழுகுமுத்தவெண்குடையானிரச்சுவரோமனையீன்றான்.

எகினம் — அன்னம. (௧௭)

அடையலர்நெய்த்தோர் நுகர்ந்துதேக்கெறியுமாடல்வேன்மன்னவன்மைந்தன்
துடியிடைமடவார்மதனெனுஞ்சீரத்துவசனுஞ்சனகனென்றுரைப்போன்
படைகொடுவேள்விபுரிதரவுழுசாற்பரப்பெழுஞ்சீதையைமகிழ்ந்து
கடிமணமயரவோமொழிப்பொருளாங்காகுத்தற்களித்தனன்களிப்ப.

நெய்த்தோர் - உதிரம், அடையவர் - பகைவர். (௧௮)

விண்ணவர்புகழ்மிதிலைநாடளிக்கும்விரிகதிர்மணிமுடிவேந்தன்
பெண்ணணங்காயசீதையாஙகுதிப்பப்பெட்பொடுமுழுதசீரத்தால்
நண்ணுபேர்சீரத்துவசனென்றுரைகருநலந்திகழ்சனகன்றன்மைந்தன்
தண்ணளிகூருங்குசததுவசன்றான்றருமநற்றுவசனைத்தந்தான்.

சீரத்தால் - கலப்பையால். (௧௯)

தருமநற்றுவசனகித்துவசனையுஞ்சாற்றியமிதத்துவசனையும்
இருநிலத்தரசாகவீன்றெடுததானிருவருண்முன்னவனென்போன்
விரிபுகழ்க்கேசித்துவசனையுயிர்த்தான்விளம்புமப்பெயருடைவேந்தன்
புரையறுஞானக்கடலிடைக்குளித்துப்புவிப்பொறைதவிர்த்தினிதளித்தான்.

புரை - குற்றம். (௨0)

விரும்பெழில்கெழுமுமிதத்துவசப்பேர்வேந்துகாண்டிக்கனையளித்தான்
பொருந்துநற்கருமத்ததிசயித்தன்னேன்புரந்தினிதருணாட்புகன்ற

பெரும்புகழ்க்கேசித்துவசனுக்கஞ்சிப்பெயர்ந்துகாட்டகத்தமர்ந்தனனேற்
கரும்பெறற்கருமத்தையுறவொழித்தங்கவன்சொலுஞானமுமுணர்ந்தான்.

ஐயுறவு - சந்தேகம் (௨௧)

ஞானவாரிதிகேசித்துவசப்பேர்நரபதிமகிழ்தரவுதித்தான்
பானுமானன்னேன்வழிவருமரசர்பலருளர்நிமிமரபுதித்தோர்
தேனவாங்தொடையாய்சிறந்தநல்வினையாற்சிமிழ்ப்புண்டார்போன்றிருப்பினுநல்
மோனமாதவரும்வியப்பமெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்துளாரெனமுனியுரைந்தான்.

ஞானவாரிதி - ஞானக்கடல். (௨௨)

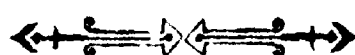
நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௩

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பன்னிரண்டாவது
சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

சுந்தரவடவரைசூழுஞ்செங்கதிர்
வெந்திறன்மரபுகேட்டுவந்தவேலவன்
சந்திரமரபினிச்சாற்றுவாயென
மந்திரமறைமுனிமகிழ்ந்துகூறுமால்.

செங்கதிர் - சூரியன், மரபு - வமிசம். (௧)

அந்தமிலாழிதாங்கங்கைமாயவன்
உந்தியம்போதிடையுதித்தநான்முகன்
தந்தனனத்திரிதன்னையன்னவன்
இந்துவையளித்தனன்விழியினென்பவே.

ஆழி - சக்ராயுதம். (௨)

மாதவன்கண்ணின்முன்வந்தமாமதி
வேதியரொடுங்கருவிண்ணின்மீன்புலன்
ஏதமில்வண்பதிக்கெழில்செய்வேந்தெனப்
போதுறுமயன்முடிபுனைவித்தானரோ.

போதுறும்அயன் - தாமரைமலரில்வாழ்கின்றபிரமன். (௩)

மணிமுடிவனைதரமகிழ்ந்துசந்திரன்
இணையறுவலியினலிராசசூயமாம்

அணிபெறுமொருமகமாற்றிமுச்சகம்
பணிசெயவுவகையம்பரவைமூழ்கினான்.

உவகையம்பரவை - சந்தோஷசாகரம். (௪)

இருநிதிச்செருக்கினாலிமகரன்குரு
மருவியதாரையைமணந்துவைகினான்
அரியவெஞ்சமர்செயவழன்றுவானுறை
சுரரொடுமாமதிதனைவினைய்தினான்.

இமகரன் - சந்திரன். (௫)

தாரையைவிடுத்திநீயென்றுசார்ந்திரும்
போரினைநனிசெயும்புலவர்தம்மொடும்
சூருடையசுரரைச்சுடரும்வெள்ளியை
ஏருடையிமகரனியைந்தங்கேற்றனன்.

ஏற்றனன் - எதிர்த்தான். (௬)

எதிர்பொருமவ்வழியெய்திநான்முகன்
துதிதருகுருவெனுஞ்சுடர்செய்பொன்புணர்
கதிர்முலைவனிதையைக்கலந்ததென்கொலின்
மதியெனவழங்கலுமதிவிடுத்தனன்

பொன் - வியாழம் (௭)

சந்திரன்விடுத்தலுஞ்சார்ந்ததாரையை
அந்தணனுக்கிவம்பலனணைந்துறும்
இந்தவெங்கருவொழிகெனவுயிர்த்தனள்
சுந்தரம்விளங்கொருதோன்றலாகவே,

வம்பலன் - அயலான். (௮)

புனைதருகருங்குழற்பூவைநல்கிய
தனியெழிற்குழவியைச்சார்ந்துநோக்கலும்
பனிமதிக்கடவுளும்பகர்ந்தசீவனும்
எனதெனதெனவவனைக்கற்றாரோ.

சீவன் - குரு. (௯)

முனிவருமமருமோகமைந்தனைக்
சனிமொழியாரைநீகலந்துபெற்றனை
எனவவண்வினவலுமிடர்செய்நாணொடு
துனியொடுதாரைசொல்லாதுவைகினாள்.

துனி - அச்சம். (௧௦)

தாரையைப்பார்த்தயன்றநயனைப்பெற
ஆரைநீமணந்தனையென்னவன்னவள்

பாரினைநாடுேநாக்கிப்பைப்பயப்
பேருறுமதிக்குநான்பெற்றதென்றனள்

மதிக்கு - சந்திரனுக்கு. (௧௪)

ததைமலர்க்கருங்குழற்றாரைசாற்றலும்
கதிரொளிகளுவியகாதலோன்விதி
மதிமகனென்னவும்வயங்குபுந்தியால்
புதனெனவழங்கவும்பெயர்பொருந்தினன்-

மதிமகன் - புதன். (௧௫)

பெருந்திறற்புதனெனும்பெயரினன்முனம்
திருந்திழையினையெனச்செப்புமங்கையாம்
மருந்துறழ்சாயலைமணந்துபெற்றனன்
பொருந்தலர்வணங்குவேற்புரூரவாவையே.

மருந்து - அமிர்தம் (௧௬)

அன்னவனற்குணமறிந்துநாரதன்
பொன்னகரடைந்தனன்புகழ்ந்துபாடினன்
மன்னெழிலுருப்பசிமகிழ்ந்துகேட்டனள்
துன்னமுன்மெழுகினிற்சோர்ந்துநின்றனள்.

மன்னெழில் - அரசனழகு (௧௭)

மருவியமித்திராவருணரென்பவர்
உருகுதலறிந்தவணுரைத்தசாபத்தால்
தரைமிசையுருப்பசிசார்ந்துநோக்கினள்
அரசனையரசனுமவளைநோக்கினன்.

தரை - பூமி. (௧௮)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

கண்டானல்வியப்புற்றான்கவினமுதுகண்ணால்
உண்டான்போலுள்ளுவந்தானொளியிழையிங்கென்னுயிராய்த்
தண்டாமலுறைதியெனத்தாங்கரியகாதலுரை
விண்டானவ்வுரைகேட்டமெல்லியலும்விள்ளுவளால்.

கவினமுது - அழகாகிய அமுதத்தை. (௧௯)

அங்கணிலவேந்தேநின்னழகினலங்கண்டணையத்
துங்கவெழின்மதனுமொருதோகையுருக்காதலிப்பான்
இங்கணெனிற்றேயநனியிருந்தவத்தினாற்கிடைத்தாய்
மங்கையர்யார்நின்னகலமருவாமலொழிபவரே.

காதலிப்பான் - விரும்புவான். (௨௦)

உன்னருரும்பல்சுவையாமுணவொழிந்துநெய்யருந்தி
நின்னகலம்புல்லிப்பெனடும்பகல்யானிவணிருப்பல்

என்றெனென்னேயநல்கவிசைந்தவிந்தயாடிரண்டும்
மன்னவர்கண்மன்னவெனமகிழ்ந்துறையக்காத்தருளே.

யாடு - ஆடு. (௧௮)

கோடாதசெங்கோல்கொள்குரிசிலெனநிலவரைப்பின்
வாடாமலுணவுதவவந்தவிந்தயாடகலின்
தேடாதிருப்பினுநீசேர்ந்ததுகிலின்றிவர
நாடாதநின்னுருவநாடினுநான்றீர்குவனால்.

குரிசில் - வேந்தன் (௧௯)

என்றுநயமொழிகூறியியைந்தெழில்செய்கின்றவிரு
குன்றிறெனுமிகல்குன்றநகொடுஞ்சமருற்றுடற்றுதல்போல்
வென்றிதருவேலோன்றன்விளங்குமணிசேர்புயத்தில்
நன்றிதருகொங்கையிணைநெருமுங்காலனுண்டனளே

சமருடற்றுதல் - போர்செய்தல். (௨௦)

இன்னணமவ்வேந்துமணியிலங்கிழையும்பன்பநலம்
மன்னமுதமுண்டுநெஞ்சுமகிழ்ந்துநெடுநாள்கழித்தார்
உன்னிவிசும்பாரரசனுருப்பசியைநீத்தலிற்றன்
பொன்னகரும்வான்செவ்விபொலிந்திலதென்றேவுதலால்.

விசும்பாரரசன் - இந்திரன். (௨௧)

கந்திருவரன்றோர்கள்கலந்துறையுநள்ளிரவில்
அந்தமுறுபேர்யாட்டையடைந்தாற்றவவ்வுதலும்
சிந்தைமகிழ்செய்வோனைச்சிறந்தவென்றனுட்டினையார்
வந்துபிடித்தார்கொலெனமடந்தையதுநேர்ந்தனளால்

நள்ளிரவில் - நடுராத்திரியில். (௨௨)

தோய்ந்துறையுமவ்வேந்தன்றுகிலொழியவலவலயெழுந்
தாய்ந்தவர்கள்விட்டேகுமாடுகொடுமேவுதலும்
வாய்ந்ததொருமின்னன்றுள்வனதுகிலில்லாவேந்தை
ஏய்ந்தெழிலாள்கண்டனளங்கிருவிசும்பிலேகினளே.

துகிலொழிய - ஆடைநீங்க. (௨௩)

முன்பொருந்துமுருந்துறழ்வெண்முகிணகையங்கேகுதலும்
என்பொருந்திவைகாமலெழுந்தனளென்றென்றிரங்கிப்
பொன்பொருந்திப்போக்கிமிகப்புலம்பும்வறியோர்களென
மன்பொருந்துமையறனைவழங்கவெவர்வல்லுநரே.

முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௪)

எங்குமெழுமோடலுறுமிருக்குமிறைபதைபதைக்கும்
ஓங்குமொளிதன்னுசுப்பாளுருவெளியைக்கண்டுவக்கும்

வாங்குமிடைமின்னெளித்துவந்தனேயோவென்றுவக்கும்
நீங்குமுயிர்மீண்டுவந்துநிலைத்ததெனக்கென்றிசைக்கும்.

நுண்ணுசுப்பாள் - நுண்ணிய இடையையுடையவள். (௨௫)

சூட்டுமலர்புனைதாழ்மென்சுரிகுழலின்மூரலமிழ்
தூட்டவனுகாதொழியினுய்யேனென்றிருகரமும்
நீட்டியணையத்துணைந்துநினைத்துருவுகாண்கிலனாய்
மீட்டுமெனைக்கரந்தனையோவெனவுள்ளமெலிந்திடுமே.

துணைந்து - விரைந்து. (௨௬)

கொன்னஞ்சுகொடுபொன்னங்குழைபொருதவயில்விழியும்
மின்னஞ்சுகின்றவொருமெல்லிடையுங்கொங்கையுங்கண்
டென்னெஞ்சுதான்கொடுசென்றிரங்காமேபோய்க்கரந்த
கன்னெஞ்சுகொண்டனையாற்காட்டுவராரெனக்கலுழ்மே.

பொன்னங்குழை - பொற்குழை. (௨௭)

மையோடுமொளிர்கூர்வேல்வரிவிழிமுன்புல்லியது
மெய்யோவவ்ஃதன்றுயின்விளங்குகனவாகியதோர்
பொய்யோவிஃதென்றனக்குப்புலப்படுதலில்லையெனும்
ஐயோமதன்கணையையார்விலக்குவாரெனுமே.

புல்லியது - தழுவியது (௨௮)

தண்காட்டின்மேவந்துதயங்குகிளிகாளுமைப்போல்
பண்காட்டுந்தீஞ்சொலெழிற்பாவையெங்ஙன்பகருமெனும்
வெண்காட்டுந்திங்கண்முகமெல்லியலையன்னவடன்
கண்காட்டுமான்காணீர்காட்டாததென்னெனுமே.

தீஞ்சொல் - இன்சொல். (௨௯)

பாட்டுவரிவண்டுநனிபடியுமதகரியுனது
கோட்டினண்ணுந்தெழுந்தமுலைக்கொம்பினைநீகண்டதுண்டோ
காட்டுதிநீயிங்கென்னுங்கலந்தபிடிகாளுமைப்போல்
பூட்டுமிழையாளடைந்துபோயநெறியேதெனுமே.

பிடிகாள் - பெண்யானைகளே. (௩0)

காந்தளைநேர்கரதலத்தாள்கரந்தவழிமாமலைவாய்க்
காந்தளையின்வாழரிகாள்கண்டீரோகழறுமெனும்
மாந்தளிர்போற்பொலமேனிமயிலையெங்குந்தேர்ந்துநறை
மாந்தளிகாளென்னைகொலோவழங்காதவாறெனுமே.

அளை - குகை, அரிகாள் - சிங்கங்களே. (௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னவாறுளம்வருந்தியபுரூரவாவென்னும்
மன்னர்தாழும்வேன்மன்னவன்மகிழ்ந்துருப்பசியைச்

சொன்னவாண்டினுக்கொருமுறைகண்டனன்றோய்ந்து
பன்னுமாயுவேமுதலிருமூவரைப்பயந்தான்.

தாழும் - வணங்குகிற. (௩௨)

உரைசெய்கின்றவவ்வுருப்பசியொள்ளிழையொருநாள்
அரசவென்றனையடைவதற்கொருவகையறைவல்
மருவியாழினர்க்கேட்டியென்றுரைத்தவண்மறைந்தாள்
விரைவினன்னவாறடைந்தவர்க்கேட்டனன்வேந்தன்.

ஒள்ளிழை - பெண. (௩௩)

கலிநிலைத்துறை

விஞ்சைமன்னவர்வந்துவந்துரைததலும்விருப்பால்
மஞ்செனுங்குழலுருப்பசிமுலைமுகமணப்பான்
எஞ்சலின்றிநீயெழின்மகமியற்றெனவியம்பி
அஞ்சுடர்க்கனற்றாழியொன்றளித்தனரன்றே.

தாழி - மிடா. (௩௪)

கொடுத்தவங்கியந்தாழியைகொணாநதிடையதர்க்கண்
விடுத்திதென்கொலென்றரசனுநகரிடைமேவ
எடுத்தியம்பியவிரண்டெனுமூழியான்றளின்
அடுத்ததாதலாற்கருமம்வந்தவனுளத்தடைந்த.

அங்கியந்தாழி - நெருப்புமிடா, அதர் - வழி. (௩௫)

கமழ்மலர்த்தொடைக்காவலனுருப்பசிகலப்பான்
இமையவர்க்கிதஞ்செய்மகமியற்றுவலெனப்போய்
உமிழ்கதிர்க்கனற்றாழியையுய்த்துழிக்காணான்
சமிகருப்பமாந்தடஞ்சினையரசவட்கண்டான்

உய்த்துழி - வைத்தவிடத்தில். (௩௬)

கண்டிரும்பினிற்கருதியநூல்வழிகுறைத்துக்
கொண்டுவந்துமேலரணிதானுகமுன்கூறும்
கெண்டையந்தடங்கண்ணனுருப்பசிகீழா
அண்டரும்புகழரணியாமதிக்குமததண்டம்.

அரணி - தீக்கடைகோல். (௩௭)

இலிங்கமாகவங்கெண்ணினன்கடையவங்கெழுந்த
புலிங்கமார்தழன்மூன்றெனப்பிறிந்தனபொருந்தத்
துலங்குவேதமுமூன்றெனப்பிறிந்தனசொல்லும்
நலங்கொள்வேள்வியும்பற்பலபுரிந்தனனவில்வோன்.

புலிங்கம் - தீப்பொறி. (௩௮)

ஆதியாம்யுகத்தருமறைகுடிலையாயடங்கும்
சோதிமாயவனொருத்தனுங்கடவுளாய்த்துலங்கும்

சாதியோர்வகைத்தாகியேசத்துவகுணத்தாம்
பேதமாகியவினையின்றிஞானமேபிறங்கும்.

குடிலை - பிரணவம். (௩௯)

அரியவாதியாம்யுகமொழித்தாங்கிரண்டாய
உரைசெயூழிவந்தடைதலாற்கருமமுண்டாக்கிப்
பொருவில்வேள்விகள்புரிந்தவப்புரூரவாவென்போன்
மருவினுருப்பசிமுலைவானுலகடைந்தே.

பொருவில் - ஒப்பில்லாத. (௪0)

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

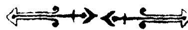
ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௱௩.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பதின்மூன்றாவது

பரசுராமவிசுவாமித்திரர்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

இசைநிலாவெடுத்தியம்பியபிதாமகனெய்ப்ப
வசையிலாவுருப்பசிமுலைமணப்பவங்குதித்தோர்
அசைவிலாயுசற்சுதாயுவுசத்தியவாயு
விசையன்வேற்சயன்ரயனெனவறுவராம்விளம்பின்

பிதாமகன் - பிரமன். (௧)

தூமவார்குழலார்க்குவேள்சுதாயுவென்றுரைப்போன்
வாமமேவியசீர்வசுமான்றனையுயிர்த்தான்
தாமவேலினன்சத்தியவாயுவென்றுரைப்போன்
ஏமமாப்படைச்சுதஞ்சயன்றன்னைநல்கினனால்.

தூமம் - புகை. (௨)

ரயனெனேந்தனற்சுருதம்ஞனட்டகனையீன்றான்
சயனெனுந்திறலோனமிதன்றனைத்தந்தான்
வியனிலம்புகழ்வீமனையுயிர்த்தனன்விசயன்
பயன்படுந்திறல்வீமனுங்காஞ்சநற்பயந்தான்

ஏந்தல் - அரசன். (௩)

தரைக்குவேந்தனுங்காஞ்சநனேத்திரற்றந்தான்
திருத்தகுந்திறலான்றருசன்றுவாந்திறலோன்
இரைத்துவேள்வியினெய்தியகங்கையுண்டினன்போல்
விரித்தபைங்கதிர்க்குழையணிசெவிவழிவிடுத்தான்.

இனன் - சூரியன். (௪)

யன்னுகஙகையாள்சாநவியெனும்பெயர்மருவ
முன்னுகர்ந்துதன்செவிவழிவிடுத்தவம்முனைவன்
சன்னுவென்பவன்றந்தனன்பூருவைத்தந்தான்
அன்னவன்வலாகனையவனசகனையளித்தான்.

நுகர்ந்து - விழுங்கி. (௫)

குசனெனுந்திறன்மன்னனையவன்றரக்குசனும்
இசைவளர்ந்தவேற்குசாமபனேடெழில்கொளதூர்த்தன்
திசைபுரந்திடுந்திங்களங்குடைக்குசநாபன்
வசுவெனும்பெயர்நால்வரைப்பெற்றனன்மகிழ்ந்தே.

திங்களங்குடை - சந்திரவட்டக்குடை. (௬)

ஓதுநால்வருட்குசாம்பனென்றுளிபெறுமுரவோன்
காதியென்னுமோர்மைந்தனைத்தந்தனன்காதி
தாதுசேர்குழற்சத்தியவதிதனைத்தந்தான்
மாதைமாமறையிருசிகன்மணஞ்செயமதித்தான்.

தாது - மகரந்தம். (௭)

மதித்தமாமுனிமன்னனையெய்திநின்மகளை
விதித்தமன்றலினுதவெனவேந்தனுந்தருவன்
உதித்தமாமதிபோல்விளர்ததொருசெவிபசுத்துத
துதித்தவாயிரந்துரகதந்தரினெனச்சொன்னான்.

விளர்த்து - வெளுத்து, பசுத்து - பசுமையாகி. (௮)

பெற்றகோதையைததரமணம்பொருந்திடான்பேகம்
கொற்றவாம்பரிவருணனைக்கேட்டனன்கொணர்ந்து
முற்றமாதவமுனிவரன்கொடுத்துமுன்மொழிந்த
கற்றைவார்குழற்கன்னியைமணந்தனன்களித்தான்.

வாம்பரி - தாவுகின்றகுதிரை (௯)

ஏதநீங்கியமகப்பெறவிரும்புமல்லவட்கும்
ஓதுமாமியென்றுரைதருமொள்ளிழைதனக்கும்
தீதுநீங்குதங்குலத்தினுக்குரியநற்சிறுவர்
காதலால்வரவிருசிகமுனிவரன்கருதி.

ஏதம் - குற்றம் (௧0)

பிரமமந்திரத்தாலுநற்பெரும்புகழரசற்
குரியமந்திரத்தாலுமுண்டாக்கிருவகைததாம்
சருவைமாறியவ்விருவருநுகர்ந்தனர்தாங்கும்
கருவைநோக்கினன்காதலிக்கம்முனிகழறும்.

சரு - தேவருணவு. (௧௧)

உனக்குவைத்திடுஞ்சருவைநீதாய்க்களித்துத்தாய்
தனக்குவைத்தவச்சருவினைநுகர்ந்ததன்மையினல்

சினக்குநெஞ்சுடைச்சிறுவனைப்பெறுகுவைதிருத்தாய்
மனக்கிதஞ்செயுமைந்தனையுயிர்ப்பனென்றிசைத்தான்.

நுகர்ந்த - உண்ட. (கஉ)

என்றுகூறலுமனையவளிரங்கினளெனக்கு
நன்றிசெய்யுநன்மைந்தனை நல்கெனநவிலாத்
துன்றுமாதவற்றொழுத்தெறுதுன்னலர்ச்செருத்து
வென்றியேபுனைமகப்பெறுகெனமுனிவிதித்தான்.

செருத்து - கொன்று. (க௩)

சாற்றுமாறருட்டுருஞ்சமதங்கியாமுனியைப்
போற்றுமாறுபெற்றுவந்தனள்கவுசிகைபுகலும்
சீற்றநீங்குதன்னாயகன்வீடுறச்செல்ல
ஆற்றுமாதவத்திருநதியாயினளன்றே

சாற்றுமாறு - சொல்லும்வண்ணம். (க௪)

அயர்வொழிந்திடுசத்தியவதியெனவறையும்
பெயர்பொருந்தியகவுசிகைதாயெனும்பேதை
துயரகன்றிடவானவர்முதலினர்துதிக்கும்
உயர்பெருந்தவக்கோசிகன்றனையாங்குயிர்த்தாள்.

பேதை - பெண். (க௫)

தரைசொன்மாதவஞ்சாருமெய்ச்சமதங்கிதழங்கு
முரசமார்ப்புறரேணுகைதனைமணமுயன்று
கருதுசீர்புனைசிலமகவுயிர்த்துமால்கலையாம்
பரசுராமனைப்பார்பொறைநீங்குறப்பயந்தான்.

மால்கலை - விஷ்ணு அமிசம். (க௬)

பரசுராமனென்றுரைதருபசுந்துளவணிவோன்
அரசர்யாவருமடிதொழுமாயிரந்தடக்கைக்
குரிசிலாகியகாத்தவீரியன்றனைக்கோறல்
உரைசெய்வேனெனச்சுகமுனியரசனுக்குரைப்பான்.

கோறல் - கொல்லுதல். (கஎ)

கலிவிருத்தம்

தத்துதெண்டிரைச்செழுந்தரணிகாத்தபூங்
கொத்தலர்தொடையலாய்குமரனாகவே
அத்திரிபுதல்வனையடைந்தொராயிரம்
கைத்தலம்படைத்தனன்காத்தவீரியன்.

தத்துதெண்டிரை - தாவுகிறதெள்ளிய அலைகளையுடையகடல். (க௮)

ஏத்துசீர்விதுகுலத்துதித்தவேந்தலாம்
காத்தவீரியன்வலிகழறயார்வலார்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

சீர்த்தியானொருகுடைநிழற்றித்தெண்டிரை
ஆர்த்தவேழ்வாரிசூழவனியோம்புநாள்

விதுகுலம் - சந்திரகுலம் (௧௯)

பாடினவளியினம்பரநதைபைந்தொடை
சூடினநறுங்குழற்றோகைமாரொடு
நாடினனருமறைதநண்ணிநீர்விளை
யாடினனுயிரங்கையினனரோ.

அளியினம் - வண்டுக்கூட்டம் (௨0)

எண்ணுறுதிசைகளுமேகிவென்றுவந
தெண்ணுறுபடையொடுமிலஙகைமன்னவன்
கண்ணுறுஞ்செழுமலர்களுலுமநநதிக்
கண்ணகன்கொழுஙகரைகலந்துவைகினன

இலங்கைமன்னவன் - ராவணன். (௨௧)

காயிருங்கதிர்செய்வேற்காத்தவீரியன்
ஆயிரங்கரத்தினலடைத்தஙகாடலும்
மேயநன்னதிப்புனன்மீண்டிலங்கையார்
நாயகன்றோய்தரநனைத்ததென்பவே.

ஆடலும் - மூழ்கலும். (௨௨)

எண்டிசைவென்றவணிறுத்தராவணன்
தெண்டிரைநதிப்புனறேங்கலென்னென
மண்டமர்வெம்படைமருவிமன்னனைக்
கண்டமர்விளைத்தனன்கனன்றுநெஞ்சமே

இறுத்த - தங்கின (௨௩)

தாஙகநன்னதிக்குடைதடக்கைமன்னவன்
குரங்கினைப்பிடித்துடன்கொணருமாறுபோல்
இரங்குறக்கைப்பிணித்திலங்கைமன்னனைப்
புரங்கொடுபுகுந்தனன்புகுநதமாலைவாய்.

தரங்கம் — அலை. (௨௪)

மாதவப்புலத்தியன்மருவிமன்னநின்
ஏதமில்வலியையாரியம்பவல்லரென்
றோதினன்விடுத்தியென்றுரைப்பவெய்யனை
மேதகுகுணத்தினன்விடுத்திட்டானரோ.

வெய்யனை - கொடியனை. (௨௫)

மூவகையுலகமுமொய்ம்பின்வென்றுநேர்
தாவரும்புகழ்த்தயமுகனையும்பிணித்

தாவயின்விடுத்தவவ்வரசர்கோமகன்
மேவினன்வனத்திடைவேட்டமாடுவான்.

தயமுகனை — ராவணனை (௨௬)

வேறு.

குமுதக்கனிவாயினர்கொங்கைசொல்கும்
பமதக்கரிபற்பலகொண்டெதிர்வோன்
சமதக்கினிசாலையடைந்தடிசில்
அமுதக்கனிநெய்யொடருந்தினனால்.

அடிசில் - சோறு. (௨௭)

படையோடுணவுண்டனறைபைந்தொடையான்.
சடையோடுமருந்தவனுடுபணி
விடையோடுறைதேனுவைவீரர்கொடு
புடையோடுறவேநகர்போயினனால்.

அருந்தவன் - அரியதவத்தையுடையவன். (௨௮)

வளமேவியதேனுவைமன்னவர்கோன்
ஒளிமேவியவூர்கொடுபோயதறிந்
தளிமேவியவம்முனிமைந்தனனுந்
நளிமேவியராமனகைத்தழலா.

அழலா - கோவித்து. (௨௯)

சொல்லும்பரசோடுசுடுஞ்சரமும்
வில்லுங்கொடுபோந்துவிரைந்தெதிராச்
செல்லும்மரிதேர்கரியாள்களின்மேல்
கொல்லுங்கணைகோடிவிடுத்தனனே

பரசு - மழு, சரம் - அம்பு (௩0)

வேறு.

பொருதுவென்றுநீர்புகுதுமென்றுமுன்
அரசனேவியவக்குரோணிகள்
பரிதிவேற்படைப்பதினொன்றேழையும்
ஒருவனாகநின்றொறுத்திட்டானரோ

பொருது - போர்செய்து. (௩௧)

பண்டைநான்மறைப்பரசுராமனால்
அண்டகோளகையதிரவார்த்தெதிர்
மண்டுபோரிடைமைந்தர்மாய்வது
கண்டுபோர்செய்தான்கார்த்தவீரியன்,

ஆர்த்து - ஆரவாரித்து. (௩௨)

ஐந்துநூறுடையயாடல்விற்கொள
ஐந்துநூறுகையம்புதொட்டிட
வந்துவேகமார்வாசிபூண்டதேர்
வந்துபோர்செய்தான்மன்னர்மன்னனே

வாசி - குதிரை, வந்துவேகம் - வாயுவேகம் (௩௩)

வெந்திறற்பரசேவவேதியன்
கந்தமூற்றதார்க்காத்தவீரியன்
சிந்தினானுயிர்சென்னியற்றவன்
மைந்தர்யாவரும்வல்லையோடினார்.

வல்லை - விரைவாக. (௩௪)

ஓமவார்தழற்குரியநல்குமக்
காமதேனுவைக்கண்டுகொண்டவன்
சேமமாதவன்சேர்ந்தசாலைவாய்
நாமராமனுநண்ணினானரோ.

உரிய - உரியவற்றை. (௩௫)

தாதைதாளிணைசார்ந்துகைதொழா
ஓதினானவனுற்றவாறெலாம்
நீதிமாதவனெஞ்சுநொந்துகேட்
டேதநீசெய்தாயென்றுசொல்லுவான்.

ஏதம் - குற்றம். (௩௬)

சொல்லுமந்தணர்துன்புசெய்துளார்க்
கல்லல்செய்திடாரருளின்வைகுவார்
வில்லொடம்பையுமேவிவேந்தையும்
கொல்லும்வெஞ்சினங்கொண்டதென்கொலோ.

அல்லல் - துன்பம். (௩௭)

காவல்வேந்தனைக்கடிதுகாதுவெம்
பாவநீப்பவிப்பாரின்வைகிய
தாவிறீர்த்தநீசார்ந்துதோய்தியென்
றேவமைந்தனுமேகினானரோ.

காது - தாக்குகிற. (௩௮)

நீண்டவானநீரமாதியாய்
மாண்டநீரெலாம்வல்லையேகியோர்
ஆண்டுமூழ்கினானடர்கணிச்சியான்
மீண்டுசாலைவாய்மேவிவைகுநாள்.

நீரம் - நீர், கணிச்சியான் - பரசுராமன். (௩௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முத்தழற்கருமந்தாதைமுயலுவானறல்வேட்டன்னை
தத்துவெண்டிரைநீர்க்கங்கைசார்ந்தனள்வானில்வாழும்
மைத்தடங்கண்ணூரோடுமருவிநீர்விளையாடுற்ற
சித்திரரதனைக்கண்டாடெருமாலுளத்திற்கொண்டாள்

அறல்வேட்டு - நீரைவிரும்பி. (௫௦)

அன்னகந்திருவற்கண்டாபகாசையுற்றயர்ந்துநிற்பாள்
உன்னினளோமகாலமொழிந்ததென்றோடிவந்தாள்
முன்னுறமுனிவனோக்கிமுனிந்துவெம்பிழைசெய்தும்மோய்
என்னுமிங்கிவளைக்கொன்மினென்றலுங்கேட்டமைந்தர்.

ஓய் - தாய் (௫௧)

தாயையாங்கொல்லாமென்றுதாழ்த்தனராகத்தர்யென்
றேயரேணுகையையிப்போழ்தெம்முறையிகழ்ந்தநின்றன்
நேயமார்துணைவர்தம்மைநீசெருத்திடுதியென்னத்
தூயமாதவத்தோன்சொல்லத்துணித்தனன்பரசுராமன்.

கொல்லாம் - கொல்லமாட்டோம், செருத்திடுதி - கொல்லக்கடவை. (௫௨)

தன்னுரைவழாதமைந்தன்றனைநனியுவந்துதாதை
உன்னுளம்விழைந்ததென்கொலுதவுதும்பெறுதியென்ன
இன்னெழிற்பரசுராமனிறந்தவர்பிழைப்பவென்னின்
மன்னியதிறப்பென்றெண்ணுதிருப்பநீவரமீயென்றான்.

பிழைப்ப - பிழைப்பார (௫௩)

மைந்தனங்குரைத்தவண்ணமாதவனருளமாய்ந்தோர
உய்ந்தனரெழுந்தாருற்றவுறக்கந்தெழுந்தாரேபோல்
தந்தையுந்தாயுஞ்சாற்றுந்தம்முனென்றுரைத்துளோரும்
அந்தமிலுவகைபூப்பவமர்ந்தனன்கணிச்சியாளன்.

கணிச்சியாளன் - பரசுராமன். (௫௪)

ஒளிபெறுபரசுராமனொழுந்திடும்வேலைநாடிக்
களிறெனப்பொருதுபட்டகாத்தவீரியன்றன்மைந்தர
இளநறவொழுகுதாராரிரேணுகைவிலக்கக்கேளார்
நளிபெறுமோமசாலைநண்ணினர்தவனைக்கொன்றார்.

வேலை — பொழுது. (௫௫)

மனையவண்மார்பினெற்றிமறுகினளழுதுசோரத்
தனியுறைதவத்தினான்றன்றலைகொடுவெய்யோர்போக
முனிவருமுனிவனோரேழ்முனிவரிஞெருவனாகிப்
புனைமுடியமரர்போற்றப்பொருந்தினன்விளங்கினனால்.

எற்றி — அறைந்துகொண்டு. (௫௬)

உற்றது தண்ணக்கையனெல்லைவந்தணுகிக்கேளாக்
கொற்றவிற்குழைத்துவீரர்க்கொன்றுதன்றாதைசென்னி
பெற்றனன்கொணர்ந்துசாலேப்பெய்திடுமுடலிற்சேர்த்தி
இற்றிடுங்கருமமுற்றவிலங்கழன்மடுத்திட்டானல்.

தண்ணக்கையன் - பரசுராமன். (௪எ)

அறாந்தவன்றலையையன்னோர்தடிந்தவக்காலத்தன்னை
வருந்தினண்மார்பின்மூவேழ்வருமுறைபுடைத்தவாற்றால்
பொருந்தியவறத்திற்றீர்ந்தபுரவலர்தம்மைமூவேழ்
தருந்தலைமுறையுமாய்த்தான்றனிமறைப்பரசுராமன்.

தடிந்த - அறுத்த. (௪அ)

சமந்தருபரிதிவேலார்தலைதுமித்துயர்ந்தகுன்றம்
சமந்தரக்குவைகள்செய்துதரையிழிகுருதியாற்றல்
சமந்தபஞ்சகமென்றோதுஞ்சலதிநேர்தடங்களாக்கிச்
சமந்தமம்புரிந்ததாதைதருப்பணமுஞற்றினானல்.

சமம் - போர், சமம் - ஒப்பு, சலதி - கடல். (௪௯)

பேசுமங்நவியத்தண்ணல்பெட்பொடுமகநன்காற்றிக்
காசிபன்முதலினோர்க்குக்காசினிபிறித்துநல்கித்
தேசுறுஞ்சித்தாதிதேவர்கள்வணங்கவின்னும்
மாசறுமகேந்திரப்பேர்மலையகத்துறைவான்மன்னே

நவியத்தண்ணல் - பரசுராமன். (௫0)

காதிசேயென்னமுன்னங்கழறியகௌசிகப்பேர்
மாதவனாற்றினேடுமருவுமோர்மகவைப்பெற்றான்
ஓதியமைந்தர்தம்முளொளிபெறுநடுவனுள்ளான்
கோதறுமதுச்சந்தப்பேர்குலவியகுமாரனமால்.

சேய் - புதல்வன். (௫௧)

கோசிகன்றவஞ்செய்போம்துகுலவியமருகனென்பான்
றேசுமம்பரீடன்வேள்விப்பெரும்பசுவாகச்சார
ஆசறுமறையங்கோதென்றருமறையறைந்தானன்னோன்
தேசுறுவேள்விச்சாலைசென்றனன்யூபஞ்சேர்ந்தான்.

யூபம் - யாகத்தம்பம். (௫௨)

சேர்ந்தவன்முனிவன்சொற்றசெழுமறையுளத்திற்றேற
வார்ந்தசெஞ்சடையோனாதிவானவர்மகத்திற்றோன்றி
ஆர்ந்ததுவேள்வியென்னவரசனுக்கருளிப்போயார்
ஓர்ந்தவம்மறைவல்லோனுமுயர்ந்தொருபெயருமுற்றான்.

வார்ந்தசெஞ்சடையோன் - சிவன். (௫௩)

உற்றபேருரைப்பிற்றேவராதனவ்வொருவன்றன்னைக்
குற்றமின்மறையோனையகோசிகன்மகவாய்க்கொண்டு

பெற்றதன்புதல்வர்தம்முட்பெட்புறு திகழ்ந்துளோரைச்
சொற்றிடுமிலேச்சராகச்சொற்றனன்வெகுண்டுமாதோ.

பெட்புறுது - விரும்பாமல். (௫௪)

மருவியமதுச்சந்தப்பேர்மைந்தனேமுதலாமைந்தர்
அருள்புரிதாதைசொல்லையஞ்சிமுன்னவனுக்கொண்டார்
கருதியகௌசிகப்பேர்கலந்தகோத்திரத்தனுகி
உரைதருதேவராதனுவந்தனன்சாலமாதேர்.

சால - மிகுதியாக. (௫௫)

புனைதருமலங்கல்வெள்வேற்புரவலபுகன்றகாதை
நினைதருமுணர்வின்மிக்கோர்நிகழ்த்துவோர்நிகழ்த்தல்கேட்போர்
வினைதருபிறவிவேலைவீழ்ந்திடார்வேண்டல்பெற்று
வனைதருதுளவமாயன்மாணடிபெறுவர்மாதோ.

அலங்கல் — பூமாலை, வேலை - கடல். (௫௬)

பரசுராமவிசுவாமித்திரா கதையுரைதத வத்தியாயம முற்றிற்று.

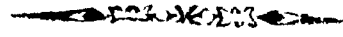
ஆகத்திருவிருத்தம—௪௫௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பதினொன்காவது

யயாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருததம.

பொருதிரையுததிசூழ்புவிபுரந்தபுரூரவாவளித்தருள்புதல்வன்
மருவலர்வணங்குமாயுவென்றுரைப்போன்மைந்தரையிசைக்குறினருடன்
அருள்புரியாசருருத்தரோடரசீயரம்பனெண்சிலைமதனென்ன
இருவிசும்பாள்வோன்ருதையென்றிறைஞ்சுமேனசுவெனவிளம்புவரால்.

உததி - கடல், மருவலர் - பகைவர். (௧)

அவர்களிலரசவிருத்தனன்மரபிலாழியான்கலையெனுமரிய
தவர்புகழ்தன்வந்திரியுநல்லிருக்காந்தனிமறைச்சவுனகராதி
நவிலுமந்தணருமறுபதோடாறினண்ணுமாயிரமெனும்பருவம்
புவிபுரந்தருளுமளர்க்கனேமுதலாய்ப்புகழ்பெறுவேந்தருமுதித்தார்.

ஆழியான்கலை - விஷ்ணுவினமிசம். (௨)

நானிலம்புரந்தநகுடன்முன்னுயிர்த்தோர்நயம்பெறுமயதிபுகழ்யயாதி
வேனிலஞ்செல்வனிவன்கொலென்றெண்ணவிளங்குசையாதியோயாதி
தேனினமுரலுஞ்செழுமலர்த்தொடைவேய்திண்புயவியதிநற்கிருதி
ஈனமொன்றில்லாவறுவரென்றுரைப்பாரிவர்களின்யதியெனவிசைப்போன்.

வேனிலஞ்செல்வன் - மன்மதன். (௩)

துறவறம்பூண்டுதுலங்கினனகுடன்சுரர்பதியாய்விசும்படைந்து
நிறைதவத்தெழுமாமுனிவர்சாபத்தானெடுமலையராவெனவீழ்ந்தான்
மறமிகுங்குடுமிவேலிளையவர்தாமருவுநாற்றிசைபுரந்தளிப்ப
அறைதரும்புகழ்சேர்யயாதியேழ்புவியுமவிர்மதிக்குடைநிழற்றினனல்.

சுரர்பதி - இந்திரன் (௪)

அள்ளிலைநெடுவேல்யயாதியென்றுரைப்பானசுரர்தங்குருவெனவமர்ந்த
வெள்ளிதன்மகளைமணந்தனனென்னவிண்டுராதப்பெயர்வேந்து
தள்ளரும்பெருமையந்தணர்குலத்திற்றையலைமணந்ததென்னரசன்
எள்ளருமுனைவவியம்புதியென்னவிருந்தவமுனிவரனிசைப்பான்.

வெள்ளி - சுக்கிரன். (௫)

தாவியனீன்றகதிர்முலைத்துவர்வாய்க்கருங்குழற்கன்னிசெங்கமலப்
பாவையாந்தெய்வயானையென்றுரைக்கும்பணைமருதோளியுமவுணர்
கோவெனுமாடல்விடவருவாவாங்கொற்றவன்பெற்றபூங்குழலாள்
காவிலாவெழிலாள்சன்மிட்டையென்னுந்தையலுந்தடங்குடைந்தனரால்.

காவியன் - சுக்கிரன், பணை - மூங்கில் (௬)

ஆயிரமடவார்சூழ்தரவறுவையகன்கரைவைததனருவந்து
தூயநீராடும்வேலையின்சண்சுடர்விடுமானமேற்றோன்ற
ஏயபேர்மடவார்யாவரும்விரைந்தங்கிலங்கியதுகில்புனையெல்லை
நேயமார்தெய்வயானைதன்றுனைநிகழ்த்துசன்மிட்டையுற்றுடுத்தாள.

அறுவை - ஆடை. (௭)

கலிநிலைத்துறை.

காவியன்றருநகருங்குழற்காரிகைகரைசேர்
ஆவியந்துகிலாங்கவள்புனைதலுமழலா
ஓவியம்புரையொள்ளிழையும்பர்தம்முணவை
நாவியந்துணுநாய்நிகர்ப்பாயெனநவின்றாள்.

காவியன்றருங்கடுங்குழற்காரிகை - தெய்வயானை. (௮)

மங்கைசொல்லுதல்கேட்டுளம்வருந்துசன்மிட்டை
வெங்கருங்கொடிமிச்சிலைவேட்டுணுமாபோல்
எங்களில்லிளடையிரந்துணுமேழையென்றவனைத
தங்கரும்புனலற்றவாழ்கூவத்திற்றள்ளா.

கொடி - காகம், மிச்சிலை - எச்சிலை. (௯)

உள்ளுவந்துமங்கையரொடுமனையகத்துற்றாள்
வெள்ளிநல்கியமெல்லியல்கூவத்தின்மெலிவல்
எள்ளருந்திறற்படையொடும்வேட்டம்வேட்டெழுந்த
தள்ளரும்புகழ்யயாதிகண்டனனவட்சார்ந்தே.

வெள்ளிநல்கியமெல்லியல் - தெய்வயானை. (௧0)

தோளின்மேலொருதுகிலளித்தவடனைத் தூக்கி
ஆளிநேர்தருமவன்கரையேற்றவவ்வரிவை
தாளதாமரைத்தடக்கைதொட்டெடுத்ததிறனைக்கு
வாளுலாமணிமார்பநீவரனெனவரித்தாள்.

ஆளி - சிங்கம், வரன் - கணவன் (௧௧)

அணங்குகூறுதல்கேட்டலும்மந்தணர்குலத்து
வணங்குநுண்ணிடைவந்தனையென்றனைவரித்தல்
இணங்குமாறெவனென்றலுமோர்குடியிருந்த
மணங்கொள்வார்குழன்மன்னவனுளங்கொளவழங்கும்.

வணங்கும் - வளைந்த (௧௨)

மன்னுமானவர்குரவனுக்குரித்தாகன்மகவாம்
பன்னுநான்மறைதெரிகசன்சபித்தசொற்பண்பால்
என்னைவேதியர்மணஞ்செயாரென்றுதன்மனைவாய்
அன்னமாமெனவன்னவளடைந்தனளன்றே.

வானவர்குரவன் - தேவகுரு, (வியாழம்). (௧௩)

அடைந்தவார்குழலணங்குதன்னையனுக்காங்கு
நடந்தவாறெலாநவிற்றினணற்றவன்வெகுளி
கிடந்தமாமனத்தொடுமதுகேட்டபினவ்வூர்
கடந்துபோயினன்றானவர்துயர்க்கடல்கடப்ப

நவிற்றினள் - சொன்னள். (௧௪)

குரவனேகலும்விடவருவாமுனங்குறுகி
வருதிநீயெனவணங்கலுமன்னவெம்மகடன்
உரையினல்வருவேமெனவவுணனுற்றுங்கை
புரியுமோர்பிழைபொறுத்தருளெனவவள்புகல்வாள்.

உங்கை - உன்தங்கை (௧௫)

காவியன்னகட்காரிகையாயிரர்தம்மோ
டேவல்செய்திடவெனக்குநின்மகளையீங்குதவின்
மேவிநின்னகர்வைகுதுமென்னவவ்வீரன்
பூவைசொற்படிக்களித்தனன்புரங்கொடுபுகுந்தான்.

காவி - கருங்குவளைமலர். (௧௬)

மன்னிமாநகர்வைகியவெள்ளிதன்மகளைச்
சொன்னயாதிமுன்மணஞ்செயவளித்தனன்சொல்வோள்
அன்னநேர்நடையாடெய்வயானையென்றறையும்
பொன்னனுளொடுந்தாதியரொடும்புரம்புகுந்தான்.

பொன் - திருமகள். (௧௭)

ஓதுமாயிரமடந்தையரோடவணுற்ற
தாதியாகியசன்மிட்டைதன்றொழும்பியற்ற
ஆதிதோளிணைபுல்லினளன்னவளளித்தாள்
சோதிசேரணிபுனையெதுவொடுந்துருவசுவை.

தொழும்பு - தொண்டு. (௧௮)

இகல்செய்வேல்விழியிலங்குசன்மிட்டையையாதி
திகழும் வெள்ளிதன்மகளறியாவகைசேர்ந்தாங்
ககமகிழ்ந்தனனளித்தனன்றுருகுவையநுவைப்
புகழும்வெற்றியும்படைத்தநற்பூருவைப்புவிமேல்.

இகல்செய் - போர்செய்கிற. (௧௯)

தொழும்புசெய்தசன்மிட்டைதன்றுணை லைதோய்ந்தாங்
கெழும்பிறைக்கொழுந்தெனவளர்குழவிபெற்றிறைவன்
விழைந்ததன்மையைவெள்ளிதன்மகள்விரைந்தறிந்து
குழைந்தநெஞ்சொடுகாதையானடந்தனள்கூற.

துணை - இரண்டு (௨0)

மனைவிவெஞ்சினத்தேகலுமன்னவன்றகையாப்
புனைமலர்க்குழல்பொறுத்தருளெனப்புகன்றடிமேல்
தனிவணங்கலுமறுத்தவடாதையைச்சார்ந்தாள்
நனிநடுங்கியநாதனுந்தொடர்ந்துநண்ணினனால்.

தகையா - தடுத்து. (௨௧)

தலைவனவ்வழிவிலக்கினன்றொடராலுஞ்சார்ந்தாள்
மலையெனும்புயன்மாதுசன்மிட்டையைமணந்து
கலையரும்பியமதிபுரைகாதலர்ப்பெற்றாங்
கலகிலன்புசெய்கின்றனனையவென்றறைந்தாள்.

மதிபுரை - சந்திரனைநிகர்த்த. (௨௨)

மகள்வருந்தியங்கியம்புதல்கேட்டவம்மறையோன்
துகள்புரிந்தனைமன்னவவெனச்சுடுசினத்தால்
உகள்கருங்கயலோடரிக்கண்ணியருன்னை
இகழவெவ்வியமூப்புருவெய்துகவென்றான்.

துகள் - குற்றம் (௨௩)

அழன்றுவெள்ளியங்கறைந்தவாறவ்வுருவடைந்தோன்
சுழன்றுவண்டுறைசுரிகுழனின்வயிற்றோன்று
நிழன்றதண்மதிமுகத்தினணேயமென்னெஞ்சின்
கழன்றதில்லையென்றிறைஞ்சிடக்காவியன்கழறும்.

கழன்றதில்லை - நீங்கிற்றில்லை. (௨௪)

கொடுக்கவும்மிதுவாங்கவுமுரித்தெனக்கோமான்
நடுக்கமவ்வழிநீங்கியிந்நவையுருநண்ணி

அடுக்குநல்லுருவளித்தவற்கரசியலளிப்பன்
விடுக்கருந்தவவெனப்பணிந்தணங்கொடுமீண்டான்.

நவை - குற்றம். (௨௫)

மீண்டவவ்விறைமைந்தரைததனித்தனிமேவிப்
பூண்டவிக்கிழவுருவினைப்பெறுத்துநும்மிளமை
ஈண்டுநல்கிடினரசியலளிக்குதுமென்ன
மாண்டதன்றெனவெதுமுதனல்வருமறுத்தார்

பொறுத்து - தாங்கி (௨௬)

பூருவாகியமைந்தனம்மூப்புருப்பொருந்தி
ஏருலாவுகட்டிளமையையிறைவனுக்கீந்தான்
சீருலாவியமதனெனச்சிறந்தவவ்வேந்தன்
வாருலாமுலையார்நலமாந்தினன்மாதோ

மாந்தினன் - அநுபவித்தான். (௨௭)

பருவமாயிரம்பாவையரிளநலம்பருகி
அருவமாமறிவாலசத்தாசையெனவறிந்து
தருவனுன்முனந்தருமுருநல்கினன்றன்மூப்
புருவம்வாங்கினன்யயாதியென்றுரைக்குமவ்வுரவோன்

இளநலம் - இளமையின்பம். (௨௮)

இளமைநல்கியபூருவுக்கிசைத்தவாறிப்பார
உளமுவந்தவனோம்பநல்லொளிமுடிபுனையா
வளமிகுந்தநாற்றிசையையுமன்னவர்மன்னன்
அளவிகந்தசீரொதுமுதனல்வர்க்குமளித்தான்

ஒம்ப - ஆளும்படி. (௨௯)

வண்ணச்சேயிழையுசனன்றன்மகண்முகநோக்கிச
கண்ணிற்காண்பவுங்காதினிற்கேட்பவுங்கருத்தோ
டெண்ணிற்பார்த்திடிற்பொய்யெனவவன்சிலவியம்பி
நண்ணிக்காட்டகத்தாற்றுதுங்கவமெனநடந்தான்.

உசனன் - சுக்கிரன். (௩௰)

காமமானதுகுறையையேதருமெனக்கடிந்து
தீமைதீர்தரவனத்தினிற்சிலபகல்சேர்ந்து
பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதனைநினையூஉ
நாமவேலினனொளிவிசும்பணவிநண்ணினனால்.

பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதன் - திருமால் (௩௧)

ஆவிநேர்தருநாயகனிசைத்தவாறலர்ந்த
பூவினன்றருமுலகுபொய்யெனத்தெளிபுலத்தாள்

மேவுமூன்றெனுமெய்யுமங்கொழிக்குபுவிளங்கும்
தேவயானையுமயர்வறவுயர்கதிசேர்ந்தாள்.

புலத்தாள் - அறிவினையுடையவள். (௩௨)

யயாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௯௧.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பதினைந்தாவது

பூருமரபுப் பரதன்கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

போர்வேல்விசயம்புனைகின்றயயாதிமைந்தன்
பார்மேவுவேந்தன்பழிதீர்புகழ்ப்பூருவென்னும்
சீர்மேவரசன்றிகழ்நின்குலச்செல்வனன்னோன்
ஏர்மாமரபிற்றிறம்யாவரியம்புமீட்டார்.

விசயம் - வெற்றி. (௧)

அன்னோன்மரபினருட்கண்ணுவனாதியாய
நன்னான்மறைதேரறவோர்களுஞாட்புடற்றும்
கொன்னார்வடிவேலிறையோர்களுங்கோதமன்சேர்
மின்னாரிடையும்பிறந்துற்றுவிளங்கினரால்.

ஞாட்பு - போர். (௨)

உன்மாமரபிற்சிலவேந்தரையோதுதுங்கேள்
பொன்மாமணியாற்புனைபூணணிபூருவென்போன்
தன்மாமதலைசனமேசயன்சாற்றுமன்னோன்
தொன்மாமரபின்வழிவந்தனன்றுட்டியந்தன்.

பூண் - ஆபரணம். (௩)

உரைப்பாரொளிர்மாமதிவெண்குடையொன்றினாலித்
திரைப்பார்புரந்தாங்கொருகோனனிசெல்லநின்றான்
விரைப்பாதவங்கண்மிடைகாட்டினில்வேட்டமாடித்
தரைப்பாலடங்காப்படைசூழ்தரச்சார்ந்தகாலை.

பாதவங்கள் - மரங்கள். (௪)

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர்க்கருள்புரிவிமலனாகிய
அண்ணலந்துளவினன்புசான்றமெய்க்

கண்ணுவன்சாலைசூழ்சோலைகண்டவண்
நண்ணினனலவளநாட்டினனரோ.

துளவினுற்கு - திருமாலுக்கு. (௫)

புகுந்தளையுறைந்தெழும்புயங்கநர்தாடிமயர்
மிகுந்தளையருந்துமெய்ப்பொருளுக்கண்பினன்
நகுந்தளையவிழ்மலர்ச்சோலைநாடுவோன்
சகுந்தளையென்பவடன்னைக்கண்டனன்.

அளை – வெண்ணெய், புற்று, புயங்கம் - பாம்பு (காளியன்). (௬)

கண்டனன்கண்ணிணைகளிப்பக்காமநோய்
கொண்டனனெனமனங்கொண்டதன்மையான்
மண்டமர்தடங்கணுண்மன்னர்தங்குலத்
தொண்டொடியாகுமென்றுள்ளத்துள்ளினன்.

ஒண்டொடி – பெண். (௭)

அண்ணலங்களிறனுரைநீயெனத்
தண்ணறுங்குழலினுடவஞ்செய்கோசிகன்
பெண்ணெனமேநகைபெற்றிங்கேகினுள்
கண்ணுவன்வளர்த்தனன்காதலுற்றரோ.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன். (௮)

என்றுதன்னியற்கையங்கிசைத்திலங்குசீர்
வன்றிறன்மன்னவவருத்தநீங்கநீ
நன்றிவணுறைந்தபின்னடக்கவேண்டுமேல்
ஒன்றுதியென்னவுமுரைசெய்கின்றனள்.

இசைத்து - சொல்லி. (௯)

அன்னவன்முகமணங்கறைதல்கேட்டலும்
இன்னருட்கோசிகனீன்றதன்மையால்
நன்னயக்குணநனிநண்ணினுளென
மன்னவர்மன்னவன்மகிழ்ந்துசொல்லுவான்.

அன்னவன்முகம் - அவனுக்கெதிரே. (௧௦)

நல்லெழில்வரன்றனைக்காணினங்கைமார்
புல்லுவரவரெனப்புகன்றுநீயுமென்
அல்லலிங்ககற்றெனவணங்குநேர்ந்தனள்
சொல்லுநன்மணத்தினிற்றோய்ந்துவைகினன்.

புல்லுவர் - தழுவுவார். (௧௧)

ஓர்பகன்மணங்கொளீஇயுறைந்தும்றுறைநாள்
சீர்வளர்வளநகர்சென்றுவைகினன்

பார்புகழ்பரதனும்பாலகன்றனை
வார்குழற்சகுந்தளைவயிறுவாய்த்தனள்.

மணங்கொளீஇ - மணம்புணர்ந்து. (கஉ)

பிறையெனவளர்ந்தவப்பிள்ளையாளியின்
விறலணங்கொடும்விளையாடல்வந்துகண்
டறைதருகண்ணுவனுழிமாயனும்
இறைகலையிவனெனவெண்ணினனரோ.

ஆளியின் - சிங்கம்போல (கங)

எண்ணியகண்ணுவனீன்றசேயொடும
ஒண்ணகைவனிதையுன்பதியைமேவென
மண்ணகம்புரந்தவம்மன்னைமன்னினன்
அண்ணலும்யார்கொலென்னையுற்றனனோ.

சேய் — புதல்வன். (கச)

முன்னவணடைந்ததுமுயங்குசெய்தியும
பின்னெழிற்புதல்வனைப்பெற்றவண்ணமும்
இன்னெழிற்சகுந்தளையிறைஞ்சிமெனமெலப்
பன்னலும்பார்த்திவன்பழிச்சொலீதென்றன்.

முயங்கு - புணர்ந்த (கரு)

ஆங்கெழுந்தந்தரவாணியையுமற்றல
வாங்குநுணணிடையுனமனைவிமன்னனவோர்
தீங்கிலள்கற்பினற்சிறுவனீபெறும
ஓங்கெழிற்புதல்வனீங்கோதின்மால்கலை.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி. (கசு)

சங்கநல்லிரேகையைததடக்கைகாட்டுமால
பங்கயவிரேகையைப்பாதங்காட்டுமால்
இங்கிவனேமூலகோம்புமென்றலும்
சிங்கமொத்தவனுளங்தேறினனரோ

பங்கயம - தாமரை (கஎ)

பெருவிறற்பாதனுமபிள்ளைதன்னொடும
உரைதருமனைவியென்றுற்றமின்னொடும
மருவியங்குறைந்தனன்மன்னனைம்பது
புரவியின்வேள்வியும்புரிந்துவீடுற்றான்.

புரவியின்வேள்வி - அசுவமேதயாகம். (கஅ)

ீரகம்பொருந்தியநித்திலத்தொடு
தேரகம்பொருந்துசெங்கதிரின்மாமணி

ஆரகமுடிபுனைந்தாழியேழுஞ்சூழ்
பாரகம்புரந்தனன்பரதனென்பவே.

நித்திலம் — முத்து. (கக)

வாழிவானவர்பகைமாய்ததுவார்திரை
ஆழிசூழ்புவிமுழுதாண்டுநல்லறம்
சூழுநூன்முறைவழிதுரங்கவேள்வியீ
ரேழுநூறாயிரமியல்பினாற்றினான்

துரங்கவேள்வி - அசுவமேதயாகம். (உ0)

நிரைத்தமாமணிக்கடனிலத்தையன்பொடு
பரித்ததார்ப்புயசதினன்பரதனுக்கிணை
தெரித்தநூல்வழிவினைநதிறத்தர்மூன்றென
உரைத்தகாலத்தினுமொருவரில்லையால்.

பரித்த - தாங்கின (உக)

வேறு.

பரதன்வேட்டநறபாவையர்மூவர்கள்
விரைசெய்கோதைவிதர்ப்பனளித்தவர்
பொருவிறம்பதிபோன்றிலபிள்ளைவேற்
றுருவுகாண்டலுமொல்லையொறுததனா.

ஒல்லை - விரைவு. (உஉ)

பெற்றபெற்றபுதல்வரைப்பேதையா
வெற்றியுற்றநம்வேந்தனைப்போன்றிலா
உற்றுநோக்கினெவற்குயிர்த்தாரெனும்
குற்றமேதருவாரெனக்கோறலால்

கோறலால் - கொல்லுதலால். (உ௩)

இறந்திலாதபுதல்வனைவெய்திடச
சிறந்தவோர்மகஞ்செய்தனனன்னவ
கறிந்ததேவர்களந்தணற்கன்பொடும்
பிறந்தசீர்வளர்பிள்ளையைநல்கினார்

மகம் - யாகம். (உ௪)

என்னமாமுனிவேந்தனியமபுவான்
பன்னுசீர்செய்பரதனுக்கும்பர்கள்
மன்னிநல்குமம்மைந்தனுதித்தவா
றுன்னிநீயுணர்த்தென்றலுமோதுவான்

உம்பர்கள் - தேவர்கள். (உ௫)

*வேறு.

திசைத்தலம்புகழ்தருதேவர்தேசிகன்
நிசித்தலையெழுந்தவேணெடுங்கணைக்குடைந்.

திசைத்தனன் றுணையவனென னுமாதவ
உசத்தியன்மனைவியையுவந்துபுல்லினன்.

நிசித்தலை - இராக்காலத்தில். (உ௬)

அன்னவள்கருக்கொடங்கமர்ந்தவாற்றினல்
இன்னமோர்கருவினுக்கிடமிங்கில்லையென்
றுன்னியகருநனியுதைந்துதள்ளலால்
பொன்னெழில்வீரியம்புவியின்வீழ்ந்ததே.

வீரியம்) விந்து. (உ௭)

அந்தணன்வீரியமாங்குத்தள்ளிய
மைந்தனையந்தகனுகவைததால்
உந்தியவீரியமுருவுபெற்றொளிர்
சுந்தரமகவெனத்துலங்கிற்றங்கரோ.

அந்தகனுக - குருடனுக. (உ௮)

புதல்வனைவிரும்பிலனபொன் னும்போயினன்
இதமறுபழிதருமென்னவெண்ணினள்
மதிநுதன்மடந்தையுமகிழ்ந்துகொண்டிலள்
கதிர்முடியமராக்காதன்மைந்தனை.

பொன் - வியாழம். (உ௯)

பரதனுக்களித்தனர்பரத்துவாசனென்
ஞெருபெயர்முன்னமேயுற்றமைந்தனுங
கரசனுக்கன்புடைத்தத்தனுதலால
மருவினன்விதத்தனென்பெயருமன்னனே.

அளித்தனர் - கொடுத்தார்கள். (௩௦)

அன்னவன்மரபினிலந்தணளரும்
மன்னருமுதித்தனர்மன்னர்தம்வழிப்
பன்னுதன்பேரினேர்பதியுண்டாக்கிய
போன்முடியத்தியென்ஞெருவன்போந்தனன்.

போந்தனன் – தோன்றினன். (௩௧)

ஆங்கவன்மரபினிலடற்சராசந்தன்
ஓங்கியமரபுபாஞ்சாலருற்றிடும்
தீங்கறுமரபிவைமுதலசேர்ந்தன
ஈங்குரைத்திடினனிபரக்குமென்பவே.

அடல் - வலி. (௩௨)

மருவியவத்திதன்மரபின்வந்தனன்
குருவெனும்பெயர்புனைகொற்றமன்னவன்

உரைதருமவன்மரபுதித்தனன்புகழ்
பெருகியவெழிற்பிரதீபனெனன்பவே.

கொற்றம் - வெற்றி. (௩௩)

பூருமரபுப்பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௨௪

ஸ்ரீ, கிருஷ்ணசகாயம்.

பதினாறவது

சந்தநுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

பிள்ளைவண்டறைதார்ப்பிரதீபனென்பெயரோன்
எள்ளருந்திறன்மூவரையீன்றனனிவரின்
உள்ளுவந்துதேவாபியென்றுரைசெயுமுரவோன்
கள்ளவிழ்ந்தபூங்கானிடைத்தவஞ்செயக்கலந்தான்.

பிள்ளைவண்டு - வண்டுக்குஞ்சு. (௧)

அன்னமன்னவனணிகதிர்ச்சந்திரன்மரபிங
குன்னுகின்றவெங்கலியினிலொழியுமற்றொழியின்
பின்னரம்மரபுதிப்பமாண்பெருந்தவம்புரிந்திங்
கின்னம்வைகினன்கள்பாநற்கிராமமென்பதினே

கலியினில் - கலியுகத்தில். (௨)

பொய்யறத்தவமியற்றுமப்புரவலற்கிளையோன்
கையினிற்றனிதொடப்படுமாக்கையைக்கவின்சேர்
மெய்யெனப்பெறவிளக்குவனுகலின்விழுப்பேர்
ஐயமற்றசீர்ச்சந்தனுவெனவிவணடைந்தான்

புரவலன் - அரசன். (௩)

சந்தனுப்பெயர்மன்னவன்சாபமாங்கடைந்து
வந்தகங்கையாடனைமணம்புரிந்துயிர்த்தருள
மைந்தனிந்தமாநிலம்வியக்குறுந்திறல்படைத்தான்
அந்தண்கோதையர்மணந்திடாவிரதமுமடைந்தே.

உயிர்த்தருள - பெற்றருள. (௪)

தரைசொல்சந்தனுப்பின்னரும்பராசரன்றழுவக்
கருதுமெம்மெழிற்றூதையைப்பெற்றகன்னிகையாய்
அரியதண்புனலம்பியான்மனையகம்வளர்ந்து
மருவுசத்தியவதிதனைமன்றல்செய்தனனால்.

அம்பியான் — நாவாயோட்டுவோன். (௫)

சந்தனுப்பெயரான்புணர்சத்தியவதிதான்
கந்தனுக்குநேர்சித்திராங்கதனொடுகருதார்
மைந்தனுக்கியல்விசித்திரவீரியமன்னும்
வெந்தனுக்கொருவீரனைவிரும்பிநல்கினளால்.

கருதார்மைந்து அனுக்கு - பகைவர் வலியையடக்குகிற, இயல்-இயற்கையுள்ள.

நெய்த்துவார்ந்தபூங்குழலினார்மதனெனனங்கழ்த்தும்
சித்திராங்கதனெனும்பெயர்த்திண்டிறற்செம்மல்
கொத்துலாந்தொடைச்சித்திராங்கதனெனக்கூறு
மத்தவாரணநிகர்த்தகந்திருவனுன்மாய்ந்தான்.

மத்தவாரணம் - மதயானை. (எ)

அங்கண்மாநிலம்புகழ்தருகாசிவேந்தளித்த
சங்குமோர்செயம் பாலிகையம்பிகைதம்மைக்
கங்கையாண்மகன்சுயம்வரங்கண்டெடுத்தளிப்பப்
பொங்குசீரினன்விசித்திரவீரியன்பணர்ந்தான்

அம்கண் - அழகியஇடத்தையுடைய. (அ)

புணர்ந்துவைகியநாளிலப்புரவலன்கயநோய்
மணந்துமாய்ந்தனன்மற்றவன்றாயெனமதிப்பாள்
இணங்குநம்மரபிறந்தெதன்றெண்ணிமுன்னீன்ற
குணஞ்செய்மாதவவியாசனைவரமனங்குறித்தாள்.

புரவலன் - அரசன். (௯)

நினைந்தகாலையிலம்முனிமுன்னநேர்பொருந்திக்
குனிந்தவார்சிலைநுதலினுடாயுளைகொண்டு
புனைந்தவார்கழல்விசித்திரவீரியன்புணர்ந்த
கனிந்தசொல்லியரிருவரைச்சிலதியைக்கலந்தான்.

சிலதி - அடியவள். (௧0)

கழறுமாதரவ்விருவருங்கண்ணிலான்றனையும்
விழையுஞ்சீர்புனைபாண்டுவாம்வேந்தையுமளித்தார்
அழிவில்வேதவவ்வியாதனையுவந்தணைதொழுத்தை
ஒழிவிலாவறமுணைக்குநல்விதுரனையுயிர்த்தாள்.

தொழுத்தை – அடியவள். (௧௧)

கண்ணிலானெழில்கனிந்தகாந்தாரியைங்கலந்தாங்
கண்ணல்வாளரவுயரியவரசனேமுதலாம்
நண்ணுநூற்றுவரோடொருநங்கையையளித்தான்
எண்ணிலாதசீர்ப்பாண்டுவென்றிசைக்குறுமிறையோன்.

அரவுயரியவரசன் - துரியோதநன். (௧௨)

குந்தியென்னுமோர்கொடியிடைதன்னையுங்குளிர்யாற்
றுந்தியென்னுமோருந்திமாத்திரியெனவுரைக்கும்

கந்தமன்னுபூங்குழலையுங்கடிமணம்புணர்ந்து
சந்தமன்னியதடமுலைசழுவுமந்நாளில்.
உந்தி - சுழி, கந்தம் - வாசனை. (௧௩)

மாதர்மென்மூலைமணக்குறிச்சேர்மன்னுயிரொழிகென்
றோதுசாபமுற்றனனற்றபின்மனையார்
தீதிறேவர்வரத்திறற்சேர்ந்தனருள்மூ
தாதைமார்களைப்பெற்றனர்நல்லறங்களிற்...
மாதர் - பெண்களின், மணக்குறின் - கூடினால் (௧௪)

தருமராசனைக்காற்றிறைறையுச்சதமகனை
உரைசெய்குந்தியாமுறைமுறைசழுவினருயிர்த்தாள்
மருவிநல்லறம்புரிதருதருமனைவல்லால்
அரியசீர்புனைவீமசேனனையருச்சுனனை
தருமராசன் - யமன், காற்றிறை - வாயுதேவன், சதமகன் - இந்திரன். (௧௫)

அகனிலத்தவர்புகழ்பரித்தேவரையனையர்
முகிலெனப்பொலிகருநறுமுடிச்சியைகதசெவ்வாய்
இகல்படைத்தவெவ்வேல்விழியாதிரையென்பாள்
நகுலனைச்சகதேவனைநல்கினளன்றே.
பரித்தேவர் - அசுவினிதேவர். (௧௬)

கூறுகின்றவவ்வைவருங்குழையொடுகுழன்மேல்
சீறுகின்றவவ்வேல்புரைசெழுந்தடங்கண்கள்
ஏறுகின்றபாஞ்சாலியைமணந்திளைத்தேறப்
பேறுகின்றமென்குதலையர்பிறருவையுயிர்த்தார்
புரை - நிகர்த்த. (௧௭)

ஓதுமைவருளொப்பறுமருச்சுனன்றனில்
காதன்மைத்துனனாகியகண்ணனோடுதித்த
சூதுநேர்முலைச்சுபத்திரைதோளிணைதோய்ந்துன்
தாதையாமபிமன்னியுமன்னனைத்தந்தான்.
சூது - சொக்கட்டான்காய். (௧௮)

ஆடல்வாளபிமன்னியுவென்றுசொல்லரசன்
ஏடுமாமலர்மாலையான்விராடனீன்றெடுத்த
தோடுசேர்குழலுத்தரைதோணலந்துய்த்தான்
வீடுசேருநீபிறந்தனைவியனிலம்பிறங்க
பிறங்க - விளங்க. (௧௯)

விரிந்தபோரிடையாவுயர்கொடியினன்வீழப்
பரிந்தநெஞ்சமோடமர்க்களத்தடைபரித்தாமா
துரந்தவெங்கணையாலுயிர்தொலைந்திடாவண்ணம்
புரந்தனன்னுனைக்கருவினிற்றேவகிபுதல்வன்
பரித்தாமா - அசுவத்தாமா. (௨0)

மாற்றருந்திறன்மன்னநின்மைந்தர்நால்வர்களில்
சாற்றுசீர்ச்சனமேசயனெனும்பெயர்த்தூயன்
ஆற்றன்மன்னநின்சரித்திரங்கேட்டபினமூன்று
சீற்றவெம்பணிவேள்விசெய்குவனெனத்தெரித்தான்.

பணிவேள்வி - சர்ப்பயாகம். (௨௧)

ரங்கனுவின்கதை யுரைத்த வத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—ருசரு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

அநுமரபுரைத்தவத்தியாயம

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அணிதிகழ்யாதிமைந்தரைவருளநுவென்றேத்தும்
மணிதிகழ்புணிஞனன்மரபினிலங்கன்வங்கன்
இணையறுகலிங்கனுதியிறைவர்வந்துற்றானன்னோர்
தணிவரப்புரந்தநாட்டைத்தம்பெயர்புனைவித்தாரால்.

புரந்த - காத்த. (க)

அங்கனென்றுரைக்குமன்னனணிபெறுமரபுவந்த
பங்கமிலெழிலுரோமபதனெனப்பகருமன்னன்
பொங்கெழிற்சாந்தையென்னும்புதல்வியைத்தயரதப்பேர்
மங்குலினுதவுகையான்வழங்கிடவளர்த்தன்னுளே.

மங்குல் - மேகம் (௨)

மழைவளம்வறந்தகாலைமருவுதன்றேயமெல்லாம
பொழிதருமாரிபெய்யல்பொலிதரமடவாருய்த்த
தழைகலைக்கோடுபெற்றதவத்தினற்களித்தமன்னன்
விழைவொடுசதுரங்கப்பேர்வேந்தினையுயிர்த்தான்மன்னே.

வறந்தகாலை - வற்றிப்போனகாலத்தில். (௩)

அன்னவன்மரபின்மன்னராங்கநாடளித்தபின்னர்ச்
சொன்னவனுடுகொத்தான்றலங்கெழிற்குந்தியென்பாள்
பன்னுகன்னிகையென்றோதும்பருவத்திற்கதிரோற்கீன்ற
கன்னனென்றுரைக்கும்போசொல்கருதருங்கொடையாளுமால்.

கதிரோற்கு - சூரியனுக்கு. (௪)

அநு மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசகூ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்'

எதுமரபுரைத்தவத்தியாயம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மண்ணகமுழுதுமொருகுடைகவித்தமானவேல்யயாதியென்றுரைப்போன்
வெண்ணகைத்துவர்வாய்வெள்ளிதன்மகளைவிருப்பொடுபுணர்ந்துமுன்னளித்த
தண்ணறுந்தொடைசேரெதுமரபுரைப்போர்தவப்பயன்சாற்றுதற்கெளிதோ
கண்ணனென்றிறைவனுதித்ததென்றவன்சீர்காவலற்கருந்தவன்கழறும்.

காவலற்கு - அரசனுக்கு, கழறும் - சொல்வான் (௧)

மருவலர்புகழுமெதுவெனுமன்னன்மகிழ்ந்தினிதளித்தகருணைமைந்தா
தனைபுரந்தருளுஞ்சகத்திராசித்சேர்தயங்கியகுரோட்டன்வடாற்றும்
விரைகமழ்மலர்த்தார்நளனொடுரிபுவாம்வேந்தனென்றுரைதருநால்வோர
புரையறுமவரிற்சகத்திரசித்தாம்புதல்வன்செய்சகசித்தே

புரந்தருளும் - காத்தருள்கின்ற (௨)

கள்ளவிழ்நறுந்தாரணிசகசித்தாங்காவலனளித்தருள்புதல்வன்
கிள்ளையங்கிளவிவனிதையர்வேட்கும்மேககயன்மேககயன்சிறுவனே
தள்ளரும்புகழ்சேர்தருமனென்றிசைப்பார்சற்றியதருமனற்றநயனா
அள்ளிலைநெடுவேற்றருமநேத்திரனுமாசனென்றியம்புவரன்றே

காவலன் - அரசன், வேட்கும் - விரும்புகிற (௩)

அலைக்கருங்கடல்சூழ்புவிப்பொறைநீத்தவாடல்வேலாபகவனபுதல்வனை
கலைக்கடல்கடந்தகுந்தனென்றிசைப்பார்கவின்பெறுகுந்தனுக்குதித்தோன்
வெலற்கருந்திறற்சாவஞ்சியனவன்றன்விருப்பொடுமுயிர்த்தருடனயம்
சிலைக்கரும்பொழித்தமதனெனமவார்செப்பெழின்மயிட்டுமானுமால்

புவிப்பொன்ற - பூபாரம். (௪)

கலிநிலைத்துறை

மத்தமால்கரிமயிடுமானளித்தருள்மைந்தன்
பத்துமாதிசைபுகழ்தருபத்திரசேனன்
முத்தநீள்குடையன்னவனுயிர்த்திடுமுதலோன்
தொத்துலாந்தொடைத்துன்மிதன்றநகனென்றோன்றல்.

பத்துமாதிசை - எட்டுத்திக்கும் பூமியும் ஆகாசமும். (௫)

உரைத்ததுன்மிதன்றநகனென்றுரைக்குமாங்கவரில்
வரைத்தடம்புயத்தநகனுமன்னவன்மதலை
அரைத்தசந்தனமப்பியவணிமுலைத்துவர்வாய்
விரைத்தண்கோதையர்விரும்பெழிற்கிருதவீரியனால்.

வரை - மலை. (௬)

கேளொடுஞ்சுரும்பரற்றுதார்க்கிருதவீரியன்சேய்
வாளொடும்பொலியாயிரந்தடக்கையான்வையம்

கோளொடும்பகைநீங்கியமதிக்குடைநிழற்றி
வேளொடும்பகைக்குறுமெழிற்காத்தவீரியனே.

சுரும்பு - வண்டு. (எ)

பகருமன்னவனெண்பதினுயிரம்பருவம்
புகாறும்படிபாரகம்பொதுவறப்புரந்து
மகிதலம்புகழ்மழுப்படையாளனுன்மடிந்தான்
தகைசெயன்னவன்றநயர்களாயிரர்தம்மில.

புகர் - குற்றம். (அ)

பார்புரந்தனரைந்துபேரனையோர்பகர்ந்த
வர்தழைந்தகூர்மழுப்படையாளனுலிறந்தார்
போர்தழைந்தவேலவர்தம்மரபுதிண்புவிமேல்
சீர்தழைந்திடவளர்ந்தனநாடொறுந்திகழ்ந்தே.

மழுப்படையாளன் - பரசுராமன். (கூ)

கூறுகின்றவேலெதுமகனென்றுசொல்குரோட்டன்
ஆறறிந்திடுமிரசினவான்றனையளித்தான்
ஊறுமின்னறைததாரவனவிபுவையுயிர்த்தான்
வீறுசேய்குருசேருவைவிருப்பினல்கினுல்.

அளித்தான் - பெற்றான் (கo)

அன்னமன்னவன்சித்திரதன்றனையளித்தான்
பன்னுசித்திராதன்சசிவிந்துவைப்பயந்தான்
மன்னுநற்சசிவிந்துவிம்மாநிலமேழும்
தன்னதாணையேசெலுத்தினனல்லறந்தயங்க.

பயந்தான் - பெற்றான். (கக)

வையமேழுமோர்மதிக்குடைநிழற்றுமம்மன்னன்
தையலார்பதினுயிரரிளமுலைதழுவிப்
பொய்யிலாதவோர்பத்துநூறுயிரம்புகலும்
ஐயபேரழின்மைந்தரையளித்தனனன்றே.

ஐய - அழகாகிய, (கஉ)

அந்தமைந்தரிலாறுபேரவனியின்முதலோர்
சந்தநுங்கியதடம்புயத்தறுவரிற்றவத்தால்
வந்தவன்பிருதுச்சிரவசுவவன்மதலை
உந்துதெண்டிரைப்பார்புகழ்தருமனென்றுரைப்பார்.

அவனி - பூமி. (கங)

தருமனுகியமன்னவனுசகனைத்தந்தான்
பெருமையேதரும்ருசகனையுசாசுப்பெற்றான்

முருகுலாங்தொடைருசகனுமளித்தனைமுதனூல்
மருவுசாமகன்முதலியவைவலாமாதோ.

முருகு - தேன், வாசனை. (௧௪)

தேமலர்த்தொடைத்தெரியலர்செருக்களத்திரியப்
பூழ்கக்கணைபற்பலபொருதருந்திறலான்
காமனுக்கிணையாகநற்கவின்பெருங்காளை
சாமகப்பெயர்மன்னவன்விதர்ப்பனைத்தந்தான்.

தெரியலர் - பகைவர். (௧௫).

சேரும்வண்டினமளநறுமாந்தியசிலம்பும்
வேரியந்தொடைவிதர்ப்பனென்றுரைபெறுவேந்தன்
போரியன்றதன்புகழையார்புகல்பவர்புவிமேல்
சீரியன்றவன்மதலைதன்றிறத்தையுந்தெரிக்கின்.

நறு - தேன். மாந்திய - உள்ள. (௧௬)

அலைதழைத்ததண்பரவையினழிபுணீர்பெருகச்
சிலையமுத்தியதிண்புயத்தொன்னலர்சிரத்தைத்
தலையழுத்துயர்பெண்ணையின்கனியெனத்தள்ளும்
கொலைபழுத்தவேற்கிதன்மகிழ்ந்தளித்தசேய்குந்தி.

பரவையின் - கடல்போல. (௧௭)

குந்திசேய்திருவிருத்தியாங்கொற்றவனவன்சேய்
தந்திமாப்படைதசாருகன்றசாருகன்றநயன்
விந்தைசேர்விறற்றடம்புயவியோமன்மற்றவன்சேய்
சிந்துசூழ்தருகுவலயம்புகழுஞ்சீமூதன்.

தந்தி - யானை, சிந்து - கடல். (௧௮)

திகழுநெட்டிலைவேலினனெனச்சொல்சீமூதன்
விகுதியென்னுமோர்வேந்தனையுயிர்த்தனன்விகுதி
தகுதிபெற்றிடுந்தீவிரதன்றனைத்தந்தான்
அகனிலம்புகழ்வனவரதன்றனையளித்தான்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான். (௧௯)

நானிலம்புகழ்நவரதனெனப்புகலுதன்
கானலர்ந்ததார்த்தயரதன்றனைக்களித்தளித்தான்
தானவெங்கரித்தயரதன்சகுனியைத்தந்தான்
மானவெஞ்சிலைக்கரம்பனையவன்மகிழ்ந்துயிர்த்தான்.

கான் - வாசனை, தானம் - மதம். (௨0)

கரம்பனென்பவன்றேவராதனைக்களித்துயிர்த்தான்
விரும்புநல்லெழிற்றேவராதப்பெயர்வேந்தன்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

பெரும்புகழ்ப்பெயர்த்தேவகத்திரன்றனைப்பெற்றான்
சுரும்புசூழ்தொடையவன்மகன்மதுவெனச்சொல்வார்.

சுரும்பு - வண்டு. (௨௧)

மதுவெனும்பெயர்மன்னவனளித்தருண்மைந்தன்
குதசதப்பெயர்க்கொற்றவன்குதசதனுயிர்த்தான்
அதிர்திரைக்கடற்புவிபுகழநுவினையநுவும்
இதமுறும்புருகோத்திரன்றன்னையீன்றெடுத்தான்.

அதிர்திரை - சத்திக்கிறஅலை. (௨௨)

இயம்புமப்புருகோத்திரனீன்றவங்கிசமுன்
தயங்குவெந்திறற்சாத்துவதற்றாவவன்பால்
நயஞ்செயந்தகவிருட்டிணிநானிலம்புகழ
வயஞ்செய்போசனாதியரெழுவோர்களும்வந்தார்.

வயம் - வெற்றி. (௨௩)

போசனன்மரபுதித்திடும்புகழ்ப்புரவலரை
ஓசையுற்றமாபோசனென்றுலகெலாமுரைக்கும்
தேசுபெற்றுயர்விருட்டிணியுயிர்த்தருள்சிறுவர்
ஆசகற்றநமித்திரனாதிமூவர்களாம்.

புரவலரை - அரசரை. (௨௪)

அரசர்தாழநமித்திரனுவந்தினிதளிதம்தார்
உரைசெய்மாநிலம்புரக்குறுநிமமனனொடுசீர்ப்
பிரசநாண்மலர்ப்பிணையல்வேய்பிரச்சினிமுதலாப்
புரசைமால்களிற்றரசரோர்மூவராம்புகலின்.

பிரசம் - தேன், பிணையல் - மாலை (௨௫)

குனிதடஞ்சிலைநிமமனனளித்தருள்குமரர்
நினைவருஞ்சுடர்ச்சமந்தகமணியைநீடொளிய
தினகரன்றரப்பெறுதிறற்சித்திராசித்தும்
புனைகழற்பிரசேனனும்புரவலர்க்கரசும்.

குனி - வளைந்த, தினகரன் - சூரியன். (௨௬)

பேட்டொடுஞ்சுரும்பரற்றுதார்ப்பிரிசினியென்போன்
கோட்டுவெஞ்சிலைச்சுவர்க்கனுங்கொற்றவனொடும்போர்
வேட்டமர்க்களத்தெதிர்தருவெருவலருயிரை
ஊட்டுவெம்படைச்சித்திராங்கதனையுமுயிர்த்தான்.

கோட்டு - வளைக்கப்பட்ட (௨௭)

நிறைபெரும்புகழன்னவனிருவரினிகழ்த்தும்
அறனிழுக்குறாவக்குரூரப்பெயரரசன்

முறைதிறம்பிடாதொழுகியதேவவான்முதலாத்
திறல்விளங்கொருநால்வரையுயிர்த்தனன்சிறப்பால்.

அறனிழுக்குறு - தருமமார்க்கத்தில்தவறுத. (௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இடையலர்பரவுநெடுமுடியரசனந்தகனெனமுனமறைந்த
மடலவிழ்நறும்பூந்தொடைபுனைமார்பன்மகிழ்ந்தினிதளித்தருண்மைந்தர்
முடிவறுபுகழ்சேர்குகுரனும்புவியோர்மொழிபயமானனுமுதலாப்
படையுடைநால்வரவர்களிற்குகுரன்பயந்தசெய்விருட்டுணியென்ப.

அடையலர் - பகைவர். (௨௯)

இருட்டியலளகவிணைமுலைத்துவர்வாயிளையவர்மனநனிகுழைய
மருட்டியநெடுங்கண்மடந்தையர்விரும்பமதனெனவயங்கெழில்படைத்த
விருட்டுணியுயிர்த்தான்விலோமனைவிலோமன்விளங்குமோராழியேழ்புவியும்
உருட்டியகபோதரோமனென்றுரைக்குமொருவனையுயிர்த்தனனன்றே.

துவர் - பவளம், அளகம் - கூந்தல். (௩0)

பாவையர்முகம்போற்பங்கயமலரும்பழனநாடுடையவவ்வேந்தன்
ஆவொடுபசுமபொற்காவெனவளிக்குமந்தகனறனையளித்தனனல்
கோவடுகுருதிவேலவனீன்றகுமரனைத்துந்துபியென்பார்
தாவரும்புகழ்சேர்துந்துபியென்போனருமியோதாவினைத்தந்தான்.

பழனம் - வயல், ஆ - காமதேனு, கா - கற்பகச்சோலை (௩௧)

வேகமார்பரித்தேரன்னவன்மதலைவிளங்கியபுநாவசுவாமால்
பாகுநேர்தீஞ்சொற்பாவையர்விரும்பும்பசுங்கழைவேணிகரன்றேன்
ஆகுகனுயவரசனேடெழில்சேராகுகைதன்னையுமளித்தான்
ஓகையாகுகனுந்தேவகனுடுஞ்சீருக்கிரசேனனையுயிர்த்தான்

கழை - கரும்பு. (௩௨)

கஞ்சனைமுதலாமைந்தர்நால்வரையுங்கதிர்முலையெழிற்கஞ்சவதியாம்
அஞ்சனவிழியாளாதிநால்வர்களாமரிவையர்தம்மையுமளித்து
மஞ்செனுங்குழலம்மகளிர்நால்வரையும்வாள்வசுதேவனுக்கிளவல்
எஞ்சலின்மணஞ்செய்துவப்புறக்கொடுத்தானிலங்குவேலுக்கிரசேனன்.

மஞ்சு - மேகம். (௩௩)

காவெனுங்கொடைக்கைத்தேவவான்முதலாங்காதலர்நால்வர்தம்மோடு
தேவகிதிருத்தேவைநற்சாந்திதேவைசீர்திகழுபதேவை
தாவறுயாணர்தருசகதேவைசாற்றுநல்லணித்ததிதேவை
மாவகிர்விழித்தேவாக்கிதையென்னுமாதரைத்தேவகனளித்தான்.

கா — கற்பகச்சோலை. (௩௪)

கொண்டலிற்கருகிநெய்த்துமெத்தென்றுகொழுமலர்த்தொடைபுனைகூந்தற்
றொண்டையங்கனிவாய்த்துடிபுரைமருங்குற்சுடரவிர்மதிமுகத்தணியாள்

தெண்டிரைப்பிறந்தவெள்ளமுதெனுஞ்சொற்றேறவகிமுதலெழுவரையும்
வண்டிமிரலங்கல்வனவசுதேவன்மன்றல்செய்துவந்தனன்மாதோ.

கொண்டல் - மேகம், துட்டி - உடுக்கை. (௩௫)

அந்தகன்மதலையென்றுமுன்னுரைக்கவாடலந்ரிலைப்பயமானன்
மைந்தனென்றிசைப்பர்விரோதனென்னுமானவேலரசனையன்றேன்
சுந்தரவதனச்சூரனென்றுரைக்குந்தோன்றலையீன்றனன்சூரன்
சந்தணிபுயத்தானெனும்பயமானன்றனையிலே புறவளித்தனனால்.

ஆடல் - வெற்றி, சநது - சந்தநம். (௩௬)

பற்றலர்மகுடமணிக்கழும்பிருந்தபதயுகமலர்ப்பயமானன்
பெற்றிடுமதலைசினியெனவுரைப்போர் பேசியசினியெனும்பெயரான்
கற்றவர்புகழநல்லறநிறுவிக்கருதலர்களைத்திரிந்தோட
வெற்றிசெய்நெடுவேல்போசனென்றுரைக்கும்வேந்தனையுயிர்த்தனன்விருப்பால்.

பற்றலர் - பகைவர், யுகம் - இரண்டு. (௩௭)

திருந்தலர்புகழும்போசனன்மதலைநிருதிகன்றிருதிகன்சிறுவன்
மருந்தினுமினியமழலையந்துவர்வாய்வரிவிழிமலர்க்கருங்கூந்தல்
முருந்துழற்றூரன்மடந்தையர்விரும்புமொய்கணைமதன்கொலென்றிசைப்ப
பொருந்துநல்லெழில்சேர்கிருதவன்மீவாம்புரவலனெனப்புகலுவரால்.

திருந்தலர் - பகைவர், மருந்து - அமிர்தம் (௩௮)

அன்னவன்றேவமீடனையுயிர்த்தானவனடற்சூரனையளித்தான்
மன்னியசூரன் மாரிடையெனும்பேர்மாதினைமணந்து ல்கினனால்
முன்னுநற்குணஞ்சால்வாள்வசுதேவன்முதலியபுகழ்ப்பதின்மரையும்
இன்னெழிற்குந்தியாதியோரைந்தாமேழையர்தம்மையுமன்றே.

ஏழையர் - பெண்கள் (௩௯)

நானிலத்தவரும்புகழ்வசுதேவனலஞ்செயப்பிறந்தவஞ்ஞான்று
வானகத்தமரர்மாயனையளிப்பான்மகிழ்தரவிவனெனமதித்தாங்
கானகத்தோடுதுந்துபிதுவைப்பவானகத்துந்துபியெனும்பேர்
ஊனமற்றொளிசெய்வேலவன்றனுற்றனனுவப்பொடுமன்றே.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில் (௪0)

சூரனென்றிசைப்போன்பெற்றவோர்மகளைத்தோழமைக்குந்தனுக்களித்தான்
ஏருடைமகளாயவன்வளர்த்ததனுலெழிற்பெயர்குந்தியாமன்னாள்
சீருறுதுருவாசன்றருவரத்தாற்செங்கதிர்ப்பண்ணவற்சேர்ந்து
போருறுநெடுவேற்கன்னனையுயிர்த்துப்புனலுறுகுடிஞையின்விட்டாள்.

செங்கதிர்ப்பண்ணவன் - சூரியதேவன், குடிஞை - யாறு. (௪௧.

செங்கதிர்க்கடவுளளித்தநல்வரத்தாற்றீங்கறகின்றவத்திருவை
மங்குலினுதவுன்றுதைமுதாதைமன்றல்செய்துவந்தனன்வழங்கு